

تصویر ابو عبدالرحمن الکردي

رۆمان

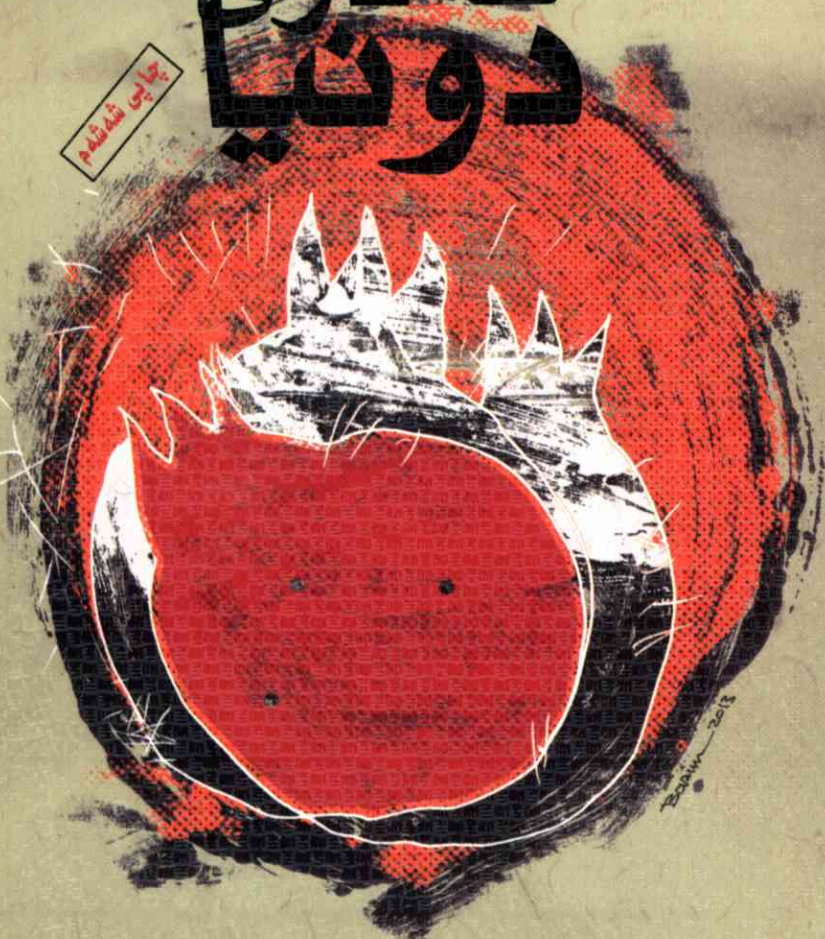
ENGSE

کۆتێله به چاوه به کارگیرانهوه

به ختیارعهلی

دوا هه مین هه تارێ دوتیا

چاوه شێخهوه

2018

لتحميل أنواع الكتب راجع: (منتدى اقرأ الثقافي)

بو دابه زاندى جوره ها كتيب سه ردانى: (منتدى اقرأ الثقافي)

برای دانلود كتابها مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافي)

www.iqra.ahlamontada.com

ENGESE
سازمان پژوهش و تحقیقات

دواهمین هفتاد و نهمین دو نیا

به اختیار عالی

ناوهندی روشنبیری و هونه‌ریی نه‌ندیسه
به‌پنوه‌بیری چاپ و بنوکردنه‌وه: سیروان مه‌حمود
به‌پنوه‌بیری هونه‌ری: باس‌م ره‌سام

ناوی کتیب: دواهمین هه‌ناری دونیا
ناوی نووسه‌ر: به‌ختیار عه‌لی
یابه‌ت: رۆمان
دیزاینی تیکست: دانا هه‌سه‌ن
تۆبه‌تی چاپ: شه‌شهم ۲۰۱۵
"ته‌نیا نه‌و چاپانه نه‌ژمارکراون که به‌سه‌ره‌رشتی نووسه‌ر بوون"
چاپخانه: په‌نجه‌ره
تیراژ: (۱۰۰۰) دانه
نرخ: (۱۲۰۰۰) دینار
ژماره‌ی سپاردن: له‌به‌رپنوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان
ژماره (۱۹۶۹) سی سالی (۲۰۱۲) سی پیدراوه.

ISBN: 978-1-63068-958-2

ماهی نهم به‌ره‌مه‌ه پارێزراوه. به‌بێ ره‌زامه‌ندی نووسه‌ر، هه‌یج که‌س و کتیبخانه و چاپخانه‌یه‌ک نه‌ ناوه‌وه‌ی ولات و ده‌ره‌مه‌یدا ما‌هی کۆپیکردن یان نه‌ چاپدانه‌وه نهم کتیبه‌ی نییه. هه‌روه‌ها که‌س ما‌هی نه‌وه‌ی نییه‌ بێ ره‌زامه‌ندی نووسه‌ر نهم به‌ره‌مه‌ه یان به‌شیکسی به‌خاته‌ سه‌ر تۆری نینه‌ترنیت یان له‌ شێوه‌ی CD و کتیبی خوینراوه‌دا بۆ مه‌به‌ستی بازرگانی تۆماریه‌کات. به‌ پینچه‌وانه‌شه‌وه رۆو به‌ رۆوی به‌رپرسیاریتی یاسایی ده‌بیته‌وه.

ناوه‌ندی روشنبیری و هونه‌ریی نه‌ندیسه/نه‌ندیسه‌ بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه

سه‌لیمانی-شه‌قامی مه‌وله‌وی-ته‌لاری سیروانی نوێ-نه‌وه‌می چواره‌م

www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

من له بهر به یانی یه که مه وه زانیم که دیلیکردوم. له کۆشکیکدا، له ناو جهنگه‌ل و دارستانیکی نادیاردا، نه و پینگیوتم له دهره وه دهردیکی کوشندهی وهک تاعوون بلاویۆته وه. که درۆیده کرد بالنده کان هه موو دهفرین. له مندالییه وه وابوو، هه کاتیک درۆیبکردایه، شتیکی دیکه پویده دا، یان باران دهباری، یان درهخته کان دهکه وتن، یان بالنده کان به پۆل به سه سه زماندا دهفرین. من له کۆشکیکی که وره دا دیلبوم، کتییی زۆری بۆ هینام و گووتی بیانخوینه وه. من پیمگووت «لیمگه ری» برۆمه ده ری». گووتی «سه رتاپای دنیا نه خووشییه، موزه فاری سو بدهم، لیره دا له م دنیا جوانه دا دانیشه، نه مه نه و کۆشکه یه که من بۆ خۆم دروستکرد... بۆ خۆم و فریشته کانم... بۆ خۆم و شه یتانه کانم... لیره دا دانیشه و ئارامبگره... فریشته کانی منیش بۆ تۆ و شه یتانه کانی منیش بۆ تۆ... دهره وه تاعوونه و ده بیئت تۆ به دوور بیئت... دوور، تیده گه یئت، تۆ ده بیئت له تاعوونه کان به دوور بیئت». من له وئی دوور بوم له تاعوون. له مندالییه وه وابووین، نه و شته کانی خۆی بۆ من جیده هیشت و من شته کانی خۆم بۆ نه و. «یاقوبی سنه ویه ر» نه و پیاوهی کاتیک سهیری ئاسمان دهکات شتیکی پرووده دات، هه ور یکی ناکا و دروستده بیئت، نه یزه کیکی دهکشیت، نوریک توندتر له خیرایی خۆی دیته دلمانه وه یان شه ویک زووتر له وادهی خۆی دادیت. له گه‌ل نه ودا سروشت هه رگیز وهک خۆی نه بوو،

من گەلەك لەگەڵیدا بەرپرگادا پۆشستوم، ئەو لەگەڵ پرگایان و هەموو شتەكاندا سیحریازیکی گەرەبوو، دەیتوانی چەندین شەو و پۆژ بەپرگاکاندا پامانكیشیت بێنەوێ هەست بەبرسیتی بگەین. من تاكە هاوڕینی دێرینەى بووم... لەمنداڵییەوه دەمناسی، ئەوانەى تر كە لەگەڵماندا شەپیاندا کرد گەنجبوون، دواتر نیوێیان دەبنە دوژمنی و نیوێیان دەبنە تۆكەرى. نازانم چیرۆكى من و یاقوب كەى دەستپێدەكات... بیستویەك سالی زیندان جگە لەكەمێك یادەوهری زیاتر هیچی بۆ نەهیشتومەوه. بیستویەك سالی زیندان منى کرد بەكۆپلەیهكى تەواو... لەو بیستویەك سالی دا ئەو تاكە كەسێك بوو نامەى بۆ دەناردم، لەكاغەزێكى چكۆلانەدا دەینوسی «كەهاتیتەدەرەوه سەردەمێكى تر دەبیت، تۆ لەخۆشتین كۆشكى دونیادا دەژی». سالی دواى سالی ئەو ئەو نامەیهى بۆدەناردم، ناوی خۆی نەدەنوسی یان دەینوسی دۆستێك كە غەریبیتدەكات یان لەبنەوه وەك جاران وێنەى بالندەیهكى دروستدەکرد. من سالی بە سالی بەدەستوخەتیدا هەستم بەشتێك دەکرد، هەستم بەگۆرانیكى هێمن و لەسەرەخۆ دەکرد. لەماوهى ئەو بیستویەك سالی دا هیچ شتێكم لەدەرەوه بۆ نەهاتبوو دونیای پێبخوینمەوه، ئەو نوسراوانەى ئەو نەبیت. ئەو نامە بچوكانە تاكە پرگای من بوون بۆ تیگەیشتن لەگۆرانیكارییهكانى دونیا. بیستویەك سالی لەسەریەك ئەو پستەیهى بۆ دەنوسیمەوه، بیستویەك سالی لەسەریەك من یەك پستەم لەدەرەوه بۆ دەهات، بەلام بۆمن هەرچارە و مانایهكى هەبوو، لەخویندنهوێ دەستوخەتەكەیدا گۆرانیكارییهكانى پۆحى یاقوبیشم دەبینی.

یاقوبى سنهوبەر پیاویك بوو پرلهفەنتازیا. شەوی یەكەم لەو كۆشكەدا ساردو بێدەنگ و ترسناك بوو. بیستویەك سالی بەتەنیا بردبووهسەر. بیستویەك سالی بێدەنگ بوویووم، لەو بیستویەك سالی دا رەنجیكى گەرەم دابوو زمانم بیرنەچیتەوه، نا زمانم بیرنەچوووه، بەلام

لەو ساڵە دووردریژانەیی زینداندا کاتی ئەو ھەبوو جۆرە زمانیکی تر دروستبکەم، زمانیکی شیعرناسا. کە ھاتمە دەری دەمتوانی ھەموو شتیەک بلییم، بەلام بەجۆریکی دیکە، بەجۆریک ھەندی جار تیئەن دەگەیشتن. کاتیەک ھاتمە دەری بۆنی سەحرام لێدەھات... ھەموو سەحرایەک بۆنیکی خۆی ھەیە، ئەوانە زیاتر ھەستی پێدەکەن کە تەمەنکی درێژ لەگەڵیدا دەژین. من بۆنی ئەو بیابانەم لێدەھات، تاکە جاریک منیان دەرھێنا، ئەو جارەبوو کە ویستیان لەگەڵ دیلیکی دەوڵەتدا بەمگۆرپنەو، بەلام سەریئەگرت، پاش دەپۆژ لە زیندانیکی دیکە دووبارە ھێنایانەو بۆ بیابان. بیستویەک ساڵ من گویم لە لم دەگرت. زیندانەکەم ژووریکی بوو دوور لە ھەموو دونیا، یەک ژووری بچوک لە ناو پراستی دەریایە کدا لەم... یەک ژووری بچوک لە ناو ئابلۆقەیی ئاسمان و بیاباندا. پۆژگاریک بە ترسناکترین دیلی ھەموو نیشتمانیان دادەنام، جودا لە دونیا، لەو سەری ئەوسەری ولات، لە شوینی کدا کە خوداش مرۆف لە یاد دەکات، لە جیگایە کدا ژیان تەواو دەبیت و مەرگ دەست پێدەکات، جیگایە ک پەنگی ئەستێرەییکی خالی ھەبوو... جیانی ھیشتم. لە ماوێ بیستویەک ساڵدا فێر بووم قسە لەگەڵ لمدا بکەم. سەیرتان لێنەیت گەر بلییم بیابان پەرە لە دەنگ، بەلام مرۆف تەواو فێرنا بیت ئەو دەنگانە جیابکاتەو. من بیستویەک ساڵ گویم لە بیابان دەگرت و ھیرۆگلیفای ئەو دەنگە جیاوازەم شیدە کردەو... گەر بیستویەک ساڵ لە ژووری کدا بیت لە بیابان فێر دەبیت ژبانی خۆت چۆن پریکەیتەو، چۆن ئیش بۆ خۆت بدۆزیتەو. گرنگترین شت ئەو یە بتوانیت بیر لە زەمان نەکەیتەو، ھەر کاتیەک توانیت بیر لە تێپەرینی کات نەکەیتەو دەتوانیت بیر لە شوینەکانیش نەکەیتەو، ئەو ی پیاویکی دیل دەکوژیبت بیرکردنەو ی بەردەوامە لە کات و شوینەکانی تر. تا سالی ھەوتەم پۆژ بە پۆژ دەمژمارد، بەلام مرۆف بە یانییە ک لەخەو ھەل دەستیت و سەیر دەکات لە ناکاو

هه‌موو شتیکی لیتیکچوو... سه‌ره‌تا چرکه به چرکه هه‌موو شتیکی
 حیسابده‌که‌یت، به‌لام پوژتیک له‌خه‌و هه‌لده‌ستیت و سه‌یرده‌که‌یت هه‌موو
 شته‌کانت تیکه‌ل‌کردوو. نازانیت سالتیکه یان سه‌ده‌یه‌که تو له‌و‌یتت،
 نازانیت و‌ینه‌ی دنیا له‌ده‌وره‌وه چۆنه. ترسناکترین شت ئه‌وه‌یه که
 بزانیته یه‌ک‌تیک چاره‌پوانتده‌کات، که‌دلنیا‌بوویت که‌س چاره‌پوانت ناکات
 و تو له‌بیر دنیا چوویتته‌وه، ئیدی ده‌که‌ویتته بیرکردنه‌وه له‌خۆت،
 دوا‌ی بیستویه‌ک سال ژیان له‌سه‌حرا‌دا لم تهنیا شتیکه بتوانیت بیری
 لیکه‌یتته‌وه. هه‌ندی شه‌و گویت له‌ناوی خۆته که سه‌حرا ده‌یخوینیتته‌وه
 و بانگتده‌کات، هه‌میشه شه‌وان یان ده‌مه‌و ئیواران هه‌ستمده‌کرد
 بیابان بانگمه‌کات، به‌لام گرفتگی هه‌ره‌که‌وره ئه‌وه‌یه نازانیت چی
 وه‌لامبه‌یتته‌وه. من خێوه‌کانی بیابانم بینی، ئه‌و تارما‌ییانه‌م بینی که له
 لم دروستبو‌بوون، په‌شه‌با دروستیده‌کردن و بلا‌ویده‌کردنه‌وه. زۆری ده‌و‌یت
 تا فێرده‌بیت له‌گه‌ل لهما قسه‌بکه‌یت. له‌و بیستویه‌ک ساله‌دا فێرده‌بیت
 که‌هونه‌ری قسه‌کردن له‌گه‌ل لهما شێوه‌یه‌کی تره... قسه‌کردن له‌گه‌ل
 لهما ئه‌وه‌یه‌که هه‌رگیز چاره‌پوانی وه‌لامه‌کانت نه‌که‌یتته‌وه، قسه‌بکه‌یت و
 گوئ له‌سه‌داکه‌ی بگریته، سه‌دا‌یه‌ک وه‌ک خۆل زه‌وی ده‌بیات و ده‌بیت
 به‌ژێر باری هه‌زاران سه‌دای تره‌وه.

مانگی جارێک بواریانده‌دام بچمه سه‌حراوه، پاسه‌وانتیکیان ده‌هیناو
 من له‌گه‌لیدا چه‌ند سه‌د مه‌تریک به‌سه‌ر له‌کاندا ده‌پویشتم، ئه‌و پوژانه
 خۆشترین پوژانی ژیانم بوون... هه‌میشه له‌هفته‌یه‌ک له‌وه‌وبه‌ره‌وه خۆم
 بۆ ئاماده‌ده‌کرد، که پێمه‌خسته سه‌ر له‌کان دلم ده‌فپێ... بیستویه‌ک
 سال من له‌لم زیاتر هیچ هاورپێیه‌کی ترم نه‌بوو... که پێمه‌خسته
 ناو له‌که‌وه هه‌ستم به‌ژیان ده‌کرد، هه‌ستم به‌زه‌وی ده‌کرد، هه‌ستم
 به‌و لایه‌نه بیسنورانه‌ی خۆمه‌کرد که له‌و ژوره‌دا مردبوون. هیدی
 هیدی خه‌لکم یادکرد، تهنیا شتیکی له‌گه‌لیدا ده‌ژيام گه‌ردون بوو...

بیستویهک سال ماوهیهکی درێژه بۆئهوهی بیر له‌گه‌ردون بکه‌یته‌وه، من له‌ناو له‌که‌دا ته‌نیا بیرم له‌گه‌ردون ده‌کرده‌وه، خۆم له‌بیاباندا هه‌لده‌کیشاو تینم تیده‌گه‌رایه‌وه. گه‌وره‌یی سه‌حرا هه‌ستیکي بیئه‌ندازه قوولی به‌ئازادی لادروستده‌کردم. گه‌ر بیستویهک سال له‌بیاباندا دیلبیت پۆژیک له‌پۆژان وات لیدیت جگه‌ له‌ ئازادییه‌ی ده‌ریا بیسنوره‌کانی لم پیتی ده‌به‌خشیت بیر له‌هیچی تر نه‌که‌یته‌وه. پاش چهند سالیکی کم له‌زیندان، دروست نازانم که‌ی بوو، وازم له‌وه‌هینا بیر له‌سیاسه‌ت بکه‌مه‌وه... شه‌ویک له‌سه‌ر پۆشنایی مانگ به‌ئاگاهاتم، تریفه‌کان به‌ئهنده‌یه‌ک زیندانه‌که‌میان پووناککردبووه هه‌موو شتیکم وه‌ک پۆژی پووناک ده‌بینی، نه‌و پووناکیه‌ هیزی نه‌وه‌ی پێبه‌خشیم جگه‌ له‌ گه‌ردون بیر له‌هیچی تر نه‌که‌مه‌وه. من له‌میژیوو مردبووم، یاقوبی سنه‌وبه‌ر نه‌بیت که‌س نه‌یده‌زانی ماوم... هیچ که‌سیکیشم نه‌بوو سو‌راغمبکات... من له‌هیچه‌وه هاتبووم و بووبوو مه‌وه به‌هیچ.

سال دوا‌ی سال یادگاریه‌کانم هه‌مووی ده‌بوون به‌لم.

نه‌مه‌زانی له‌کوئی دیلم، سه‌حرایه‌ک بوو بیناو. نه‌و پۆژه‌ی منیان برده‌ نه‌وئی چاویان به‌ستمه‌وه‌و چه‌ندین پۆژ له‌پشتی زیلیکی سه‌ریازیبیدا به‌پێگاوه‌بووین. به‌بۆنی پێگاکاندا ده‌مزانی ماوه‌یه‌کی زۆر درێژه به‌سه‌حرا‌دا ده‌پۆین. بیستویهک ساله‌ منیان هه‌لگرت بۆ پۆژیک بمگورنه‌وه به‌یه‌کیکی گه‌وره، دوا‌جار له‌شه‌ویکی تاریکدا منیان نازادکرد.

دوا‌ی بیستویهک سال که‌ دیته‌ده‌ری له‌ لم زیاتر هیچی تر نابینیت. له‌لم زیاتر ناتوانیت بیر له‌هیچ بکه‌یته‌وه.

منیان هینایه‌ئهم کۆشکه‌وه. من هیچ شتیکی تینه‌ده‌گه‌یشتم و ناره‌زویی نه‌وه‌شم نه‌بوو تیگیه‌م. هه‌موو شته‌کان له‌شه‌ودا نه‌نجامدران. تا گه‌یشتمه‌ ئیره‌ له‌ تاریکییدا بووم، له‌شه‌وه‌وه بۆ شه‌و. شوینه‌کان به‌ئهنده‌یه‌ک تاریک بوون له‌هیچ نه‌ده‌گه‌یشتم. له‌و کاته‌وه‌ی له‌زیندان

هاتمه دهري تا ئه و كاتهى له و كۆشكه دا چاومكرده وه پووناكيم نه بينى ... دهستىك له تاريكىدا به خشىمى به دهستىكى تر، دهستىك بېدهنگتر له شهو، بېدهنگتر له ديوار، بېدهنگتر له دهركا داخراوه كانى زىندانىيه كى پير. پياويك بوو مه چه كى گرتم و سوار ماشينىكى ترى كردم، هيجى نه گووت، گويم له دهنگى هه ناسه كانىشى نه بوو. من تا ئه و كات ته نيا گويم له هاوارى لم بوو. نه مدزانى بو گويم ده بهن، به لاشمه وه گرنگ نه بوو بو گويم ده بهن. بيركرده وهى زۆر له گهردون وات لىده كات نه ترسىت. ته مه نم بىست و دوو سال بوو كه گيرام، كه نازادىانكردم ته مه نم چل و سئ سال بوو. شه ويكى تاريك هاتن و چاويان به ستمه وه و برديانم. من له پاسه وانه كه م پرسى «دهمه بهن بو ئه وهى بمكوژن» گووتى «نا ده تبه ين بو ئه وهى نازاد تبه كين...». تينه گه يشتم مه به ستى له نازادى چيه ؟. هيج شتىك له وه بيمانا تر نيه دواى بىستويهك سال دىلى به كىك باسى نازادىت له گه لدا بكات. تاكه نازادىيه كى گه وره ي من گه رانه وه نه بوو بو دونيا، به لكو ئه وه بوو ليمگه رپن له سه حرادا بزيم. دلنيا بووم هيج شتىك له و دونيا به تيناگه م، ترسىكى گه وره م له شار و له مرووفان هه بوو، دواى چند سالىك زىندان چيتر مرووف و لمت بو جياناكرىته وه، من ئه و ماويه جگه له پاسه وانه كانم كه سىترم نه بينىبوو، ئه وانيش له بيابان كپتر و سه يرتربوون. له ماويه ئه و بىستويهك ساله دا به ده گه ن چند وشه يهك قسه يان له گه لدا كردم. پېده چوو خويان له سه حرادا له داىكبوويتن، له سه حرادا ژيايبتن و له سه حرا زياتر هيج جىگايه كى دونيايان نه بينىبت.

كۆشكىكى گه وره بوو، به رپىگايه كى زۆر سه خندا تپه رپن، تاگه يشتىنه ئه وئ به هه لبه ز و دابه زى ماشينه كه دا ده مزانى به ره و هه ريمىكى شاخاوى ده چين. به يانى كه له په نجه ره كانه وه سه يرمكرد له گه لا ده ترسام. به يانىيه كى پر شنه ي شه مال بوو، هه زاران گه لاي سه وز باده يه ينان

و دھبیردن... لیممہ پرسن ٺہو گھلا سہوزانہ چیان دھکرد لہہوادا، بہلام من ترسہکانم وایانکرد سیمای چہندہہا جانہوہری بالدار لہناو درہختہکاندا ببینم، جانہوہری سہوز، جانہوہرگہلیک چاویان وھک دلٺوپہ شہونمی درہوشاوبہو. یہکھم بہیانی کہ چاومکردهوہ جگہ لہپہنجرہ و ترس ہیچم نہبینی. ہیچ کہسینک، ہیچ دھنگیک، ٺاسہواری ہیچ مروفیک. پهنجرہکانیش ھہموو داخراہوون، خٺوم بووم بہتہنیا لہ کٺوشکیکی گہورہدا، دھرگاکانی دھرہوہ قفلکراہوون، لہ دھرہوہش سیما و دھنگ و دھرکہوتہی ٺادہمیزادیک نہبوو. تا ٺہو سہوزاییہ دپندہیہم نہبینی تینہگہیشتم ٺازادکراوم... خودایہ سہوزاییہکی بیٺونہ دلٺرہقبوو، بہلام تیشکیکی پٺوشنی ھتاو لہنیو دھرختہکاندا سہمایدہکرد. پووناکییہک لہ پووناکییہ پٺوشن و ٺاوتنہٺاسا و بیسنورہکانی بیابان دھچوو. دوائ بیستویہک سال یہکھم بہیانیم بوو چاوبکہمہوہ و بیابان نہبینم... بیابان ٺہو دٺوستہ دیرنہی چووہوہ ناو پٺوحمہوہ. دھمزانی ٺہو منی ھیناوبہ بو ٺیرہ، لہو کٺوشکہدا شتیکم دھبینی ٺہوی بہیادا دھہینامہوہ... یاقویی سنہوبہر.

بہزورہکانی ٺہو کٺوشکہدا کہوتہ گہران، ھہستمدهکرد لہشم ناتوانیت لہگہل ٺہو جوگرافیا تازہیہدا رابیت... شہویکی سہیربوو... شہویک ھہرگیز لہیادمناجیتہوہ... من ھیشتا لہناو چنگی لمدا بووم، ھیشتا بہدہگھن باوہرم بہٺازادی خٺوم دھکرد.

ٺازانم کہی بوو منیان لہو ماشینہ داگرت، بہلام ھہستمکرد دھمہوبہیانہ... من بہبٺوندا دھمہوبہیانم دھناسییہوہ، عہرد لہ ھہرجیگاہکدا بیت بہیانیان عہتری خٺوی ھہیہ، من کہ دوائ بیستویہک سال پیمخستہ سہر ٺہو زہمینہ ھیشتا لہو دھریای لمدا دھٺیام، نیشتمان ھیدی ھیدی بووہو بہ بیروکہیہکی خہیالی لہلام، ٺہگہرچی من بٺونی شنہی بہیانم دھکرد، بٺونی عہتری درہخت و کزہی دٺولہساردهکانی دھوروبہرم

دەکرد، بەلام هەموو ئەو بۆنانە هیشتا تێکە لاوی هەستیکی قوولبویون بە دەسلاتی بیسنووری لم، کە بەسەر زەویدا دەپۆیشتم هیشتا هەمان ترسم هەبوو، ترس لە لەرزۆکی و خۆنەگیری و داچوونی قوول. من کەسم نەبینی، هەستم بەکەس نەکرد، هیند هەبوو کە چاومکردەووە لە مالتیکی بەریندا بووم، کە چاومکردەووە شەبوو، تاریکی بوو، تەنیا مۆمیکی کز دەسووتا، مۆمیک لەگۆشەیهکی تاریکدا... مۆمیکی تازەبوو، دیاربوو یهکیک بەر لەهاتنی من ئەو مۆمەیی داگیرساندووە و پۆیشتوووە... من پڕ بەو کۆشکە هاوارمکرد «تۆ ئەی ئەوێ ئەو مۆمەت داگیرساندوووە لەکوئیت؟». بەلام جگە لەسەدایهکی قوول هیچی ترم نەبیستوووە... سەدایهک چین بەچین بەرەو ناو تاریکی دەپۆیشت و لەوسەرەووە بەکزی و خامۆشی دەگەرایەووە... سەدایهک دەرگای دۆنیایهکی تری لەمن دەکردەووە... سەدایهک زینگەیهکی تری هەبوو جیاواز لەسەدای ناو لم. ئەو شەو هێچ کەسم نەبینی، هێچ کەس لەو مالتەدا نەبوو. یهکیک منی گەیانده ئەو مالتەو جێبەجێشتم، گویم لەدەنگی ماشینیکی بوو لەدووڕەو پۆی. کۆشکیکی بوو بەناو مالتیکی سەیرەووە. لەشوین حەوانەوێ پادشایهک دەچوو، بەلام ئاسەواری مۆفیکم نەبینی. من ماندوو بووم، دەمویست بخەوم، یان بمرم... لەپەنجەرە گەورەکانەووە سیپەری دارستانیکی چرم دەبینی، پەنجەرەکان بەسەر دۆنیایهکی بەریندا دەیانروانی، ئاسمان وەک ئەوێ هوروزم بینیت بەسەر سەرمەووە بوو. پەشی ئاسمان شتیکی تیاوو جیاواز لەپەشی بیابان، لەبیاباندا شەو هەمیشە بریسکەیهکی برۆنزی هەیه، ئاسمان جولەیهکی تیاپە لە جولەیی لم دەچیت، لمیک پەشی تیاپەیهکی لەزۆمەتی پشکۆیهکی خامۆش دەچیت، پشکۆیهک هەستدەکەیت هەناسەیهک دەیگەشی نیتەووە. بەلام ئەو بەیاننیه جولەیی گەلاکان دەیانترساندم... لەو بیستویهک سالی پێشودا جیهان بەجۆریکی تر لەپێشچاوم جولابوو. ئەو شەو

ههستم به وه ده کرد له گهردونیکێ رێک و پێ یاساو ئولفه ته وه هاتوو مه ته
 گهردونیکێ تر. بۆ ئه وه ی بیرنه که مه وه ده خه وتم، له بری ئه وه ی به و
 کۆشکه دا بگه پێم له یه که م کونجدا پالده که وتم و ده خه وتم. شتیک پالسی
 پێوه ده نام له پێخه فه کان بترسم. شتیک ته نیا په یوه ندی به وه وه نه بوو
 که بیستویه ک ساله من له سه ر زه وی ده خه وم و پێخه فی راسته قینه م
 نه دیوه، به لکو په یوه ندی به و گومانه وه هه بوو که ده ره ق به و شوینه
 تیا ما سه وزبوو. ساتیک بوو له ساته ره شه کانی ژیا ن. بیستویه ک سال
 بوو ده مزانی من له کویم و من چیم، ده مزانی بۆ له و سه حرایه دا
 دیلم، به لام ئه و شه وه نه مه زانی له و کۆشکه دا چیده که م. ئه و شوینه
 له خه یالسی من گه وره تر بوو، جه ستم پانه هاتبوو له ژووریکه وه بچینه
 ژووریکێ تر. هه ستمه کرد شته کانی ئه و کۆشکه ته نه ایم ده کورژن،
 من سه ر به جوگرافیا یه کی خالی بووم... جوگرافیا یه کی به تال له هر
 زه خره فه یه ک، سه ر به دونیا یه ک بووم بێ دیکۆر، دونیا یه ک ئینسان جگه
 له سببه ره که ی خۆی هیچی دیکه ی نه بوو، دونیا یه ک درێژکراوه ی مرۆف
 ته نیا گه ردون خۆی بوو. درێژکراوه ی پۆج ته نیا لم و ئاسمان بوون.
 له و ماوه یه دا من بیرم له وه ده کرده وه که خالیتی و به تالی و نه بوونی
 هیچ زه خره فه یه ک جوانترین ژیا نه... لم وامان لیده کات، ئینسان به وینه
 په سه نه که ی خۆی ببینین، به و جوړه ی که هه یه، بێ هیچ زیاده یه ک،
 بێ هیچ درێژکراوه یه کی ده سترکرد. من به هه موو شتیک غه رببووم...
 هه موو شتیک ترسیکی بیۆینه ی تیا دروستده کردم... من له و ساته دا
 بۆ ژیا نیکێ خالی ده گه رام... خالی له هه موو سببه رێک.

نا و امه زانن من ئەم قسانه له خۆرا ده که م... کاتیک من سه ریاسی
 سو بجده م به جیه یشت ته مه نی چه ند پۆژیک بوو، ئه و کات نه مه زانی
 سه ریاسیک و سه ریاسیک و سه ریاسیک دیکه ش دینه دونیا وه. نا
 و امه زانن من له زیندان بیرم له سه ریاسی سو بجده م نه کردۆته وه...

وامه زانن من باوکیکی به دبووم و ته نیا بیرم له لم کردۆته وه، به لام که بیستویهک سال ته نیا ته ماشای لم بکهیت، لم و هیچی تر پۆژیک له خه وه لده ستیت و هه موو شتیکت تیگه لاوکردووه، هه لده ستیت هیچ وینه به کی تر له یاده وریتدا نه ماوه وینه ی لم نه ییت... ئاه هیچ شتیکت وهک لم یاده وه ریبه کانمان ناخوات... هه موو پۆژیک هه لده ستیت و هه ستده کهیت به شیک له پابوردووت له یادچۆته وه. نا من هه رگیز سه ریاسی سو بده م له یاد نه چووه وه، هه موو دونیام له یاد چووه و سه ریاسی سو بده م له یاد نه کرد. تاکه شتیکت بوو که نه بوو به لم، تاکه شتیکت بوو هه میشه سه وزبوو. سالگه لیکی زۆر هه موو به یانییهک ده مبینی، هه موو پۆژیک له خه یالمدا گه وره مده کرد، هه زاران ده موچاوم بو دروستکرد، بیرم له هه موو نه گه ره کانی نیگاری ده کرده وه. پۆژانه له نیوان په نجه ره کانه وه ته ماشای بیابانم ده کرد و بیرم له وه ده کرده وه. پۆژانیک دواتر که هه موو نه و شته سه یرانه پویاندا، وای بو ده چووم هه موو کاره ساته کان له و به یانی و ئیواره سه یرانه ی بیابانه وه ده ستیپیکردووه که من هه میشه زیاد له نیگاریک و زیاد له شیوه یه کم به سه ریاسی سو بده م ده به خشی. تا به یانییهک له خه وه هه ستام و له ناو نیگار و شیوه کاندانم کردبوو... سال دواى سال که متر بیرم لیده کرده وه، له بهر نه وه ی دوا جار نه مده زانی بیر له چی ده که مه وه، بیر کردنه وه کانم نه شیوه یان هه بوو نه ناراسته، نه وه ی وایده کرد بیغم بیر له و تاکه مروغه بکه مه وه که دواى خۆم جیمه یشتبوو، بیرۆکه ی مردنی خۆم بوو. دلنیا بووم له و ماوه دریزه دا من مردووم و هه موو دونیا منی له یاد چۆته وه. نه و خه یاله ی که تو مردوویت و که سانی تر به بی تو درین و ژیانان شیوه پوخساری خۆی وه رگرتووه، ناسووده بییه کی مه زن به مروغ ده به خشی... نه وه ی هیچ که س چاوه پوانی گه پانه وه ت ناکات، ده بیته به هه شتیکی گه وره بو ت. دواى شه شه مین سال ته واو دلنیا بووم

که ئیدی هه رچییه ک بیئت سه ریاسی سو بچده م به نه بوون و مردنی من
 راهاتوووه . مردنیش وهک زیندان راهاتنه، مرۆف وهک هه ر شتیکی دی
 ده بیئت پوو به ریکی داگیر کرد بیئت تا دواتر هه ست به ونبوونی بکه یین . وهک
 هه ر شتیکی دی، وهک گولدانیک له سه ر میزیک، یان دهنگی رادیوییه ک
 له په نجه ره یه کدا، ده بیئت سه ره تا شوینیکیان گرت بیئت و دواتر ونبوو بیئت .
 به لام گه ر له سه ره تا وه شتیکی نه بوو، دهنگیک یان پهنگیک نه بوو ئیدی
 هه ست به نه بوون و ونبوونی ناکه یین . له ساتیک له ساته کاندایا من هه ستم کرد
 ژیا نی من له و بیابانه د، ا بیئه وهی پئویستیم به هیج که س هه بیئت
 گه یشتوته دوا پله ی که مائی خو ی... من و نه و شتانه ی ده ور به رم، من
 و نه و هیچییه بیسنوو ر و بیئه ندازه یه ی گه ردون پیکرا له دوخی که مالدایا
 ده ژیا یین . هه ستم ده کرد دونیای ده ره وهی منیش نوقمی که مائی خو یه تی .
 شوینیکیان گرنگم له دونیادا نه گرت بوو، بی من جیهان به جوانترین شیوه
 ده رویشت، بی من شته کان ژیا نی خو یان و مانای خو یان هه بوو . هه ستم
 نه ده کرد دوور که وتنه وهی من چ برینیکیان له سه ر ژیا نی که س جیه یشت بیئت .
 دوا ی بیستویه ک سال دلنیا بووم که سه ریاسی سو بچده میش ژیا نی خو ی
 ده ژی، دلنیا بووم سه ریاسی سو بچده میش وهک هه موو نه وانی تر واده زانی
 مردووم... تا ده هه مین سالی زیندانیش من یه ک ئومیدم هه بوو، نه ویش
 بو چه ند ده قیقه یه ک سه ریاسی سو بچده م ببینم و دواتر بمرم، به لام
 به یاننیه ک له خه و هه ستم و وازم له و ئاواته ش هینا، دوا ی ده سال
 له یه کدا بران هه موو یه کدی بینینه وه یه ک یه کدی ونکردنیکیان تره . من و
 سه ریاس، باوک و کورپکی خه یالی بووین... به یاننیه ک کاتیکی سهیری
 لم ده کرد، کاتیکی سهیری پیریوونی سه حرام ده کرد، تیگه یشتیم که
 هه رگیز نابمه باوک... پوچوون له نساو لمدایا وات لیده کات نه بیئت به
 باوک... ده مزانی وهک توپه لیک لم ده گه رپمه وه، وهک یه کیک که ده ست
 ده خاته سه ر هه ر شتیکی ده بیئه توو... باوکایه تی ئامیز کردنه وه یه،

به لام من چنگیک خوئی پش بووم... من به نیگایه که وه ده هاتمه وه که همووی دیمه نی بیابان بوو، هه ستمده کرد نزیکبوونه وه و حوکمدانم له سر که سانی تر، هه تا هه تایه له دیدی یه کیکه وه ده بییت که وه ک سه حرایه ک ته ماشای کوی ژیان ده کات.

ئه و شه وهی که گه پامه وه نه مده زانی سه ریاسی سو بده م له کوئیه، نه مده زانی که دواچار من و ئه ویش له ناو جوړه بیابانیکی دیکه دا ونده بین که نه بیابانی من بوو، نه بیابانی ئه و.

چەند سالتیک بەر لە ئیستا، ئیوارە یەک «مەمەدی دڵشوشە» کە ئارەزووی دۆزینەوێ نەینییەکانی هەبوو، دەچیت بۆ دیدەنی توحفەفرۆشیک. دیدەنییەک وەک هەر دیدەنییەکی دی نا کە مۆشیک لە پێگایەوێ یەکیکی دی دەبینیت، بە لکو دیدەنییەکی گزنگ، سەردانیک دەشیت نەینی تەلیسمیکی بۆ شیکاتەوێ. ئیوارە یەکی بارانە، پەرە لە خەیاڵاتی سەیر سەیری هەور، ئەو بیتەوێ بیر لە نیازی هەورەکان بکاتەوێ بە هێمنی و بە دەم گزانی گووتنەوێ لە کوچهکانی باکوورەوێ بەرەو باشور شوێردەبیتەوێ. جگە لە کلێل و مەدالیاکانی کە یاریان پێدەکات، هەناریکی شوشەش لە گیرفانیایەتی... کلێلەکانی هەلەدا بۆ ئاسمان و دەیانگریتەوێ، ئەو کلێلانی لە شوشەن و دەرگای دونیا هەوایی و سەرزەمینە خەیاڵییەکان بۆ ئەو گەنجە دەکەنەوێ کە ئەو ئیوارە یە خوێ بە بەختەوێرتەین کەسی دونیا دەزانیت.

هەموو کەس دەیناسیت، هەموو کەس چیرۆکی ئەو میژدمندالە دڵشوشە یە بیستووێ کە خوێ مردنی خوێ لە خەوندا دەبینیت. مردنیک پۆژ دواي پۆژ دەیگریتەوێ و قسە ی لێدەکات... خەونی بەریبونەوێ دلی و شکان و پارچە پارچە بوونی وەک هەریەک لەو توحفە شوشانە ی لە ناو دۆلاب و لە سەر پەفە بەرز و درێژەکانی مالهەوێ

پریزیکردون. ئەو ئیوارە یە هیدی هیدی باران دادەکات، محەمەدی دڵشوشە سەیری ئاسمان دەکات و سەرەنجی ئەوە دەدا تائیتستا هەوری بەو جۆرە ترسناکی لەژیانیدا نەبینیوه، بەلام بێتەوهی بترسیت بەردەوام یاری بەکلیلی دەرگا خەیاڵییەکانی خۆی دەکات و گۆرانسی دەلێت. ئیوارە یەکی خۆشە بۆ محەمەدی دڵشوشە کە پێیوایە یەکیک لەکلیلەکانی تەنیا لەباراندا دەرگا دەکاتەوه.

من هەرگیز محەمەدی دڵشوشەم نەبینیوه. بەلام دەتوانم بیهێنمە پیشچاوی خۆم کە بەکوچەکاندا پووو باشور دیتە خوارێ و یاری بەکلیلەکانی دەکات، لەم دەستەوه هەلیانەدا بۆ ئەو دەستی تر، لەژێر قاچەوه هەلیانەدا و بەهەواوه دەیانگریتەوه. دەتوانم گەنجیکی خۆشنوود ببینم کە سەیری ئاسمان دەکات و لەبری ئەوهی بترسیت پێدەکەنیت، گەنجیکە تەنیا ماوه یەکی کەمە ژیانیکی بۆ خۆی لەشوشە دروستکردووه، ژیانیک تەنیا خۆی دەزانێ چەند ناسکە و چەند خێرا دەشکێت. بەلام بێباکانە دەپوات و گۆرانسی دەلێت. ژووڕە کە ی پەرە لە گۆلدانی سەیر سەیر، لەقۆری بەزەخرەفە ی چینییهوه، پەرە لەو بەرداخانە ی پەرن لەوینە ی بەلنە، ئەو فەخفورییه سەیرانە ی وینە ی ئەژدەیا و پلنگ و کۆتری ناگرینیان لەسەر نەخشکراوه. دۆلابەکانی، کتێبخانە کە ی، میزە کە ی، سندوقی جەلەکانی هەموو لەشوشەن. لەسەر یەکیک لە دۆلابەکان، تۆپیکی شوشە ی شین کە نەخشە ی هەموو دونیای لەسەرە، دانراوه، تۆپیک ئەو دونیای شوشە ییە مان وە یادا دەهینیتەوه کە من و تۆ تیا دەژین. تۆپیک نامادەگیهکی ون و نادیار ی تیا یە بۆ شکان. ئەو ئیوارە یە کە محەمەدی دڵشوشە دیتە دەری، باوهریکی قوولسی بەفرسە تەکانی ژیانسی خۆی هە یە. کە هیدی هیدی باران دەست پێدەکات ئەو بەهەمان شیوهی ئاسایی خۆی یاری بە کلیلەکانی

ده‌کات، باران داده‌کات و ئه‌و له‌سه‌ر یارییه‌کانی خۆی به‌رده‌وامه .
 خه‌لکی به‌په‌له به‌چه‌تره‌کانیان‌ه‌وه پاده‌که‌ن، ئه‌و نه سه‌یری ئاسمان
 ده‌کات و نه گوێده‌داته باران، که‌مه‌که‌مه باران زیاد ده‌کات،
 که‌مه‌که‌مه ده‌بیته لافاوێکی مەزن، که‌مه‌که‌مه شته‌کان ده‌که‌ونه سه‌ر
 ئاو، هه‌یج که‌سه‌یک به‌شه‌قام و شوسته‌کانه‌وه نامی‌نێته‌وه، خه‌لکی
 پووده‌که‌نه باله‌خانه‌به‌رزه‌کان، له‌نه‌هۆمی ب‌لندی خانووه به‌رزه‌کانه‌وه
 ته‌ماشاده‌که‌ن، ده‌چه سه‌ر مناره‌کان، سه‌ر سه‌ربانی ئوتیله‌کان، سه‌ر
 گومه‌زه شینه‌کان، سه‌ر کالپیتۆس و سنه‌وبه‌ر و شاتووه‌کان. ته‌نیا
 محمه‌دی د‌لشوشه نه‌بیته که‌بێیاکانه ئاو ده‌بیات و کوچه به‌کوچه
 لافاو ده‌یه‌ینێت. ئه‌و بیته‌وه‌ی نو‌قمبیت وه‌ک به‌سه‌ر به‌له‌میکی
 چکۆله و نه‌بینراوه‌وه بیته سه‌ر ئاو ده‌که‌وێت، چوارمه‌شقی له‌سه‌ر
 لافاو‌ه‌کان داده‌نیشیت و به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌وه سه‌یری د‌ونیا
 ده‌کات. لافاو ماشین، که‌لوپه‌ل، کورسی، که‌سانی خن‌کاو به‌ملاو
 به‌ولای محمه‌دی د‌لشوشه‌دا ده‌فرینیت و ئه‌و ته‌ماشایانده‌کات. ئاوی
 لافاو پرده‌بیته له‌شته عه‌نتیکه‌کانی شار، له‌تایه، له‌سه‌فته کتیبی
 هه‌رگیز نه‌خویندراوه، له‌سینی و خوانی پ‌ر و ناماده، له‌ئامی‌ری ما‌ل،
 له‌ژنی خن‌کاو به‌عه‌با په‌شه‌کانیان‌ه‌وه، له‌و پیاوانه‌ی مردوون و هه‌شتا
 ده‌ستیان له‌سه‌ر پاره‌کانیان‌ه‌ ته‌پنه‌بیته. محمه‌دی د‌لشوشه له‌گه‌ل
 ئه‌و شتانه‌دا ئاوده‌بیات، به‌لام ئه‌و وه‌ک یه‌کیک له‌سه‌ر به‌رمالی
 نوێژ دانیشته‌بیته له‌سه‌ر ئاوه‌کان داده‌نیشیت و به‌پیکه‌نینه‌وه
 ته‌ماشای نه‌وانه ده‌کات له‌سه‌ر سه‌ربانه‌کان و بال‌کۆنی بازاره
 دوو نه‌هۆمه‌کانه‌وه ته‌ماشایده‌که‌ن، ده‌ست به‌رزده‌کاته‌وه و سل‌اویان
 لیده‌کات، ما‌جیان بۆ هه‌لده‌دات، شه‌پۆله‌کان خه‌را ده‌بیهن و ئه‌و وه‌ک
 یه‌کیک له‌نمایشیکی تایبه‌تیدا بیته، هه‌لده‌ستیه‌ سه‌رپ‌ر و له‌سه‌ر
 ئاوه‌کان ده‌وه‌ستیت، به‌په‌یوه سل‌او له‌وانه ده‌کات که له‌مبه‌ره‌وبه‌ری

شه‌قاه‌کانه‌وه سلّوی لیده‌کهن. ئاو ده‌بیات و نه‌و پیده‌که‌نیت، بارانده‌بارئ و نه‌و له‌سەر شه‌پۆله‌کان به‌پتوه یاری به‌کلپه‌کانی ده‌کات، هه‌لیانده‌داو ده‌یانگریته‌وه. به‌هه‌موو کوچه‌کاندا دیته‌خوارئ، به‌هه‌موو شه‌قاه‌کاندا ئاو ده‌یهینیت، هه‌مووان نه‌و موعجیزه‌یه ده‌بینن، هه‌مووان محمه‌دی دلشوشه ده‌بینن له‌ناو مردووه‌کاندا یاریده‌کات، ده‌چیته‌سەر نه‌و ئوتومبیلانه‌ی ئاو ده‌یانبات و له‌ویوه بازده‌داته‌وه ناو ئاو، ده‌سسته‌بات سئو و پرته‌قائلی پاپچی سەر لافاوه‌که ده‌گریته‌وه و وه‌ک یاریبازنکی سئیرک یاریبان پیده‌کات، نه‌و قوتوی خشلانه هه‌لده‌گریته‌وه که لافاو له‌دوکانی زه‌رپه‌نگه‌رانه‌وه پایدان و زیره‌که‌ی ناویان هه‌لده‌دا بۆ خه‌لک. دیمه‌سی محمه‌دی دلشوشه له‌ناو نه‌و تراژیدیایه‌دا هه‌مووان ده‌هینیتته پتکه‌نین. باران ده‌بارئ و نه‌و به‌شه‌قاه‌کاندا ده‌پوات، وه‌ک سه‌ولنکی خه‌یالی پیتیت، بیان به‌له‌میک خودا بییروینیت، به‌شه‌قاه‌گه‌وره‌کاندا دیت، به‌قه‌یسه‌ریه‌کاندا که سه‌رتاپایان نوقمی ئاوبووه ده‌پوات، به‌گوزه‌ری قه‌سابه‌کاندا تیده‌په‌ریت، بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌سسته‌کاته ملی نه‌و که‌لاکانه‌ی سه‌رئاو که‌وتوون، له‌گه‌ل به‌رخه سه‌رپاو و که‌ولکراوه‌کاندا ده‌که‌ویتته سه‌ما، به‌بازاری پیلأوفرۆشه‌کاندا تیده‌په‌ریت، له‌گوزه‌ری توحفه‌فرۆشه‌کان گولداننکی زیو له‌سەر ئاوه‌کان ده‌گریته‌وه و ده‌یخاته باوه‌شی و له‌سەر ئاوه‌کان داده‌نیشیت. خۆی ده‌داته ده‌ست په‌وتی لافاوه‌کان... هیدی هیدی ئاو به‌ره‌و کوچه تاریک و داخراوه‌کانی ده‌بات، به‌ره‌و ناو نه‌و کۆلانه‌ی باشوری شار، نه‌و کۆلانه داخراو و فه‌رامۆشکراوانه‌ی نه‌ده‌نگیک، نه‌چرپه‌یه‌کیان لیوه‌نایه‌ت... هیدی هیدی ئاو له‌بازار و کوچه‌و شه‌قامی جه‌نجاله‌وه به‌ره‌و جیگای بیده‌نگتر و کپتر پاپچیده‌کات. محمه‌دی دلشوشه سه‌ره‌نجده‌دات شه‌پۆله هیمنه‌کان تادیت به‌ره‌و شوینی داخراوتری ده‌بن، به‌ره‌و

ئهو كۆلانه تهسك و پىچاوپىچانهى ئاو گه يشتۆته ئاست نهۆم و ئاقاره به رزه كانيان ... دواچار دواى گه شتىكى دريژ له چهنده ها كوچهى پىچاوپىچدا، به ناو چهنده ها كۆلانى بى سهر دهرى ئالۆزدا، له گه ل ده مه و تاريكي دا و هاوړى به هيمنبوونه وهى باران. ئاوه كان له سهر ئهو سهرى كوچه يه كسى دهر به ست و بىده رگادا محمه دى دلشوشه ده به نه به رده ركى مالىكى دوو نهۆم. ئهو ده يه ويىت له گه ل ئاوه كاندا بگه رپتته وه و ناتوانىت، ده يه ويىت هه ستىت و به سهر شه پۆله كاندا به روات و له كوچه يه كسى تره وه خۆى بداته وه ده ست مه جراى تۆفانه كان و ناتوانىت، هيزىكى ناديارى ناو شه پۆله كان به ره و ئهو دهر گايه ي ده به ن. له ويادا ده وه ستىت، له سهر ئاوه كان داده نيشىت، ترسيكى قوول دا يده گرئىت، كه مه كه مه شه و دادىت و پوژ ئاواده بيىت، كه مه كه مه هه وره كان دهره ويىنه وه، مانگ به هيمنى و شه رمى دهرده كه ويىت. هاوارىكى ناديار له دلى محمه دى دلشوشه دا سه ره لده دات كه پيىده لىت «ئهم ئىواره يه، ئىواره ي خۆشه ويستىيه». ده سته بات و كليله كانى دهر دىنىت، يه كىك له كليله كانى كليلى عه شقه ... كليلى خۆشه ويستىيه ناكامه كانىتى. به ترسه وه ئهو دهر گايه ده كاته وه، له گه ل كردنه وهى دهر وازه كاندا ئاو به ره و هه وشىكى گه وره ده يبات، هه وشى مالىكى دىرين به لام ئىجگار به رين و گه وره، وهك به ده ورى په رستگايه كى كۆندا بسورپتته وه به ده ورى ئهو خانووه دىرينه دا ده چه رخيىت و ده گه رپتته وه، دهر وات و دىته وه، سه يرى په نجه ره كان ده كات، گوئى له هيمنى بيىنه ندازه ي دىواره كان ده گرئىت، دىت و دووباره ده بسورپتته وه، له يه كىك له په نجه ره كاندا دوو كچ ده بينىت، دوو كچ كه هه ردوو كيان له دوو ده ست جلى سه پيدان و هه ردوو كيان دوو پرچى دريژيان تا ناو ئاوه كان به رداوه ته وه و له سه ره وه پرا ته ماشايده كه ن. يه كىكيان «لاولاوى سه پىيه» و ئه ويتريان خوشكه گه وره كه يه تى

«شادەرياي سېي». لەگەل ئاۋەكاندا دەچىتە بەر پەنجەرەكەيان و دەلئىت «ئىۋارەتان باش، من ناوم محەمەدى دىلشوشەيە و لافاۋەكان منيان ھىناۋە بۆ ئىرە، دەتوانن پەنجەرەكەتانم بۆبەكەنەۋە؟». لاۋاى سېي پەنجەرەكە دەكاتەۋە و بەمحەمەدى دىلشوشە دەلئىت «فەرموو»، نازانئىت لەگەل كىردنەۋەي پەنجەرەكەدا دەرگاي تۆفانىكى گەۋرەي لەسەر ژيانى خۆي خستۆتە سەرپشت. محەمەد دىتە ژورئى و جگە لە گولدانئىكى زىو و ھەنارىكى شوشە لەگىرفانىدا و كۆمەلئىك كليل و مەدالبا زياتر ھىچى تىرى پىنئىيە. محەمەدى دىلشوشە لە يەكەمىن ساتەۋە دىلئىيايە سەرۋىكارى لەگەل ەشقىكى ئەفلاتوونى دژۋاردايە. تەماشاي ئەو دوو كچە دەكات كە قژيان لەسەر فەرشەكان دەخشىت، لەشتەكان دەگىرئىت، شەپۆلان دەدات و ھىمن دەبىتەۋە. پىشتەر دىمەنى واى نەبىنىۋە، ئەو كورپى يەكئىك لەپىاۋە ناسراۋەكانى شارە «سلىئمانى مەزن» ئەو پىاۋەي لەدواى سەرۋەكتى شۆرشەۋە لەژىرەۋەپرا ئەمىندارى نەئىنئىيە ترسناك و گەۋرەكانى ئەو شارەيە... لەو شەش سالى پابوردودا لەھىچ جىگايەك لەو جۆرە جوانئىيەي پىشچاۋ نەكەتوۋە، ئەو كليلسازى ھەموو دەرگا زەحمەت و ئەستەمەكان بوۋە، بەستەي كليلەكانى ھەموو دەرگايەكيان كىردۆتەۋە... ئەو ھونەرماندى يەكەمى كىردنەۋەي نەئىنئىيەكانە.

ئەو ئىۋارەيە چىرۆكى ەشقىكى ناكام دەست پىدەكات، ئەو دوو خوشكە بەرپۆھىكى كراۋە و دۆستانەۋە پەنجەرەي ژيانيان لەمحەمەدى دىلشوشە دەكەنەۋە، بەتايبەت كاتئىك دەبىنن گەنجئىكى دىلساف و خۆشپروو و دەمبەخەندەيە. بەلام لاۋاى سېي لەئىۋارەي يەكەمەۋە پىدەلئىت «لەبىرت نەچىت تۆ لەدەرگاۋە نەھاتوۋىتە ژورئى». ئەو ئىۋارەيە ئەو دوو خوشكە ۋەك دوو كەسى دىلسۆز خزمەتى محەمەدى

دَلشوشە دەكەن، قزى بۇ وشكەدەكەنەو، جەكانى بۇ وشكەدەكەنەو، چای بۇ لیدەنن و پئیدەلین «وہك خوشكى خۆت تەماشامانېكە... جياوازی نییە ئیمە خوشكى تۆین». محەمدى دَلشوشە بە پرویەكى خۆش، بەلام نارازییەو دەلئیت «شتى وانییە، ئیوہ خوشكى من نین، من بەھموو تۆفاندا ھاتووم تا حەز لەیەکیکتان بکەم. من باران نارەومى تا لاووم خۆشبویت». زرينگە یەكى سەیر لە دەنگى محەمدى دَلشوشەدایە، نەرمییەك تیکەلای سەمای غەم و ھاواری خۆشیشە، چاوانیشى بەھمان شیوہ پرن لەپیکەنین و گریان، پرن لەشەرم و بیئەرمى، پرن لەسەدای باو زرينگەى شوشە. شادەریای سپی دەزانیت لەو ساتەو دەبیئت ئەو پۆلئیکى سەیر بیینیئت، کەتەماشای چاوی ئەو گەنجە دەکات، دەزانیت لافاو بۇ شتیکی سەیر بەرەو ئەو مألەى ھیناوە. ئەو ئیوارە یە شادەریای سپی دەلئیت «محەمدى دَلشوشە، ئیمە تۆ ناناسین... تۆفان تۆى ھینابیئت یان پەشەبا... باران تۆى ھەلگرتبیئت یان گەرداوە، دەبیئت ئیمە تۆ بناسین». محەمد دەلئیت «لەھموو شتیك گرنگتر من دَلم لەشوشە یە، لەشوشە یەكى زۆر ناسک، بچوکتیرین دَلشکان دەمکوژیئت... من کەسیکم لەشوشە، کەشکام وردەبەم، کەوردیش بووم پارچە بەجیدەھیلەم، کە پارچەشم بەجیھتشت، دەبەم بەمردوویەکی بەد، من کە مردم بەجۆریک پەراش پەراش دەبەم کەس ناتوانیئت تیبگات کە پارچە ورد و تەنک و خۆلئاساکانى منە زیانى تیکداوہ... لەبەرئەو دەلم مەشکینن». قسەکانى تیکەلە یەکن لەھەرەشەو تکا، لەپارانەو و ترساندن. ئەو ئیوارە یە بەھیمنى تیدەپەپیت، دوو خوشکە کە داواى لیدەکەن ئەو ھەنارە شوشە یە یان بداتى، بەشەرمەو دەلئیت «ئەو ھەنارى من نییە، بەلکو ھەنارى نھینییەکانە». لەبىرى ئەو ھەنارە گۆلدانە زیوینە کە یان بۇ یادگار

لاجیندہ ہیلتھ، نہ وہ نارہی دوا جار بہ شیوہ یہ کی دی دہ کہ ویتہ وہ
 دست خوشکہ سپیہ کان، نہ گوآدانش کہ سالوہختیکی دی
 دہ کہ ویتہ دست من و لہ گہل خؤمدا بہرہ و دہریا دہ ہیتم۔ نہ وہ
 شہ وہ خوشکہ کان تا کاتیکی درہنگ کوئی بؤ محمہ دی دلشوشہ
 پادیرن۔ درہنگ وختیک لہ مائی نہ و دو کچہ سپیہ دیتہ دہری،
 بہ لام لہ ہر ساتیکی تری ژیا نی ترساوتر و ناآرامترہ۔ نہ وہ نہ و
 ساتھ یہ کہ بؤ ہتاہ تاپہ لہ بیریدہ کات بچیت بؤ لای «سہی مژدہی
 شہ مس» نہ و توحفہ فرؤشہی لہ سہرہ تاوہ بہ شیک لہ نہینییہ کانی نہ م
 چیرؤکہ دہ زانیت، نہ و نہینیانہی محمہ دی دلشوشہ سہرہ مانیک
 عہ ودالیان بوو۔ نہ و نیوارہیہ دہستیکی نادیار پیچ بہ و گہشتہ
 تاپہ تیبہی دلشوشہ دہ کاتہ وہ، گہشتیک سالانیک دواتر دہ بیت من
 تہ واویبکہ م۔ نہ و نیوارہیہ و ہک ہیژیک پیبلیٹ نہ وہ پڑگای تؤ نییہ،
 نازارو ترسہ کانی پڑگای لیدہ گوپن و بہرہ و جیگاہی کی دیکہ دہ بیہ ن۔
 نہ و شہ وہ ہیندہی شنہی ساردی شہ وہ ہلدہ مژیت، ہیندہی ہہوای
 دہوای توفان لیدہ دہا، تیدہ گات نہ خنکانی لہ لافاوہ کاندہا، پزگار بوونیکی
 سہیرو مہ زن نییہ لہ مہرگ، بہ لکو دواختننیک کورت و خہ یالییہ،
 کہ پہیوہندی بہ خولیاکانی خؤیہ وہ ہہیہ دہربارہی جوانییہ کانی
 مردن۔ مردنیک دواتر ہہرایہ کی چکولانہ لہ ناو ہاورپیکانی خؤیدا
 دہنیتہ وہ، مردنیک کہ سانیکی دی و ہک لہ عنہ تینکی خودایی
 تہ ماشایدہ کن، و ہک سزایہ ک بؤ نہ وہی نہینییہ کان دہ خوینیتہ وہ۔
 نہ و شہ وہ کہ لہ مائی خوشکہ سپیہ کان ہاتہ دہری، نہ یدہ زانی
 بہرہ و کوئی بچیت۔ بؤ یہ کہ مجار لہ دلہ شوشہ کہ یدا ہہستی
 بہ نازاریکی قوول کرد، ناسہواری لافاو لہ ہہسوو جیگاہی کدا بوو،
 پیدہ چو توفان نیوہی شاری کاو لکرد بیت، لہ گہل سہدان کہ سدا
 بہرہ و باکوروی شمار ہہ لگہرا، شلپ و ہوو پ دہیدا لہ باراناوی

قەتییسی سەر جادەکان. شاریکی ترسناک و بیتروسکەبوو، خەلکی بەلایتە دەستیەکانیانەو بە شەقامەکاندا دەپۆیشتن. باران نیوەی نەینییەکانی ئەو شارە ی ھینابوو دەری و لەسەر شەقامەکان توپیدابوون، ھەندێ کۆلان لەبەر کەلەکەبوونی شتومەک بواری پۆیشتنی تیانەبوو. شەویک بوو وەک شەوی خێوەکان، بایەکی سارد دەھات و ئەو لەناو سەدان غەریبەدا بەرەو ژوورە شوشەکی خۆی دەگەراپەو، لەھەر کات زیاتر ھەستی بەلەرزینیکی ناناسایی دەکرد. بەرپێگادا دەپۆیشت و بەخۆی دەگووت «عەشقە... من دڵنیام عەشقە». ئەو شەو کە گەیشتە ژوورەکی خۆی تۆفانیکی سامناک لەھەناویدا بوو، لافاویکی نادیار گەلەک سەیرتر و توندتر لەو لافاوە گەورەیی ئیوارە لەگەڵ خۆیدا دەبیرد، بەلام لافاویک بوو پڕ لەنیگار و خەونی سەیر. ئەو شەو مەمەدی دڵشوشە ئەو خەونە دەبینیت کە سەرتاپای ئەو ئیوارەیی لێ ئاوەژوودەکاتەو. لەخەونیدا لافاویکی سپی دەبیات، لافاویک وەک چوپی شیر، پڕ لە بەلەمی سپی، پڕ لە مەخلوقاتێ سپی، لەناو ئەو لافاوەدا ھەموو کەس دەپەرپتەو ئەو نەیت. خەلکی دەبینیت چوارمەشقی لەسەر ئاوەکان دانیشتون و دەپۆن، بەلام ئەو نیمچە خنکاو تۆفان پاپیچیدەکات. لەخەونەکیدا دەچیت بەرەوگای کۆشکیکی سپی، کە دەریایەکی سپی لەچوارلاوە دەوریداو، ئەو لەویادا کلیلەکانی خۆی دەردەھینیت و دەیەویت ئەو دەرگایە بکاتەو، بەلام بەپێچەوانەیی ئیوارەو بۆیناکریتەو، یەکەیکە ھەموو کلیلەکان تاقیدەکاتەو و بۆیناکریتەو... ھیدی ھیدی دەستەکانی دەکەونە لەرزین، جار دوا جار خیراتر کلیلەکانی دەگۆریت و ناتوانیت ئەو دەرگایە بکاتەو، کەمەکەمە ئاوەرەو قوولایی سپی خۆی کیشیدەکات، دەکەویتە ھاوارکردن، کە بەناگادیتەو بۆ ساتیک ھەموو گەردون

له شیوهی ته میکی سپیدا ده بینیت و ههست به نازاریکی کوشندهش
دهکات له دلیدا، نازاریک له ته کیدا ده سندهکاته گریان.
ئه و خهونه سه رهتای ده رکهوتنی به کهم درزه له دلای شوشهیی
ئه و گه نجه دا. که پووداوه کانی ئه م چیرۆکهی ئیمه له ویرانهی دواي
عه شقی ئه ودا پووده ده ن.

یاقوبی سنه و بهر هات و ماچیکردم، وهک نه و به بوو له ناو ترسه کانی منه وه قسه بکات... به و پرسته سهیرانه ده سستیپیکرد و گووتی «دواجار تو لیرهیت، له ناو ماندایت، بوویته وه به یه کیچک له ئیمه... له بیابان زه وی ده ستکورت و هزاره، له بهر نه وه مرؤف کاتیکی زوری هیه بیر له گهردون بکاته وه، کاتیکی بیته ندازه دریزی هیه بیر له ئاسمان و نه سستیزه و خور و خودا بکاته وه، ناکوتا سهیری لم بکات... به لام لیره، له ناو نه م دارستانه جه نجال و زه وییه ده وله مەنداندا که هر دره خته و موعجیزه یه که، هر بالنده یه و بابه تیکی گه وریه بو بیرکردنه وه و پامان، هر مرؤفه و ته مەنیک بیرکردنه وه و خه یالاتی ده ویت، زه وی ده مانکاته دیلی خوی... ده بیینه مولکی زه مین... مولکی شته تیپه پ و بچوک و سهروه خته کان، لیره مرؤف له ناو ورده کارییه کاندانده بیت و مانا گه وره کان فه رامؤشده کات، تو خوشبه ختیت که له سه زه مینیکه وه هاتوویت، ته نیا خه یالت لای مانا گه وره کانی گهردون و ژیان بووه».

ده مه و نیوه پۆ بوو هات، به ته نیا هاته ژورئ، گه ناوی خوی نه گووتبایه له وانه بوو نه یناسمه وه. له ده نگیدا هیشتا هازه یه کی سهیر هه بوو. که میچ پیر، به لام به قیافهت و به هه بیهت بوو، جوژه ساردییه ک و بیباکییه ک له پیشوازییه که یدا بوو. من چاوه پروانده کرد له ساتی یه ک بینیندا یه کتر بگرینه نامینو به سهریه کدا بگرین، به لام نه نه و به گه رمی

باوەشی پیاکردم و نە من.

دەستیگرتم و بردمییه ژووریکی گەورەووە که تائەو کات دەرگاکیەم نەکردبوو، ژووریکی گەلەک پۆشته و پەر لەئەساسی گرانبەها و سەیر که لەووبەر نەمبیینبوون. پێیگوتەم "سەیرت لێنەیه... هەمووشتیکی گۆراو، ئیستا ئیمە حوکمدەکەین". وشەئێ حوکم لەدەنگیدا زینگیەکی سێحراوی هەبوو. بەجۆریک لەجۆرەکان دەیزانی من هیچ شتیکی دەربارەئێ و دونیا تازانە نازانم، ئەو تاکە کەسێک بوو دەیزانی زیندووم و دیلم. هەموو شتیکی دەربارەئێ شوینی دیلی و گوزەرانی دەزانی. بەهێمنی پیاویکەووە که قسە لەغەمیکی قوول بکات، گووتی "زۆر بیرم لێکردوویتەو، زۆر... دۆزینەووی تۆ ئاسان نەبوو، تا ئەو نامە بچوکانەت بۆ بنێرم، دەبایە شتیکی زۆر خەرجبکەم... پارەئێ خەیاڵی... بەلام دەبایە تۆ بزانییت من دەزانم زیندوویت... بزانییت لەیادم نەچوویتەو... شتیکی لەوفا ئێ خۆمت بۆ نیشانەم".

یاقوبی سەنەو بەر نەیدەزانی دوا ئیستویەک سالا دیلی هەموو قسەئێک لەسەر وفا و بیوفا ئی بیمانایە...

ئەو هەناسەئێکی قوولئێ هەلەدەکێشا، قوولترین هەناسەئێک بوو تا ئێوکات لەژێاندا بیستییتم. دەیگوت "دەزانم تۆ ناتەوئیت بیر لەو شەو بەکەیتەو، منیش نامەوئیت... هیچ کەسێش لەمن و تۆ بەولاوە حیکایەئێ ئێو شەو نازانییت... هیچ کەس... من بیستویەک سالا نەئینی ئێو شەو هەلگرتوو... وەک خۆئێ... وەک خۆئێ". من دوا ئی ماوەئێکی درێژ بۆ ئێکەمجار پێدەکەنیم و دەمگوت "یاقوبی دۆست... من و تۆ هیچ نەئینیئێک لەنێوانماندا نییە، هیچ نەئینیئێک... شتەکان دەبایە هەروابن... تۆ سەرۆک بوویت... تۆ لەمن گرنگتر بوویت".

وەک ئێکێک نازاریکی گەورەئێ لەناووە هەبێت بەزەحمەت پێدەکەئێ و

دەيگوت «لەمىژە كەس پەينەگوتووم ياقوبى دۆست... لەمىژە... چەند سالھە؟». من دەستم دەخستە سەر دەستى و دەمگوت «بىستويەك سالھە... بىستويەك». ھەناسەيەكى ھەلدەكەششا و دەيگوت «بەلئى... بەلئى بىستويەك سالھە... بىستويەك». دەيويست باسى ئەو شەوھە بكات كەمن گىرام، ھەردووكمەن پەنگەوھ لەمەلئىكى چكۆلانەدا ئابلۆقە درابووين، يان دەبايە ھەردووكمەن بگىرئىن، يان دەبايە يەكئىكمەن لەپەشەوھە بىمىنئەوھە و بەرگىبكات تا ئەوى دىيمان لەدواوھە بۆسەكە دەشكەنئىت و دەريازدەبىت. ئەو شەوھە دەستم خستە سەرشانى و ماچمكرد و پەيمگوت «من دەمىنمەوھە. من تا تۆ دەريازدەبىت و ئىلانئەكەم... ئىتر من و تۆ يەكدى نابىننەوھە، ئاگات لەسەرياسى سوبدەم بىت». ئەوھە دواھەمىن پستەى من بوو. سالانئىكى زۆر لەگويمدا دەزىنگايەوھە... دەكرا من دەريازىم، فرسەتى پزگاربوونم لەفرسەتى پزگاربوونى ئەوگەورەتريوو، بەلام ئەو سەرۆك بوو، من جىگرئىكى بووم لەھەرە نزيكەكان. دواجار دەبايە ھەموو شتەك بەكەمە فەيدائى ئەو تا بڑى.

ئەو نەھاتبوو باوھەشم پىابكات، دەيويست پەيمبەلئىت كە دەبىت لەو كۆشكەدا بىنمەوھە، گوتى «دەرەوھە كەس تىنانائى، مەوئى پاك و بەدەرەست ناتوانئى لەدەرەوھە بڑى، دەردىكى پەيس دۇنيائى گرتۆتەوھە، دەردىك نەناوى ھەيە نەوھەسەف... تۆ پەيبەلئى تاعوون، چى ناودەنئىت وىستى خۆتە، بەلام تۆ لىرەبە... تادەكرىت لىرەبە... لىرە لەھەر جىگايەكى تر سەلامەتتەرە». كەمىك تەماشاىكردم و بەتەپامانئىكى سەيرەوھە گوتى «بەبەورە... كەگوتم تۆ يەكئىكى لەئىمە، تۆ يەكئىك نىت لە ئىمە... نا... تۆ يەكئىك نىت لەئىمە، تۆ بۆنى پاكىيت لىدئىت، كە ھاتىنەدەرئى، كە تىكەل بەو دۇنيائەى ئىمەبوويت خودا دەزانئىت چىت لىدئىت و چى رەودەدات... تۆ تەنيا خۆتى، نە يەكئىكىت لەئىمە و نە يەكئىكى لەوان، تۆ تەنيا خۆتى، موزەفەرى سوبدەمىت و بەس.

دواڻه وه تۆ مردوويت... من نه بئيت هيچ كهس نازانئيت كه تۆ ماويت... تۆ له ميژه ناوت له هيچ شتئيكدا نه ماوه، من خۆم هيدي هيدي ناوي تۆم له هه موو شته كان ده رهئنا، تۆم له هه موو قه رزئيك پا ككرده وه، له هه موو قه رزئيك... هيچ ده فته رئيك نيه ناوي تۆي تئدا بئيت، له هيچ لاپه په يه كي ميژووي ئه م ولاته دا ناوي تۆ نايت... تۆم له هه موو پيسيه ك پاراست... تۆ نيت... موزه فه ري سوبده م، ده ره وه بۆ ژيانى تۆ ده ستفادات... من هه موو چيرۆك و سه ربورده كانم وا پئكخسته وه تۆي تيانه بئيت... هيچ كهس باوه رت پئناكات... هيچ كهس... هيچ كهس نازانئيت تۆ شه ويك له شه وان هاو پئى من بوويت و ژيانى خۆت كر دۆته فيداى من... ئه وانى ئه و چيرۆكه ده زانن يان مردوون يان كۆرچيان كر دوه يان له ياد يانچۆته وه، هيچ كهس نازانئيت».

به ئارامى قسه يده كرد، دروست نه مده زانى ده ئئيت چى، به لام وابوو هه رگيز دروست نه تده زانى باس له چى ده كات. تواناي هه بوو گونا هه كانى خۆي له به رگى به خشنده يى و گه و ره بييدا بخاته پوو. وه ك هه ميشه له هه ر جئگايه كدا ده رده كه وت كپيه كي قوولئى له گه ل خۆيدا ده هئنا، هئمنى و غه ميكي سه ير. دواي پۆيشتنى ده بايه هه ميشه بيريكه يته وه، ئه و هه موو شته كانى ده خسته سه ر هه واى بيريكر نه وه، هه تا گو له كان و بالنده كان و دره خته كانئيش دواي تئپه پئنى ئه و بيريانده كرده وه. هئمنى و كپى و قوولا بيه تاريخه كانى ناو دهنگى جۆره ئالۆز بيه كيان دروسته كرد، وه ك ئه وهى نيوه شه ويكى تاريخ مه ستانه له پئچاوپئچى باغئيكدا و نتبكات. كه قسه يده كرد به رده وام وام هه ستده كرد له نئوان كۆمه لئيك باغ و فواره و گۆمى گولاودا ونبووم. فينك بيه كي سه ير له وشه كانيدا هه بوو، وه ك ئه وهى دوور له تافگه يه ك وه ستابئيت و «با» پرضنگى ئاوت بۆ بئئيت، وه ك ئه وهى له ژئير دره ختئيكدا خه وتبئيت و شه مال به ماچ خه به رتبكات وه، به لام ديويكى تاريخئيش له قسه كانيدا هه بوو، به شئوه يه ك له شئوه كان له ناو

خۆتدا ونیدە کردی... ھەموو وەختیک دابەشبوونیکی قوول و بیئەندازە
سەختی لە شتەکاندا جێدەھێشت، شتیک بە ئارامی لە بوونی ئەو وە
دەھات و لەناو بوونی تۆدا نیشتە جێ دەبوو. شتیک سەرەتا نازک و
ئاسایی دەردەگەوت، وەک فرین و دابەزینی بولبولیک لە باغیکە وە بۆ
باغیکی تر... وەک وەرینی گەلایەک لە چلێکی بەرزە وە بۆ سەرزەوی...
بەلام کە تێدەپەڕی ژانیکسی خەنجەرئاسای جێدەھێشت، ژانیکسی نادیار،
ژانی لەیەکتەر تێنەگە یشتنی مرۆف، ژانی ئالۆزی و تیکە لاریوون و گومان...
من ھەستەدە کرد دەچیتە ھەر جیگایە کە وە دواي ئەو بۆ چەندین شو
ھیچ شتیک لەو شوێنەدا ناخەوێت، سەرەنجەدەدا کە دەپوات، دواي
گوزەرکردنی چەندین شو بە ئالندەکان و درەختەکان و گولەکان ناخەون.
ئەو سالاھای سال منی لەناو خۆمدا ونکرد... ئەو بە یانییە کە
بیینمە وە، وەک خۆی بوو. بە ھیزتر و دلێرە قتر و بێباکتر دیاریبوو لە
جاران، تێنەدەگە یشتم چی لە پیاویکی شکست و بێپاشە پۆژی وەک من
دەوێت، بۆ لە کۆشکیکدا ھەلیدە گریت؟ لیئەدە پرسسی «یاقوبی دۆست...
من بە دەردی ھیچ شتیک ناخۆم، منیش لە دواي لە یادچوونە وە یەکی
گە و دەدا دەگەریم، بیستویەک سالی ناو لم، من شو و پۆژ خەریکی
سەرینە وە یادە وەریبە کانم بووم، بیستویەک سال پارچە پارچە خۆم و
شو و با، خۆم و سەحرا و ھەتاو، یادگاری ژیان و وینەکانی ئەو
پابوردوو کورتەمان سەرپووەتە وە... من لەو لاوازترم بتوانم ئازادی خۆم
بە کاربھێنم، لە من مەترسە... بیابان فێرتدە کات ھیچ شتیک داوانە کەیت...
ھیچ شتیک. من لە میژە پۆھی زاهیدیکم ھە یە... زاهیدیک تەنیا
تەماشاکردنی لم تیریدە کات».

ژانی وەک سەرۆکیکی ھەمیشەیی، ھەندێ پەفتاری ئاسایی مرۆفی
تیا نەگۆرپیوو. یەکیک بوو دەیتوانی بێ ئەو ی و یقاری خۆی تیکبەدات
گالته بە شتەکان بکات، دەستی دەخستە سەر نیوجاوانی و دە یگوت «تۆ

همیشه زاهدبوویت... همیشه... من له سهروهختیکی زوهوه توّم وهک زاهد ته ماشاکردوه... له میژه وهک دهرویشیک نیگای توّم کردوه».

نه وه حقیقه تیکی گه وره بوو، تالترین و دژوارترین راستی ئه و ساتانهی ژبانی من بوو، من ته نیا به سه حرا ده ژبام، من بیابانم بهس بوو، به لام نیستا گه لیک دووریوم، نه مده زانی چی له و نازادییه له ناکاوه بکم که بی هیج پرسپاریک پیشکه شیانکردبووم. یاقوبی سنه و بهر دهیزانی من له چیدا ده ژبم، به هیمنی و قولییه کی سه یر ده یگوت «نازادی ده مانکوژیت... گه ر ناگادارنه بین ده مانکوژیت». بۆ ساتیک له ساته کان و اهات به خه یالمدا که ئه و ده یه ویت له نازادی بمپاریزیت... و اهات به خه یالمدا نایه ویت «نازادی» له گه ل خۆیدا بمبات و ونمبات. خۆی هیچی نه گوت ئه وه نه بیت جار دوی جار له ناو رسته کانیدا بوه ستیت و هه ناسه هه لکشیت و له قولییه کی بیته ندازه دووره وه سه یریگات و بلیت «نازانم... نازانم زاهد هه کان ده بیت بۆ کوئی بچن؟». لای هه ردوو کمان ناشکرابوو که ونده بم، ئه و خه یالی لای من و لای راپوردوش بوو، خه یالی لای من و لای شته کانی تریش بوو، هه ستمده کرد، نه ویش له و باغه ساردو سه یرانه ی خۆیدا ونبووه. به جۆریک له جۆره کان من له وه می ئه وه دا ده ژبام که له راپوردوو بزگارمبووه... من پیمگوت «خۆشحالم کهس نازانیت زیندووم، من هیج چاوه پروانییه کم له هیج شتیک نییه، هیج کهس قه رزباری من نییه... نا یاقوبی سنه و بهر، هیج کهس قه رزار باری من نییه، به لام پیمبلن بۆ منت هینایه ئه م ماله وه... بۆ هیج که سیک نابینم... کئ منی تا ئیره هه لگرت».

که میک به تیفکرینه وه ده یگوت «بۆ توّم هینایه ئه م میوانخانه دوور و لچه پهک و جهنگه لیه؟ گه لهک قورس و گرانه بتوانم وه لامتبده مه وه».

سه یری ده سته کانیم ده کرد و ده مزانی راسته کات. له سه ره تاوه و ابوو، که قسه یده کرد من سه یری ده موچاویم نه ده کرد، به لکو سه ره نجی ده ستیم

دهدا، یان ته ماشای شته کانی ده ورو به یریم ده کرد. توانایه کی گه وری له گۆپین و یاریکردن به ده موحاودا هه بوو، کهسانی تر هه موو سه ره نجی خۆیان ده خسته سه ر پوخساری، له بهر نه وه هه رگیز تی نه ده گه یشتن پاستده کات یان درۆ، ته نیا که سیک بووم ده مزانی کاتی که قسه ده کات ده بیته سه یری کوپی بکه م. نه و پۆژه کاتی که سه یری ده سه ته کانیم کرد پاستگۆبوو. نه یده توانی بۆم پوونیکاته وه من له و میوانخانه یه دا چیده که م... بۆده بیته له ویتیم؟ یه که له دوا ی یه که ده یگوت «تاعونه تاعوون، یان هه ر ده ردینکی کوشنده ی تره که تو بهر گه ی ناگریت». سه یری هاتو چۆکه یم ده کرد به ناو ژوو ره که دا و ده مزانی خۆش حاله و بیباکی شه له نازادیم... خۆش حالیه که ی ده گه پایه وه بو نه و یادگاری به دیرینه نه ی نه یده و یست له یادبیکات، بیباکی به که شی ده گه پایه وه بو بیتاقه تی و پیریوونی له ناو هه موو ناوات و ناره زوو ه کانیدا. به جۆری که له جۆره کان هه ردوو کمان له یه کده چووین، نه و تا نه و سه ری نه و سه ر له گه ل خه ونه کانی خۆیدا پۆیشتبوو، نه و خه ونه کۆن و سه یرانه ی جارانی گه نجیتیمان... منیش به دیوینکی دیکه دا تا نه و سه ری نه و سه ر هه موو نه و دوتیا به م له خۆمدا سه ری بووه وه. هه ردوو کمان به دوو ناپاسته ی جیاواز پۆیشتبووین من له ناو سه حرایه کی گه وره و نه و به ناو ژیا نکی جه نجال و ده وله مه نندا، به لام له و سه ره وه له یه که خالدا یه کمان گرتبووه وه. من ماوه یه که دواتر که له شوینینکی دی و له ژیر کاریگه ری کۆمه لیک هه ست و نه ستی دیکه دا بینیمه وه، پتر بۆم ده رکه وت که ئیمه له یه کده چین، زیاتر زانیم من دیوینکی خه وتوو ی نه وم و له خه وه ستاووم و نامه ویت به خه وم. وه که نه وه ی پۆحم بخوینیتته وه به غه مگینسی گووتی «هه ندی جار سه رکه وتن و مردن وه کو یه که». هه ستمه ده کرد حیسابی تارماییه که بۆده کات، حیسابی مردوویه که... نه و منی له هه موو جیگا کاندای کوشتبوو له یاده وه ریدا نه بیته. به سه رسامیه وه سه یری کردم و گووتی «هه زده که م له سه ر مردن قسه ت له گه لدا بکه م».

بهكه ميک بيزارييه وه گووتم «من له مردن نه هاتوومه ته وه». بۆ ئه وهى دلى من بداته وه له سه رخۆ جگه ره به كهى ده ره ئناو داىگيرسان و بيته وهى مژى ليدات له سه ر ته پله كيكى زيو به جنيه يشت و گووتى «هه ردووكمان به جوړيك له جوړه كان له مردنه وه ديينه وه ... بيا بان و سياست هه ردووكميان يه ك شتن، دوو زه وين هيچيان تيانا روپت». كه قسه يده كرد ده چوه بهر په نجه ره كان، هه ستمده كرد، قسه له گه ل شتكي دوورتردا له من ده كات. شتيك ده كه وپته نه وديو بوونى هه ردووكمانه وه. وهك به ده ست برينيكى گه وره وه بنا ليني ت، كه ميک به خرۆشان و نا ئاراميه وه گووتى «موزه فه رى سو بده م ... هاوړيم ناتوانم بتغه مه وه ناو نه و ژيانه پيسه ... تو م له ويدا بۆ ته ماشانا كرپت ... تو يه كيك نيت له ئيمه».

هه ميشه منى له ده ره وهى شوين و كاته كان وينا كرديو، منى خستبووه دونيا يه كى جياواز له هه موو دونيا كان، ئيستا منى هينا بوو تا هه ميشه له ناو شان شينه خه يال ييه كانى نه ودا به ئيمه وه. دونيا يه كى بۆ دروست كرديووم بگونجيت له گه ل يادگار ه كانى نه ودا. به هيمنى گووتى «لي ره دا پيرده بين ... من و تو ... پيرده بين و له م په نجه رانه وه سه يرى دونيا ده كه ين و پيرده كه ينه وه ... ئيره شويني من و تو ده بيت، له م په نجه رانه وه ته ماشاى گه ردون ده كه ين، پي كه وه واز له هه موو شته كان ده هينين، ده بينه دوو زاهيد ... شه و پوژ قسه له نه ستيره و درهخت و بالنده كان ده كه ين ... پوژيك ديت زمانى هه موويان فيرده بين، پي كه وه ژيانمان ته رخانده كه ين بۆ تيگه يشتن له گول ... بۆ تيگه يشتن له و پووناكيه سه يرانه ي كه شه و له دووره وه دين ... ئاوړيك له پوچمان ده ده ينه وه ... تو وهك خو ي به پاكي هه ليگره و منيش هه موو شتيك ده كه م تا پاكي به كه مه وه». بۆ يه كه مجار بوو كه قسه ي كرد، په رده كان له رينه وه، هه ندئ له و گه لايانه ي له ده ره وه ده فرين ئاراسته ي خو يان گوړى، بالنده كان پو يشتن و خاموشيه كى له ناكاو دونيا ي داگرت. خو ي به ماندو يتييه وه سه رى دانه واند و به زه رده خه نه يه كى

گالتھ جاپړه وه گوتی «بیرته ئه ی دؤست بیرته ... ده مانگووت که شؤرپش سرکه وت، خه لوه تیک دروستده که ین، زیانکی خنجیلانه و پاک، هه موو هیزی خۆمان ته رخانده که ین بؤ تامکردنی جوانییه کانی سروشت ... ئا ... ئا ... هه موو هیزی خۆمان ... بؤ تامکردنی جوانی گول ... جوانی شه و ... جوانی ئه و شتانه ی که که س جوانیان نابینیت ... بیرته ... بیرته ئه ی دؤست؟».

من گووتم «هیچم بیر نییه ... هیچ شتیک من گه له ک ماندوو یووم تا هه موو شته کانم له زیانی خۆمدا سرپییه وه ... گه هه موو شتیکم له خه یالی خۆمدا نه کوشتایه سه حرا ده یکوشتم ... سه حرا باج له سه ر وردترین و نادیارترین وینه داده نیت ... یاقویی من، یاقویی دؤست زۆری ویست تا جارنم له خۆمدا ده رکرد، شه و له دوا ی شه و دانیشتم و به هیمنی وه ک له دلی چۆله که یه کدا نه شته رکاریبکه م هه موو ئه و شتانه م له سه رمدا ده رهینا ... ئه وانه نه یانده هیشت بخه وم ... نه یانده هیشت بیریکه مه وه، وه ک له فرمیسکی بالنده یه کدا، ئه ستیره ئه ستیره هه موو پووناکیه ک ده ربهینیت ... هه موو ئه و شتانه م کوشت که فرمیسکه کانی منیان پرکردبوو له یاد. بیستویه ک ساڵ له ناو لمدا دیلبیت ناتوانیت یادی هیچ بکهیت ... تیده گهیت ... ناتوانیت ... لم ناهیلنیت یادی هیچ شتیک بکهیت ... تیده گهیت ... ناهیلنیت». وامده گووت و ده گریام، وه ک چۆن له شه وه سارده کانی بیاباندا ده گریام. سه رم ده خسته ناو ده ستمه وه و ده گریام. بیته وه ی تیمبگات، ئه ویش سه ریده خسته ناو ده ستی و ده گریا.

نه مانده زانی بؤ ده گرین، به هیوری فرمیسکه کانمان ده سپی و هه ریه که مان له جیگای خویه وه به ساردی سه یری چاوی ئه وی دیکه مان ده کرد، چاوانی من چاوانی بالنده یه ک بوو، ته ماشای ئاسۆ دوور و زهرد و پووته نه کان سووتاند بووی، چاوانی نه ویش چاوانی گورگیتک بوو تیربوویو له یاریکردن.

له ساتيڳدا هه ستمکرد نازانيت بوجي هاتووه بؤلام، نازانيت له کويوه دهسټپيڳکينه وه، به لام به و شتوازه سهيرو نالوز و پر چيکه تهی خوی تيڳکياندم که ديلم... تيڳکياندم دهر وه ده مکوريت و له وي ناتوانم له هيچ شتيگ تيڳکيم. به نارامي و زهر و بيژه حمييه وه گووتی «تو ليژه دهبيت... ئم شوينه شويني خه ياله کانمانه... ئو جيگايه يه که چنده ها سال خه ونمان پتوه ده بينی». ئينجا ته ماشايردم و گووتی «گر ليژه برؤيته ده ری، هه موو ژيانت ده که ويته دواي شتيگ که نايدؤزيت وه... بيابان شتيگي پټبه خشيويت... ته نيایي شتيگي قوولتر و پر ماناتری له شته کانی ئيمه پټشکه شکردويت... گر برؤيته ده ری هيچ نادؤزيت وه... هيچ... تو ده سنت به که وره يدا راگه يوه، بيستويه ک سال تو له خه لوه تيگي که وره دا ژياويت... مه يره ده ری... ئه ی دؤست مه يره ده ری... شته کان چه شنيگ پارچه پارچه بوون به که س کؤنابنه وه». هه ناسه يه کی هه لکيشاو گووتيه وه «مه يره ده ری، به دواي ئه و شتانه دا بگه پريت که نايدؤزيت وه...»

ئو قسانه يکرد و ويستی بروات، من له جيگايه کی نزیکدا له دهرگا که وه گرتم و گووتم «ياقوبی دؤست، ئه وه ی بتوانيت قه ده ری ديلي هه لگريت ده بيت باری نازاديش هه لگريت... من نه مردوم، ده شمه ويت تيڳکيم و دنيا بيم که ده ژيم... ساله های سال من هه موو پؤزنيک بؤ ژيانی خؤم شه پرکردوه، سه يری شه و سه راب و تارمايه کانم کردوه و هاوارمکردوه «من ده ژيم... هيشتا ده ژيم... ده ژيم». نا ياقوبی هاوپئ و دؤست... سه رؤکی من، من و تو هيچ حيساييک و خه ونیکمان له نيواندا نييه... يه ک حيساب نه بيت... يه ک حيساب، پټمبلي... سه رياسی سوبحدهم له کوپيه؟»

ئاوه ها... ئاوه ها... دهرگام له سه ر توفانه کان کرده وه

لاولوی سپی و شاده ریای سپی له ته مه نیکی زوووه سویتندیکی نه به دییان بۆ یه کدی خوار دبوو هه تا مردن که سیان شوونه کهن، قژیان نه برن، که سیشیان بیتیه وی تریان گۆرانی نه لیت و له کراسی سپیش به ولاره هیچ پهنگیکی تر نه پۆشن. نه و پیکه وتنه ده که پایه وه بۆ چوار سال بهر له و ئیواره یه یه تۆفانه کان هه لیا نکرد و محمه دی دلشوشه یان هینا... بۆ نه و کاته ی له مالی نه و دوو خوشکه دا جهنگی گۆرانییه کان هه لگیرسا، نه و دم هه ردوو نه و دوو خوشکه ته مه نیان چوارده و پازده سالان بوو، هه ردووکیان له ژیره وه مندالانه عاشقبوون، شه و پوژ له بهر خۆیا نه وه گۆرانیان ده گووت... تاکه گرفتیکی ترسناک له پیشده میاندا نه وه بوو که کاتیک گۆرانییان ده گووت، هه رکه سه و گۆرانییه کی ده گووت به گۆرانی نه وی دی نه ده چوو... جهنگی گۆرانییه کان ماوه یه کی دریزی خایه ند، هه ندی شه و تا که روویان خۆینی لیده هات له رقی یه ک گۆرانیان ده گووت... تاریک و پوون ده رده که وت و نه وان گۆرانیان ده گووت، کازیوه تیده په پی و نه وان هه ریه ک به رابه ری نه ویتر ده یخویند، خۆره لده هات و وه ک دوو جهنگاوه ری عیناد و بیتره جم شه که تده بوون و له ساتیکدا بیتیه وه ی هیچیان شکستی خۆی رابگه ینیت پیکه وه ده وه ستان و له جیگا کانیاندا نیمچه مردوو ده که وتن. که س دروست نازانیت نه و جهنگه چه ندی خایاند، چه ند وه رز نه و دوو خوشکه شه رپانکرد، چه ند گه رده لول و چه ند تۆفان به سه ر شه ره کانیاندا تیپه پی. له یه کیک له ئیواره کانی نه و

جەنگە درێژەدا شادەریای سەپی نەخۆشکەوت، نەخۆشییەک زۆر لە مەرگ نزیکیکردەوێ. تەنیا لاوای سەپی بەتەواوەتی دەیزانی شادەریای سەپی بۆ دەمریت، بەجۆریک لەجۆرەکان چیرۆکی عەشقیکی ناکام لەپشت نەخۆشی و دەردەکانی شادەریاوە بوو. بەهاریکی درەنگ بوو کە شادەریا لەبیمارستان کراسیکی سەپیان لەبەرکرد و خستیانەسەر تەختیک بەرەو نەشتەرکارییەکی سەخت... بەیانییەکی تاریکی لم بارین بوو، بەدریژیی شەو لم دەباری. ئەو بەیانییە بەر لەوەی شادەریای سەپی بچیتە ژێر دەستی نەشتەرکارەکانەو کە نە هیوای ژانیان دەدایە و نە مەرگ، دەبایە لاوای سەپی بگاتە لای و داوای لیبوردنی لیبکات و بەسەریدا بگری. ئەو بەدریژیی شەو نەخەوتبوو، کە بەیانی بەچاوی پەر فرمیسک و گەرووی پەرەسەرەتەو گەیشتە بیمارستان. شادەریا بەجلە سەپییەکانییەو چاوەروانیدەکرد، دوو خوشکەکە لەسروتیکی سەیری پەرگریان و هەنسکدا، پەر لەنامیزان و یەکدی لاواندندا، پەر لەگەردننازایی و سویندخواردندا، پەریاردەدەن هەتا مردن بێیەکتەر نەژین، تامردن پێکەوێبن و یەکجۆر جل لەبەرکەن، هەتاھەتاشە قژیان نەبەرن و گەر جارێکیش گۆرانیان گووت پێکەوێ بێژین. ژانی ناستبوونەو کەیان بەجۆریک بەجۆش و بەهێزبوو نەگەر لەو ساتەدا تیماریپێچەکان شادەریای سەپیان نەبردایە لەوانەبوو ئەو پەیمانانە زۆر درێژتر و ئالۆزترین لەوەی ئیستا هەیە... کە تیماریپێچەکان شادەریایان بەرەو نەشتەرکاری برد، لاوای تا بەر دەرگا کە دەستی لەدەستیدا بوو، بەر لەوەی بچیتە ژووری بۆ ژێر نەشتەرەکان شادەریا بەلاوای گووت "سویندەم بۆ بخۆ هەتاھەتایە لەو پەیمانە پەشیمان نەبیتەو... لاوای سەپی بەچاوی پەر فرمیسک و لەشۆرشیکی دژواری سۆزو هەلچووندا گووتی "سویندەت بۆ دەخۆم، هەتاھەتایە نەشوووە کەم، نەبێ تۆ گۆرانێ دەلێم، نەقژم دەبێم و نە لەجلی سەپی بەولاو هێچ لەبەردەکەم". ئەو سەرەتای ئەو پەیمانە جاویدان و هەتاھەتایە بوو کە ئەو

دوو خوشکە ساڵ دواى ساڵ لەگەڵ خۆياندا کيشيدەکن.

ژيانى ئەو دوو خوشکە ژيانىكى ئالۆز و پىر نھيىنى بوو، دواى ئەوھى شادھرياي سىسپى لەبيمارستان ھاتەدەرى، لەشەويىكى پەشەبا و خۆل بارانى ھاويندا سوينديان تازەکردەو، بەزمانى دلدارەکانى ئەو پۆزگارانه پەيمانىكى ئەبەدييان بەست و بەخويىنى خۆيان مۆريانکرد و خستيانە شوشەيەكى پەش و لەجىگايەکدا کە تەنيا خۆيان دەيانزانى لەبن درەختىكى ھەناردا شارديانەو، درەختىک دواتر دەبىت بەئاوينەى درەختىكى دیکە، کە لەجىگايەكى دیکەدا پياويک بەناوى نەسىمى شازادەو پواندويىتى.

ئەوھى شتەکانى بەناقارىكى ترسناکدا برد ئەو بىروا سەيرەبوو کە سەروکاری جادوويەک لەپشت پەفتارى ئەو دوو خوشکەوھيەو، سيمايان لەسىماى کچانى تر نەدەچوو، تەلىسمىک و نىگايەكى ناناىسى لەسەيرکردنە سارد و ھيمن و نەگۆرەکانياندا بوو. کەسەيرى شتىکيان بکردايە بەزەحمەت چاويان لەسەر دەجولاند، بىئەوھى دلپەقبن، سەيرکردنە نەگۆر و تىژ و بىرندەکانيان ھەموو دلپىكى ناپەھتەکرد. بەراورد بەقەوارەى پوخساريان چاويان گورەتر لە چاوانى ناسايى دەينواند، کە تەماشادەکردن ھەستدەکرد جگە لە دەسلاتى نىگايان ھىچى تر نابىنىت. گەر بيانويستايە پريانەکرد لەساردى و کەمتەرغەمى، گەر بشيانويستايە لىوان لىويان دەکرد لەپاکى و مندالى. جەلە سىپىيەکانيان لەگەڵ ئەو قزەکىويىيە درىژەيان کە بەجۆرىكى ناناىسى و خىرا درىژدەبوو، نىگاي سىحربازىكى پىبەخشىبوون کە کەس بەدروستى نەيدەزانى سىحەرەکان چىيە. تاکە دوو کچىک بوون جلى ديارىکراوى قوتابخانەيان لەبەرنەدەکرد، بەسىپالە سىپىيەکانيانەو دەچوون بۆ پرسەکان، ھەردووکیان بالايان وەکو يەک بوو، لەناھەنگەکانى شووکردن و ژنھيتانیشدا جەلسىپىيەکانى ئەوان بەزەحمەت لە جلى بوکەکان جیادەکرايەو. شتىکيان تياوو بەناسانى نەدەشکا... ئەو شتەش بىدەنگىيە سەير و قوولەکەيان بوو.

له‌راستیدا لاوای سپی و شاده‌ریای سپی نه‌دل‌ره‌ق بوون و نه‌سیحریاز، به‌لام سروشتی نیگا‌کردنیان و ده‌رکه‌وتنیان به‌و جلانه‌وه‌ئو جو‌ره خورافه‌تانه‌ی له‌سه‌ر دروستکردن، ئو‌و خه‌یالانه‌ی ئو‌وده‌م خویان بیئه‌وه‌ی ناره‌حه‌تب‌ن گه‌وره‌تریانده‌کرد و پریانده‌کرد له‌ئه‌فسانه‌ی تر. سه‌رده‌مانیک ه‌ردووکیان خووده‌ده‌نه‌ ته‌ماشاکردن و تیگه‌یشتن له‌بورجه‌کان، ده‌که‌ونه‌ فیربوونی ه‌ونه‌ره‌کانی خویندنه‌وه‌ی ده‌ست، له‌ناه‌نگ و شیوه‌نه‌کاندا سه‌یری ده‌ستی خه‌لک ده‌که‌ن، زۆرچار بیئه‌وه‌ی هیج بلین ده‌کشینه‌ دواوه، خودی ئو‌و بیئه‌نگیبه‌ که‌ ده‌ره‌نجامی بیناگایی و نه‌زانین بو‌و له‌ ه‌ونه‌ره‌کانی نه‌ستیره‌ناسی و ده‌ستگرتنه‌وه‌دا، وه‌ک بیئه‌نگیبه‌کی شه‌پانی دوو کچ ته‌ماشاده‌کریت که‌ چاره‌نوسی په‌شی خاوه‌ن ده‌سته‌کان ده‌بینن، بیئه‌نگییان وه‌ک بیئه‌نگی سیحریازیکی په‌ش ته‌ماشاده‌کریت، که‌ گومان، دوودلی و نانا‌سوده‌یی جیده‌هیت‌ایت... سروشتیان وه‌ک دوو که‌س که‌ وه‌ک ئه‌وانی دی خۆناگۆپن و سه‌یرناکه‌ن و په‌فتارناکه‌ن گۆپینی بو‌و دوو نامۆی راسته‌قینه‌. ئه‌وان وه‌ک دوو کچی گۆشه‌گیر گه‌وره‌ده‌بن، دوو کچ پیاوان خۆیانیان لیده‌پاریزن، نه‌وه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جوان نین، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هیزیک له‌چاویاندا‌یه پیاوان لئیده‌ترسن و خۆیانی لئونده‌که‌ن... ه‌ردووکیان له‌وه‌ به‌ توانا‌تری‌بوون پیاوان بتوانن ئاسان سه‌یری نیگیان بکه‌ن. شتیکی قوول و ده‌نگیکی دووریان تیا‌بوو له‌گه‌ل خواستی ئو‌و پیاوانده‌ده‌گونجا که‌ته‌نیا ده‌ره‌وه‌ی ئافره‌تیا‌ن بو‌و داگیرده‌کریت. خودی ئو‌و لاوازیبه‌ وایکرد تاده‌رکه‌وتنی محمه‌دی دلشوشه‌ هیج پیاویک له‌و دوو خوشکه‌ نزیک نه‌که‌ویته‌وه‌. به‌لام ئو‌و په‌یوه‌ندیبه‌ سه‌یر و ئالۆزه‌ی خویان له‌بری هه‌موو شتی‌ک بوو، به‌یانیا‌ن که‌ له‌خه‌و هه‌لده‌ستان به‌ر له‌به‌رچایی پیکه‌وه‌ گۆرانیبه‌کی نو‌تیا‌ن ده‌گوت. له‌ژیانی ئه‌واندا گۆرانیبه‌کان شیوه‌ی جو‌ریک له‌نو‌یژیان وه‌رگرت‌بوو. ئه‌وان کچی ئو‌و سه‌رده‌مه‌ سه‌یره‌بوون، باوه‌ریان به‌خودا نه‌بوو، به‌لام باوه‌ریکی قوولیا‌ن به‌گۆرانی هه‌بوو.

هیچ کس نازانیت محمه دی دلشوشه چۆن عاشق بوو؟ ئه و دوو کیزه دونه یاهه کیان هه بوو ته و او جیاواز له دونه یای محمه دی دلشوشه که له سه ره تاوه رقی له هه موو ئالۆزی و ته لیس مینک بوو و چه زی به دونه یاهه کی شوشه یی ده کرد، دونه یاهه که شسته کان نه مدیوه وه و دیویان ببینریت. ئه و ژیانیکی هه بوو ته و او جیاواز له ژیانسی ئه و دوو خوشکه، جی هانیان دوو جوړه جی هانی له یه که دوو ریبوو... گه ر خیانته سی تۆفانه کان نه بووایه نه ده کرا به یه کبگه ن، به لām محمه دی دلشوشه باوه رتیکی گه وره ی به تۆفانه کان هه بوو... بره وایه که دوو جار به ره و قه ده ری تاریکی خۆی هه لیگرت.

محمه دی دلشوشه ... گه نجیک بوو له ناو خه یاله کانی خۆیدا ده ژیا، کۆمه لیک کلیلی هه بوو خۆی دروستیکرد بوون، کلیلی ژیان و کلیلی مردن، کلیلی ته نیایی و کلیلی عه شق، کلیلی نه ئینییه کان و کلیلی بیده هنگی، کلیلی هاو پیتی و کلیلی رقی، کلیلی خه ون و کلیلی حه قیقه ت. سه رده مانیک که باوکی له چیا ده بیته یه کیکه له خه باتگێرانی سه رسه ختی ئازادی ئه و وه که هه تیویک له شار گه وره ده بیته. به لām پۆژیک چاوده کاته وه و ئه و مندالی پر له ناز و ده لالی شوپشینیکی سه رکه وتوه... دوای سه رکه وتنی شوپش و گه رانه وه ی شوپشگیران بو ماوه یه که ده بیته به ختیارترین گه نج، له ئاهه نگ و که رنه فاله کانداهه ببینریت، له وانه یه که له بوئه کانداهه گول دابه شده که ن، هه میسه پیکه نینیکی گه ش له سه ر سیمایه تی، به لām هه میسه ش تروسکه ی پۆشنیه کی نااشکرا له نیگایدا ده دره وشیته وه. نیگا و چاوی له وه پوونترن نه ئینیان تیا بیته، چاوه سیمایی له کانییه کی ساف ده چن که هه موو شتیکی له بنیاندا دیاره، ساده یی و پوونی و ده رکه وتنی هه موو شتیکی له بیلبیله کانییدا ده یگورنه سه ر یه کیککی سه یر، یه کیک که نامۆ بیته به دونه یاهه که سه رتا پای له سه ر نه ئینی دروستکراوه. دوای ماوه یه کی دریز که باوکی به سه رکه وتوویی به خۆی و چه که و بۆنی عاره قی هه وراره کانه وه داده به زینه شار و یه که مجار

له ناميزى ده گريټ، ته ماشاي چاوى ده كات و به ترسه وه ده لټت «پوونيه ك له چاوتدايه، سپيتر و سه يرتره له هه موو ټه و شتانه ي من بينيومن». ټه وه سه ره تاي ټه و سه رده مه يه كه ژيانى ده بټته كو شكټكى بللور، كو شكټك له شوشه يه كى نازك، ده بټته شان شينټك ديواره كانى له ټه ستورى بلټكى بيټرنگ و پووندان كه هه موو شټټكى تيا ده بينريټ. محه مه دى دلشوشه له سه رده ميكد ا گه وره ده بټت شته كان هه مووى نهټين، دونيا به زولم هت و تاريكى ده دره وشټته وه. ټه و له سالانى تاريكى شوټشدا له دايكده بټت، له سه رده مى ديوار و گونټى خوټ و ژورزه مينى ټه ستور و ده رگاي داخراودا. له سه رده ميكد ا هه موو به نهټنى ټيشده كن... ده ولت به نهټنى نه ياره كانى سه رده برټ و نه ياره كان به نهټنى ده ژين و هاتوچوده كن. له و سالانه دا ژيان ده بټته دروستكردى ديوار و تاريكى، هه مووان خه ريكى دروستكردى ديوارن، نيوانى ماله كان، نيوانى كوچه كان، نابه ينى مرؤف و مرؤف و نابه ينى مرؤف و ناسمان، مرؤف و گول، مرؤف و مانگ، مرؤف و شه و، مرؤف و پاساريه كانى به يانى... هه موو شټټك ده بټته به ريه ست، ټاده ميزاده كان به جوړټكى بي مانا ده كه ونه سه ر ټاره زوى بلنډكر دنه وه ي ديوار، ژيان ده بټته خه لوه ټيكي هه ميشه يى، مرؤف له پشت ديواره كانه وه نه بټت ناتوانټ بيريكاته وه. ټه وكات ټه و مندالى خوټ له باوه شى دايكټكى ترساودا ده باته سه ر، مندالټكه به رده وام له م ماله وه به نهټنى ده بيه ن بو ټه و مالى تر. به رده وام خوټى و دايكى له و ترسه دا ده ژين ده ولت بيانگريټ و په وانه ي بيابانه كانى باشوريان بكات. ټه و له و كاته وه ده بټته مندالټكى نهټنى، له ده روه ناوى راسته قينه ي خوټى به كارناهيټټت، ناټت كه س به پوونى و له بهر هه تاودا و به وجوره ي كه خوټقاوه بيبيټت. زوونو مال يا كوټان يا شاره كه يان ده گوټن. محه مه دى دلشوشه، له دونيا يه كى وادا كه پره له نهټنى و خوشاردنه وه گه وره ده بټت، گه وره بوونټك له گه ل خوټيدا ټاره زويه كى نهټنى و شارداروه ي به ره و گه پان هه لگرتوه، ټه و

کات ژيانی پۆژانهی محهمەدی دلشوشه گه شتیکی سهیره به دواى بینیندا، به لام ههستده کات ناتوانیت ببینیت، ههستده کات له دیوار زیاتر هیچی تر نییه ته ماشاییکات. پۆژیک ده گاته ئه و راستیه غه مگینهی دواتر پێگاو مانای ژيانی دیاریده کات، که ده بیئت ژيانیکی هه بیئت پوون وهک شوشه، ژيانیک له هه موو لایه که وه ببینریت، ژيانیک هیچی له ژيانه کانی دیکه ی ئه و سه رزه مینی تاریکیه نه چیت. ده بیئت کلیلیک بدۆزیته وه ده رگاگان بخاته سه ر پشت، نونیا بیته نونیا یه کی پوون، نونیا یه ک دیواره کانی هیچ نه شارنه وه، مرۆف چ شتیکی نه بیئت هه لیگریت، نه ئینیه کانی هه موویان ده رکه ون، نه لیسه کان بره وینه وه.

له گه ل هه موو مۆته که تاریک و قورسه کانی مندالیدا محهمەدی دلشوشه وهک گه نجیکی خۆشپوو ده مینیته وه، گه نجیک که راستیه بچوک و ساده کان له چاویدا ده دره وشینه وه. که باوکی ده گه پۆته وه، دواى سالیک له پا په رین ده بیته یه کیک له بارۆنه گه وره کانی ده سالات و جاهوجه لال... ده یه ویت له بری ئه و ساله نوو رو در ژانه ی لیکدا بران، پاداشتیکی گه وره ی کوره که ی بداته وه، شتیکی بۆیکات هه تاهه تاهه خۆشبه ختییکات، شه ویکی مانگه شه و پییده ئیت ” داواى شتییک بکه، هه ر شتییک ئیراده ی مرۆف به سه ریدا بشکیت، تۆ بلی و من به فه رمایشتی وه رده گرم“. محهمەدی دلشوشه دواى بیرکردنه وه یه کی زۆر، نیوه پۆیه کی هه تاو ده چیته لای سلیمانی مه زن و پییده ئیت، من یه ک ئاره زووم هه یه، یه ک ئاره زووی بچوک، خانویه کی چکۆلانم ده ویت له شوشه، مه رج نییه سه رتا پای له شوشه بیئت، به لام به جۆریک بیئت له هه ر لایه که وه سه یرتکرد هه موو لاکانی دیکه ی دیار بیئت. له و شه وه نه خشه ی ئه و خانووه چکۆله و سه یره سه ر هه لده دات که له یه کی له گه ره که هیمن و به رزه کانی شاردا دروستده کریت. خانویه ک له شوشه یه کی ته نکتر له شوشه ی کاسیکی باده، پوونتر و ناسکتر له پیاله یه ک. خانویه کی چکۆلان له سه ر به رزاییه کی بچوک له نیتوان کۆمه لیک بالاخانه ی

گه وري ڪوٺڪري ٿو، پايه ڪاٺي له ناسن و بهشي هه ره گه وري ديواره ڪاٺي له شوشه ن، خانو ويه ڪ له هر جيگايه ڪه وه ته ماشا تب ڪر دايه، هه موو سوچ و ڪه ليئه ڪاٺي نه و مالء ته ده بيني، محه مدت ده بيني له سر ڪورسيه ڪي خوي، قه فزي خالي ڪه وه ڪانت ده بيني، تابلوي هه لپه پڪييه ڪي ڪيوي، گولي هه لگيراو له ٺاودا، شوشه ي پهنگا وره نگی لم، فهرشي ڪي ٺاويرشمي شين ڪه پريو له نيگاري ژير ده ريا و له دوره و هرا شيوه ي گومي ڪي به خشيو وه مالء ڪه .

به يانين هه مووان محه مه ديان ده بيني له پشت شوشه ڪانه وه به رچايي ٺاماده ده ڪات و به ده نگی به رز گوراني ده ليء ته، له پشت ديواره ڪاله ڪاٺي خوي وه داده نيشيء ته وه ڪ نيشه جيء ناو حه ورزي ڪي ماسي ژيانتي ڪي ٺاوي ده ٿي .

نه و ويسته سهير و قووليء بئ بينين، بئ تيگه يشتن له هه موو شته ڪان به ره و زانين و پوانين له زينده گي ناوه وه ي ڪه سه ڪان ده بيء ته، دهيه ويء قوولترين و تايه تيترين نه پنيه ڪان بينيء ته . نه و حه زه ڪوشنده يه ي بئ پووني و پوونا ڪي واده ڪات بگاته سر نه پني گه وره تر له خوي، واده ڪات قسه ڪاٺي پرين له چيرو ڪي سهير ده ره ق به ژيان و حه قيقه ته، به لام هاوپي ڪاٺي نه بيء ته، نه و ڪوپه مندالانه ي ليره و له ويء له ڪوچه ڪاٺي بازاردا ده ياننا سيء ته، ڪه س وه ڪ شه يدايه ڪي راستي ته ماشاي ناڪات، به لڪو وه ڪ گنجي ڪي چاوچنو ڪ بئ زانين... ٺاره زوي بئ پووني و پوانين واده ڪات راستگوييه ڪي ڪوشنده ي تيا بيء ته، بيئه وه ي له وه بگات ڪه حه قيقه ته چند ڪوشنده يه، بيئه وه ي تي بگات ڪه هه ميشه تاريخيه ڪ له وديو شته ڪانه وه ده مينتيه وه، نه پنيگه ليء ڪه هه رگيز بئ نه و پوونابنه وه .

نه و به ياننيه دواي گه پانه وه ي له مائي خوشه ڪه سپيه ڪان به ٺانه ڪاٺي سر سينه يه وه هه سٺا، هه سستي ڪر له ڪوني ڪي چڪولانه ي سر دلبيه وه تنوڪ تنوڪ خوي ني ڪي گه ش ديئه ده ريء . به دم ٺاره ڪاٺي به وه له پيش

ناوینه‌یه‌کی گه‌وره‌دا کراسه‌که‌ی داکه‌ن و ته‌ماشای نه‌و برینه چکولانه‌یه‌ی کرد که زۆر له‌سه‌رخۆ و به‌هیمنی خوینی لیده‌هات، خوینیک ده‌نیشته‌سه‌ر جله‌کانی و ته‌پیده‌کرد. نه‌وه‌ی له‌و خوینه‌دا سه‌یربوو، نه‌ئه‌وه‌بوو ده‌می زه‌خمیکی گه‌وره‌بو خۆی بکاته‌وه و بیته‌ده‌ری، نه‌ئه‌وه‌ش بوو بوه‌سستیت و ساپزیت. له‌و به‌یانیه‌وه به‌رده‌وام په‌له‌یه‌ک خوین به‌سه‌ر سینه‌ی محمه‌دی دلشوشه‌وه‌یه... هه‌میشه‌ خوینیکی ته‌ر که دلۆپ دلۆپ و به‌وچانیکی پرژان دیته‌ده‌ری و ده‌تکته‌سه‌ر کراسه‌که‌ی، کراسیک په‌کیک له‌سه‌ریاسه‌کان له‌کۆنه‌ بۆیکرپوه. خوینیکی بیته‌فسیره. چه‌نده‌ لۆکه و شاش و برینه‌ستی بنایه‌ته‌سه‌ر، به‌ئارامی کۆده‌بووه و شاشه‌کانی ته‌رده‌کرد و هه‌ک په‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌سه‌ر سنگی ده‌رده‌کوت. ئیواره‌ی هه‌مان پۆژ به‌و خوینه‌وه گه‌پایه‌وه بۆ مالمی دوو خوشکه‌که. هه‌ک نه‌وه‌ی پیشوه‌خت په‌کیک هه‌والی گه‌پانه‌وه‌ی نه‌وی پیدابن، هه‌ردووکیان له‌به‌رده‌م هه‌مان نه‌و په‌نجه‌ریه‌دا چاوه‌پوانیانده‌کرد، په‌نجه‌ره‌که‌یان کردبووه‌وه و نیوه‌ی له‌شیان هینابووه‌ده‌ری، «با» تا دوور دوور قزیانی ده‌بهرد. محمه‌دی دلشوشه‌ واهاته‌ پیشچاوی که قزیان تیکه‌ل به‌هه‌وره‌کان بووه، ده‌بیینی پاساری و پۆلی کۆتر به‌ناویاندا تیده‌په‌رن. له‌به‌رده‌رگاکه‌وه هه‌واریده‌کرد، «لاولای سپی ده‌مه‌ویت بتخوایم... تو پازیت». هه‌ردووکیان به‌و چاوه‌ساردانه‌وه ته‌ماشایانده‌کرد، به‌ئارامی هه‌ک په‌وینه‌وه‌ی هه‌وریک زولفه‌ نه‌فسانه‌یه‌کانیان ده‌برده‌وه ژووری، په‌نجه‌ره‌که‌یان داده‌خست و په‌رده‌کانیان داده‌یه‌وه و و بینه‌وه‌ی هه‌چ بلین له‌و دیو نه‌و په‌رده‌ نه‌ستوران‌وه ته‌ماشای محمه‌دی دلشوشه‌یان ده‌کرد، که خوینی سه‌ر دلی خۆی نیشاندانه‌دان و ده‌یگوت «نه‌وه‌زای ئیوه‌یه».

نه‌و ئیواره‌یه‌ محمه‌دی دلشوشه‌ به‌شکستیکی ته‌روه‌ گه‌پایه‌وه بۆ مالمی، نه‌وه‌ سه‌ره‌تای ده‌ستپیکردنی ئیواره‌ تال و غه‌مگینه‌کانی مردنیتی، ئیواره‌یه‌ک بوو پر له‌ نه‌سیمی شیداری نه‌و هه‌وره‌ غه‌مگینه‌ی به‌

بارانی زردوه دین و ده پون. ده چیتوه مائی و له پشت په نجره کانه وه ته ماشای بارانبارینی بیوچان دهکات، هه سته دکات له شوینیکی دییه وه، له جیگایه کی نازکتره وه درزیکي دیکه بوته دلئی، هه سته دکات خوینیکی زیاتر و گه شتر له و برینه بچو کانه وه دینه ده ری که نه شتریکي نه بینراو و نادیار دروستیده دکات، خوینیک ده زانیت نه زیفی شکانی دلئی خویه تی. تا شه و پتر تیده په ریت ژانه کانی گه وره ترده بن، به ته نیا ده سته گریت به دلئییه وه و به ناو باران و هه وره بروسکه و تاریکییدا کوچه به کوچه به ره و مائی خوشکه کان داده گه پرتوه که هه میشه به و نیگا ساردو سهیره وه له پشت په نجره کانه وه سهه یزیده که ن. محمه دی دلشوشه درزه بچوکه کانی دلئی خوی حیسابده دکات و ده زانیت نه مه پیشپرکئییه که له نیوان کات و مردندا، له به ردهم ده رگا که دا ده وه ستیت و ده سته گریت به دلئییه وه، خوین له ژیر په نجه کانییه وه ده تکیت و تیکه ل به باران ده بیت، به ده سته خویناوییه کانی ده کیشیت به ده رگا کاند و هاوار له دوو خوشکه که دهکات، له و دیو په رده کانه وه سیبهری خویان و شه پۆلی شه کاوه ی قریان ده بینیت، دوو که سن بیده نگ له و دیوه وه ته ماشای باران و محمه دی دلشوشه ده که ن که ده لیت «لاولوی سپی گه ر خوشتنه ویم ده مرم...».

سه رتاپای ناوه، وهک بالداریکي چکولانه و خوساوه باران له سه رتاپای ده چوریت، دلۆپه کان وهک هه زار تنوک له زیری تواوه له سه ر پوخساری ده دره وشینه وه. به لام نه و دوو کچه هیچ ناکن جگه له وه ی له پشته وه به هیمنی ته ماشاییکه ن. محمه دی دلشوشه ده یه ویت به کلیله کانی خوی نه و ده رگایانه بکاته وه، به لام نا کرینه وه. له به ردهم باران و به ده سته خویناوییه وه یه که یه که هه موو نه و کلیلانه تاقیده کاته وه، به لام سوودی نییه، ده یه ویت به دیواره کاند هه لرنیت و ناتوانیت، ده چیته سه ر دره خته نزیکه کان و له ویتوه هاوارده دکات، به لام جگه له دهنگی باران گوئی له هیچ دهنگیکي دی نییه، جگه له دره وشانه وه ی پووناکی له سه ر فرمیسکه کانی

خۆی ھیچی تر نابینیت .

شەو ئاوا دەبیت، محەد بە لیتە و باران و خۆینەو دەگەریتەو
 ژوورەگە ی خۆی، بەو ھەموو بارانەو، بەو ھەموو خۆینەو دەگەریتەو
 مال، سات دوا ی سات پتر دلی دەشکیت، کەلئینی نیوان مەودا
 شوشەبێھەکانی گەرەتر دەبن. لەگەڵ خۆرھەلاتدا لەناو خۆین و باران و
 فرمیسکەکانی خۆیدا خەوی لێدەگەویت و لەخەویدا خەون بەدرەختیکەو
 دەبینیت کە ناوی دواھمین ھناری دونیا یە .

شەو لەگەڵ دەستپێکردنەو ی باراندا بەبێدەنگی دەگەریتەو کوچە ی
 خوشکە سەببێھەکان، ئەوان ھەمیشە لەوین لەپشت پەنجەرەکانەو
 چاوەرێدەگەن. دەچیتە خەوشە گەرەگەیان، بەھیمنی چەند جارێک
 بەدەوری مالا کە یاندا دەسوریتەو و دەگەریتەو ... ئیدی تێدەگات ئەو
 کوشتە ی پیشبەرکێیە کە لەنیوان ئیزرائیل و زەمەندا .

بەردەوام خۆینی لێدەروات، ئەو شەو ناگەریتەو بۆ مال، بەلکو
 بەزامەکانی سەر سنگیەو دەچیتە یەکیک لەمەجلیسە گەرەکانی
 سلێمانی مەزن، مەجلیسی سیاسەتمەدارێکی گەرە کە پەرە لەو زەر و
 بەرپۆھەر و ھارونە تازەکانی بازار . سەرھتا پاسەوانەکان نابناسنەو،
 ئەو پێیان دەلێت "مەن کوپی ئەوم، کوپی سلێمانی گەرەم". گەنجیکی
 خۆیناوی و خوساوەو ماندووە، پەنگیکی ھە یە بەرپەنگی مردووان دەچیت،
 کە دوا جار سلێمانی مەزن بانگیدەکاتە ژوورئ نابناسیتەو ... ھیچی لەکوپە
 دلشوشەگە ی خۆی ناچیت. کوپیکی نەخۆش و لاواز کە چاوەکانی بەقوولدا
 چوون و بەدوا ی خۆیدا ئاوار خۆین پادە کیشیت، شوینێم سوورەکانی
 لەسەر فەرش و کاشی و کومبارەکان جێدەھێلێت. لەژوورەو لەگەڵ ھەموو
 زامەکانیدا بەپۆھ دەوہستیت و بەھیمنی دەلێت "کەستان بینوہ بەو
 جۆرە بەریت؟". ھەموو ئەوانە ی ئەو شەو لەوێ دەبینن چیرۆکی ئەو
 کوپە دەزانن کەوہک پوہکێکی زستانە لەدوو ژووری چکۆلانە ی شوشەدا

دهژی، ناگاداری نهو ویست و برسیتیه سهیره ی نهون بؤ نهینیه کان... نهو شهوه لهوه زامدارتر و پوخاوتریوو کهس سلی لیتکاته وه. لهسر کورسیهک پووتیانده کردهوه و دهیانگۆپی، لۆکه و برینهستی نوییان دهخستهسر نهو زامه چکۆلانهیهی سر دللی، وشکیانده کردهوه. بهدریژیی نهوکاته، نهو چیرۆکی نهو خۆشهویستییه کوشندهیهی دهگیراپیه وه که توفان تووشیکردبوو، ناوی دوو کچی دههینا هیچ یهک له پیاوانی نهو مهجلیسه نهیانبیسنبوون، شهویک بوو له شهوی حکایهتهکان دهچوو. نهو شهوه «نیکرامی کتو» یش لهوی بوو، نهو پیاوه بالابه رزه ی بیته وهی پوتبهیهکی سوپای هه بیته، چاکه تی نهفسه رهکانی له بهره کرد، پیاویکی بیدهنگ، بهلام چالاک بوو. نهو شهوه نهو تاکه کهسیک بوو تا بهیانی له گه ل مه مه دی دلشوشه و باوکیدایه وه. ده مه و بهیان، بهرله وهی خۆره ل بیت، له فاسیله یهکی کورسی نتوان بانگی بهیانی و خهوتنه وهی بانگیزه کاندای، سلیمانی باوک و نیکرامی کتو له ماشینیکی شینی چکۆله دا چون بؤ خوازینی نهو کیزه، نهوه زووترین خوازینی دونیابوو، هیچ کچتیکی دیکه له وه و بهر له پینجی بهیانیدا نه خوازابوو. نهو بهیانییه دایکییان ده رگاکه ی کردهوه، ژنیکی چکۆلانه و ترساووو که ته واوله ژیر پکیفی کچهکانیدا ده ژیا. سلیمانی گه وره و هاوړیکه ی به هیمنی چوونه ناو ماله که وه و له سر دوو کورسی چکۆلانه دانیشن، دیاریوو یه کیک بهر له چهند ساتیکی که م سۆبایه کی داگیرساندبوو و دوکه لی یه که م ساتی ناگره که هیشتا له ژوره که دا بوو. نهو دوو کیزه به دوو چاوی ماندوووه له ژوریکی دییه وه هاتنه نه مدیوه وه، هه ردووکیان دوو دهست جلی سپیان له بهردابوو، پیده چوو نیستا له ناهاهنگیکی نهیننی هاتبنه وه، دوو شالی سپی دریزیان دابوو به سر شانیاندا و به دهنگیکی سارد و وشکه وه به خیرهاتنی میوانهکانیان کرد. پرسیون له ته لیسیم و تاریکی، سلیمانی گه وره له ته مومژی نهو بهیانییه سارده دا به نه سپایی که وته قسه

و گووتی «من باوکی محمه‌دی دلشوشه‌م، هاتووم پیتانبلیم که محمه‌د ده‌مریت، هۆی مردنه‌ک‌شی کینه و بیوه‌فایه‌ی نییه، به‌لکو عه‌شقه ... من راموایه عه‌شق شتیک نییه شایسته‌ی ئه‌وه‌بیت که‌س بۆی به‌مریت، من پانه‌هاتووم که‌س ببینم له‌به‌ر خۆشه‌ویستی به‌مریت، من به‌دریژیایی ژیانم سه‌روکارم له‌گه‌ل مردندا بووه، ئیشم له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا بووه که به‌جۆریک له‌جۆره‌کان به‌مردنه‌وه خه‌ریکن ... به‌لام ئه‌مشه‌وه سه‌نده‌که‌م کورپه‌که‌م له‌به‌ر هۆیه‌کی سه‌یر ده‌مریت، هۆیه‌ک به‌خه‌یا‌لمدا نه‌هاتووه مایه‌ی مه‌رگ بیت. حه‌زه‌که‌م بزانه‌م کامتان ناوی لاولوی سپیه؟». لاولوی سپی له‌شوینی خۆی هه‌لده‌ستیت و ده‌لێت «من لاولوی سپیم...». سلێمانی مه‌زن ده‌لێت «گومانم نییه که تۆ کیژیکی جوانی، به‌لام حه‌زناکه‌م که‌س به‌و جۆره به‌مریت، به‌و شیوه‌یه سه‌روکایه‌تی به‌ئینسانیه‌تی به‌کریت و ئاوا به‌مریت ... من ده‌مه‌وێت به‌ته‌ینم بۆ کورپه‌که‌م بۆئه‌وه‌ی نه‌مه‌ریت». لاولوی سپی به‌هیمنی له‌شوینی خۆی داده‌نیشیت و به‌ده‌نگیکی نزم، به‌لام نه‌گۆر و جه‌سه‌ور ده‌لێت «بمبوره، من شووناکه‌م...». سلێمانی به‌مه‌راقیکی کونوپه‌روه هه‌لده‌ستیت و ده‌لێت «گه‌ر مه‌سه‌له‌که په‌یوه‌ندی به‌ژیاانی به‌کێکه‌وه نه‌بایه که ده‌مریت، هه‌چ که‌س له به‌یانیه‌کی وازاوودا نایه‌ت بۆ داواکردنی ده‌ستی کیژیک... تۆ هه‌قته بلێیت نا ... هه‌قته من هه‌چ هه‌یزیکم نییه، بیه‌سه‌پینم به‌سه‌رتا ... ئه‌ ئه‌ چ شه‌ویکی سه‌یره که من له‌م مه‌لابانگانه‌دا ده‌بیت تیا‌تا بپاریمه‌وه شوو به‌کورپه‌که‌م به‌کیت، چ خوازیینییه‌کی سه‌یره که عه‌قل قبوولی ناکات، گه‌ر تۆ له‌ دله‌وه پازی نه‌بیت هاتنی من مانای نییه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌زانه‌م گه‌ر تۆ له‌قوولایی دله‌وه دوا‌ی مه‌لی ئه‌وه عه‌شقه نه‌که‌ویت که ئه‌وه هه‌لیده‌دا، سه‌ودی نییه ... ئه‌ کیژی من، من هه‌چ ده‌سه‌لاتیکم نییه، هه‌لبه‌ت گه‌ر شتیک تریایه ده‌متوانی شتیک به‌که‌م، گه‌ر له‌شکرێک بایه ده‌متوانی به‌چه‌ند که‌نجیکی به‌تواناوه به‌ریان پێبگرم، گه‌ر لووتکه‌ی شاخیک بووایه بۆی

هه‌لده‌زنام، به‌لام ئەمه له‌و شستانه‌ نییه... من هینده‌ت پێده‌لێم که
 ئەوه تاکه‌ کوپێ منه‌و به‌هۆی تۆوه‌ ده‌مریت... منیش به‌رابه‌ر تۆ هه‌چم
 بۆناکریت... بیریکه‌ره‌وه... تا ئیوارێ بیریکه‌ره‌وه، چونکه‌ کاتمان نییه،
 تێده‌گه‌یت کاتمان نییه، ئەمه‌ شه‌پێکی نا‌ره‌وایه‌ له‌گه‌ڵ کاتدا... شه‌پێکی
 ناشیرین و نا‌ره‌وایه، به‌د و بێداده، به‌د و بێداده“ هه‌لده‌ستا و ناما‌ژه‌یه‌کی
 بچوکی ده‌دایه‌ ئیکرامی کۆ که‌ به‌قه‌لافه‌ته‌ ئەفسانه‌یه‌یه‌که‌یه‌وه‌ هه‌لده‌ستا
 و ده‌یگووت “جگه‌ له‌ تکا هه‌چی ترمان نییه... خانمانم جگه‌ له‌ تکا
 هه‌چی ترمان نییه” لا‌ولای سپی به‌ده‌نگێکی نزم که‌ به‌ئسته‌م ده‌بیسترا
 ده‌یگووته‌وه‌ “من شووناکه‌م... هه‌تا‌ه‌تا‌یه‌ شووناکه‌م”.

به‌یانیه‌کی زۆر سارده، که‌ له‌و ما‌له‌ دینه‌ده‌ری هه‌ردووکیان چاویان
 په‌ له‌فرمێسک، سلێمانی مه‌زن له‌میژنه‌ نه‌گریاوه، به‌لام دلنیا‌یه‌ کوپه‌که‌ی
 به‌جۆرێکی بێمانا ده‌مریت... تا کات تیپه‌پریت دلێ محمه‌دی دلشوشه
 پتر ده‌شکیت، ئەو به‌یانیه‌ ده‌یه‌نه‌وه‌ بۆ ما‌له‌ شوشه‌که‌ی، پزیشکه‌کان نه‌
 ده‌زانن چیه‌تی و نه‌ تێده‌گه‌ن، له‌پێخه‌فه‌که‌یدا ده‌خه‌وێت و به‌رده‌وامیش
 خوێنی له‌به‌رده‌پوات، ده‌خه‌وێت و خه‌و به‌دره‌ختیکی هه‌ناره‌وه‌ ده‌بینیت
 له‌سه‌ر لووتکه‌یه‌کی دوور. ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ میوان و سه‌ره‌په‌سته‌کانی
 ئیزنده‌دات و پێیاندە‌لێت باشبووه‌ و چیتر پێویستی به‌چا‌ودێری نییه. ئەو
 شه‌وه‌ ده‌یه‌وێت به‌ر له‌مردن له‌هه‌موو شته‌کان تیپگات، ده‌یه‌وێت نه‌ینێ
 ئەو خۆشه‌ویستییه‌ ناکامه‌ی خۆی بزانی‌ت، سه‌ره‌به‌رزده‌کاته‌وه‌ تێده‌گات
 هه‌تا له‌دوا سا‌ته‌کانیشدا ویستیکی قوول به‌ره‌و بینین ده‌بیات. شه‌و
 دادیت و ئەو لا‌واز و که‌نه‌فته، له‌پوخساری تارماییه‌کی زه‌رددا ده‌گه‌رێته‌وه‌
 به‌ر ده‌رگای کیزه‌کان... وه‌ک هه‌میشه‌ به‌ ئاسانی ده‌چێته‌وه‌ حه‌وشه‌که‌یان،
 له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا ده‌یانبینیت و ته‌ماشای ئەو نیگا‌غه‌مگین و زه‌رده‌یان
 ده‌کات که‌ به‌ ساردی له‌و دیو شوشه‌کانه‌وه‌ ته‌ماشایده‌که‌ن. تکیان
 تیاده‌کات په‌نجه‌ره‌که‌ بکه‌نه‌وه‌ و قسه‌ی له‌گه‌ڵدابه‌کن، بۆیه‌که‌مجار

په نجره که ده که نه وه و لاولوی سپی به ده نگیکی غه مگین پییده لیت
 «مه مه دی دلشوشه، بمبوره، کاغه زیک له بن نه وه هه نارهدایه...
 هه لیگره و برؤ... هه لیگره و ازمان لیبینه و برؤ». مه مه دی دلشوشه
 له بن نه وه هه ناروه سه ریه رزده کاتوه و مانگ ده بینی، له سه ر پویشنایی
 تریفه کانداه سه رهنجدهدات نه وه دره خته ی له ژیریدا وه ستاوه هه ر دره ختی
 خه ونه کانیتی، له هه مانکاتدا گوئی له و موسیقا دوره ناسمانییه ده بیت که
 موسیقای نه ستیره و تریفه کانیا نه، هه مان نه و موسیقاییه که له مندالییه وه
 هاوپی خه ونه کانیتی، له ساتیکدا چاولیکده نیت و تیده گات نه م هه نارهی
 له بنیدا وه ستاوه جگه له ناوینه یی دره ختیکی دیکه هیچی دیکه نییه .
 له ویدا نه و نامه یه ده دوزیتسه وه که ده ستنوسی په یمانیکی دیرینه ی
 خوشکه سپییه کانه، په یمانیکی جه هه نه مییه، په یمانی دوو خوشکه هیچ
 هیژیک نایشکی نیت. له گه ل خویندنه وه ی دیره کانیدا دنیای مه مه دی
 دلشوشه سه رتاپا هه رسده هینیت، وشه به دوا ی وشه درزه کانی دلی
 گه وره ترده بن و دیر له دوا ی دیر دلی ده بیته مشت خول، وشه له دوا ی
 وشه هه موو نه و دنیا شوشه یی نه و ده شکیت، ناوینه کانی ده شکین،
 سندوقه شوشه کانی ده شکین، دیواره شوشه کانی ماله که ی درزه به بن،
 به ریگادایت و به رده وام نه و په یمانه ده خوینیتسه وه، له گه ل هه موو
 خویندنه وه یه کدا گوژی نه و خوینه ی له دللییه وه فیچه ده کات و دیته ده ری
 گه وره تر ده بیت. به کوچه کانداه دیت و تا دیت پتر خوینی له به رده پروات.
 خه لکی ده بیینن وه ک تارماییه ک به ریگادا ده پروات و ده ستیکی له سه ر دلیتی
 و به ده سه ته که ی دی نه و په یمانه ده خوینیتسه وه، یه که مجاره خه لکی پیاویک
 بیینن خوینن وه ک کانی له سینهی هه لبقولیت و هه ر بروات و بخوینیتسه وه .
 له گه ل هه موو هه نگاویکدا، شوشه کانی خانوو که ی پارچه پارچه ده که ونه
 خواره وه، شته شوشه کانی ده شکین و به رده به نه وه و ده بنه توژ، که ده گاته
 به رده می خانوو شوشه که ی، خوی له ناو ته پوتوژی شکستی شوشه کانداه

ده‌دۆزیتته‌وه . له‌گه‌ڵ هه‌موو گوژمیکی خۆیندا، له‌گه‌ڵ به‌ریوونه‌وه‌ی هه‌موو پارچه‌یه‌کی دڵی خۆیدا پارچه‌یه‌کی گه‌وره‌ش له‌دیواره‌کان به‌رده‌بیتته‌وه و ده‌شکیت، کلێله‌کانی له‌ده‌ستیدا ده‌بنه‌ بۆدره‌یه‌کی سه‌پی و نه‌رم، سندوقی نه‌ینیبه‌کانی ده‌بن به‌تۆز. ده‌چیتته‌ سه‌ر پێخه‌فه‌که‌ی و ده‌سته‌ده‌گریت به‌دڵییه‌وه و له‌ژوور سه‌ریبه‌وه چۆلی دره‌ختیکی هه‌نار ده‌بینیت، گوێی له‌ ورد و خاشبوونی شته‌کانه، ئاگای له‌تۆزی کوشنده‌یی شوشه‌یه‌ که‌ بای شه‌و به‌دونیادا ده‌یڕفینیت. چاوی لێکه‌نیت و گوێی له‌دا هاره‌ی ئه‌و ئاسمانه‌ شوشه‌ییه‌ی ژوور سه‌ری خۆیه‌تی که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌پا هه‌ره‌سده‌هینیت و به‌رله‌وه‌ی بگاته‌ زه‌وی ده‌بیتته‌ تۆزیکێ چرپ و با له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌بیات. سه‌ر به‌رزده‌کاته‌وه ئه‌و چله‌ هه‌ناره‌ده‌بینیت، ئه‌و هه‌ناره‌ی ده‌یویست له‌ژێریدا به‌مریت. ده‌ستی به‌رزده‌کاته‌وه له‌ سه‌ره‌وه‌پا ده‌ست له‌ لقه‌ خه‌یالییه‌کانی ده‌دا، که‌ له‌ وپێنه‌کانی مردنیدا له‌سه‌ر مه‌رگی سه‌وزبووه . له‌ دووره‌وه‌پا سیمای فریشته‌یه‌ک له‌ قوولاییه‌ دووره‌کانی ئاسمانه‌وه دیتته‌خواری، به‌ر له‌وه‌ی ئه‌و فریشته‌یه‌ بگاته‌ لای و ده‌ستی بگریت، فریای ئه‌وه ده‌که‌ویت ده‌ستبdat له‌و خۆینه‌ی وه‌ک فواره‌ له‌به‌ر دڵی ده‌روات. له‌ناو خه‌راباتی ماله‌که‌ی خۆیدا ئه‌و کاغه‌زی په‌یمان له‌ ده‌ستی به‌رده‌بیتته‌وه‌و با‌ده‌بیات. له‌ هه‌مان ئه‌و ساته‌دا فریشته‌یه‌کی پوخۆش و ده‌م به‌پێکه‌نین له‌ ئاسمانه‌وه ده‌ستیده‌گریت و ده‌لێت «مه‌مه‌دی دڵشوشه‌ چۆنی. هه‌موو شتی‌ک ته‌واو، هه‌موو شتی‌ک ته‌واو هه‌سته‌ با بپۆین...». ئه‌و به‌ئارامی هه‌لده‌ستیت و ده‌لێت «به‌ئێ هه‌موو شتی‌ک ته‌واو... ده‌ستمبگره‌ باپۆین...» فریشته‌که‌ به‌پێکه‌نینه‌وه ده‌ستی ده‌گریت و وه‌ک دوو کۆتر له‌ ته‌پوتۆزی جه‌نگه‌لێک هه‌لبێن، به‌ناو ته‌پوتۆزی مردنیکێ شوشه‌ییدا پێکه‌وه پوه‌و نادیار ده‌فرن. مردنیک دواتر هه‌موومان له‌ناو ته‌پوتۆزه‌ سارده‌که‌یدا ونده‌بین. مردنیک به‌شیکی هه‌میشه‌ نادیار و نه‌ینسی ده‌مینیتته‌وه و به‌شیوه‌یه‌کی ترسناک تیکه‌ڵ به‌هه‌ندی حه‌قیقه‌تی تالی دیکه‌ی ئه‌م چیرۆکه‌ ده‌بیتته‌وه .

که لیمپرسی سهریاسی سو بدهم له کوئیه، به ئه سپایی وه لامیدامه وه و گووتی «مردووه... سهریاسی سو بدهم مردووه». گووتم «دهمه ویت بزاتم چون مردووه؟ ههقی خۆمه بزاتم چون مردووه». وه لامی نهدامه وه و گووتی کاتیکی دیکه دهگه ریمه وه و کاتمان ده بیت باسی هه موو شتیک بکهین.

من چاوه پوانی ئه وه نه بووم سهریاسی سو بدهم ببینم، وام حساب کردبوو هه تاهه تابه له سه حرا نایه مه ده ری... هه یچ شتیکم ده رباره ی ده ره وه نه ده زانی، به لام هه ستیک له دلما پێیده گووتم له و کاته وه ی تۆ دیلیت بێشوما ر جهنگ هه لگه رسا وه، بێشوما ر خه لک مردوون، مانه وه ی مندالیکی بئ دایک و باوکیش له سه رده میکی وا سه ختا ئه سته مه .

دوای ئه و پۆزه ی بۆ یه که مجار پرسیا ری سهریاسی سو بدهم هینایه پێشئ. یاقوبی سنه و به ر چه ند پۆژیکی درێژ ته نیا جێیه یشتم، من جگه له چه ند پیاسه یه کی کورت به ده وری ئه و میوانخانه سه وزه دا هه یچی دیکه م نه کرد، ئاره زوویه کم نه بوو دووربکه ومه وه، له راستیدا نه مه ده زانی به ره و کوئ و به چ ئاراسته یه کدا برۆم، چه ند ئیواره یه ک به ناو دره خت و چۆم و چه مه نزاره کاندایه یشتم و نه گه یشته هه یچ، سروشت به جوړیکی سه یر ده یترسانم، توانای گو یگرتنم له ده نگه ی بالنده کان نه بوو، بیری سه داو ده نگه ی لمم ده کرد. هه ستمه ده کرد هاواره کانی ناو لم به ژیا نی

من ئاشناترن، هيزمه دايه خۆم و جار دواى جار به ره و شوينى
 قوولتر داده به زيم، به لام پينه ده چوو ئه و دره ختانه كۆتاييان هه بيت،
 وادياربوو هه تا هه تايه دره خت ده مبه خشيت به دره خت. پۆژيک و اهاته
 پيشچاوم وهك ئه وهى ئه و خانوو له ناوه ندى پۆيۆلكه يه كى گه وه دا
 دروستكرا بيت، له ناو نه ندازه يه كى ده ستركد و ئالۆزدا، به جۆريک ئه وهى
 بيته ئه م خانوو بيته وهى كه س پاسه وانى بكات، ده رياربوونى بو
 نه بيت. پۆژيک پريارمدا بپۆم و هه موو شتيك تاقىبكه مه وه، به لام جگه
 له سورانه وه يه كى بيه وده له ناو چه ند بازنه يه ك دارو دره ختدا هيجى
 ترم نه كرد، و امه سه سته ده كرد ئه وهى ناهيلىت ده ريارزيم ده سته رداربوونى
 خۆمه له ئازادى... مرۆف له دوو دۆخدا پتويستى به هيج پاسه وانى ك
 نيه، ئه و كاتهى ئازادى له ده ره وه مانايه كى نامينيت ئه و كاته ش
 كه له زينداندا هه ست به ئازادى ده كات. من به هه ردوو ويسته گه كه دا
 گوزه رمكردبوو، له ساتيكد هه ستمكردبوو كه ئازاديه كانى ده ره وه له لام
 چ سه نكيكيان نه ماوه، هه ستيشمكردبوو له زيندانه كه مدا سه ربه ستيه كى
 په هام هه يه. ئه و پۆژانه كه له ناو دارو دره خته كانى ده ورى ئه و
 ميوانخانه يه دا ده سورامه وه، هه مان هه ستم هه بوو، ئازادى چيتر لاي
 من ئه وه نه بوو بيمه ده رى و بپۆم و شارو خه لك و زه مينى تر ببينم،
 بيه ستويه ك سال زيندان ئه و جۆره ئازاديه ي تياكوشته بووم. له ژوو ريشه وه
 له خه لوه ته كانى خۆمدا بيرم له هه موو پووناكى و ده جوريك ده كرده وه،
 به ده نكي به رز قسه م له گه ل خۆمدا ده كرد، ده نكي خۆم تاكه ده نكيك
 بوو هه ستم به ئاشناييده كرد له گه ليده... پيموايه ئه وانى زۆر له گه ل
 خوياندا ده دوين، هيدى هيدى ده بنه ديلى ده نكي خويان، منيش
 بووبووم به ديلى خۆم. دواتر ته نيا چيروكى سه رياسى سو بجه م منى
 له و پتوه ندانه ئازادكرد.

دواى تپه پينى چه ند پۆژيک گه رايه وه... بمبورن... من هه ستىكى

ئەوتۆم بۆ زەمان نەما بوو، نەمدە زانی شەو و پۆژەکان حیسابیکەم .
 دواجار کە گەراپەو، کەمیک لەجاری پێشوو پیرتر بوو. لەھەمان ئەو
 شویتەو دەستمان پێکردووە کە دواجار تیاوہستاین. دواى سلاویتی
 کورت گوتی "سەریاسی سوێجەم مردووہ ... دروست نازانم چۆن،
 بەلام مردووہ. بەبۆرە مردنی ئەویش مردنیکى ئالۆز و بیتەفسیرە".
 سەیری منى دەکرد و دەستی دەخستە سەر یەکن لەو شتە کریستال
 و درەوشاوانەى ژوورەکە و دەیگوت "نازانم کەى و لەکوئى مردووہ. ئەو
 سالانەى ئەو تیا مرد، تەفسیریان نییە، ئەو بیستویەک سالەى کە
 تۆ تیایدا لەزیندان بوویت دەکریت ھەمووی ھەلگریت و لەتابووتیکدا
 فرییدەیت، جگە لەمردن ھیچی تری تیا نییە ... ناتوانم ھیچ مردنیک
 تەفسیریکەم، ناتوانم ھیچ لەدایکبوونیکیش تەفسیریکەم، ھەموو ئەو
 شتانە بێ ھیچ لۆژیکیک پوویندەدا ... بەلام من دڵنیاتدەکەمەو کە
 بەتەنیا نەژیاو و نەمردوو، لەگەل ئەوانى دیدا بوو، بەلام بوەستە ...
 نا، وامەزانە ئاسانە لەگەل ئەوانى دیدا بژیت و بەریت ... ئاسان نییە ...
 دروست نازانم ئەو دواجار کێیە و کێ بوو و لەچی چوو، بەلام
 زۆریەیان مردن، ئەویش لەگەل ئەواندا بوو ... دڵنیام لەگەل ئەواندا بوو،
 وەک پێتدەئێم من لەھیچ شتیک دڵنیانیم، لەبەرئەوئى ناتوانم دڵنیابم،
 یان ناکریت دڵنیابم. شتەکان دواجار بە ئەندازەیک تیکە لا بوون ھیچ
 کەس ناتوانیت دڵنیابیت، وەک شەترەنجیک کە تیدا دروست نەزانی
 کامە داشى تۆیە ... وەک شەترەنجیک لە ناكاو چاوبکەیتەو و بەروانیت
 ھەموو داشەکان بوونەتە سپی یان رەش و نەزانیت دەست بۆ چی
 بەریت، بەلام موزەفەرى سوێجەم یۆی مەگەرئى، من تەنیا کەسێکم
 کە زۆریەى حەقیقەتەکان دەزانم ... تەنیا کەسێکم. لەگەل ئەوئى شدا
 ناتوانم شتەکان پێئێم، لەبەر ئەوئى لەشەترەنجیک دەچیت ھەموو
 داشەکانى بووینتە یەک رەنگ، من تەفسیریکم نییە، دڵنیابە لەخۆشم

نابورم ، دہوایہ من تہ فسیرم ھہ بایہ ، بہ لآم نیمہ ... موزہ فہری سوبحدہم ، ھاو پیم من و تو قوول قوول لہو گوناھدا چہ قیوین ، منیش و توش ... بہ لآم دلنیا بہ نہو مردوہ ، کہی و چوں و لہ کوئی؟ لیئمہ پرسہ ، نا لیئمہ پرسہ ... نازانم ...» .

سہرجمی قسہ کانی کۆمہ لیک مہ تہ ل و تہ لیسمی ئالۆزبوون . لیئمہ پرسی «ئہ وان کین ؟ ئہو لہ گہ ل کیدا مردوہ ؟» . گووتی «لہ گہ ل ئہ واندا ، ئہ وانہی وہک خوئی وابوون ، لہ گہ ل ھاو پیکانیدا ... لہ گہ ل ئہ وانہدا کہ لہو سہرمدہ مہدا مردن» . کہ میک وہ ستاو خندہ یہ کی تال کہ وتہ سہر لیوی ، توژیک بیریکردہ وہ و بہر و خساریکی لہ سہر خۆہ گووتی «نا کریت لہوہ زیاترت پیبلیم ، لہوہ زیاترم نییہ . بۆ ئہ وہی لہوہ تیگہ ییت دہ بایہ لیڑہ بوویتایہ ، دہ بایہ لہ گہ لمدا بوویتایہ ، دوائہ وہ بزانیت و نہ زانیت ہیچ ناگوریت ... ہیچ ... بہ لآم تو لہو دہرگایہ وہ مہیرہ وہ ژووری ، تو بۆیہ لیڑہ ییت تا لہو دہرگایہ وہ نہ ییتہ ژووری ، با من و تو جوڑہ پیریہ کی تر بژین ، پیری دوو پیاو کہ خویان بۆ بیرکردنہ وہ حکمہت ترخانہ کەن ... بۆیہ تۆم ہینایہ ئیڑہ تا لہ شویننیک تروہ ببیتہ ناو ژیانہ وہ ، شویننیک پە یوہندی بہو رابوردوہ وہ نہ بیت ، شویننیک پە یوہندی بہ ئیستاوہ نہ بیت ... پە یوہندی بہ ژیانہ پۆژانہ و مردن و شوپش و سیاسہ تہ وہ نہ بیت ... گوئیگرہ موزہ فہری سوبحدہم ، ئہی دۆست ، من دہمہ ویت لہ دہرگایہ کی ترہوہ بپۆین ، من و تو لہ دہرگایہ کی ترہوہ بپۆین ، ژیان ہەر ئہم دہروازہ یہی نییہ ... تو تاکہ کہ سیکی لہ دہرہ وہی ئہم زہمانہ ھہ لگیراویت ، تو دلیل نہ بوویت ، بہ لکو تو کہ سیکی دوور لہ پیسی ئہو پۆژہ نابووتانہ ھہ لگیراویت ، وہک ھہ لگرتنی شتیک لہ بہ فردا ، وہک شاردنہ وہی قوتوویہک زیچ ... دہم توانی دہ سال لہ مہ و بہر بہرتبدم ، دہم توانی بتگورمہ وہ بہ ئفسہریکی گہورہی دہولت . سہرمدہ مانیک سہدان ئہ فسہری دیلمان لہ بہرمدہ ستدا بوو ،

لەدوای سەرکەوتنی شوپشەو ھەزاران سەرباز و پلەدار و ئەفسەری گەورەگەرە دیلی من بوون. ئەو کات ئاسان دەمتوانی بتگۆرمەو، بەلام دەبایە بمهینایتایەتەو بۆ ئێرە، بۆ ناو سیاسەت، بۆ ناو پیسی و چلپاوی ژیانی پۆژانە، دەبایە بمهینایتایەتەو تەماشای پیسییەکان بکەیت، ئەوێ لەبیابان فیزیوویت بیرتبیچیتەو... من پارەیهکی زۆرم خەرچکرد تا تیگەیشتم تۆ وەک دەرویشیک لەبیاباندا دەژی، جیگایەک نەبوو بەرتبەدەم، دەبایە وەک یاقووتیک ھەرزان فرۆشتبکەم، دەبایە بتغەمەو ناو شەرەکان، ئەو شەرەنەئێ من و ئەوانی دی دروستمانکرد و دەبیّت دروستیبکەین. تۆ زێرپێکی دەگمەنی پۆژە پاکەکانیّت، تۆ تاکەکەسیکی بیستویەک سالی گوناھیکت نەکردوو، نازاری بالندەیهکت نەداو، شەرپێکت نەکردوو. ئێمە شەر کردینی بەکۆمەلیک پمووزن... شەرپ و شەرپو ھەمیشە شەرپ، بەیانیان شەرپ، نیوھپوان شەرپ، ئیواران شەرپ... نا و مەزانە من بەدریژایی ئەو ماوێیە بیرم لەنازادکردنی تۆ نەکردۆتەو، ھەتا جارێک ھەموو شتیکی تەواویو، دەبایە بتگۆرمەو بەچەند ئەفسەریکی بالا، ئەو شەوێ دەبواوە ئیمزای خۆم بخستایەتە سەر کاغەزەکان، ھەموو گیانم دەلەرزێ... جیگایەک نەبوو پاکێ تۆی تیاھەلگرم، تۆ خۆت ھیچ لەپاکێ خۆت نازانیّت، وەک مندالیکی کە ھیچ لەپاکێ خۆی نازانیّت... گەر تۆشم بەینایەتەو وەکو ئەوانت لێدەھات وندەبوویت”.

بەناو میدی و سەرزەنشتیکی قوولەو ھە گوتم «ئاوھا کەواتە دەتوانی پزگاربکەیت و ھیچت نەکرد، دەکرا نەھیلیّت بیستویەک سالی لەو سەحرایەدا بپزێم و فرامۆشتکردم. من ئەو سەحرایە کردمی بەلم، لەمێکی پووت، لەمێک بەھیچ شتیکی کۆناکریتەو». گوتی «نا، ئەو دەم نەمدەتوانی پزگارتبکەم، پزگارکردن شتیکی و بەربوون لەزیندان شتیکی دیکە، من دەمتوانی بەرتبەدەم، وا بکەم بگەریتەو، بەلام

تۆ یه‌ک‌تک نیست له‌ئێمه ... تۆده‌بایه نه‌گه‌پێیته‌وه ناومان ... ده‌بییت ته‌نها بییت ... نازانم تێمه‌گه‌یت یاخود نا؟ به‌لام تۆ ده‌بییت ته‌نها بییت، ده‌زانم هوکمیکی سه‌خته، نازادیه‌کی گرانه، به‌لام گه‌ر ته‌نها نه‌بییت هه‌موو شتی‌کمان له‌ده‌سته‌ده‌چیت”.

به‌کورتی یاقوبی سنه‌و به‌ر ده‌یویست، من و ئه‌و له‌و گۆشکه‌ سه‌وزه‌دا پێکه‌وه بژین، پێکه‌وه خه‌ریکی حیکمه‌ت بین، پێکه‌وه هه‌زاران سه‌عات قسه‌ له‌سه‌ر گه‌ردون و ئاسمان و مردن و خودا بکه‌ین، ئه‌و له‌سالانی شوپرشدا کاتیکی زۆری بۆ زینده‌گی و ژیانی خۆی ته‌رخانکردبوو، له‌دوای راپه‌رپینیش هه‌موو له‌زه‌ته‌کانی دنیای تاقیکردبووه‌وه. ئه‌و هه‌موو عومری خۆی بۆ هوکمکردنی دنیا ته‌رخانکردبوو، به‌جۆریک کاتی نه‌بووبوو بیر له‌ماهیته‌تی بکاته‌وه ... ئه‌و وا هه‌ستیده‌کرد هه‌موو پوکه‌شه‌کانی ژیانی ناسیوه‌ بینه‌وه‌ی بگات به‌جه‌وه‌ر و مانای.

ئه‌و ماوه‌یه‌ی من له‌و خانووه‌ سه‌وزه‌دا ژیا، هه‌ستم به‌نازادی نه‌کرد ... زۆر ئێواران ده‌هات، پێکه‌وه دوو کورسیمان ده‌برده‌ ناو ده‌رخته‌کان، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی ئه‌وکات من هه‌شتا هه‌ر له‌سه‌وزایی ده‌ترسام، به‌لام دانیشتم له‌گه‌ڵ ئه‌و دا له‌زه‌تیکی گه‌وره‌ی هه‌بوو. من له‌سه‌حرا فێری جۆریک له‌دنیایی بووبوم ... ئه‌ویش له‌گه‌ڵ هه‌موو جه‌به‌روتی خۆیدا، له‌گه‌ڵ ئه‌و ناگۆکییه‌ سه‌یرانه‌ی ناویدا، له‌گه‌ڵ ئه‌و سیما جیاوازانیدا، له‌گه‌ڵ هه‌موو په‌شوکانیکیشدا که‌ دروستیده‌کرد، شتی‌ک له‌ دنیایی ده‌دامن، دنیاییه‌ک سه‌رچاوه‌که‌ییم بۆ نه‌ده‌دۆزرایه‌وه. ئه‌و ئه‌و باوه‌ره‌ی تیا سه‌وزده‌کردم که‌ من که‌سیکی پاکم، دووریم له‌ کاره‌سات و جه‌نگه‌کان خاوین پایگرتووم. ئه‌و ده‌یویست ئه‌و پاکیه‌ بکه‌ینه‌ شتیکی هه‌تا هه‌تایی، خه‌لوه‌تی‌ک دروستبکه‌ین، هه‌ردووکه‌مان ئیلهامی لێوه‌ وه‌ریگرین. جار دوای جار که‌ ده‌گه‌رپایه‌وه، زیاتر چه‌زی

له هیمنی و بیرکردنه وه ده کرد... خودی ئه و ماله سه وزه جه نه تیک بوو بۆ
بیرکردنه وه. نا... منیش ده زانم له دواى پاپه پینه وه سه رۆک و وه زیر و
سیاسه ته دازه کان، ئه وانه ی له ده فته رى سیاسى حیزبه کاندای کاربانه کرد
هه موو خه لوه تى تایبه تیان دروسته کرد، هه موو میوانخانه ی خۆیان
هه بوو، شوینی خۆیان له شماره کان و دهره وه ی شماره کان هه بوو، به لام
ئه و خانوو نه یشته جی و نارامگایه کی تایبه ت بوو له نارامگاکانى ئه و...
من دواتر زانیم ئه و ده به ها جیگای دیکه شی هه به، ئه و چه ندین
شوینی تری هه به... ئه و وه ک هه موو سه رکرده کانی دواى پاپه پین
وه ک پاشاکان ده ژیا، به لام هه ندی شه و ترستیکی له ناکاو، پرسیاریک
که وه لامی نییه، نازاریکی سه ختی ویزدان هه لیده گرت و به په شوکاوی
ده هات بۆلای من... ئه و منی دانابوو تا هه ر کاتیک ده نگى جه سته و
ویست و ناره زوووه کانی نارامبوونه وه، هه ر کاتیک پۆحی هاته قسه بیته و
شتیک له منه وه فیتربیته.

من بۆ ئه و شتیک بووم که سی دیکه نه بیوو، شتیک هه یج
سیاسه ته داریکی دۆست و هه یج حوکمداریکی دوژمنیشی نه یانبوو،
پۆحله به ریک نازانیت له و سالانه دا چی بووه، که سیک زارده کاته وه
قسه له سه ر لم و نه ستیره و باو بیده نگى ده کات. ئه و نه یده ویست
ته نیا ده سه لات و هیز و له زه ته کان مولکی خۆی بن، ده یویست جوانی
و پاکى و حیکه تیش بکاته مولکی خۆی. من دره نگ زانیم که
ئه و ده به ویست هه موو شته کان بۆخۆی بن... هه ر شتیک نه بروابه
به به شیک له و شتانه ی ئه و پکیفیانده کات، فه رامۆشیده کرد. ئه و ته نیا
جه نگاوه ره کانی نه ده کپی، ته نیا وه زیره کانی نه ده کپی، ته نیا ئه رزه و
شه قام و خانوو به ره جوانه کانی نه ده کپی، ئه و به دریزایی ئه و سالانه ی
دواى سه رکه و تن هه موو شتیکى برده بوو بۆ خۆی، بۆ هاوپیکانی. خودایه
چ سه روه تیکى سه یری هه بوو، پیاوه شاعیره کان و ژنه شاعیره کانیشی

كړېبوو... پياوه په يکه رتاشه کان و ژنه نيگار کيشه کانيشى کړېبوو...
 نه د نازه ياره کان و مه لای مزگه و ته کان... باغی هه بوو ته نيا بؤ بولبول،
 باغيشی هه بوو بؤ جنسی دیکه ی بالنده کان... باغی هه بوو ته نيا بؤ
 شه راب و مه سستی، باغيشی هه بوو بؤ سه ما، کوشکی هه بوو بؤ خوی
 و هاوړيکانی، بؤ داوه تی نه فسانه یی که هه موو خوار دنه سه يره کانی
 دونیا ده هاتنه سر سفره ی. له و ناوه دا هه ندی سات ده هاته پيشی
 که تيايدا له هه موو شتيک بيژارده بوو، نه و کاتانه سوار ماشينه که ی
 ده بوو و ده هات بؤ لای من. نه و شه وه ی که پيمگوت دمه ویت بړوم
 و دونیا ببينم، بيته وه ی هيچ بلیت به هيمنى گووتی "ناتوانيت... من
 و تو ليړه دا پيرده بين و ده مرين".

من له سه ره تاي به هاره وه تا گو تايی هاوینيکی زور گرم له و مالده دا
 ژيام، پړيوو له سه دان کاسيتی فيديو ی هه مه چه شنه. له هه زاران کتیب.
 له خوار دنی هه مه په رنگ که خوم پوزانه ناماده مده کردن. به لام دمه ويست
 بړومه ده ری. شه ويک چه ندین بار ناره زووی نازادی خوم بؤ ياقوب
 به يانکرد، به دلته نگيه وه گووتی "تو باوه پرت به م هيمنيه هه يه؟...
 ها پيمبلی، تو واده زانی گه ردون هه مووی نه م هيمنى و موسيقا و
 ناراميه يه؟ تو له م ژورره دا گوئی له دهنگی بالنده کان ده گريت و پيتوايه
 ده گريت هيچ که سيکی تر ناوه ها شاهانه بژی؟".

من قسه کانيم پيږی و گوتم "ياقوبی دوست، من بيستويه ک ساله
 له هيمنى و بيده نگيدا ده ژيم... نا پيمهلئ من شاهانه ده ژيم، تا
 بيدهنگی هه بيت من ديلم... تا نه ناراميه بيسنور و گه ردونی و
 بيقه راره له ده ورم بيت من ديلم... ياقوبی سنه و بهر... نه وان منيان
 له ناو بيده نگيدا زيندانکرد... من زور بيرم ليکړده وه، نه وان نه
 نه شکه نجه ی منيان دا، نه لييان پرسیمه وه، سزا که يان نه وه بوو هه تاهه تايه
 له بيده نگيدا بژيم... تا بيدهنگی هه بيت من ديلم". له ناکاو وه ک

پاستىيەكم پېيلىت كە نامە ویت تىيگەم، كەمىك دەنگى بەرزكردەو
 و گووتى «بەلام تۆ دىلى چى بوويت... دىلى شەو بوويت، دىلى
 بىابان، دىلى گەردون، دىلى ئەو ئەستىرانەى ھەمىشە كاتت ھەبوو
 سەپىرانىكەيت... موزەفەرى سوبدەم، مەن شەويك لەگەرمەى جەنگدا،
 لەگەرمەى خويىنپشتندا، ھىزەكانى خۆم بەرەو بەرزايىك دەجولاند،
 لەو كاتەدا سەرم بەرزكردەو و ئاسمانم بىنى... مليۆنەھا ئەستىرەم
 بىنى... بچوكى خۆم بەراورد و بەرامبەر بەگەردون بىنى... شوينى
 خۆم لەناو ئەو دونيايەدا بىنى... ئەوكات بىرمكردەو مەن سالاھى
 سالاھ ئەستىرەم نەبىنيو... سالاھى سالاھ كاتى ئەو مەنەبوو بىر
 لەئاسمان بگەمەو... سەپىرى مانگ بگەم... نا... ئەو ساتە تىگەيشتم
 مەن نىوئى ئەم جىھانەم دۆراندو... مەن عومرم دەپوات و كاتى
 ئاوردانەو مەن نىيە لەو شتانەى لەسەر و ئەم شەپ و كوشتارەو... ئەو
 شەو سەرى خۆم دا بەبەردىكدا و ھاوارمكرد «چ وشەيەكى ساختە و
 بىمانا و فېلبازە وشەى دونيا»... موزەفەرى سوبدەم ئەوشەو ئىمە
 جەنگمان بردەو، بەلام مەن دۆرانبووم... بەجۆرىك دۆرانبووم ھىچ وەخت
 پىشتەر بەزىنى وام بەخۆمەو نەدىبوو... نا نامە ویت بدۆرېم. شەويك
 بىرم لەو كەردەو خەلۆتەيىك دروستبگەم... خەلۆتەيىك لەجىگايەكدا
 بتوانم ھەموو شتەكان لەيادبگەم و خۆم تەرخانبگەم بۆ لەزەت وەرگرتن
 لەشەو و بىدەنگى و سروشت... شوينىك بىمگېرپتەو سەر شوينى خۆم،
 وەك ئادەمىيەكى بچوك لەناو گەردونىكى گەورەدا... تۆ خۆشەختىت...
 ئىمە ھەموو دىلبووین، بەلام تۆ بەختەورەترىمان بوويت... موزەفەرى
 سوبدەم تۆ تىناگەيت چەند قورسە مەن بتوانم بىمەو بەئادەمىيەكى
 بچوك لەناو گەردونىكى گەورەدا... موزەفەرى سوبدەم فېرمكە چۆن
 بىمەو بەئادەمىيەكى بچوك، چۆن بگەپتەو سەر ئەسلى خۆم؟»
 تا دەمەم قسەكانىم لەبىرناچىتەو، ئەو دەويست بچىتەو سەر

ئەسلىك كە ھەستىدە كرد لىيزە وتكراره، بەلام تاكە شستىكىش بوو نەيدەزانى چۆن دەستى بگەيقتەو. ئەو دەيتوانى ھەموو شستىكى ھەبىت، ھەموو شستىك، بەلام نەيدەزانى چۆن ئەو شتانەى لەناو خۆيدا لەدەستىداو بەدبەيىننەتەو. من ئىستا كە لەم شەوى پرنەستىرەيەدا ئەم چىرۆكە بۆ ئىو دەگىرمەو، لەكاتىكدا گويمان لەشەپۆلەكانى ئاوە، سوپىندان بەو شەپۆلانە بۆ دەخۆم كە ياقوبى سەنەو بەر لەسەرەتاي سەرەتاو دەبويست خۆى لەھەموو شتەكان ئازادىكات، دەبويست شتە زىادەكانى ژيانى فرىدات و ھەك زاھىدىك بژى، بەلام نەيدەزانى چۆن. پۆژىك بەشكستەو گوتى «موزەفەرى سوبدەم، فىرمبەكە چۆن ھەك دىلىك بژىم، چۆن ھەك دەرويشىكى سەھرانىشەن بژىم... فىرمبەكە بتوانم دوور لەدەسەلات و سامان و لەزەت و ئافرەت بژىم، فىرمبەكە». سوپىندان بۆ دەخۆم لەسەرەخۆ دانەوى و دەستى ماچكردم و فرمىسكە گەرمەكانى پزانە سەر دەستم و گوتى «ئەى دۆست... فىرمبەكە... فىر». ئەو ھەموو سالانەى من ياوھەريبووم ساتى ھەما پاستگويىم لىنەدى بوو. من پىمگوت «ياقوب، من ناتوانم ھىچت فىرىكەم، سالگەلىكى دوورودرىژى تەنيايى دەتوانىت ئەو ت فىرىكات نەو ھەك من. من ناتوانم ئەو ت فىرىكەم، من خۆم فىرنەبووم، ماوھەكى زۆرىش بەھەموو تواناي خۆم شەپم لەگەلدا كردو، نەمويستوو بەو جۆرەبم. سالانىكى دوورودرىژ ھەز و ئارەزوو لەناو ھە دەيكوشتم، ياقوبى سەنەو بەر تۆ لەو عەزابە گەورەيە تىناگەيت كەسال دواى سال بىر لەبىننى گولىك دەكەيتەو، لەزىندانىكدا دادەنەشيت لەناو پراستى دەريايەكى بىسەرۆبىنى لەدا و بەخەيال دەژىت، بەخەيال سىو دەخويت، بەخەيال ھەنار دەگريت بەدەستەو... شەوان ھەيە ھەموو ژيانى خۆت دەگۆرپتەو بەبۆنى ھەنارىك، يان نىوھشەو لەخەو پادەچلەكئىت و دەبىننىت ژوورەكەت پىپووھ لەبۆنى ھەرمى، بەدەم وپتەو ھەلەدەسەت

و بیری ئاو دھکیت ... سھیرترین شت لھسھرادا ئو دھبھی ئاوهیھ که بۆتدھھینن، بھو ئاوهدا دھزانیت دوتیا ماوه، بھو ئاوهدا دھزانیت که دوور لھتۆ دھریا ھھیھ، شھپۆل ھھیھ ... یاقوب ببھینھ پېشچاوی خۆت، من ھموو پۆژیک بھر لھوھی قومیک ئاو بۆمھوھ بھسھعات بۆنمدھکرد، کئ دھلئیت ئاو بۆنی نییھ، چ گھمژھیھ که دھلئیت ئاو بۆنی نییھ، من لھگھل ئو ئاوهدا بۆنی ھموو دوتیا مھکرد، بۆنی ماسیم دھکرد، ھیندھ قوول بۆنمدھکرد دھگھیشتمھ سھر شاراوهترین و نھینیتیرین بۆنھکانی ئاو دھریا ... سائلھای سائل ئارھزووھکانت دھتکوژیت، تا پۆژیک دئیت تیدھگھیت دھتوانیت ببھیچ بژیت، تیدھگھیت سھرتاپای ئو شتانهی ھزت لییانھ سھرابن، تیدھگھیت قورسای شتھکان لھقوولایی خۆتان، ئوھ ئو ساتھیھ که دھتوانیت ئیتربیر لھئارھزووھکانت نھکھیتھوھ، ئیتربھبیت خھيالھکانت بھشئوھھیکی دی دروستبکھیتھوھ ... یاقوب ساتیک ھھیھ نازانم کھیھ، نازانم لھ چ وئستگھیھکی ئو ھموو ژان و تھنھاییھدایھ، ساتیکھ زیندان و خھلۆھت بھجۆرئیک تیکھلدھبن ئیدی بۆت جیاناکرئھوھ، ئیتربھزانیت تۆ دھلیت یان دھروئشیت، لھناکاو لھھموو شتیک نازاددھبیت لھ ھموو قورسایبھک، قورسای ژیان خۆی نھبیت ... من ناتوانم کھس فئربکھم، ئو ساتھچییھ و چۆنھ ... ساتیکھ زمان تیا ئیشناکات ... وھسف ناکرئیت، بھلکو وھک پۆشنایبھک لھناوھوھ ھلدھقولئیت».

بھدرئژای ئو کاتھی من قسھمدھکرد ئو دھستی گرتبووم و دھگریا، ئو لھبھردھمندا چۆکی دادابوو و سھری خستبووھ سھر دھستم و فرمئسک بھسھر پشھسپییھکھیدا دھھاتھخواری و دھیگوت «فئربکھ ... فئرب». پئیم سھیربوو ئو دھلیتی منی لھنازادی خۆی لا باشتر بوو. من ئو کات بھتھواوھتی نھمدھزانی چییھ، ھیچ شتئیکي تھواوھتی لھسھر خۆی و نھینییھکانی پئنگوتبووم. نھمدھزانی ئو چھند گھورھیھ ...

بەلام دۇنيابووم بىزارىيەكى قوولى لە دلدایە . من نامەوئیت سوئندتان بۆ بخۆم، بەلام دۇنيا تاندەكەم كە ياقوبى سنەوبەر دەبوئست شتتىكى تر بۆ خۆى سازىكات، شتتىك لەهەموو قورسايەكان نازادىيكات... ئەو لە ئەستىزەيەك دەچوو بە كىشىكى مەزنتەر لەكىشى خۆى باركرابىت، ئەستىزەيەك شتەكانى سەرى بەرى درەوشانەوہى لىيگرن . ئەو كاتەى من بىنىم باوہرى بەھىچ شتتىك نەبوو، دەبوئست پارچەپارچە ژيانى خۆى ئاسانىكات تا ئەو پۇشنايىەى لەناوہوہى تى دەركەوئیت، ئەو شەوہ كە نوشتايەوہ و دەستى ماچكردم پىمگوت ”ژيان پۇشنايىەكە لەناو سندوقتىكى داخراودا، ئەو سندوقەش دەشت لەناو كۆمەلىك سندوقى دىكە دا بىت، ھەركات وئستت ژيان دەركەوئیت، دەبىت لەتارىكيەوہ دەربىھىت، ھەموو ئەو بەرگ و پۇشاك و تويكلانەى لىداماليت... ياقوب من نازانم تۆ چىت و چىت ھەيە... بەلام لەشى خۆت كەمىك سوكىكە... بارە قورسەكانت دانى، زىرە زۆرەكەى كۆلت فرىدە و مەلەكە“. ئەو شەوہ تا ماوہىەكى درىژ توند دەستەكانى گرتبووم و دەگرىا، من باوہرىم بەفرمىسكەكانى كرد، دواچار گووتى ”دەمەوئیت سەرلەنوئى ژيان دەستىبىكەمەوہ، بەلام بەجۆرىكى تر و لەشوئىتىكى ترەوہ... بەلام ئەفسانەيە، ئەفسانە، خەيالىكى پوچە، وانىيە... خەيالىكى بىسود و پوچە، ناكرىت لەسەرەتاوہ دەست پىبىكەينەوہ، موزەفرى سوچدەم دەكرىت لەسەرەتاوہ دەستىبىكەينەوہ؟“. چاوہ پوانى ئەوہى دەكرد پىبىلیم بەلئ، بەلام بەساردى يەكىكەوہ بىهەوئیت دلئ ئەوئتر بشكىئىت گووتم ”نازانم تۆ لەچى رادەكەيت... نازانم، بەلام كەس ناتوانىت لەسەرەتاوہ دەستىبىكاتەوہ، ھىچ خەلۆەتتىك مرؤف لەدۇنيا نازادناكات، من بىستويەك سالل لە لمدابووم و دۇنياش ھەمىشە بەدوامەوہبووہ“. بەئارامى پىكەنىم و دلپەقانەتر گووتم ”ھەمىشە شتتىك ھەيە، بەرەو دوا دەتگىرپتەوہ... شتتىك لەتواناي مرؤف گەورەترە، ياقوبى من لەو

سه حرایه دا یهک شت فیریووم، ئه ویش ئه وه یه، مرۆف گیانله به ریکه نابیت شته گه وره کان له بیریکات. به ده م ژانیککی گه وره وه گووتی "تۆ له خۆت پاتنه کردووه، تۆ له خۆت هه لئه هاتوویت، تۆ له جینگایه کی ته نک و له لیخناوێکی بچوکی ژیا نه وه به ره و جینگایه کی قوولتر مه له تکر دووه". من له میژبوو ده مزانی زیندان و سه حرا منیان گزریوه ته سه ره مه له وانیککی گه وره، به لام ئیستا که ئازاد بووم، نه مه ده زانی چیکه م، ئایا تا هه تاهه تایه له بنی ئه و ده ریا قوولده دا بمیتمه وه یان بیمه ده ری. یاقوب ده دیویست له ته ک مندا بیته ناو ئه و ده ریایه، ده دیویست من نه یه مه ده ری و ده سته ئه ویش بگرم به ره و قوولاییه بیقه رار و بیکه ناره کان، به لام له گه ل هه موو ئه و ئاره زوو قوولده دا که پروه و بیده نگه و ته نهایی و خاموشیوون ئا راسته یده کردم، ده نگیک له ناوه وه به ره و نونیا بانگه یشتی ده کردمه وه، پرسیاریک که هه رگیز نه متوانیوه لیپراکه م، پرسیاریک هه رده م به ره و نونیا ی ده یگێرامه وه ئه وه بوو "سه ریاسی سو بده م له کو ییه؟ له کو یی؟".

ئه گه ره سه ریاسی سو بده م نه بایه ژیا نی من به جو ریککی دیکه ده بوو، من له قوولترین و تاریکترین شوینی ژیا نه وه هاواریکم ده بیست، هاواریکی گه وره. ده نگه گریان و پارانه وه و مردنیکم ده بیست، له خه ونه کانه دا هه رجاره و به جو ریک بانگیده کردم، هه ندی جار هه ستمده کرد یه کی که له په شه بایه کی دووره وه، له ناو توفان و بارانیککی بیمروه ته وه بانگمه کات، هه ندی جاریش هه ستمده کرد له ناو گێژه لۆکه یه کی لمه وه. ده نگیک بوو هه ستمده کرد توفان ده بیات، هه ندی جاریش هه ستمده کرد تینویتی ده یخنکیت، یه کی که بوو من هه رگیز پوخساریم نه ده بینی، تارماییه ک بوو وه ک ئه وه ی له تاریکیدا له پشت په رده یه که وه وه ستابیت، ده نگه له وینه که ی دوورتریوو، هه ندی شه و ده نگه کان واده هاتنه گویم وه ک ئه وه ی قریشکه یه ک بن له بنی نۆزه خه وه، هه ندی جار له بری یه ک

کەس، سەدان کەسم دەبینی، بۆنی خوینم دەکرد. بۆنی هەناسە ی
سووتاو... هەر جارێکیش لەخەو هەستا بامایە سەریاسی سووچدەم
بیردەکەوتەو.

مردنی سەریاسی سووچدەم ئەو ئارەزووی تیا بزواندم سەر لەو
دەریای لەمە بەینمە دەری.

ئیدی شەویک بە یاقوبی سنەوبەرم گووت من دەپۆم و دەمەوێت
دوونیا ببینم.

ئەو پۆژەي محەمەدي دَلشوشەيان لەناو خەراباتي شوشەستانەكەي
 خۆيدا دۆزيبەوه، ئيدي ئەو خوشكانە ناوبانگيكي گەورەيان پەيداكرد و
 ژيانيشيان سەر لەبەر گۆڤدرا، بەوهدا هاوڤي و دۆستي راستەقينهيان
 كەمبوو، هەفتەيەك دواتر هەوايي مردنەكەيان زانسي. نيوەپۆيەكي
 باران بوو، سَلَيَماني گەورە بەخۆي و پاسەوانەكانيبەوهات،
 لەدواي ئەو خوازبينييە سەيرەي بەربەيانەوه ئيدي نەيانبينيبووه.
 كيژەكان ونبووني لەناكاوي محەمەدي دَلشوشەيان بەهيئند نەگرتبوو،
 هەردووكيان لەو باوهرەدابوون، ئەو پياوانەي لەناكاو دەردەكەون،
 لەناكاوئيش وندەبن، ئەوانەي تۆفان دەيانهيئن تۆفانيش دەيانبات.
 سَلَيَماني گەورە كە هەرگيز مردني كۆرەكەي بيراناچيئەوه، بەخۆي
 و مشكيبە شين و كەپووه كيوي و ددانە زيوہەكانيبەوه، بەو
 لاجانە سەپيبەدریژانەوه، بەو كۆلەبالە باكورييە زەردباوہوه دابەزي
 و پوخسەتي هاتنە ژوورەوي خواست و لەهەمان هۆلي سارد و
 چكۆلەي بەربەياني خوازبينييدا لەسەر هەمان كورسي دانيشت. لاولاوي
 سەپي هەر بەسەرەنج تيگەيشت محەمەدي دَلشوشە مردووه، سالانتيك
 دواتر كە لەبەر تەختە رەشيكي بچوكدا و لەنزيك گەرمای كۆرەيەكي
 داگيرساوي زستانەدا باسي ئەو ساتەي دەكرد، دەگريا. بەلام ئەوي
 كات كە مردني ئەو كۆرەي لەديد و هەناسەي ئەو پياوہدا خويندەوه،

سهرسام وهستا و هيچى نهكرد... سلّيمانى مهزن به خودايهكى كئويى دهچوو تازه له چياكانه وه هاتبيته خوار، پوخساريكى توكنى هه بوو، له بهر تووك به نهسته م ده موچاوى ده بينرا، نيوگوپچكه و سهر كه پووشى تيسكى ره شنبوون... دياربوو چه ندين پؤژه نه خؤى شتوه، نه پيشى تاشيوه و نه پيئكه نيوه. ئه و هاتبوو پيشنياريكى چكوله و سه يري پيئوو كه له وه ويهر نه بيسترابوو. به هيمنى هه والى مردنى محمه دى دلشوشه ي پيگوتن. چاوه پوانى نه ده كرد خوشكه كان به رزين و بگزين و شيتانه شيوه نيكه ن، ئه و له گه ل سه باى يه كه م به يانيدا تيگه يشتبوو كه چاوى ئه و دوو خوشكه له چاوى دوو بالنده ي بيپاك ده چيئت. سلّيمانى مهزن هاتبوو تا به لاولاوى سپى بليئت، ئه و ناماده يه موچه يه كى مانگانه ي بو بيپيئته وه به مهرجيك هه موو هه هفته يه ك پؤژيگ بچيئه سهر گوپى محمه دى دلشوشه. دوا ناواتى نه وه بوو كورپه كى له كورپه كه دا ناسووده بيت. ئه و پؤژه به لاولاوى سپى گووت «به لئى محمه دى دلشوشه مرد... نا و امه زانن من ئه و ناوهم ليئاوه، من له هه موو كه س كه متر ده مناسى، من و ئه و به يه ك غه ريبيووين... پؤژگاريكى سه يره باوكان به كورپه كانيان نامؤن. مردنى مردنيكى سه يربوو، ناسكترين دلى هه بوو له م هه ريئمه دا، هه موو خه لك ده لئين گوناھى تويه، ده لئين جورمى ناره واي لاولاوى سپيه، به لام ده زانم گوناھى تو نيه، ئه و دليكى هه بوو به رگه ي هيچ شتيكى نه ده گرت، هيچ شتيك، ئه و ده بايه وا ناكام، خيرا، بيتمانا به ريت... دليكى هه بوو پوونتر له هه ر ناويئنه يه ك، سافتر و سپيتر له هه ر شوشه يه ك، وه ك جاميكي ته نك و ناسكى شه راب به ده ست مه ستيكه وه له كوچه يه كدا سه رتاپاي هه لئووتان و ساتمه كردن بيت... دواچار كه بينيم ئه و پوخسارى ساقيه يه كى هه بوو، به پيال يه ك باده وه، به لام به كووت و زنجير و پئوه نديكى

نۆرۈھ لھ دەست و قاچەکانیدا... کە بېنېم زانېم دەکەوئیت. وای
 چ پۆزگاریکی سەیرە، تېفلەکان وەک باوانیان ناپوئینەوہ... لەتۆوی
 گولئیک گولئیکی تر دەپوئیت... لەھیلکەئە بآئندە یەک تەبیرئیکی تر
 دیتە دەری. من لیتان ناشارمەوہ، من پیاوکوژبووم، مامۆستای مەرگ
 بووم، ھەرگیز نەمدە زانی لەسایەئە مندا مندالئیک گەورە دەبئیت لە
 ھیچ تاقیکردنەوہ یەکی مردندا دەرنەناچئیت... بە ھەر حال نەمتوانی دوا
 ئارەزوی بۆ جیبە جیبکەم، ئەو دەبووست نھینبھەئەکی بۆ ئاشکرابکەم
 کە چیتەر داوھەکانی لە دەستی مندا نەبوون؛ نە دەکرا ھیچ بلیم،
 چونکە ژیان و مردنی پتوہ بە ندبوو. ئیستائە ئەو لە وێتە، خەلکی
 ھەرگیز لەتۆ تیناگەن و لیتنابورن... پانەھاتووم بۆ پەحم و بەزەیی
 بپارپمەوہ... پانەھاتووم. من لەو شاخانەدا پیریبووم، شۆپش بەدوای
 شۆپش، شەر بەدوای شەر، ئیستاش ھیچ شتیک بەرئیکی ناپوات،
 بەلام چەند پۆزە چاوە پاک و پوونەکانی لەپیشچاوم، وەک چۆن
 بەر لە مردنی شەوئیکی تۆفان بەو ھەموو خوئین و باراناوہ وەھات و
 خۆی کرد بەمەجلیسمدا، چاوەکانی پئیدەگوتم، تۆ باوکیکی بئیسۆز
 و بئیدلئیت، دەیگوت دلی من لەشوشەئە و دلی تۆ لەبەرد... شەوئیک
 سەر سینەئە ھەمووی خوئین بوو، قژی وەک قژی قەلەندەرئیک کە
 ھەموو تۆفانی دونیای دبیئیت، قەلەندەرئیک لەئاوئیکی مەزنی دابیئت،
 مەزنتەر لە ھەر ئاوئیک کە من لەزیندەگیمدا بېنیومە... یەکیک داوای
 گەوھەرئیک بکات لەدەرەوہئە دەستی ئینسان، گەوھەرئیک بەمن
 پاوناکرئیت. لاوئوی سپی، من ھەردەم باوھەرم ھەبوو دونیایەکی
 تر لەودیو مەرگەوہ ھەئە، لەگەڵ ھەموو خرابییەکانمدا باوھەرم
 بەژیانئیکی تر ھەئە دەکەوئیتە ئەودیو ئەم ژیانەوہ، جۆرە برۆایەکی
 وا بۆ ھەموو بکوژ و پیاوکوژان ئاسوودەئە پئیتە، جاران دوای ھەموو
 کوشتوبرئییەک، وەک شئیت دەکەوتمە شاخ. چ شتیک لەوہ بەدتر

نییه هەستبکەیت کۆتاییت بۆ کەسێک داناو، کۆتایی وشەیهکی قورس و پەزاگرانە ... باوەڕم بە دونیایەکی تر هێنا تا هەستنە کەم ئەوانە ی لە بەر دەستی مندا مردن زیندوونابنەو. ... باوەڕم بەو هێنا قوریانییەکانی خۆم لە ژیا نێکی دیکە دا دەبینمەو، ئەوان کۆتاییان نەهاتوو، هیچ کەس کۆتاییانەت، هیچ شتێک کۆتاییانەت ... لاوای سپی تۆش لە دونیایەکی تردا محەمەدی دلشوشە دەبینیتەو، دلنیام ئیستا لەوێو چاوە پێی شتێک، هەستدە کەم مردوووەکان لە ئێمە زیاتر چاوە پواندە کەن ... ئیستا چاوە پوانمانە، ئەوان بە هەمان ئەو سۆزەو دەژین کە لە گەڵ خۆیاندا دەبینن ... لاوای سپی من موحەمەد کت بۆدە پرمەو، هەموو هەفتە یەک یەک سەعات بپرۆرە سەر گۆرە کە ی ... یەک سەعات و هیچی تر". دوو خوشکە کە بە درێژایی گوتیان دەگرت و هیچیان نە دەگووت، کە ئەو لە قسەکانی تەواویو، شادەریای سپی بە حەسرەتەو گوتی "نەمانزانیووە محەمەدی دلشوشە مردوو، سەرەخۆشیت لێدە کە ی ن و خودا لێخۆشیت و سەبوری تێداتەو، بەلام باوکی محەمەد ئەو شەوێک هات و چەند جارێک هاواری لە ئێمە کرد و ئیدی نەگەرایسەو، هاتە حەوشە کە و ئێمە دەرگامان نە کردەو، چونکە قەول نییه لە ئیوارە یەکی دەرنگدا سێ ئافرەت دەرگا لە غەریبە یەک بکەنەو، ئەو یە کەم جار لە پۆژی لافاو کە دا دەرکەوت، ئەو پۆزیش گەر لافاو نەبایە دەرگامان نە دە کردەو، بەلام لە کاتی لافاودا خەلکی دەبێت یارمە تیدەری یەک بن ... ئێمە دوو کچیین شووناکە ی ... هەتا هەتا یە شووناکە ی، ئەگەر بریار بێت ئاسمان بە سەر زەویدا بروخیت و زەماو ندی ئێمە پایگرت ديسان شووناکە ی، لە گەڵ ئەو هەشدا من بە لاوای سپی دەلێم گەر چوونی تۆ بۆ سەر گۆرە کە ی دەتوانیت ئاسوودە بیکات ... بپۆ ... بپۆ ... من نایم بە پێگەر لە پێگاتدا". لاوای سپی بە ترسەو گوتی "بە مەرچیک

تۆش له‌گه‌لمدا بئیت... به‌بێ تۆ ئارۆم، من سه‌رقه‌برانم نه‌ببێوه...
تۆش وه‌ره له‌گه‌لمدا».

دوو خوشکه‌که ئه‌و دوو نه‌هریمه‌نه‌نه‌بوون که وه‌سفیانده‌کردن،
کاتیکی ده‌که‌وتنه‌ قسه‌کردن، گه‌له‌ک پرشنگ و جوانیت تیا‌ده‌ببێن.
ئه‌و پۆژه سلێمانی مه‌زن که‌میک ئاسووده له‌و ماله‌ چووه‌ده‌ری،
که‌سانیک سه‌یریان لێ‌ده‌هات باوکیکی به‌و چه‌شنه له‌گه‌ل بکوژی
کوپه‌که‌یدا مامه‌له‌بکات، به‌لام سلێمانی گه‌وره له‌و باوه‌په‌دا نه‌بوو
لاولای سپی کوپه‌که‌ی ئه‌وی کوشتبێت، ئه‌وه‌ی محمه‌دی دلشوشه‌ی
کوشت نازکی ئه‌و دونیا شوشه‌بیه‌ی خۆی بوو که به‌رگه‌ی بچوکتیرین
گێژه‌نی نه‌ده‌گرت.

پۆژیکی باره‌ش بوو، جوانتیرین جلی سپی خۆیان له‌به‌رکرد و
پۆیشن بۆ سه‌ر گۆپی محمه‌دی دلشوشه، «با» قژیانی له‌گه‌ل خۆیدا
بۆ دووردوور ده‌برد، که به‌و جلانه‌وه له‌ناو گۆپه‌کاندا ده‌رکه‌وتن
گۆپه‌ستانه‌که ته‌واو خامۆش و چۆل بوو... گردێک بوو به‌هه‌زاران
کیلوه، په‌شه‌با به‌شێوه‌یه‌کی دڕنده‌ گه‌مه‌ی به‌هه‌موو شته‌کان ده‌کرد،
بۆنی مه‌رگ ده‌هات، مه‌رگیکی که «با» ئارامی و ئاسووده‌بیه مه‌زن
و بێکه‌رانه‌که‌ی خۆی لێ‌سه‌ندبووه‌وه... «با» مردووه‌کانی ده‌جولاند،
هیچ که‌س به‌قه‌برستانه‌که‌وه نه‌بوو، هه‌ردوو خوشکه‌ سپی پۆشه‌که
به‌ ئارامی چوونه سه‌ر گۆپه‌که‌و به‌ده‌نگیکی کز که هیچ که‌س
گوێی لێ‌نه‌بوو به‌مردووه‌که‌یان گووت «بمانبوره». هه‌ردووکیان له
شوینه سارد و زه‌مه‌هریریه‌کانی پۆحیاندای خۆیان به‌بێگونا‌ه ده‌زانی،
به‌لام له‌و جێگایانه‌دا که سۆز و به‌زه‌بیان شه‌پۆلیده‌دا هه‌ستیان
به‌ گونا‌هێکی بێنه‌ندازه گه‌وره‌ده‌کرد. ئه‌و پۆژه پێکه‌وه له‌سه‌ر
گۆپه‌که‌ی ده‌ستیان به‌گۆرانی گووتن کرد... له‌گه‌ل سه‌دای ده‌نگی

ئەواندا ئاسمان تاريك و گۆرەكان ئارامتربوونەوه، پێدەچوو لەمیزبیت هیچ كەس لەو گۆرستانەدا گۆرانی نەگوتبیت. كە تەواوبوون هەستیان بەئاسوودەییەکی قوولكرد، هەستیان بەكزیبوونی باو هیمنی ئیوارە و كەپی و مەستی درەختەكان كرد، شتێك لەهەوای گۆرستانەكەدا گۆردرا، پاش ئیستێکی زۆر كورت لە ناكاو لەنابهینی گۆرەكانەوه، لەپشت یەكێك لەكێلەكانەوه، گەنجێك هەستایە سەرپن و گووتی «خانمان چ دەنگێکی خۆش و سێحراوێتان پێوهیە... من بەدریژیایی ژیانم گویم لەدەنگی وا خۆش و ئەفسوونای نەبووه، چ سەدایەك و چ نەغمەيەك و چ ئاوازیك!». دەرکەوتنی هیندە سەیر و لەناكاو بوو دوو خوشكەكە كەمێك پەشۆكان و ماوهیەکی ویست تا ئارامبوونەوهو بەهیمنی سەیری چاوی یەکیان كرد و گووتیان «سوپاس، زۆر سوپاس، بەلام هەستناكەین دەنگمان هیندەخۆشبیت». كۆرەكە بەهیمنی لەو دوو خوشكە سبیبۆشە نزیكبوووه و گووتی «من ناوم سەریاسی سوبخەمە... لەو كاتەوهی گۆرانی دەلێن گویم لەدەنگتانە، قسەم لەسەر دەنگ خۆشیتان نییە، من لەوهوبەر زۆر كەم گویم لەدەنگی ئافرەت بووه، بەلام ئەوهی لەگەڵ مەلاكاندا دوو كچی وەك ئیووش لەسەر مردوووەكان گۆرانی بلێن، چاكترە... پیتانوايه گۆرانی دلێ مردوووەكان خۆشەكات؟». شادەریا گووتی «نازانم گۆرانی مردوووەكان بەختیاردەكات. یان نا، ئەمەگۆپی محەمەدی دلشوشەیه، دوو هەفتە لەمەوبەر مرد، عەشق كوشتی، ئیستا ئێمە لێرەین تا داوای لیبوردنی لێبەكەین و كەمێك دلخۆشی بدەینەوه...». بەجۆرەسەریاسی سوبخەم و خوشكە سبیبەكان یەكتریانناسی. لەئیوارەیهکی رەشەبادا، لەسەر گۆرێك، لەنابهینی هەزاران كێلدا. شەویك بوو وەك ئەمشەو باران و رەشەبا، وەك ئەمشەو كە پێدەچیت دەنگی دەریا نەهتاییت قسەبەكەین... ئیستا نامەوێت بەدریژیایی باسی

ئەو يەكدى بېنېتەن بۆكەم، ھىند ھەيە ئەو پۆزەگەك خىرا تىپەرى، خوشكەكان لەترسى ئەوئى نەبا دووبارە چىرۆككىكى دىكەى وەكو ئەوئى محەمدى دىشوشە دووبارەبىتتەو، بىتەوئى دەرفەت بەو كورەبەن زۆر لەگەلىاندا بدوئىت بەخىرايى لەگرەكە ھاتنەخوارئى و ونبوون... ئەو پۆزە ئەو دوو خوشكە لەشتىك پاياندا كەرد كە دەربازى نىيە، بەلام ئەوئى رېكەوت دروستىدەكات گەر بەشىك بوو لە چىرۆككىكى بىدەرە دەربەست، چىرۆككىك كە قەدەر دەبىچىنىت، چەند بەرى پىبگىرىت ھەمىشە لەشىوئى رېكەوتى دىكەدا دووبارەدەبىتتەو. ئەو ئىوارەيە سەرياسى سوبدەم لە ناپەينى كىلەكاندا وەستاو بەزەردەخەنەيەكەو تەماشاي ئەو دوو خوشكەى كەرد كە وەك لەچارەنوس رابكەن بەپرتاو دادەبەزىن.

يەكبىنىنى سەرياسى سوبدەم لەگەل خوشكەكاندا بەشىكى رېكەوت بوو، بەشىكىشى رېكەوت نەبوو... ئەوئى دەبايە سەرياس بىتتە ئەو قەبرستانەو بچىتتە سەرگۆرى محەمدى دىشوشە رېكەوت نەبوو؛ دىشوشە يەككىك بوو لەنزيكترىن ھاوپرىكانى سەرياس. بەلام ئەوئى لە ئىوارەيەكى رەشەبادا بىت و ھاتنى ھاوپرى بىت بەدەرکەوتنى دوو كىزى بالابەرزى سەپپىۆش، رېكەوتبوو. سەرياسى سوبدەم ئەو زەمان لەو سەرەقەبرانەدا ھاوپرىيەكى زۆرى ھەبوو، لەو تەمەنى گەنجىيەو ژیمارەيەك لە ھاوپرىكانى لەو گۆرستانەدا خەوتبوون، ھەندىكىيان لەو مندالانەبوون لە سەردەمانى پىش راپەرىندا كۆرزابوون، ھەندىكى دىشيان لە جەنگ و پىكدادانە پۆزانەكانى دواى راپەرىندا. سەرياس و محەمدى دىشوشە ھەردووكيان لە سەرەتاي دۆزىنەوئى نەئىنى ھەرەگەرە ئىياناندا بوون. بەلام چ نەئىيەك... چ نەئىيەك؟ مەپرسن... تكانان لىدەكەم لىگەرپىن و مەپرسن. نا ئەمشەو غەم ناھىلىت قەسەبەكەم، سەيركەن ئاسمانىش دەئىت لە دلى مندایە

دەگری. ئاھ... ئەمشەو تۆفانەکانیش ناھیتلن قسەبکەین... دەریاش ئەمشەو لەسەرخۆی نییە... من چیتەر حەزەدەکەم سەیری تاریکی و پەشیتی بیئەندازە ی دەریابکەم... لیمگەرین... من ئەمشەو ئارەزوویکم نییە بەردەوامبم... هەرچی پەیوەندی بەنەینیی سەریاسی سووبدەم و محەمەدی دلشوشەو هەیه بۆ شەویکی دی... لیمگەرین با سەیری زۆلمەتی بیسنووری دەریا بکەم و بگریم... خۆم لەگەڵ ژانی ئەم ئاوەدا پازەنم و بگریم.

۷

شه ویک غه ریبه یه ک منی له و میوانخانه دوور و فه رامۆشه دا دۆزییه وه ...
 شه ویک تاریک بوو گویم له کرانه وهی له نا کاوی په نجه ریه ک بوو،
 دهنگی شکاندنی هه ندئ شت، تیشکی چرایه کی دهستی له خواره وه پرا
 که وته سه ر په رده ی په نجه ریه که م و له پشته وه له ناو دره خته کاندای سیبهری
 پیاویکی گه وره م بینى . یه کیک بوو شاره زای، دهیزانی له کوپوه دیت بو
 کوئ ده چیت. من پیمو ابوو ئه و کۆشکه سه وزه له جیگایه کدایه که س
 دهستی ناگاتی، به لام ده رکه وتنی ئه و پیاوه ترس و گومانیکى کتوپری
 خسته دلّمه وه، پیاویکی زه به لاه بوو، تا ئه و کات له ژيانمدا که سیکى دى
 وه ها گه وره م نه بینیبوو، کاتیک هه ستیکرد من له ویم به چرپه یه که وه گووتى
 «تۆ کیت؟». من به ئارامییه وه به رابه رى وه ستام و گووتم «من که س نیم،
 تۆ کیت... ئیره شویتى منه ... من شه ش مانگه له م ماله دا ده ژیم...
 تۆ چ که سیکى، میوانیت یان پیتگات ونکردوو... دۆستیت یاخود بو
 شتیکى دیکه ده گه پیت؟» به خۆی و چراکه یه وه لیم نزیکبووه وه، من ئه و
 کات له قاتى سه ره وه ی ماله که دا له ژووریکى نیمچه تاریکدا ده خه وتم، که
 هاتمه ده رئ له سه ر پیتلکه کان وه ستابووم و ئه ویش له سه ر یه که م پله له
 دوانهۆمى خواره وه به چه کیکى سهیره وه که پیشتر نه مبینیبوو وه ستابوو،
 له گه ل ئه و قه دو قامه ته گه وره یه دا ده موچاویکی مندالانه ی هه بوو،
 به رگیکی ئه فسه رانه ی له به ردابوو، سه رشانه کانی پریوون له نیشانه و

ئەستېرە . ھەستەمکرد نازانیت چیم وەلامبداتەوہ ... نایەویت ھیچم پتیلنیت .
 بەدەنگیکى کہمیک بزپکاو و ساردەوہ پرسى "تۆ چیت ... پاسەوانیت، یان
 میوان؟ میوان شەش مانگ لێرەدا نامینتتەوہ، ئێرە گۆشکىکى خالیبە .
 کاتى خۆى من سەرپەرشتى دروستکردنى ئەم جىگایەبووم ... شوینیکى
 نھینیبە بۆ پاشەپۆژیکى دوور دروستکراوہ . تۆ چیدەکەیت لێرەدا؟"
 بینینى من لای ئەو شتىکى کوتوپرپوو، ھەرگیز مەخلوقیکى دیکەى
 وەک منى نەدیبوو، چاوەرپى ئەو نەبوو لەشەوئیکى وادا رێگەوتى کەستیک
 بکات ریشى تا بەرپى درێژبووئیت و پرچى وەک دەرویشەکان تا سەر
 کەمەرى شۆرپووئیتەوہ، بەخۆى و کتیبیکەوہ، لەشوینیکى وا سەیر و
 ناچیدا لەدیسداشیکى عەرەبیدا کە جلى سالیەى سالی بیابانیشى بوو،
 دەرکەوئیت . من بەھىمنى گووتم " من دیلم ... دیل". کەمیک وەستام و
 بەئەفسوسیکى گەورەوہ گووتم "من بیستویەک سالیە دیلم ... من کەستیکى
 راستەقینەنیم، تارمايیم، من نیم و نەبووم". سەیریکى دەرووبەرى کرد و
 بەپارێزیکەوہ پرسى "دەتوانم دانیشم و قسەبکەین؟". ئەو کات نەیدەزانى
 من چەندە خووشحالم ئادەمیەک بیینم، نەیدەزانى بیستویەک سالیە من
 جگە لە یاقوبى سەنەوبەر و پاسەوانەکانى سەحرا کەستیکى دیم نەبینیوہ،
 تێنەدەگەیشت من باس لەچى دەکەم . سەرەتا بەچاویکى پەرگومانەوہ
 تەماشایکردم، وەک شتیک لە منى پوانى یان وەک سەرلێشٹیواویک گەمە
 بە وشەکان بکات . بەھەردووکمان گۆپەکانمان داگیرساند و لەسەر دوو
 قەنەفەى رەش بەرامبەرى یەک دانیشتن . سەیریکى وردى ژوورەکەى کرد
 و گووتى "ھەموو شتەکان وەک خۆیان وان ... وەک ئەو کاتەى پێنج سالی
 لەمەوبەر جیمھیشتن و کلیلەکانم دایەدەست یاقوبى سەنەوبەر . ئەو کات
 ترسیکى گەورەمان لەداگیرکردنەوہ ھەبوو ... لەوہ دەترساین پۆژیک لە
 پۆژان ھەموو شتیک بدۆرپنین و لەسەرەتاوہ دەست پێبکەینەوہ". وەک
 ئەوہى لەناکاو شتىکى بێرکەوتبیتتەوہ، بەدوودلیبەکەوہ تەماشایکردم و

گووتی «تۆ چیدە کەیت لێرە ... خودایە، ھیچ کەس ئێرە نازانیت من و یاقوبی سنەو بەر نەبیت ... تەنیا من و ئەو ئێرە دەزانین؟». شەبوو، نەمدەویست بەخێرا ھەر نھێنی و پۆشناییەکم ھەیە ئازادییەکەم ... وەک یەکیەک بە دەوری پرسیارەکاندا پێچکاتەو، بێئەوێ و لەمبەدەمەو پرسیم «تۆ روخساری مندالێکت ھەیە، کەچی لەشت لە لەشی ئییلیسیکی پیر دەچیت. تۆ لەو مندالتر دیاری ببیتە ھاوڕۆی سەرۆکەکان ... لێمەگرە، من گومانێ لێدەکەم». کەمێک پاماو گووتی «من مندال نیم، بەرەو سی و پینج ھەڵدەکشیم، ... دەموچاو درۆزنترین بەشی ئینسانە». گووتم «چیدە کەیت لێرە، کێ تۆی نار دەوێ بۆ ئێرە، بۆ بەنیو شەوێکی وا تاریک ھاتوویتە ئەم جەنگەل و دونیا شێت و ھەراشە، چیت دەوێت، بۆچی دەگەریت؟». بەغەمگینیە کەوێ سەری دانەواند و گووتی «من ئیکرامی کێوم ... ھاتووم بۆ ھاوڕۆیەکم دەگەریم». تەماشای چاومی کرد و بێئەوێ پترسیت گووتی «بۆ دۆستێکم دەگەریم ھەموو دونیای بەدوادا گەرێم و نەمدۆزییەو، بۆ ھاوڕۆیەکی مندالیم دەگەریم لەناکا و لەشەوێکدا ونبوو و ئیتەر نەمانبینیەو ... سا دەزانم ئەو و نیکردوو ... ئەو». بەسەرسامییەو پرسیم «ئەو کێیە؟». گووتی «یاقوبی سنەو بەر ... سەرۆک».

سویندتان بەو ئەستێرە پاکانە بۆدەخۆم کە ئەمشەو لەم دەریایەدا رینماییمان دەکەن ... سویندتان بەم کەشتییە بۆ دەخۆم کەمان و نەمانمان بەحیکمەتی کەشتییەوانە کە یەو بەستراو، کە ئەو ساتەساتیک بوو لەساتە تالەکانی ژیانی من، شتیک لەناو ھەم، لەو جێگایەدا ویزدان و ھەقیقەت بەیەکدەگەن ھاواری لێکردم، دەنگێک کە بەدەنگی بریندارێک دەچوو لەبادا بگری، من نەمدەزانی کێیە ونبوو و کێ و نیکردوو، بەلام وەک ئەوێ بای شەو ھەناسە قوربانییەک لەگەڵ خۆیدا بێنیت، دونیا پردەبوو لە سێبەری کەسانی بریندار ... شەو پردەبوو لە ھاواری دور ...

پرده بوو له نالهي نهو مردوانهي سالگه ليک له بيابان گويم ليده گرتن . وهک ناليني نهو مردوانه ده هاتنه گويم که شهو و نهستيره له ناو لمدا نهشکه نجهيان ده دان . وهک نهوهي ههست بهو دهنگانه بکات له گويمدا ، وهک نهوهي نهو ديمه نه تاريکانه ببينيت له چاومدا ، به دوودلييه که وه گووتي «تو باوه پناگه يت ، چونکه تو هاوپي نهويت ، نهو کليلي نيره ي داوه ته تو... تو دوستي نهويت و نايناسيت» . نهو سات هه موو دونيا ، هه موو زيان وهک مه ته ليکي گوره ده هاته بهرچاوم . گووتم «توش دوژمني نهويت... له دواي خراپه ي نهويت . گوئيگره ، من نه دوستي نهوم و نه دوستي تو ، من بيستويهک ساله له بياباندا ده ژيم... بيستويهک سال له زيندانتيکي دوورو گهرم و ترسناکي بياباندا بووم... من له دهره وهي هه موو شتيکم ، من نيم ، من نه بووم ، من چيروکيکي ترم هه يه ، که نه چيروکي تويه ، نه چيروکي نهو ، من نه له دونياي تو ده زانم و نه له دونياي نهو... من ديلم و کارم به شه په کاني نيوه نييه» .

نيکرامی کيو وهک تينه گات باسي چيده کهم گووتي «من به دواي هاوپييه کمدا ده گه پريم... هه موو شوينيکي بوگه پام ، هه ر جيگايه کم شک برديت به نهيني چووم ، دوا جيگا نه م کوشکه بوو ، به لام کهس ليتره نييه... سال له پشتي سال ده پروات و له گه ليشيدا هاوپيکانم ده پون . نايا هه ريه کيک له نيمه مافي نهوهي نييه هاوپييه کي زيندووي هه بيت؟ سا واهه زانه من که سيکي خراپم ، يا ده مه ويت يه کيک نازار بدهم ، من له شوپرشيشدا چهندم تواني بيت پوحي خه لکم پزگار کردوه» . به هيمنييه وه لي مپرسی «نه ي ده توانيت پوحي من پزگار بکيه يت؟» . ديمه نيکي سه يري هه بوو له يه کيک ده چوو له راوشکار هاتبيته وه ، يان يه کيک له وهه ردا نه دواي نيچيريکي خه يالسي که وتبيت و بو چاواردن لاي دابيته لاي شوانتيک... که وامپيگوت ، به سه رساميه وه سه يري کردم و پرسى «له چي پزگار تبکه م؟ له کي؟» . من له يه کهم ده قيقه وه جوړيک ناشنايم

له گه لدا په یاد کردبوو، که سیک بوو پاکي و هیزی تیا بوو، ئه و تفهنگ و جله سه ریازی و له شه زه به لاهه ی وایان لینه کردبوو ببیته پیاوئیکی ترسناک، زیاتر له مندالیک ده چوو یاریبکات. دوو کهس بووین ته واو جیاواز، ده موچاوئیکی سپی و گه وره ی هه بوو، به شیوه یه ک پریش و سمیالی تاشیبوو ئاسه واری موویه ک به پوخسارییه وه نه بوو، برۆکانی رهش و تنک و باریک بوون، لئوه کانیشی بیته ندازه نه ستوور و پرخوین، له شی به نه ندازه یه ک گه وره بوو ده یتوانی من وه ک دوو چل ئیسک کۆبکاته وه و بمخاته وه سه ر شانی و به ره وه هر جینگایه ک ده یه ویت بمبات. من زیاتر و سه یرتر له و ته ماشامده کرد، به جۆریک سه یرمه کرد دواتر شه رم له نیگای خۆم ده کرد. تا ئه وکات ئولفه تم به بینینی مروفه وه نه گرتبووه وه، هر ئه و ته ماشا سه یر و نه ئینبیرانه ش بوو یاده وه رییه ماندوو که میان به شیوه یه ک تیژ کرده وه بتوانم شه ویکی وه ک نه مشه و لیره دا سه یری ناویکه م و به سه رهاتی ئه و پۆژانه شتان بۆ باسبکه م. ئه و شه وه که به ئیکرامی کیوم گووت «ده توانیت پۆخی منیش نازادبکه یت؟». پرسیاریک بوو له قوولایی دلمه وه ده هات. من پیشتر بیرم له وه کردبووه وه که ده بیت پۆژیک له پۆژان، شه ویک له شه وان یه کییک ده رکه ویت و به و دارستانه دا به روات و چاوی به و ماله بکه ویت و بیت بۆ لام و به رسیت «تۆ کیت؟». من ئه وه م له خۆم پرسی بوو «ده کریت چاره نوسی خۆم بده مه ده ست غه ربه یه ک؟». ده کریت پۆژیک یه کییک ببینم له پیشده م ئه و ده رگایه وه ده روات و بانگیبکه م و بلیم «هۆ تۆ ئه ی برای پئیوار، براده ری گه پیده م، وه ره و پزگارمه ک». من هیدی هیدی نا ئومیدبووم له وه ی یاقویی سنه و به ر ده ستمبگریت و وه ک ئاده مییه ک بمگریتته وه بۆ دونیا، دلنیا بووم ئه و منی بۆ هه تاهه تایه له ویا دا ده ویت... من به شیوه یه ک له شیوه کان دیلی خولیا فه لسه فییه کانی نه بووم. ئه و شه وه که به ئیکرامی کیوم گووت پزگارمه بکه، به رویه کی ته واوم هه بوو برۆم و له و سه ر عه رده به رین و

گه‌وره‌یه‌دا دوا‌ی چاره‌نوسی سه‌ریاسی سو‌بجده‌م بکه‌وم، برپوم و تیبگه‌م له‌و بیستویه‌ک ساله‌دا دور له‌ من چی پوویداوه ... نا واه‌زانی من بو شتیک پروم‌کرده‌وه دنیا، واه‌زانی ته‌ماحم له‌شتیک بوو... من ده‌مویست برپوم و قورسایی نه‌و هه‌موو ساله‌ دورودریژانه‌ی سه‌حرا له‌سه‌ر شانم سووکبکه‌م... من وه‌ک بینه‌ریک گه‌پامه‌وه، وه‌ک به‌کیتک بیه‌ویت دوا گه‌شتی خوی نه‌جام‌بدات و به‌ریت، وه‌ک کۆنه‌باغه‌وانیک بیه‌ویت دوا نیگای باغیک بکات که له‌ته‌مه‌نیک‌ی زووه‌وه نه‌ببینیوه. من نه‌و شه‌وه به‌هیمنی به‌نیکرام گووت «له‌ لم‌ پرگارمبکه ... له‌سه‌حرا... له‌سه‌حرا». دلنیا‌بووم تیمناگات، به‌نیگای مندالیکه‌وه لیپرسیم «نه‌ی یاقوبی سنه‌ویه‌ر چی لیده‌که‌یت؟». بینه‌وه‌ی وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی بده‌مه‌وه پیمگووت «من ناوم موزه‌فهری سو‌بجده‌مه ده‌مه‌ویت له‌بیده‌نگی پرگارم بیت». که‌وامگووت، تفه‌نگه‌که‌ی داناو گووتی «خودایه، موزه‌فهری سو‌بجده‌م، به‌کیتکه له‌شه‌هیده زور کۆنه‌کانی شوپش... تو ده‌لئیت چی؟ موزه‌فهری سو‌بجده‌م له‌میژه‌ مردووه». من گوتم «پاسته ... پاسته من له‌میژه‌ مردووم... به‌لام نایا مروف هه‌قی نه‌وه‌ی نییه‌ جاریک‌ی تر زیندوو‌بیته‌وه و بزئی؟». ده‌بووایه هه‌موو شتیک‌ی بو پوونبکه‌مه‌وه، نا واه‌زانی نیازیک‌ی خراپ یان ویستیک‌ی تاییه‌تیم هه‌بووه، به‌لام هه‌ستمکرد تیمناگات، نازانیت باسی چی له‌گه‌لدا ده‌که‌م. شه‌ویکی دریز تا به‌ربه‌یان گوئی لیگرتم و من گویم لیگرت، ئاسان نه‌بوو تیبگات. موزه‌فهری سو‌بجده‌م ناویکی دیرین و کۆن بوو، پیده‌چوو به‌کیتک بیت له‌و ناوانه‌ی که‌مروف جاریک ده‌بیبستیت و ئیدی به‌ر گوئی ناکه‌ویته‌وه، دیاریوو حیکایه‌تیک‌ی کۆنی له‌سه‌ر من بیستووه، به‌لام دروست نه‌یده‌زانی چیه‌ه. نه‌وه‌ی به‌لاوه سه‌یر نه‌بوو من دوا‌ی بیستویه‌ک سال هاتووم و دیلی نه‌و کۆشکه‌م، به‌لکو نه‌وه‌ی به‌لاوه سه‌یر بوو من ناگاداری هه‌چ نیم. قسه‌ی له‌سه‌ر کۆمه‌لێک شه‌رده‌کرد نه‌مبیبستبوون، باسی هه‌ندی شاری ده‌کرد که

سەردەمانیک شاری لەو جۆرەبوونیان نەبوو، منیش قسەم لەسەر ھەندئێ شار و گوند دەکرد ئەو ناویانی نەبیستبوو، لەو ماوەیەدا سەدان شار و گوند خاپووریبوون... کاتیک باسی وێرانبوونی ھەندئێ جێگای دەکرد، ھەلدەستام و بەچەپۆک دەمکیشا بەسەری خۆمدا، باسی کاوالبوون و مردنی لەناکاوی سەرتاپا نیشتەجێکانی شوئینیکی تری دەکرد، وەک شیت دەکەوتە لێدان لەخۆم، تێنەدەگەیشت بۆ من بەوێرانبوونی ئەو شارانە، بەکاوالبوون و مردنی دەستەجەمعی خەلکانیک کەنایاناسم وا سەرسام. نا... دۆستان نا... وامەزانن ئیکرامی کێو کورپێکی دڵپەق یان بێرەحم بوو، ئەو پیاویکی بێئەندازە دڵگەرم و دۆستدڵ بوو، گەنجیکی بەرەحم بوو، من سوئەندتان بەم ئاوە بۆ دەخۆم عەبیبیک لەنێنسانییەتی ئەودا نەبوو، بەلام لەسەردەمیکدا گەرەبوو مەرۆف سەرسامی خۆی بە کارەساتەکان لەدەستدابوو... ئەو بەدریزایی شەو چیرۆکی کاوالبوون و مردن و جەنگەکانی بۆ دەگێرامەو و من وەک با پامزێنیت لەنازادا خۆم پادەژەن، وەک کەشتییەکی کۆن بھەت بەو بەرەو بەری دوو کەناردا، لەئێوان مردن و زیندووییونەویدا ئەو بەرەو بەرەم دەکرد. ئەو قسەیی لە نونیا بەک دەکرد چ شتیکی لەو جیھانە نەدەچوو کەمن جێمەپشتبوو، من لەناگای خۆمدا وەک بەھەشتیک تەماشای ئەو نونیا بەم کردبوو، سأل دواي سأل لم کردبوو بەسەر پەنگەکانیدا تا لەیادم بچیتەو و جوانییەکانی ناچارم نەدەدەن، بەلام ئەوێ ئەو باسیدەکرد جەھەنەم بوو. شەو تا بەیان ئەو چیرۆکی خاپووریبوون و وێرانی دەگێرایەو لەخەرابیکەو بۆ خەرابیکێ تری، لەمردنی لەناکاوی دەیان ھەزار مەرۆفەو بۆ مردنی دەیان ھەزاران مەرۆفی تری... تا خۆر ھەلدەھات ئەو قسەیدەکرد، بەک لەسەر بەک چیرۆکی ھەرەسی شارەکانی دەگێرایەو، چیرۆکی کۆلیترا و تاعوون، چیرۆکی لە ناکاو تەفروتونابوونی ھەزاران خێل و عەشرەت و تاییەفی سەیر سەیر، قرانی بالئەندە، بەسەرچوونی سەدان چەشنی گول،

که وتن و کوژانه وهی هه زاران ئه ستیره، له دایکبوونی شارگه لیکى دیکه له خۆله میشى شارهکانى تر. به یانى دههات و من بیئاگا خۆم پاده ژهن، ئه و بهردهوام به و دهنگه سارد و قوول و هیمنه ی قسه ییده کرد، نه ههستی به ترس ده کرد، نه به بیباکی، به کیک بوو هه موو پکاره ساتهکانى بینیبوو، ئه و سیما پاک و مندالانه یه ی له گه ل ئه و چاوانه ییدا نه ده گونجان که هه ستمده کرد پرن له دوکه ل. به لام هینده ی تیشکی به یان ده رکه وت، وهک تارماییهک له پووناکی بترسیت، شتهکانى هه لگرت و به په له پویشته. من پیمگوت «به جیمه هیله، له گه ل خۆتدا بمبه ... پزگارمه، تو نالییت من پۆله بهرکان پزگارده که م ... پزگارمه ... من ئیشم زۆره ... ده بییت زۆر شت بزنام». ئه و له سه رم نه وه ستا، له بهردهرگا که وه به په شوکانیکه وه، له په شوکانى بالنده یه کى گه و ره ده چوو له ترسى گولله یهک هه لفریبییت گووتى «موزه فره ی سو بچه دم، نالییت که س بزانیته من لیژه بووم ... له وانه یه مردنى له دوا بیته ... من ده گه پیمه وه بۆ لات ... ئیستا گه لیک درهنگه ... ده بیته برۆم ...». وای گووت و له ویدیو ده رگا که وه ونبوو.

سه ره تا وهک تارماییهک دههاته بهرچاوم، من له و ساله دوور و دریزانه ی ناو لمذا گه لهک سه ریوردی دیکه ی وه هام دیبوو، شه وانیک هه ستابووم و مه خلوقاتیکم بینى بوو له سه ر سه رم وه ستابوون و قسه یان بۆ کردبووم، هه ستابووم و مرۆفم بینى بوو له په رنگى ئاو، له په رنگى گیزه نئاسای با، له په رنگى بللورى رهش، له شتیوه ی که فى سپى، هاتبوون و قسه یان بۆ کردبووم، باسى با و مانگ و قیامهت و خۆل و بارانیان بۆ کردبووم ... که ده پۆی بۆ ساتیک من هه ر حیسابى ئه و تارماییانه م بۆ کرد، و امده زانى هه موو ئه و شه وه جگه له ورپینه یهک و ترسیک و خه یالیکی رهش زیاتر هیچی تر نییه. به لام چه ند سه یر بوو بۆ شه وى دووه م له گه ل هه لهاتنى تاریکیدا گه رایه وه، هه مان ئه و جلانه ی له بهردا بوو، هه مان ئه و تفهنگه ی پیبوو، هه مان ئه و کاسکیته سه وزه ی له سهردا بوو. له بهردهرگا وه

پڻيگوتم ”نازاديت بڻ چييه، چ ڪارت به نازادي ههيه... نيمه نازادي چي بڻ هينائين، به ته ماي چيت له نازادي؟“. پڻده چوو به دريڙايسي ٺو پڙه بيري له من ڪردبڻته وه. من پڻمگوت ”دهمه وڻت به داوي سهرياسي سو بدهمدا بگه پڻم... تڪا به تڙ هه موو شتڻڪ ده زانسي... تڙ هه موو دوتيا گه پراويت، له هه موو جڻيه ڪي ٺم مهمله ڪه ته بوويت، پڻمبلي ناوي سهرياسي سو بدهم مت نه بيس ته وه؟ تڙ نالڻيت هه ريه ڪن له نيمه هه قسي ٺه وهي هه به ڪه سڻيڪي زيندووي هه بڻت؟ تڙ خوت عه ودانسي دڻسڻيڪ نيت ڪه به دويدا هاتوويته ٺم دارستانه وه؟ سهرياسي سو بدهم ڪوپم بوو“. ڪه باسي سهرياسي سو بدهم له گه لدا ڪرد پهنگي گڙا، به تڻفڪرينه وه پرسسي ”سهرياسي سو بدهم ڪوپي تڙ بوو؟ به پاست ڪوپي تڙ بوو؟“. من گوتم ”من نه گه بگه پڻم وه بڻ دوتيا، گه ر حه زبڪم تڻڪه ل به و ڙيانهي ٺي وه بيمه وه بڻ سهرياسه... سهرياسي سو بدهم ڪوپي من بوو... تڙ دهيناسيت... وانبييه، دهيناسيت؟“. به غه ميڪي قووله وه گوتم ”نا نايناسم... من سهرياسم نه ناسيوه و هه رگيزيش نه مبينيوه... به لام ده زانم مردووه... سهرياسي سو بدهم موده تڻڪ له مه ويه ر ڪوڙا... من ته داوي حڪا به ته ڪهي نازانم، به لام خه لڪانتيڪ ده ناسم هه موو چيرو ڪه ڪي ده زانن...“. ٺه وه به ڪه مين سه ره داوي من بوو، وه ڪ پيا ويڪي زه ليل گوتم ”ٺيڪرامي ڪيو، بمبه ره دهري... من دهمه وڻت بچمه سه ر گڙه ڪهي... من ده بڻت لي ره بڙمه دهري، يارمه تيمبده“. گه نجڪي سه ريوو گوتم ”به لام ده ته وڻت بچيت بڻ ڪوي؟... سا تڙ هيچ ڪه سڻڪ له م دوتيا به دا ناناسيت، شوڻيڻڪ نبييه پووي تڻيڪه يت، مالنڪت نبييه بڻي بگه پڻتته وه، هاوڙپيه ڪت نبييه بتگريته خوڻي، ناوت له جڻگايه ڪي دوتيا دا نبييه، تڙ به مردوو حيسابيت، داوتر يا قوبي سنه ويه ر له هر جڻگايه ڪ بتگريته ڙيانته ده ڪاته جهه نه م... منيش جڻگايه ڪم نبييه بتبه م“. وه ڪ ده روڻشيڪي توڙه به ناٺارامي هاوارمڪرد ”به لام زه ويه هه به، شهوم هه به، پڙو و سڻيهر

و لمم ههیه، دونیا بهه موو گه وره یی خوئی له بهرده ممدایه، هه زاران کینگه ههیه نانم ده ده نن، هه زاران درخت ههیه ده مشارنه وه، هه زاران ره شه با ههیه ونمده کهن، من ره فیقی گه ردونم، ره فیقی نه و ناسمانه گه وره یه م، ره فیقی تریفه م، ره فیقی ره شه بام. به هیمنییه وه گووتی «تۆ نازانیت، ده تدۆزیتته وه ... له هه موو شوینیتکدا که سی خوئی ههیه ... بیفایده یه». من پر به شه و هاوارم کرد «پاسته من دۆستم نییه، هاوړیم نییه، هیچ جینگایه کم نییه پووی تیبکه م، به لام درختیک ده بیت بمگریتته خوئی، ناویک ده بیت بمگریتته خوئی، نه شکه وتیک ده بیت هه لمگریت و درم نه کات، من ته نیا له سه ر ده فته ره کان مردووم، ته نیا له به رده م نه و قانونانه دا مردووم که حوکمی دونیا ده کهن، من له به رده م خه زینته ی سروشتدا نه مردووم، له حیسابی ناو و بالنده و درخت و هه وره کاندایه نه مردووم، له م گه ردونه دا به شیکم ههیه ... له و گه نمدا که نیستا ده پوویت شتیکم ده که ویت، له و ناوهدا که به شی کرم و میشووله و گورگه کانی تیایه به شم ههیه، له و هه نارهدا که نیستا ده رسکیت، له میوه دووره کاندایه به شم ههیه ... من به و نه اندازه یه پووتنیم ... شتیک ههیه دامده پووشیت و ده مشاریتته وه، شتیک ههیه نانی خویم له گه لدا به شده کات...». نیکرامی کیو به هیمنی گوئیده گرت و ده یگووت «ده سا بزانه نه و پوژه ی تۆ لیره ده چیته ده ره وه شته کان ده گورپین، تۆ ده چیته ناو شه پزکی گه وره وه، بۆ نه وه ی بچیته شه ره وه ده بیت پیشتر په ناگایه کت ناماده کرد بیت ... گوئیگره موزه فه ری سو بده م، من سا ده مه ویت یارمه تیتبده م، به لام تۆ سه قفیکت ده ویت، چوار دیوارت ده ویت، ژووړیکت ده ویت. ته بیعت هه موو شتیک تری ده دات به نینسان، سروشت، با، شه و، باغ هه موو شتیکت ده ده نن، ژووړ نه بیت ... تۆ که لیره ده چیته ده ری پووستت به ژووړیکه ... سا نینسان بی ژووړ له سه گیکمی پیس به دتره، سروشت هه موو شتیکمان ده داتنی تا دواچار خو مان بتوانین ژووړیکمی پیدروس تبکه یین ... هه مووی

ئەوھى سروشت بە ئىنسانى دەبەخشىت دواچار بۆ ئەوھى خۆى بتوانى ژورىك دروستبكات...». من گوتم «كى دەلىت من پئويستيم بە ژورە... من بىستويەك سالا لە ژورىكدام... من دەمەويت ھەتا ھەتايە لە ژىر باران و تريفەدا بژىم، ھەتا ھەتايە... جگە لە گەردون ھىچى تر نەدوينم». كەمىك وەستاو دلۆپەيەك عارەقى ماندوويون بەتەويلىيەوھ بوو، لە ئەسپىكى گەرە و ئارام دەچوو لە ئىوارەيەكى گەردما، بەجورىك شانى كوركدبوو و لەبەر پەنجەرەكەوھ تەماشاي تاريكى دەکرد، وەك ئەوھى مالوايى لەشتىك بكات، ئەو ھەستى بەگەرما و خنكان دەکرد و من ھەستم بەسەرما دەکرد، كە ئاوپىدايەوھ تىگەيشتم قوول بىردەكاتەوھ، ھەركاتىكىش بىرىكردايەتەوھ چاوى دەنووقاندو عارەقى دەردەدا، گووتى «ئەمشەو كاتى تەفسىركردنى ئازادىيى نىيە... ھىشتا زوھ تەفسىرى ئازادى خۆت بگەيت، ئىنسان ھەمىشە لە تەفسىرى ئازادىيەكانى خۆيدا پەلەدەكات». لەو شەوھوھ من كەوتەوھ ناو ئەو گوناھانەى ياقوبى سەوېر نەيدەويست من تىيبكەوم. ئەو پاكبوو، ئەو ھەموو سالا لە جەنگ پاكىتتەيەكى بىئەندازە درەوشەدارى لەدلىدا نەسرىبووھ، ئەو پوخسارە دىو ئاساو گەرەيەى، ئەو ھىمىيە سەيرەى كە لە ناكاو دەپەشۆكا، ھەمىشە لە پىشچاومە، لە ھەر كوئىك بوويتتم، شەو بەر لەوھى بنووم يادەكردۆتەوھ، تادەمرم لە ھەر كوئىم، شەوان بەر لەوھى بنووم يادىدەكەم، بەيانيان بەر لەوھى لەجىگاگەمدا ھەستم يادىدەكەم، ھەر كۆترىك و كووخىتتەك بىبىنم يادىدەكەم، ھەر ئاويكى ساف بىبىنم دەلیم لەو دەچىت... ئەو لە يەكك دەچوو خودا لەگەل دروستكردنى پۆخيدا ماندوويويىت. دواچار بەپىكەننىكى نەرم، لە پىكەننىكى يەكك دەچوو شەو بەكوچەيەكدا تىپەرپىت و لە تاريكىدا ونبىت گووتى «من ھەقم بە ئازادىيەوھ نىيە، بەلام گەر بئەمە دەرەوھ سا بەرگەى شەو و پەشەباو توفانت نەگرت، ھىچ درەختىك جىگای

نه کردیته وه، هیچ تریفیه ک نه یشار دیته وه، نه وسا چی ... نه وسا ده چیت
 بۆ کوئی؟». بیته وهی بوه ستم هاوارم کرد «ده چمه وه بۆ سه حرا ... بۆ
 ناو لم ... یان بۆ هر خه لوه تیکسی هه تا هه تایسی ... گوپیگره، نیکرامی
 کیو، من گه شتیکم ههیه و ده بیئت بیکه م ... وه زیفه یه کم ههیه و ده بیئت
 جیبه جیبیکه م ... شته کان وه هان، حیکمه تیک ههیه له وه دا من بیستویه ک
 ساله نه مردووم ... حیکمه تیک ههیه من لیروم ... حیکمه تیک ههیه من
 و تو له م شوینته دا به یه کده گهین ... نه مه قه ده ر نییه، شتیکسی له قه ده ر
 سه یتره، شتیکسی نه ندازه بیتر و نه خشینراوتره ... گه ر توش نه بیئت
 شه ویکی تر له سالیکی تر دا، پیدواریک لیرو وه ده پروات، پراوچییه کی
 ویل لیرو وه تیده په پیت و من بانگیده که م و ده لیم نهی دۆست، نهی
 برا له گه ل خۆتدا بمبه ... به هیمنی گووتی «نا سا دوا ی نه و خه یالاته
 مه که وه، ته نیا من و نه و ده زانین بیینه ئیره، نه وهی دیته ئیره له ناو
 دره خته کاندای و نه ده بیئت ... شتیک نییه ناوی قه ده ر بیئت، نه م ماله
 په ناگای نهینسی نه وه، په ناگای هه ره نهینسی و سهیری نه وه. ماوه یه ک
 من ته نیا که سیک بووم جیی بر وای بم، پۆزگار تکی زۆر کورت، سا
 هیچ که س تا سه ر شوین بر وای نه و نییه ... نه و ماوه یه وه ک گیل تکی
 گه وره سه یریده کردم ... گیل تیک که ده کریت له سه ر نالیکی نه سه په کانی،
 له سه ر هه ر زنی بولبول و کاهووی که رویشکه کانی سزاییدهیت، چه ند سال
 له مه و بهر تازه شوپش سه ر که وتبوو، من زۆر نه بوو پاسه وانی بووم، له و
 باوه ره دا نه بووم که س بیه ویت بیکوژیت، نه و له گه ل هه موو ده و له ته کانی
 دونیادا پیکبوو، هه موویان وابوون، هه موویان له گه ل هه موو ده و له ته کانی
 دونیادا پیکبوون. شه ویک له سه ر مردنی به کیک له که رویشکه کانی هینده
 سزایدام، تا گریام، پیتتر نه گریابووم، سا له هیچ به کیک له شوینته
 سه خته کانی جهنگ و له ژه هرباران و له شه په ده سته ویه خه کاندای هینده
 نازار به ئینسان نییه تم نه گه یشتبوو ... من رقم لیته تی، نه و و هاو پیکانی

ھەموو شتتیکیان برد بۆ خۆیان... ھەموو شتتیک، یەک نھیتی ھەبە
 بۆ نێمە ماوہ تەوہ، یەک شت ھەبە ئەوان دەستیان ناگاتیت، ناوہ وەبە
 دلمانە... ناوی ناوہ وە... وامەزانە سروشت بتوانیت بتشاریتتەوہ، ئەو
 لە سروشت بە ھیزترە... ھەرمانرەواکان، حیزبەکان لە سروشت بە ھیزترن".
 ئەوکات نەمدەزانی باسی چیدەکات، پێموابوو مەراقیکێ ڕەش وادەکات بەو
 شیوہ غەمگین و ناوئەبەد قەسەبکات، مەراقیک لە گەڵ ئەو دەمچاوہ گەش
 و نیگا تیزو بەرینانەیدا نەدەگونجا، کە پوخساری کە سێکیان پێبەخشیبوو
 لە دواي فرینیکێ درێژ لە ناو باغیکدا نیشتبیتتەوہ. مەراقە کە ی مەراقیک
 نەبوو تیکەڵ بوغز بوو بیت، بە لکو مەراقیکێ تەنک و پوون بوو وەک مەراقی
 ماسییەک. ئەو شەوہ سەرەتای لە دایکبوونیکێ دیکە ی ھەردوو کمان بوو،
 ئەو خۆی دەیکووت "شەرپک لەم مەملە کە تەدا نە ماوہ، مەرۆف بە ویژدانێ
 ئاسوودەوہ بچیتتە ناوی...". دواتر ھەستمکرد ئەو لە کۆمەکی مندا دەگەراییوہ
 بۆ خەیاڵە دێرینەکانی دەربارە ی دونیایەک بتوانیت جەنگی جوانی تیا بیت.
 پیاویکی نۆر زانا نەبوو، کوپی شارۆچکە یەکی خاپوورکراویبوو، ماوہ یەک
 لە چاپخانە یەکی نھیتی لە چیا کاریکردبوو، لە ویادا ئەو گەنجانە ی ناسیبوو
 کە دواتر بە شیوہ ی جۆراوجۆر یان مردبوون یان ونبوو بوون یان پوخساری
 خۆیان و نکرذبوو، بە لām فریشتە یەک لە ناویدا سەلیقە یەکی تیز و زمانیکێ
 سێراوی پێبەخشیبوو. پۆژیک بریاریدا بوو بچیتتە شەپی وردەوہ. کە سێکی
 بچوک بوو، بێرکردنەوہ ی نۆر خستبوویە سەر ئەو حەقیقەتە ی ھیچ سوپا
 و لە شکرێک بە و دروستناکریت، لە بەرئەوہ لێرەو لەوێ بۆ جەنگی بچوک
 دەگەر، دۆستایەتی نزیکێ لە گەڵ ھەندئێ لە سەرۆکەکاندا ڕێگای کۆمەکی
 ھەندئێ پۆحی ئەشکەنجە کیشیان بۆ مەیسەرکردبوو... وەک ھەر گەرۆکیکی
 نا ئاسوودە لە دواي ئەوانە دەگەر، کە ئینسان دەتوانیت بە شتتیکێ بچوک
 دلنەواییان بداتەوہ، وەک چۆن سارد و بێدەرەوہست چیرۆکی خاپوور و
 وێرانییەکانی بۆ گێڕامەوہ ھەمان شیوہ سارد و بێھێچ شانازییەک چیرۆکی

ئەو كەسانەى بۆ گىرامەوھ كە لەتۆفان و برسیتى و زىندان و پەلامار
پزگارىكردوون . كە قسەیدەكرد چاوهكانى مات، بەلام پریوون لەبولیلى
نەینیبەك قوولتر لە ئیدراكى تاییەتى خۆى .

ئەو شەوھ ئىكرامى كىو پزگای نەدام لەو ماله بیەدەرەوھ، لای ئەو چ
شتىك لەو ترسناكتر نەبوو مرۆف مالى نەبیت، ئەو شتىك بوو لەگەل
مندا تەواو ناكۆك كە جگە لە پۆیشتن و پیدەشت و ژیر باران و بەر
بروسكە حەزم بەشتىكى تر نەدەكرد، نا وامەزانن من ترسم نەبوو، من
لە ھەموو شتىك دەترسام... ئەو شەوھ كە بەئىكرامى كىووم دەگوت،
حەزەكەم پووت لەناو باغىكدا بژیم كە ھەرگیز باران تیا خوشنەكاتەوھ،
لە ناخەوھ دەلەرزیم ، بەلام من كەسىك بووم بەرگەى ترسم دەگرت...
ئازایەتى ئەوھنیبە نەترسین، بەلكو ئەوھ بەرگەى ترسەكانمان بگرن .

بەر لەبەرەبەیان ئىكرامى كىو تەنگەكەى ھەلگرت بپوات، پىیگوتەم
«تا جىگایەكت بۆ نەدۆزمەوھ تیا پشوویدەیت، ناگەریمەوھ...»... ئەو
شەوھ پۆیشت و دەبایە من ئىدى چاوهپزىكەم... چاوهپروانىبەك سەرەتای
زىندانى ھێنایەوھ یادم، ئەو سالانەى دیلیكى بیئەزموون بووم و ھەفتە
و مانگەكانم بەخەيالى ئازادى دەژمارد... زۆرى ویست تا فیربووم
چاوهپرواننەكەم... ئاھ چ ھونەرێك لەوھ سەختتر نییە خۆت فیزیکەیت،
چاوهپروان نەبیت... خودایە... خودایە... ئینسان چ مەخلوقىكى پەر
لەچاوهپروانىبە... چ مەخلوقىكە لاوازە لەبەردەم فیتنەى ئەو مرگىنیبەدا
كە ھەرگیز نایەت و دەبیت تاقيامەت چاوهپروانىبكات... من ئەمشەو
بەئێوھ دەلیم ئینسان مەخلوقىكە بیچاوهپروانى ھیچ نییە . بیچاوهپروانى
دەپوخیت، بیچاوهپروانى ھەتاھەتایە كۆتایى ھاتووھ .

۸

با بگه رتیبینه وه بۆ لای خوشکه سپیبه کان... ئەو خوشکانە ی ئەگەرچی
 بیتەندازه جوان بوون، بە لام کەسانیک خۆشیان نە دەویستن. ھۆیەکانی
 ئەو کینە یە گەلەک نۆر بوون، خوشکانی سپی دوو کەسی ئاسایی نە بوون،
 ئەو چیرۆکە سەیرانە ی لە سەریان بلایوووه وه، لە چیرۆکی هیچ ئافرەتیکی
 تر نە دەچوو. ھەموو ئەو شتانە ی لە دوا ی مردنی محەمەدی دلشوشە
 پوویندا بە جۆریک لە جۆرەکان وینە یەکی سەیری لە سەر دروستکردن،
 ئەو گۆرانییە ی جارێک لە سەر گۆرە کە ی محەمەدی دلشوشە گوتیان،
 پۆزانسی دواتر بە دەنگی بەرزتر دووبارە یانکرده وه، بە لام ھەر ئەو نە بوو
 لە سەر گۆری ئەو کوپە گۆرانسی بلین، بە لکو لە ھەندێ جینگای دیکە
 و ھەندێ کاتی دیکە دا گۆرانیان گووت کە نە دەبایە گۆرانسی تیا بلین.
 ئەو چیرۆکە سەیرانە ی لە سەر خوشکه سپیبه کان بلایوووه وه
 پە یوہەندییەکی گەورە یان بە م چیرۆکە ی منە وه ھە یە. ئەو چیرۆکانە بوون
 ژیانیکێ تەنھایان بۆ ئەوان دروستکرد، تەنھاییەکی ھێندە قوول و
 شکینەر کاریکی کرد دوا جار خولیا ی دروستکردنی براهەکی خەیاالی
 بکە ویتە سەیرانە وه. ھەمووتان بومە لەرزە کانتان لە یادە، ئەو دوو
 ھەفتە ی ترس و بیخەوی و مردنە تان یادە کە شەوی چەند جارێک
 زەوی وەک مردوویەکی توپە لە ناوہ وه پایوہ شینیت دە لەریبە وه، ئەو
 شەوانی گومان و بیزەحمیە تان لە یادە کە سەدان ھەزار مرۆف، لە

سہر شہقام و شوستہ کان جیگای خہوتنیان پادہ خست و سہیری
 نہستیزہ و مانگ و گہوالہ ہوری بیڑو حیان دہ کرد کہ وہک بای
 دوزخ بیانبات غریب و خہستہ بہ ناسماندا پروہ و نادیار دہ چون۔
 نہو بومہ لہ رزانہ ی چاوشارکینان لہ گہل ژیاندا دہ کرد، وندہ بسون،
 دونیایان نارامدہ کردہ وہ، شہویان خاموشدہ کرد، سوکنایان بہ دلہ کان
 دہدا، ناسوودہ گیہ کی نہینیان دہ بہ خشی تا کہم کہم خہ لکیان
 ناچار دہ کرد، باوہر بہ دیوارہ کانیان بہیننہ وہ، خہ لکیان ناچار دہ کرد
 لہ زہوی و ناسمان و درزہ نادیارہ کانی ناو مہ لہ کوت نہ ترسن و
 بگہ پیننہ وہ ژیر سہ قفہ کانی خویان، بہ لام ہیندہ ی بہ دلنایای و
 ناسوودہ وہ دہ چونہ ژورئ، وہک مارکی مہ کریاز گہ مہ یہ کی شہیتانی
 بکات، دوہ بارہ دہ کہ و تنہ وہ پاژہ نینی دونیا۔ من لہ وی نہ بووم دروست
 نازانم پشوری نیوان بومہ لہ رزہ کان چند دریزوہ وہ، بہ لام نہ وانہ ی
 لہ شادہ ریا و لاوای سپیدا بؤ سیفتی شہیتانیانہ دہ گہ پان، نہ وہ یان
 بہ لاوہ سہیریو کہ ہمیشہ بہر لہ پرودانای بومہ لہ رزہ کان بہ چند
 دہ قیفہ یہک خوشکہ سپییہ کان لہ مال دہ ہاتنہ دہ رئ... وہک نہ وہ ی
 نہ وان کاتی بومہ لہ رزہ کان بزانش، وہک نہ وہ ی سہ عاتیکی سیراوی
 لہ ناویاندا بیت، یان نہ ہریمہ نیک بہ چرپہ کاتی بومہ لہ رزہ کانیان لا
 بہ یان بکات۔ لہ دوی چلہ مین لہ رینہ وہ ی بیٹامانی دونیا، چیرؤکی
 نہو کیڑہ سیریا زانہ ی خہ بہرداری نہینی زہ مینلہ رزہ کانن لہ ہموو
 دونیادا بلآوہوہوہوہ... لہو شہ وانہ دا چیرؤکیک لہ دایکبوو، کوچہ بہ
 کوچہ پویشت، بازار بہ بازار دونیا گہرا، چیرؤکی دوو خوشک کہ
 پہیوہندیان بہ ختو و شہیتانہ کانہ وہ ہہ۔ دوو خوشک دہ نگیان توانای
 سہ کردنی بالندہ و پہ پولہ و مروقہ کانی ہہ یہ، دل ہلاہ لادہ کەن، لہ
 گوہستانہ کاندہ دہ گہ پین و گورانی دہ لین۔ نہو چیرؤکہ کردنی بہ دوو
 کہسی تہ نیا... پوڑیک ناوپاندا یہ وہ و سہیریان کرد نہوان لہو سہر

زەمىنەدا ھاوڕێھەکیان نىیە، وەك دوو چۆلەكە خۆیان لە تەمتمانىكى
بێئەندازە بەریندا بدۆزنەو، بھپن و لەباغى پىر لە نەمامى دۆژمندا
بنىشنەو، سەیرىكەن و ببینن سوپ و ئەستێرە دۆژمىانە، ئاوەھا
تەنھابوون و لە نەئى تەنھاشىيان ناھالىبوون.

لاواو و شادەریای سەپى دوو مەلى بێدۆست بوون. ئەوھى واىدەكرد
چىرۆكەكانىان ھەمىشە تازەبىت، ئەو دەرکەوتنە بەردەوامەیان بوو.
ئەوان لەو كىژانە نەبوون لەمآلەو سەرەوت بگرن. تا تەنھاشىيان
قوولتەریابە، تا بىگەستەر بوونایە زىاتر دەھاتنەدەرى. وەك ئەوھى لە
گەرانە بىچانەكانىاندا، لە كوچەتارىكەكاندا، لە شەقامە خامۆشەكاندا
بۆ شتىك بگەپن، تاواى لىھات لە ھەمو سات و كاتە سەیر و بىمانا
و ناوختەكاندا دەبىنران، بەشەو لەسەر گۆرەكان و بەیانىان زوو
لەسەر شەقامە سارد و خالى و بىچۆخەكاندا دەردەكەوتن... وەك دوو
پۆخى كپ و بىدەنگ، دوو پۆخى تا ھەتاھەتایە پىكەوگرىدراو.

لەگەرھەى ئەو دەردى تەنھاشىەدا سەرىاسى سوپدەم جارىكى
دى دەرکەوتەو. نا تكایە، خەيالتان بۆ ھىچ نەپوات... ھەزەدەكەم
لەسەرەتاوہ خاترجەمبن كە ھىچ پۆژىك سەرىاسى سوپدەم و ئەو
كچانە عاشقى يەك نەبوون، خاترجەمبن ئەم چىرۆكەى من دەيگىرەوہ
خالىيە لە عەشق. نا وامەزانن من پىاوئىك لەبىبابانەوہ ھاتووم و لم
پىرىكردووم و وەك ئەو كەسانەى لە قاتى سەرەوہى سىنەماكان بەخەيالى
پاھتى خۆيان قلىمەكان سانسۆردەكەن، ماچەكان دەردەھىنن و وىنەى
پىر سىھر و ھىكەتى جەستەجوانەكان دەبىن، منىش ئاوەھام...
نا... دۆستانى من، ئەى ئەوانەى نازانىن سەبەى لەسەر چ زەمىنىك
دەگىرسىنەوہ... دلنباين ئەم چىرۆكەى من چىرۆكى عەشق نىيە.
كە جارىكى دى سەرىاسى سوپدەم دەرکەوتەوہ، ھەردوو خوشكەكە
دلنبايوون، كە گەنجىك بە پوخسارىكى وا تۆزوى و پەشەوہ مەترسى

عەشقى لىتاكريت. نا مەلپىن موزەفەرى سوبىدەم بىستويەك سالى لە ناو لىدا بوو، ناخالى و بەدبەخت و نابىنابوو، لە دونىاي ئىمەدا، لە دونىاي پىاوانى بچوك و برىندارى وەك من و ئىوەدا، مروف گەر بەكەلكى عەشق بىت يان نەيەت ھەر زوو خۆى دەناسىت، سەرياسى سوبىدەمىش لە جنسى ئەو پىاوانەبوو كە خەيالپان بەلاى عەشقا ناچىت.

ئەو ئىوارەيەى سەرياسى سوبىدەم چوو سەر گۆرى "مەمەدى دلشوشە" يەككىك بوو لە ئىوارە ئاسايىبەكانى ئەو. ئەو ژيانى خۆى بەپىى ئەندازەيەكى سەير دابەشكردبوو، ئەو مالى لە ناو شاردا نەبوو، ژورىكى گرتبوو لە يەككىك لە ئوردوگاكانى دەرەوہى شاردا، لەكن پىرىژن و پىرەمىردىكى نەخۆش، ژورەكەشى بەدىوارىكى تەختەكردبوو دوو ژور، يەكەمىان ژورىكى ئاسايى بوو، پووتەن و خالى لە ھەموو شتىك فەرشىك و دۆشەكىك و عەلادىنىك و دۆلابىكى حاجەت نەبىت، ژورەكەى دىكەشى، سەيرترىن شوپىنىك بوو من لە ژيانمدا دىبىتەم، ھەلبەت من چەندىن سالى دوای مردنى چومە ئەو ژورەوہ... شتەكان ھەندىكى لە شوپىنى خۆيان نەمايون، ھەندىك دزى فەقىرھال بەشى لە كەلوپەلەكانىان بردبوو، ئەوہى بەھايەكى ھەبوو ئەو پىرىژن و پىرەمىردە مەزاتيانكردبوو. لەگەل ئەوہشدا كاتىك چومە ئەو ژورە ھەستى ئەوہم ھەبوو بۆنى غەرىبى ئەوى لىدىت، بۆنى ژيانى كورپىك لە تەمەنى گەنجىدا كورزابوو، يەككىك جىھان لە تەمەنى گولدا جىھىشتىبوو. ئەوہى نىشانەيەكى دەربارەى خۆى و كاراكتەر و شپۆازى پەفتارى دەدامن ئەو وىنە سەيرانەبوو كە بەدىوارى ئەو ژورەدا ھەلىواسىبون، من غەم لەوہ دەخۆم كەنجىك بوو، بىئەندازە سەير و قوول لە خەيالپانى نىرانەوہ گلابوو، وىنەى سەر دىوارەكان، زۆرەيان دىمەنى ئەو پىاوانەبوون بەسەر ئەسپ

یان ماتۆپه وه بون یان له پراکتیی درێژه وه سهیری ده ره وه یان ده کرد، سه دان وینه ی یاریزانه کانی کاراتی و نه کتره هیندی و پاله وانه ماسولکه داره کانی له شسازی. سندوقیکی کاسیتی هه بوو جگه له چه ند دانه کاسیتیی شکاو هیچی دیکه ی تیا نه مابوو.

نا... بوهستن و داوام لیمه کهن چیتربینا کانه له م حکایه ته دا برۆمه پیشی، شه وه و هه موومان له ده ریا هه کی گه وه داین... خودایه هه سته که م زۆر ته ماشا کردنی ده ریا له شه ودا خه یالی ئینسان نه خۆ شه خات... من له کو یادابووم... باسی چیم ده کرد، نا... قه رار بوو باسی نه و دوو دنیا یه بکه م که سه ریاسی سو بده م تیا ده ژیا، نه و دوو دنیا جیا وازه، نه و له و ژوره خه یالییه دا که پۆژیک له پۆژان پرپوه له شتی سه یر سه یر، وه ک کیلۆی کیشانه، ته رازووی شکاو، هه ندی ده سته کیشی کۆن، گو فاری دیرین و سه یر سه یر، په سمی جان هه وه ری خه یالی، تا قی کردنه وه یه کی بیته ندازه سه بورانه ی نوسینی ناوی خۆی به خه تی جیا واز، نا... گه ر من نه وه م نه دیبا یه له وان هه بوو گومانیکم لادروست بیت، به لام کارتۆنیک بیته ندازه مه زن له سه ر دیواره که بوو، شی یه یه که به دوا ی یه کی زستانه ساره ده کان هه رفه کانیا ن کال کردبو وه، به لام به کالی ده تبینی ده سته کی سه برناس، سه دان جار له سه ر نه و کارتۆنه ی نوسیه «سه ریاسی سو بده م... سه ریاسی سو بده م... سه ریاسی سو بده م». وه ک یه کیک بترسی ت له وه ی ناوی خۆی یاد بچیت هه، یان بیه ویت به جو ریک له به رده م خۆیدا رایگری ت حورمه ت و که رامه تیک ی بو دروستبکات. له و شوینه دا خه وی به هیز و مانا و جوانییه وه بینبوو. له و ژوره وه ده سته به وه کردبوو بیته «مرۆفیک ی مه زن»، هه ر له و یا شدا له مانای خۆی و نه ینی نا وه که ی رامابوو.

سه ریاس و خوشکه سه پییه کان له پاسیک ی شکا ودا که ده چوو بو

گەرپەكۆتكى باكورى شار بەكتريان بېنييه وە . خوشكەكان ئەمجارە لە ناو بۆ گاز و عارەق و ميوەى ژنانى عەبابەسەردا بەهيمنى سەلۆيان لىكرد، ئەوكات قزى بەمۆدى ئەو پۆزانە پىپو، بەلام بەجۆرىك لاواز و بىجورم و سووتاوبوو سەرەنجى كەسى رانەدەكيشا . وەك هەميشە بەدەنگى بەرز قسەيدەكرد، بەدەنگى بەرز پىدەكەنى، كراسىكى شەكەرىيەخە سەپى لەبەردابوو، لەگەڵ پانتۆلىكى سەپى دەلب وكون . ديمەنى كەسىكى پووتەلەى هەبوو، بەلام ئەوانەى ناسىويانە دەزانن لەگەڵ ئەو فەقىرىيە بىسنوورەيدا پۆرىك وەك هەزارىك پەفتارى نەكردوو . كە لە پاسەكە دابەزىن بەخوشكە سەپپەكانى گووت «هەيخ خوش نىيە ئىنسان لە پەپووترىن پاسى دونيادا بچىت بۆ گەرپەكە خوشەكانى باكور» . گەلەك حەزى لە پياسەى گەرپەكانى باكور بوو، ئەو دوو خوشكە گووتيان «هەموو پاسەكان پەپووتن» . ئەو بەپىكەننەوە گووتى «هەموو پاسەكان بىكەكتىرىن پاسى دونيان...» . ئەو ئىوارەيە سەرياسى سوبەدەم و خوشكەكان ماوہەيەكى كورت پىكەوہ پۆيشتن، لەو ماوہەيدا سەرياس دەرفەتى ئەوہى هەبوو وەلامى ئەو پرسىيارە سادانە بداتەوہ كە كچان لەو جۆرە بۆنانەدا دەپىرسن، وەكو ئەوہى چەند خوشكت هەيە، چەند برات هەيە، لەپۆلى چەندى، باوكت ئىشى چىيە؟ سەرياس گووتى نەخوشكەم هەيە نەبرا، نەدايك، نەباوك، نەمەكتەبىشم خويندووہ . دواتر كە سەرياس هەموو ئەو پرسىيارانەى لىكردنەوہ، ئەوان قسەيان لەمردنى باوك و بىئەبراى خۆيان كەرد، بەجۆرىك لەشانازىشەوہ گووتيان «ئىمە لەخانەى مامۆستايانين» . كەتەواويسون سەرياس بەكەمىك شەرمەوہ گووتى «من ئىوہدەناسم، ئىوہ خوشكە سەپپەكانن... من حەزدەكەم جارىكى تر گويم لەدەنگتان بىتەوہ» . شادەرياي سەپى و لاولاوى سەپى بەساردىيەكى بىتەندازە ترسناكەوہ گووتيان «نا حەزمەكە...

چه زمه که گویت له ده نګمان بیتوه، قهت قهت چه زمه که. که
 سه ریاسی سو بدهم پوی، هه ردوو خوشکه که له و ساردی و په قسی و
 که مپرووییه ی خویان په شیمان بوون. نه وان به ده گمن په شیمانده بوونه وه،
 خودایه نیوه نه تانده ناسین، من ته نیا که سیک بووم نه و دلّه سافه ی
 نه وانم ناسی، دلّیک بوو وهک په موو سپی، دلّیک وهک دلی په ریبه
 موباره که کان، که په شیمانیشده بوونه وه مه پرسن چ سهر و ترسناک
 په شیمانده بوونه وه... دلّنیام نیستا یه کیکتان ده لئ «بو؟ بو خوشکه
 سپیبه کان په شیمان بوونه وه؟». په شیمانی نه و دوو خوشکه ده که پرتوه
 بو پهنگی نه گبه تیه که له و نیواره یه وه سیبه ری له سه ر پوخساری
 سه ریاسی سو بدهم دیار بوو. شتیک له و گه نجه دابوو دوی که میک
 سه وداو قسه کردن هه موو که سیک بو خوی کیشده کرد، شتیک من
 ناویده نیم «وزه ی ژیان». سیحریک دوا جار بووه مایه ی کوشتنیشی.
 نه و به خوی ده گووت «فه قیرترین کوپی دونیا». له هه ژاریبه کدا ژیا بوو
 وه سف ناکریت، تاکه شتیک پرگار یکرد بوو، نه و پیکه نینه ی بوو،
 که نه شه وی ده ناسی نه پوژ، نه تریفه ی ده ناسی، نه هه تاو، هه میشه
 و هه میشه ناماده بوو. نه و پوژه ی که خوشکه سپیبه کان به ساردی
 و بیمه یلیبه کی گه وره وه قسه یان له گه ل سه ریاسدا کرد، بو شه و
 تووشی مه راقیکی گه وره هاتن. به لئ... من له سه ره تاوه پیمگووتن
 دلی مهن و بیسنووری نافرته وهک دوو نه لماسی مهن له سینه ی
 نه و دوو کچه دا ده دره وشایه وه. نه و شه وه وخت بوو شتیک پوویدات،
 نزیک له چیروکی پیچه وانه ی محمه دی دلشوشه وه که تا هه تا هه تاپه
 ده بیت هه موومان له توژی مردنیدا بژین... نا عاشق نه بوون، به لام
 سیبه ریکی سهیری نه و کوپه که وتبووه سه ر ویزدانیان. شه ویکی
 دره نګبوو له مال هاتنه دره ی و وهک به دوی سه دای ده نګیکی په نهاندا
 برؤن، که وتنه دوی ده نگی پیکه نینه ی نه و، به لام به وه دا به رده وام

سہدای قاقاکانی لہ گوئیاندابوو، نہ گیشتنہ ہیچ جیگاہک... بہ ہر شوینیکدا دہرؤیشتن گوئیان لہ پیکہ نینی سہریاسی سو بحدہم دہبوو، پرویانندہ کردہ ہر کوچہ یک نہو پیکہ نینہ لہ وئی بوو، بہ لام نہویان لہ ہیچ شوینیک نہ بینی. دواچار بہ خہ یالٹکی قورس و ناٹاسوودہ وہ گہرانہ وہ مال. گہر نہو شہو نہ بوایہ نہم چیرؤکہ نہ دہبوو، گہر نہو دلتنگی و ناٹارامیبہ نہ بوایہ من ہیچم نہ بوو نہ مشہو بیگتپرمہ وہ، یان لہ وانہ بوو شتیک دی بگتپرمہ وہ خالی لہ خوشکہ سپیبہ کان، خالی لہ شہوہ سارد و چاوہ سارد و دلہ ناسک و پری میہرہ کہ بیان.

کہ شادہ ریای سپی و لاولوی سپی ناٹاسوودہ دہبوون، خرؤشینی سہیریان لیدہ ٹالا، کہ دواتریش من ناسیمن، ہہ مان خرؤش و ہہ لچوون و بیٹارامیبان تیا بوو، ہر کاتیک شتیک دہ یجولاندن شپرزہ دہبوون، کولمہ کانیان سوورہ لڈہ گہرا، پنجہی خویان دہ خوارد، بہ چاو سہیری بہ کتریان دہ کرد، قزیان دہ کردہ پرچ و بہریاندہ دایہ وہ... نہوکاتانہ چاویان کراوہ تر و گہورہ تر دہبوو، کہچی ہر سارد و بیڑہ حمانہ دہینواند. پڑوانی دواتر شادہ ریای سپی و لاولو بؤ ہر کوئیہک چووبیتن، بہدوای سہریاسی سو بحدہمدا گہراون، لہ خانہی مامؤستایان کہ وانہ یان دہ خویند، لہ کاتی وانہ کاندہ سہدای پیکہ نینہ کہی نہویان لہ سالٹونہ خالیہ کانی خانہ کہدا دہ بیست، کہ دہچوون بؤ تہ والیتی کچان لہ پارہ وہ کہدا لہ گہل خورہی سیفونی ٹاودہ سستہ کان ودہنگی چرپہ چرپ و پیکہ نینی کچاندہ گوئیان لہ دوا قاقای غہ مگینی نہو دہبوو. چہ ندین پڑ بیوچان بہ دوایدا گہران، نہیاندہ زانی بؤ بہ دوایدا دہگہرین، چ قسہ یہ کیان نہ بوو بیکن، بہ لام دہیانویست بؤ یہ کچار بہ مہیلی نہو، بؤ ناسوودہ کردنی نہو گورانی بلین.

دوای چہند ہفتہ یک پڑتیک لہ مہیدانٹکی گہورہی شاردا بینیان

عەرەبانە یەکی گەورە ی پادە کێشا، عەرەبانە یە ک چەندین فەردە پەتاتە ی لەسەر بوو. بەو هەدا دە یویست لە شە قامێکی سەرە و ژووردا سەرییخات و بیگە یتنێتە نزیک دەرگای مزگە و تێک و لەگۆشە یەکی نزیک لە ماسیفرۆشە کانه وە پرایگریت، زەحمە تیکی زۆری سەرفەدە کرد تا لەگۆشە یەکی عاسییە وە پێچی پێنکاتە وە، پرایگریکات و بیخاتە سەر پێ. ئە و پۆزە کە هەردووکیان بە سەرسامییە وە سەیریان دە کرد، گوێیان لێبوو یە کێک بانگیدە کات «مارشال... مارشال... جگەرە کانت لەبیرچوو». ئە وە یە کە مجار بوو بزانتن سەریاس فرۆشیاریکی ئاسایی ناو لەشکری دەستگێرە کانه. هاورپیکانی پێیان دە گووت «مارشالی عەرەبانە کان». گوێیان لێبوو بە تورە ییە کە وە بە ناو فرۆشیک دە لێت «سەد سال تینووم بیت، ئە و سەتله ناوێ تۆ دوا سەتله ناوی سەر نەرز بیت... نایخۆمە وە... دە ئیتر لاچۆ و وازم لێبێت». چەند ساتیکی سەیری بوو کە چوونە بەردە می، پێکە وە بە دەنگێک پەر لە نەغمە ی گۆرانی پێیان گووت «نیو پۆت باش مارشال». ئە و لە و ساتە دا بەردیکی بە دەستە وە بوو، دە یویست لە گەل پێنج کیلوی سێ برادەر یکیدا بیکێشیت، تا بزانتیت تەرازووی دروستە. پۆزیک پێشتر لە یەکی لە و شەرە پۆزانانە ی نیو عەرەبانە کاندە تا توانیبوو ی پێنج کیلۆکە ی خۆی هەلدا بوو. دواتر، دوا ی ئارام بوونە وە ی شلۆقی و پێکدادانە کان چەند بۆ ی گەرابوو نە ی دۆزیبوو وە، هاورپیکانی پێیان دە گووت «مالخراپ، وا هەلتەدا... ئیستاش لە ئاسمانە». بۆ ساتیک وا پەشۆکابوو، وە ک ئە وە ی کوێر بووبیت و خوشکە سپییە کان نە بینیت، وە لامی ئە وانی نە دایە وە و گووتی «گوو... گوو... سە خیفترین بەردی دونیا، نیو کیلۆی زیاتر کە مە... ئیستا بەچی شت بکێشم؟». لە و قسانە دا سەری بەرز کردە وە و چاوی بە خوشکە سپییە کان کە وت: لە چاوترۆکانێکدا هەموو خۆشی و ئاسوودە یی و پووگەشی دونیای تێگە پایە وە

گوٽی «خانمان لوتفتان هیه، بمبورن... حهزمنه ده کرد گوٽیان لهو جنیوانه م بیت... به لام نه مه بازاره، نه گهر نینسان جنیو نه دا دلی ده ته قن، به پرؤژ جنیو نه ده دیت نیواره به مردووی ده تبه نه وه بؤ مال». خوشکه کان به و چاوه کراوانه وه که نه مجار پریان کر دبوو له میهر، گوٽیان «سه ریاسی سو بده م... نیمه زؤرت بؤگه پاین». نه و به جوړیک ده سته پاچه بوو بوو ده یگووت «خوشبن... سه لامه تبین... ده ستان ماچده کم...». تاسالانیک دواتریش که نه و دوو خوشکه نه و چیرۆکه یان ده گنپایه وه له ویادا ده یاندا یه قاقای پیکه نین، منیش هه میشه له ویادا چاوم پرده بوو له گریان... من درهنگ هاتمه ده ری، ته واو به دونیای عه ره بانه کان رانه گیشتم، به لام ده توانم کوړیکی گنج بهینمه پیشچاوی خۆم له جه نجالی بازارپکی گه وره دا، له ناو سه دا و ده نگه ده نگه هه زاران عه ره بانه دا، له قیره قیری سه دان فرۆشیاردا که سیو و پیاز و تور و ته ماته کانیا ن هه لده کیشن، له وه سفدا ده یانخه نه ناستی جوانی په ریبه کان. نا له ویادا به شهرمیکه وه دوو کچ ده بینیت سلأوی لیده کن، نه و فه قیرترین کوړی دونیایه... هیچ که س نازانیت له کوپوه هاتوه، خۆشی نازانیت کتیبه، مه مخلوقیکه نه ناس، هیند ده زانیت ناوی سه ریاسی سو بده مه، ناوکی سه یر له ناو جه نگه لی بیړه حمی ناوه کاند. من وهک چۆن نه مشه وه له ناو شنه بای شه ودا دانیش تووم و هه وای ساردی ده ریا ده دا له پووم، سه دان شه وی تر دانیش تووم و بیرم له و ساتانه کردۆته وه... ده بیت سه ریاسی سو بده م هه سستی به چی کرد بیت، که دوو فریشته ی بینیه وه له گه رمه ی نیوه پۆیه کی بازاردا، له فه قیرترین جلی دونیادا، به دیار بچو کترین عه ره بانه ی دونیا وه وه ستاوه؟ من دلنیام نه و چاوه پوانی هیچ بووه، هه موو شتیک به من ده لیت نه و چاوه پوانی هیچ بووه، تاکه شتیک زانیویتی نه وه بووه بلن ده مه ویت بیم به «مروفتیکی مه زن». به لام

لھوہ سادھتر و مندالتريش بووہ بزانتيت ”مروفئیکي مھزن“ چيپھ .
 من دھزانم لھو ساتدا کھ نھو کچانھي بينيوھ، ھستي بھشورھي
 کردوھ، لھ خؤي و لھ دونيا، لھوھي نھوويش يھکيک نيپھ لھ
 پياوھ ناسوودھکان، يھکيک نيپھ لھوانھي ھوكمي دونيا دھکن،
 دونيايھک لھ ھموو پستھکانيدا نامادھبووھ، دونيايھک پيئيگوتووھ
 ”تھپالھتريش دونياي ناو دونياکان“. سھرياسي سوپدھم، زيتھلترين
 و نؤوزانتريش و خؤشروترين دھسگيپي ناو سوپاي عھرھبانھکان بوو،
 لھھمان کاتيشدا بھدھرنھبوو لھھندي شھرانگيپي، بھر لھکوژراني
 بھسئ سائل دواھميين نامؤزني دھمريت، دھلئيم دواھميين نامؤژن،
 چونکھنھو پيشتر زنجيرھيھک نامؤزني ھبووھ. لھگھل وئيرانبووني
 يھک لھدواي يھکي گوندھکاندا و دابھزيني پلھبھپلھدا لھچيا ھرھ
 بھرزھکانوھ بو پيدھشتھ ھرھگھرمھکان، نھو ناميپي گھليک خيزاني
 ديپوو، ھر ژنيک نانيدابايھ، جلي بشتبايھ، پييدھگوت نامؤژن...
 لھدھساليديا بو ماوھيھک لھبنکھيھکي مندالھ ھتيوھکاندا ژيابوو،
 پيشتريش خوئندن و نوسين لھکن مھلایھکي چيانشين فيرپووبوو. کھ
 دواچار لھو نؤوردوگا گھرم و بيئاوھدا لاي نھو ژن و ميړدھگيرسايھوھ،
 دھستیکرد بھو گھشتھ دريژھي خؤي لھگھل ھموو نھو پيشھ سھيرو
 نزمانھي لھگھل توانا و ئيرادھي جھستھيدا نھدھگونجان... ھموو
 شتيکي دھکرد، شاگردي چيشتخانھ، شاگردي فيتھر، کريکاري بينا
 لھنؤوردوگا تازھکاندا، فروشتني ئاو لھسھر مھرزھکان، بارکردني تايھ
 بو سھر تريلھ قاچاغھکان، شتنني ئوتومبيل لھنزیک چيشتخانھيھکي
 سھر پيگاوھ، گوو پاکردنھوھ لھيھکھم نھخؤشخانھي نھلیدا، عھلاگھ
 فروشتن لھگوزھري سھوزھفروشهکان... سھرياسي سوپدھم بھر
 لھوھي نھو عھرھبانھدھستيبھ بکرپت کھ پييدھگوت ”سينھي کھژال“
 ھموو نھو کارانھي کردبوو. نھوھ سھرياسي سوپدھم نھبوو نھو

ناوہی له عہرہ بانہ کہ نابوو، به لکو دہستگتیریکی عاشقی دیکہ بوو،
 ئہو دہستگتیرہی دی سالانئیکی زور شہیدای کہ ژال ناویک بووبوو،
 ئہویش شووی به کزنہ پیشمہرگہ یک کردبوو، کزنہ پیشمہرگہ کہش
 حہزی له کیزئیکی تر کردبوو، کیزہ کہی تریش حہزی له کوپئیکی دی
 بوو، کوپہ کہی دیش حہزی له کچئیکی دی بوو، وهک دہ لئین ئہو
 کیزہش حہزی له پیاویکی خیزاندار کردووہ له ولاتئیکی تر، کہ ئہویش لای
 خویہ وه حہزی له ژئیکی دیکہی مندالتر بووہ... ئا بهو جوڑہ هه موو
 ناکامیہ کان لهو عہرہ بانہ بچو کہ دا کژبوو بوونہ وه. «سینہی کہ ژال»
 بچو کترین عہرہ بانہی دونیا بوو، من دواتر ماوہ یک بوی گہ پام، به لام
 زوو زانیم له هه لمہ تی گہ ورہی نہ هیشتن و پاکردنہ وهی عہرہ بانہ کاندا
 شکینراوہ.

یہ کیک به بویہ یکہ کی شین له سہر پووی پیشہ وهی عہرہ بانہ کہی
 نوسیوو «سینہی کہ ژال» له خواریشہ وه به هه مان خت نوسیوو
 «ئہ گہر عہ شقم زوبانی بی/ یاخوا عومرم زوو فانی بی». له لایہ کی
 دیکہ وه نوسرابوو «ئہم عہ شقہ کہ وهک ناگری دہی جوڑہ/ دہیسووتئین
 مورغی دل به بی خت». ئہو سالہی سہ ریاسی سو بجدہم سینہی
 کہ ژالی کرپیہ وه، بلاو بوونہ وهی عہرہ بانہ کان له چلہ پڑہ دا بوو، بهو
 ئہ ندازہی یہ کہ مین ئیوارہی دہستگتیری سہ ریاس، یہ کہ مین ئیوارہی
 جہنگیشی بوو له گہ ل پؤلیسہ کان و چاوہ دیزہ کانی شارہ وانیدا. ئہو
 یہ کیک بوو لهو هه زاران دہستگتیرہ کہ به یانیاں زوو به عہرہ بانہ کانیاں وه
 دادہ به زینہ ناوہ پاستی شارہ وه. پؤژی یہ کہ می ئیشکردنی پؤژیکی
 تاریک بوو، لهو پؤژہ دا دہستگتیرہ کان پؤلیسیکیان لای پؤنفرؤشہ کانہ وه
 کوشت. پیشتر سہ ریاس کوشتار و مردنئیکی زوری له نزدیک خویہ وه
 بینیبوو، به لام یہ کہ مجاری بوو ئاوا دہست له خوئینی مردووہ یک بدات،
 سئ دہستگتیرہ به سئ بؤری ناسن، تا مہرگ له پؤلیسیکیان دابوو کہ

دوآجار لە ناو قووتووی شیر و تایتی ھەل و سابوونە تورکییەکاندا مێشکی پڑابوو. ئەو پۆژە ژاوە ژاویکی مەزن لە ھەموو بازاردا پەیدا بوو کە دەوڵەت ھەموو عەرەبانەکان دەسوتێنێ، لەو شەووەوە سەریاس و کۆمەڵیک دەستگێڕی تر لە مەیدانیکی چۆلدا، عەرەبانەکانیان ھەڵدەگرت دەیانپاراستن و پاسەوانیان دەکردن. ئەو ماوەیە سەریاس بە دەگمەن دەگە پرایەو زوورەکی ئۆردوگا، زۆریە شەوان لەو مەیداندا لە ژووریکی تەنە کەدا دەخەوت.

ئەو پۆژە خوشکە سپییەکان ماوەیەکی درێژ لە بەردەم عەرەبانە کەدا وەستان، باسی ئەو پەشیمانییەیان بۆ کرد کە دواي دواھمین یە کبێنێنیان ھەستیان پیکردوو. ھەردووکیان بە غەمگینی قسەیان دەکرد، بە لām چرپەي دوو کچی عیار لە دەنگیاندا بوو. ھەندێ لە فرۆشیارەکانی ئەو دەورە گوییان لە قسەکانیان بوو، مۆسیقای لەو چەشنەیان لە ھیچ دەنگیکی دیکەدا نەبیستبوو. دوو کچە کە ناواتیان خواست وەک خوشکی خۆی سەیریانبکات، پێشیانگوت گەر حەزبکات دەتوانن گۆرانی بۆ بلێن. ئەو پۆژە سەریاس بە جۆری پەشۆکا بوو ھیچی نەگوت، کە خوشکە سپییەکان پۆیشتن بە جۆریک لە خۆی وە پزبوو، تاسی تەرازووھەکانی فرێداو بە دەنگیکی ھێمن و پڕ نا ئومیدییەو گوتی «ئەم زمانە نەگبەتەي من، ئەم دەموپلە بەدبەختەي من، قەت وا شەل و شەوێر و کر و کپ نەبوو...». ئەو پێتوابوو ئەو شەرم و تێکچوون و سەپوونە کوتوپرەي، سەرەنجیکی بەدیان لای خوشکانی سەي جێپۆشتوو، بە لām بە پێچەوانەو، ئەو شەو خوشکانی سەي تا بەیانی پێکەنین، تەریقی و تێکچوون و شەرمی ئەو کوپە بە جۆریکی سەیر خۆشاندبوونی، پێشتر کە سێکیان نەبینیبوو بەو جۆرە بشلە ژێت. بە لām ئەو سادەیی و شەرمە کوتوپرە کە لە سەریاسدا بینیان مایەي دُنیاييەکی گەورەبوو، دوآجار وەک

خۆیان گووتیان، نه‌وان به‌دوای برابه‌کدا ده‌گه‌پان، نه‌شه‌وه که له‌پیکه‌نیندا خه‌ریک‌بوو ده‌مردن، ده‌مه‌وبه‌یان کاتیک دونیا به‌ره‌و پووناکی ده‌گه‌پابه‌وه، شاده‌ریای سپی و لاو‌لوی سپی بریاریاندا، سه‌ریاسی سو‌بده‌م بکه‌نه‌ براو‌هاو‌پۆسی هه‌میشه‌یی خۆیان. ئیدی به‌ئارامی و خۆشیی‌وه باوه‌شیان به‌یه‌کدا‌کرد و ده‌ستیان به‌قژی یه‌کدا ده‌هیناو له‌به‌رده‌م نه‌و په‌نجه‌ره‌یه‌دا که‌بای سو‌بمی ده‌هینا تیر هه‌وای پر له‌ئاونگی به‌یانیان هه‌لده‌مژی، به‌زه‌درده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه که‌ نیوه‌ی خه‌نده‌ی مرۆف و نیوه‌شی له‌ خه‌نده‌ی په‌رییان بوو بیتاگا له‌هه‌موو نه‌و پۆژه سه‌یرانه‌ی چاوه‌پێیانده‌کات ده‌خه‌وتن.

ئىكرامى كىو دواى سىن ههفته گه پايه وه بۆلام .

من له و ماوه يه دا فىر يووم چاوه پىيكه م، ئىستاش په شىماننيم له وهى نازادىم به هه موو پوكاره سه قه رئا سا كانىيه وه قىبو لكر د . په شىماننيم له وهى ئامىزم بۆ دونيا كرده وه و گووتم من زىندوووم و تهحه مولى زىندوئىتى خۆم ده كه م . ده كرا من له و بىده نكييه دا وهك خه لوه تنشىنىكى بىئاگا له جيهان، وهك يه كىك كه تا دوا نه ندازه بارى زىانى خۆم سووكرد بوو بىنمه وه ... به لام دواى بىستويهك سال ده مويست، دووباره هه موو شتىك تا قىبكه مه وه . نه و شه وه كه ئىكرامى كىو گه پايه وه، پوخسارىكى گه نجانى هه بوو، له جارانى پيشوو پوو خوشتر و ئارام تر بوو . له يه ككاتدا گه وره تر و مندال ترىش ده هاته پيشچاوم ... گه وره تر به جهسته، كه وهك بىچوو دىوئىك هه موو ژورره كهى پر كرد بوو، له هه مانكاتىشدا نىگا و جول و سه ره نجى مندال ئىكى هه بوو له كه نار گۆره پانىك ته ماشاى كۆمه لىك مندالى دى بكات .

ئىكرامى كىو به مه رچىك منى هىنايه ده ره وه بتوانم خۆم بپارىزم، له شتىك ده ترسا كه نه وكات به ته واوه تى نه مده زانى چىيه ؟ شه وئىك بوو تارىك، مانگ ديار نه بوو، پىده چوو خۆى به نه نقهست جۆره شه وئىكى واى هه لىزار دبىت . به خۆى و كاسكىت و تفهنگه كه يه وه له ژورره كه دا هاتو چۆيده كرد، ده يگوت تا درهنگ ده بىت چاوه پىيكه ين ... نه و كات

هیچی پئنه گوتم، تهنیا قسه‌ی له‌سه‌ر خو‌ی ده‌کرد. ده‌یگوت «من چه‌ندین سال خزمه‌تی شو‌پشم کرد... کوشتن نه‌بیت هه‌موو شتیکم بۆ کرد... زۆرجار په‌شیمانم و زۆرجاریش په‌شیماننیم... موزه‌فهری سو‌بده‌م پاکسی دوو هه‌ستی جیا‌وازت ده‌داتن، جارێک واهه‌ستده‌که‌یت هیچ نیت و لا‌وازیته، پاکسیه‌که‌شت پاکسی که‌رویشکیکه له‌ناو که‌له‌گورگی‌کدا، هه‌ندی کاتی تریش نا، هه‌ستده‌که‌یت تۆ له‌وه‌موو شه‌پ و پیسییه‌ت داوه و هه‌ر پاکسیته... ده‌لئیت سا چاکه، سا جوانه، سا من شتیکی ساف و مه‌زئم کردوه... موزه‌فهری سو‌بده‌م شو‌پش درۆیه‌کی گه‌وره‌یه، تۆ به‌خته‌وه‌ریت، تۆ شو‌پشگێز بو‌ویت بیته‌وه‌ی شو‌پش بکه‌یت... نه‌وه‌یان نیعمه‌تیکی خوداییه... واهه‌ستده‌کرد کاتی‌ک شو‌پش سه‌رده‌که‌و‌یت به‌هه‌شتیک بۆ خو‌ی له‌زه‌وییه‌وه هه‌لده‌قولی و دیته‌سه‌ر زه‌وی، که‌چی له‌دووهم به‌یانیییه‌وه، له‌دووهم پۆژه‌وه که ده‌موچاوت ده‌شو‌یت و چاوده‌که‌یته‌وه، چاوت به‌ده‌ستپێکردنه‌وه‌ی هه‌موو شته‌کان ده‌که‌و‌یت، من پۆژ به‌پۆژ له‌دایکبوونه‌وه‌ی ئه‌و شه‌یتانه‌م بینی، شه‌یتانی‌ک سه‌ره‌تا شتیکی چکولانه‌یه، یه‌که‌مجار ده‌لئیت سا قه‌یچیکا، ئه‌و شه‌یتانه به‌شیکه له‌هه‌موومان، شتیکی بچوکه و به‌شیکه له‌سروشتی هه‌ر ئایه‌مییه‌ک... به‌لام تۆزه‌تۆز ده‌بینیت گه‌وره‌ده‌بیت، ده‌بینیت هه‌موو شتی‌ک ده‌بات... هه‌موو شتی‌ک». که‌وایده‌گوت ده‌وه‌ستا و له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌یریده‌کرد، چاوانی هینده‌کرا‌بوونه‌وه واته‌دزانی ده‌یه‌و‌یت به‌سه‌ر ده‌ریایه‌کی گه‌وره‌دا به‌روانیته. هه‌ستمه‌کرد شو‌پش شتیکی مه‌زنی لیس‌ه‌ندوه. پئمگوت «ئیکرامی کیو... تۆ ناته‌و‌یت هیچ به‌من بلئیت... من هه‌موو چیرۆکی خو‌م خسته‌به‌رده‌ستت... به‌لام تۆ ناته‌و‌یت هیچم بۆ بگێرته‌وه... شتیکی ون له‌ژیانی تۆدا هه‌یه و لیمیده‌شاریته‌وه». گووتی «نا... ژیانم شتیکی به‌نرخ‌ی تیا‌نه‌بووه تا زه‌وتیکه‌ن... باس له‌خو‌م ناکه‌م، باس له‌که‌سانیکی تر ده‌که‌م، که‌به‌پێکه‌وت ناسیومن... موزه‌فهری سو‌بده‌م،

من له ناو حيزيدا بووم، به لآم مروؤف له حاله تي ئاساييدا هيچ نابينيٽ، من به ريڪهوت ههندي شتم بيني... سا ئينسان ئازاده، ده توانيٽ هيچ نه بينيٽ... ده توانيٽ تپه پريٽ و ته ماشانه كات... من چه ندين ساله به و شيويه دريژه به خونه كانم ده دم... ديليڪ ئازاده كه م، موچه يه ك بو پيريژنيڪ په يدا ده كه م، ريگاي سه فار بو گه نجيك ده دوژمه وه، كه سيني سر به هيزيكي تر ده شماره وه، سا هر شتيك مانايه كي هبيٽ ده يكه م... شتيك يارمه تيمبدات له مشه وه دريژ و تاريكانه دا ته نيا نه بم... شتيك كومه كم پيېكات و هه ستيكه م ده ژيم... من له دواي پاپه پينه وه زور ته نهام". واگوت و له به رده ممد و هستا، خودايه چاواني پريبون له فرميٽسك، له گيانه وه ريكي نه فسانه يي ده چوو له نيوان كومه ليك دره خندا پيكرابيت و چيتر نه توانيٽ بروت. نه و فرميٽسكانه ي له چاوي نيكرامي كيودا بينيم له و فرميٽسكانه جودابوون كه له چاواني ياقوبي سنه و به ردا بينيم. نه سريني نيكرام گريان بوو بو ته واوي دونيا، به لآم نه سريني ياقوب فرميٽسكي يه كيېك بوو بو شتيك ده گه پريٽ و نايدوژيٽه وه، نه سريني يه كيېك هه موو شته كاني ده وري خوئي ويرانده كات و نه و شته نادوژيٽه وه كه عه ودا ليٽي. فرميٽسكي نيكرام له فرميٽسكي يه كيېك ده چوو به ديار باغيكه وه وه ستابيٽ و ته ماشاي په ژمورده يي و زه ردبووني گوله كاني بكات، نه سريني ياقوب گرياني پياويك بوو له هه مان نه و باغه دا له پيتاوي گه راندا به دواي خونچه يه كي نه فسانه يي و خه يالي خويدا پي به سر هه موو گوله كاني ديكه دا بنيٽ. نيكرام به هيمني هاته به رده م و گوٽي «له دواي پاپه پينه وه هه سته ده كه م سووم نيه... سه رها ويستم بخوينم، بپوم و به جوړيكي تر ده ست پيېكه مه وه، به لآم زه حمه ته به جوړيكي تر ده ستيپيېكه يته وه... موزه فري سوېده م، سا هيچ شتيك له وه زه حمه تر نيه له سه رها وه ده ستيپيېكه يته وه... من شه وان له سه ريان ده خه وتم و به دريژايي نه و مؤته كه كوانه ده هاتنه وه

سەر سەرم، وینەى ئەو درەخت و مأل و شارە خاپوورکراوانە هەمیشە لێرەمدا بوون... لێرە". وایدەگووت و بەدەستەگەرەکانى، ئەو دەستانەى چەندین جار لە دەستی من گەرەتربوون، ئاماژەى بۆ سەرى خۆى دەکرد. شتیک لە شیتى لەبوونیدا بوو، بەلام شیتیتىیەكى ناوەكى و نەبینراو و هێمن. هەمیشە بە یەك شیوەزمان و دەنگ قسەیدەکرد، ئەوکاتەى دەگریا و ئەو کاتەى پێدەکەنى دەنگى وەك خۆى بوو. پێدەچوو مەخلوقیکى نەگۆر، شتیک بەجەرەریكى ئەبەدیەوه لەناویدا خەوتبیت، لەگەرۆیدا جۆرە گریبەك هەبوو وەك دەنگى ئاگرێك وەهەبوو با بیگە شیتیتەوه. ئەویش لەپاوردوویەك پایدەکرد... بەئى، یارانى من، هاوڕێیانى ئەم سەفەرە تارىکەم بەشەو و دەریادا، من لەو پۆژەوهى لەناو لەمکانەوه هاتوو مەتەدەرى، یەك لەدواى یەك ئەو کەسانە دەبینم کە لەشتیک پادەکەن... سەیرکەن... سەیرى خۆتان کەن ئێوەچین، جگە لە کۆمەلێك خێو و تارمایی کە لەسەر کەشتیەك دانیشتون و لەشتیک پادەکەن... شتیک ناوی نییە، پەنگى نییە، ناگیریت و دەستەمۆناکریت... ئیکرامى کێویش لە شتیک هەلەهات، بەلام نەیدەزانى بەکویادا هەلبیت، ویستبووى بېروات و بەجۆرێكى تر دەستپێیکاتەوه، بەلام بۆنى باروت و مردن نەیانھێشتبوو، بەشەو کە دەخەوت ئەو پیاووە هێمنەى پۆژ نەبوو، بەدریژایى شەو هاواریدەکرد، وەك ئەوهى یەکیك بیخنکێتیت گەرۆى دەگیرا، دەبووایە زوو زوو هەستیت و دەموچاوى بشوات و بلیت «واى خودایە... واى خودایە، ئەمەچ شەویکە».

ئەو شەو بەر لەوهى بېرۆین منى گۆرێ، یەكەمجارم بوو دواى چەندەها سال جلینگى دیکەى جیاواز لەو دسداشەیهى زیندان لەبەرکەم. ئەو شەو نەموست پېشم بتاشن، گووتم «لێمگەرێ ئیکرامى کێو... با بەهەمان پوخسارى زیندانەوه بگەرێمەو بەبۆ دنیا...». ئەو ساتەى منى هێنایە دەرى چاوانى پرپوون لەفرمیتسک، گەشییەك و کرانەو یەك

و جوانیبه کی خودایسی په رپیوونه سهر پوخساری، هه ستمکرد له تاریکیدا
 گوره تر و پرتر ده نوینیت. شه ویک بوو سارد، من بؤ یه که مجار کراسیکی
 سمپی و شه پوالتیکی خوله میشی تیرم له بهردابوو، جامانه یه کی کونیشم
 کردبووه ملم و کلاویکی چکولانهش له سهر سهرم... له بیرتانه چیت من
 بیستویهک سال بوو به زوی سه خندا نه پویشتبووم، بیستویهک سال بوو
 هه وراز و نشیوم نه بینی بوو... شه ویک بوو وهک نه و شه وهی تیا گیرام،
 نه و ساته ی ئیکرام ده سستیگرم و منی به ناو درهخته کاندای برد له هه مان
 نه و ساته ده چوو که کوماندو سه وزپوشه کان منیان ده سته ستمکرد و
 هیئامیانه دره وه، که به ناو داره کاندای ده پویشترین هه ستم به هه مان هه وای
 سارد، هه مان جریوه ی نه ستیره، هه مان ترس ده کرد. شه ویک بوو وهک
 هه مان شه و بیمانگ، به لام پر له هاواری نه ستیره. له بیرتانه چیت من له و
 شه ش مانگه دا چند جاریک هاتبوومه درئی، هه موو درگاو دروازه کانم
 تاقیکردبووه وه، به لام هه میشه له ناو درهخت و دوندو خه رنده عاسیبه کاندای
 گیرمده کرد و ناچار بهر له وهی پئی گه پانه وه ونبکم ده گه پامه وه.
 نه و شه وه جیهان له جاران بچوکتتر ده هاته پیشچاوم، من له سه حرادا
 به گوره یسی و کرانه وه یه کی بیئه ندازه به رین راهاتبووم، هه ستمده کرد
 ده پوین و له شوینیکدا جیهان کوتا بییدیت... نه و شه وه هیچ خه یالتیکم
 نه بوو نه و عه رده ی من له تاریکیدای به سه ریدای ده پوم، به خاکی ترو دونیای
 تره وه گریدراره. نه مده زانی ماوه یه ک دواتر له شه ویکدا، له که شتیبه کدا،
 له دریا یه کدا که ئیوه ده لئین وه فای بؤ که س نیبه، سه ربه رنده که مه وه و
 تیده گم نه وهی له بیابان فیزیووم چ حه قیقه تنیکی گوره یه، زه وی و ژیان
 چ یه که یه کی پتکه وه گریدراون. تیده گم نه و لایه نه گه ردونیا نه ی مروف،
 نه و لایه نه گه ورنه ی که بیابان و لم له مندا زیندوو یانکرده وه، واده که ن
 ئاسووده بم. واده که ن له ناوه پاستی ئم شه پولانه دا نه ترسم، باوره م
 به مردن نه بییت، بتوانم دریا وهک دؤستیک ته ماشاپکه م، ده ست له م

دھریا بیٹھندازہیہ بدھم و ہاواریکہم «نہی دھریا پینماییمان بکہ...»۔
 کئی لہ نئیوہ شہوئیکی تاریک ہاتوتہ دھری و لہ تہختی نہم کہشتیہوہ
 ہاواریکات و بلّیت «نہی دھریا فریامانبکہوہ...»۔ من ہزاران شو
 لہ پہنجہری زیندانہ کہ مہوہ ہاوارمدہ کرد «نہی بیابان فریامکہوہ... نہی
 لم فریامکہوہ»۔ دلنیا بووم شتیک لہ بیابانداہہ گویسی لیمہ، شتیکہ وہک
 من و تو نییہ، نینسانیک نییہ بہ دوو چاو و دوو گوچک و دوو دہستہوہ،
 بہ لام شتیکہ لہ ہموو لایہ کہوہ دیت، لہ گہل ہوادا ہستی پیدہ کہیت،
 لہ گہل پووناکیدا بہرو پووتدیت، لہ گہل سیبہردا فینکتدہ کاتہوہ، شتیکہ
 نادیارہ، بہ لام گہر چاوت لیکبنتیت دہیبینیت۔ من نہو شہوہی لہ و مالہ
 ہاتمہ دھری و آمدہ زانی لہ سہر خاکیک وہستاوم لہ سہر نہم نہستیرہیہ
 نییہ، نینسان ہمیشہ نہوہ لہ یاددہ کات کہ لہ سہر نہستیرہیہ ک دہڑی،
 نہوہ لہ یاددہ کات مالہ کہی نہو، کیلگہ کہی، باغہ کہی بہ شیکن لہ گہردون،
 منیش نہو شہوہ کہ ہاتمہ دھری نہوہم لہ یاد کرد۔

بہ نیکرامی کیوم گووت «ہاورپم، دونیا بو ہیندہ بچوکہ» وہک
 نہوہی لہ تاریکیدا نہمبینیت وہستاو ناوپردایہوہ و گووتی «لہ بہر نہوہی
 نیمہ خراب تہ ماشایدہ کہین...»۔ نیکرامی کیو نہو شہوہ نہیدہ ہیشٹ
 لہ گہل خہیالہ کاندا برپوم، نہیدہ ویست ہست بہ دلنیا بیبکہم، دہیگووت
 «دلنیاہی دہتکوڑیت... موزہ فہری سوچدہم، دلنیاہی خہوت لیدہ خات،
 وہک چولہ کہیہ کہ دلنیاہی کویریدہ کات و ناہیلّیت پشیلہ کان ببینیت...
 سا من ہرگیز دلنیا نہ بووم... ہرگیز»۔

کاتیک گہیشٹینہ نہو دیو درہختہ کان، لہ سہر بہردیک وہستاو دہستیکرد
 بہ نوڑکردن۔ پیشتر نہمدہ زانی نوڑدہ کات، بہ لام نوڑدہ کانی سہیریوون،
 لہ ناکاو بیپہ چاوکردنی وادہ و کات و شوینی نوڑدہ وستا و پکاتیکہی
 دادہ بہست۔ دواتر ویستم باسی خودای لہ گہلدا بکہم، بہ لام نہہاتہ
 ڈیریار، ہرگیز پوڑیک لہ پوڑان باسی خودای نہ کرد، وہک شتیک کوتوپر

له‌خه‌وی غه‌فله‌تی هه‌ستینن نو‌ژی‌ده‌کرد. که زیاتر ناسیم سه‌ره‌نجمدا هه‌ندئ شه‌و بیهیچ سه‌نگه‌یه‌ک، بیده‌ستنو‌ژ، بیه‌رمال له‌سه‌ر خۆل و عه‌رد و به‌رده‌په‌سه‌کان نو‌ژی‌ده‌کرد. ئه‌و شه‌وه که ته‌وا‌په‌وه‌به‌ده‌نگیک په‌په‌وه‌له‌نه‌ئینی لی‌په‌رسیم «موزه‌فهری سه‌بده‌م... ته‌و د‌ل‌نیایت سه‌ریاس، سه‌ریاسی سه‌بده‌م کورپی ته‌ویه، د‌ل‌نیایت؟». به‌ئارامیه‌وه په‌رسیم «ئه‌ی ته‌و د‌ل‌نیایت که‌سه‌یک هه‌یه به‌توانیت مندالی خه‌یالی به‌و خۆی دروستبکات؟ کئ هه‌یه مندالی‌یک به‌خه‌یال بکاته کورپی خۆی؟». پاش نیستی‌ک گووتی «من ده‌تبه‌م به‌و جی‌گایه‌ک، له‌وئ هه‌موو چه‌روکی مردنی سه‌ریاست به‌و باسه‌ده‌که‌ن... ده‌زانم ئه‌و به‌سه‌ره‌اته غه‌میکێ زۆرت ده‌داتن، به‌لام دوا‌جار ته‌و سا هه‌موو دونیات به‌و چه‌روکی‌یک ده‌و‌یت». ئه‌و کات ته‌ینه‌گه‌یستم به‌و واده‌ل‌یت، وه‌کو ئه‌وه وابوو بزانی‌ت شه‌وی‌ک له‌شه‌وان له‌پاتراوه له‌گه‌ل ئیوه‌دا سوار که‌شته‌یه‌ک ده‌بم و له‌ناو ده‌ریادا ونده‌بین و شه‌وان قه‌پتانی که‌شته‌یه‌که به‌و ئه‌وه‌ی غافل‌مانبکات ده‌ره‌فتمان ده‌داتن له‌نیوان گه‌وره‌یی ناسمانی و گه‌وره‌یی ده‌ریادا ئه‌م چه‌روکه‌تان به‌و بگه‌رپه‌وه. ئه‌و شه‌وه وه‌ستام و په‌یم‌گووت «من نه‌پاوه‌ری حه‌قیقه‌تم و نا‌پاوه‌ری چه‌روک... من ده‌مه‌و‌یت ئازادی خۆم بزیم». لی‌تان نا‌شارمه‌وه ئه‌و کات به‌دروستی نه‌مه‌دزانی ئازادی یانی چی، له‌سالانی زینداندا فه‌یره‌ویه‌ووم ئازادی په‌وچ له‌ئازادی جه‌سته جیا‌به‌که‌مه‌وه، ده‌شه‌بو‌ویه جیا‌به‌که‌مه‌وه. ئه‌و سالانه فه‌یره‌ویه ئه‌وه‌ی به‌جه‌سته دیله ده‌توانیت به‌په‌وچ ئازاد بیت، به‌لام ئه‌و شه‌وی ئازادی‌یه هه‌ستم به‌هه‌قیقه‌تی له‌شی خۆم ده‌کرد، هه‌ستم‌ده‌کرد یه‌که‌مجاره قاچه‌کانم ده‌په‌وین و هه‌زی‌یک نییه بیانوه‌ستینن، به‌ریه‌ستی‌ک نییه پاریان‌گری‌ت. ئه‌و شه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌په‌وه خنکاوی‌ک دوا‌ی ساله‌های سال له‌ژێر به‌هردا، له‌ژێر بارسته‌قورس و سه‌نگینه‌کانی ئاودا، سه‌ره‌ئاوه‌که‌وتبیت و سینه‌ی کرابه‌تته‌وه‌و په‌ر به‌گه‌روی هه‌وا هه‌لم‌ژیت، بیه‌ینه‌ننه په‌شچاوی خۆتان، ئه‌وانه‌ی له‌م زه‌ریابه‌دا خنکاوان، ئه‌وانه‌ی نیستا له‌ژێر ئاوه‌وه ته‌ماشای

که شتییه‌کی ئیمه‌ده‌که‌ن، له‌ناکاوا هیزکی خودایی زیندووایانباته‌وه و سه‌ره‌ده‌ریا بهیننه‌ده‌روه‌و پر به‌سنگیان هه‌وا هه‌لمزن، ده‌بیت هه‌ست به‌چ خوشییه‌کی بکه‌ن؟ چ به‌خته‌وه‌ریه‌کیان هه‌بیت؟ نه‌و شه‌وه‌منیش وابووم، له‌خنکاویک ده‌چووم دواي سالانیکي دریز سه‌رناو که‌وتبم و هه‌وا هه‌لمزم. من نه‌وشه‌وه‌و شه‌وه‌کانی دیکه‌ش راستگوبووم، ده‌مزانی چ زه‌مه‌ته‌پۆحیکي نازاد بنیمه‌وه‌سه‌ر سه‌کی ژیانیک پره‌له‌دیلی و نازار و کۆیله‌یه‌تی. ده‌مزانی ئیستا چ پۆحم و چ جه‌سته‌شم نازادن، به‌لام به‌یه‌ک پانه‌هاتوون، هه‌ردووکیشیان له‌گه‌ل نه‌و شه‌وو جه‌نگه‌ل و ناسمانه‌ بچوکانه‌ی ده‌وربه‌رمدا ناته‌بان. نه‌و شه‌وه‌ ده‌بوایه‌ هه‌رچی ده‌نگیک له‌ناوه‌وه‌مه‌وه‌ دیت بیده‌نگیکه‌م و لیگه‌پۆم جه‌ستم به‌جۆری خۆی بجولیت و سه‌پوات و سه‌مابکات، وه‌ک بالنده‌یه‌ک که به‌پرتاو له‌قه‌فاز دیته‌ده‌ری و چرکه‌ی یه‌که‌م له‌خۆشی فرین چهند جاریک به‌ده‌نگی به‌رز ده‌جریوتینیت، دواتر به‌هه‌موو تین و تاوی خۆی به‌رزده‌بیته‌وه‌ تا سه‌رله‌نوئ هه‌ست به‌باله‌کانی خۆی بکات، له‌وساته‌دا هه‌موو ژیانی، هه‌موو گۆرانیه‌کانی، هه‌موو موعجیزه‌ی ده‌نگ و په‌نگی له‌باله‌کانیاپه‌تی، منیش ناوه‌هابووم، هه‌موو مه‌عجیزه‌ی ژیانم له‌هه‌نگاوه‌کانمدا بوو. نه‌وه‌ی من چیرۆکی سه‌ریاسی سو‌بده‌م ده‌بیستم، دلته‌نگینه‌کردم، له‌دلی مندا ماناا و شیوه‌کانی غه‌م سه‌یر گۆرابوون، چیتر غه‌م نه‌و هه‌سته‌ ساده‌یه نه‌بوو بۆ چاره‌نوسی خۆم و نه‌وانی تر، به‌لکو نه‌و مانا قوول و بینگه‌ردو نه‌گۆره‌ بوو که له‌هه‌موو وجوددا ده‌ره‌وشایه‌وه.

نه‌و شه‌وه‌ تا به‌ریه‌یان به‌په‌نگاوه‌ بووین، له‌و شه‌وه‌دا نه‌ بالنده‌یه‌ک ده‌فری، نه‌گورگیک ده‌یلوراندا، نه‌ میشووله‌یه‌ک گیزه‌ی ده‌هات... کپییه‌کی سامناکتر له‌ کپی سه‌هرا باوه‌شی پیاکرتبووم. من و ئیکرامی کپو نه‌و بیده‌نگیه‌مان نه‌شکاندا، ده‌پۆیشتم و سه‌یری نه‌ستیره‌کانم ده‌کرد و له‌نیهانی خۆمدا ده‌مگوت «من نازادم... نازادم... نازاد».

ئیکرامی کێو وهک حورمه تی ئه و شه وه بزانیته، برهویهک به وینه ی برهوی ئه سپنیک به ده ست و پاشووه کانی خۆی له ههنگاوه کانییدا بوو... هیند گه وه بوو هه ستمده کرد نیوه ی دنیا ی بو خۆی بره ووه و نیوه که ی دیکه ی به خشیوه به شته کانی تر. من له زه تیکی بیسنورم له پۆشتن و هه وا و تاریکی ده بینی، ترسیکیش له دل مده بو وهک ترسی مره ویه که بو یه که مجار به نیو ته قه و شریخه ی گولله ی پاوه کانه دا بفریت. هه ندیجار به بیده نگه ی داده نیشته ی و پشوری کورت کورتمان ده دا، قسه مان نه ده کرد، ئه و زووزو به ده سته سپنیک عاره قه که ی ده سپی... من پێویستیم به هیچ قسه یه که نه بوو، وهک ماسیه که له تۆری پاوه که ریکه وه بازیدایته وه بو ناو ئاو و دلی هیشته پریته له خورپه ی مردنی خۆی... ده مزانی که شه وو گه ردون و نه سته یه کانه سه یرمه ده کن، سه یری ئازادی پیاویک ده که ن هه موو هیزی خۆی کۆکردوته وه بگات به شته یکی دور.

من زیندان وایلیکردم نه توانم به ده نگه ی به رز قسه له شادی و ئازاره کانی خۆم بکه م،... ئه و بیده نگیه مه زنه ی شه ویش ئه و هه وایه ی پیده به خشیم که شادییه کانی خۆم پرکه م له پامان و بیده نگه ی... دۆستان ئینسان هه ر ئه وه نییه، به توانیته غمه کانی خۆی بکاته تیفکرین و وردبوونه وه، ده توانیته شادییه کانی خۆشی بگۆریتته سه ر تیرامان و خه یال و بیرکردنه وه. ته نهایی و زیندان مرۆف فێرده که ن، سه ماکانی بکاته تیفکرین.

ئه و به یانییه دوا ی شه وێکی پر هیمن گه یشتینه مایک له قه راغ گوندیکی بیده نگدا و کیژکی سپی پۆش به په فته یه کی په شه وه له گه رندی، جوانترین مه خلوقیک تانه وکات له ژیانمدا دیبیتم ده رگای لی کردینه وه. دوا ی شه وێکی درێژ له بیده نگه ی ئیکرامی کێو گووتی «شاده ریای سپی به یانیه باش... دوا جار گه یشتین، ئه مه موزه فه ری سو بده مه... ئه و پیاوه ی زیاد له بیستویهک سه له دیله، ئه مه ش یه که مین به یانی ئازادییه تی».

من به و پرچ و پیش و جهسته لاوازه و پتر له درنده یهک ده چووم
 نه وهک له مرؤف. شاده ریای سپی پیشتر که سیکی نه دیبوو، پیشی له بهر
 پییدا بییت و پرچه سپیه کانی له که مه ریدا و چاوی پرپیست له سیبهری
 برؤنزیانه ی بیابان. من وهک له بهر ده مرقه دیکدا بنوشتیمه وه، له بهر ده م
 جوانی و پاکی و گهره یی یه که م ئافره تدا نوشتامه وه و گوتم «ژیانتان
 پرپیست له نور خانم... من موزه قهری سو بده م نه وه تا ته ماشاکه، هه موو
 تاریکی دونیا به دوا ی خو مدا راده کیشم...»

وامده گووت و ده ستم بو ئاسمان و به یانی و دوا هه مین ته پوتؤزی
 زولمهت راده کیشا، وامده گووت و سه یری به ریپی شاده ریای سپیم ده کرد،
 که پرپوو له پووناکی، نه وه سه ره تای ناشنایی من بوو له گه ل نه و
 دوو کیژده که تا مردن ژیانی منیان پرکرد له پووناکی، وهک چؤن
 دوا هه مین رؤژه کانی ژیانی سه ریاسیشیان پرکرد بوو له نور و پؤشنی.

سه ریاسی سو بجه دم پئیانده گوت «پرؤفیسوری عه ره بانه کان». ئه و ئه و عه قله بچکولانه یه بوو له ناو ئه اندازه ی ئالۆز و پیناوپینچی بازاره کاندا سه ده ها ده سستگپری مندالی رینماییده کرد. ده سپرکی سووری ده به سست به نیتوچاوانییه وه، جگه ره یه کی تورکی به ده سستییه وه و گوجاننکی چکولانه له ده سستیدا.

ئه و بوو منداله شیرفرۆشه کانی گواسته وه بۆ پشتی ئاسنگه ره کان، رۆنفرۆشه کانی له پیش مزگه وته که وه تا نزیک مهیدانی مریشکه که دوورخسته وه، ئه و بوو ئاوینه فرۆشه کانی له قه یسه رییه کان نزیک کرده وه، ده رمانفرۆشه کانی له بۆنی چلپاوی بازاراوه تا سه ر شوسته پا که کانی ناوه راستی بازار چولاند و کردنی به هاوسیی کتیبفرۆش و وینه فرۆشه کان. ئه و بوو له هه موو جینگایه که وه ده روزه ی ده نۆزییه وه بۆ هه له اتن و پا کردنی عه ره بانه کان. ده یان که لاوه ی کۆن و مه خزنی چۆل و هه وشی خاپور و جهیتلراوی کرد به بنکه و هه شارگا، پاسه وانی شه وانه ی دانا. ئه و خه وی به وه وه ده بیینی یاسایه ک بۆ بازار دابنن، نه خشه ی شاریکی تر و جۆره دونیایه کی دی بکیشیت.

ئه وانه ی له نزیکه وه ناسییان ده لپن توانایه کی ئه فسووناوی هه بووه له سه ر رازیکردنی هه موو که سیک. سه دان مندال بوون ئه گه ر ئه و عه ره بانانه نه بایه ده بوو بین به چه کدار، یان ده بایه بگه رینه وه بۆ

گوندە پيس و تاريكه كان، يان له گه ل کاروانتيكدا پويكه نه ده ره وهى ولات. سهرياس له ههركهس زياتر ده يزاني ژياني نه وان پابه ندى نه و گه مه سهيره به كه له نه نده زه ي نالوز و تيكه ولاوى نه و شاره دا ده يكه ن. تواناي قسه كردنى له ته مه نى خوى گه وره تريبو. شه ويكييان دواى جهنگ و جه ده ليكى دوور ديريژ پوزنامه نوسىكي گه نجى هيتايه سه رپا كه هيج كهس له م سه ر زه وييه دا مافى شه وهى نيبه به زور بيانگيرتته وه بق گونده كان... شه ويك بوو تاريك، كاتيک نه و پوزنامه نوسه ده ركه وت، خوى و هاوپتيكاني له ده وري قورى و مه قه ليه به كى پر ناگر دانيشتبون. پوزنامه نوسه كه گه نجىكي نيسك سوک بوو، به لام پرپوو له غرورى نه وانى خه لكى لاديتيان وهك سه گ ته ماشاده كرد. كوپی به رپوه به ريكي قوتابخانه و ژنه فه رمانبه ريكي به رپوه به رايه تى بودجه بوو، به دريژايى ژياني كراسى پاكي له به ركردبوو، ته مه نى له كافترياكاني زانكو و سه ر كورسى بيروى پوزنامه كاندا برده بووه سه ر، گه نجىكي باريك به قزيكى خاو و جووتى چاويلكه ي سه پيه وه، كورپى پورى له مه خزه نتيكى لوريال له فه رايبورگه وه به رده وام عه ترى بق ده نارده وه. نه و شه وه هاتبوو تا رپپورتاژيكي دريژ له سه ر نه و «ناژه لانه بنوسيت كه له جياتى شه وهى شار پيسبكه ن، ده بيت كي لگه بيتنازه كاني كوردستان بكيلنه وه». سه رياسى سو بده م تاكه ده سگيرپك بوو پوزنامه بخوينتته وه. ساتيك سه روسه كوتى نه و ده ركه وت، سه رياس له نزيك مه قه ليه به كه وه كزه له يكردبوو. پوزنامه نوسه كه به كراسه سه پى و پانتۆله جينزه ته سه كه كه يه وه له فه نتازياكاني خويدا پۆلى رپپورتاژكاريكى گه وري ده بينى كه كاره كه ي ناچاریده كات بچيته ناو شويني عاجباتى و له گه ل كه ساني سه ير و سه مه ره دا قسه بگات. سه ردانى نه وشه وهى بۆلاى خاوه ن عه ره بانه كان به پووداويكى سه ير و ناوازه ي ژياني خوى ده زانى. ده ستگيره كان ده يانزاني نه مجوره گه نجانه وهك جه يوان ته ماشايانده كه ن. نه و شه وه له به رده م نه و ناگره دا

پۆژنامەنوسەکە قسەى لەسامانى کشتوکاڵ و بەرھەمی ئاژەل کرد، سەریاس باسی لەسامانى مرۆف و سەرھوتی بێناز و فەرامۆشکراوی ئەو ھەزاران مندالەکرد کە لەچوار سالییەوہ بۆ پەیداکردنی نان دەپژێنە سەر شۆستەکان. پۆژنامەنوسەکە باسی لەجوانی شارەکان و پاکی شۆستەکان و پێناسانی بۆ تۆتۆمۆبیلەکان کرد، بەلام سەریاس باسی لەجوانی ژاڤو و لەدەستچووی خۆی و ئەو مندالانەکرد کە لەبەر نەبوونی ئاو دەبیت لەگراوہکاندا خۆیان بشۆن. پۆژنامەنوسەکە باسی لەگەرانەوہی لادییەکان بۆ گوندەکانیان کرد، سەریاس قسەى لەگەرانەوہی مرۆف کرد بۆ ژیانیکى مرۆفانە. پۆژنامەنوسەکە قسەى لەسەر ئەو کێلگە و پیرانانە کرد کە چاوەپوانى دەست و پەنجەى ئەوان دەکەن، سەریاس قسەى لەو سەدان ھەزار مندال و گەنجەکرد کە جارێکی دی نە لەشارەکان و نە لەگوندەکاندا ناتوانن ئاسوودە بژین.

ئێستا بێردەگەمەوہ ئەوان ئەو مندالانەبوون کە لەناو جوگرافیاکاندا سەریان لێشێوا... وەک ئێمە کە دە پۆژە لەناو ئەم دەریایەدا سەرمان لێشێواوہ... ئەو شەوہ کە سەریاس بەقسەى دەستگێژە مندالەکان ئەو پۆژنامەنوسەى بەزاند، یەکن بوو لەشەوہ گەنگەکانى ژيانى، بۆ پۆژى دواى لە لاپەرەى پێپۆرتاژدا وێنەکەى لەگەل «سینەى کەژال» دا بلاوہبیتەوہ، لەسوارچاکیکی کۆن دەچیت لەگەل ئەسپەکەیدا، لەو وێنەیدا جگەرەیهکی «مۆر»ى درێژ بەلا لێوہوہیە، گوجانیکى گەورەى بەدەستەوہیە و بەزەرەخەنەیهکی گەورەوہ تەماشای کامیراکە دەکات، ئەوہ پونترین وێنەیهکی ئەوہ من دبیتم. ئەوہى سەیرە ئەوہیە ناوی سەریاسى سوپدەم، نە لە پێپۆرتاژەکە و نە لە ژێر وێنەکەدا نەھاتوہ، ئێستا دەلیم گەر بەاتبايە و ئەو ناوہ غافلنەکرايە لەوانەبوو خیراتر پاستییەکان ئاشکرابن. لەو شەوہوہ ئیدی ھاوپیکانى ناویان نا پروفیسۆرى عەرەبانەکان. سەریاس لەو گەنجانە نەبوو حەزى لەپیکدان و شەپ بیت

لەگەڵ پۆلیس و چاوەدێرەکاندا، بەوهدا پۆلیس و چاوەدێرەکانیش بەشیک بوون لەو خەڵکانەی دەبایە ئیواران نانیکى باش ببەووە بۆ منداڵەکانیان، دەکرا هەریەکێک لە دەستگێرەکان شتیک بخاتەسەر بودجەیک تا دڵی ئەوانیش دەستەمۆکریت و لەگەڵیاندا دڵپەق نەبن. هەموو ئەو منداڵانەی کە بەر لە چوار پێنج ساڵ لەمەوبەر لە سوپای عەرەبانەکاندا بوون، هەموو ئەوانەى ئەو سەردەمە بەشیک لە ژێانیان لەسەر شۆستە و لەناو قورچلپاوی بازاردا بردۆتەسەر، دەزانن سەریاس ئەندازیاری ئەو پێکەوتنە نەینییەى نێوان پۆلیس و ئەو منداڵانەبوو، کە پۆژنامەکانی ئەو زەمان بەگەلتەووە پێیان دەگووتن «هەجیجیە مۆدێرنەکان».

دۆستان... کاتیک ئەمشەو ئیمە لەم سەر قەرەغی کەشتییەووە قسەدەکەین، دەبێت ئەو زەمان لەیادنەچیت بپرسین ئایا پۆلیسەکانی ئەو زەمانەش کێ بوون؟ هەر کۆمەڵیک منداڵ و گەنجی وەک سەریاس و دۆستەکانی بوون، ئەو هەرزەکارانەبوون کە دەیانوسیت ژنەکانیان جوانتر بەخۆکەن نەبا بکەوێتە سەرچاوە و بەردەستی خاوەن بازارە گەورەکان، دەیانویست زووتر دەسگیرانەکانیان مارەکەن، نەبا یەکیک لە دوورەووە بێت و بیانبا و ئیدی هەتا هەتایە نەیانبیننەووە. ئەگەر شەویک شتەکان ئاوەها تێکنەچووایە دەکرا سەریاسی سوێدەم بێت بەهاوێرێ و دۆستی ئەوانەى دواتر لە ئیوارەیکەى غەمگیندا دەیکوژن. ئەو ماوەدرێژەى سوپای عەرەبانەکان توانی بژی و خۆی لەدوژمنە بێشومارەکانی بپاریزێت و بچیتە ناو ستراتیژیکى سەیری دەرکەوتن و هەڵاتنەووە دەگەرێتەووە بۆ سەریاسی سوێدەم و پۆلیسە گەنجەکان. شانتۆیک بوو بۆخۆی، دەبایە هەرکات ئەوان دین و بەدارەکان دەکێشن بەعەرەبانەکاندا ئەوان بەکۆمەڵ بوروژین و بیکەنە هەراو پووێکەنە شەقام و کوچە لاتەنیشتەکان. چ شانتۆگەرێکەى زیڕەکانەبوو کە تێکەڵەیکەى گەورەبوو لەپاستی و درۆکردن، چ یارییەک

بوو که هه‌میشه درزیک له نیوان یاساکانیدا ده‌مایه‌وه بو ئه‌وه‌ی ژیا‌نی دوو کۆمه‌له ئاده‌میزادی غه‌مگین درێژه به‌خۆبیدات و به‌رده‌وامبیت. ئیستا هه‌موو ده‌زانین ئه‌و شوستانه بو که سانیک که دونه‌یا‌یان لی‌بچوک‌کرا‌بووه‌وه دوا‌هه‌مین شویتی مان و نه‌مان بوون، ئه‌وانه‌ی له‌و ورده‌والانه‌ بترازیت که له‌سه‌ر شوسته‌کان ده‌یانفرۆشت چ نه‌گه‌ریکی دیکه‌یا‌ن بو ژیا‌ن نه‌ده‌بینی. سه‌ریاسی سو‌بده‌م له‌ هه‌رکس زیاتر ده‌یزانی ئه‌وان له‌ چ بسته‌زه‌ویه‌کی بچوکدا گیریا‌نخوار‌بووه، له‌ چ ئه‌ندازه‌یه‌کی شکاو و له‌ناو چ باریکه‌پێیه‌کی ناو ئه‌و شارانه‌دا ده‌بیت برۆن، چ تاریکیه‌ک چاوه‌پێیا‌نده‌کات گه‌ر به‌وردی یاریه‌کان نه‌کن. به‌لام بازار چه‌نگه‌ له‌ هه‌میشه‌ش وه‌ک جه‌نگه‌ له‌ ده‌مینتیه‌وه. ئه‌و پۆزانه‌ی به‌خۆی و عه‌ره‌بانه‌که‌یه‌وه، کپاره‌کانی به‌و ده‌نگه‌ مندا‌لانه‌یه‌ی خۆی بانگه‌کرد جوانترین توری سه‌ر زه‌وی بکرن، ببه‌ر بخۆن ناسک و شیرینتر له‌ لوقمه‌قازی، ده‌نگی خۆی خوار و خێچ و درێژه‌ده‌کرده‌وه و ده‌یگوت وه‌رن سه‌یری گه‌وره‌ترین لاسکه‌ سلقی سه‌ر زه‌وی بکن، خه‌یا‌ر بخۆن له‌زاردا ده‌بیته‌ ئاوی زه‌مزه‌م، به‌ه به‌ه له‌م هه‌لۆزه‌یه‌ که‌ هی باغی خواگیا‌نه‌ له‌به‌ه‌شته‌وه، هه‌رمییه‌ک چه‌زهره‌تی جو‌بره‌ئیل به‌ده‌ستی خۆی ناشتویتی، هه‌نار، وه‌ی وه‌ی له‌با‌جی هه‌نار بیخۆن که‌ کویر چاکه‌کاته‌وه... ئا لی‌ره‌دا ده‌بیت بوه‌ستن و ئاگاداری‌ن، ئه‌و پۆزانه‌ی سه‌ریاسی سو‌بده‌م هاواری له‌هه‌ناریک ده‌کرد کویر چاکه‌کاته‌وه، نه‌نیا قسه‌ی له‌ میوه‌یه‌کی خه‌یا‌لی نه‌ده‌کرد، به‌لکو قسه‌ی له‌ چیرۆکیک ده‌کرد ته‌واو له‌ جه‌وه‌ری هه‌موو شته‌کاندا‌یه. «هه‌ناریک که‌ کویر چاکه‌کاته‌وه». نا... ئه‌مشه‌ویش باسی «مه‌مه‌دی دلشوشه» و «سه‌ریاسی سو‌بده‌م» و «نه‌دیمی شازاده» و په‌یوه‌ندی‌یا‌ن به‌هه‌ناریکه‌وه که‌ کویری چاکه‌کاته‌وه بو ناکه‌م... هیشتا زوه‌ به‌ته‌واوه‌تی بگه‌ینه سه‌ر چیرۆکه‌که‌مان، پێده‌چیت ئیمه‌ گه‌له‌ک شه‌وی تر له‌ ده‌ریادا بین، گه‌ر خودا کۆمه‌کی پێکردین و چیرۆکه‌که‌مان پچراو به‌یا‌نییه‌ک

له قه راغى مهمله كه تىك گيرسا بنه وه، گهر پۆلىسى كه ناره كان گرتيانين و له په كيان جيا كردينه وه نه وا غه م له وه مه خۆن كه كۆتايى ئەم چيرۆكه تان نه بيستوه، نيوه نه وه تان له كۆتايى چيرۆكه كه دا، ئەم كه شتييه كۆتايى هه موو نه و چيرۆكه يه . نا گهر به يانى ئەم كه شتييه نوقم بوو و په كۆك له سه رنشينانى به مه له گه يشته وه سه ر نه رز ده توانيت له و شوينه وه ي من وه ستاوم خۆى ده ستپيڤكات وه، من ئيستا ده توانم بوه ستم و هه ر په كۆك له ئيوه دريژه به و حكاپه ته بدات، به مه رجى ئەم چيرۆكه دوا جار له م كه شتييه دا دواييبت. ئەم كه شتييه وئله ي ده ريا، ئەم كه شتييه ي نه چاره نوسى دياره و نه ئاراسته . نه و كه شتييه ي نازانين له چ دورگه به ك و زه وييه ك دامانده گريت، تاكه كۆتايى هه موو ئەم چيرۆكه يه .

به هه رحال، هاو پييان ... ژيانى سه رياسى سو بده م له بازاردا به شتيكى بازار و به شتيكى گه مه كردن بوو، نه و ده بايه سه دان مندا ل له گه ل په كدا پيڤخات، دوا جار نه نجومه نيكي چكۆلانه يان دروست كرد ... له و نه نجومه نه دا كۆمه ليك هاو پيى دلسۆزى دۆزيبه وه كۆمه كيانده كرد. «ژينۆى مه خمه لى» و «ئاده م مه رجان» دوو دۆستى نزيكى ناو نه و نه نجومه نه بوون، له گه ل نه وه دا چه نده ها شه و ده بوونه پاسه وانى عه ره بانه كان. ژينۆى مه خمه لى ماسى ده فروشت، ئاده م مه رجان بللورى چرا. نه وان له سه رياس ئارامتر و نه ناسراو تري بوون، به لام له ئاشتكردنه وه و پيڤخستنى نيو عه ره بانه كاندا له سه رياس به حيكه تتر و هيورتر بوون. سه رياس هه نديچار له ناكاو له سروشتى خۆى ده رده چوو، ئاره زويه كى سه يرى شه پ و په لاماردانى تيا ده جولا. نه و بيئاگاي خۆى له زۆربه ي شه ره كاندا به شداريد ه كرد، په كۆك له كوشنده ترين جه نغه كان نه و شه ره بوو كه له نيتوان دوشا و فروش و پاكه تفروشه كاندا پوويدا و گه يشته به كارهيئاننى ده مانچه، كا تيك سيان له پاكه تفروشه كان په كۆك له نه ياره كانى خويان به سى گولله

لە ئاودەستی مزگەوتیکی ناو بازاردا کوشت. ئەو ئیوارە یە شەپ لە نێوان ھیزە جیاوازه کاندایە کلکە ی قەیسەرییە کاندەو تا لای نوڤل فرۆشەکانی بەرخەستە خانە کە بلایووو، لەو شەپە گەرمانەدا کە ئیدی کەس بیری لای ھێوری و عەقل نەبوو، سەریاسی سووچدەمیش بە تەرازوو، شیشی قەپان، گوریسی قولاپدار شەپیدە کرد. ھەموو جارێک کیلۆکانی دەگرت بە دەستی یەو و کوێزانە بە سەر سەری شەپکەرە کاندایە داوایدەدا. پۆژێک لەو شەپانەدا بە دەمی چەمچە یەکی گەچکاری شوختیکی قولیان کردە پرومەتی.

لە ساتیکدا ھیشتا شەپ گەرم بوو ژینۆی مەخمەلی سەریاسی لە سەر دوو بلۆک دانای، پەپۆ لە دوا ی پەپۆ دە یخستە سەر برینە کە ی، نا لە وکاتەدا خوشکە سپییەکان وەک نیشتنەو ی لە نا کاوی دوو فریشتە، وەک نیشتنەو ی کوتوپری دوو پەری لە ئاسمانەو لە بەردە میاندا دا بە زین. دەرکەوتنی شادەریای سپی و لاو لای سپی بە جۆرێک سەیر و کتوپریوو، چیرۆکی بومە لەرزەکانی ھێنایەو یاد... وەک ئەو ی سەعاتیکی نەیتی لە ناو وە وەختی ئەو برینە یان پێبلیت، ھەردووکیان راستە و خۆ بە چەند دەقیقە یە ک دوا ی زامدار بوونی گەیشتنە لای سەریاسی سووچدەم. ژینۆی مەخمەلی پەیتا پەیتا دەرمانیکی سووری دەخستە سەر برینە کە ی و دە یگوت «دوینی شەو ئەم برینەم لە خەمدا بینی، لە دەموچاوی تۆدا نەبوو، لە سەر دەستی راستی خۆم بوو». سەریاسی سووچدەم کە نەیدەتوانی پێیکە نیت دە یگوت «سەخیرین برینی دونیایە، تا پیر دەبم شویتە کە ی بە دەموچاومەو دە بییت، وەک نیشانە ی ئەم پۆژە ناخۆشە... ئەم پۆژە ی مەیمون گویی کرد بە دەموچاومدا».

ئەو ئیوارە یە کە شەپ بازارپی بە ھەمووان چۆل کرد، دیمەنیکی ترسناکی دوا ی خۆی جیھێشتبوو. شەقام و کوچەکان پریون لە عەرە بانە ی شکا، لە سەبەتە و نایلۆن و سنوقی ھەلپژاوی میو، لە ئارد و دۆشاوی تیکە لاویوو،

له خوینتی پلیمانیه وی مریشک و کۆتر و مراوی، له که رویشکی به ره لای ناو سلق و سپیناگی پۆکراو بۆ سه ره شوسته کان. له هه ندی مندالی گریاو له پشت ده رابه کانه وه. به لام ده رکه وتنی خوشکه سپیبه کان، دیمه نیکی دیکه ی به خشی به و خه راباته، وهک دوو په ریزاده به سه ره گۆره پانی جهنگیکدا بپوانن، له شوینتی خۆیان وه سه یری نه و کاولکاریه بیان ده کرد. نه و ئیواره یه له تاکسییه کدا سه ریاسی سو بجه میان برد بۆ بیمارستان، له وی کچه پزیشکیکی گه نج به خۆی و چاویلکه یه کی ساف و بریقه داره وه برینه که ی بۆ دووریه وه. تا نه واوو به کوردیه کی شکاو لئیده پرسه «بۆ عه ره بانه کان واکردن... بۆ خه لک فه قیر شه پرکردن... پینچ ته قه ل جرح تۆ خیا له کردومه... سه هفته به عد تۆ لاغ سه لیم ده بیته».

نه و ئیواره یه که خوشکه سپیبه کان له گه ل سه ریاسدا هاتنه ده ری، بۆ یه که مجار، هه ردوکیان ده ستیان خسته ناو ده ستی و پئیانگوت «ئیمه خوشکی تۆین... له مرپوه تا هه تاهه تایه تۆ برای ئیمه یته، ئیتر خۆت پابه یته... برا که گیروگرفتی هه بوو ده چیت بۆ کوئ؟ ده چیت بۆ لای خوشکه کانی. تۆش ده بیته بیته بۆ لای ئیمه...». پئیتر سه ریاس خه وی به رۆژی ناوه ها سه یره وه نه بینبوو. نه و به هه تیوی ته واوه تی خۆی راهاتبوو، دیاره سه ریاسی پۆژیک له پۆژان پرسیویتی بۆ دایکم نییه، باوکم له کوئییه، گه ره خوشکم هه یه ناویان چیه، گه ره برام هه یه بۆ نایانبینم؟ به لام نه گه یشتوته هه یه. نه و دوا جار ده که ویته به سه ره ته لیسمیکدا که بۆی چاره ناکریت، هه مان نه و ته لیسمه ی منیش که وتمه ناوی و تا نه مرپۆ به ته واوه تی بۆم چاره ناکریت. یه کئ له و مه رجانه ی خوشکه سپیبه کان بۆ سه ریاسیان دانا، مه رجی خوشکایه تی بوو، نه وان نه و شه وه به ره له وه ی سه ریاسی سو بجه م ببه نه وه بۆ مانی پئیانگوت مه رجی نه م هاوړییه تییه بیان نه وه یه که له سنووری هه تاهه تایه ی خۆیدا به مینیتیه وه، پئیانگوت نه وان له و کچانه نین سه ره تا به کوران ده لاین

ئێوه وهک برامان وان و له ناویشهوه، له دڵ و له ناره زوووه کانیاندا خولیاى تر په روهرده ده کهن، پێیاندەلێن ئێوه کاکمانن و شهویش له ناو جیگادا خه یالسی ماچ و پاموسان و هه موو شته کانی تر ده کهن. ئهوان دوو کهسن سویند و مهرج مانایه کی له لایه ن ههیه، قسه شه ره فیکى ههیه له سه روو هه ر شه ره فیکى تره وه، هه رگیزیش غه در قبولناکه ن. ئه و شه وه به نجى برینه که ته وا و سه ریاسی به رنه دابوو، که هه ناسه شى ده دا بۆنى ده رمانه کانی بيمارستانی لیده هات، سیبهرى شه ره کانی ئیواره ش هیشتا له چاویدا ده هاتن و ده چوون. له کچه یه کی تۆزای باشووری شار، دوو مانگ دواى مردنى محمه دى دلشوشه، سه ریاسی سو بچه م که دانیام هه میشه ویستوویتی خیزانیکی هه بیته، به ماندوویتی پۆژیکى پر له جهنگ و جه فه نگه وه، به خوشکه کان ده لیت « له سه ریاسی سو بچه م مه ترسن، ژیانم به شى ئه وه ناکات که س زویریکه م». ئه و شه وه که یه که م شه وى سه ریاسی سو بچه مه له گه ل خوشکه کاندا، تا شه و درهنگ خوشکه سپیه کان گۆرانى بۆده لێن، له به رچاویدا قزیانده که نه وه و ده بیه ستن، زووزوو ئاوى بۆده هیئن، ده سته ده خه نه سه رناوچاوانى، کاتى حه به کانى بیره ده خه نه وه، گۆره و بیه کانى بۆده شوئن، سه ریاس به دونیای ئه و کچانه سه رسامه. ئه و هه میشه وا خه یالسی کردبوو که دونیای ناسکی کچان خوشترین ژیانى ناو ژیا نه کانه.

پێکه وتنیکی بوو له سه ر داد و دادپه روهرى دروستبوو، دوو خوشکی ته نیا کوپێکیان ده کرده برا که که سی نییه. ئه و شه وه درهنگ وهخت شاده ریای سپى و لاواو نهینى گه وه ی ژیا نیان به سه ریاس گووت، ئه وان تا هه تا هه تابه شووناکه ن، قزیان نابرن، بییه کتر گۆرانى نالێن، له سپیش به لاوه په نگى تر نا پۆشن. هه ر ئه و شه وه هه ر سیکیان په یمانیکى تریان نوسی و به خوینى خویان مۆریان کرد، په یمانى ئه وه ی سه ریاس بۆ هه تا هه تابه برائى ئه وان و جگه له و هیچ که سیکی دى تا مردن

نابیته برایان. ئەو په‌یمانە ناسکە ی که شادەریای سەپی بە‌خەتی خۆی نوسیویەتی و سەن پەنجە ی قشتیلە و چکۆلانە لە خوارەوہ پرا مۆریانکردوہ، ئیستاکیش لەژێر هەمان هەناردایە، تا هەتا هەتایە لەو یاشدا دەمیتنیتەوہ. کاتیەک لاواری سەپی پپیگوت با برۆین و ئەو په‌یمانە بخەینە ژێر دار هەنارەکەوہ، سەریاس کەمیک سەرسام تەماشای هەردووکیانی کرد. پیشتر لەشەویکی دیکەدا په‌یمانیککی دیکە ی لەژێر هەناریکی دیکەدا شارەدبووہوہ، هەناریک لەو سەری دنیا... هەناریک بیتەندازە لەو هەنارە دەچوو کە لەو حەوشەیدەدا پووابوو، ئەمەدرەختی ناوینەیی هەمان ئەو هەنارەبوو، کەسالانیک لەوہوبەر بەریه‌یانیککی سەپی ئەو ناوی نابوو «دواھەمین هەناری دنیا». نا هیشتا کاتی ئەوہ نەهاتووہ باسی ئەو په‌یمانە ی ترتان بۆیکەم، بەلام دەتوانم سەرسامی مندالیکتان بۆ بگێرمەوہ کە بەر لەو شەوہ په‌یمانیککی تری بەخویننی خۆی مۆرکردبوو. سەریاس نەیدەزانی چۆن سەیری دووبارەبوونەوہ ی ئەو پیکەوتە سەیرانەبکات. بۆ دەبیت ژبانی ئەو بە ھاوڕیکانییەوہ بە په‌یمانیککی نەیننی ببەستریتەوہ؟ بۆ دەبیت دوو خوشک بناسیت ئەوانیش بەعەھدیککی خوینیننی دل پیکەوہ بەستراون؟ بۆ دەبیت لەم شەوہ تاریکەدا بیتەدەرئ و په‌یمانیککی دی ببەستیت، کە تا هەتاھەتایە ئەو بە دوو کچەوہ دەبەستیت کە هیشتا نایانتاسیت؟ بۆ لەو جەنگەلە ترسناکە ی دنیادا مژوفا پیویستی بەم سویندە قوول و تاریکانە ھەیە؟ دەلیم قوول، چونکە جۆرە په‌یمانیککە خاوەنەکانی لێدەرناچن، تاریک چونکە ھەمیشە شتگەلیک لەو په‌یمانانەدا ھەیە بەنادیاری دەمیتنەوہ، شتگەلیک پەییوہندی بەدۆخە زۆر نەینیبیەکانی مژوفاوہ ھەیە. ئەو شەوہ سەریاسی سوێجەم ھیچی دەریارە ی په‌یمانی یەکەمی خۆی نەدرکاند، بەلام تیگەیشت مژوفا بۆ ئەوہ ی برۆا بەبرای مژوفا بکات، پیویستی بەکۆمەلیک عەھد و په‌یمانی نوسراو ھەیە. کە ئیستا لەو شەوہ دەروانم پیماویە جۆرە ھەواپەکی

فلسفہ لہ پھوندی ٺہو سن مندا لہدا ھہو، ٺہو شہوہ تا درھنگ
 بھریان لہو رھفتارہ سہیر و خورسکھي خويان کردوہ ” بؤ دہ بئٹ
 مرؤف خوي بہ پھمانیکوہ بھستتھوہ؟“ . ٺئستا دروست نازانم لہو
 شہوہدا چييان باسکردوہ، بہ لام دہزانم ٺہوان لہ پؤژگاري درؤکاندا
 دہژيان، پؤژگارئک کھس لہ سوئندی ٺہوي تر دلٺيانہ بوو، دواتر خوشکھ
 سڀيھکان بہ منيان گووت ٺہوان نؤ بہ پھشيمانی و لاوازيھک لہ کاراکتھري
 خوياندا کارياندھ کرد، بہ لام پئموايہ ٺہو پھشيمانی و لاوازيھ بہ شئک بوو
 لہ کاراکتھري ھموو ٺہو سہردھمہ، مرؤف دہبوايہ براي مرؤفي بگريٺ و
 بہ شئک بيھستتھوہ، خوي بگريٺ و بہ شئک پکٺيفيکات. ٺہو شہوہ
 کھ خوشکھ سڀيھکان و سھرياس ٺہو پھيمانہ يان خستہ قوتويھ کھوہ و
 ناشتيان، لہ ناوہوي خوياندا ھئزئکی نادياريان دھستھ مؤدھ کرد، ٺہگھري
 خيانہ ٺئکيان لہ خوياندا دھخنکاند .

کھ سھرياس بؤ بھيانی چاويکردوہ، بووہوہ خواوھ نسي شوختي
 چھچھيھکي گھچکاري و دوو خوشکي سڀي سڀي .

کھ گھپايوہ بؤ بازارپ ژينوي مھخمھلي و ٺادھم مھرجان چاوھ پوانی
 چيروکي تريان دھ کرد، خؤتان فھنتازيای ھہرزھگاري شازدھ و ھھدھ سال
 دھناسن، ٺہوي ھھميشھ خھون دھبينن دوو ٺافرھت بيانفرئنت و شھويک
 تا بھيانی بيانگھ و زئنت و ھھموو ياريھ خھيالبيھکانی ناو سھري خويان
 لہ گھلدا بکات، چ پياويک ھھيھ خھوي بہوہوہ نھ بينبيٺ شھويک ژئک
 بيٺات و تيا بپارٺتھوہ لہ گھلدا بخويٺ. ھھردوو ٺہو دوو گھنجھ شھرمھن
 و خؤشروو و بھحاييھ کھ لہ دونيای عھرہ بانھکاندا يالقبوويون خالي
 نھبوون لہو خھيالھ سھيرانھ، ھھردووکيان پئيان وابوو دوو فريشتھي
 سڀي ھاتوون و سھرياسيان فراندوہ و تا بھيانی شھمزانويانہ . بہ لام ٺہوہ
 يھکھمين جار بوو سھرياس بھوجؤرھ بھير لھ شھرف بکاتھوہ، ٺہو پؤژھ
 کيردي ماسي چاکردنھکھي ژينوي مھخمھلي ھلگرت و بھھموو پولھکھ

و لینجاو و زوخاوی سه‌ریه‌وه به‌رام‌بهر لووتی دوو هاوړپک‌ه‌ی پ‌ایگرت و گووتی «نه‌وه‌ی به‌یه‌ک حرف قسه به لاولاو و شاده‌ریا بلّیت ده‌یکوژم، نه‌وه دوا‌ه‌مین سه‌عاتی ژیان‌ی ده‌بیت، به‌عنی وه‌کو سه‌گ دایده‌پاچم... نه‌وان خوشکی منن».

تا ئی‌واره‌ی مردنی که‌س با‌وه‌ړی به‌خوشکایه‌تی سه‌ریاس و کیزه‌سپیه‌کان نه‌کرد، به‌لام له‌ه‌مان نه‌و ساته‌دا که سه‌ریاس له‌سه‌ر پانی ژینو خوینی ده‌هینایه‌وه، کاتیک سه‌دان عه‌ره‌بانچی هاوړی و دوست له‌سه‌رسه‌ری ده‌گریان، گووتی «بمبه‌ن بؤ مالی خوشکه‌کانم... بمبه‌ن بؤ لای خوشکه سپیه‌کانم، ده‌مه‌ویت له‌وئ بمرم...». ته‌نیا له‌و ده‌قیقه‌یه‌دا هاوړپکانی با‌وه‌ړیان به‌وه‌هینا که چ په‌یمانیک‌ی پاک و شه‌ریفانه له‌نیوان نه‌و و خوشکه سپیه‌کاندا هه‌یه.

بهر له‌وه‌ی نه‌مشه‌و مال‌ا‌ویتان لیتکه‌م و بزه‌وم، حه‌زده‌که‌م سه‌ره‌تایه‌کتان ده‌ریاره‌ی نه‌و شتانه پینلیم که دواتر شوینیک‌ی گرنگیان له‌م چیروکه‌دا هه‌یه. شتیک نابیت له‌یادیکه‌ن. له‌و ما‌وه‌یه‌دا لاولوی سپی و شاده‌ریا هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک ده‌چوون بؤ سه‌ر گوړی محه‌مه‌دی دلشوشه و له‌وئ گورانیان ده‌گوت. هر له‌ه‌مانکاتیشدا سلیمان‌ی مه‌زن نه‌و پیا‌وه‌شاخاوییه‌ ریشن و غه‌مگینه که مو‌وه‌په‌شه‌کانی له‌تیسکی ژاکاوی نازه‌لئیک‌ی نه‌خوش ده‌چوون، هه‌فتانه به‌ ماندویتییه‌کی زوره‌وه ده‌هات بؤ سه‌ر گوړی کوپه‌که‌ی. ئی‌واره‌یه‌ک سلیمان‌ی مه‌زن هه‌ردوو خوشکه سپیه‌که و دایکیانی له‌مالی خویدا دا‌وه‌تی خواردینیک‌ی ئی‌واره‌کرد. مالی به‌رپرستیک‌ی گه‌وره‌ی دوا‌ی پا‌ه‌رین، به‌لام به‌پو‌حیک‌ی غه‌مگین و نا‌پارزییه‌وه. که‌مبوون نه‌و به‌رپرسانه‌ی دوا‌ی پا‌ه‌رین پو‌حیک‌ی غه‌مگینان هه‌بوو، سلیمان‌یش به‌کیک بو له‌و پو‌حه‌ده‌گمن و غه‌مگینانه. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ژیان‌ی وه‌ک ژیان‌ی هه‌موو سیاسیه‌کانی دوا‌ی شو‌رش، په‌نگ و بؤیه‌کی پاشایانه‌ی پئوه‌بوو، شه‌وان مه‌جلیسی پرپوو له‌و پیا‌وانه‌ی دونیایان

به پړوه ده برد، به لām هه ستیده کرد پۆژ دواى پۆژ ناره زووى بۆ ته نيايى گه وره تر ده بپیت. له دواى مردنى دايكى محمه دى دلشوشه بپرى له ژنه پتان نه کردبووه وه، ئه و په کتیک بوو له وانهى به بپى ژنى خۆى پراهاتبوو. ئه و ئیواریه که ئه و دوو کچه نه شمیله یه ی له سه ر میزی نانخواردنه که ی خۆى بینى، که قژیان له پشستی کورسییه کانه وه وهک دوو فەرشى پره ش به سه ر هۆرته فارسىیه کاندایا بۆبوویوه وه، هه ستى به زولمىکى گه وره ی ژيان کرد، ئه و هه موو ته مه نى له نىوان پاسه وانه کانى خۆى و بۆنى هه ناسه و عاره قى سياسىیه کان و جانتای نه پتى و پلاننه کانى کوشتن و نامه نوسیندا بۆ حیزب بردبووه سه ر.

ئه و وهک هاوړپیکانى نه بوو، پریزیک مه عشوقه ی هه بپیت، هه ر وهک جارانى خۆى بوو، پیاویکی کپوى، به لām له ناو دیکۆریکی تازه دا.

خوشکه سپییه کان کاتیک داوه تى سلیمانى گه وره یان قبوولکرد، هه زیانده کرد شتى زیاتر ده رياره ی محمه دى دلشوشه بزانتن، به لām ئه و پۆژه به هه نارىکی شوشه وه گه رانه وه، هه نارىک دواى مردنى محمه دى دلشوشه نه ناسیک دابوویه ده ست سلیمانى باوکى. هه نارىک تاقه شتىک بوو له دوتیا شوشه ییه که ی محمه دا نه شکابوو، له به ر ئه وه ی له قوولایى ئه و هه ناره دا نه پتیبیه ک خه وتبوو محمه دى دلشوشه بۆى نه کرابووه وه، ئه و هه ناره نه بوو بوو به به شتىک له دوتیا شوشه ییه که ی ئه و، له به ر ئه وه له ده ره وه ی یاساکانى ژيانى ئه ودا، له ده ره وه ی هه ره سى دوتیاى ئه ودا تاکه شتىکی ساغ بوو له شوپتى خۆى مابپته وه. که خوشکه سپییه کان ئه و هه ناره یان هینایه وه بۆ مالى، ته واو ئه و قسه یه ی محمه دى دلشوشه یان له یادکردبوو که له ئیواره ی توفانه که دا هات و گووتى «ئه وه هه ناری من نییه، به لکو هه ناری نه پتیبیه کانه». تا ئه و پۆژه ی سه ریاسى سوچده م هات و ئه و هه ناره شوشه یه ی له ناو دۆلابى کتیبه کانى لاوودا

بینی و هاواریکرد «خوای عه رزو عاسمان چی ده بینم، ئه وه هه ناره شوشه که ی منه». ته نیا له و ساته دا ئه و دوو خوشکه ئه و پسته کورت و سه یر و ئالۆزه ی محمه دی دلشوشه یان هاته وه یاد. ئه وه ئه و ساته بوو که بۆ په که مجار له سه ریاسی سو بده میان پرسسی «تۆ محمه دی دلشوشه چون ده ناسیت؟ نه ئینی په یوه ندی تۆ و ئه و چیه؟... گه ر ئه مه هه ناری تۆیه بۆ به تۆ نییه؟ گه ر ئه مه هه ناری ئه و نه بوو چیده کرد لای ئه و؟». ئاوه ها خوشکه سپیه کان هاتنه ناو چیرۆکه قوول و ئالۆزه کانی سه ریاسی سو بده مه وه. بیته وه ی بزانه که سه ریاسیک و سه ریاسیک و سه ریاسیکی دیش له دونیادا هه یه.

نهمشه و کاتی نه وه هاتووه پیتانبلیم سهریاسی سو بخدمه و محمه دی دلشوشه چۆن یه کترین ناسی.

له و شه و دا که هه موو شار و گوندیکی باکوری بیابان، هاتنه دهره وه و به ره و چیاکان هه له اتن و له سه ر سنووری ولاته کانی دی کۆبوونه وه، سهریاسی سو بخدمه ته مه نی یانزه سال بوو. نه و شه وه سهریاس له هه ر که سئیکی دیکه ی دنیا خه یالی پاره تتریوو، له دوا ی پاپه رین و به ر له شکستی گه و ره ی هیزه کانی خه لک و گه رانه وه ی تانک و زریپۆشه کانی گاردی کۆماری، سهریاس ماوه یه کی سه یر ژیا بوو، نه و ماوه یه ک بوو له هه تیوخانه یه ک ده ژیا که ده ولت پاره ی بۆ سه رفده کرد. نه و چه ند هه فته یه ی ده ولت نه ما، خه زنه کان فه ره وو دکران، قاسه کان شکینران، خۆی و هاوړی هه تیوه کانی له کوچه و کۆلانه کانی شاردا، له به رده رکی شوراکان، له به ر مزگه وته کاندا سوالی نانیان ده کرد. نه و شه وه ش که پاپه رین شکسته یینا، سهریاس غه می هیچ که سئیکی نه بوو، نه و بیکه سترین که سی دنیا بوو، هه تا هاوړیکانی شی نه وانه ی له مه یته م ناسی بوونی له و سن هه فته یه دا به جوړیک په رشوبلاو بوو بوونه وه هه والی که سیانی نه ده زانی، په نگه نه و شه وه تاکه مرۆفیک بوو بییت که سئیکی خۆی ونه کرد بییت، خه یالی لای ئاده مییه ک نه بوو بییت، هه ره ها به پیچه وانه شه وه که سئیک نه بوو بییت بیر له سهریاس بکاته وه. له و شه وه ترسناکانه دا که ئینسان

هموو دلى ده بېته په روشى بؤ هاوړئ و دوست و كه سه كانى، له ناو
 سهدان سهدان هه زار پوځله به ردا كه به چياو هه رډو نشيواندا ده رويشتن
 و باران لئيده دان هيچ كه سيك نه بو بير له سه رياسى سوېدهم بگاته وه .
 من ئيسنا نه و منداله چكوله په شتاله نه ناسراوه ده هينمه پيشچاوى
 خوم، به خوى و هه نارىكى شوشه و تويشوويه ك نان و زه رفيك خورماوه،
 به ژير باراندا ده پوات و بؤ يه كه مجار هه ست به گه وره يى بيكه سيبه كانى
 خوى ده كات. به لام شاديشه به وهى نه وشه و وهك مندالانى تر داىكيكى
 نيبه و نيبكات، باوكيكي نيبه به دوايدا و ئلبېت، ده توانيت به خه يالايكى
 ناسوده تا نه و سه رى گه رډون به پوات و بگه پټه وه .

به دريژايى شه و بارانده باريت، نه و له سه ره تاي هموو پټگايه كى تازه دا
 ده وه ستيت، له مه قسه د و ناراسته ي پټگاکان ده پرسيت، شتيك له دونيای
 نه گونده خاپوورانه ي تياياندا گه وره بووه هيشتا له خه يالايه تى . ده پوات
 و ته ماشاي نه و هه زاران خيزانه ده كات كه له لورى و پيكاب و ماشيني
 بچوكدا ته لفرىون و يه خچال و نازوقه و قاپ و قاچاغه كانيان هيناوه، سه يري
 نه و منداله پيخاوسانه ده كات كه به قه راغ پټگاکاندا ده پون و هه نديچار
 مينيان پياده ته قيته وه، سه يري نه و ژنه پيرانه ده كات به سه رى پروت له
 ژير باراندا ده گرين و له خودا توپه ده بن. نه و داىك و كچانه ده بينيت كه
 يه كدى ونده كهن و يه كدى ده دوزنه وه، نه و پيره ميردانه ي له سه ر به رده كان
 داده نيشن و ده مرڼ .

له و شه و دا ميرد مندالايكى ديكه ش كه هه ر له ته مه نى سه رياسدايه
 له شه قاميكي ديكه وه ديت، له داىك و باوكى ونده بېت، كومه لټيك كليل
 و مه داليای به ده سته وه يه، به ژير باراندا ده پوات و يارى به مه دالياكانى
 ده كات، كليله كانى هه لده دا و ده يانگريته وه و گوراني ده لټيت . بيا كه له وهى
 داىك و باوكى و نكر دووه، خو شحاله له وهى به ته نيايه، نه نانى پټيه
 و نه پاره، به لام دلټيكي شادو ساف و شوشه ي پټيه، نه و منداله

كەس نىيە جگە لە دۆستى دىرىن و قارەمانى يەكەمى چىرۆكە كەمان
 «مەمەدى دلشوشە». مەمەدى دلشوشە تاكە مندالۆكە لەو تەمەنەدا
 دەپوات و گۆرانى دەلۆيت و بە دەورى خۆيدا دەسورپتەو. ئەو شەو
 شەوى بەختيارىبەگانى مەمەدى دلشوشە، كە خەلكى لە دەرهەوى مال
 و لە دەرهەوى نىشتەجى نەينىبەگانى خۆياندا تەماشادەكات و خۆشحالە
 بەوھى «قوونى ئونيا» دەبينۆت.

وارپدەكەوۆت مێردمندالۆكى كوۆرىش كە بە تەمەن وەك سەرياسى
 سووبدەم و مەمەدى دلشوشەوايە، لەو تارىكىسى و بارانەدا بوەستۆت.
 كوۆرىك كەس نازانۆت لە كوۆرە هاتوو، چۆن گەيشتۆتە ئەو ناوھ پاستى
 پىنگايە، چى لەو يادا پايگرتوو؟ كوۆرىك لە ژىر باراندا وەستاو و
 ھاواردەكات و دەلۆيت «كۆ كۆمە كەمەكات، كۆ دەستم دەگرۆت و
 لەگەلمدا دۆت... كۆ دواى من دەكەوۆت... كۆ دەيەوۆت پزگارمبكات و
 پزگارمبكەم... كۆ دەيەوۆت چاوم بداتى و چاوى بدەمى... كۆ پۆشنايىم
 دەداتى تا پۆشنايى بدەمى...». ئەو كوۆرە «نەدىمى شازادە» يە كە بە
 پىچەوانەى ناوھ كەيەو و ھەژارتىن كوۆرى ئونيايە. ھەزاران كەس بە تەكيدا
 تىدەپەرن و كەسىك ناوھستۆت گوىى لىبگروۆت و يارمە تىبدات. ئەو لەو
 قەراغ پىنگايەدا دەگرى و تورە دەبۆت، بە خەلك دەلۆيت «ئىوھ مىللە تىكن
 لە سەگ... ئىوھ گوىى سەر ئەم ئەرزەن... ئىوھ تايەفەيەكن لە خەلكى
 ھىز و ترستۆك». نەدىمى شازادە كە لە ناو گەداو سواكەرەكاندا
 گەرە بوو، ھەموو جىئوھ پىسەگانى ئونياى دەزانى... ئەو شەو
 توۆرىك دەپارايەو و توۆرىك جىئویدەدا. جگە لە شەپواكەك ھىچى دىكەى
 لە بەردا نەبوو، بە تانىيەكى تەپى دابوو بە سەر سەرىداو ھاوارىدە كرد
 «ئەوھى يارمە تىمبەدات، دەرگاي پووناكى لىدە كرۆتەو... ئەوھى دەرگاي
 پووناكى لىكرايەو و چارەنوسى خۆى دەبينۆت... ئەوھى چارەنوسى خۆى
 ببينۆت دەتوانۆت خۆى لە بەلا و موسىبەت لادبات » ئەو قسانە كە لە گەل

پوخسار و دهنگى مندانى نه ودا نه ده گونجا، پرسته گه ليک بوون له زارى هاوړي سوالک ره کانپيه وه فيربوبوو. له ناو هه موو نه و هه زاران که سه دا دوو که سى ته نيا، دوو که س که نه وانيش نه يانده زانى له چ پرگايه که وه هاتوون و بو کوئ. ده چن ده وه ستن و گوئ له هاواره کانى نه و ميتره مندانه کوپر و لاوازه ده گرن که له ژير ليزمه ي بارانه کاند، بيته وه ي گوپداته هيچ به رده وام ده لئيت «يارمه تي کوپريک بده ن بگاته جيى مه قسه د، په کيکتان پرگاي خوى بگوپريت و ده ستم بگريت، خودا تا هه تاهه تايه نه جري نه و چاکه يه ي ده زانئيت، نه وه ي بييت به ده ليلي داماوان، خودا له پوژي قيامه تا ده بييت به ده ليلي...». نه و دوو که سى دى نه و دوو قه له ندره چکلانه يه سه رياسى سو بده م و محمه دى دلشوشه بوون که وه ک نه وه ي سه عاتى کى ميقاتکراو له سه ر ناو ميدي کزيان بگاته وه، له په ککاتدا ده گه نه به رده م نه ديمى شازاده .

ناوه ها سه رياسى سو بده م و محمه دى دلشوشه له شه ويکى باراندا، له ژير ليزمه يه کى به خوړدا له نابه ينى سه دان لورى و ماشيني په ککه وتودا، له هاواره اوارى هه زاران ژن و کچدا، له قيره قيرى نه و پياوانه دا که ده ترسان پوژيان ليبيته وه و سوپا بگاته سه ريان، له به رده م کوپريکدا په کتريان ناسى .

نه و شه وه نه ديمى شازاده ش به خوى و هاواره کانپيه وه، له شه ويکدا هه قيقه ت تا دوا نه ندازه خه يالى کوشتوو، تکايان ليده کات يارمه تيبده ن تا بگاته ژير دره ختيکى هه نار له سه ر ترپوکى چپايه کى نزيک، هه نار بک ده بييت له ژيريدا به وپيت و چاوانى چاکبيته وه .

نه گه ر نه و دوو کوپه پوحيان پر نه بايه له فه نتازيا، دوو مندان نه بوونايه هه زيان بو نه نئى و سه رکيشى له هه ر شتيکى دى گه وره تربيت، له شه ويکى وادا که راستى ناشيرينترين ددانى خوى له جه سته ي مرؤف گيرده کرد، نه ده که وتنه گه پان به دواى دره ختيکى نه فسانه بييدا، دره ختيک

سه‌ریاسی سوېدهم دواتر ناوی ده‌نیت «دواهمین ههناری دونیا» .
 له‌و شه‌و‌دا که هه‌موو خه‌لک سه‌رقالی پزگارکردنی شته‌بچوکه‌کانی
 خوځانن، سڼ می‌ردمندال له‌ ژیر باراندا ده‌سسته‌که‌ن به‌گه‌پان له‌ دوی
 دره‌ختیکي نه‌فسانه‌یی. نه‌و مندال له‌ کویره‌ خوځی نه‌خشه‌یه‌کی دیرین و
 پوونی له‌ سه‌ردایه، به‌لام به‌سن کومه‌کی چاوساغیک ناگاته ژیر نه‌و
 دره‌خته. نه‌و شه‌وه به‌ سه‌ریاسی سوېدهم و محمه‌دی دلشوشه ده‌لټ
 «له‌م جیگایه‌وه که نیمه‌ تیا وه‌ستاوین، هه‌زار هه‌نگاوی دیکه ده‌پوین،
 له‌ویادا دوورپانیک هه‌یه، به‌کیکیان شه‌قامیکي قیرتاوه و نه‌وی تریان
 پڼگایه‌کی قوړ و لیتیه، خه‌لکی هه‌موو به‌سه‌ر شه‌قامه قیرتاوه‌که‌دا
 ده‌پوین، نیمه‌ لاپڼگاکه ده‌گرین، دوی چوارسه‌د هه‌نگاو پڼگاکه لیژده‌بیته‌وه
 بو‌ناو چه‌میک، له‌ویوه ده‌په‌پینه‌وه، نه‌و چه‌مه به‌زستانانیش نارامه
 و هه‌لناسیت، له‌ویوه ده‌که‌وینه‌وه پڼگا و دوی بیست ده‌قیقه پویشتن
 ده‌گینه‌ ناو خه‌راباتی گوندیک که ته‌نیا دار و په‌ردووه‌کانی ماون،
 له‌ویوه به‌ناو گورستانیکي بچوکدا تیده‌په‌پین که باوکم غه‌ریقی په‌حمه‌ت
 بیت له‌وئی نیژراوه، له‌ویادا فاتحایه‌ک په‌وانه‌ده‌که‌ین و ده‌سسته‌که‌ینه‌وه
 به‌پویشتن، له‌پشتی گورستانه‌که‌وه چپایه‌ک ده‌سسته‌پیده‌کات که ده‌بیت
 به‌سه‌ریدا سه‌رکه‌وین، واته‌ تا ده‌گینه‌ دوا لووتکه‌ی، له‌ویکانه دره‌ختیک
 هه‌یه، دره‌ختیک ده‌بیت نیستا گه‌وره‌بووییت، گه‌ر دره‌خته‌که له‌وئی بیت و
 گه‌وره‌بووییت من له‌ژیریدا ده‌خوم و که هه‌ستام چاوم چاکده‌بیته‌وه...» .
 به‌وجوره‌سه‌ریاسی سوېدهم و هاوپڼکانی له‌و شه‌وی ترس و باراندا
 به‌ره‌و دوزینه‌وه‌ی دواهمین ههناری دونیا که‌وتنه‌ریځ .

دواهمین ههناری دونیا، ههناریکی چکولانه‌یه له‌ کوتایی لووتکه‌یه‌کدا
 که به‌ پچه‌وانه‌ی تروپکی هه‌ر چپایه‌کی تر، له‌سه‌ره‌وه‌پا وه‌ک مه‌یدانیکي
 گه‌وره‌ی جریبازی ته‌ختبوت‌وه، له‌و ته‌ختاییه‌دا به‌ک دره‌ختی چکولانه

نیژزاهه، له‌بن ئه‌و دره‌خته‌وه چ شتیگ نابینیت نه‌ستیره‌نه‌بیت. نه‌سیمى شازاده «باوکی نه‌دیمی شازاده». چوار سال به‌ر له‌و شه‌وه، له‌نیوه‌پۆی فینکی هاوینیکی کویتستاندا، بۆ نه‌دیمی ده‌پوینیت. دواى چاندنی ئه‌و نه‌مامه «که نه‌سیم ده‌لایت له‌ باغیکی سیحرییه‌وه هیناویتی». پۆزیک له‌ کاتى گه‌رانیدا به‌دواى گژوگیای پزیشکییدا بۆ منداله‌ کویره‌که‌ی، دوو پیاوی ده‌ولت له‌ پراوکه‌رانى مرۆف، له‌وانه‌ی به‌ئهنده‌زهی ئه‌و سه‌رانه‌ی ده‌یانه‌پنایه‌وه پاره‌یان وه‌رده‌گرت، نه‌سیم ده‌گرن و ده‌یکوژن، سه‌ری لیده‌که‌نه‌وه، سمیلی بۆ هه‌لده‌پاچن و له‌توره‌که‌یه‌کی ده‌نن و سه‌ری به‌نرخى سه‌ری پاسداریک ده‌فرۆشن. دواتر براکانى سه‌ری نه‌سیمى شازاده بیگوئى به‌لام به‌ساغى بیته‌وه‌ی هه‌چی لیها تیبیت، له‌حه‌وشى پشته‌وه‌ی دائیره‌یه‌کی بچوک و سووتاوی ئاسایشدا له‌ناو سه‌ده‌ها سه‌ری دیکه‌دا ده‌دۆزنه‌وه. سه‌ریک دواى پاره‌پین، دواى ماوه‌یه‌کی دریز له‌و شه‌وه‌ی نه‌دیمی شازاده و منداله‌کانى دى، بۆ دواه‌مین هه‌نارى دنیا ده‌گه‌پان له‌گه‌ل لاشه‌که‌دا یه‌کده‌گرته‌وه و پیکه‌وه به‌ ئاسوده‌ی ده‌چنه‌ گۆزیکى تازه‌وه.

ئه‌و شه‌وه نه‌دیمی شازاده، که ده‌چینه‌ سه‌ر گۆره‌که‌ی باوکی گه‌رچى ده‌زانیت ئه‌و لاشه‌یه‌ی له‌ویادا خه‌وتوو جه‌سته‌یه‌که‌ بیسه‌ر، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا دواى خویندنى فاتحایه‌ک به‌باوکی ده‌لایت «نه‌سیم، ئه‌گه‌رچى ده‌زانم تۆ سه‌رت نییه، به‌لام ده‌زانم تۆ گویت لیته، چونکه ده‌زانم ئینسان هه‌ندىجار به‌بێ گویش ده‌توانیت بیستیت، وه‌ک چۆن من زۆر جار به‌بێ چاوه‌توانم ببینم... من ئیستا دیمه‌وه و ده‌چمه‌وه ژیر هه‌مان ئه‌و نه‌مامه‌ی تۆ چهند سال له‌مه‌وپه‌ر چاندت و گووتت که گه‌وره‌بوویت وه‌ره ژیری و که‌میک بخه‌وه و چاوه‌کانت بکه‌ره‌وه دواتر ده‌توانیت ببینیت... نه‌سیم ئه‌گه‌ر درۆم له‌گه‌لدا بکه‌یت، ئیتر به‌روام پیتنامین... نابیت درۆم له‌گه‌لدا بکه‌یت، ئه‌و هه‌ناره ئیستا گه‌وره‌بووه، من دوو ساله‌ ده‌مه‌ویت بيم و ناتوانم، چونکه تۆ ئه‌و نه‌مامه‌ت له‌شوینه‌ هه‌رامه‌کاندا پواندوو،

ئاخر نه‌ده‌کرا له‌جینگایه‌کدا بیروینیت بکه‌وێته ناو کێلگه‌و ئاوێکی ناساییه‌وه؟ نه‌ده‌بوایه‌ حیسابی ئه‌وه‌بکه‌یت من کوێرم و ئاسان ناگه‌مه‌ بن ئه‌وه‌ه‌ناره‌...». سه‌ریاسی سوێجده‌م و مه‌مه‌دی د‌شوشه‌ ئه‌وه‌ شه‌وه‌ گوێیان له‌قه‌سه‌کانی نه‌دیمی شازاده‌ ده‌گرت و قاقا پێده‌که‌نین، نه‌دییم بێته‌وه‌ی گوێداته‌ پێکه‌نینه‌که‌یان ده‌یگوت «من به‌کوێری له‌دایکه‌بووم، خاڵ و مامه‌کانم و سه‌واڵکه‌ره‌کان ده‌لێن ئه‌وه‌ی به‌کوێری له‌دایکه‌بیت هیچ ده‌رباره‌ی بینین نازانیت، به‌لام من ده‌زانم وا نییه‌، من هه‌موو شتی‌که‌ ده‌رباره‌ی بینین ده‌زانم، له‌به‌رئه‌وه‌ی کوێره‌کانیش خه‌وه‌ بینن، له‌خه‌ودا ئینسان به‌بێن چاوشته‌ ده‌بینیت، به‌چاوێکی تر که‌ له‌ژووری ژووره‌وه‌یه‌، واته‌ له‌شوینێکی تردایه‌ له‌ناو سه‌ری ئینساندا که‌ جگه‌ له‌ خۆی که‌سی تر نایبینیت». ئه‌وه‌ شه‌وه‌ نه‌دییم به‌پێگه‌وه‌ هه‌موو چیرۆکی خۆی گێڕایه‌وه‌، به‌سه‌ره‌اتی مندالێک به‌کوێری له‌دایک بووه‌ و به‌رده‌وام بوو پووناکی ده‌گری... مندالێک له‌ مندالیدا هێنده‌ گریاوه‌ باوکی ناچارکردوه‌ دونیا بوو ده‌رمانێکی سیحری ته‌بیکات و پشوو له‌خۆی بپێت و شار به‌ شار و گوند به‌ گوند له‌کۆلیبکات و بجێته‌ سه‌ر پزیشک و داروساز و سیحریاز و مه‌رقه‌ده‌کانی دونیا. نه‌دییم ده‌یگوت «هه‌موو ده‌رمانه‌کانی دونیام تاقیکرده‌وه‌، هه‌موو ئه‌وه‌ مه‌ره‌مانه‌ی ئینسان دروستیانده‌کات ناومنه‌ته‌ سه‌ر دیدهم، چی پول و پارهی‌که‌م له‌ سه‌واڵ په‌یداده‌کرد ده‌مدا به‌ده‌رمان... لێتاناشارمه‌وه‌ هه‌سه‌ودی به‌هه‌رکس ده‌بم چاوی هه‌بیت». نه‌دییم به‌تانییه‌که‌ی ده‌دا به‌سه‌رسه‌ریدا و ده‌یگوت «ئێمه‌ی کوێر پێستمان زیاتر هه‌ست به‌باران و سه‌رماده‌کات، که‌ گووتیان ده‌بابه‌کان له‌قه‌راغ شارن، کاتم نه‌بوو بگه‌رپێمه‌وه‌ و جلیکی ئه‌ستوورتر له‌به‌ریکه‌م... بیستوومه‌ ده‌لێن سوپا له‌گونده‌کانی سه‌ر پێگا، چاوی ساغه‌کانیان ده‌ره‌یناوه‌ و کوێره‌کانیان کوشتووه‌... ئێواره‌ له‌ناو کوێره‌کاندا خه‌به‌ر وا بلأویوو که‌ کوێره‌کان ده‌کوژن... له‌به‌رئه‌وه‌ کاتم نه‌بوو بگه‌رپێمه‌وه‌

و شتیکی گهرم له بهرکهم، یهک چۆفهم له بهردابوو، هینده ته پوویوو له نیوهی پښگا فریتمدا، له پښگا کورنیک شو به تانیپه ی هه لداپه سه سه رم و گووتی «کویره ی حیز، نه مشه و له سه رما وهک سهگ ده تفریبت، بیگره، من تاقه تی هه لگرتنی نه و هه موو به تانیپه م نیپه، که له ئیران منت بینی بمره وه» . سه ریاسی سو بده م و مه مه دی دلشوشه پښتر که سیکیان نه بینی بوو هینده قسه بکات، نه و بیوچان له چیرۆکیکه وه ده چوو بو چیرۆکیکی تر. زوو زوو ده وه ستا و گۆچانه که ی ده دا به بهردیکدا و بنه که ی له قوپی پښگا پاکده کرده وه. هیند قسه یده کرد ناگیان له پښگا نه بوو، هه ر چهند هه نگاوێک و نه دیم شتیکی نوپی ده گووت شماره زایی و ده ستبالیی خو ی له پښاسیدا به یانده کرد، جارێک ده یگووت «گه ر ئیستا تاریکی و باران به یالیت ببینن ده بیئت له نزیک مازوو مه ژوره وه بین، مازوو په کی عه جیبه ده لێن کاتی خو ی ده رمانیکیان لیدرسته کردوه، مایه سیری شاهه نشا و شابانووی په پاندوه» یان ده یگووت «لیره به دواوه مه ی هه وران ده ستپیده کات، هه ر سال سێ جار هه ور دیته خواری و وهک پشترین له شاخ ده نالیت... واده لێن، من دروست نازانم هه ور چۆنه و چۆن له شاخ ده نالیت... ده بیئت ئیستا له ناست نه و پشترینه یه دا بین» .

مندا لێک بوو هه موو حکایه تی پښگا کانی له به ریوو. به قسه کردن نه و بۆشاییه ی پر ده کرده وه که له بینینیدا دروستبوویوو.

نه وشه وه مه مه دی دلشوشه و سه ریاسی سو بده م هینده ی قسه یان له گه ل نه دیمی شازاده دا کرد له نیوان خو یاندا شتیکی نه وتویان نه گووت. ده مه وه یه یان گه یشتنه سه ر لووتکه یه کی ئیجگار به رز، لووتکه یه ک له سه روو هه وره وه، وهک دوورگه یه ک له ناو ده ریابه کدا هه رچوار ده وریان شه پۆلانیکی زیوین بوو له هه ور، یه که مین تیشکی هه تاو له سه ره وه را ده یدا له وان و له و به حره بیمه وداو سپیبه که جوانترین شتیکی بوو تا نه وکات

چاوی ئو دوو مندالھ بیبینیت. دونیا ھیتندھ ساف و سپی و فینک بوو، خور ھیتندھ گھرم و دلنھ واز و خوینبزویئن بوو، وھک ئو ھو بوو مندالان لھ ئوستیرھ ھیکوھ فرپین بۆ سھر ئوستیرھ ھیکو تر. دونیای غھمگینی ژیر ھور چی لھو دونیا سھیر و ھیرین و زیوینھ سھر ئو لووتکھ ھ نھ ھو، کھ گۆرھ پانئیکو گھورھ پووناکو بوو. شوینئیک بوو پئدھ ھو ھردھ کانی ھھو کھسی ھاوسئییھ ھیکو ئھزلھ لھ گھل ھور و ئاسمان و ھھتاو دا نھرمبوو بیتنھوھ. پئدھ ھو ئو زھو بیھ خودا بۆ فریشھ کانی دروست کرد بیت تا لھ سھفری نیوان زھوی و ئاسماندا بۆ وچان ھھکار بیھئن. ھیتندھ بونی ئاسمانی لئدھات، بونی زھوی لئنھدھات. پئدھ ھو لھ میژئیت ئینسانئیک رتگای نھکھو تبتتھ ئوئیکانھ، پئدھ ھو زھوی لھ و یادا کۆتایی بیت و مھلھ کوت دھست پئبکات. بونئیکو خودایی لھ ھردھ کان دھات، بونئیک لھ بونی ھیچ جئگایھ کی دیکھ نھ ھو، بونی ھریھ کھوتن و تئکھ لھو بوونئیکو ناسک و بیتامان و بیکۆتایی زھوی لھ گھل تریفھ و ھھتاو و ھھوردا. نھدیمی شازادھ ھ بۆندا نرئیک و دووری خۆیانی لھ لووتکھ کھ دیاریدھ کرد. کھ دھگھ یشتنھ ئوئ ئو نھیدھ توانی ئو دھریا ھیرین و ناکۆتاییھ جوانی بیبینیت، ھ لھم لھ گھل یھ کھم ھھنگاویاندا ھاواریکرد خۆیھتی ئھمھ تا قانھ بستی ھھھشتھ لھ سھر زھوی. ئو چوار سال لھو ھو ھیر یھ کجاری دی ھاتبووھ سھر ئو لووتکھ ھ و بونی ئو لووتکھ ھ لھ یاد نھ کرد بوو. لھ ناوھ پاستی ئو ترۆپکھ دا درھختئیکو چکۆلانھ، دار ھھنارئیکو سھرسام پو بوو. ئو ھ ساتھ بوو کھ سھریاسی سو بھدھم گووتی «خوای گھورھ سھیر کھن، بیئ و نھبئ ئوھ دواھمین ھناری دونیایھ، ھیچ ھھنارئیکو تر نییھ ئاوھھا ھرز لھ شوینئیکو ئاوا دووردا، لھ کۆتایی دونیادا پو ابئت». ھ لئئ ئوھ دواھمین ھناری دونیا بوو، لھو لووتکھ ھ دا کھ زھوی تھواو دھبوو و ئیقلیمھ ھیرین و ئھفسوناوییھ کانی خودا دھستی پئدھ کرد. جئگایھ ک بوو، لھو یادا دونیای ئئمھ تھواو دھبوو دونیایھ کی تر دھستی پئدھ کرد. شوینئیک

بوو هه‌ستیکی بیئنه‌ندازه سه‌یری به‌گۆتایی و ناگۆتاش تیا دروستده‌کردیت. ئه‌و هه‌ناره له‌سه‌ر تخووبی دوو مه‌مله‌که‌ت پو‌ابوو، مه‌مله‌که‌تی هه‌قیقه‌ت و مه‌مله‌که‌تی خه‌یال، عه‌ردی پاستی و ئاسمانی ئه‌فسانه.

له‌سێ مندال ده‌چوون له‌ هه‌قیقه‌تی تالی ئه‌و پۆژی شکسته پایان‌کردبیت و پووین له‌زه‌مینکی ئه‌فسانه‌یی کردبیت. سێ مندال که هه‌لزانانیا و به‌شاخه‌دا به‌ره‌و جیگایه‌کی برده‌یتن له‌ ده‌ره‌وی هه‌قیقه‌تی ژیان. ئه‌و پۆژه نه‌دیمی شازاده له‌و به‌ر هه‌تاوه‌دا که سیحری هه‌موو وه‌رزه‌کانی له‌ خۆیدا تینکه‌ل‌کردبوو، به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی چاکبیته‌وه له‌ژیر دواهه‌مین هه‌ناری دنیادا خه‌وت. سه‌ریاسی سو‌بده‌م و مه‌مه‌دی دلشوشه له‌سه‌ر ئه‌و لووتکه‌یه به‌رابه‌ر ده‌ریای بیسنووری هه‌ور دانیشتن و هه‌ریه‌که‌یان چیرۆکی خۆی بو‌ ئه‌وی تر گێرایه‌وه. له‌ویادا بو‌یه‌که‌مجار سه‌ریاسی سو‌بده‌م هه‌ناره‌شوشه‌که‌ی گیرفانی ده‌ره‌ینا و به‌مه‌مه‌دی دلشوشه‌ی گووت له‌ مندالییه‌وه ئه‌و هه‌ناره له‌گه‌لیایه‌تی، نازانیت چیه و مانای چیه، به‌لام شتیک له‌ساواپیه‌وه فیری بووه ئه‌وه‌یه نابیت واز له‌وه‌ناره به‌ینیت، نابیت بیغه‌وتین و جیبه‌ینلی و فه‌رامۆشیبکات. هه‌ناریکی بیئنه‌ندازه جوان، پوون، دره‌وشاوه. ئه‌و به‌یانیه که تیشکی خۆر ده‌که‌وته سه‌ر ئه‌و شوشه‌یه شه‌به‌نگیکی چکۆلانه‌ی تیشکی له‌ده‌وری خۆی دروستده‌کرد، مه‌مه‌دی دلشوشه به‌جۆریک ده‌ستی به‌ پووناکی هه‌ناره‌که سوورده‌بوو، وه‌ک ئه‌وه‌بوو ده‌ستی له‌خویناوی بالنده‌یه‌کدا شتبیت. له‌و ساته‌وه مه‌مه‌دی دلشوشه مه‌راقیکی تیا دروستده‌بیت چیرۆکی ئه‌و هه‌ناره شوشه‌یه بدۆزیته‌وه. هینده‌ی ئه‌و توپه‌ خه‌ر و ئه‌فسوناوییه ده‌گریت به‌ده‌ستییه‌وه، ده‌زانیت نه‌ینیه‌کی قوول و گه‌وره له‌ پشت ئه‌م هه‌ناره ده‌ستکرده‌وه‌یه. له‌ ساتیکدا که سه‌رسام ته‌ماشای ئه‌و ده‌ریا ئه‌فسانه‌ییی هه‌ور ده‌کات، چاوی جارێک له‌سه‌ر جوڵه و گۆرانی به‌رز و نزمیه‌کانی ناو هه‌وره و جارێک له‌سه‌ر سیحری ئه‌و هه‌ناره

شوشه بیه، له ویادا به سهریاسی سو بجدهم ده لیت «گر نه مرم، نهینی
 ئەم ھنارە دە دۆزمەو».

ئەو پۆژە لە کاتی کدا لە سەر زەوی باران دەباری و سەدان ھزار پەوگەر
 بەرێگاوبانەکانی دونیا یەکی پر لە شەختە و لیتەدا بلأوبوونەتەو. سهریاسی
 سو بجدهم و محەمدی دلشوشە لە سەر و ھەر ھەر ھەر ھەر ھەر ھەر ھەر ھەر ھەر
 زیانی دۆزینەو ھەینی بیه کان دەکن. بە لێ دۆستان لەو ساتەدا ئیو
 ھەمووتان لە ژێر باراندا بوون، ئەو دوو مندالە تاکە دوو کە سینگ بوون
 لە ژێر ھەتاو دا. پۆژیکە پۆشنی و سپیتی و پروناکی توند بە یەکیانەو
 گری دەدا. لەو ساتەدا کە زەوی لە ناو حەقیقەتە خویناوی بیه کانێ خۆیدا
 ونبوو، ئەوان دەرگای ئەفسانە یەک لە خۆیان دەکنەو. ئەفسانە یەک
 وەک ھەموو ئەفسانەکانی دی ناتوانیت تاسەر مۆف لە زەوی جودا بکاتەو،
 بە لام دەتوانیت بیخاتە سەر خەیا لاتی ک تا مەرگ ھاو دەم و ھاو پیتی بن.
 ئەو پۆژە سهریاس جار لە دوا ی جار دە لیت «ئەمە دواھمین ھناری
 دونیا یە... ھیچ ھەناریکی تر نییە لە شوینیکی وا عاسی و بەر زدا برویت».
 ئەو خەیا لێ کە دونیا لەم لوتکە یەدا تەواو دە بییت، وادە کات ھەر دووکیان
 وەک درەختیکی سەیر و پر نهینی تە ماشای ئەو تاکە ھەنارە بکەن کە لە
 کۆتایی زەمیندا پواو. ئەو دوو مندالە لە ژێر ئەو درەختەدا ھەستیان
 بە نارامییەکی قوول کرد، نارامییە ک جاریکی بی لە ھیچ جیگایەکی دیکە ی
 دونیا دا ھەستی پیناکە نەو، نارامییە ک کە دە شیت نارامی نزیکی بوو بییت
 لە خودا و، یان ھێمنی دووری بوو بییت لە مەترسییەکانی زەوی بیه و، یان
 ئاسوودەیی دوو مندال بیت ھەر دووکیان لە ناخیاندا دە زانن زوو دە مرن،
 سەر بەم زەمینە نین و وەک دوو فریشتە ی چکۆلانە میوانیکی پاگوزەرن و
 دە بییت برۆن.

من پیموایە ھەموو ئەو مندالانە ی زوو دە مرن ئولفە تیکی قوولترین
 بە ئاسمانەو ھە یە.

هەموو ئەو بەختەوهرىيە گەورەيەى ئەو دوو مندالە لەو سەر تروپكى پووناككيە چەشتيان، شادىي و شورىكى تىپەپوو.

لەبىرتاننەچىت ئەو پۆژە پۆژى كۆيرى بوو. پۆژىك بوو ئىنسان نەيدەزانى پووكتە كوئ، سەدان ھەزار مرؤف لەمال و خانەى خۆيان ئاوارەبووويون و ھىچيان دەريارەى سبەينى نەدەزانى. كەس نەيدەتوانى پىشبينى سەعاتىكى دىكەى ژيانى خۆى بكات، كەس نەيدەزانى چەند ھەنگاوئىكى دى لەكوئ خۆى دەنۆزىتەو. ئەو سىن مێردمندالە لاوازە كە جودا لە ھەمووتان چووويونە سەر لووتكەيەكى بەرز لە سەررو ھەورەكانەو، بەدەرئەبوون لەو كوئيرىيە.

ئىستا كە بىردەكەمەو دەبينم، ئەو مندالانە ھەر سىككيان بەجۆرىك لەجۆرەكان لە تارىكى و نەبينن ھەلدەھاتن.

ئەو تەنيا نەدىمى شازادە نىيە دژ بە كوئيرىتى خۆى شەپدەكات، بەلكو مەمەدى دلشوشە و سەرياسيش ھەمان شۆو لە جۆرە كوئيرىيەكى دىكە ھەلدەين.

كاتىك سەرياسى سوڤدەم لەگەل كوئيرىكدا سەر لووتكەيەكى عاسى دەكەوئت، دەبىت جگە لە دىدە و بينايى بۆچى دىكە گەرابىت؟ من دلنىام ئەو شەو لەناو ئەو لىزمەى باران و ھەراو شلۆغىيە مەزەدا كاتىك نەدىم لەسەر پىگاكان دەوەستىت و بەو دوو كورپە دەلئت كۆمەككەن تا دووبارە پۆشنایى و بينىن بدۆزىتەو، ھەردوو ئەو دوو قەلەندەرە چكۆلانەيەش لەناخياندا ھەستيان بەو كرىووە كە ئەوانىش بەجۆرىك لە جۆرەكان پىويستيان بەدرەختىكە پۆشنایيان بداتەو.

كاتىك نەدىمى شازادە دواى خەوئكى درىژ لە خەوھەستا، چاوانى وەك خۆيان بوون، وەك ھەمىشە كوئيرىو، لەگەل ئەو شەدا جۆرىك لە ئاسوودىي و ئارامى لە سىمايدا بوو. كە ھەستا گووتى «نا ھىچ

نابینم، وهک خۆم، وهک هه مسور پۆژه کانی دیکه ی ژیانم کو پیرم... به لām له و کاته وهی خه وتووم، قسه له گه ل باوکمدا ده کهم، ئه وه هه مسور شتیکی بق پوهونکردمه وه». که قسه بکرد هیمنی و ته سکه نیه کی قسول له ده نگیدا بسور. دوو میرد منداله که ی دیکه، چاوه پوانیانده کرد بگری، سه ر بدات به به رده کاند، لقه کانی دره خته که بشکینیت، به رده کان هه لگری و بیگریته ناسمان، کفریکات، هه نار پاره شینیت، سینگی خۆی زامداریکات، به لām نه دیمی شازاده به هیمنی لقی هه نار که ی ماچکرد و گووتی «تۆ دره ختیکی موباره کی...». ئه وه پۆژه نه دیمی شازاده له کاتی کدا له گه ل دوو هاوپی تازه که پدا به ناو هه وره کاند له چیاوه داده به زین، له پیگا له ناو ته میکی چرپا که ئه وه نهیده بینی چیرۆکی خه وتنی خۆی بق مه مه دی دلشوشه و سه ریاس گێرپیه وه، له خه ویدا باوکی هاتبووه ژیر ئه وه هه ناره چکوله یه و پینیگووتبوو «نه دیمی شازاده، کوپه چکولانه که ی من، ئه ی شیرنترین کوپی دونیا، ده زانم ئه وه چند سه آله ی دوا ی مردنی من چند ناخۆش ژیاویت، پیم حه یفه له دوا ی مردنی منه وه مه جبووریویت ده ست پانبه که یته وه تا بزیت، مه جبووریویت له سه ر شوسته و ژیر هه یوانی مزگه وت و ناو که لاوه کاند بخه ویت... تۆ خۆشه و یستری کوپی دونیا ییت... ئیتر له مه ودوا ده بیته ئازاترییت... تۆ ئیستا له خه وه لده ستیت و چاوانت وهک خۆیه تی... نا... نه دیمی شازاده من درۆم له گه ل نه کردویت، تۆ پۆژیک له پۆژان ده بیته خاوه نی دوو چاوی پوهنتر و گه شتر له چاوی ئینسانه کانی تر، به لām ئینسان بق ئه وه ی دووباره بینایی خۆی بدۆزیته وه، ده بیته زۆر هه ولبدات، ئینسان ده بیته بتوانیت زۆر شت تیگیات و زۆر زه حمه ت بچۆزیت تا بتوانیت ببینیت، به لām پۆژیک تۆ ده بیته خاوه نی دوو چاوی پوهن، مه رج نییه ئه وه چاوانه وهک چاوی ئینسانه کانی تر بن، نا نه دیمه چکولانه که ی من، ئینسانه کان هه مسور به کوپیری له دایکده بن... هه مسور ئینسانه کانی سه ر ئه م ئه ستیره یه... چ که سیک نییه، که له دایکده بیته

بتوانيت ببينيت، وامهزانه ئهوانه‌ى چاويان ههيه دهتوانن ببينن، چ شتتیک له دونيادا له ببينين زهحهتر نيبه، دهکريت ئينسان دوو چاوى گهش و پوونى ههبيت، بهلام ههچ نه ببينيت... نه ديم شازاده چکولهکەى من، من ناتوانم يارمه تيتبدهم، بهلام ئهم ههناره دهتوانيت يارمه تيتبدات، دهبيت ئه و بپوايه لهخوتدا دروستبکهيت که ئهم ههناره له ههنارهکانى تر ناچيت... ئيتر مهترسه، نا کوپى من... دهبيت له و شهوهزنگه نه ترسيت که له ناوتدايه، دهبيت نا ئوميدنهبيت، پوژ له دواى پوژ له ناوهوهت تروسکايى و پووناکيبهک دروستدهبيت، تا پوژتیک وات ليديت به بوندا ميوه‌ى به دو ميوه‌ى شيرين له يهک جيا بکهيتهوه، به دهنگدا خواست و موراد و نهيتيبههکانى دهرون ببينيت، به ههناسهدا له ئهسل و فهسلئى شت تيبگهيت. به سهليقه هه موو نهخشه‌ى پيگا و بانهکان دينه سه رتهوه، ئيتر کوپى شيرينم قهت قهت و بنابيت، ئه گه ر جيگايه کيشت ليگرا ده چيته سه ر جيگايه کى تر که له جوانيدا له وى تر که متر نيبه... پوژتیک له پوژان تو دهتوانيت ببينيت، بهلام بهر له وهى ببينيت دهبيت بگه رتيت و مهعناى ببينن تيبگهيت، حیکمهتى چاو فيربيت... نه ديم، ئهوانه‌ى منيان گوشت چاويان هه بوو، بهلام له گه ل ئه وه شدا نه يانتوانى من ببينن، من له پاوه نيکدا بو کۆمه لتيک گزوگيا ده گه رام بيکهم به ده رمان بو چاوى تو... وامهزانه ئهوانه‌ى چاويان ههيه دهتوانن ببينن، ههروهختيک ماندوو بوويت وه ره ژير ئهم درهخته وه، ئهم درهخته درهختى من و توپه که ههردوو کمان پيکه وه پواندومانه... ئهم درهخته ئاسوودهيت ده داتن، برۆ دونيا بگه پئ، وهک من باغ به باغ عه ودائى مه رهه م به، قهت ماندوو مه به له وهى باوه پيبنيت پوژتیک له پوژان تو ش دهبيت خاوهنى دوو چاو... ئهم درهخته درهختى ببينه... برۆ نه ديمى چکولانه، هه ر وهختيک پيويستت به من بوو وه ره ئيره و بانگمبکه... غه م مهخو من هه ميشه ليت وه نزيکم...".

نه ديمى کوپر که ده گه يشته ئه ويا دلئى پرده بوو له گريان و ده يگووت

«ئەو لەگەڵمدا بە ... نزیکە لێمەوه».

ئەو پۆژه نەدیمی شازادە بەئێرادەیه‌کی تره‌وه‌ له‌و شاخه‌ ده‌هاته‌ خوارێ. له‌کاتی‌کدا ئێوه‌ هه‌موو چاوساغه‌کانی ئهم ولاته‌ خۆتان و نگرده‌بوو، ئەو کوێره‌ چکۆلانه‌یه‌ باوه‌ری به‌نه‌بینینی خۆی له‌باوه‌ری ئێوه‌ به‌چاوی خۆتان گه‌وره‌تر بوو. کوپێکی قژخاوی چکۆلانه‌بوو، به‌جوتێ چاوی سه‌پی و پوخساریکی باریک و دوو لێوی نه‌ستوره‌وه‌، به‌ده‌رنه‌بوو له‌و په‌نگه‌زردی و ژاگانه‌ی هه‌ر مندالێکی بێناز له‌و ته‌مه‌ندا هه‌یه‌تی. وه‌ک هه‌ر چاوساغێک به‌سه‌ر به‌رده‌کانی ئەو پێگا سه‌خته‌دا داده‌گه‌رایه‌ دامێن و ده‌یگوت «نا، ئەو دره‌خته‌ درۆی له‌گه‌ڵدا نه‌کردووم. من ئێستا دوو شت ده‌بینم که‌ پیشتر نه‌مه‌بینی... ئێوه‌و باوکم. به‌هۆی ئەو دره‌خته‌وه‌ ئێوه‌م بینی، به‌هۆی ئەو دره‌خته‌وه‌ باوکم بینی... که‌واته‌ درۆی له‌گه‌ڵدا نه‌کردووم». ناتوانم وه‌سفی ئەو خۆشحالییه‌تان بۆ بکه‌م که‌ ئەو سه‌ن کوپه‌ هه‌ستیان پێده‌کرد. ده‌بی‌ت به‌چ به‌ختیاریه‌که‌وه‌ له‌چیا هاتیبێته‌ خوارێ؟ سه‌ریاس و مه‌مه‌دی دلشوشه‌ خۆشحالی‌بوون به‌وه‌ی نه‌دیم ئاسووده‌ و ئارامه‌ و هه‌ستده‌کات شتیکی بینیوه‌. ئەوانیش سه‌رسامی ئەو دلناییه‌بوون که‌ له‌ژێر دواهمین هه‌ناری دونیادا هه‌ستیان پێکردبوو. له‌دامێنی ئەو چیا‌یه‌دا سوینده‌خۆن که‌ بگه‌ڕێنه‌وه‌ ژێر ئەو دره‌خته‌، به‌لام ئەو کات هه‌چیان نازانن که‌ی و چۆن و له‌چ واده‌یه‌کی سه‌یر و نه‌ینیدا ده‌بی‌ت بگه‌ڕێنه‌وه‌.

ئەو پۆژانه‌ی له‌ دوی ئەو کوچ و په‌وه‌ گه‌وره‌یه‌وه‌ هاتن، هه‌ر سه‌ن ئەو منداله‌ چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک پێکه‌وه‌ ژیان، چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک تا هه‌تا هه‌تا‌یه‌کردنی به‌هاورپێیه‌کی هه‌میشه‌یی. دروست نازانم چه‌ند پێکه‌وه‌بوون، به‌لام ده‌زانم ئەوان وه‌ک سه‌دان هه‌زار که‌سی دیکه‌ ئاودیوی سنوور نه‌بوون، به‌لکو له‌ خه‌رابات و که‌لاوه‌ی شارۆچکه‌یه‌کی پوخاودا مانه‌وه‌، له‌وێ مس فرۆشێک که‌ گوینداته‌ هه‌چ به‌ندوباوێکی دونیا، گوینداته‌ گوپانی زه‌مان

و تیكچوونی زه مین، به کیک که له هه موو سه رده مه کاندای به دوی مس و فافوندا ده گه پیت، به کیکه له وانه ی گه پاشاکان بمرن ئه وان هه به دوی فاکسی خویان ده که ون، میلله ته کان شکستبخون یان سه رکه ون ئه وان له خه راباتی سه رکه وتن و شکستیاندا هه ر گه مه ی خویان ده که ن، ئه و سنی منداله ده خاته نیشه وه . پیاویکی چکولانه ی خر و موزه رده، به لووتیک به نه ندازه ی ته ماته یه کی گه وره، دوو چاوی هه یه به چاوانی به کیک ده چیت هه فته یه ک له دۆزه خ بوویت و گه رابیتته وه . ناوی «هه باسی فافونه» که به که مجار ئه و مندالانه ده بینیت، پیتیانده لیت گه ر کۆمه کیبکه ن، ده توانن به مانگیک سامانیکی گه وره کۆبکه نه وه . ئه و دهستی ئه و مندالانه ده گریت و ده یانخاته ناو هه ریمیکی مهن و بیکه رانه وه، هه ریمیک سنی سه له مرۆشیک پیی تینه خستوه، کتله یه کیان نیشانده دات و پیتیانده لیت «هه شت سالی ره به ق لیره دا جه نگ بووه، ئه م ناوچه یه پریتی له هه زار قه وانی گولله تۆپ، که دۆراوه کان فریانه که توون کۆیانبکه نه وه و براوه کانیش نه گه یشتوونه ته سه ریان، نیده گه ن ئه وه چه سامانیکه، چه سه روه تیکه ... گه ر بتوانین چه ند هه زار گولله تۆپیک کۆبکه ینه وه هه ر چوارمان ده وله مند ده بین». پیاویکه ده زانیت ئه و زه وییه پریتی له سه دان هه زار مین، ده زانیت خوی ناتوانیت توخنی ئه و ناوچانه بکه ویت، ده زانیت ئه و منداله نه شاره زایانه ده توانن بیترس بچه هه موو کون و که له به ره کانه وه . نه دیمی شازاده هه ر پۆژه ی له گه ل به کیکیاندا ده روات، ئه و ته نیا ده توانیت له هه لگرنتی قه وانه کاندای کۆمه کیانبکات، له و چه ند هه فته یه دا ده چه نه ناو ده یان شویتته وه که له دوی کۆتایی جه نگه وه که س پیی تینه خستوون، ئه و چیا و چالانه ده بینن که پهن له لاشه ی سه ربازی کوزراو، ئه و مردووانه ی ئیسکه کانیان له ناو به دل و پۆستاله کانیاندا جیماره . ئه و لاشانه ی مردوون و سه یری ناسمانیان کردوه، ده میانکردۆته وه و مردن دلۆپ دلۆپ چۆته گه رویانه وه، ده ستیان به رزکردۆته وه هاوار له خودا

بکھن و پڙحيان دەرچووه ... سھرياسی سو بھدم و محمەدی دلشوشه ماوھيەک لەناو ئەو مردووانەدا ئيشدەکەن، پڙزانە سەدان قەوانی تۆپ لە گویدرێژکی نەخۆشی چکولانە بار دەکەن و دەيگەتیننە سەر جادە و عەباسی فافون لە تراکتۆرێکی کۆندا باریان دەکات و دەیانبات، ئەو ماوھيە ھەر سێ مندالەکە لە ژێر چادریکی چکولانەدا دەژین. لەو ماوھيەدا دەبنە سێ دۆستی ھەمیشەیی، سێ مندالێن ھیچ لەو یارییە ترسناکە نازانن کە دەیکەن، نازانن ئەوان چوونەتە ناو ھەری می مردن و ئیدی تاهە تاهە تايە نایەنە دەری. ئەوان لەوێ لەناو پاشماوھ و خەراباتی شەپکی دوورو درێژدا دەبنە ھاوپی. لەو شەوانەدا سەریاس باسی مندالی خۆی دەکات لە گوندەکان، لە سەر مەرزەکان، لە کەلاوھێ موحەمەد تازەکاندا، لەناو شۆفێر و خزمەتچی و لاغدارەکانی سەر سنووردا. لەویادا کینە یەکی گەورەیان بەرابەر بە شەپ تیا دروست دەبیت، لەویادا محمەدی دلشوشە دەلیت «من لەعەشقدا دەمرم...». قەسە یەک بۆ ئەو کات پێگە نیناوی و بێمانا دیتە بەر چاوی دوو ھاوپیکی تا سنووری مردن پێپێدەکەن. لەویادا باس لە موسیقایەکی ئاسمانی دەکات بەردەوام لە گوێیدا دەزرینگیتەو، بەستە ی کلیل و مەدالیاکانی خۆیان نیشان دەدات و دەلیت ھەر یەکیک لەو کلیلانە کلیلی دەرگایەکی خەیاڵییە، ناوی کلیلەکانیان پێدەلیت و قەسەش لە دەرگایەک دەکات کە یەکیک لە کلیلەکانی لەباراندا دەیکاتەو. لەژێر ئەو چادەردا ھەموو تیدەگەن ژیانی سەریاسی سو بھدم نھێنییەکی بێئەندازە ئالۆزە، لەو شەوانەدا ئارەزووی بێسنووری محمەدی دلشوشە بۆ خۆیندەوھ و تیگەشتن لە نھێنییەکان ئاشکرادەبیت، لەو شەوانەدا کە لەبەر ناگریک دادەنیشن، محمەد دەلیت «حەز دەکەم ھەموو شتێک لە سەر ھەموو شتێک بزانم... بزانم تۆ کیت؟ ئەو ھەنارە شوشە یە چییە؟».

گومانم نییە ئەو خۆشەویستییە گەورە یە لەو چیا دوورانەدا، لەناو

لاشه و بۆي مردن و مهلمهسى ساردى قهوانى گولله تۆپه كاندا پيده گريئت، تا كۆتايى له گه ل نهو هاوپئ چكولانانهدا ده ميئيته وه ... نه وكاتهى محمه دى دلشوشه، له په بيبه كۆنه كاندا، له چال و نشيوى هه رده كاندا بۆ پاشماوهى گولله تۆپ و گوللهى هاوهن و موشه كى نه ته قيوى فپۆكه كان ده گه ريت، باوكى و دايكى هه موو دونيائى به دوا دا ته يده كهن و نايدۆزنه وه، هه موو پۆژيگ پيشمه رگه و پاسه وانه كانى سايئمانى مه زن به خويان و تويوتا پان و جيبه چكوله كانيانه وه سه رمه رزه كان ده گه رين و جار بۆ كوړپكى مندالكار ده دن كه ده ترسن له كه نديك يان لاريگايه كدا مرد بيت. پۆژيگ محمه دى دلشوشه له گه ل منداله كوړه كهى دۆستيدا له كي لگه به كدا و له هه تاوى فينكى به هاردا قهوانى گولله به كى بيئنه ندازه گه وه بۆ قه راغى جاده به كى خۆل ده گويزنه وه، له و كاته دا جيبيكى نه مريكى خۆله ميشئ له و شه قامه وه تيده په رپئ و به كيگ له په نجه ره كه وه هاوارده كات «نه وه محمه دى دلشوشه به ... نه وه تا نه وه خۆيه تى ... خۆيه تى». به پرتاو دوو كه س له جيبه كه داده به زن و بيئنه وهى هيچ بلين، باوه شى پياده كهن و له قه فرتيكانى ده گرن و ده يفريننه ناو ماشينه كه وه. نه ديمى شازاده جگه له چه ند هاوارپكى كوړتى محمه د كه ده لئيت «دامنيئ، به رمدن ... به رمدن ... وازم لي به نين» هيچى ديكى گوئ ليئنا بيت.

نه وه سه ره تاى به كه مين جيا بوونه وهى نه و سئ منداله به له به كتر. پۆژى دواتر عه باسى فافون به دوو كوړه كهى ديكه ده لئيت «خوشكيكم له زيئا خنكاوه، من ده پۆم بۆ باشور ... كه هاتمه وه حيسابده كه ين». ئيتر كه سيان عه باسى فافون نابينه وه كه سالانتيك دواتر له هاوينيكي گه رمدا له كي لگه به كى دووردا گولله تۆپيكي كۆنى پياده ته قيته وه و له سه ر خۆل و ورده به رد و دپك و كه رته شى هاويندا پارچه پارچه ده بيت.

له دواى مردنى سه رياسى سوبخدهم و پهرش و بلاوبونه وهى له شكري
 عه ره بانه كان خوشكه سپيه كان جورىك له گوشه گيرى قوول ده ژين.
 دواى ته واو كردنيان بو خانه ي ماموستايان، نيكرامى كيو يارمه تيانده دا
 له گونديكى دور ببن به ماموستا، هر دووكيان خانوو چكولانه كى شار
 به جیده هيلن و به ره و گونديكى باكورى شار ده پون، قوتابخانه كه يان بينايه كى
 نوپى تا نه اندازه يه ك گه وره يه كه يه كيك له ريكخراوه مؤفدوسته كان
 دروستيكردوه ... نهو به يانبيه ي من و نيكرامى كيو له ده رگاماندا،
 له راستيدا له ده رگاي نهو قوتابخانه يه مان ده دا، كه وادروستكراوو
 له به شى پشته وهى جيگه ي خسته خانه يه كى چكولانه ش بيته وه،
 به لام له بهر هر هويه ك بيت نهو به شى پشته وهى هه ميشه به چولي
 مابووه وه. نهو به يانبيه كه گه يشتينه نهوي و ده رگايان ليكردينه وه،
 مال و ناوه دانبيه كى پووناك و ته واومان بينى ... نهو دوو كچه ژيانتيكى
 ناراميان بو خويان دروستكردبوو. جگه له نيكرامى كيو و هه نديجار
 سلیمانی مه زن كه سى دى هاتو چوي نه ده كردن ... ژيانيان له ناميزى نهو
 سروشته گه وره يه دا كه ميک هيمنى و ناسووده يي پتبه خشيبوون، له وي
 به جوته ده ستیان ده گرت و له ناو باغ و سه وزى و بيستان و كيتلگه كاندا
 پياسه يانده كرد و گورانيان ده گوت، به يانيان زوو پتکه وه ده چوونه پوخي
 چه م و له ويادا قزيانده كرده وه و له سه ر به رد و سه وزى و گيا و شه ونمى

به‌یانیاندا ده‌یاندایه به‌ر با ... دوو سه‌یرترین قژیان هه‌بوو، من هه‌ستده‌که‌م قژیان ناگرتا درژیوو، وه‌ک تۆفانیک بوو له‌وسه‌ری دونیاوه هاتبی و له‌سه‌ر سه‌ری نه‌وان پواییت. عاده‌تیکسی سه‌یریوو، هه‌موو شه‌ویک با بیئت یان باران، به‌فر بیئت یان شه‌خته ده‌بایه بچنه‌سه‌ر نه‌و چه‌مه و له‌سه‌ر به‌رده‌کان دانیشن و گۆرانی بلّین. خه‌لکسی نه‌و گونده هه‌رگیز وه‌ک دوو مامۆستا سه‌یریان نه‌ده‌کردن، به‌لکو وه‌ک دوو فریشته که خودا له‌شوینیکی دووره‌وه نارد بیئتنی بۆ نه‌و گونده، په‌یوه‌ندییه‌کی سه‌یر و پر له‌ئارامی و دلنیا یان له‌گه‌ل گوندنشینه‌کان هه‌بوو. نه‌وان بوونه‌وه ده‌لیلی من بۆ ناو دونیا. من سه‌به‌ی شه‌و باسی نه‌و دوو شه‌وه‌تان بۆ ده‌که‌م که سه‌ره‌تای گه‌رانه‌وه‌ی من و سه‌ره‌تای ونبونی منیش بوون، شه‌ویکیان پییده‌لیم شه‌وی مردن و شه‌ویکی دیکه‌یان پییده‌لیم شه‌وی زیندو بوونه‌وه. شه‌وی مردن نه‌و شه‌وه‌بوو که له‌گه‌ل خوشکه سپیبه‌کاندا چووینه سه‌ر گۆپی سه‌ریاسی سو بده‌م. نه‌وه شه‌وی دووه‌می ئازادیم بوو، ئیواره هه‌ردوو خوشکه سپیبه که هاتن و پئیانگوتم «سه‌ریاسی سو بده‌م برای ئیمه‌بوو» نه‌وان کۆی چیرۆکی نه‌و پۆژه سه‌یرانه‌یان بۆ گێرماه‌وه، حکایه‌تی نه‌و په‌یمان‌یان باسکرد که له‌بن هه‌ناریکی دووردا له‌شار هه‌لیانگرتوووه. سه‌یرترین شت له‌لام نه‌وه‌بوو که زانیم سه‌ریاسی سو بده‌م له‌و پییده‌شته نزیکانه‌دا نیژراوه، له‌ناوه‌پاستی ته‌ختانییه‌کی گه‌وره‌دا، له‌کیلگه‌یه‌کدا له‌گه‌سه‌ور که زه‌مانیک له‌وه‌به‌ر پاوکه‌ره‌کان کوله‌و بنه‌ی پاویمان بۆ که‌و و که‌رویشک و ریتیوی تیا دروستده‌کرد.

سه‌یریوو که زانیم نه‌و کچانه هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک ده‌چنه‌سه‌ر نه‌و گۆپه ته‌نیا به‌... سه‌یریوو که زانیم نه‌وان بۆیه له‌م گونده‌دا بوونه‌ته مامۆستا، چونکه له‌دواه‌مین ئارامگای سه‌ریاسه‌وه نزیکه.

که شته‌کانیان باسده‌کرد له‌ره‌ی گومانیک و زینگه‌یه‌کی قوولی دوودلی له‌گه‌رویانداندا بوو. نا گه‌ر خۆیان نه‌یانویستایه هیچ که‌سێک نه‌بوو

پازه کانیان ببینیت. له مردنی سه ریاسه وه یه کی دوو په فته ی په شیان به ستهو به گه ردنیانه وه و فریانه دابوو. یه که مین پوژی یه کتر ناسینمان ده ستیان کرده ملم و گووتیان « نه و برامان بوو... تو گر ده ته ویت ده توانیت له گه ل نیمه دا بزیت». من شتیکی سه پیربووم بو نه وان، وه ک چون من هیچ ناده میزادیکم نه بینیبوو به نه اندازه یی نه وان نه فسونی کو کرد بیته وه، نه وانیش که سیکیان نه بینیبوو ناو ها په نگی سالانیتیکی دوو و دریزی ته نیایی ه لگرت بیت. من بونیکم هه بوو وه ک بونی نه به دیهت، بونی په کیک که له دهره وه ی زه مانه وه هات بیت، په کیک له شتیکی قولدا له گه ل نه واندا ته بابوو، نه وانیش به جوړیک له جوړه کان دوو کچ بوون ده یانو یست له دهره وه ی دونیا و شه روشو پو سیاست بزین. شتیکی سه پیربوو به لاهه وه که نه وان ناوی زوړه ی حیزه کانیان نه ده زانی، گوئیان له رادیو نه ده گرت، پوژنامه یان نه ده خوینده وه... شورایه کیان به گورانی له دهوری خوئیان ه لچنیبوو، دواتر زانیم هه تا گورانییبه کانی شیان چ به وشه و چ به ناواز گورانی خوئیان بوون. سیه ریازنه بوون به لام پیتشه وه ی نازار پیبگات، برین نزیکیبته وه هه ستیان پیده کرد. نه و پوژه ش که سه ریاس مرد چهنده ها جار ناگاداریان کرده وه، به لام بیسوود بوو. په یوه ندیان له گه ل شه ی تانه کاندانه بوو، به لام هه سته که م په یوه ندییان له گه ل هیزکی نادیار و ته مساوی سروشتدا هه بوو. بیته اندازه نازاد بوون، له وپه پی نازادییبه وه جه سته ی خوئیان له هه سوو پیاوانی دونیا هه رام کرد بوو. نه و سوینده ی به مندالی بو یه کیان خوارد بوو ته وقیک نه بوو کرد بیتیانه ملیان، به لکو هیدی هیدی بوو بوو جوړیک له شیوازی ژیان، جوړیک له حقیقت که له بوونیان جیانه ده کرایه وه. دوو نافرته بوون بی هیچ ناره زویه ک جگه له ناره زوی سه ریبه سته یه بچو که کانی خوئیان، ناره زوی نه وه ی شه و بگه رین، نه ترسن، شهرم له گورانییبه کانی خوئیان نه کن. نه یانده توانی له یه کتر جیابنه وه، نه و ماوه یه که له گه لیاندا ژیام، له نزیکه وه هه سوو نه و

پهفتاره سهيرانه تيايينين، دوو کچ که سروشتی دوو پوچی شهوگه پريان هه بوو، به يانيان له و چه مه دا ده موچاويان دهشت، هه ميشه هه ستمده کرد کراسه سپيه کانين پرتتی له قه تره ی شهونم. منيش سه ره تا له چاويان ده ترسام، هيچ که سيک نييه له چاويان نه ترسابيت، شتيک له نيگاياندا بوو مردن و نه به دييه ت و به حر و ناکوژای وه ياداده هينايته وه. نا، دوو کچ نه بوون ته فسيريکزين... پياوان بتوانن بيانخه نه ناو قالبی چيروک و فه نتازياکانی خو يانه وه. گه رانه ويان بو شو گونده، ژيانيان له ناو نه و مندالانه دا هه له اتن نه بوو، به لکو خو پاراستن بوو، خو به هيزکردن بوو دژ به ترسيکی ناديار. دوو کيز بوون هه له اتنيان نه ده زانی، به لکو دوو نهيتی بوون له ته ليسه گه وره کانی ديکه ی ناو وجود جيانه بوو بوونه وه. ژيانيان له شاردا، قريشکه به کی قول و گه وره ی سروشتی له ناودا نه خنکاندبوون. من هه ستمده که م هه موو شه ويک کاتيک ده سستی به کيان ده گرت و ده رويشتن وه لامي هاواریکی دووريان ده دايه وه، هاواریک له توانای ني مه دا نه بوو بيبيستين. مه رج نييه نه و هاواره له يه ک جيگا و يه ک شته وه هاتبيت، گرنگ نه وه بوو نه وان که ويلده بوون بو شتيک ده گه ران، هه ستيکيان هه بوو که ده نگيک له دوور بانگيانده کات، هه مان نه و هه سته ی من له سه حرادا هه مبوو، هه مان نه و هه سته ی من له بياباندا گيروده يبووم. له وانه يه نه و شته گوليکی کيو بوويت، بريني کوشنده ی سه ر سنگی بالنده يه ک بوويت، هه ناسه ی زيپيني پاساريه ک بوويت، چريکه ی به رديک بوويت که شتيک هيناييتيه زمان، نرکه ی پارچه يه ک زه وي بوويت که له گيزبوون و ترس و موته که ی دره خته کانی خو ی هه له اتوه. مرؤف چورزانيت کي بانگيده کات؟ نينسان هه ميشه ده بيت ناماده بيت، ده بيت گوژراډيري نه و چريانه بيت که له سروشته وه دين. نينسان جگه له خزمه تکاریکی مه زنی نه م گه ردونه زياتر هيچی تر نييه، نه وه ی سه ره وه ی دونيا بيت مانای نه وه ی گوئيگريست و

تیبگات، ئەو دوو خوشکەش گوێیانده‌گرت و تێده‌گە‌یشتن. لە شارێش بەو جوۆره ژیا‌بوون، دوو خوشک که لە تاریکه شه‌واندا به‌خۆیان و جل و په‌فته سپییه‌کانیان‌وه کوچه به‌ کوچه ده‌گه‌پان. شارێک هه‌موو شه‌ره‌فی خۆی له‌ قه‌له‌کانی شه‌ودا کوژدبووه‌وه، شه‌ره‌فی خۆی له‌ ده‌رگا داخراوه‌کاندا ده‌بینییه‌وه، سه‌یریوو له‌و شه‌اره‌دا که سیاسی چلێس و بێ‌په‌حم حوکمیانده‌کرد، دوو کچ شه‌وان به‌شه‌قامه‌کاندا پیاسه‌بکه‌ن، دوو ئافه‌رتی سپیپۆش که چاویان تیشکیکی تیا‌به‌ پۆلیس، حه‌سه‌س و پاسه‌وانی گه‌په‌ک و به‌رپرسی موه‌لیده‌کانی شه‌ویان ده‌ترسان. کاتی‌ک به‌شه‌و ده‌گه‌پان سه‌ردانه‌کانیان وه‌ک زه‌نگی به‌ده‌ختی ته‌ماشای ده‌کرا. ته‌قه‌ی پێ‌لاوه به‌رزه‌کانی خۆیان له‌سه‌ر نه‌سه‌فله‌تی شه‌قامه‌ بێ‌ده‌نگه‌کان، له‌سه‌ر چیمه‌نتۆی شوسته‌کان تینکی زیاتری ده‌دانن بپۆن، هه‌ندی‌جار وه‌ک ئە‌وه‌ی چاره‌پوانی شتی‌ک بکه‌ن پێ‌که‌وه له‌سه‌ر سوچی‌کدا بو‌و تام‌کردنی جوانی شه‌و ده‌وه‌ستان، ئە‌و دوو خوشکه‌ هه‌زێکی بێ‌سنووریان له‌ کوچه‌ بێ‌ده‌نگه‌کانی شاری‌بوو... شه‌وی‌ک ده‌ستیان گرتم و منیان برده‌ ناو کوچه‌ و کۆ‌لانه‌ بێ‌ده‌نگه‌کانه‌وه. شارێک بوو کپ، به‌لام هه‌ندی‌کجار گه‌ر هه‌ندێ گۆ‌پسی تیا نه‌سووتایه‌ گه‌ه‌ی غه‌مگینی په‌شه‌باکان ده‌یکوشتیت. له‌سه‌ر سوچی‌کدا وه‌ستاین و هه‌ستمده‌کرد له‌بنی بێ‌قه‌راری ئە‌و بێ‌ده‌نگیه‌وه سه‌دایه‌ک دێ‌ته‌ده‌ری، ده‌نگێک دێ‌ته‌ده‌ری که ده‌نگی هه‌ناسه‌ی مه‌خلوقی‌کی برینداره‌، به‌لام چ شتی‌ک نه‌بوو، جگه‌ له‌ ده‌نگی شه‌و خۆی. ئە‌و کچانه‌ جوانیه‌کیان له‌ کۆ‌لانه‌کانی شه‌ودا دۆ‌زیبووه‌وه، له‌په‌گه‌زی هه‌مان ئە‌و جوانیه‌ی من له‌سه‌رادا دۆ‌زیبوومه‌وه. شار لای ئە‌وان به‌هه‌نده‌سه‌ی ماله‌کانی، به‌و ئارامیه‌ له‌ناکاوه‌ی ئی‌واران، ده‌رگای جوۆره‌ دونه‌یه‌کی دی‌که‌ی له‌وان کوژدبووه‌وه. جگه‌ له‌و مندالانه‌ی که سه‌ریاس له‌ناو عه‌ره‌بانه‌کاندا پێ‌یناساندبوون، که‌سی تریان نه‌ده‌ناسی. خۆیان هه‌ستیان به‌و پق و نه‌فرته‌ ده‌کرد که له‌ قوتابخانه‌ و بازار

و چاوی درواسی‌کایاندا ده‌یانبیسی، هه‌ستیان به‌و تفه ده‌کرد هه‌ندی له دوکانداره‌کان له دوایانه‌وه هه‌لیده‌دهن، ناگایان له و ترسه بوو که کوپانی گهنجی لیدوورده‌خستنه‌وه. له دواى مردنی «مارشاله‌وه» جگه له و کوپه مندالانه‌ی بیه‌ووده شه‌ریان بو ئیمپراتوریه‌سی عه‌ره‌بانه‌کانی خۆیان ده‌کرد که‌سی تر خۆشی نه‌ده‌ویستن. له و هاوینه تاریکه‌دا که سه‌ریاسی تیا کوژا نه‌وان شه‌وانه ده‌چوونه مه‌یدانی عه‌ره‌بانه‌کانی شه‌و. دوو خوشک بوون له‌گه‌ل هه‌موو ویقار و هیمنیاندا که‌سانیکی زۆر وه‌ک شیت ته‌ماشایانده‌کردن. نه‌وکات که من گه‌رامه‌وه سوپای عه‌ره‌بانه‌کان ته‌فروتونا‌بوویوو، ژینۆی مه‌خمه‌لیمان له‌سه‌ر بینایه‌کی به‌رز داگرت، له‌وئ به‌قه‌دی دیواریکی بیئه‌ندازه بلنده‌وه محاجه‌ره‌یه‌کی بو‌یه‌ده‌کرد. ئاده‌م مه‌رجانمان له‌چیشخانه‌یه‌کی پله‌یه‌کدا بینیه‌وه، کلاویکی سپی له سه‌ردابوو، له‌سه‌ر سینیه‌کی بچوک کۆمه‌لێک قاپه‌ چهره‌سی له‌پیشده‌م چهند کچ و کوپیکی زانکۆدا داده‌نا. که من هاتمه‌وه نه‌و دونیایه سه‌رتاپای گۆرپوو، خوشکه‌سپیه‌کان منیان برده‌نه‌و مه‌یدانه‌ی دوو سال پیشتر له‌کاتی سه‌ریاس و دواى مردنیشیدا له‌وئ گۆرانییان گوتبوو. شتیکی سه‌یر، نه‌گونجاو، دوور له هه‌موو یاسایه‌کی نه‌و شاره‌بوو دوو کچی گهنج له شه‌ویکی دره‌نگدا له مه‌یدانیکی پر له هه‌رزه‌کاردا گۆرانی بلین، به‌لام کوپانی نه‌و مه‌یدانه ئیستاش ناوازی نه‌و گۆرانییانه‌یان له گویدایه، هه‌مووش ده‌یانزانی دوو کچن له ئاورنگ پاکترن، دوو کچن له شه‌ونم بیگه‌ردترن.

کاتیکی یه‌که‌مجار به‌دواى مارشالدا هاتنه نه‌و مه‌یدانه، گه‌نجیک به‌ خۆی و کالیاریکی گه‌وره‌وه له بنده‌ستیدا رایکرد و گوتی «مارشال، دوو فریشته هاتوون بۆلات مه‌پرسه ... دوو کچ ده‌لێسی له ئاسمانه‌وه که‌وتوونه‌ته خوارئ». سه‌ریاس یه‌کسه‌ر زانی شاده‌ریا و لاو‌لای سپی

هاتوون. ئەو شەوێ شەوی پوو خۆشی و پێکە نینە بە کەیف و بڵندەکانی سەریاس بوو کە لە ساتەکانی غەمیشدا ئامادەگییەکی بێسنووری خەندە و قاقالیدانی تێدابوو. ئەو شەوێ بوو لە پاشماوەی تەختە و کارتۆنی کۆن ئاگرێکی گەورەیی کردەوێ چای لێناو بە پێکە نینێکی بەرز کە لە هەموو مەیدانە کەدا دەنگیدەدایەوێ گوتی «شادەریا و لاولا، ئەگەر بە پاستی منتان خۆش دەوێت و وەک برای خۆتان سەیرم دەکەن... ئەمشەو گۆرانیمان بوو بۆ بۆلێن. شاشای گۆل و لالای من، تا ئێستا هیچم لێداوانە کردوون، بە قسە مەبەن، ئەو تەنیا داواکاری منە». ئەو دەیزانی ئەو مندال و گەنجانەیی لەو گۆرە پانەدا دەخەون و بە یانسی زوو هەڵدەستن و دەکەونە پراکە پراکە بە دوای پیکاب و لۆری عەلوێ کەدا چ ژیانێکی ناخۆش دەژین. دەیزانی ژیانیمان لە بەر بە یانەوێ تا ئێوارێ شەپکردنە لە گەڵ سایەق، دوکاندار، کرپار، پۆلیس و هاوڕێکانی خۆیاندا. هەندێ جار بە غەم و زەردە خەنە یەک و سەربادانیکی مندالانەوێ بە ژینۆی مەخمەلی دەگوت «ناخۆشتەری ژیانسی دونیا»... ئەو ئێوارەیی فرسەت بوو ئەو هەرزەکارە مەحرمانە کە زۆر بە یان لە ژیانیدا گۆییان لە کچێک نەبوویو گۆرانسی بۆلێت، گۆی لە شادەریا و لاولا بگرن کە سەریاس دەیکووت دوو دەنگن لە زێر.

ئەو شەوێ شادەریا و لاولا پێکەوێ تا درەنگ گۆرانیمان گوت، نا وامە زانن ئەو گۆرانیانە چ شتیکی لە پێزو حورمەتی ئەو دوو کچانە لە دیدی مندالان و گەنجانی دەستگێردا کە مەکردۆتەو، بە پێچەوانەوێ لەو شەوێ زۆر بە ی دەستگێرەکان ئەو دوو خوشکەیان خۆشویست. ئەو ژنانسی کۆلان، کچانسی حەسوود و دوو پوو، پیاوانسی دەرونپیس بوون ئەو چیرۆکە جوانەیان پێسکرد. ئەو شەوێ کە شادەریا و لاولا پڕۆیشتنەوێ سەریاس تا بەردەرگا لە گەڵیاندا هات، دیارە دەیزانی کە خەیاڵی ئەو

هه زه کارانهی هاو پئشی به دهر نییه له فه نتازیای رهش، به لام دلنیا بوو
گۆرانی هیژکی ئه وتۆ سیراوی ههیه واده کات ئه و گهنج و میردمندالانه
پئزی ئه و دوو فریشتهیه بگرن، که بیئنه وهی هیچ له یقاری خۆیان
که مبه که نه وه، به و په پئری راستگویی گۆرانیان بو کۆمه لیک خه لک گووت،
که سانی تر نزم و بیحورمه ت ته ماشایانده کردن.

له دواى مردنى سه ریاسه وه، زۆر شت له ژانی ئه واندا گۆرا، به لام
پۆژیک له پۆژان خیا نه تیان له و په یمانه ی خۆیان نه کرد، جله سپیه کانیا ن
نه گۆپی، تا که شتیک کردیان ئه و په فته په شه بوو که بریارده دن وه ک
نیشانه ی پرسه یه کی ئه به دی، تاماون له گه ردنی نه که نه وه.

له دواى ئه و شه وه وه شاده ریا و لاواو چه ندین شه وی تر ده چنه وه ئه و
مه یدانه و گۆرانی ده لئین، دلنیا شن ده نگیان خۆش به ختییه کی گه وره له
دواى خۆی جیده هی لئیت، له و شه وانده دا ده بنه ناسیاوی ژینۆی مه خمه لئى
و ئاده م مه رجان که سه ریاس به ده م پئکه نینه وه وه ک «دوو گه وه رى ناو
شیاکه» پئشکه ش به که سپیه کانیا ن ده کات. دروست له و ده مه دایه
که سه ریاس به رده وام قسه له وه ده کات ببیته مرۆفیکسى مه زن، له و
ده مه دایه ئاره زووی خۆشنوسین ده ببیته به شیکی گرنگی ژیا نى. که س
نازانیت گه ر سه ریاس به مابایه چۆن ده ژیا، ئاده م مه رجان پئیگوت م
«کوپیک بوو پرپوو له مژده ی جوان، ده یوسیت دواى چه ند سالیک ئیش
عه ره بانه که ی بفرۆشیت و ببیته خۆشنوس یا ن به پئته وه بو ئه و به رى
شار و ببیته کتیب فرۆش... خۆشترین ئیش له لای کتیب فرۆشتن بوو...
یه ک ئاواتیشی هه بوو پۆژیک له پۆژان فیدیه یه کی هه بیته و سه یری فلیمه
نوێکانى پئبکات».

گه ر خوشکه سپیه کان نه بایه من ژینۆی مه خمه لئى و ئاده م مه رجان م
نه ده دۆزییه وه، که هه رکات باسیان له سه ریاس بکردایه چاویان پرده بوو
له ئاو، ئه و پۆژه ژینۆمان له جلی بۆیه کردنه که یدا بینیه وه، له به رمیلنکی

کۆن و ژھنگاویدا دەموچاوی شت و باوھشی پیاکردم و گووتی «خوای گەر، سوڤحانە، سەریاس ھەر نەیدەزانی باوکی ھەبە... واتێگە یشتبوو باوکی پیش لە دایکبوونی ئەو مردوو». لەبەر ئەو ھەتاویدا باوھشی پیاکردم و گووتی «ئێستە کەس پێمانا ئیت ژینۆی مەخمەلی، ئەو ناویک بوو سەریاس بۆ منی تاشیبوو، ئێستا من ناوم ژینۆ فەیزولاً سوڤییە». ئادەم مەرجان و ژینۆی مەخمەلی ھەموو شتێکیان دەریارە ی دواھمین پۆڤی ژانی سەریاس دەزانی، ئەوان لە بەیانییەو تا کاتی پۆج دەرچوون لەگەڵیدا بوون.

لە دوا ی مردنی سەریاسەو، شادەریا و لاولا سەبووریەکی گەرەیان بەو دوو کورە شەرمنە دەھات. لە دوا ی مردنی سەریاس ماوھەکی درێژ ئەو دوو خوشکە وەک دوو شیت، دوو کەس کە شتێکی گەرە لە ژیاناندا پوخابیت ھەموو شەویک دەچنە ئەو مەیدانە و گۆران ی بۆ ئەو کورانە دەلێن کە ھەموویان بە غەمگینی لە دەروریان کۆدەبنەو و ھەندیکیان دەگرین و ھەندیکیان سەردەخەنە ناو کۆشی خۆیان و لەگەڵیاندا گۆرانییەکان دەلێنەو.

کە مەیدانی عەرەبانەکان نەماو ئەو مندال و گەنجانە پەرشو بلایوونەو، خوشکە سپیەکان چەند جارێکی کەم ژینۆی مەخمەلی و ئادەم مەرجان دەبینن، کاتێک لەو گوندە دوورانەش دەبنە مامۆستا ئیدی ماوھەکی لە یاد ئەو شارە دەچنەو کە ھەرگیز ناتوانیت لە نیگا و سەیرکردنەکانیان تیبگات.

کوشتنی مارشال پەبوەندی بە ھەموو ئەو جەنگ و پیکدادانە بەردەوام و پۆزانەییەو ھەبوو کە لە مەیدانی عەرەبانەکاندا پویدەدا، کوشتنیکی بێمانا و بێتەفسیریوو، وەک ھەموو کوشتن و دیلی و نازارەکانی ولاتی ئیمە بێھودە و پوچ بوو، دلنایاتان دەکەوێت گەر سەریاسی سوڤحەم لەو تەمەنە نازک و مندالەنەیدا نەبایە نەیدەھیشت و سووک و ئاسان

و بیمانا بمریت، به‌لام مردنیشی په‌یوه‌ندی به‌سه‌رچلی و شه‌پانگیزیه کو‌توپره‌کانی گه‌نجیکه‌وه هه‌بوو که خۆی له جه‌وه‌ردا خراب و شه‌پانی نه‌بوو. په‌یوه‌ندیشی به‌و خه‌ونه‌یه‌وه هه‌بوو ده‌ریاره‌ی بوونه مروّقیکی مه‌زن. من که دواتر ژوو‌ره‌که‌یم بیینی تیگه‌یستم که نیگا‌و دیدی نه‌و بۆ مروّقی مه‌زن، زۆر په‌یوه‌ندیداره به‌ ده‌سه‌لاتی ماسولکه و زه‌بری ده‌سته‌کانی ئینسانه‌وه، نه‌و له‌سه‌رده‌میگدا ژیاوه که مروّقی مه‌زن مانای مروّقی به‌هیز بووه. نه‌و پۆژه‌ش که ده‌مریت کوژدای نه‌و نمایشه‌یه که خۆی وه‌ک مندالیکی جه‌ریه‌زه و چاونه‌ترس و نه‌به‌ز نیشانبدا‌ت. نه‌و پۆژانه‌ی ده‌که‌ونه پیش مردنیه‌وه، پهن له شه‌پ و پیک‌دادان و زامداریه‌بون... وه‌ک یه‌کیک که سه‌ره‌رشتی ریک‌خستنی نه‌و دونیا نالۆزه‌ده‌کات، به‌رده‌وام له‌گه‌ل ده‌ستگێز و دوکاندار و پێبوارانی دیکه‌دا تووشی کیشه‌ده‌بیت. له مسه‌ری بازاره‌وه دیت و هه‌ندێ شه‌په‌ده‌کات و له‌وسه‌ریه‌وه ده‌گه‌رپته‌وه‌وه هه‌ندێ ورده‌ جه‌نگی دی به‌ریاده‌کات، به‌لام نوای شه‌په‌کان هه‌میشه‌ پیده‌کنی و به‌ یقاری شه‌په‌که‌ریکه‌وه که بریکی زۆر له شه‌ره‌ف له یاساکانیایه‌تی ده‌سته‌ده‌کاته ملی غه‌ریم و هه‌ریفه‌کان... به‌لام نه‌و ورده شه‌پ و ده‌مبۆله‌و زویریانه هه‌رگیز ناوی نه‌ویان وه‌ک مارشالی عه‌ره‌بانه‌کان و فه‌یله‌سوفی شه‌وه تاریکه‌کان لکه‌دارنه‌کرد، چونکه به‌شیکێ ناسایی نه‌و دۆزه‌خه جه‌نجاله‌ی ناو بازارپه‌بون.

هه‌فته‌ی پیش مردنی هه‌موو شه‌ویک ده‌چیت بۆ مالی خوشکه سپیه‌کان، له چیمه‌نه‌که‌یاندا داده‌نیشیت، حکایه‌ته‌کانی بازارپان بو‌ده‌گێرپته‌وه، شه‌پ و هه‌لای نیوان دوکاندار و عه‌ره‌بانه‌کانیان بۆ باسده‌کات، ماله‌که‌یان پرده‌کات له ده‌نگه‌ده‌نگ و قه‌ره‌بالغیه‌ک که پیشتر به‌ خۆیه‌وه نه‌دیوه. خوشکه سپیه‌کان به‌ کاکه بانگیده‌کن، به‌ دیاریه‌وه داده‌نیشن، له‌گه‌ل پیکه‌نینه‌کانیدا ده‌تریقینه‌وه، له‌گه‌ل حکایه‌ته‌کانیدا تیگه‌لاوده‌بن... قسه‌کانی پیده‌بهن و پرسیری لیده‌کن.

پوڙيڪ بهر له مردنی تڪای نیاده کهن نه چیت بڻ بازار، تیا ده پاپڙسه وه
 شهو له گه لپاندا دانپشن و چپوڙکه کانی مندالی خویان بڻ بگپڙسته وه،
 به لام سهریاس به و خوشکه پا کانهی پڙده کهن و ده لیت ”پوڙيڪ نیبه
 من نه چم بڻ بازار“.

بهر له مردنی ژبان له بازاردا زڙر سهخت بوو بوو... پوایسه کان
 پوڙانه ده گورپڙن و جاروای جاروش دلڙه قتر و توندوتیزتر ده بن. نه و
 به یانیه وهک همیشه زور عره بانه ته ماته کهی خوی ده فروشیت و به
 سینهی که ژاله وه به به تالی له بازاردا ده سوپڙته وه. ساعات ده له گه ل
 ژینوی مه خمه لیدا ده چن بڻ لای ناده مهران، که کومه لیک بللوری
 تازهی چرای بوهاتوه و خریکی دهره یانیا نه له پا که ته کان، ژینو له
 به یانی زوه وه له گه ل ماسی فروشه بچو که کانی تر دا چاوه پوانی وه جبهی
 تازهی ماسیده کات و ماسیگره کان نایه، ساعات نو بیتزاده بیت و له گه ل
 سهریاسی سو بده مدا له ناوه راستی عره بانه کاند ده مینیتته وه و سهیری
 نه و په شوکان و نیگا ساکار و ترساوهی سهریاس ده کات، که پڙده کهن
 و ده لیت ”ماسیگره کان نه مردبن؟“ که میک سهیری ژینو ده کات و ده لیت
 ”چی ده بیت، گهر شهویک هه موو ماسیگره کان بمرن... هه موویان
 بین به ماسی یان له ناودا بخنکین؟“. نه و پوڙه سهریاسه پره له و
 جوڙه پرسیاره سهیرانه. به لای ناو فروشه کاند ده پوات و ده لیت ”گهر
 به یانیه که له خه وه ستاین و ئینسان چیتر تینوی نه بوو، ناو فروشه کان
 بڻ کوئی ده چن؟“. ”گهر به یانیه که ئینسان له خه وه ستا و ئیتر
 هه رگیز برسینه بوو، مریشک فروشه کان چیده کهن؟“ ”گهر پوڙيک نه رز
 مانیگرت و ئیتر سیوی دروستنه کرد... سیو فروشه کان چی ده فروشن؟“.
 ژینوی مه خمه لی پڙیده لیت ”نه وهی تو باسیده که یت، له م ژبان و له م
 شاره دا نیبه و نابیت... ئینسان لیره به رده وام تینووی تهی و برسیه تهی
 و هزی له سیوه“. له ژینوی مه خمه لی ده پرسیت ”تو دوا هه مین

هەنارى دونيات بينيوه؟». ئەوه يەكەمجارە ژينۆ ئەو ناوه بيبستيت .
 دەلّيت «نا دواهەمىن هەنارى دونيا چيبە؟» سەرياس پيڤدەكەنى و دەلّيت
 «گەر مردم بمبەن بۆ ژيەر دواهەمىن هەنارى دونيا... لەوى مرؤف
 دەتوانيت بژى و بهختيار بيت، نە برسيشى بيت و نە تينوو». ژينۆى
 مەخمەلى دەپرسيت «دواهەمىن هەنارى دونيا كوڤيە؟ بەهەشته يان
 چى؟». سەرياس بيئەوهى تەماشاييکات، بەدەنگيکى دوودل و غەمگين
 دەلّيت «نا بەهەشت نيە، بەلام ژۆر دوور نيە لە بەهەشتهوه». ژينۆى
 مەخمەلى بە گومانەوه سەپريدهکات و دەلّيت «سەرياس هەر شتتيک
 لە بەهەشت نەبوو، يەعنى ژۆر ژۆر دووره لە بەهەشتهوه». سەرياس
 بە غەمگي گەروره سەپريدهکات و دەلّيت «پاستدەکەيت، ئەوهى لە
 بەهەشتا نەبيت، يەعنى ژۆر ژۆر دووره ليى». سەعات يازدە لای ئادەم
 مەرجان گالته بەو پلّيتە ئيرانيه تازانە دەکەن کە مەرجان بە نرخى
 پلّيتەى ئینگليزى دەيانفرۆشيتەوه. لە يازدە و چارهکدا بۆ يەكەمجار
 «مەليک دولبەر» بە خۆى و سى پۆليسى ديکەوه دەردهکەويت. مەليک
 دولبەر يەکيکە لە پۆليسه هەرە دلّرهقەکان، بەلام يەکيکيشە لەو پياوه
 ترسناکانەى مارشالّ توانيويتى دەستەمۆيانبکات. ئەو هەموو کۆتايى
 مانگيک مەعاشيکى تايبەتى لە دەستگيڤرهکان دەسنييت، سەرياسيش
 تاکە کەسە لە زمانى دەزانيت. مەليک دولبەر خۆى ناوى عەبدولمەليک
 شامراد هارون بوو، گەرميانبيەکى سەرسەخت بوو، بە ناوى ژنەکەيهوه
 بە مەليک دولبەر بانگياندهکرد، خۆى بە مەليکى بازار دەزانى... بەلام
 هەموو دەزانن کە مەليک دولبەر ژنەکەى خۆى دەبات بۆ بەرپرسیکى
 گرنگى دەفتەرى سياسى و کاربەدەستيکى گەرەى وەزارەت. چوار پۆژ
 بەر لەوه مارشالّ نيوهى موجهى ئەو مانگەى داوه بە مەليک دولبەر
 و گووتويتى ئەوهى دەميڤيتەوه کاتيکى تر وەریدهگريت. سەعات يازدە
 و بيست دەقيقه مەليک دولبەر بە تورپيەوه دەگاتە بەردەم سيني

كەژال و نزيك له بللورەكانى ئادەم مەرجان بە سەرياس دەلئيت «مارشال ماوھەبەكە فيئىرى درۆ بوويت». سەرياس لەبەر خۆرەتاوى كوشندەى ھاويندا بيئەوھى تورپەبييت تەماشايەدەكات و دەلئيت «وانيە مەليک دولبەر وانىيە، ئەمپۆ ناگاتە ئىوارى پارەى خۆت وەرەدەگريت». مەليک دولبەر دەپوات و لەولاتر کۆمەلئیک دەستگير دەداتە بەر دار و کۆمەلئیک سەبەتە ھەلدەگيرپتەوھ. لە يەك و نيوادا مەليک دولبەر پۆليسەکانى ھاوپرۆسى دەگەرپتەوھ و ئەوجارە لای ئاوفرۆشەکان ئاو دەخۆنەوھ و دوو سىو لە سەبەتەى مندالئیک ھەلدەگرن و بە ئارامى دەپۆن. سەعات دوو نيو دووبارە دەگەرپتەوھ و لەوسەرى بازارپ سندوقئیک تەماتەى مندالئیکى يازدە سالە دەپژنە سەر جادەکە. مندالەکە بە گريان ديت بۆ لای ئەنجومەنى عەرەبانەکان، مارشال کە پيدەچييت ئەو پۆژە حەزى لە شەپنەبييت بە مندالەکە دەلئيت «ھيچمان بۆ ناکريت، وازيئە با ئەمپۆ بە سەلامەت برۆينەوھ مالىئ». سەعات سى و نيو مەليک دولبەر دووبارە بە خۆى و دارئیکى دريژەوھ دەگەرپتەوھ و کۆمەلئیک سەعاتفرۆش لەوسەرى بازارپ و کۆمەلئیک پۆنفرۆش لە نزيك مزگەوتەکەوھ دەداتە بەر حەيزەران. سەعات چوار کۆمەلئیک عەرەبانچى لە دەورى مارشال کۆدەبنەوھ و دەلئين گەر ئەمجارە ئەزى تەمانبەدات، لئيدەدەين. سەعات چوارو نيو مەليک دولبەر بە خۆى و دارئیک و ژمارەيەكى گەرە لە پۆليسەوھ ديت و بە ريز لەوسەرەوھ پيادئين و لەبەردەم سەرياسى سوپجەمدە دەگەونە شکاندننى بللورە تازەکانى ئادەم مەرجان. ئادەم مەرجان دەگرى و خۆى دەدات بەسەر بللورەکانيدا و لەناو وردە شوشەکاندا دەکەويت و مەليک دولبەر و پۆليسەکان لئيدەدەن.... لەوکاتەدا دەنگئیک لە ناو دەستگيرپە تورپەکانەوھ بەرزەبيتەوھ و دەلئيت «ژنحيز وازى لئيبھيئە»، کە ئەو وادەلئيت لە ھەزار لاوھ، لە ھەموو سوچئیکى بازارپدا، لە ھەموو کونجە بيدەنگ و فەرامۆشکراوھەکانى ئەو دونيאוھ، لە ئاسمانەوھ، لە دلى ناديارو

عاره قاوی ئه و عه ره بانه کۆن و ماندووو ژهنگاویانه وه ... به یه کجار دهنگ به رزده بیته وه «ژنمیز وازی لیبهینه ... ژنمیز وازی لیبهینه ... ژنمیز وازی لیبهینه». ژینۆی مه خه ملی که دواي چهند سال باسی ئه و ساته ی ده کرد ده یگوت «سوبحانه لا وهک ئه وه بوو، هه موو دونه یای ئیمه، هه موو ئه و شتانه ی پۆژیک له پۆژان عاره ق و ماندویتی و تینویتی ئیمه یان بینپوه، ئه و بهردانه ی ئیمه پیمان به سهردا ناو و هه ستیان به و نازاره کردووه که له جهسته بچوک و ماندوووه کانه نه یه، ئه و ئه سفه لته ی ئولفه ته ی به بۆنی هه ناسه و پیسی ئیمه وه گرتبوو، ئه و عه موده فه رامۆش و خوار و چه میوانه ی کاره با ... هه موویان له گه ل ده ردی ئیمه دا بن».

ژینۆ ده یگوت «تا ئه و کاته مارشال هیچی نه ده کرد، به بیده نگه ی و غه مگینه ییه وه سه بیرده کرد و نینۆکی خۆی ده خوارد ... ده ستگیره ورده کان که هه میشه باوه ریکی زۆریان به سه ریاس هه بوو، ده یانگوت «مارشال ... مارشال بۆ هیج ناکه یه». به لام وهک ئه وه بوو گوئی لیته بیته . که مه لیک دولبه ر ئه و جنیوانه ی ده بیست تووشی شیته ی و هیستریایه ک ده بوو مه پرسن، پۆلیسه منداله کانیش هه موو وه کو ئه ویان لیده هات، تا ئه و زیاتر گوئی له و جنیوه بایه زیاتر له ئاده م مه رجانی ده دا، که هه موو گیانی خه لتانی خوین بوو، من و سه ریاس کشابووینه دواوه و ته ماشامانده کرد. سه ریاس به رده وام وهک مندالییک نینۆکی ده خوارد و بیریده کروه، دوو جار ده ستیبرد بۆ گیرفانی شه پواله که ی، من ده مزانی چه قۆیه کی تازه ی پییه، چه قۆیه کی ده سکرزه رد من خۆم بۆم کرپیوو ... غه وزی به غا بیته وه ی ئاگام لیبه یته و هیج بله یته له ناکا و په لاماری پۆلیسیکی مندالی دا و له سه رشانه وه زامداری کرد؟ که ده ستگیره کان سه ریاسیان بینی په لامارده دا، ئه وه نیشانه ی ده ستپیکردنی شه پرکی که وره بوو. سوبحانه لا له ماوه یه کی کورتدا بووه هه رایه کی گه وره . من خه ریکی ئه وه بووم ئاده م مه رجان پاکیشمه به ر سیبه ریک، که شریخه ی

یه‌کەم دەسپێژ بەرزبۆوه‌وه و مندالەکان، عەرەبانەکان، کێپارەکان و دوکاندارەکان هەریەکەیان بە کوچەیه‌کدا هه‌لهاتن. لەو ساتەدا ناوڕەمدا یه‌وه و سه‌ریاسم بینی دەستی له‌ یه‌خه‌ی مه‌لیک دۆلبه‌ردا بوو، یه‌کیک له‌ کوچەیه‌کی نزیکه‌وه له‌ نابه‌ینی هه‌راو پالەپه‌ستۆی عەرەبانەکاندا هاواریکرد «مارشال بیکۆژه ... بیکۆژه». هاواریک بوو له‌ حه‌وت ته‌به‌قه‌ی ناسمانیش ده‌بیسترا، من نه‌مپۆش ده‌لێم نه‌و هاواره نه‌بوویه سه‌ریاس نه‌ده‌کوژا ... هاواریکی هه‌ینده پوونبوو وه‌ک هه‌قیقه‌تیکی ساف به‌سه‌ر سه‌ری هه‌مووماندا فه‌ری، قه‌رشکه‌یه‌ک بوو مه‌ولانام، چی پێگه‌یه‌کی بۆ سه‌ریاس نه‌هه‌شته‌وه، من تا تینم هه‌بوو هاوارمکرد «پروفیسۆر پاکه ... پروفیسۆر پاکه». ده‌نگی منی ناسیبه‌وه‌و سه‌په‌ریکردم، چیتر نه‌یده‌توانی پابکات، نه‌وانی دی هه‌موو هاواریانده‌کرد «مارشال بیکۆژه ... مارشال بیکۆژه». نیستاش له‌ یادمه‌ که ده‌ستی به‌رزکرده‌وه تا چه‌قۆکه‌ی له‌ دانی مه‌لیک دۆلبه‌ردا به‌قه‌یتنیت. هه‌موومان ته‌ماشامانده‌کرد، مستووی زه‌ردی چه‌قۆکه‌ی له‌به‌ر هه‌تاودا ده‌بریسکایه‌وه، دۆدۆل بوو، ماوه‌یه‌کی زۆر چه‌قۆکه‌ی به‌ ناسمانه‌وه پاگرت، به‌لام ده‌ستگێه‌کان هه‌موو ده‌یانقه‌یزاند «مارشال بیکۆژه ... مارشال بیکۆژه». له‌ ساتیکدا ده‌ستی دانه‌واند، من دانیام ده‌ستی به‌ قه‌ستی گوشت نه‌هه‌تایه‌خواری، نا ده‌ستی به‌و نیازه داگرت چه‌قۆکه‌ی فه‌رییداو به‌ ده‌ستووری هه‌میشه‌یی خۆی ته‌قیک پۆبکات و سه‌ری دانه‌وینیت و بلێت «سه‌خه‌فترین پۆژی دونه‌یایه». دروست له‌و ساته‌دا ده‌ستپێژی دووهم کرا، تا نه‌مپۆش که‌س نازانیت کێ نه‌و ده‌سپێژه‌ی کرد. پۆلیسه‌کان ده‌لێن ده‌ستگێه‌یک له‌ ناو قه‌ره‌بالغی عەرەبانەکانه‌وه ته‌قه‌یکردوه‌وه ... شه‌یخی سه‌یراچه‌دین، سه‌ی مالیکی ده‌هرناس، من ناتوانم هه‌یج بلێم، من له‌ سه‌ریاس زیاتر سه‌په‌ری هه‌یج که‌سه‌ی ترم نه‌کرد ... مه‌ولانام، هه‌سته‌ده‌که‌م یه‌که‌ یه‌که‌ هه‌موو فه‌یشه‌که‌کانم بینیبیت که‌ پێکیان، چوار گۆله‌ بوون، دووانیان له‌لای چه‌پسی شانی و یه‌کیکیان

له لای راستی و یه کیکیش له نیتوان هه ناو و سینه یدا. ده ستگیره کان ده لاین یه کیک له پۆلیسه کان ته قه یکردوو، به لام کامه پۆلیس که س نازانیت. که کهوت به ده نگیکسی بهرز هاواریکرد «خوایه گیان کوژدام...». من یه کهم کهس بووم چوومه سه ری و سه ریم خسته سه ر پانی خۆم. له و کاته دا پۆلیسه کان ده سرپژ به دوا ی ده سرپژ ده یانکرد به ئاسماندا و ده یانویست خۆیان له که مارۆی عه ره بانه کان پزگاریکه ن. ئاده م که خۆی خه لتانی خۆین بوو، نه یده توانی باوه ر به وه به ینیت که له چاوتروکانیکدا سه ریاس برینداریوو. من هاوارمکرد «یه کیک یارمه تیمبدا، بیگه ینینه خهسته خانه...» ئه و به زه رده خه نه یه که وه ته ماشایکردم و گووتی «نا... نا، مه مبه ن بۆ خهسته خانه، تکایه مه مبه ن بۆ خهسته خانه، ده ستان ماچه که م مه مبه ن بۆ خهسته خانه». سو بخانه لا له و کاته دا چ سه ر و پوخساریکی جوانی هه بوو. له و ده قیقه یه دا ئیدی ده ستگیره کان که هه موو هه راسان و شپرز ه هاواریانده کرد، هه ندیکیان هۆشیان ها تبوو به ر خۆیان و ده هاتنه سه ر سه ریاس و باوه رپان به وه نه ده کرد به و جوژه پیکراییت. من ده مقیزاند و فرمیسک له چاوم ده هاته خوارئ، ده مگووت یه کیک یارمه تیمبدا. ئاده م مه رجان که نه یده توانی خۆی به پپوه بگرئ، ئه ویش له که لمدا ده یقیراند، هه موو ئه وانه ی له سه ر سه ریاس کو بوو بووینه وه ده مانقیراند. خۆی دوا جار ده ستیگرتم و گووتی «بمه ن بۆ مالی خوشکه سپییه کان» من هاوارمکرد «ده تبه م بۆ لای دکتۆر...». سیان له ده ستگیره کان «سینه ی که ژال» یان له ناو عه ره بانه تیکه لاو و به یه کدا چوو هه کانه ده ره مینا و گووتیان با بیگه ینینه خهسته خانه، تاکسی ناگاته ناو ئه م قه ره بالفییه. من له و ده قیقه یه وه هه ستمکرد که ئه و مردوو، جگه له وه ی یه کجاری دیکه ته ماشایکردین و گووتی بمبه ن بۆ مالی خوشکه کانم هیچی تری نه گووت. که خه ستمانه سه ر «سینه ی که ژال» و پالمان پپوه نا دوو سه د ده سگپ زیاتر له ملاولامه وه ده پۆیشتن

و ھاوریان لے ھک دھ کرد و دھ یانگوت «مارشال کوزراوہ ... مارشال کوزراوہ». خوائ نھ رزو ئاسمان کہ لھ سەر عەرہ بانہ کہ پالکھ وتبوو لھ مرؤفئیکى مھ زن دھ چوو، مھ ولانام شتیکى تیا بوو لھ و سھ ریاسه ی جاران نھ دھ چوو، وھک ئه وهى ئه و سات و کاتھى مردن کرد بیئتیه مھ خلوقیک زهوى نھ یکیشیت و ئاسمان هه لینه گریئت...».

ژینۆ که چیرۆکه که ی دھ گێرپایه وه زوو زو دھ وه ستا و دھ یگوت خودایه به گوناھى مھ زانه، خویه به گه وره یی خۆت پھحم پئیکه، پئیبو بوو گێرپانه وه ی چیرۆکی مردن و پۆحکیشان گوناھیکى گه وره ی تیا به، ئه و لھ دوائ مردنى سھ ریاسه وه باوه پئیکى قوولئى به خودا هئینا بوو. مھ ندی کجار دھ وه ستا و چاوانى پھ دھ بوون لھ ئاو و دھ یگوت «به پھحمه ت بیئت، ئه گه ر بمایه ئیستا به م گریانه ی من پیده که نی».

ژینۆ دھ یگوت «که بردمانه خهسته خانه که وامانده زانى مردوه، به په له لییان وه رگرتین و به ره و پاره و پئیکى تاریک فراندیان، سه دان دھ ستگێر لھ به رده م خهسته خانه که دا کۆبوو بوونه وه و دھ گریان، تا ئه و وه خته که سم نھ دیبوو هئنده خۆشه ویست بیئت، مھ موو سھ ریاسمان به شتیک دھ بیینی گه وره تر لھ توانای خۆئى، مھ موو ئه وه مان بپه رچوو بووه وه ئه ویش دھ ستگێر پئیکى نھ گبه ت و به سته زمان بووه. نازانم مھ موومان لھ یه که م پۆژه وه به چاوی شتیکى تر سھ یری ئه ومان دھ کرد، وھک ئه وه ی ئه سته غفره لا دونیامان بۆ دھ ستکار بیكات، یان شتیک لھ و بابه ته ... نازانم دوائ دوو سھعات کچنکی چکۆلانه لھ دھ رگای قاوشه کان هاته دهرئى و گووتى «که سوکارى کئیه؟ بابیئت وه ریبیگریته وه». من گووتم «من که سوکارى ئه وم، من مھ موو شتیکى ئه وم، بیده نه وه به من». سوبحانه لا که خودا ئه جه لى هه لگرت هه لیده گریئت، به حیسابى مردوو وه رمانگرت وه، به لام نھ مردبوو، پیده چوو دکتۆره کان به هه له دا چووبن یان نه یانه و بیئت تیماریبکه ن، لھ به رده رکی خهسته خانه که جار پئیکى

تر چاویکرده وه و گوتی «پیمگوتن بمبهن بۆ مائی خوشکه سپیبه کان»
 من ناوچاوانیم ماچکرد و گوتم ده تبهین بۆ مائی خوشکه سپیبه کان،
 ئه و ئیواره یه به هه موو شاردا هینامانه خوارئ، هه زاران ده ستگیزه پووین
 به خۆمان و عه ره بانه کانمانه وه شارمان شلۆغکردبوو. مه ولانام خه لکی
 ده یانپرسی کئ مردووه؟ ئیمه ش ده مانگوت «پۆلیسه کان سه ریاسی
 سو بعه ده میان کوشتووه، مارشالی عه ره بانه کان، پرۆفیسوری شه وه
 تاریکه کانمان». که س له و شارده دا سه ریاسی نه ده ناسی ئیمه نه بیته...
 دۆستیکی نه بوو ئیمه نه بیته... هاوده میکی نه بوو ئیمه نه بیته. که
 گه یشتینه مائی خوشکه سپیبه کان ئه وانمان بینی له په نجه ره که یانه وه
 سه ریان هینابوو ده ری و قژیان له نهومی سه ره وه گه یشتبووه خواری
 خوارئ. یا غه وز... یا موجیبل ده عه وات... یا بارق و یا باری...
 چاویان پر بوو له شیتی... له هه سه ره تیکی کویر، له شتیک که هه یچ
 که سیکمان تا ماوین له یادینا که یین... هه زارچار غه مگینتر له هه ر چاویک
 تۆ ده شیت پینشبینیکه یته، که به و قرّه په رشوبلاو و سهیره وه باوه شیان
 به سه ریاسدا کرد، به ئه سپایی پیگوتن «نه مردووم... هه لمگرن و
 تاته او تاریکه ده کات بمبه نه ژوورئ». من و ئاده م مه رجان وه ستاین و
 به ده ستگیزه کانمان گوت «سه ریاسی سو بعه ده م زیندوووه، مژده یه کی
 خۆش... مژده یه کی خۆش، مارشال ماوه... مارشال نه مردووه، با ده وری
 چۆلبکه یین، به لکو پشووبدات، به لکو خودا شیفا یه کی بۆ بنیریت». زۆر
 به زه حمه ت ده ستگیزه کان په وینه وه، زۆر به یان له کۆلانه باریکه کانی
 ده وری به ردا بلۆبوونه وه و له سه ر شه قامه کان دانیشتبووین و ده یانویست
 له مان و نه مانی مارشال دلنیا بن... دوچار من و ئاده م و خوشکه
 سپیبه کان هه لمهانگرت و برده مانه ژوورئ، تا ئه و کات خوینی لیده پۆی،
 وه کو ئه وه ی له نزیک مردنه وه قسه مان له گه لدا بکات گوتی «که
 تاریک داها ت، هه ر پینجمان پیکه وه ده پۆین». یه که مجار وامده زانی

وڙینہ دھکات... بہ لام پاش کہ میک بہ قورسی چاویکرده و دھستیکی خسته سہر سنگی و گوئی «نازانم چیبہ، نازاریکی زورسہیر لہ سہر دلماہیہ» کہ میک وھستاو بہ زھمت زہردہ خہ نہ یہ کی گرت و گوئی «ژینۆ، ئہ مشو دھچین بۆ لای دواھمین ھناری دونیا... من دھمہ ویت لہ وئی بمرم... عھ فوومگن بۆ ہیچ کہ سیکتانم باسنہ کردووہ... بہ لام ئہ مشو دھمبہن بۆ ئہ وئی... لہ وئی دھمنیژن... لہ وئی... لہ ژیر دواھمین ھناری دونیا دا... لہ وئیوہ دھتوانم ھموو شتیک ببینم».

ئو شہوہ سہریاس لہ پیخہ فیکی گھرمدا پشووہ دات، ھندبچار چاویدہ کاتہوہ و دھلئت «کہ دونیا تاریک بوو پیملتین... ھەر پینجمان پیکہوہ دھچین بۆ ژیر دواھمین ھناری دونیا».

نازیزانم دھزانم ئہ میان چیرۆکیکی کونہ، دھزانم شتیکہ لہ یہ کہم پۆژی لہ دایکبونی مرؤفہوہ ھاوړیمان بووہ. ھموو کہ سیک لہ خہ یال و خہ ونیدا ژیر درہختیک، لاپالی چیاہک، گوئی چہ میک، سووچی باغچہ یہ کی بۆ مردن لہ ھەر جیگاہ کی دی پپباشترہ. ھندی کی س فاسیلہ ی نیوان مردن و ھہستکردنیان بہ مردن لہوہ کورترہ، بواریکیان ھہ بیت بیر لہ شوین و جیی مردن بگنہوہ، ھندی کہس تا دوا سات باوہر بہ مردنی خویان ناھینن. من پیم شتیکہ قہ شہنگ مرؤف بیر لہ شوینی مردنی خوی بکاتہوہ، مافی ئہوہی ھہ بیت ئہو جیگاہ ھہ لبرژیت، مافی ئہوہی ھہ بیت نہ یہ ویت لہ گہل سہدان ھہ زار مردووی تردا بیخہ نہ گورستانیکہوہ. من پیموایہ سہریاس بہر لہوہی بمریت، شہ وانیکی دووودریژ بیر لہ مردنی خوی کردوتہوہ. ئو لہو سہردہ مہدا ژیاوہ کہ مرؤف بہردہوام بیر لہ مردنی خوی دہ کردہوہ. کہ ئو پۆژہ گوللہکان پیکاوایانہ، پیویستی بہ بیرکردنہوہ نہ بووہ لہ مردن، بہ لکو دواچار ھموو خہ یالی لہ لای ئہوہ بووہ کوئی شایستہ ترین جیگاہ، ژیانیکی سہیر و کورتی تیا دوا بیہیت. دلنیا م ھموو شتہ کانی وک فلیمیکی کورت تہ ماشا کردووہ،

لەو فلیمانەیی لە دوکانی فیدیۆکاندا یان لە سالتۆنی کۆن و پزیوی سینەماکاندا دەیبینین، کاتیەک لە گەڵ دەستگیرەکانی ھاوڕێیدا دەچوون و وەک پزیتیک گەنجی بە حورمەت لە ناوەرپاستی ھۆلەکەدا بە زەرفتیک گۆلە بە پۆژەو دەدەنیشتن و لە کۆتاییەکانیدا دەگریان.

ژینۆ کە بەو جلە بۆیاوی و دەستە سپییانەو قسەیی لە مردنی سەریاس دەکرد، ئەو ھەستەیی ھەبوو کە سەریاس دەیوست مردنێکی جوان بەمریت، مردنێکی لایەق بە کەسیکی مەزن. ژینۆ دەیگوت «کە دونیا تاریک داھات. سەریاس ھیزی دایە خۆی ھەستت، ئیمە زۆرمان لە گەڵدا گووت کە دەبیت پشووبدات، بەلام بێسوود بوو، بەدەنگێکی خەوآلو و لاواز، بە سیمای یەکیکەوھە ئازار نەھێلێت چاوی ھەلبەیتت، دەیگوت «ئەگەر لە گەڵدا نایەن، دەپۆم... بە تەنیا». ئەو دوا ئارەزووی ئەو بوو، دوا ھیوای بوو. سات لە دوا سات مردنی خۆی دوا دەخست تا بگاتە ئەوی... من جیبێکی چکۆلانەم لەو نزیکانەو ھێنا. وای پێغەمبەر، تاجی ئەم دونیا و ئەو دونیا، یەک شۆفێر چیبە نامادەنەبوو لە گەڵمان بیت، کە دەیانزانی بيمارە کە لە مآلی شادەریا و لاوای سپییە، وەکو گورگیان دیبیت بە ترسیکەو ھەلەھاتن، ھەندیکیان تھیکیان پۆدەکرد و دەپۆیشتن، یان جنیویکی پسیان لە زار دەکوته خواری و تێدەپەڕین، دواچار شۆفێرێکی پیری جامانە بەسەر لە گەڵدا ھات کە پێدەچوو لە شەپکی گەورەدا بیت لە نیوان تەماحی ئەو پارەیی دەمخستە دەمی و سامی ئەو پێگایەیی دەمخستە بەری. ھەر لە سەرەتاو دەلەری و دەستی سوکانی نەدەگرت، خوشکەکان لە سەرەتاو دەرھەق بەو پیاو دەوودل بوون، بەلام عیلاج نەبوو، بە خوشکە سپییەکانم گووت لە شەویکی وا زۆلوماتدا کەس ناکەوێتە ئەو شاخ و کێوھ... بە زەحمەتێکی زۆر سەریاسمان لە پشتەو لە نیوان ئەو دوو کچەدا دانیشان و بە تانییە کمان پێدادا و من و ئادەم مەرھانیش لە پیشەو بووین، ئاھ خوای ئەرز و

ئاسمان... ئادەم مەرجان لە پېشەۋە بەردەوام دەگريا و كفرىدە كرد، لەو شەۋەۋە ژيانى من و ئەو دوو پىڭگاي جىياۋزى گرت، لەو شەۋەۋە ئەو بوو بە كۆمۇنىست و من نورى خودا پەرىيە دالەۋە .

ئادەم تا ئەو كات نازارىكى سەختى دەچەشت، نازارەكانى ئۆقرەيان بۇ نەھىشتىبوو، بەلام دەيوسىت تا دوا ھەناسە لەگەل سەرياسدا بىتت. گريانەكانى ئادەم ھىندەي تر شۆڧىرەكەيان دەترسان. كە سوار ماشىنەكە بووين، سەرياس چاۋى نوقاندېوو و لىۋەكانى بە جۆرىكى ترسناك شىن بوويونەۋە و سىياھىيەكى تەلخ دەست و گەردن و پشت چاۋەكانى داپۆشىبوو. خۆي بە شۆڧىرەكەي گوتت بمانبە بۇ پىي «سىۋەزى»، بۇ دامىنى «شىخەلى ھەرمى شىن». من دەمزانى ئەۋى چ جىگايەكى ترسناكە، ناۋچەيەكە پەرە لە جەردەي شەو و تەفەنگى تاقكە وتۋوى ئەو گوندانەي پىپوون لە شەپەخىل و جەنگە شەرەت. شۆڧىرەكە دەپۆيشت و دوودل بوو، خۆي كۆنە ولاغدارى ئەو دەۋرۋىرە بوو. دۋاي سەعاتىك پۆيشتن ۋەك خىۋىكى لە ناۋەراستى شەقامەكەدا دىيىت ۋەستاۋ گوتى من چىتر لەگەلتان نايەم. بە ترسەۋە گوتى گەر دەتانەۋىت دەتانگىرپەۋە بۇ شار و گەر ناشتانەۋىت بگەپىنەۋە، ئا لىرە بوەستن و سەعاتىكى تر تراكتورى قاچاغچىيەكان سەردەكەون بۇ بارھىتان، لەگەلىاندا سەركەون. يا حافىز و يا جەبار... خوشكە سىپىيەكان پىر جىنۋىيان كرد، ئادەم مەرجان گريا، من باۋەشم بەسەرياسدا كردبوو و دەپارامەۋە كە لەو چۆلەۋانىيەدا بەو زەعيفانەۋە جىماننەھىلىتت. بەلام سوۋدى نەبوو، شتىك دەتگوت سىبەرى تاۋونە بەسەرسەرىيەۋە دەفەرى، ترستىك لە تەماعەكانى گەۋرەتر بەرى پۆحى گرتبوو. ئەو لەسەرەتاۋە زىرەي لە ھەموو شتىك كرد، لە جەلە سىپىيەكانى ئەو دوو خوشكەي لە دوو فرىشتەي تەرىۋ دەچوون، لەو لايتە گەۋرانەي دەستيان، لەو ھەموو خۋىنەي بە سەرياسەۋە بوو، لە گريانەكانى ئادەم، لە دەستى من كە

زوزوو له حه سره تدا ده مگه ست. ئيمه ي له و لاپنگايه فرېدايه سه رجاده،
 نسا... ئه سته غفرولا... ئه سته غفرولا... نه مانويست بگه پرينه وه... من
 زوزوو سه ريا سم ماچده كرد و ده مگوت «گه ر به كوئل بووه ده تگه ينمه
 ژير دوا هه مين هه نار». سه ريا س له و كاتانه دا به جوړي ك ده كوكي له كه ليدا
 خو ين له برينه كانيبه وه ده هاته ده ري، به لام كه نارامده بووه و چاوي
 هه لده هينا و ده يگوت «پيمبلين نه ستي ره دياره يا ديار نييه؟». ئيمه
 ده مانگوت «نه ستي ره دياره سه ريا س، نه ستي ره دياره». ئه و شه وه
 شه وي تاريكي و بيياكي و بيژه حمي ئينسانه كان بوو، له و شه وه دا من
 هه ستم كرد كه خودا ئيمه ي به جيته شتووه، هه ستم كرد ئيمه ي مرؤف به
 شتوه يه ك گومر ابووين خودا ئاورمان ليتاداته وه، مه رجان ئه و شه وه بو
 يه كه مجار قسه ي له ناعه داله تي ده كرد. به خو ي و برينه كانيبه وه ده هات
 و ده چوو و ده يگوت «كيته سوود له م ناهه قيبه ده بينيت... كي؟». شه و
 درهنگ تراكتور ي ك له دوور ده ركه وت، كه نجيك ليده خوړي هه موو ده ست
 و مه چه كي خال و نه خش و هيمه ي بيديني بوو. كه له ئاستماندا وه ستا
 به ده نكيكي به رز، پر به شه و پيگه نسي و گوتي «مه يتتان پييه... مار
 پيوه يداوه، يان ريخوله كويزه يه تي». وايد ه زاني ده گه پرينه وه بو شار،
 به زه حمه ت تيمانگه ياند كه برينداري كمان پييه ده يه ويت له و چيا يانه
 به ريت. به سه ريا سي گوت «گه ر ده مري به مره، بو به م نيوه شه وه
 دونيات هينا وه ته تو خاخ». به ده نكي به رز گوتي «من ناگه مه پي ي
 X پيوه زئي» به لام گوتي تا ريگايه ك ده مانبات «له ويوه ده توانين به
 پيده شتي كدا بروين و به X عاتي ك ريگا بگينه X ه راو و له ويوه تا
 «شيخه لي هه رمي شين» X ركه وين». ئيمه ي له پشت تراكتور ه كه يه وه
 سوار كرد و خو ي له پيشه وه كه وته گوراني گوتن. زوو زوو ده وه ستا
 و ده يگوت «شه ويكي باشه بو مردن، باران نييه، من هه ر تر X ي
 ئه وه م هه يه له باراندا به مره... كه X له م مه مله كه ته دا به قه د X ايه ق ي

تراکتور دوژمنی باران نییه، هر شوکور بۆ خوا که باران نییه». ئهو شهوه که سمان نه مانده زانی دواهمین ههناری دونیا له کوپیه. سه ریاس دهیگووت که گه یشتینه بناری چیا پیمبلین. ئهو زور به زهحمهت گوپی له دهنگی ئیمه ده بوو، له ناو تراکتوره که وه ئیدی به شیوهیهکی سهیر خوینی له بهره پۆی، دۆخی به جوړیکی ناهه مواری تیکچوو، له ویا دا خوشکه سپیه کان دیسانه وه گریان، هه ستمده کرد بیه ویت شتیک بلن، به لام وپه تراکتوره که و گورانیه کانی شو فیره که نه یانده هیشت گویمان له و نوزه باریکه بیت که له گه رووی سه ریاسه وه ده هات. دواچار له ئاست کیلگه یه کی به ریندا دابه زین، شاده ریای سپی و لاولو لایته کانیاں دهرهینا، شو فیره که به ئیمه ی گووت «من دووقات پاره له مردووان ده تینم... چوار X له م ریگایه دا ئی شده که م و ئه وه قانونه که مه، مردوو به دوو قات ده به م... له بهره وه ی هه موو X ایه ق تراکتوریک مردوو نابات... من به شهرتی عی X رایبل ئی شناکه م، که به خوړایی مردوو ده بن بۆ عا X مان».

وای ئه ی جیلوه ی پۆشنی ئه سحابه و زاهیدان، شه ویک بوو منی گوپی... منی له وه ناگادار کرده وه ئیمه ی به شهر له جهنگه لیکسی پر له زولوماتداین... هر چوارمان به تانییه که مان کرده ده سته به ره و سه ریاسمان خسته ناوی و به و ده شته کاکسی به کاکیه دا که وتینه پئ. تاریکیه ک بوو بیسنوو و بیچه د و بیمه و دا، که سمان نه مانده زانی دواهمین ههناری دونیا له کوپیه. کامه کیو ده شیت مه نزلی دواهمین ههناری دونیا بیت، کامه لاپال ده بیت کیلگه و مه زرای شیوه درهختیکی له و جوړه بیت، کامه درهخت ده شیت وه ک دواهمین درهختی جنسی خوئی ته ماشاییکه یں. ده قیقه له دواى ده قیقه سه ریاس به دترده بوو، زوو زوو دامانده ناو ده مانپرسی سه ریاس بۆ کوئی بچین، ئهو به ئه سته م

چاوی هه‌لده‌هینا و به قوولی نرکه‌یه‌کی زامداری له گه‌روو ده‌هاته‌ده‌ری و نه‌یتوانی هیچ بلئی. نه‌و شه‌وه هه‌ر ده‌پۆشتین و نه‌ده‌گه‌یشتینه هیچ، هه‌موو شتی له ئە‌لقه‌یه‌کی به‌تال ده‌چوو، نه‌و دوو کچه به‌دریژی ده‌پۆشتن و ده‌گریان، کراسه سپیبه‌کانیان له‌ناو دپک و دالی نه‌و کی‌لگه‌یه‌دا هه‌لاهه‌لابوو... نازانم له‌چ ساتنیکدا پۆحی ده‌رچوو، وه‌ک نه‌وه بوو بزانیته ناگاته ژیر دواه‌مین هه‌ناری دونیا، ناگاته ژیر نه‌و دره‌خته‌ی هه‌موو ئاواتی نه‌وه‌بوو له ژیریدا به‌ریته. نه‌گه‌یشتنی نه‌و به‌و دره‌خته نیشانه‌ی نه‌گه‌یشتنی هه‌موومان بوو به هه‌موو شته‌کان، نیشانه‌ی نه‌هاتنه‌دی گه‌وره‌ترین و بچوکترین ئاواتمان بوو. ئیمه چوار کویربووین، به‌ده‌وری خۆماندا ده‌سوپاينه‌وه، هه‌رگیز پووناکییه‌ک، نوریک، ئیله‌امیکی خودایی به‌فریامان نه‌هات... ئیستاش که بیر له‌و شه‌وه ده‌که‌مه‌وه تیده‌گه‌م، که دووریمان له سه‌رچاوه‌ی گه‌وره‌ی هه‌ر نوریکه‌وه ئیمه‌ی له‌و زولمه‌ته‌دا ونکرد. چوار کویربووین... چوار کویر... چوار کویر... نه‌و له‌و به‌تانییه‌دا مردوو ئیمه بی‌هوده و بی‌ئاپاسته و بی‌ئامانج به‌و زه‌ویه‌دا ونبووین، دواجار له ناوه‌پاستی نه‌و ده‌شته خالی و فه‌رامۆش و بی‌که‌سه‌دا دانیشترین و به‌دیارییه‌وه ده‌ستمانکرد به‌گریان. له ناوه‌پاستی نه‌و ده‌شته‌دا باوه‌شمان بۆکرده‌وه، ماچمانکرد، هاوارمان له‌خودا کرد، له ناسمان، به‌لام جگه له کۆمه‌لیک قه‌له‌په‌ش و می‌شوه‌ی بی‌په‌حمی شه‌و هیچی تر به‌هاوارمانه‌وه نه‌هاتن.

دوای شه‌ویکی دوور و درێژ له ده‌سته‌پاچه‌ی و ونبوون له ناوه‌پاستی کی‌لگه‌یه‌کدا داماننا. هه‌ر چوارمان تیر به‌سه‌ریدا گریاین، کچه‌کان وه‌ک خوشکیکی راسته‌قینه‌ ماچیانکرد. نه‌مانتوانی بی‌گێرینه‌وه، نه‌مانده‌ویست دووجار بیکوژین، ده‌مانزانی ئیمه هه‌رگیز «دواه‌مین هه‌ناری دونیا» نادۆزینه‌وه، به‌لام پیمان باشبوو له پێگای دواه‌مین هه‌ناری دونیادا

بينيزين چاڪتره له وهى كه بيبهينه وه بؤ گورستانىكى نه يده ويست تيا
 بنيزيت. نه و شه وه هر چوارمان بپارماندا له و پيده شته دا بينيزين،
 نه و له نيمه زياتر كه سيطرى نه بوو، نيدى به ناو ده رپايه كى بيتامان له
 ميشووله و زيكه زيكى سيسر كه كاندا روپشتم تا گونديكم دوزيبه وه، له وئ
 پاچ و خاكه نازيكم وه رگرت و به تاريكيدا گه پامه وه، شه ويك بوو هرگيز
 ته وا نه ده بوو، ده يانجار له هه موو شه وه كانى ترى زيانم دريژتريوو،
 تا ده اته تاريكتر و توختريش ده بووه وه. نازانم چ هه وايه ك منى
 ناراسته كرد، ده شتيك بوو خالى له هه موو شتيك، هه تا دره ختتيكيشى
 تيانه بوو بتوانم بيكه مه نيشانه، به لام خودا له و شه وه چويووه
 دلم و نه و هيدايه تيكردم، نه و ده ستيگرتم و منى تا نه و گونده بردو
 له وسه ر دووباره منى هيتايه، تا گه يشتمه نه وئ هه ستم پيده كرد، كه
 گه راشمه وه هه ستم كرد شتيك له گه لمدايه، نه وه خودا بوو، خوداي مه زن
 خوئ بوو. كه ده ستي گرتم و منى برد... من دلنيام خودا سه رياسى
 خو شده ويست، كورتيك بوو جگه له كه ميك شه پانتي دلتيكى ساف و
 پاكي هه بوو، ته نيا من ده زانم چ حورمه ت و پيژتيكى خودا ييشى بؤ
 نافرته هه بوو. خودا بيبه خشيت به پاكيه كه ي خوئ له گه ل جه معى
 نيمانداراندا... له گه ل جه معى نه سحابه كاندا...

سوبحانه لا... سوبحانه لا كه گه پامه وه خوشكه سپيه كان گوزانيان
 ده گووت، گوزانيه كه به ردى ده هيتايه گريان، من له دورره وه پام كرد و
 ده ستمكرده مليان و گووتم «خوشكان، مه گرين، خودا له گونا هه كانى
 ده بوويت، من ده زانم به دريژايى نه و پيگايه من خودام له گه لدا بوو...
 نه و سه رياسى خو شده ويته، دلنيام سه رياسى سوبجده مى خو شده ويته...
 پرؤفيسورى شه وه تاريكه كانمانى خو شده ويته» وامده گووت و ده گريام.
 نادمه مهران پاچه كه ي وه رده گرت و به هه موو نازارى خو يه وه به كه م
 پاچى ده وه شاندا، من به دهم گريانه وه پاچه كه م ليوره رده گرت و ده موه شاندا،

نهو به‌دهم گریانه‌وه پاچه‌که‌ی لی‌وه‌رده‌گرتم و ده‌یوه‌شاندا ... شه‌ویک بوو له‌ دریژترین شه‌وه‌کانی ژیانم، گورپیک بوو لایه‌قی نه‌ونه‌بوو، گورپیک بی‌کیل، بی‌هیچ شتیک، گورپیک شاهیدی مردنی غه‌مگین و سه‌یری نه‌و بوو، ده‌مانشارده‌وه و ده‌گه‌پاینه‌وه ... شه‌و کۆتایی نه‌ده‌هات. بپریارمانده‌دا سبه‌ی کتلی بو‌ بهینین، سبه‌ی له‌گه‌ل ده‌ستگیره‌کاندا چه‌ندین پاس بگرین و بیینه‌ سه‌ر گوره‌که‌ی و له‌ گولدا نوقمبیکه‌ین ... ده‌پویشتین و ده‌گریان، ده‌پویشتین و ده‌گه‌یشتینه‌وه شار و خوداحافیزیمان له‌یه‌کده‌کرد و ده‌خه‌وتین، به‌لام دل‌نیابن نه‌و شه‌وه قه‌ت قه‌ت دوایی نه‌هاتوه و دوایی نایه‌ت».

له شهوی دووه می نازادیمدا خوشکه سپیهکان بۆ سهر گۆره کهی
سهریاسی سو بجهدم پیشمکه وتن.

ئهو شهوهش نهمدزانی که سهریاسیک و سهریاسیک و سهریاسیکی
دیکهش له زه ویدا ههیه.

نامه ویت وه سفی ئهو شهوه تان بۆبکه م، چونکه وه سفنا کریت.
شه ویک بوو پرپوو له پووناکی، هیند پووناک بوو بی هیچ چرایه ک
به و کینگه خه وتوانه پۆیشقتین. پتویستناکات له من بپرسن هه سست
به چی ده کرد؟ نا غه می من ته نیا غه می باوکیک نه بوو دوایی
بیستویه ک سال زیندان ده چیته وه سهر گۆری کوره کهی، به لکو
غه می مروفیک بوو له دوایی پهنجیکی زۆر ده هاته وه سهر باغیکی
سووتاو. دیلیتی من و مردنی پوچی ئهو، له بۆشایی ئهو کینگه
پووت و بیبه رهه م و نه کیتلراوانه دا تیکه ل بوو بوو. مانگ له سهر ژیا نی
بیهوده ی من و مردنی بیهوده ی ئهو دا هه لده هات، ئه سستیره له سهر
نامورادی من و ئهو دا ده دره وشایه وه، هه ستمده کرد نه مردنی ئهو و
نه کۆیله یه تی دوورودریژی من چ شتیکی له م جیهانه نه گۆریوه. من
ئهو شه وه بیرم له به راورد کردنی چاره نویسی مروف به چاره نویسی
شته کانی دیکه ده کرده وه، مردنی ئه وم به م کینگانه به راورد ده کرد،
مردنی ئه وم به به رهووت و چۆلیتی ئهو زه وویی به پیت و به فه پانه

به‌راوردده‌کرد. وه‌ک نه‌وه‌بوو له‌ناو بازنه‌یه‌ک‌دایین هه‌موو شتیکی تیا
 مردبیت، وه‌ک نه‌وه‌ی ژیان له‌و سه‌ر زه‌وییه‌دا هه‌رگیز سه‌وزنه‌بووبیت،
 تووێک بیت فریدراییست و نه‌پواییست، وه‌ک نه‌وه‌ی ژیان بالنده‌یه‌ک
 بیت جارێک بو پشوو نیشتیته‌وه و ئیدی نه‌فریبیته‌وه. نه‌وه‌ی
 له‌و شوینه‌دا سه‌ره‌نجی منی پراکیشا بیده‌نگی بوو، جیگایه‌ک بوو
 جێ ده‌ستی مرۆفی پێوه‌نه‌بوو، گوپێک بوو له‌ شوینیکدا دور
 له‌ ده‌ستی مرۆف، جیگایه‌ک وه‌ک نه‌وه‌ی شاهیدی فه‌رامۆش‌کردنی
 ئینسان بیت بو برای خۆی، جیگایه‌ک وه‌ک هه‌مان نه‌و مه‌نفا سه‌یر
 و پووناکه‌ی من له‌ ناو بیاباندا، گوپێک سارد و دور وه‌ک زیندانیک
 له‌ سه‌حرادا. نا و مه‌زانن من هه‌میشه و هه‌میشه له‌ ژێر کاریگه‌ری
 نه‌و سه‌اله‌ تاریکانه‌دا ده‌ژیم و بیرده‌که‌مه‌وه، وا مه‌زانن من تووشی
 ترس و وپینه‌ بووم بۆیه‌ نه‌و گوپه‌ به‌ زیندانه‌که‌ی خۆم له‌ سه‌حرا
 ده‌شوبه‌ینم. گوپێک بوو بچوک، وه‌ک نه‌وه‌ی گۆپی بالنده‌یه‌ک بیت.
 نه‌و فه‌زا گه‌وره و به‌رین و که‌یه‌ی ده‌وری هیند فراوان بوو، مه‌ودایه‌کی
 درێژی بو سیبهری کێله‌کان جیه‌پشتبوو، هه‌ستمده‌کرد نه‌و ناسۆ
 به‌رفراوان و به‌رین و گه‌وره‌یه، بواریکی بیئه‌ندازه‌ گه‌وره‌ی بو نه‌و
 مردوو جیه‌پشتووو بیر له‌ گه‌ردون بکاته‌وه. گوشه‌گیریه‌ک بوو له‌و
 جوړه گوشه‌گیریه‌ی مرۆف به‌ ناکوژتاوه‌ گریده‌دات. له‌و سالانه‌ی
 دواییدا جگه‌ له‌ شاده‌ریای سپی و لاولاو که‌س نه‌چوو‌بووه سه‌ر
 نه‌و گۆپه. شه‌ویک بوو هه‌میشه وه‌ک شه‌وی مردن له‌ خه‌یا‌ل‌مدا
 ده‌مینێته‌وه. که‌ گۆپه‌که‌م بینی، نوشتامه‌وه و کێله‌کانم ماچ‌کرد،
 هاوارم‌کرد «سه‌ریاسی سو‌بده‌م، من باوکت‌م گویت لێمه‌ من نه‌وم،
 من موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م، بیستویه‌ک سال له‌ مه‌به‌ر که‌ من گیرام
 تو ته‌م‌نت چه‌ند پۆژیک بوو... تو منت نه‌بینیوه، هه‌رگیز بیریش‌ت
 له‌ من نه‌کردۆته‌وه، به‌لام ده‌بیت نه‌مشه‌و گویم لێب‌گریست».

دوو خوشکه سپیبه که به هیمنی له ولای گۆره که وه له سهر خاک و خۆلی درکاوێ ئه وه ده شته دانیشته بوون، من دوو پۆژ بوو له گه لیاندا بووم، به لام زۆریه ی کات خه ریکی حیسابی گوشه گیرییه کانی خۆم بووم، نه مده توانی ناسان له گه ل دنیا دا بکریمه وه . که منیان له و دۆخی شیوه نه دا بینی ترسان، من نارامکردنه وه و گووتم «نا... نا... کچه نه زیزه کانم من شیوه نناکه م... غه می من غه میک نییه شیوه ن به خۆی بگریت... نا دۆسته کانم... من شتیگ هه یه که ده بیته به م مردووه ی بلیم... شتیگ هه یه که ده بیته ئه و مردووه بیزانیت... من ده زانم ئه و ده میسیتیت... ده زانم له ناو ئه م ده شته به رینه دا چاوه پوانی شتیگ ده کات، ده زانم له ناوه پاستی ئه م پیده شته دا هه موو چرپه و ده نگیکی ئینسان نرخی خۆی هه یه... ده شیت ئه و من نه ناسیته وه، به لام به م هاوارانه دا تیده گات یه کیک هه یه له میژه به ره وپیری دیت... ده بیته تیبگات که ئینسان له م گهردونه دا ته نیا نییه... ده بیته ساردی و کپی ئه م ده شته نه یترسینیت... ده بیته بزانیت من به ره وپیری ئه و پامکردووه... بیستویهک سا له من له زیندانه که مدا به ره وپیری ئه و پاده که م... ده بیته بزانیت چ زولمیکه دواچار له م به ره ووته دا به یه کده گه ین... دلنیام له م بیده نگیه دا هه موو هاواریک دلای پاده چله کینیت».

گویمده نا به گۆره که وه وه ده مگووت «خودای مه زن، ئه و گوئیلیمه... ده زانم گوئی لیته... وه زن ده ست له گۆره که بده ن ده جوئیته وه».

من ده ستم ده خسته سهر ئه و گۆره و ده مبینی ده جوئیته وه، هه ستم به پۆحیک ده کرد ده یه ویت له کووت و زنجیریکی ترسناک نازادبیت، هه ستمه کرد هاواریک و کلپه یه کی قه تیس له و گۆره دایه و ده یه ویت بیته ده ری.

من هاوارمه کرد و ئه و تینوتاوه ی ناو گۆره که ش تینی

ده سهند، خوشکه کان ده یانگرتم و ده یانگوت «موزه فیری سو بدهم تو نازاریده دهیت... تو بهم هاوارانهت خه بریده که یتوه... که خه بری یتوه برینه کانی نازاریده دن... بیده نگ به... موزه فیری سو بدهم بیده نگ به».

من که میک هیورده بوومه وه و ده مگوت «سه یرکن. باوکیکی ده ستالی، کورپک که مردنیکي پوچ مردووه له پیده شتیکي پر له که رته شی و دپرک و خوژدا یه کده گرنه وه... سه یرکن تا چاو برکات قوبیه یک له پوچی به سر سرمانه وه یه، گومه زیکي مه زن له هیچی، چه تریکي گوره له بیمه عنایی». له وه ده قیقیه دا وامده زانی که من و سه ریاس نه راپوردوومان هیه، نه نیستا و نه داهاتوو... نه وه ی منی ده ترسان، نه و چوله وانسی و پروته نه بیمه و دایه، نه و شه وه، نه و پووناکیه بیپوچ و بیپرشنگه بوو که تیایدا به یه کده گیشتن. من و نه و هیچمان نه بوو به یه کی بلین، هه ریه که مان به شیوه یه ک ژیا بووین و مرد بووین، قسه یه کمان نه بوو بیگورپنه وه، نه و بیده نگ ی و خوژ و به ره و ته له بری نیمه قسه یانده کرد. نه و پوچییه مه زنه ی من و نه وه داپوشیبوو، نه و ته پوتوزه ی له هه موو لایه که وه ده مات، له بری نیمه هه موو شتیکیان ده درکاند.

نه و شه وه تیگه یستم بزبوون و نااماده گی مرؤفیک چ کاره ساتیک له دوی خوی جیده هیلیت، تیگه یستم شوینی مرؤف له سر نه م زه مینه چ سه یرو گوره و مه زنه، مرؤف که جاریک له دایکبوو، ئیدی بو هه تاهه تایه شوینه واری له ژیانی نه وانی دیکه دا دیاره، ژیان چی نییه جگه له زنجیره یه کی هه تاهه تایی، نه پساو، نه چراو. نیمه لیتره دا له م ده ریا مه زنه دا ونبووین و ناگینه جی، به لام نیستا ژیانی نیمه، مردنمان، مانمان، نه مانمان به پنگایه کی نه بینراو و نه بیستراو کار له هه موو مه خلوقاتی سه ر نه م زه مینه ده کات، کار له گوله کان ده کات،

کار له بالنده کان ده کات. مرؤف که جاریک له دایکبوو ئیدی ده بیته به شیک له پیزیکی مه زن، ده بیته نه لقه یه که له زنجیریکی ناکوتا، هر کات نه لقه یه که له زنجیره ده پچریت، چنده ها پلپله ی دیکه له زنجیره ده که ویت، هر کاتیک پلپله یه که ده که ویت، پوخساری هموو نه لقه کانی دیکه و شوینیان له ناو زنجیره که دا ده گوریت. ونبوون و مردنی مرؤفیک پوخساری هموو ژیان له مسر زه مینه دا به جوریکی دی دروستده کاته وه... ونبوونی مرؤفیک ده توانیت نه ندازه ی کوی ژیان تیکدات، ده توانیت جوگرافیای په یوه ندیسه کان بگوریت. گهر من هه بو مایه، گهر من وه که مردووییه که له سه حرایه دا کفن نه کرابا مایه، ده شیا هموو نه و ژیا نه به شیوه یه کی دی برؤشتبا یه. ئینسان نه سستیره یه که نابیت بهیلین بکه ویت، چونکه نه و به تهنیا ناکه ویت. ئیستا کن ده زانیت سه دای نه م ونبوونه ی ئیمه له کوی دیکه ی زه میندا ده نگه داته وه؟ کن ده زانیت، که ی و له چ زه مانیکدا یه کیک له خؤله میشی مردن و ونبوونی ئیمه وه هه لده ستیت و ده بینیت نه و گری که وتنی ئیمه سووتاندویتی؟.

نه و شه وه تیگه یشتم شوینی خالی من له م جیهانه دا نه م گوره ی دروستکردوه، به لئ، من پیتانده لئیم و ده مه ویت گویم لئیکرن، مردنی مرؤفیک تیکچوونی هموو هاوکیشه کانی ژیا نه له سر نه م نه سستیره یه. من له دوی خؤم زنجیره یه کی بیمه ودا ژیانم تیکدابوو. نه و شه وه خوشکه سپییه کان تا درهنگ ده یانویست نارامبکه نه وه، تئیمبگه ینن که منیش قوربانیه کم له قوربانیه کان، منیش یه کیکم دواچار وه که هموو نه وانیه ی تووشی کاره سات ده بن و ده مرن، به لام من به و پیده شتانه دا به ره لاده بووم، ده که وتمه لئیدان له سینه و به رۆکی خؤم، ده که وتمه خؤلکردن به سر خؤمدا، پتلوه کانم داده که ند و به ژیر نه و تاریکیه لئل و پوزهر د و زه عفرانییه دا له خوشکه سپییه کان

دوورده كه وتمه وه، وهك جانه وه ريكي زامدار نه ملوراند، به سهر دپك و به ردو پوش و په لاشي نه و شه و هدا پامده كرد و سهيري نه و بوشاييه بيسنور و بيژه حمه م ده كرد كه هه ستمده كرد، ههنگاو به ههنگاو ناسمانتيكي فراوانتيرم بۆده كاته وه، نه وهك بۆ نه وهي نازادبم، به لكو بۆ نه وهي ويلبم و ونبم و ده رگاي ونبوونه كانم تا نه وسهري دونيا والابيت... پامده كرد و گه ردون له پاكردنمدا گه وره تر و كراوه تر، به لام چۆلتير و خاليتير ده ينواند. هه ستمده كرد نه وهي بيستويهك سالة تيا ديلم سه حرا نه بووه، سه رم به رزده كرده وه و پر به و ده شته مزنه هاوارمده كرد « خودايه نه مه يه بيابان، نه مه يه بيابان، نه مه يه بيابان». خوشكه سپييه كان چيتر نه يانده بينيم، من له و وشكه خاكه دا، له و زمينه قليشاو و ماندووه دا پامده كرد و له خۆمده دا، له و گۆره دوورده كه وتمه وه و چنگ له دواي چنگ خۆلم به سهر خۆمدا ده كرد، بۆ يه كه مجار تيده گه يشتم نازاديش چ بيابانتيكي گه وره يه. گه پانه وهي مرؤف له نه ساره ت كاتيک ماناي هه يه كه نه گه پيته وه سه ر خۆليكي پووت، نه گه پيته وه سه ر ئيسك و پروسكي ژيانه كانى تر...

نه مشه و له به رده م ئيوه دا دان به و پاستييه دا ده نيتم، كه نه متوانى قبولي مردنى سه رياسى سو بده م بكه م. نه و شه وه كه وهك شيت وهك بالداريكي پيسخۆر، واشه يه كي بريندار به ده وري نه و گۆرده دا ده سو پامه وه و هاوارمده كرد، تيگه يشتم كه ناتوانم مردنى سه رياسى سو بده م قبول بكه م، نه ده كرا مردنى نه و به سه لمينم، خۆلمده كرد به سه ر خۆمدا و پر به و ده شتانه هاوارمده كرد «نه مه گۆپي نه و نييه، نه و نه مردووه».

نه مشه و پيشتانده كه وم و ده ليتم من به شداربووم له هه موو ياربييه كاندا، به شداربووم له وهي كه شه ويك تيگه يشتم من بۆ نه وهي

بژیم، دہ بیت باوہر بہو مردووه نہ کہم کہ لہ بہ حرکی تہ پوتوزدا
 خوتبوو، نہو مردووهی یه کترمان نہ دہ ناسی، بہ لام دہ مزانی بیتہو
 من شتیکم نابیت بوی بژیم... دۆستانی من، نہی نہوانہی نازانین
 نہم کہشتیہ بہرہو کویمان دہ بات. من دواچار دہستم خستہ
 سر نہو گۆرہ و گوتم ”باوہر بہ ہیچ حقیقہ تیک ناکہم، تو
 نہ مردوویت، من دہ گہ پیم و دہ تدۆزمہوہ“. بیستویہک سال زیندان
 فیریکردبووم باوہر بہ ہیچ راستیہک نہ کہم... نیستا ھستدہ کہم
 نیمہ ھموومان نازادی خۆمان بہ وھم دہست پیدہ کہین... ناہ
 خودایہ، نازادی ھرگیز لہ وھم جیانابیتہوہ. نا لۆمہ مہ کہن...
 لۆمہ مہ کہن... گوناھی من وھک گوناھی ھموو نادمیزادہ کانی تر
 بوو، وھک گوناھی ھمووتان بوو، ھموو نہوانہی پۆژیک لہ پۆژان
 نازادیتان لہ خیال پاکنہ کردہوہ.

لہ شہوی دواتردا سہرتاپا پوخساری ژیانی من گۆرا. من نہو
 شہوہ ناودہ نیم، شہوی ژیان و زیندووبونہوہ.
 لہو شہوہ دا تیگہ یشتم کہ سہریاسیک و سہریاسیکی دیکہش لہ
 دونیادا ھہیہ.

پیشہ کانی چیرۆکی نہو شہوہ دہ گہرپتہوہ بۆ ھندیک سال
 لہوہوہر، کاتیک مہمہدی دلشوشہ لہ یه کیک لہ نیوارہ پر سہفاکانی
 خۆیدا، گوی لہ گۆرانی داواکراوی یه کیک لہ پادیسۆ حیزیبیہ کان
 دہگرت، کاتیک گوی لہو بہرنامہ بیژہ کہہ بوو بہ دہنگیک ”بہ زۆر
 نازکی دہ کردہوہ“ دہیگوت ”سہریاسی سوہدہم، نہم گۆرانیبہ
 بہ وھستا مہجید، بہ ھیتی ژنی و شیلانی کچیان پیشکہ شدہ کات،
 بہ غفورو پچانہ بہ بۆنہی زہماوہندیانہوہ، ھروہا بہ ھموو

پیشمرگه‌گانی که‌رتی بیستویه‌ک و مام عبدالله له بازاپی کۆنه‌که...". محهم‌دی دلشوشه دلنیا‌بوو که به پاستی گوپی له و ناوه‌بووه، دلنیا‌بوو که سه‌ریاسی سو‌بو‌ده‌م گۆرانییه‌کی کامکارانی داواکردوو، به‌لام له و کاته‌وه‌ی سه‌ریاسی ده‌ناسی ده‌یزانی که نه و کورپکی بئیکه‌سه. ده‌یزانی نه و هیچ که‌سیکی نه‌وتۆی نییه گۆرانی پیشکه‌شبکات، نه‌وش سه‌ره‌تای ده‌ستپیکردنی ته‌لیسه‌کان بوو. محهم‌دی دلشوشه ده‌یزانی ناوی سه‌ریاسی سو‌بو‌ده‌م ناویکی هیند سه‌یر و ناوازه‌یه ناکریت به ئاسانی دووباره‌بیته‌وه. به‌وه‌دا محهم‌دی دلشوشه مندالی سه‌وداسه‌ر و نه‌فینداری نه‌ئینییه‌کان بوو، نه و نامازه تیپه‌پ و کوتوپه‌ر و خیرایه به‌سبوو تا له‌ویوه به‌ره‌و ده‌ریای نه و ته‌لیسه‌مانه بپروات که خۆشی و ئیمه‌شی تیا نو‌قمده‌کات.

نه و ئیواره‌یه محهم‌دی دلشوشه به پوخساره ساده و پوو‌خۆشه‌که‌ی خۆیه‌وه، به مه‌دالیا‌کانی ده‌ستییه‌وه، ده‌چیت بۆ گۆزه‌ری عه‌ره‌بانه‌کان و له ناو ده‌نگه‌ده‌نگی ده‌مه و ئیواره‌ی میوه‌فروشه‌کاندا له سه‌ریاس ده‌پرسیت تیا هیچ گۆرانییه‌کی له هیچ پادیویه‌ک داواکردوو؟ به‌وه‌دا سه‌ریاسی سو‌بو‌ده‌م پۆژیک له پۆژان پادیۆشی نه‌بووه، به سه‌رسامییه‌که‌وه ده‌لێت نه و له میژه گوپی له و جۆره به‌رنامانه نه‌بووه. نه و پۆژه محهم‌دی دلشوشه نه و هه‌واله سه‌یره بۆ سه‌ریاسی سو‌بو‌ده‌م ده‌گپه‌پته‌وه. سه‌ریاس به پئیکه‌نینه‌وه ده‌لێت "نابیت، سو‌بو‌ده‌میکی تر له دنیا‌دا نییه... من ته‌نیا که‌سیکم ناوی سه‌ریاسی سو‌بو‌ده‌م بیت".

به‌لام محهم‌دی دلشوشه دلنیا‌یه له پشت نه و ناوه‌وه نه‌ئینییه‌کی گه‌وره خۆی هه‌شارداوه. له یادتان نه‌چیت محهم‌دی دلشوشه عاشقی نه‌ئینییه، که‌سیکه له هه‌موو شتی‌کدا بۆ نه‌ئینی ده‌گه‌ریت، نه‌ئینی بۆ نه‌ئینی خه‌یالی به‌ره‌و جیگای ترسناک ده‌بات، له هه‌موو

شتیکدا دیویکی نادیار ده‌دۆزیتته‌وه، له‌پشت هه‌موو په‌رده‌یه‌که‌وه بۆ شیوه‌ه‌تلیسمیکی نه‌کراوه ده‌گه‌پیت. گه‌نجیکه‌جگه‌ له‌شکاندنێ تاریکی هه‌چ هه‌یویه‌کی تری نییه. ئه‌و پۆژه‌به‌سه‌ریاسی سوب‌جده‌م ده‌لێت «به‌لێ سه‌ریاسیکی تره‌یه‌ه‌ و نه‌ینسی تۆش له‌گه‌ل نه‌ینسی ئه‌ودا ها‌وجوته». د‌ل‌نیام کاتیک د‌ل‌شوشه‌ ئه‌و قسانه‌یکردووه‌جگه‌ له‌ئاره‌زویی بۆ وروژاندنی سه‌ریاس هه‌چ پاستییه‌کی له‌به‌رده‌ستدا نه‌بووه. به‌لام ئیواره‌ی هه‌مان پۆژمه‌مه‌دی د‌ل‌شوشه‌ و سه‌ریاسی سوب‌جده‌م ده‌چنه‌ ئه‌و پادۆیه‌ و تکا له‌و کچه‌ده‌که‌ن که‌نامه‌کان ده‌خوینیتته‌وه، پ‌ین‌مایان‌بکات و ئه‌و نامه‌یه‌یان نیشانب‌دات که‌سه‌ریاسی سوب‌جده‌م نوسیویه‌تی... د‌وای که‌میک مه‌کرون‌از ک‌یزه‌که‌ له‌ناو نامه‌کاندا پارچه‌کاغه‌زیکسی په‌نگا‌وره‌نگ ده‌دۆزیتته‌وه که‌سه‌ریاس ناویک نارویتی، به‌لام جگه‌له‌و زانیاریانه‌ی که‌له‌به‌رنامه‌که‌دا خویندویتییه‌وه هه‌چی تری تیا نییه. ئیواره‌ی هه‌مان پۆژمه‌مه‌دی د‌ل‌شوشه‌ له‌پ‌ینگای باوکییه‌وه بنکه‌ی که‌رتی بیستویه‌ک ده‌دۆزیتته‌وه که‌له‌ئاوه‌دانیه‌کی بچوکی ده‌ره‌وه‌ی شاردایه.

له‌ئیواره‌یه‌کی زۆر ده‌نگدا له‌ژووریکسی چکۆلانه‌ی بنکه‌یه‌کی سه‌ریازی کۆندا، له‌ناو گه‌ه‌ی بایه‌کی ساردا، له‌ژووریکدا پ‌ر له‌تاس و چه‌مچه‌ و فه‌رده‌گه‌چی هه‌لوه‌شاودا، که‌که‌ره‌سته‌ی کاری ئه‌و ک‌زیکارانیه‌که‌ بنکه‌که‌گه‌چکاریده‌که‌ن، له‌ته‌پوتۆزی ئه‌و گه‌چه‌دا که‌پاشماوه‌ی له‌هه‌موو کونج و که‌له‌به‌ریکی ئه‌و بنکه‌یه‌دا بل‌اویۆته‌وه، شتیکی سه‌یر پ‌ووده‌دات، شتیک بۆ ئیستیک شوینی باوه‌ر نییه. له‌ویادا سه‌ریاسی سوب‌جده‌م به‌سه‌ریاسی سوب‌جده‌م ده‌گات. پ‌ووداویک دواتر له‌شه‌ویکی دووردا ده‌نگدانه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له‌ژیانی مندا ده‌بیت، منیک که‌هاتووم و له‌ناو گه‌ه‌بایه‌کی ساردا، له‌ته‌میکسی سپیدا بۆ ئه‌وان ده‌گه‌پیم.

ئىدى ئاگاداربىن، پىڭگاي ھەموو چىرۆكە كەمان لىرەو ھە گۆرپىت، ئىدى ئەو دونيا يەكپەنگ و يەكگرتوۋەي پىشوو دەشكىت، ئىدى لە نىوان مروف و ئاۋىنە كاندا وندەبىن. ئىدى بۆنە ھەي سەرياسەكان لە يەكتر جىباكە يىنەو، بە يەكەمىن سەرياسى سەربوور دەكەمان دەلئىن «سەرياسى يەكەم و بەوى دىكەيان دەلئىن «سەرياسى دوۋەم» يان «سەرياسى گەرە» و «سەرياسى بچوك».

ئەو شەو شەۋىكى سەير و ترسناكە لە ژيانى ھەردوۋ ئەو كۆرەدا، دوو گەنجن كە بە پوخسار ھىچيان لە يەكترناچىت، بەلام ھەردوۋكىيان ناۋيان سەرياسى سوبجەمە، ھەردوۋكىيان بىكەسن، ھەردوۋكىيان زنجىرە يەك دەستاۋ دەستيان كىردوۋ تا گەرە بوون، ھەردوۋكىشىيان لە مندالىيەو سەر ھەنارىكى شوشەيان پىيە. مەمەدى دلشوشە ئەندازىارى ھەموو دۆزىنە ۋە كانە، ئەو سەرياسى دوۋەم لە سەر شوۋىن خەۋەكەي خۆي ھەلدەستىنئ و پىيدەلئىت «بۆ ئەو نامەيەت نارد بۆ ئەو بەرنامەيە؟ بۆ دەرگاي ئەم تەلىسم و تارىكىيەت كىردەو؟... تۆ كىيىت، لە كۆپوۋ ھاتوۋىت، بۆ بەو جۆرە گەرە بوۋىت، چىت كىردوۋە و چى دەكەيت؟... چىت ھەيە و چىت لىزە و تىكراۋە؟». سەرياسى دوۋەم كە مندالىكى سىپىكە لانەي چاۋ ھەنگىنىيە، نىگايەكى دېو نەسروەت و ژىرە وانكىي ھەيە، لە نىيازى ھەموو مەخلوقاتەكان بە گومانە، سەرەتا ھىچ تىنساكات، گىزى و نەقامى و بەدھالىيۋونىكى كوتوپر كە كاريگەرى ئەو پراچلە كانە لەناكاۋ و ناۋەختەيە لە سىمىايەتى، لە بەرمىلىكى كۆنى بىكەكە دوچار دەموچاۋى دەشاۋ دەلئىت «لە ئىۋارە ناچىت لە بەيانىيەكى ناخۆشى تېرھات دەچىت... نا ئىستا لە ئىۋارە ناچىت، ھىچى لە ئىۋارە ناچىت، نۆر پۆزان ھەن تىيانناگەم، نىۋەپروانىيان لە عەسر دەچىت، شەۋيان لە نىۋەپۆ دەچىت، ئىۋارەيان

لە بەیانی دەچیت، بەیانیان لە نیوێشەو دەچیت، تییانناگەم، ئەم پۆژ لەو پۆژانەیە. سەریاسی یەکەم بە زەردەخەنە یەکی پەشۆکاوە دەلیت «ئێوارە یەکی ناخۆشە... وانییە؟ ناخۆشترین ئێوارە ی دویایە... ئێمەش ھاتووین سەیرترین تەلیسمی دونیامان بۆ ھیناوت». سەریاسی دووەم کە کەمێک کەمتر غەم، بێباک بەلام دڵپەق و وریا دیارە، دەپرسیت «من تیناگەم باسی چیدەگەن...». محەمەدی دڵشوشە دەلیت «باسی ئەو دەگەین یەکیکی دی ھەیە، مروفئیکی تر ھەیە کە وەک تۆ ناوی سەریاسی سوێجەمە... ناویک گەر شتێکی لە پشت نەبیت بە ئاسانی دووبارە نابیتەو، وانییە؟... بەلام نازانم ئەگەر تۆ خۆت بناسیت ھەموو شتێک لێرەدا دواپیدیت و ئێمە مالاواییت لێدەگەین و دەپۆین، بەلام گەر خۆت نەناسی شتێکی تر دەستپێدەگات، سەرەتایەکی تر، بەلام چووژانم... بەلکو ھەمووی خەیاڵ بیت، بەلکو شتەکە درۆیکە بیت و بە خۆرا لە خەیاڵی مندا سەوز بوویت...».

محەمەدی دڵشوشە لەسەرەخۆ ھەموو چیڕۆکەکی بۆ باسەدەگات. سەریاسی دووەم بە کەمێک تیفکیرینەو دەپرسیت «گەر تۆش سەریاسی سوێجەم بیت کەواتە من کی؟». ھەموو شتەکان ناناسایی دەنوینن، شتێک لە لیکچوونی سەیر لە دوورەو پرا ئەو دوو مروفە پێکەوێ گریدەدا، شتێک کە لەگەڵ ئاشکرابوونی ئەو ھەنارە شوشە یەدا دەگاتە چلە پۆپەیی خۆی. کە سەریاسی دووەم ئەو ھەنارە شوشەییە دەبینیت کە محەمەدی دڵشوشە دەیخاتە سەر مێزەکی و لێدەپرسیت «تۆ ھەناریکی وات بینیو، ئەم ھەنارە ھیچ مەعنا یەکی ھەیە لە لات؟». سەریاسی دووەم بۆ یەکەجار سەراسیمە و ھەپەسا و تەماشایان دەگات و دەلیت «ئەمرۆ لە ھیچ پۆژیک ناچیت... ئەمرۆ پۆژیکە قەلب و تروھاتە، لە ھیچ کاتیکی تر ناچیت». ھەنارە

شوشه كه هالده گريٽ و ده لٽيت «ئمه هه مان ئه وه ناربه كه من له مندالييه وه پيمه ... هه مان ئه وه ناربه كه تيناگه م هه ناربه خو شيبه يان نه گه تسي، هه ناربه به خته يان به دب ختي ... ئيوه ده لٽين چي؟ ئيوه كين؟ ... به لام گه ر به زمانم ئيوه كين، به چي ده چٽيت ... ئيستا ده بيت من بپرسم من كيم؟ من چيم؟ ... پوژيكي ترهاته، پوژيكي گواوييه وهك قوني سهگ، شياكه به هه مووي شياكه به ... گه ر تو من بيت، ئه ي من كيم؟ ... سه رياسي سو بده ميكي تر ... به كيكي تر كه وهك من بيكه س گه وره بووه و هه ناربيكي شوشه ي هه به كه وهك كوله كه ي پوحي وايه ... هه ناربيكي شوشه ي تر، به به كيكي تر كه نازانم وهك دو ست سه يرييكه م يان دو ژمن ... من نازانم بتگره باوه ش يان بلٽيم بپو هه ر كه س هه يت به جه هه نم بو كوئي ده چٽيت بچو؟».

دوو چاوي گه شي هه بوو گه ر له سه ر ته ختي ده موچاويكي ساف بو وايه گه لك جوان ده كه وتنه وه، به لام تيكه لاوبووني ته عبيره كاني مندالي به ته عبيره كاني پياوي گه وره هه موو پوخساري كوشتبوو، ده نكي گرتر و سيماي له هه رزه كاره كاني تر گه وره تر بوو. ئه وه شه وه هه ردوو سه رياسه كه به ته واوي نه يانده زاني چي له گوپييه، هٽيستا بواريكيان نه بوو بپر له قولايي ئه وه ده رده بكه نه وه. سه رياسي دووه م نه يده تواني زور چاوه پروان بكات، شه وه ده بايه له گه ل ماشينيكي پشكيني دا بو پاسكردي هه ندي شوپنگه ي گرنگي ديكه ده رچٽيت. به ميوانه كاني ده گووت «ئيوه له چ كاتيكي سه يردا هاتوون، وهك ئه وه ي خه نجه ريكم لي بده ن و به جيمبه لٽن، وهك ئه وه ي دلم بو نه شته ركارييه ك بكه نه وه و به جيمبه لٽن ... سه يركه ن، من ئيستا ده توانم چي بلٽيم؟ ... بو هاتوون بو لاي من؟ ... نه گه ر نه ينييه ك هه بيت، كليلي ئه وه نه ينييه لاي من نييه ... نه گه ر ئيوه له هه چ

تیده گن نهوا پتیمبلین، من له هیچ تیناگه م... منیش چه زناکه م له
 تپوهات و تاریکییدا بژیم... خوتان ده بینن نیستا له شوینی نیشم...
 وه زیفه یهک چاوه پوانمده کات... کی له دهر دم تیده گات گهر بلیم
 نه مشه و دهر گایهک له من کراوه ته وه که نازانم دهر گای به هه شته یان
 جه هه نه م... من دواچار هرچییهک بیت ده بیت تفهنگه که م هه لبرگم
 و برپوم... من هر که سیکیم له م تفهنگه جیانا کریمه وه... نه و له
 جیاتی من بیرده کاته وه... من ناوم سه ریاسی سوبده م بیت یان
 شیاکه ی سوبده م، هیچ له هیچ ناگوپئی... من تفهنگیکم هه یه و
 ده بیت له واجبدابم... بمبورن، میوانه کانم، بمبورن... نه مشه و نه گهر
 چی ده شیت له شه وه کانی تری ژیانم جیاوازتر بیت، به لام سه رکار و
 نه فسه ر و چاوه دیره کانی شه و نه و قسانه نازانن، من ناوم هرچییهک
 بیت دواچار ده بیت نه مشه و برپوم و له و لووتکه ساردانه پاسه وانبم...
 به په له له پیشچاویان خوی ده به ست و ده یگوت «منتان
 نااسوده کرد، هه ستم نه ده کرد گهر گورانییهک داوابکه م، گنچه لی
 وه هام بؤ دروستبکات... من سه ریاسی سوبده م، نابیت یهک مرؤف
 له دوو پوخساردا دووباره بیته وه، گهر توش سه ریاسی سوبده م
 بیت، نه ی که واته من کی م، نه ی نه گهر من نهوم که واته تو
 کیت... چه سه گبایک یاری به م شتانه کردوه، شتی وا ده بیت؟...
 ده بیت برپوم... برپوم و نه شزانم من کی م که ده پوم... پاسه وانی
 دونیابم و نه شزانم من کی م پاریزگاری له و تپوهاتانه ده که م...
 تپوهات زوربووه... فیشال و هاشه وهوشه یهکی زوره له م بازاره دا...
 گوئیگرن بریان دهر یکی گواوییه، زه مانیکی بونی له بونی قوونی
 کهر خوشتر نییه... سه ریاسی دووم تفهنگه که ی هه لده گرت و
 ده یگوت «تا به رده رکی نه م کاوله یه له گه لتاندا دیم... ده بیت یه کتر
 بینینه وه... شتیک هه یه... که نازانم چییه، ده بیت دواپی قسه ی

لەسەر بگەين... با يەكتر ببينينه‌وه، ئەوسا دەزانين دەبێت لەسەر چي قسە بگەين».

محەمەدی دڵشوشە دەيگوت «كەسمان فيرنەكراوين بپرسين ئيمە كينين؟ كە پۇژيک پويە پوي ئەو پرسيارە دەبينە‌وه ئيتەر هەموو ژيانمان دەشيوتت... بەلام دواچار هەريەكێكمەن دەبێت لە ماناي ژيانى خۆي تيبگات».

لە پيگادا تا دەرگاي بنکەكە بە ناو گۆرەپانتيكى گەورەدا تيدەپەرين، گۆرەپانتيك بۆنى غەميكى پاييزانەي ليدەهات... بۆنى بەردى وەپز و گيای پەژمورده و تەنها... جيگايەك نە مولكى تەواوەتى سروشتە و نە مولكى تەواوەتى مرۆف... شويينيک لە نيوان ولاتى مرۆف و ولاتى پانوبەرينى گياندار و بالندە کيوييەکاندا ساغنه‌بووبووه‌وه. ئەو شە‌وه كە سەرياسى دووهم لە بەرچاويان سوار ماشينيكي بوو، لە پەنجەرە‌كە‌وه دوا سللوي خيراى ليکردن گوتى «بەدۆعا هاوپييان بە دۆعا... ئەمە يەكەم شە‌وه ئاوه‌ها لە خۆم دەترسم... بەدۆعا... واى واى، سەيركەن ئاسمانيش پەرە لە ئەستيرەي تپوهات... ئەزیزان تەنيا شتە تپوهاتە‌كان لە يەكتر دەچن».

كە محەمەدی دڵشوشە و سەرياسى سوبخەدم گەپانە‌وه پيکە‌وه بە شەقاميكي دريژى شە‌ودا دريژتيرين پياسەي خويان کرد، سالانتيك دواتر كە سەرياس دواى مردنى محەمەدی دڵشوشە چيروكى ئەو شە‌وهي دەگيژاپيە‌وه نەيدەتوانى نازارە قوولە‌کانى بشاريتە‌وه. دوو گەنجن هەردووکیان لەسەرە‌تاي ژياندا، محەمەدی دڵشوشە بە تيفکرينيکە‌وه كە هەميشە تيکە‌لبووه بە سۆز و شە‌وق و شوپيكي کوشنده بە سەرياس دەلييت «سەرياس ئە‌وه درۆيه كە مرۆفە‌كان لە يەكناچن... درۆيه... ئيمە هەموو ئە‌وانەي پيکە‌وه گەورە‌بووين، ژيانمان لە يەك‌دە‌چييت... وەك ئە‌وهي ژيانمان دووبارە‌بوونە‌وهي ويئەي

سەر يەك ئاويئەبەت، ۋەك ئەۋەي يەككە لە جىگايەكى دوردا
 ژيانىكى نمونەيى ھەموومانى پەبەت، ژيانىك ھەرچى شتىك لە
 عومرى ئىمەدا پوودەدات پەشتەر لەلای ئەودا پوويدابەت، ۋەك ئەۋەي
 دەردى ئىمە لەدەردى يەككى مەزەنە ۋەكەوتبەتەۋە، يەككە كەسمان
 بەتەنيا ژيانى ئەو تەۋاوناكەين، ھەر يەككىمان بەشىكى بچوكى ئەو
 ئازارەي ئەومان پەبە... مەرجىش نىيە ئەو شتانەي لەيەكتر دەچن
 تروھات بن.

سەرياس كە پەشۆكانىكى گەۋرەي پەبەديارە، بەلام بەردەوام بە
 تورپەي قزە خاۋ و بزپكاۋەكەي لەسەر پوخسارىكى ماندوو و سووتاۋ
 لادەبات، ھەندىچار دەۋەستەت تا قەيتانەكانى كالەيەكى سەپى كۆن
 گرىبەتەۋە دەلەت «مەمەدى دىلشوشە بۆ گولەكان ھەقيان ھەيە
 لەيەك نەچن، بۆ بالئەندەكان ھەقيان ھەيە ھەر يەككىيان بە جۆرى
 بخويئەت، بەلام بۆ مەن دەبەت پەرسەم سەرياسى سوبەدەم كەيە؟
 كامەمان ژيانمان ئاويئەي ژيانى ئەۋى ترە؟». مەمەدى دىلشوشە
 بە ئەسپايى سەردادەنەۋەتەت و دەلەت «مەمەدى خۇيەتى
 ناۋازە بەت، تاقانە بەت، ھىچ شتىك لەو نەچەت، بەلام مەن قەسەم
 لە ئازارىكە دۋاجار ژيانى ھەموومان يەكساندەكاتەۋە. قەسەم لە
 شتىكە ئىمە بە ھەموو جياۋازىيەكانمانەۋە كۆدەكاتەۋە». سەرياسى
 سوبەدەم دەيگوت «مەن ترەم لەۋەيە سەبەرى يەككى تەبم...
 دەترەم سەرياسى سوبەدەم بە خۇي و تۆپە ھەنارەكەيەۋە سەبەرى
 يەككى تەبەت كە لە شوپەنكى تەدا دەژى». مەمەدى دىلشوشە
 دەۋەستاۋ دەيگوت «مەن قەسە لە ھەزاران پۆج دەكەم كە نازانەين
 لە كۆيۋە ھاتوۋەين و بۆ كۆي دەچەن... قەسە لە نەتەي دەكەم،
 لە قەلئەكى مەزەن، لە ديۋارىك ناھەلەت ئەۋ مەعنايە بېينەن... مەن
 لەۋ كاتەۋەي ئەۋ ناۋەم كۆي لىۋە، بېر لە ھەموو ئەۋ نەتەنيانە

دەكەمەوه كە چوار دەوریان گرتووین، ئەو نەینیانە ی بچوكن بەلام قفلێ گەوریان لە ژیانمان داوه... باسی موسیبه تێکی گەوره تر لە هەموو موسیبه تەگانی تر دەكەم... موسیبه تی ئەوهی ئێمه هیچ دەریاره ی خۆمان نازانین... نە من و نە تۆ هیچ دەریاره ی خۆمان نازانین؟... كێ دەلێت مەمەدی دلشوشەش دووباره نابیتەوه؟ كێ دەلێت من بەیانیهك لە خەو هەلناستم و یهكێکی تری وهك خۆم لە ژوور سەرم نادۆزمەوه؟ كێ دەلێت ئێمه كۆمەلێك مرۆف نین یه كتر دووباره دەكەینهوه؟”.

چاوپتیکه وتنی ئه و ئیواریه ی سهریاسه کان به جورئ کورت و خیرا بوو، کهسیان هیچ له یه کدی تینه گه یشتن، به لام ئیستا که ئه م چیرۆکه بۆ ئیوه ده گێرمه وه دئیام ئه و ئیواره کورت و یه کدی بینینه ناوه خت و کوتوپره ههردووکیانی به جورئکی سهیر نانا سووده کردووه .

دواتر که سهریاسی دووه له زیندانئیکی دوورده ست و تاریکی ناو کۆمه لئیک چیاوه کاسیته کانی بۆناردم، به هیمنی باسی ئه و ئیواره یه ی بۆکردبووم، باسی ئه و په شوکان و نازارانیه ی بۆکردم که دوا ی ئه و پۆژه توشیهاتوون . نا وامه زانن سهریاسی دووه به پیچه وانیه ی سهریاسی یه که مه وه مندالئیکی خو شبه خت بووه . تاکه خو شبه ختییه کی گه وره ی سهریاسی دووه ئه وه یه که زیندووه . ئه گه رچی زیندویتی مایه ی هه موو نازاره کانه، به لام له هه موو خو شیییه کانی تر گه وره تره . زیان به ختیاریییه که که ده یکه یته وه پره له نازار، به هه شتیکه له ناوه وه له کۆمه لئیک دۆزه خی بچوک بچوک دروستبووه، جوانیییه کی بیمه ودا یه له زنجیرئیک ناشیرینی چنراوه . من سالگه لئیکی درئژ له زینداندایه بیرم له و گرفته قولانه ده کرده وه، خه یال و فیکری خو م بۆ تئیرامان له و کیشانه ته رخانده کرد . هه رگیز باوه رم به وه نه بووه پارچه بچوکه کان کاتئیک پتیکه وپا ده لکئینرئین، کاتئیک له به شه چونیه که کان شتیکی مه زن دروستده کهیت، سیفته ی ئه و قه واره تازانه هه مان سیفته ی گه رده

چکۆلهکانسی بئیت. سیفەتی ناگرو و سیفەتی گورزیک له تیشک یەک شت نییە، ژیانیش ئاوه‌هایە شەپۆلانیکی مەزنە لە جوانی کە لە هەزاران وردە شەپۆلی نازار دروستبوو. سەیرکەن، ئەو دۆستان، ئەو هاوڕێ و هاوسەفەرەکانی من، سەیری ئەم دەریایە ی ژیرمانبکەن، ئایا نەیتنی شەپۆلیک لە گەڵ نەیتنی دەریادا تیکە لاودە کریت؟ دیارە دە کریت شەپۆلیک بگرین، تەماشایبکەین، بەلام کێ لە ئیمە دەتوانیت زەریا بگریت و تەماشایبکات؟ دەتوانین بزانیین شەپۆلیک لە کوێو هاتوو و لە کویدا دەمریت، بەلام کێ لە ئیمە دەتوانیت بزانییت زەریا لە کوێو دەستپێدەکات و ئاو لە کویدا کۆتاییدیت؟ دەتوانین هەموو هەست و نەستی شەپۆلیک لە هەلچوون و داچوونەکانیدا ببینین، بەلام کێ لە ئیمە دەتوانیت قسە لە هەست و نەستی هەموو ئەم ئوقیانووسە بکات؟ دەزانین شەپۆلیک کە ی لە دایکدەبێت و کە ی خامۆشەبێت، بەلام کێ لە ئیمە دەتوانیت ساتی لە دایکبوونی دەریا و پۆژی مردنی بزانییت؟ ژیانیش ئاوه‌هایە. هەمیشە زیندووکان خۆشەختترین لە مردووکان... با یادگارەکانیان تالبت، با بە نازارەکانیانەو وەک داهۆلیک لە ناگردا بسووتین و لەبەر با سەمابکەن... دواچار زیندووکان لە ناو ئەو دەریا مەزنەدان، ئەو دەریایە کە نە دەگیریت، نە پووناکدە کریتەو و نە تەفسیردە کریت، مردووکانیش ئەوانەن کە لەو دەریایە دەرکراون. تا ئەو ساتە ی ئیمە زیندووین، خۆشەختین. نا مەلین ئیمە لەم دەریایە وەپزووین و تاکە ی لەم بەحرەدا بسوپیینەو. لە من بپرسن، من کە وەک پێغەمبەری نازارەکانم لێهاتوو. بیستویەک سأل شەو و پۆژ لە پەنجەرە یە کەو تەماشای سەحرام دەکرد و هاوارم لێدەکرد. من لەو پەنجەرە یەو شتیکم بینی گەر بهاتبایە و نەمدیبایە نە دەژیام... من لەو پەنجەرە یەو بەختەوهری بیابانم بینی، یاری تیشک و لەم بینی. گەر بیستویەک سأل باوهرم بەو نەهینابایە کە من جوانییەکی بیسنور و

مەزن لەو لەمدا دەبینم، لەویادا دەخنکام. مەرۆف دەبیت تا دوا ھەناسە، تا دوا مردنیش باوەرپی بە بەختیاری خۆی نەدۆزینیت، باوەرپی خۆی بە جوانی لە دەستەدات... نا من پیاویکی دوو زمان نیم، منیش وەک ھەر یەکیک لە ئێوە پەر بە دل لە دەست ھەموو پوچیەکان ھاوارمکردوو، منیش ناوئمییدی مەزن و بەزین و بەزەبری خۆم ھەبوو، چەندەھا جار شکستم خواردوو و چەمیومەتووە و تیکشکاوم، بەلام من قسە لەو نۆرە دەکەم کە دواي ھەموو ناوئمییدیەک ھەلدیت. سەدان پوژ وەک شیت بەیانی لە دواي بەیانی و شەو لەدواي شەو لەعەتم لە خۆم و ژیان کردوو، بەلام دواچار بەیانیەک ھەلدەستام و ھەستم بەو جوانییە دەکرد کە کۆی شتەکان پێکەووە گریدەدا. جیاکردنەوی ئازارەکانی ئیمە، چارەنوسی پەشمان، ناریکییە کوشندەکانی خۆمان لەو پێکی و جوانی و مەزنییەي ھەموو شتیکی ئەم گەردونەي پراگرتوو، تاکە ھیزیکی دەتوانیت بە ژیانەو گریمانبدا تەو... با قەدەری بچوکی خۆمان بە مۆسیقای ئەفسوناوی ئەم گەردونەو گریندەینەو. گەر ژیانی ئیمە نەغمەییەکی ناسازە، مانای ئەو نییە لە قوولایی ئەم گەردونەدا، لە کۆی یاساکانی وجوددا ھیزیکی و جوانییەکی مەزن بوونیان نییە. من لە زیندان گویم لەو نەغمە ناسازەي زیندەگی خۆم نەگرت، بەلکو گویم لەو ئاوازی قوولانە گرت کە لە ھەموو لایەکی گەردونەو ھەلدەقولان. من دەزانم ئێوە ھەمووتان لە چ ناوئمییدیەکدا دەژین، دەزانم چ ھەسرەتیکی سوار کەشتییەک ببیت بە نیازی ئەو ی بگیتە خۆرئاوا، بگیتە بەھەشت، بەلام لە ناکاو شەویک با بەرەو ناوھەراستی ئوقیانوسییەک ببات، قیپتانیکی کە ھیچ لە دەریا نازانیت لەناو دەریایەکی بیسنووردا و نبتکات. بەلام ئێوە تەنیا بیر لەم ساتە غەمگینەي ژیانی خۆمان مەکەنەو کە لێرەدا ونبووین، بەلکو بیر لەو ئاوازی بکەنەو کە لەم پێکییە بیسنوور و پێکەووە گونجانە مەزنە دروستبوو. من ئیستا کە بیر

له رابوردوى هموو ئهم چيرۆكه ده كه مه وه ههستده كه م به جورىكى كه ميش بيټ محمه دى دلشوشه زياتر له هه ر كه سىكى تر له دواى ئه و ده زوو باريك و نه بينراوه كه راره كه كۆى شته كان ريكده خات. محمه دى دلشوشه چاوى له هه موو ده رياكه بووه، من سهروه ختيك زۆر بيرم له نهينى ئه و كه نجه ده كرده وه. ئه وهى كه خۆى ناويده نا عه شقى نهينى، ئاره زوويه كى كه و ره بوو بۆ كه يشتن به و هيزه ي هه موو په يوندييه كان ريكده خات، كه رانى به دواى نهينيه بچو كه كاندا بۆ دۆزينه وهى شتىكى مه زنتر بووه، شتىك ناوى ده نيتم «ماناي ئهم سه رده مانه» ماناي ئهم رۆژگار و سه ده به ي ئيمه تيا ژيائين.

محمه دى دلشوشه پيشتر به كه لك نهينى ناشنابوو، له دواى راپه رينه وه له هه ر كه س زياتر شتى ده زانى، له هه ر كه نجىكى دى پتر له نهينى ئه و ديو ويقار و شه ر ه ف و حورمه تى ئه و ژيانه تيده كه يشت كه هه مووان سيماي خۆيان پيده رازانده وه، له كه شته كانيدا به روى پاسته قينه ي ئه و ژيانه ناشناده بيټ كه له ژيره وه دونيا به رپۆه ده بات، قاچاغچيه گرنه كان ده ناسيت، شه ر ه فى درۆزنى ژن و كه چه كانيان ده بينيت، درۆى سياسه ته مه داره كان ده زانيت، پيلانه كانى به كدى كوشتن ده دۆزيتوه، به لام هه موو ئه و شتانه ناتوانن بيكه نه كه سىكى دلره ق. خۆى پيشوه خت ده زانيت ئه و له وه ناسكتره بچيته هيج به نكيكه وه، ده زانيت ئه و بوونه و ره يكه له شوشه، كه خولياى بۆ حه قيقه ت ناتوانيت بيټ به خوليا بۆ به نگ. له شه وه كانى هاو پريتيدا سه رياس پيده گووت «دۆزينه وه و زانينى ئهم نهينيانه سوودى چيه، كه مرۆف نه توانيت ناشكر ايانبكات و به كار يانبهينيت... بۆ هه موو ئه و نهينيانه له كتيبىكى كه و ره دا نانوسيته وه، رۆژيك بيخه يته بازاره وه و هه موو دونياى پى سه رسامبكه يت؟». محمه دى دلشوشه ده يگووت «به لام من له هيج دلنيانيم، ئيتر چى بكم به كتيب و به چى دونيا سه رسامبكه م.

لە نھیتی تۆ و خۆشم دڤنیا نيم. ھەندئ نھینیش ھەبە نانوسرینەو، ھەندئ نھیتی مرۆف دەکوژن و تەواو. من لەو جۆرە نھینیانە دەترسم".
 محەمەدی دڤشوشە خۆی لە ھەر کەس زیاتر زانیویتی ئەو سەرگەردانی
 ئەفسانەبەگ، ئەو لەدوای ئەستەمیکە بالاتر لە توانای ئەو و ھەر
 ئادەمیزادیکى زیندووی دیکەى دونیا.

ئەوھى دونیا بېتە زەمینیکى بېنھینى، چ تەلیسم و تاریكى و
 پرسىاریک نەمىنیتەو، ھەموو شتىک بېنریت، ئەفسانەبەگى پەش و پوچ
 بوو، بەلام ئەو گەنجە دڤشوشەبە نەبەدە توانى دواينەکەویت. ھەندىجار
 سەریاس بە غەمگینى و کەمىک تۆرەبېشەو بە دڤشوشەى دەىگوت
 "خۆ ئادەمیزاد مافى ئەوھى ھەبە، نھینى خۆى ھەبیت، شتىكى ھەبیت
 کەس نەبزانیت، شتىكى ھەبیت کەس دەستى لیتەدات؟". محەمەدى
 دڤشوشە کە ھەمیشە بە جۆرىكى دى بېرىدە کردەو دەىگوت "دوو
 جۆر لە نھینى ھەبە، نھینیبەگ کە دونیا تاریکەدەکات و کوپرماندەکات.
 جۆرە نھینیبەگى تریش کە بەرەو دوورتر و قوولتر دەمانبات، سەریاسى
 سوچدەم نھینیبە بچوکەکان بەتەنیا نرخیان نبیە، ئەوھى نرخی ھەبە
 ئەو مانایەبە کە لە ھەموو نھینیبەکان دەستماندەکەویت". ئەو باوھەپى
 وابوو ژيان زنجیرىکى درێژە، ملوانکەبەگى مەزە لە گریئ کە دەبیت
 بەکە بەکە بیانکاتەو تەلەوسەر لە کۆتایى ئەو زنجیرە ناکۆتایبەدا بە
 پاستیبەگى گەرە دەگات. ئەو باوھەپى وابوو کە دەبیت ھەموو کەسىک
 خۆى و دونىای خۆى بناسیت. سەبىرتىن شت لەلای توانای سەریاس بوو
 لە زولوماتى بوونى خۆیدا بژى، کە دەتوانیت مرۆف بەسەدەبى و ساکارى
 وەرگرت، لە نھینیبەکانیان نەپرسیت، لەگەلیاندا قسەبکات و بېروات و
 لە ھېچ رانەمىنیت، تاویک دلرەقانە شەپکات و تاویک قاقا پىبەگەنیت.
 ھەستدەکەم محەمەدى دڤشوشە تاکە کەسىک بوو وىستویتى شتەکان
 تە کۆتاییان بېنیت، شتەکان تە ئەوسەرى ئەوسەر بژى، خرۆش و

هه‌لچوونیکێ هه‌بووه هیچ سه‌بر و سه‌بوورییه‌ک له‌گه‌لیدا سوودی نه‌بووه . زانیسی نه‌ینی له‌لای ئه‌و ده‌ست به‌سه‌ردا گرتن و بینین و تیگه‌یشتن بووه له‌ کۆتاییه‌کان . موسیبه‌تی مه‌زنی ئه‌و ئه‌وه‌بووه ویستویتی ئه‌وپه‌ری سۆز تیکه‌لی ئه‌وپه‌ری زیره‌کی بکات، نه‌ینییه‌کان بدۆزیته‌وه و نه‌چیته ناو نازاردانی خه‌لکه‌وه، تیبگات و عاشقیش بێت . به‌لام له‌و ده‌قیقه‌یه‌دا که تیده‌گات عه‌شق ده‌شیت تا هه‌تا هه‌تایه‌ ده‌رگایه‌کی نه‌کراوه و پر نه‌ینی و دوورده‌ست بێت، هه‌موو ئه‌و خه‌وانه‌ی دونیای خۆی له‌سه‌ر بونیادناوه هه‌ر سه‌ده‌هینیت . من وه‌ک چۆن بیرم له‌ چاره‌نوسی هه‌موو کورپه‌کانم کردۆته‌وه هه‌مانشیوه‌ بیریشم له‌ چاره‌نوسی ئه‌و کردۆته‌وه، ئیستا له‌م که‌شتیه‌دا که ده‌شیت که‌شتی مان و نه‌مانمان بێت، ده‌توانم بلیم، من قه‌رزاری ئه‌وم، ئه‌ویش شایسته‌ی ئه‌وه‌بووه کورپه‌ک بێت له‌ کورپه‌کانم ... زۆریه‌ی ئه‌و شتانه‌ی من دوا‌یی ده‌یزانم به‌ جۆریک له‌ جۆره‌کان په‌یوه‌ندی به‌ زیان و مردنی ئه‌وه‌وه هه‌یه . ئه‌و شه‌وه‌ی له‌ پاترا سوار که‌شتی بووم، له‌ دووره‌وه‌را سیبه‌ری گه‌رده‌لولوئیکم ده‌بینی، بۆنی با‌ره‌شیکم ده‌کرد له‌ تۆزی شوشه‌یی زه‌ریا، ئه‌و شه‌وه‌ دلنیا‌بووم من چه‌ندین وه‌خته له‌ مردنی ئه‌و کورپه‌دا ده‌سو‌پیمه‌وه . هه‌سته‌که‌م من ئه‌و چیرۆکه‌ ته‌واوده‌که‌م که ئه‌و نه‌یتوانی ته‌واوبه‌کات، هه‌سته‌که‌م من ئه‌وم و له‌ کفنه‌ سه‌حراییه‌که‌ی خۆم هه‌ستاومه‌ته‌وه و له‌ بری دلێک له‌ شوشه‌ دلێکم له‌ لمی بیابانه‌کان هه‌تاوه‌ که ناشکیته‌، به‌لام ده‌نک ده‌نک له‌سه‌رخۆ ده‌پژیت . من ئیستاش له‌ ناسکی ئه‌و گه‌نجانه‌ سه‌رسامده‌بم که چه‌ند سووک و ئاسان و بێنه‌زییه‌ت و خه‌یرا مردوون . من له‌ بیابان وینه‌یه‌کم له‌سه‌ر مرۆف هه‌بوو، وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی به‌هه‌یز که پێستیکی نه‌ستووری هه‌یه‌و دلپه‌قانه‌ به‌رگه‌ی هه‌موو شتیک ده‌گریت . به‌لام ئه‌و لاوازییه‌، ئه‌و ناماده‌گییه‌ قوول و خه‌یرایه‌ بۆ مردن، ئه‌و وینه‌یه‌ی تیکشکاند . ئیستا دلنیا‌م ناماده‌گی بۆ مردن به‌شیکه‌ له‌ پۆحی ئه‌و سه‌رده‌مه . چ شتیکی

سەیرە پیاویکی وەک من لە گۆرپەکەئێ هەلەدەستتێتەوہ بۆ ئەوہی ببیتە تەواوکەری ئەو نھیتیانەئێ کۆمەلێک گەنج نایدۆژنەوہ . من بەر لەوہی کوردستان بەجیبھێتلم چوومە سەر گۆرپەکەئێ محەمەدی دڵشوشە، نا وا مەزانی ئەوہ یەکەمەین جارم بووہ چوومەتە سەر ئەو گۆرپە، من ئەو ماوہیە وەک قەلەندەرێکی پێش درێژ و دەرویشێکی پێ خولیا لە نێوان گۆر و ئاسەوار و شوینەواری ژیا ئێوانەدا ھاتوچۆمکردووہ . ئەو پۆژە کە چوومە سەر گۆرپەکەئێ بۆ مالاوایی بوو، بۆ سوپاس بوو . من کێلی گۆرپەکەئێم ماچکرد، چونکە لە ھەموو شتێکدا قەرزاری ئێوہ بووم، عەشقی ئێوہ بوو منی بە خوشکە سپییەکان ناساند، گەر ئەو نەبایە ھیچ لە تەلیسمی سەریاسەکان ئاشکرا نەدەبوو، ئەو نەبایە ھیچ دەریاوانێکی دی گەوھەری ئەو مانایانەئێ نەدەبینی کە لە پشت ئەو ھەنارە شوشانەوہیە، ئەو نەبایە دواھمین ھناری دونیا ئەو مانایانەئێ وەرنەدەگرت . من قەرزاری بووم، ئیستاش من وەک ھەموو ئەوانی دی لە غوباری مردنی ئەودا دەسوورپیمەوہ .

بابگەرپینەوہ بۆ چیرۆکەکەمان . من پێمگوتن لە شەوی دووھەمدا، دوا بەدوای شەوی ئازادیم لە کۆشکەکەئێ یاقوبی سەنەوہەر سەر لەبەری ژیانم گۆردرا، شەوی دووھەم شەوی زیندوویونەوہی من بوو، شەوی لەدایکبوونەوہی راستەقینەئێ من، بەلام شەوی سەرلێشیوان و دەستخەپۆیون و ونبوونی منیش .

ھەمووتان ئەو پەیمانەتان لە بیرە کە شەویک لە نێوان خوشکە سپییەکان و سەریاسی سوبحەمدا نوسراو بە خوین مۆرکراو خرایە ژێر ھەناریکی غەمگینەوہ لە حەوشێکی غەمباری مالتیکی غەمباردا، ھەناریکی نیگاری ئاوینەئێسی ھەناریکی دیکەئێ کە لە شوینێکی دیکەئێ دونیادا پواوہ . دوو ھەنار بێتەوہی ئاگایان لەیک بێت، پالەوانەکانی ئەم چیرۆکە پێکەوہ گریدەدەنەوہ .

گەر له یادتان بێت له و په‌یماندا هه‌بوو خوشکه سپییه‌کان جگه له سه‌ریاسی سو‌بده‌م هیچ که‌سیکی دیکه به‌ برای خۆیان نازانن و جگه له و هیچ براهه‌کی دیکه‌یان نابێت و ناوێت. پۆژانی سه‌ره‌تا سه‌ریاسی سو‌بده‌م هیچی ده‌رباره‌ی هاو‌پۆی و هاوناوه‌که‌ی خۆی ناشکرانه‌کرد، پۆژانی په‌که‌می خوشک و براهیان بێ هیچ کێشه و گه‌رد و گرفتیک پابورد، به‌ر له‌ مردنی به‌ چهند هه‌فته‌یه‌ک شه‌ویک له شه‌وان سه‌ریاس دوا‌ی ماندوو‌بوونی پۆژکی درێژ له ناو جه‌نگ و هه‌راهه‌رای بازاردا به‌ ماندووتییه‌کی زۆره‌وه گه‌راهه‌وه و له‌به‌رده‌م خوشکه سپییه‌کاندا دانیشتنی گونا‌هه‌باریک دانیشت و ناشکرایکرد ده‌یه‌وێت نه‌یتییه‌کیان لا بدرکێنیت که تا ئه‌و کات نه‌یدرکاندوه‌و. خوشکه سپییه‌کان هه‌میشه ئه‌و سیما ماندوو و غه‌مگینه‌ی سه‌ریاسیان له یادبوو که به‌ ده‌نگیکی هێمن و جیاواز له ده‌نگی ئاسایی خۆی، به‌ گه‌روه‌کی بریندار، به‌لام پڕ له پرسیار و نه‌ینسی ئه‌و حیکایه‌ته‌ی بۆ گێرانه‌وه. چیتر نه‌یده‌توانی بیده‌نگییت، ئه‌و کات خوشکه سپییه‌کان چیرۆکیکی راسته‌قینه‌یان ده‌ویست، ده‌بایه سه‌ربوردی ئه‌و هه‌ناره شوشه‌یه‌یان بۆ پوونبکاته‌وه که له مالی سلێمانی هه‌زنه‌وه هینابوو‌یان و سه‌ریاسی سو‌بده‌م گووتبووی ئه‌وه «هه‌ناری منه». ئه‌و ئیواره‌یه بۆ په‌که‌مجار گووتی «خوشکه نازیزه‌کانم، شاده‌ریا و لاوایی نه‌زیز، من ده‌زانم ئیوه منتان به‌ براهه‌کی تاقانه و تاکو ته‌نیا وه‌رگرتوه‌و، من تا ده‌مرم سو‌پاستانده‌که‌م، که ده‌مرم به‌ قه‌رزیکه‌ گه‌وره‌وه ده‌چمه ناو گو‌ر که قه‌ززی په‌حم و خۆشه‌ویستی ئیوه‌یه، به‌لام نه‌یتییه‌ک هه‌یه ده‌بیت بیزانن، چونکه ئه‌و نه‌یتییه‌ بۆته شتیکه‌ی گرنگی ژیا‌نی من، نامه‌وێت دوا‌جار له نا‌کاو راستییه‌کی سه‌یر ناشکرایت و ئیوه لۆمه‌مبکه‌ن که هیچم بۆ ئیوه نه‌درکاندوه‌و. ده‌بیت بزانه‌ن جگه له من که‌سیکی تریش هه‌یه ناوی سه‌ریاسی سو‌بده‌مه، که‌سیکه له پو‌خساریدا نه‌بیت له هه‌موو شتیکه‌ی دیدا له من ده‌چیت، نه‌ویش ژیا‌نیکه‌ی نزیک له ژیا‌نی من

ژیاو، ھەناریکی شوشەى ھەيە و ماوھەيەکی زۆرە ھاوڤتیهکی نزیکى منە". سەریاسى یەكەم دەيگوت "نەینییەك ھەيە ژيانى من و ژيانى ئەو پێكەو ھە گزێدەدات، شتێك ھەيە ھەردووكمان كۆدەكاتەو، بەلام كەسمان نازانین ئەو شتە چيیە؟". ئەو شەو سەریاس ھەموو چیرۆكى خۆى و مەمەدى دڵشوشە و نەدىمى شازادە و سەریاسى دووھەمى گێڤاڤاھە، بە جۆرێك وردەكارى ئەو ژيانانەى باسكرد وەك ئەوھى ئەوان بكاتە شاھیدی شتێك كە دەزانیت خۆى ناتوانیت جارێكى دى بۆ ھېچ كەسێكى دى بگێڤتەو. بەو جۆرە خوشكە سەپپىھەكان بوونە تەنیا شاھیدی گەورەى چیرۆكێك كە دواتر خۆيان بە شۆھەيەكى دى دەگەڤنەو ناو دیمەنەكانى. ئەو شەو كە سەریاس لەسەرەتاو تە كۆتایى بەسەرھاتى خۆى دەگێڤاڤاھە، ئەوان دەيانگوت "ئیمە، یەك برامان ھەيە، ئەویش تۆیت... ھېچ كەسێكى تریش جینگای تۆ ناگرتەو، لای ئیمە یەك كەس ھەيە ناوى سەریاسى سوبجەمە، نامانەوێت كەسى تر ببینین ناوى سەریاسى سوبجەمە بێت، كەسى تر نییە ناو و یادگار و ژيانى تۆ بەزیت بۆ خۆى". سەریاس پێدەكەنى و دەيگوت "من جگە لە بەدبەختىكى ناو عەرەبانەكان زیاتر ھېچى تر نیم، كەس نایەوێت ژيانى من بەزیت، ئەویش بەدبەختىكە دەترسیت من ژيانى ئەو بەدزم. ھەر كەسەمان بێمەعنا لەو ژيانە پوچەى خۆمان دەترسین". خوشكەكانى پێیان دەگوت "تۆ مارشالى عەرەبانەكانى، ھەيلەسوفى شەو تارىكەكانى ئەو مندانانەى كە جگە لە تۆ كەسیان نییە ژيانیان بۆ ڤێكبخات، شتەكانیان بۆ باسبكات، ھەوالەكانى دونیايان بۆ بگێڤتەو، پۆژنامەيان بۆ بخوینیتەو... ھەموو ئەو لەشكرى عەرەبانانە تەنیا تۆيان ھەيت". خوشكە سەپپىھەكان قەبوولیان نەبوو یەكێكى دى بناسن ناوى سەریاسى سوبجەمە بێت، ھەرگیز نەشیان دەویست كەسێكى لەو جۆرە ببینن. لای ئەوان تەنیا یەك سەریاس ھەبوو، لەو دەترسان ھاتنە گۆڤى سەریاسىكى دیکە زیان لەو پەیمان و سویند و عەھدە

ناوازه‌یهی نئیوانیان بدات، له‌وه ده‌ترسان پۆژیک له پۆژان ده‌ستیان به‌رزیت و لاوازیبن و که‌سیکی دی له ژیر هه‌مان ناو‌نیشان و چیرۆکدا خۆی بکات به ژیاناندا. ده‌ترسان ئه‌و وینه سه‌یره‌ی سه‌ریاس له خه‌یالیاندا به کاریگه‌ری دووباره‌بوونه‌وه کالبیته‌وه و ئه‌و هیز و سیجره‌ی له‌سه‌ریان نه‌می‌نیت. دوا‌ی مردنی سه‌ریاسیش بواریاننده‌ی به‌کیکی دی به ناوی سه‌ریاسی سو‌بجده‌مه‌وه بیت و پرسه و سه‌ره‌خۆشی خۆیان پیشکه‌شبکات. دواتریش ئه‌وه‌یان قبو‌لنه‌کرد پیشوازی به‌کیکی دی بکه‌ن ناوی سه‌ریاس بیت. لای ئه‌وان هه‌موو ئه‌م چیرۆکه له مردنی سه‌ریاسی به‌که‌مدا کۆتاییده‌هات.

گه‌رانه‌وه‌ی من ئاسووده‌یی ئه‌و خوشکانه‌ی شیواند.

له‌و شه‌وه‌دا که ئیکرامی کێو چیرۆکی منیان بۆ باسده‌کات، که پێیانده‌لێت باوکی راسته‌قینه‌ی سه‌ریاسی سو‌بجده‌مه له دوا‌ی بیستویه‌ک ساڵ له بیابان گه‌راوه‌ته‌وه و ده‌یه‌ویت بچیته سه‌ر گۆپی کورپه‌که‌ی، ئیدی ئاسووده‌یی و دلنیایی خوشکه‌کان ده‌شیوێت، هه‌موو ئیقاع و هارمۆنییه‌تی ژیانیان ده‌گۆریت. له‌و ده‌قیقه‌یه‌دا ئیدی ناچارن پویه‌پرووی ئه‌و چیرۆکه بینه‌وه که له دوا‌ی مردنی سه‌ریاسه‌وه لێپراده‌که‌ن. نازانن ئایا ده‌بیت نه‌ینی سه‌ریاسی دوهم بۆ من بدرکێتن یاخود نا؟ ده‌بیت بمه‌نه سه‌ر گۆرپه‌که‌ی و ئیدی وازم لێبه‌هێنن له‌گه‌ڵ ناو‌می‌دییه‌کاندا بژیم، یان پێمبێن که سه‌ریاسیکی دیش هه‌یه له جیگایه‌کی دی ده‌ژی و نه‌مردووه؟ ئایا ده‌بیت بمخه‌نه به‌ر ئه‌و پرسیاره؟ شاده‌ریا به‌ر‌وای وایه یه‌ک سه‌ریاسی سو‌بجده‌م له دونه‌یادا هه‌بووه و نابیت قسه له بوونی سه‌ریاسیکی تر بکه‌ن، چونکه بیرکردنه‌وه له هه‌ر سه‌ریاسیکی دی خیانه‌ته له‌و جوانه‌مه‌رگه‌ی که برای ئه‌وانه‌و که‌س جیگای ناگرتیه‌وه. به‌لام لاوازی سچی قسه له به‌ده‌ختی باوکیک ده‌کات دوا‌ی بیستویه‌ک ساڵ هاتۆته‌وه و شیتی ئه‌وه‌یه باوه‌ش به شتی‌ک بکات و ماچی‌بکات و پێیبێلێت «کورپی من». شاده‌ریا

ديكو سهرياسيكي سوېدهمى تر دروستېكهم و بوى بژيم. له شهوى دووهدا لاولوى سپى به تنيا هاته ژورهكهم و گوتى «موزهفرى سوېدهم، ئه پيرى بهدبخت، هيشتا زور شت هه به تو نايانزانيت». له وشهوه ئيدى به «پيرى بهدبخت» يان «باوكى نازارهكان» يان «شيخي غم» ناوياندهنام. لاولوى سپى به رفته رفته كهى ملييه وه هاتبوو تا بهتنيا هه موو نهو چيروكهم بو بگيرتهوه. چيروكيك هرگيز به شهويك دوايينايهت، چيروكيك به دريژايى نهو ماويهى ژيانم له لاي خوشكه سپيهكان بهرده و امده بييت، شه وانيك له ژورهكهى مندا، شه وانيك له پوله كانى نهو قوتابخانهيه و له بهردهم تهخته رفته شه كاندا بويان ده گيرامه وه. چيروكيك دپر به دپر و پيت به پيتى له خه يالى خوڤدا هه لمكهند، سه ربورديك به كه يه كه وشه كانيم له ياده. من سالانى دوووردريژى زيندان ياده و ريمى سپيكر دبووه وه. كاتيڪ كه تيكه ل به دونيا بوومه وه ياده و ريم ياده و هرى مندا ليك بوو، لاپه ريهك بوو هيچى نه و توئى له سه رنه بوو. خوشكه سپيهكان نهو سه ره داوه يان به خشيه من دواى نهينيه كان بكهوم. نهو شهوه لاولوى سپى گوتى «سهرياس كه سيك بوو شايستهى هه موو غميكه، شايستهى نهو فرميسكانه يه كه بو ت رشت، به لام راستيهك هه يه ده بييت بيزانيت. نه من، نه شاده ريا، نه هيچ كه سيكى ترى نه م دونيا به ش ناتوانيت دلنيا تيكات نهو گوڤه ي تو به و جوڤه له سه رى ده گريت گوڤى كوڤى تو به. موزه فرى سوېدهم. جگه له و كوڤه ي تا قيامت له ويادا خه وتووه، يه كيكى تروش هه يه، يه كيك زيندووه و ناوى سهرياسى سوېدهمه، هه مان ناوى كوڤه كهى توئى هه يه ... به لام با له ئيستاوه پيشتېكهم و دوايى گلېسى له كهس نه كهيت، هيچ كهس ناتوانيت پينماييتيكات و ده ستت بگريت، چونكه كهس نازانيت كام يهك له و دوو سهرياسه كوڤى تو به ...».

ئەو قسانە قسەئێ ئاسایی نەبوون، وەک ئەو بوو لە بنکی بێقه‌راری
 دۆزەخێکەو دەرمبەینیت و بمببات بۆ بەهەشت. وەک ئەو بوو لە
 کۆتایی خنکاندا دەرمبەینیت و فریڤمباتە سەر و شکانی، وەک ئەو هی من
 ماسییەک بم، قولایی مردن لە گەرۆم دەرمبەینیت و فریڤمباتەو ناو
 ناو... ئاوه‌ها زانیم که جگه‌ له‌و مردووه‌ی ناو پێده‌شته‌کان سه‌ریاسیکی
 دی هه‌یه که ده‌شیت کۆپی من بێت. ده‌شیت ئەو مندالە خه‌یالییه‌ بێت
 که بیستویه‌ک ساڵ چاوه‌پوانده‌کرد. به‌لام نا وا مه‌زانن من خۆشبه‌ختی
 کۆپریکردووم، وامه‌زانن ئەو شادی و هه‌ستانه‌وه و هیوايه‌ ئەو ئازاره‌ی له
 دلدا سه‌رکردووم که مردنی سه‌ریاس دروستیکرد. دواتر که شه‌و تێپه‌پی
 که له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌مدا بیرم له‌ هه‌موو شتی‌ک کرده‌وه، تیگه‌یستم من تا
 ده‌مرم هیواکانم چه‌ند گه‌وره‌بن ناومیدی و غه‌مه‌کانیشم هیند گه‌ورهن. له‌و
 ساته‌دا به‌پیارمدا هه‌رگیز نه‌پرسم گوامه‌یان کۆپی من بوون، له‌و ساته‌دا
 وه‌ستام و سه‌رمدانه‌واند و سویندیکی ئەبه‌دیم خوراد نه‌پرسم کامیان
 فرزه‌ندی من بووه. من ده‌بایه‌ هه‌ردووکیان هه‌لگرمه‌وه. هه‌یچ چاره‌یه‌کی
 ترم نه‌بوو... دواتریش هه‌رگیز له‌و به‌پیاره‌م په‌شیمان نه‌بوومه‌وه. ئەو
 حه‌قیقه‌ته‌ی که ده‌شیت زیاد له‌ سه‌ریاسی‌ک هه‌بیت منی وا لیکرد، به
 جۆریکی به‌رینه‌تر سه‌یری ژیان بکه‌م، سه‌یری مردن و هه‌ستانه‌وه‌ی هه‌موو
 ئەو مندالانه‌ بکه‌م که له‌وساته‌وه هه‌ستیکی باوکانه‌ی سه‌رتاسه‌ریم بۆیان
 هه‌بوو. من له‌و ده‌قیقه‌یه‌وه ده‌مزانی که ده‌توانم ئیتر باوکی هه‌موو
 ئەوانه‌ بم له‌سه‌رجاده‌کان ونبوون، بپه‌وده‌ کۆژاون، چاره‌نوسیان ونه‌،
 بپاشه‌په‌ژن. من پیاوی‌ک بووم له‌ رابوردووه‌وه هاتبووم تا قسه‌یه‌ک
 له‌سه‌ر ئەوانه‌ بکه‌م که داها‌توویان نییه‌.

پیمبلین گه‌ر ئیوه‌ بوونایه‌ چیتان ده‌کرد؟ گه‌ر ئیوه‌ بوونایه‌
 به‌کیکیانتان هه‌لده‌بژارد و ئەوی دیکه‌تان فه‌رامۆشده‌کرد؟ باوه‌شتان به
 به‌کیکیاندا ده‌کرد و حاشاتان له‌وی دیکه‌یان ده‌کرد؟ نا ئەی دۆستان،

گەر ئىۋەش بونايە باۋەشتان بە ھەردوو ئەگەرەكەدا دەکرد. ئىستا دەزانم زۆر شتم ونکرد، بەلام دەشزانم زۆر شتم بردهو، كە ئىنسان بە گورەيى باۋەشى بە دونيادا كەرد نازارەكان و شادىيەكانىش بە گورەيى باۋەشى پىادەكەن. بەلام من بە درىزايى ژيانم ھەستىكى سەيرم ھەبوو، كە چ شەرم ناكەم ئەمشەو بۆتان بەيانكەم، من دەلەيم كاتىك ھەستەكەيت تۆ لە پىناۋى دونيادا نازار دەچىزىت، خۆشحالى و بەختەورەيەك داگىرتدەكات زۆر لە ھەموو خۆشىيەكانى دى گورەترە. من ئەو شەو كە لاۋلوى سەي باۋەشى پىاكردم و گووتى «ئەي پىرى بەدبەخت دواچار لە ناو كورەكانتدا وندەبىت و ھەقىقەت نادۆزىتەو».

پىمگووت «نا... خودا منى بۆ شتىكى دىكە ناردۆتەو، منى بۆ جۆرە باوكايەتییەك ناردۆتەو كە جىاوازە لە وانى دىكە». لەو دەقىقەيەدا نەمدەزانى من چ جۆرە باوكىكم، ئىستاش دروست نازانم چ جۆرە باوكىك بووم. بەلام شىۋە ئارەزوويەكى گەردونىم لەو ھەستەمدا دەدۆزىيەو.

ئەو شەۋەى چومە سەر گۆرەكەى سەرياس ئەۋەى منى نازاردەدا خودى ئەو مردنە نەبوو، بەلكو ئەو بىدەنگىيە قوولە بوو كە لە نىۋان من و ئەو گۆرەدا بەرقەرارە. بىدەنگىيەك بوو لە بىدەنگى نىۋان دوو پۇخلەبەر دەترازاو دەبوو بىدەنگى لە نىۋان من و ھەموو مەخلوقاتدا، لە خامۆشى نىۋان من و مردوويەك دەترازاو دەبوو خامۆشى نىۋان من و ھەموو گەردون. لە دۆزىنەۋەى سەرياسىكى زىندودا ھەموو شتەكان پىچەوانە دەبوونەو، من دووبارە زمانىكم دەدۆزىيەو لەگەل گەردون و مەخلوقاتدا قسەى پىبەكم.

ئەوشەۋە ۋەك شىت باۋەشم بە لاۋلوى سەيدا دەكرد و ھاۋارمەدەكرد «سەرياس نەمردوۋە، سەرياس نە خنكاۋە، مردنىكى بىھودە نەمردوۋە، پۇلىسىكى گەمزە لە ناۋەپاستى شارىكى دلپەقدا نەيكوشتوۋە... كەۋاتە لىزەيە، دەتوانىت قسەبكات، دەتوانىت باس لە خۆى بكات، چىرۆكى

خۆی بگێریتەو، لە گەڵ ئەم ژيانەدا تیکەلبییت، بانگ لە ئەستێرە بکات، ھاوار لە بالەندەکان بکات، بەرد بگرتە گۆمەکان، لەم بکات بەسەر خۆیدا، لە گەڵادا بنویت... کەواتە یەکێک ھەیە من دەتوانم لە سەرەتاوە تا کۆتایی ھەموو شتەکانی لە گەڵادا باسبکەم. من ھاوئومەوہ تا لە سەرەتاوە بۆ کۆتایی لە گەڵا یەکێکدا قسەبکەم، یەکێک دانیابم دەمبیسیت... کەواتە سەریاسیک لەم سەر عەرەدەدا دەژی کە گویم لێدەگریت. تێدەگەیت مانای چی یەکێک گویت لێبگریت؟».

لاولای سەبە سەرسامییەوہ دەبگوت «نا... نا... سەریاس مردووہ، سەریاس پۆلیسیکی گەمژە لە ناوہ پراستی بازاردا کوشتویەتی، ئەوانە ھیچیان درۆ نین، درۆ نین، بەلام لە ھەمان کاتدا کورپکی تر ھەیە ناوی سەریاسی سووچدەمە، ئەویش باوکی نییە، ئەویش ھەمان ژيانی سەریاس ژیاوہ، بەلام ئەو زیندووہ».

من ھاوارمەکرد «ئەو دەتوانیت لە بری ھەموو دونیا گویم لێبگریت... ئەوہی زیندووہ دەتوانیت لە بری ھەموو مردووہکان گویم لێبگریت. لە جیاتی ھەمووان قسەبکات... ئەوہی زیندووہ دەتوانیت لە بری ھەموو ئەوانی تر ھاواربکات... دەبییت زیندووہکان ئەو ھێزەیان تیا بییت لە بری مردووہکان ھاواربکەن. وا نییە دەبییت جۆرە ھێزێکی وا لە مرفۆدا بییت تا دونیا لەسەر ھیکمەت و دادپەورەری بوەستیت».

لاولای بە توپەییەوہ دەبگوت «ھیچ کەس ناتوانیت لە بری سەریاس ھاواربکات، ئەو لە ھەر کوێیک بییت نابیت دەنگی بە دەنگی کەس تیکە لاوبکەیت».

من بە خرۆشان و ھەلچووونیکەوہ دەمگوت «کچی من، لاولای من، وەک چۆن بە شیک لە ژيانی ئێمە لە ناو ھەموو ژيانەکانی تردایە، ئاوہاش بە شیک لە ھەموو زیندەگییەکانی تر لە زیندەگی ئێمەدایە، وەک چۆن بە شیک لە مردنەکانی تر لە مردنی ئێمەدایە، ئاوہاش گەردیکی

مه رگى ئيمه به جورىك له جوره كان له هه موو مردنه كانى تردايه».

من وهك يه كييك هه سستبكات نه و پوژه غه مگينانهى نازادى به قه ده هه موو سالانى ديليتى ماندوو يكر دووه ده مگوت «لاولاوى من، لالاي شيرينم، كچى من. من بيستويهك سال له زيندان بووم، له وئ تىگه يشتم ئينسان له هيج شتتىكى نه م دونيا به دانابريت، ئينسان چه ند دور بيخه يته وه، ده رييكه يت، بيكوژيت، هه ميشه به شتتكه له م سووپه گه وه بهى دونيا... ليمگه پئ، ليمگه پئ من بيستويهك ساله وا بيرمكردوته وه ئيستا ناتوانم خه يالى خوم بگويم. ئيستا نه و له پىگاي من و تووه ده ئى، ده بيت تىبگه يت نه و له پىگاي من و تووه ده ئى. وهك من چون نه و هه موو سالانهى زيندان له پىگاي هه مووتانه وه ده ئيام، له پىگاي لم و سه حراو ئاسمان و شه وه وه ده ئيام. نا... حيسابى پيره ميترديكى خه ره فاووم بو مه كه كه به م هه موو پيشه سببيه وه، به م پرچه نالوزكا وهى ده رويشانه وه هاتووم و وپينهت له سهر ياساكانى گه ردون بو ده كه م... شتى ناماقوول له سهر زيان ده ليم... من له جىگايه كه وه قسه ده كه م كه تو نازانيت.... نه و له پىگاي هه موومانه وه ده ئى. من ليرهم تا به شتتكه له و زيانه بزم كه نه و نه زيا. لاولاوى سبى مه حرومه كه له وهى هه سستبكه م له برى نه وان ده ئيم... نه وان كه دواچار وهك يهك مرؤف، يهك كوړ، يهك مه مخلوقى قه شه نك ته ماشايانده كه م كه قه ده ر بيړه حمانه دابه شيكردون...».

نه و شه وهى نه و قسانه مده كرد هيشتا هيجم له زيانى سه رياسى دووم نه ده زانى، هيشتا نه مده زانى باس له چيده كه م. ته نيا ته عبيرم له و خوليايانه ده كرد كه وهك كوومه لتيك بيروكهى پووت له خه يالمداهه سوپانه وه. لاولاوى سبى پيىگوتم نه وان هيج شتتتكه له سهر سه رياسى دووم نازانن، هه رگيز نه يانبينيوه، ناشزانن ئيستا چيده كات و له كوئى ده ئى.

من كه ساله هاى سال چاوه پروانيم كي شابوو، ئيدي سه خت بوو زياتر چاوه پييكه م.

که من نازادبووم له میژیوو کس هیچ شتیکی دهریاره ی سهریاسی دووم نده زانی. دواهمین کس ئادهم مهرجان بوو که جاریک له گه ل کۆمه لیک پیشمه رگه ی ماندوودا بینیبووی، به دیکتاریو فنیکی کۆنه وه له به رده م مالی یه کیک له به رپرسه گوره کانداه ستاوه و پیده که نیت. دروست نازانم ئادهم مهرجان چهند دوا ی مهرگی سهریاسی یه که م بینویتی، به لام به دیمه نه که دا پیده چیت بگه رپته وه بو زه مانی هه لگیرسانی قوناغی سیه می شه ری ناوخۆ. له و زه مانه دا ئاسایی بوو به رده رکی مالی به رپرسه عه سکه ریبه کانی حیزب وه ک گۆره پانیکی جهنگ وا بیت... ئاسایی بوو هیزه کان له بری نه وه ی له بنکه یه ک یان کامپیکی تایبه تی پیشمه رگه دا ریزیه ستن له سه ر شه قام، له به ر ده رگای مالی سیاسیه کان، له ده وری ئوتیل، یانه ی خواردنه وه و زۆر جاریش له ده وری مالی ژنه سۆزانی و خراپه کان کۆبینه وه. واته له ده وری نزیکترین شوین که فرمانده که یان تیا ده خه ویت. ئادهم مهرجان دروست نازانیت سهریاسی دووم چیکردوه و بو کوئی چوه. نه و وه ک کۆمونیستیک ده یگوت «من ده ستمگرت و پیمگوت مه چۆ بو ئه م شه ره، نه مه شه ری تو نییه، نه مه شه ری بۆرژواکانه له سه ر زه وتکردنی تیکه نانه که ی ئیمه، له م شه رایته دا ته به قه ی کارگر ده بیت هه لویستی تری هه بیت».

سهریاسی دووم پیده لیت «من حه زده که م بچم بو هه موو شه ره کان،

به لام له ئیستادا له م شه‌ره زیاتر هیچی تر نییه، نه‌گه‌ر شه‌پێکی تر مه‌بوو جوابم لێبگێرپه‌وه دیم بۆ نه‌ویش. ئاده‌م مه‌رجان دلشکاو له‌وه لامه، خوداحافیزی لیده‌کات و پێیده‌لێت «هاورپم هیوادارم نه‌کوژنیته». ئه‌وه به‌ده‌نگی به‌رز و به‌پێکه‌نینه‌وه ده‌لێت «هیوادارم بکوژیم... من هیوادارم بکوژیم».

ئه‌وه دواهه‌مین پرستی سه‌ریاسه‌که‌که‌ به‌کێک له‌وه‌هاورپانه‌ بیستبیتی .

پۆژیک دوا‌ی ئاشکرا‌بوونی نه‌ینی سه‌ریاسه‌کان خوشکه‌ سپیه‌کان میان خسته‌ ئوتومبیلیکی تایبه‌تییه‌وه و بردیانم بۆ شار.

که‌ ژینۆی مه‌خمه‌لی و ئاده‌م مه‌رجانمان دۆزییه‌وه، که‌سیان شتیکی نه‌وتۆیان له‌ سه‌ر شوینی سه‌ریاسی دووهم نه‌ده‌زانی.

شه‌ویک ئیکرامی کی‌وه‌هاته‌وه بۆ لام. ئه‌وه‌ده‌ره‌ق به‌هه‌موو شته‌کان نا‌رازی بوو... نا‌ره‌حه‌ت بوو له‌وه‌ی من بێباکا‌نه‌ و به‌پیش و پرچیکی ناوه‌ها درێژه‌وه‌ چوومه‌ته‌ده‌ری. به‌لام وه‌ک هه‌میشه‌ پرپوو له‌ هیمنی و لێبوردن. ئیکرام هیچی له‌سه‌ر سه‌ریاسی دووهم نه‌ده‌زانی. کۆی حیکایه‌ته‌که‌ شتیکی سه‌یریوو له‌لای، به‌جه‌سته‌گه‌وره‌ و ئارامه‌که‌یه‌وه له‌ ژووره‌که‌مدا ده‌هات و ده‌چووو ده‌یگوت «هه‌موو شتیکی ده‌که‌م بۆ ئه‌وه‌ی بیدۆزمه‌وه... هه‌موو جێگا‌کان ده‌گه‌رپم... سا سجلی هه‌موو بنکه‌کان ده‌پشکنم تا ده‌گه‌ینه‌ شتیکی...». ئه‌وه‌چیژیکی بێسنووری له‌وه‌دا ده‌بینی بتوانیت شتیکی بکات من زیاتر باوه‌رپم به‌ژیان بێت. ئیواره‌یه‌کی دی‌گه‌رایه‌وه‌وه‌ ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانم و گووتی «سه‌ریاسی دووهم له‌م شاره‌ نییه‌، هه‌شت مانگ زیاتره‌ له‌لای دۆزمن دیله».

یه‌که‌مجار بوو به‌وجۆره‌ وشه‌ی «دۆزمن» بیستم. دۆزمن ئه‌وه‌ ناوه‌بوو

که ھیزه شه پکەرەکان لە یەکدیاریان دەنا. من ئەو کات تیگەیشتم
 شەپى ناوخۆ چەند گەورە و ترسناک بوو. ئیکرامى کیتو دە یگوت
 "موزە فەرى سوێجەم بمبوره، بەلام کۆمەلێک گری و نەینى ھەن من
 ناتوانم ھىچیان لەسەر بلێم، بەلام تا ئەو جىگایەى من دەزانم، ئەو
 کورە ناشتوانیت بگەریتەوہ بۆ ئەمبەر، لەبەر ئەوہى لێرەش کۆمەلێک
 مەسەلەى گەورەى لەسەرە".

من ئەو شتانەم لا گرنگ نەبوو... بۆ من ئەوہ گرنگ بوو کورپکەم
 ھىبە و لە شوینىکى نادىارى ئەم زەمىنەدا دیلە و دەبیت بیدۆزەوہ.
 ئەگەر ئازارى مردنى یەکەمىن سەریاس و سەرەتای چیرۆکى
 سەریاسى دووہم نەبایە، ئەوا مالى خوشکە سپىبەکان ھىمترىن و
 جوانترىن مالىک بوو لە ژيانمدا بىنبىبىتم. لە پاستیدا من بەر لە
 گرتنم کەش و ھەواى مالى ھىمن و ئاسوودەم تاقى نەکردبووہوہ،
 شارەزایىبەکى تەواو کەم لە ژيانى خىزانە ئاسوودەکان ھەبوو. بىدەنگى
 و ئارامى و ناشتى ناو مالى خوشکە سپىبەکان ئەو بەھەشتە بوو من
 لە مێژە خەونم پتوہ دەبىنى. ژوورەکەى من دووربوو لە ژوورەکانى
 ئەوانەوہ، بەلام ھەرگىز وەک نەناسىاو و غەریبەکە مامەلەیان نەکردم،
 ھەرگىز ئەو ھەستەیان پىنەدام کەسێکى زیادم و ئەوان خۆشحالىن بە
 نىشتە جىببونم. دواى مانگىک من لەگەڵ ئیکرامى کیتودا قسەم لەوہ کرد
 کە کوختىکى بچوک بۆ خۆم دروستبکەم، پارچە زەویبەک لە یەکێک
 لە جووتیارەکان ئىجارىبکەم و بىمە جووتیار. من لە زىندانەوہ جۆرە
 پەيوەندىبەکى پۆحى قولم لەگەڵ زەویدا ھەبوو. ئەگەرچى لەم سەر
 کەشتىبە مەلەونەدا ئتوہ وەک یەکەمىن عاشقى دەریا تەماشای من
 دەکەن، ئەگەرچى نىگای بپوچانى دەریا، خۆشەویستى من بۆ ئەم ناوہ
 مەزنە ئاشکرادەکات، بەلام ئەوہ پىگا لەوہ ناگرىت عاشقىکى گەورەى
 زەویش بم. من عاشقى زەویم. ئەو شەو و پۆژە سەیرانەى لە گوندى

خوشکە سپییەکان ژيام، بە ناویکی ترهه تیکه‌ل بە جووتیارەکان بووم، حیکایەتیکی ترم لەسەر ژيانی خۆم دروستکرد. خوشکە سپییەکان و جووتیارەکان و ئیکرامی کێو کۆمەکیکی گەرەیان کردم ئەو کوختە دروستبکەم. ئیوارەیک ئیکرامی کێو لە زەرەفییکی پەشدا کۆمەلێک سەفتە پارەیی بۆ هێنام و گووتی «من ئەوهم هەیه، دۆستی نازیزم، من چەندین سالا پاشەکەوتدەکم، بەلام لەو زیاترم بەیکەوه نەناوه. جگە لەو جیبە چکۆلانیە و ئەم زەرەفە پارەییە خاوەنی هێچی تر نیە... چەندت دەوێت هەلیگرە و چ زەویبەکت دەوێت ئیجاریبکە».

وایدەگووت و زەرەفەخەنەیکەکی گەرە دەکەوتە سەر پوخساری، وەک ئەوێ شەرم لە گەرەفیی خۆی بکات، شەرم لەو بکات خەندەکانی ناتوانن نازکتر و بچوکتربن. من بە پیری و کەسانی خۆمەوه دەنوشتامەوه و دەستەکانیم ماچدەکرد. پێدەگووت «ئیکرامی من، ئەی گەرەترین چۆلەکی دنیا... من لەسەرەتاوه دەستپێدەکەمەوه، من لە پارچە زەویبەکی بچوک و هەندێ حەوانی گچکەوه دەستپێدەکەمەوه. خۆم تەرخانی جۆرە ژیانیکی تر دەکم، من برێکی زۆر کەم دەوێت، بەشی ئەوێ لەسەرەتاوه دەستپێبکەمەوه». کە ئەو قسانەم بۆدەکرد هەردووکمان لەسەر کێلگەیکە بەپیت وەستابووین، زەوی جووتیارێک لە پێناوی کۆچدا بۆدەرەوهی ولات هەموو شتیکی جێهێشتبوو. زەویبەکی بەراویو خزمەکانی دەیاندا بە ئیجار تا نەفەوتیت. من و ئیکرام لەو سەر پارچە زەویبە، لە نێوان جۆگە و بناوان و خورەیی ناوهکاندا سەیری شەرمی بەکترمان دەکرد. بۆنی گوند، بۆنی تیکەلای پاکسی و پیسی بەیکسانی دەچوو بەسەرماندا، بۆنی گیای پاکیز و پخی مانگاگان وەک بەک لیمانەوه نزیکبوون. ئیکرام گومانی لە هەموو شتیکی هەبوو، لەو برۆیەدا نەبوو یاقوبی سەنوبەر من نەدۆزیتەوه. بەلام لەگەڵ هەموو ترسەکانماندا، ئەو پۆزانە تەنیا بەک خولیاومان

هه‌بوو، نه‌ویش دۆزینه‌وه‌ی سه‌ریاسی دووهم بوو.

له‌دوای مردنی محمه‌دی دلتوشه‌وه سلیمانی مه‌زن، که دۆستیکی نزیکی نیکرام بوو، نه‌وی پاسپاردبوو هه‌موو پتیویستییه‌کانی خوشکانی سپی بگریته نه‌ستۆ. له‌پاستیدا خوشکه سپیه‌کان له‌دوای جیه‌یشتنی شاره‌وه، کاریکی نه‌وتویان نه‌بوو، نه‌وان به‌ئاره‌زووی خۆیان هاتبوونه نه‌و گونده، که‌سانیک هه‌ن واده‌زانن خوشکه‌کان له‌ده‌ستی نه‌و چیرۆکانه‌ پرایانکردوو که له‌شار وه‌ک تا‌عوون به‌دوایانه‌وه‌ بوو. به‌لام کیزه‌کان بێباک له‌هه‌ر شتیک ژیا‌نی خۆیان ده‌ژیان، سه‌رووته پۆزانه و سه‌یره‌کانی خۆیان دووباره‌ده‌کرده‌وه، پیکه‌وه نه‌و قوتابخانه چکۆله‌یه‌یان به‌پێوه‌ده‌برد. هه‌سته‌که‌م جگه له‌مردنی نه‌و دوو کوپه‌ چ شتیک نه‌بوو بتوانیت کار له‌یادگار و ناسووده‌بیان بکات. له‌و شه‌وه سه‌یرانه‌دا له‌زه‌تیک بیسنورم له‌ده‌نگیان بینی. دوو گۆرانیبیژی پاسته‌قینه‌ بوون که له‌به‌ر هه‌ر هۆیک بێت نه‌یانده‌ویست بین به‌گۆرانیبیژ. شه‌وه‌های شه‌و به‌دزییه‌وه گویم لیده‌گرتن، به‌هێمنی له‌کوخته‌که‌ی خۆم ده‌هاتمه‌ده‌ری و له‌پشت کۆمه‌لێ دره‌خت و له‌نیوان دوو به‌رددا پالده‌که‌وتم و گویم لیده‌گرتن. هه‌رگیز نه‌ده‌هیشت بزانه‌ن گویمان لیده‌گرم. سه‌یرترین شت نه‌وه‌بوو که هه‌ندێ شه‌و به‌ده‌م گۆرانی گووتنه‌وه قزیانده‌کرده‌وه و به‌ره‌لایانده‌کرد، پیکه‌وه داده‌نیشتن و پرچیان بۆیه‌کتر دروسته‌کرد، گۆرانیان ده‌گوت و قزیان ده‌خسته‌ناو نه‌و جووباره‌ دریزه‌وه که له‌گه‌ل خۆیدا به‌ئارامی ده‌بیبرد. هه‌ندێ شه‌و به‌قزی ته‌په‌وه ده‌هاتن و لای من داده‌نیشتن، هه‌ندیچار له‌پۆله‌کاندا وه‌ک وانه به‌مندالیک بلینه‌وه، چیرۆکه‌کانیان بۆ ده‌گێرامه‌وه، له‌پێگای نه‌وانه‌وه زۆریه‌ی چیرۆکی نه‌و بیستویه‌ک سه‌له‌م زانی. زۆر ئاگاداری سیاسه‌ت و جه‌نگ و نه‌و جووره‌ شتانه‌ نه‌بوون، به‌لام که‌سێکیشم نه‌بینیوه وه‌ک نه‌وان وه‌سفی شه‌و، مانگ، چیرۆکه‌کانی

عەشق ، مردنى گەنجەكان و خامۆشى شەو ە دورودرژەكانى شارىكات .
 مەن دواتر كە چوومە شار، ەمەيشە ەموو شتەكانم لە چارى ئەوانەو ە
 دەبينى .

ئەو ماو ە ژيانيان بۆ ئيشىكى سەير تەرخانكردبوو، ئيشىك
 لە ەككاتدا نۆز نزيك و نۆز دوريش بوو لەوان، ەردووكيان بەردەوام
 لە سەر دوو مەكينەى درومانى سينگەرى كۆن، جلى بوكتينيان دەدروو .
 ئەو ەى لای مە سەيربوو ئەو ەبوو، ئەو دوو خوشكە، جلى سەپى بووكتينى
 نەبىت ەيچ جلىكى تريان ئامادەنەدەكرد . ژوورتيكان لە قوتابخانەكە
 جياكردبوو ەو ە بۆ درومان، لەويادا تۆپە قوماشى گەورەيان دانابوو،
 ەر كراسيكيان تەواودەكرد بە شيوە ەكى بيوينە لە زەرفيكي
 تايبەتيدا دەيانپيچايەو ە و كۆتايى مانگ كاتيک دەچوون بۆ شار بۆ
 وەرگرتنى موچە و سەردانى گۆپى مەمەدى دلشوشە، كراسەكانيشيان
 دەگەياندە دەست كۆمەليک دوكاندارى تايبەت . لای مە سەيربوو دوو
 كچ كە بريارياندابوو ەتاهەتايە شوونەكەن، پيشەكەيان ئامادەكردنى
 كراسى بوكتينى بىت بۆ كچانى تر . بەلام شادەرياي سەپى دەيگوت
 ”ەر كەسەو بە ويستی خۆى و بەدەستى خۆى شادى و بەدبەختى
 خۆى دروستدەكات“ . ئەو ەى ئەوانى شەيداي ئەو جۆرە كراسانە دەكرد
 پەنگە سەپپيەكەيان بوو . ەر كراسيكيان تەواوبكرديە پيش پيچانەو ەى
 خۆيان جاريك لەبەريانندەكرد . مە نۆز بەيانى، تاريك و پوون دەمبينين
 ەردووكيان بەو جلە بوكتينيە سەپانەو ە لە پيدەشتەكان دەهاتنەو ە .
 ئيكرامى كيو ەفتەى جاريك دەهات بۆ لام . مە ەرگيز بەتەواو ەتى
 ئاشناى دونياى ئەو نەبووم، تا ئيستاش بەدروستى نازانم چۆن ژياو ە
 و لەكوئى ژياو ە . بەلام وەك خۆى دەيگوت ”مەن قەلەندەر نيم“ ...
 ئەو قەلەندەرنەبوو . حەزىكى سەيرى لە پازندنەو ەى مالى بوو، كاتيک
 ئەو كوختە بچوكەمان دروستكرد، بە دەستى خۆى ەموو شتيكى

تیا پښکښت. من ټوکات نه مده توانی هیچ بکه م، شیوهی سهیرکردنم بۆ زیان هیشتا نه سیری ټو زیندانه کونهی سهیرابوو، شهوان که ده هاتمه درئی له بیری سیبهری بلندی چیاکان، هیلی ناسوکانی بیابان له چاومدابوو.

خوشکه سپیبهکان ده یانزانی من هه میسه وهک مه خلوقیکی غه مگین ده میتمه وه. ده یانزانی که شهوان ټاواره ی ټو کتوانه ده بم، جگه له بیرکردنه وه له سه ریاسی سو بده م خه یالْم لای هیچی تر نییه، که ده چمه ژوره وه و خۆم گۆشه گیر ده غه م جگه له و مندا لانه خه یالْتیکی دی له سه رمدا نییه. سهردانه کانمان بۆ سه ر گۆپی سه ریاسی یه که م، به هه بیته و پڙز و بیده نگیبه کی سهیره وه تیده په پی. خوشکه سپیبهکان هه میسه مۆم و بوغورد و داری عودیکی زۆریان له سه ر ټو گۆره ده سووتان، به جۆریک تا درهنگ ټو ده شته بۆنی بوغردی به رنه ده دا. هه موو پۆزانیکی ههینی هه ر سیتمان خۆمان ده گۆپی و ده چووینه سه ر گۆره که ی، به پی به ناو ده شتیکی به ریندا راده بووردین... له پښکای گۆره که دا خوشکه سپیبهکان به گپرانه وه ی به سه رهات و تراژیدیاکانی ټو زه مانه ده یانه ویست من بخه نه ناو وینه ی سه رده میکه وه مه رگ حورمه تی خۆی دۆراند بوو. به لام دلنیا م هه ستیکی قوولیان به هه موو شته کان هه بوو. هه ندیکجار هه ستمده کرد وهک یه کتیک له مندا لانی گونده که ته ماشامده کن. مه حه به تی ټو من له مه حه به تی کچیک نه ده چوو بۆ باوکی، به لکو له مه حه به تی دایکیک ده چوو بۆ مندا له که ی. مامه له کردنی زۆر له گه ل مندا لاند ا کرد بوونی به دایک، له گه ل منیشدا په فتاری دایکیکیان هه بوو سه رتا پای میهر بیته. ټو وه ی سه یریوو لای من ټو عه شقه قوولیه ی مندا لانی گونده که بوو بۆ شهوان. به خۆشیبه کی زۆره وه هه موو زیانی خۆیان پښککه ش به و مندا لانه کرد بوو. ټو کات که من گه پامه وه له گه ل ده یان مامۆستای دیکه ی

چکۆلە و شیرین و مندالدۆستدا خەریکی جەنگ بوون لە پێناوی مندالی
 ڤەرامۆشکراوی ئەو گوندانەدا. من بە خێلیم پێدەبردن کە بەو جۆرە
 خۆیان بۆ ئاواتە بلێندەکان تەرخاندەکن. ژیانی من بەراورد بە ژیانی
 ئەوان خالی بوو لە هەموو شتێک، لەو دەترسام بێم بە پیرەمێردێک
 کە لەم ژیاوە گەورەیدا جەنگێک و کێشەیک و مەلانییەکی نەبێت
 بیکات. ئەو شەو خالی و ترسناکانی چاوەپوانی لەو گوندەدا، مانای
 ژیان و بوونی منی خستە مەترسییەکی گەورەو. مەرۆف تا دیلە ژیانی
 مانایەکی قوولی هەبە، هیچ شتێک وەک دیلی و کۆیلەبەتی مانا نادات
 بە ژیان، چونکە ئەو کات مەرۆف لە شەپۆکی مەزناوە بۆ ئازادی، بەلام
 هیچ شتێک وەک ئازادی مانای ژیان ناخاتە مەترسییەو. هیچ شتێک
 وەک سەرەستی لەسەر مانای ژیان پێ مەترسی نییە. لە ئازادیدا
 مەرۆف شەیدایی و خولایای خۆی بۆ مانا لە دەستەدات. مەرۆفی ئازاد
 دەشیت مەرۆفیکی بێمانا بیت، بەلام گەورەیی مەرۆف ئەو نییە لە
 کۆیلەبەتیدا بۆ مانا بگەرێت، بەلکو ئەو نییە لە ئازادیدا بۆی بگەرێت.
 من ئەو کات لە گەڵ ئەو هەموو مانا و خولیا و پرسیارە سەیرانەیی لە
 سەرمانا دەسورانهو، هەستەکرد هێدی هێدی جۆرە ئازادییەکی خالی
 لە مانا دەژیم. من لەو ژوورەمانا هەستم بە ڤەرامۆشی و پیرییەکی
 بێئەندازە ترسناک دەکرد.

پێدەچوو ئیکرامی کۆبو بە زەحمەت بتوانیت هیچ زانیارییەکی
 لەسەر سەریاسی دوویم کۆبکاتەو، بەلام ئەویش نەبایە من نەمدەزانی
 ڤووبکەمە کوئی.

هەندێک شەو وەک شیت هاوارمەکرد و دەمنرکاند و دەمگوت
 «خودایە پێمبۆی من ڤووبکەمە کوئی؟ ئەم دەستخەپۆ و کۆیرییەیی من
 نیشانەیی ناریکی ئەم گەردونەییە... کۆیریکی ئەم دونیایەیی دروستکردوو،
 کۆیریکی ئەم زەمین و زەمانەیی دروستکردوو... من لە دیلی بیابانەو

بووم به دیلی جوړه زولوماتیکي تر....».

هموو شه ویک هاوارم له خوّم و گهردون و خودا ده کرد... من له نیوان نهو سټیانه دا ویل بووم. نه مده زانی باوه پری ته واوه تسی به کامیان بهینم. خوّم له وه لاواز تریووم بتوانم ته لیسه مگان شیبکه موه، گهردون له وه دلږه قتریبو به ناسانی کومه کمبکات، خوداش له وه بیده نگتربوو چاوه پروانی هیچی لیکم. نیکرامی کیو ده ویوست وینه یه کی راسته قینه ی نهو دونیا به بداتی که تیا ده ژین. زږبه ی نهو شه وانہی پیکه وه له کیلگه کاندایا سپاسه مانده کرد، نهو سه رقالی شه رحکردنی وینه ی نهو جیهانه بوو، که من نه مده ویست تییبگم. نیکرام بهو شانه نه ستورانه وه که هندیچار به نهستم کوپری ده کردن تا من پوونتر گویم له دهنگی بیت، ده یگوت «موزه فہری سو بدهم، شاریک بهینه پیشچاوی خوّت، پر له هه زاران کوچی ته سک، پر له هه زاران دەرگای داخراو، پر له هه زاران قه لا که مرؤف وهک شیت به ده وریدا ده سورپته وه و دەرگاکی نادوزیته وه، شاریک سا جوگرافیا به کی هه به جیاوزه له وه ی من و تو پتیراها تووین، شاریک به شیکي زه ویبه و به شیکي ناسمانه، کوچه به کی له زه میندایه و کوچه به کی له هه وردا، شاریک هه مووی مه ته له، سا کوچه کانی شوینی خویان ده گوپن، دەرگا کانی شوینی خویان ده گوپن، په نجره کانی له شوینی خویندا نین... بیهینه پیشچاوی خوّت له شاریکی وادا که پر له له ملیونه ها ژور، سا له هر ژوریکیشدا ملیونه ها شت هه به، له ناو نهو ملیونه ها شته دا نیمه بو شتیکي بچوک ده گه پین... هاوار کردن سوودی نیبه... نا، من نالیم نه م شاره جینگایه کی بیده نگه، به لام نیره شوینیکي تره، شوینیک هیشتا ناده میزاده کان به ته واوه تسی تینه گیشتون، نیمه له سه رده میکی ترده ده ژین که هیشتا مرؤفه کانی نیمه راستیه که یان نه بینیه، وهک نه وه ی به نه خسه به کی دیرینه وه له شاریکی تازه دا

بسورپيٽه وه ... ده شپٽ چه ندين كه س ناو نيشانه كانه بؤ هه لبدن، به لام تو سا هيچ نادؤزپته وه، چونكه له دواچاردا نه وانهى كه ناو نيشانته ده ده نئى، نه خشهى شارپكى تر له سهرياندايه ... موزه فهري سو بدهم نه و شوپنهى سه رياسى دووه مى لئ ديله، شوپنپكى نه پنييه، نه م ولاته پر له زيندانى نه پنى ... پر له هيزى نه پنى، پر له نه فره تى نه پنى ... كينه نه م ولاته به پيوه ده بات، هيچ شتيكيش وه ك كينه ده رگاي خوئى قايمناكات. مرؤف له م شارهدا رقى له مرؤفه، لپره كه س كه سى خو شناو پت.

من ده مگوت «به لام نيكرامى كپو له و شه وه وى نازاد بووم، له و كاته وهى تو منت پرگار كرد، من جگه له مرؤفى پاك هيچى تر نابينم.»

به ترسيكى قول وه سه يريده كردم، چاوه كانى هينده گه ش و كراوه و ترساو ده هاتنه بهر ديدهم، ئيدى من سلم له قسه كانم ده كرده وه. ده هه ژى و عاره قه كهى ده سپرى، نه و له ساردترين وه رزيشدا كاتپك قسه يده كرد ده بايه دواتر ده سپره كهى ده ربه پنيٽ و عاره قه كهى بسرپٽ. به ده ننگي كه وه وه ك له ترسيكى گه وه ناگادارمبكات وه ده يگوت «نا، موزه فهري سو بدهم ... نا ... سا له هر شوپنپك نه پنى زؤر بيٽ، رقيش زؤره ...».

من نه مده ويست باوه پر به نيكرامى كپو بكه م، ئيستاش نامه و پٽ باوه پرى پييكه م. من مه به ستم له برپاوه هيوايه كى گه مزانه نيه به مرؤف، ده زانم مرؤف، برابى خوئى به چ ده رديك ده بات. ده زانم مرؤف چ نازارپك ده به خشپته هاوجنسى خوئى ... ده زانم ئيه وه هه مووتان كه به رامبه رم دانيشتون و من شه و له دواى شه و تنؤك تنؤك نه م چيروكه تان بؤ ده گيرپه وه له مرؤف پاتان كر دووه، هه موومان كه له م كه شتيه دا سواربووين و ونبووين و پيده چپٽ تا مردن له

دەریادا بێتەنجام بسوڤینەووە لە دەست بە کێک ھەڵھاتوین کەوێک
 خۆمان وابوو، لەوانە یە ھەندێ سات و ھەندێ کات بە دەختەر و
 زامدارتیش بوو بێت لە من و تۆ. بە لام لە گەڵ ھەموو ئەو برینانەدا
 کە ئینسان دەیکاتە جەستە ی براکە ی خۆیەو گەر بپرومان بە مەرۆف
 نەما دەبێت بچین بۆ کوێ؟ چ مەخلوقیک ھەیە باوھەری پێبھێتین،
 ھەتا ئەگەر پووێکەینە سروشت و داوای کۆمەکی لێبکەین، ئەو چۆن
 یارمەتیمان دەدات؟ بێگومان ھەر لە پێگای مەرۆفەو... گەر پووێکەینە
 خودا و داوای یارمەتی لێبکەین، چۆن کۆمەکمان دەکات؟ ھەر لە پێگای
 مەرۆفەو... خودا جگە لە مەرۆف چ دەستیکێ تری ھەیە ئەم ژيانە ی
 پێشاوھەدان بکاتەو؟ ھێچ... ھێچ دەستیکێ تری نییە... سروشت جگە
 لە ئیمە کێی ھەیە، بلیت شارێکم بۆ دروستبەن، موسیقایەکم بۆ
 بژەنن، نھێنییەکی قوول و خەوتووی ناو ھەناوی خۆم بۆ بخویننەو،
 کیمیای ئەم گول و ئاو و ئەستێرانەم بۆ لێکبەنەو... کێی ھەیە
 کێ؟ لە مەرۆف بەو لاو مەخلوقیکێ تر نییە.

ئیکرامی کێو کە لە ناو شوڤرش و دواتر لە دونیای داوای راپەڕیندا
 ژیاوو، دلڤەقی و دڤندەیی ئەوتۆی دیوو، باوھەری بە ھێچ نەماوو.
 کە ئەو شەو بەروای قوولێ خۆم بە مەرۆف بۆ ناشکرا کرد، کە
 پێمگوت لە مەرۆف بەولاو چ ھێزیکێ تر نییە پووێ تێبکەین. بەو
 دەنگە یەک تۆن و ھێمن و قوولە ی خۆی گوتی «سا من گومانم لە
 گەرھەیی مەرۆف نییە، گومانم لەو نییە مەخلوقیکێ مەزن ھەیە و
 دەبێت چاوھەروانی ئیشی گەرھە ی لێبکەین... با موزەفەری سووچەم
 باشتر تێتگە یەنم... باشتر». ھالۆی کێلگەکانی ھەلەمژێ، بۆتیکێ
 سەیری خاک بەسەرماندا دەھات، خوڤە ی ئاوھەکانی شەو ھەردوو کمانی
 ئاسوودە دەکرد. ئیکرام کە مێک دەنگی بەرز دەکردەو دە یگسوت «من
 لە داوای نوشوستی راپەڕین و دەستپێکردنی شەپوھە، سا زۆر بیرم لەو

ده کرده وه ... گه لهک کتیبیم له سه ر ده خوینده وه، هه ندی کات پيش و سمیلّم و قژم به ره لاده کرد و وهک فیلیکی زه به لاج ده که وتمه ده شته کان، به هه موو توانای خۆم قاچمه ده دا به زه ویدا و سه یری ئاسمانم ده کرد و ده مپرسی «مرۆف بۆ واده کات، سا ئه م میلله ته چیه تی ... چی؟» که قوئاغی به که می شه ر ده ستیپیکرد ... پوخام ... تیگه یشتم جانه وه ریکی برسی له خوینی ئه م میلله ته دایه ... له شه ردا دوو میلله ت، دوو دین، دوو شیوه سیاست به رامبه ری به ک نه بوون ... سا دوو مرۆفی پووت، به رامبه ری به کبوون ... دوو ئینسان وهک دوو جانه وه ر، بئ هیچ هۆیه ک په یوه ندی به مانا و حیکمه تی ئینسانه وه هه بیّت به کتریان ده خوارد ... موزه ره مرۆفایه تی وهک گلۆپیک وایه، ده کورژیته وه و داده گیرسیّت، گلۆپیکه له ناو پۆحماندا، ده شیت بۆ هه تاهه تايه خامۆش بیت و دانه گیرسیّته وه، ده شیت دابگیرسیّت و بکوژیته وه ... به لام ئه وه ی هه میشه داگیرساو بیت، هه میشه به مرۆفبوونی خۆمان پووناک بین ئه مه یان ئه سته مه و من نه مبینیوه»

له ناو تریفه و بیده نگي شه ودا سه یرمه ده کرد و هه موو ئه و ئینسانیه ته ونه م تیا ده دۆزییه وه که ئه و باسی له مردنی ده کرد. سیبهری ئه و که سه م تیا ده بینی ئه و قسه ی له نه مانى ده کرد.

سه ریاسی دووهم له شوینیکی دوور زیندان بوو، جیگایه ک وهک قه لایه کی کۆن، شوینیک له شوینی زیندانه دیرینه کان ده چوو. قه لایه کی که وره پيش چهندين سال ده ولت وهک بنکه یه کی قایم و سه قامگیر بۆ هیزه کانی دروستیکردبوو. قه لایه ک له دووره وه را ترسیکی قوولی ده خسته دلته وه. بینایه ک له ناو چیاو پیده شت و دارستانه کاند

وئوویوو. دیواریکی بازنه‌یی مه‌زنی هه‌بوو، هیند بلن‌دبوو له‌سه‌ر قووله بازنه‌ییه‌کانیی‌ه‌وه نه‌بایه هیچ که‌سیک نه‌یده‌توانی ده‌روه ببینیست. شتیکی نادیار هه‌بوو هه‌بیه‌تی جان‌ه‌وه‌ریکی خورافی ده‌به‌خشییه‌ئو قه‌لایه، جان‌ه‌وه‌ریک له‌به‌رد یان میتال، یا هه‌ر کانزایه‌کی سه‌ختی دیکه. ئیواره‌یه‌ک من و ئیکرام له‌و جیگایه‌ نزی‌کبوینه‌وه، له‌دوو‌روه‌وه‌پا ته‌ماشامانکرد. ده‌مویست بزانه‌م سه‌ریاس له‌کوئی زیندانه. ئیکرام میژووی ئه‌و قه‌لایانه‌ی ده‌زانی. جو‌ره بینایه‌ک بوون به‌که‌ره‌سته‌ی نوئی و نه‌خشه‌و خه‌یالی ئیمپراتۆره‌ دێرینه‌کان. جو‌ره بینایه‌ک له‌به‌ردی نوئی و له‌خولیای کۆن. که‌دوچار خه‌یالی ئه‌ندازیاریک بوو ده‌یویست هه‌بیه‌تی نوئی ده‌ولت به‌هه‌بیه‌تی خه‌لیفه‌ دێرینه‌کانه‌وه‌ گری‌دات. قه‌لایه‌کی مه‌زن بوو له‌پا‌ه‌پینه‌کاندا به‌چۆلی ده‌ست خه‌لک که‌وتبوو، ئه‌فسه‌ر و سه‌ریازه‌کانی نۆریه‌یان له‌ترسی مردن و برسیتی و تینوویتییه‌کی درێژ یان خۆیان کوشتبوو یان وه‌ک دیل خۆیان دا‌بووه‌ ده‌ست خه‌لک. دو‌اتر بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ خیزانه‌ ئاواره‌کان کردبوویانه‌ نیشه‌جیی به‌ده‌بختیه‌ ئه‌زه‌لییه‌کی خۆیان، له‌گه‌ڵ ده‌سته‌پیکردنی شه‌پی ناوخۆشدا هیزه‌ شه‌پکه‌ره‌کان سیمیان به‌ده‌وردا کیشابوو، هیزیان له‌ده‌ور بلا‌و‌کردبووه‌وه‌ و کردبوویان به‌زیندان... له‌دوای ده‌سته‌پیکردنی شه‌په‌وه‌ ته‌نیا بالنده‌کان ده‌یان‌توانی له‌وه‌ قه‌لایه‌ نزی‌کبینه‌وه‌.

ئو پۆژه‌ی من ئه‌و قه‌لایه‌م تیا‌بینی، ترسیکی گه‌وره‌م لێ‌نیش‌ت. ئه‌و زیندانه‌ ته‌واو له‌گه‌ڵ تیگه‌یش‌تن و سه‌یرکردن و ئه‌زموونی من له‌گه‌ڵ زیندانداندا جیا‌وازی‌بوو. خه‌یالیکی به‌ده‌به‌رده‌وام به‌ره‌و ئه‌وه‌ پالی پێ‌وه‌ده‌نام زیندانی خۆم به‌ زیندانی ئه‌و به‌راورد‌بکه‌م. به‌دترین زیندان ئه‌وه‌ نییه‌ زیندانه‌وانه‌کان‌ت درپنده‌بن، ئه‌وه‌یه‌ زه‌وی و ئاسمان‌ت لێ‌وه‌ دیارنه‌بیست. زیندان ساته‌وه‌ختیکی ئازار نییه‌، به‌ل‌کو مه‌ودایه‌کی دو‌وردریژه‌ بۆ بیرکردنه‌وه‌ و خه‌یال. بۆ تێپامان له‌ په‌یوه‌ندی نیوان مرۆف و دیوار،

مرؤف و سروشت، مرؤف و گہردون. گہر بہرہ وام شتیک لہم گہردونہ
 مہزنہ نہ بینیت، پارچہ یک لہم جیہانہ بیہودا و بہرینہ نہ بینیت،
 شتیک ناتوروژنیت. دوزخ نہوہ یہ شتیک خہ یالت بریندارنہ کات. واتہ
 شتیک وات لینہ کات بیر لہ شتہ مہزن و گہرہ کان بکہیتہوہ، وات
 لینہ کات لہ ریگای تہ ماشاکردنی مہزنی جیہانہوہ لہو جوغزہ چکولہ یہی
 خوت دہرچیت و بپوانیت و بہ شیوہ یہ کی دیکہ بیر لہ پہیوہندی خوت
 و گہردون بکہیتہوہ. زیندانی راستہ قینہ تہ نیا نہوہ نییہ مرؤف لہ
 مرؤفہ کانی تر جیادہ کاتہوہ، بہ لکو نہوہ یہ مرؤف لہ ہموو کانگاکانی
 ژیان، لہ بوون بہ مانا گہرہ کہی جیادہ کاتہوہ. کہسی دیل کہسیکہ
 لہو درزہ بچوکانہوہ کہ ہہی تہی دہ توانیت شہوہت و نارہ زوی خوی
 بو ژیان تیژیکاتہوہ، بہ لام کاتیک دیوارہ کانت کونبپرکرد، کاتیک خستہ
 زولمہ تہوہ، نیتر لہوہ دہرہ چیت لہ زینداندانہ بیت، بہ لکو دہکہ ویتہ
 دوزخہوہ.

سہریاس لہو قہ لآ تاریکہ دا دہ ژیا... نیمہ ریگایہ کی دریژمان بری
 تا بیدوزینہوہ، شہویک من و ٹیکرامی کیو بہ جیبہ کہیوہ لہو گوندہ
 ہاتینہ دہرہوہو نہو گہ شتہ چکولانہ یہی خو مانمان دہستپیکرد، گہ شتی
 دوزینہوہ سہریاسی دوہم.

یہ کہ مجار نہو پیاوہ مان بینی، نہو مہیمونہ چکولانہ یہی ژیانسی
 گیزہ نیکی گہرہ بوو. فرمانبہریکی ٹاسایش بوو، دوو جار قہرزاریاری
 ٹیکرامی کیو بوو. لہ سہرہمی شہرہ خویناویہیہ کانی شوپرشدا جاریک
 ژیانسی پرگار کردبوو، جاریکی دیش کاتیک ژنہ کہی لہ گہل کورپیکدا
 ہلدیت و دواتر پہ شیمانندہ بیتہوہ، ٹیکرام یہ کیاندہ خاتہوہ و ژنہ کہی
 بو دہ گہ پینیتہوہ بہر مال. نہو لہ گہ لماندا ہات و لہ دوورہوہ نہو
 قہ لایہی نیشاندا این. بہ دریژیسی ریگا قسہیدہ کرد و دہیگوت «کاک

ئیکرام، چاوی من، من دوو جار قهرزاری تۆم، جارێک له کاتی شوپشدا که له مردن پزگارتکردم، جارێکیش که کهوتیته ئیوان من و سکالای شهیتانهوه... من تا ههتا ههتایه قهرزاری تۆم... من ناتوانم بهتۆ بلیتم نا... به باری تهعالا بلیتم نا به تۆ نالیتم، چونکه تۆ له ههموو مهلایکه تهکانی خوا بۆ من بهکه لکتر بوویت... دوو جار کۆمهکتکردوم، گالته نییه، یهکیک دوو جار یهکیک پزگاریکات... بهلام ئهوهی تۆ دهتوویت ئهستهمه، له دهسهلاتی مندا نییه... له دهسهلات و هیزی که سیشدا نییه... تۆ له ئاسایش ئیشتنه کردووه، سهڕۆک خۆی سه رهپهرشتی ههموو شتی که دهکات، حیزب خۆی دهستی له شته که دا هیه. من فرمانبهریکی بچوکم... سه بارهت بهو هاوپییه م هر ئه وهندهی پیده کریت، ئه ویش سنووری که هیه ناتوانیت بیبریت... ئه و زیندانه پره له نهینسی، هه ندی شتی تیایه که جگه له حیزب که سی تر ناییت بیزانیت. پاسته من ئه و کوره دهناسم، براده رمه، کوره که ی خۆیم بۆ سه رده بریت، بهلام ئه ویش له شوینیکدا ده وه ستیت، چونکه ئه و زیندانه به حریکه له نهینسی، هیچ که سیکی وهک من و تۆ له خۆمانه وه ناتوانین بچینه ژورئ. چونه ژورده وه نییه، ئه وه له خه یالی خۆتان ده رکه ن بتوانن بچنه ژورئ... ئه و ته نیا ده توانیت کاسیته کانتان به ریته ژورئ و بیداته ده ست سه ریاس و دواتر کاسیته کانی ئه وتان بۆ بهینیت. کوره که له ئینفرادیدایه، به ته نیا له ژوریکدا یه. چیت ده ویت بۆی تۆماریکه و ئه ویش چیده ویت بۆت تۆمارده کات، ته واو ئیتر تۆ چیت ده ویت؟... دلنیابه من په یمانی باشترین جوړی ههنگوینم پیداره... ئه و ههنگوینی باشی لیبرییت ده مریت... پاسته براده رمه، زۆر براده رمه، پیبلیتم بمره ده مریت، بهلام ههنگوینه که ش نه بیت که من له کیسه ی خۆم و به پاره ی زۆر کرپومه ناهیلیت ئه و ته سجیله ببهینه ژورئ... له ئیستادا ئه وه له خه یالی

خۆت دەرکه، ئهو کورپه بېينيت... شتى وا ناييت».

ناوى «تهيفور پاشا» بوو، كلتته يه كى له چه شنى كلتته كانى نه تاتورك له سهر دابوو، ده ستى پرپوو له مستيله زير، له كاتى شوپشدا بهرپرسى زىندانى يه كىك له حيزبه كان بوويوو. دواتر بوويوو به ناسايش، به لام به هوى پاكردن و هاتنه وهى به رده وامى ژنه كه يه وه، به هوى ناو و ناوبانگى خراپى خيزانه كه يه وه له ناسايش دوريانخستبووه وه. كه قسه يده كرد به رده وام ده گه رايه وه سهر چيرۆكى سكالاي ژنى. من ئاره زوويه كم نه بوو گوئى ليتگر. له و كاته وهى له زىندان هاتبوو مه درئ، هه ستمده كرد تواناي په يوه ندى و گوئگرتم تا ديت كه متر و كه متر ده بيته وه. ئهو به رده وام ده يگوت ئيمه ناتوانين سه رياس بېينين، ئه وه هيندهى تر ناره حه تيده كردم. دواچار له زير فشارىكى سه ختى ئيكرامدا پارزيوو به و پاسه واته مان بناسيئيت كه ده يتوانى بمانبات بو لاي سه رياس. ئه ويش گه نجىك بوو سه ربورديكى سه يرى هه بوو، ناوى «ئيدريسى هه نگوين» بوو. پيشتر هه موو ژيانى له دوزينه وهى هه نگدا به سه ر بردبوو، به گه نجى خاوه نى توانايه كى ئه فسوناوى بوويوو له دوزينه وهى دار هه نگه كاندا، به شاديبه كى بيسنوره وه كئواوكئو دواى مؤسقاى باليان كه وتبوو، فرپيوو له گه لياندا، تيگه لاويان بوويوو، لاله زار به لاله زار به دواياندا پويشتبوو، چيا به دواى چيا سه ركه وتبوو. هه ستيك و بوئىكى به هيز و سه ليقه يه كى نانا سايى له دوزينه وهى باشترين جوړى هه نگويندا هه بوو، به لام پوژيگ له ناكاو هه موو تواناكانى خوى له ده ستمده دات، پوژيگ چيتر ناتوانيت هه نگ بدوژيته وه، ناتوانيت له گه لياندا بفرپت و ده ست له شاره كانيان بدات، تاكه شتيك تيا نامرپت حه زىكى نانا سايى و ئه فسوناوييه له هه نگوين. ئيدى ئه و سه ليقه كونهى له دوزينه وهى هه نگدا وهك پاشخانتيكى به كه لك بو دوزينه وهى گونا هبار و گومان ليكراوان بو حيسابده كه ن

و له ئاسایش وەریدەگرن، پاشماوویەک لەوێش لەو قەلایە ترسناکەدا دەبێتە پاسەوان.

شەویکی تاریک لە مەیدانیکی پاسدا بینیمان. خۆی ئەو جینگایەیی ھەلبژاردبوو، دەیگوت «کەس گومانێ لەم شوێنانە نییە». گەنجێک بوو دەیویست واز لەو زیندانە بەئینت و پسرۆت بۆ دەرەوی ولات. من لە تاریکییدا بە پۆشنی روخساریم نەبینی. دەنگی شتیکی لە دەنگی بالی ھەنگەکانی تیاوو. کە قسەیدەکرد وەک ئەو بوو پۆلیک ھەنگ بە ئاسماندا بفرن. ئەو گوتی «من دەچم بۆ خاریج، ناتوانم زۆر شت بکەم، بگیرییم و بیدۆزنەو ھەموو شتیکی دەفەوتیت، بەلام وەک گوتومە لەسەر قسەئێ خۆم تەسجیلێکی بۆ دەبەمە ژورێ شتەکانی ئێوہ بیستیت و چیشی ھەیە لەسەر ھەمان کاسیت تۆماریکاتەوہ... مەلێن ئیدریسی ھەنگوین پیاویکی خراپە... پیشتر ئەوہم بۆ کەس نەکردووہ، بەلام بزانی ھەق دەستی خۆشم وەر دەگرم».

من دەمویست سەریاس بیبینم، دەمویست باوھشی پیاکەم، بەلام ئەو دەیگوت «بەپێز، دەستت بێنە ماچیبکەم، لە قسە تێدەگەیت یان نا... ئەوہ ناگرت... من سەریاسی سووچدەم دەناسم، خۆم نانی بۆدەبەم... بەلام ئەوہی تۆ داوایدەکەیت لە دەستی مندا نییە... تا دەگەیتە ژورێ چوار جار پشکنین ھەیە، یەکیک شتیکی وابکات لەویا تیریارانی دەکەن... منیش دامناوہ شەش مانگی تر بچم بۆ خاریج... ھەزەدەکەیت ئێدەمبکەن. من یەک پێگام بۆ داناویت و تەواو، نرخەکەشم پێگوتووویت، ئێتر کە یفی خۆتە... نەچوو مایە بۆ خاریج ئەسحابە دەرزییەکی پێنەدەبردەم ژورێ... خۆت بپاریدە... من دواقسەئێ خۆم کردووہ... بەلام پیش ھەموو شتیکی من ئەو میقدارەشم لە ھەنگوین دەوێت... بێئەوہ ھیچ ناکەم... حالی بوون

يان نا؟“.

ئىدرىسى ھەنگوین تاکە ھىوامان بوو، ئىكرامى كىتو كەمىك دەستەپاچە و غەمگىن دەھاتە پىشچاۋ، ھەستىدەكرد ناتوانىت وەك پىويست يارمە تىعبىدات، بەردەوام لە بەرەوہ پارەى بۆ زياددەكرد، ئەویش تادەھات وەك پۆلىك ھەنگى تورپە فنگە فنگى دەكرد. پىدەچوو سەرياس دىلىك بىت لە جۆرىكى تايەتى، نرخیكى گەورەى لەسەر بىت، لەپىزى ئەو زىندانىانەدا بىت كە بۆ كاتى پىويست ھەلدەگىرىن. ئىدرىسى ھەنگوین لە ناو پاشماوہى گرىسى پاسەكان و بۆ دوکەلى بەجىماوى ئەگزرۆزە كۆنەكاندا قسەيدەكرد. ھاوار و چاۋەپوانى ھەندى شۆڧىر كە بۆ دواھەمىن نەفەرەكانى شەو وەستابوون، غەمىكى قوولسى بەو مەيدانە بەخشىبوو، چەند گلۆپىكى كز و زەردىش ھەموو جوانى شەويان شىۋاندىبوو. ئىدرىس دەيگوت «كۆرەكەى ئىۋە لەو دىلانەيە كە دەمىننىتەوہ... سالىك، دە سال، پەنجا سال نازانم. لەوانەيە ئەمشەو شتىك بقەومىت و بەريانبەدن. لەوانەيە ھەر ئەمشەو شتىك بقەومىت و لەگەل دىلەكانى تردا ھەموويان تىريارانبكەن... بەقوربان... ئەمە ولاتەكەى من و تۆيە... شتى وا زووزوو دەبىت، لە پرىكدە ئەمرىك دىت كۆمەلىك بەرەدەن، لە پرىكىشدا ئەمرىك دىت، لەدەرەوہى قەلاكە پاك و تەمىز پىزىك گۆرپان پىئەلدەكەنن و دەيانكوژن. ئەوہيان بە من زامناكرىت... سبەى كە دەنگى نەما گوناھى من نىيە، من حەرەسم... چاكەم بۆيان ھەيە خراپەم بۆيان نىيە... بەلام ھەموو سامانى دونيام بەيتى، لە برى دەھەزار مليونىكم بەيتى، ئەوہى ئىۋە دەتانەويت ناپىت... ئەگەر ببوايە بە سەرچاۋ بە خۆپايى بۆمدەكردن... مەسەلەكە پارە نىيە“.

ئەو شەوہ كە گەپاينەوہ ئىكرامى كىتو بىدەنگ بوو، كە ھەستى بە شكست بكردايە، بۆ ماوہيەكى درىژ قسەى نەدەكرد. دەمزانى

بەردەوام بێردەکاتەو، چونکە کە بێردەکردەو، نیگاو تەعبیرەکانی سیمای لە پنتیکدا دەوستان و گۆرانیان بەسەردا نەدەھات، دەکەوتە سەر عارەق و بێدەنگییەکی تاییەت دایدەگرت. دواجار لەگەڵ ھەموو ناوئیدیەکانمدا، بە درێژیایی پێگا دلخۆشیم دەدا، نەو بێدەنگ سەیریدەکردم و بە ھێمنییەک لە ئارامی زۆرانبازیەک دەچوو دواى شکست، جیبەکەى لێدەخوێ و دەیگوت "بێدەنگ بە موزەفەری سوێجەم، دەھەوێت بێدەنگ بیت".

من لە شەوی دواترەو دەستمکرد بە تۆمارکردنی یەكەمین کاسییتی خۆم، دەبایە لە ھەموو پستەو وشەیکەدا وریابم، ھیچم لەسەر سەریاسی دووم نەدەزانی، من ئیستاش زۆرەى ئەو پستانەم لە یادە کە لە کاسییتی یەكەمدا تۆمارمکرد... شتیگ بوو لەم جۆرە "من موزەفەری سوێجەم، پیاویک لە سەحراو ھاتووم دەشیت باوکت بێم و دەشیت باوکت نەبم، تۆ چۆن سەیرمەدەکەیت گرنگ نییە، بەلام من تۆ وەک فرزندى خۆم تەماشادەکەم، من تەمەنم بیست و دوو سالی بوو کە گیرام و بەجیمەشتیت، ئیستا دواى بیستویەک سالی لە دەریای لم دیمەدەری و بوۆ دەگەریم... ھەموو دونیام بەدواتدا تەیکردووە... ھەموو دونیا... بەلام تۆ وەک خەیاڵیک وایت کە کەس نازانیت ھەیت یان نیت... ماویت یان نا... ئارەزوت لە ژیانە یان پیربوویت... دەتەوێت من ببینیت یاخود ناتەوێت؟ بەئێ سەریاسی من... سەریاسی سوێجەم، من دواى ئەو ھەموو سالی لە مردنەو دەگەریم و تۆ لەو قەلایەدا دەدۆزمەو کە کەس ناتوانیت بۆی بێتە ژووری...".

بەو جۆرەبوو لەسەر کاسییتیکی نوێ من چیرۆکی خۆم بۆ سەریاسی دووم گێراپەو. لە تۆماریکی تازەو کە ئیکرامی کێو بوو ئەو مەبەستە بەتاییەت کپیووی. لەو پۆژەو ئیدی جیھانی من گۆرا، لەو پۆژەو

ئيتير من و سهرياس له ريگاي نه و كاسيتانه وه باسي ژيان و دونيامان
 بو يهك ده كرد. باوك و كورپك هرگيز يه كترى نابيين و تا هه تا
 هه تا يه به كاسيت له گه ل يه كدا قسه ده كه ن... له سبه ي شه وه وه من
 بيدهنگ ده بم و هه ندي به ش له كاسيته كاني سهرياس گوئ ليده گرين،
 نه وه تا من هه مو نه و كاسيتانه شار به شار و ده ريا به ده ريا ده گيرم.
 نه وه شاهيدي نه وه يه كه دهنگي من جگه له ته واو كه ريكي دهنگي
 نه وان هيچي تر نيه، كه نه وان قسه يان كرد ده بيت من بيدهنگ بم...
 بيدهنگ... ئيستا درهنگه و با دووباره سهيري ده ريا بگه ين... هه ستن
 هه مو پي كه وه سهيري ده ريا بگه ين و گوراني نه وانه بلتين كه له
 ناودا ونده بن... هه ستن نه مشه و با گوراني نه وانه بلتين كه زه وي و
 ده ريا په حميان پيناكات.

کاسیتی یه که م

... من ناوم سه ریاسی سو بده مه، نازانم ئەم کاسیتە دەگاتە دەست کێ و کێ گویی لێ دەگرت؟ من ئەوم، بە ئێ من سه ریاسی سو بده مم، تۆ پێ دە لێت سه ریاسی دوو م، دە ترسیت پێ مناخۆش بیت... نا مه ترسه، من له وه ناترسم سه ریاسی دوو م بم. تۆ هەر که سێک ههیت، مارشالت وهک من نه ناسیوه، پرۆفیسۆری شه وه تاریکه کان، ئەو سه ریاسی یه که مه، من خۆم به شایسته ی ئەوه نازانم که س به سه ریاسی یه که م ناوم بهینیت... ئیستاش که بییری لێ ده که مه وه ده مه ویت بگریم... من هه ندیجار به وم ده گووت، سه ریاسی مه زن، ئەم ماوه یه ی که له م قه لایه دا زیندانم کاتی خۆم له گه ل یادگار هکانی ئەواندا ده به مه سه ر، من و سه ریاسی سو بده م و مه مه دی دلشوشه و نه دیمی شازاده . نه دیمی شازاده هه موو شتیگ ده زانیت. گویم لێ بگره ... گه ر تۆ که سی منیت، ده بیت برۆیت و نه دیمی شازاده بدۆزیته وه، ئەو هه موو شتیگت پێ ده لێت... هه موو شتیگ.

ده ته ویت له کوپوه دەست پێ بکه م. وهک هه موو منداله کانی دونیا، مندالی خۆم له یاد نییه. گه ر له یه که م ساته وه هه موو شتیگم له یادبایه، ئیستا وه لامی هه موو شتیگم ده زانی، به لام وهک هه موو

مندالکانی دونیا هیچ له مندالی خۆم نازانم... ههستده کهم له م تاریکییه دا شته کانم زیاتر له بیرده چیته وه، هه ندی له وانیه پیش من لیترن، ده لئین دواتر ناتوانین بچینه وه بهر پووناکی، ده لئین گه پووناکیمان لیبدات کوژده بین... نازانم وایه یان نا... به لام ده زانم تاریکی مرۆف لاوازه کات، من چه ندین مانگه ههست به لاوازییه کی زۆر ده کهم.

له وانیه نه گه ر تا چه ند مانگیکی تر ناشتی بهر قه رار نه بییت، بهمانکوژن. من له مردن ناترسم، له وه ده ترسم له و ساته دا که ده مریم هه موو شتیکم بیرچوو بیته وه. به لام نا... موزه فه ری سو بده م... تکایه لیم زویرمه به، من چۆن به ده م گونجا به وجۆره بانگنده کهم، شتیگ له ده نگی تۆدایه سه ریاسی سو بده م و محمه دی دلشوشه م بیرده خاته وه، تۆ نه وانته به یاد هینامه وه. خۆش حال م که چووینه سه ر گۆره که ی سه ریاسی مه زن، من مردنی نه وان سه رگه ردانی کردم... مردنی نه وان خیانه تبوو له من. من پیتده لیم نه دیمی شازاده هه موو شتیگ ده زانیته، هه موو شتیگ.

نه فسوس که من و تۆ هه رگیز به کتر نابینین.

حه زده کهم باسی نه وانته بۆ بکه م، من شه رم له خۆم ده که م. له و پۆژه وه ی نه وان به جیانه نیشتم هه موو شتیگ گۆرا. پۆژانیکه له بیرمنا چنه وه، نه و پۆژه ی محمه دی دلشوشه مرد من ده گریام... ده مگوت هه مووی ته وه اته... ژیان هه مووی ته وه اته. مارشال ده سته ده خسته سه ر شانم و دلنه وایه ده دامه وه، نه و غه میکی زۆری هه بوو، به لام نه ده گریا. به یانی بوو که هه واله که یان بۆ هینانین، له ژوره که ی مندا پتکه وه بهرچاییمان ده کرد، که شه ریفی په پوله خۆی کرد به ژوردا و گووتی ته و او محمه دی دلشوشه مردو و ماله شوشه که ی بوو به تۆز. من کتربیه کم به ده سته وه بوو، که وایگوت کتربیه کهم له

دەست کەوتە خواری، بەلام سەریاس بەزەر دەخەنەوہ سەیری شەریفی پەپولە ی کرد و گووتی «تۆ درۆز نیت... باوہرت پیناکەم، تۆ درۆز نترین پیایوی دونیایت». شەریف قاپ قورناتیکی زێری لە ملدا بوو، دایکەن و دەستی پیاواو گووتی «درۆناکەم... مەمەدی دلشوشە لە شەویوہ مردووہ». پروفیسۆری شەوہ تاریکەکانمان تا بە چاوی خۆی مەیتەکی دلشوشە ی نەبینی باوہرینە کرد. من وەک شیت دەگریام، پیشتر هیچ مەرگیک بەوجۆرە غەمی نەدابوو. من کە لە مندالییەوہ ھەموو ئیشە پیسەکانی دونیام کردبوو، سالانیک چەتە و سالانیکیش لە شەردا ھەموو شتیکێ خراپم کردبوو، لە ھەمووان زیاتر بۆی دەگریام. ئەوان بە گالتەوہ بە منیان دەگووت «سەریاسی چەپەل» «پروفیسۆری دلە تاریکەکان». بەلام ئەو پۆژە دلنیا بووم شتیک لە پووناکی و بەزەیی لە منیشدا ھەبە. تاکە پیاوکۆزێکی ناویان بووم... تاکە کەسێک بووم لە نیوانیاندا دەستم چووبووہ خوینی کەسانی تر، ئەوانی تر ھەموو پاکبوون، من تاکە خویندەری ناویان بووم. نا موزەفەری سوێدەم گەر تۆ کەسی منی مەببینە و حیسابی ئەوان بە حیسابی من مەپێوہ. سەیرت لێنەبە کە بەمجۆرە ھەموو شتەکانت بۆ دەگێرەوہ، شتیک لە دەنگی تۆدایە وادەکات ئەوانم بەیادابیتەوہ، ئیمە ھەر چوارمان پەیمانیکمان مۆر کرد کە درۆ لەگەڵ یەکدا نەکەین. من بە ھەموو خراپەکانی خۆمەوہ تا دوا ی مردنی دلشوشە و زویریوونیشم لە مارشال ئەو پەیمانەم نەشکاند. بەلام دواتر، دوا ی مردنی ئەوان من هیچ رێکەوتن و مەرگیکم لەگەڵ دونیادا نەما. پەیمانیک لە ژێر درەختیکێ دووردایە، درەختیک جوانترین یادگاری ژیا نمانە، درەختی ھاوپیستی و تەنیای و دلپاکیمانە بۆ یەکتەر. درەختیک پیمانەدەگووت «دواھمین ھناری دونیا». نەدیمی شازادە بەو درەختی دەگووت «ھناری بینین»، مارشالیش پێیدەگووت «درەختی نەگبە تەکانی سەر

زەوی" محەمەدی دڵشوشە پێیدەگوت "درەختی ئیلهام ، درەختی نزیکیمان لە ئاسمانەوه". قەناعەتی وابوو هەندێ شویێ لە دنیادا هەن مرۆف باشتەر و ئاسانتر دەتوانیشت شتەکانی لیوه ببینی، ژێر دواوەمین هەناری دنیاش یەکیک بوو لەو شوێنانە. ئەو درەختی ئومیدەکانی ئیمە بوو، خەومان بەووە دەبینی پۆژیک بێت پتووستیمان بە کار نەبێت و لە تەنیشت ئەو دارەوه، لەسەر سنووری ئاسمان و زەویدا مایک دروستبکەین. لەویدا بە ئاسوودەیی تامی ژیان و هاوپیتمان بکەین. بمبوره... ئەویان قسەیی من نییە، ئەو محەمەدی دڵشوشە بوو کە پێیدەگوت "سنووری ئاسمان و زەوی... سنووری مرۆف و خودا... سنووری ژیان و خەیاڵ".

موزەفەری سوبخەم... نازانم بۆ ناتوانم بەبێ باسکردنی دواوەمین هەناری دنیایا باسی خۆمانت بۆ بکەم. شوینیکی راستەقینە نەبوو، کە دەچووینە ئەوێ، لەژیانی ئاسایی خۆمان دادەبراین، یان خەیاڵماندەکرد، یان قسەمان لە پاشەپۆژ دەکرد، یان دەمانەویست لە نەینییەکانی خۆمان تیبگەین. لە ژێر دواوەمین هەناری دنیادا بپارماندا درۆ لەگەڵ یەکدا نەکەین، من لەویدا حەرف حەرف هەموو شتە ناشیرینەکانی خۆم بۆ گێرانەوه و داوام لەو هەنارە کرد بمبوری. موزەفەری سوبخەم من لەتەمەنیکی زوووه پیاوکوژیوم. ئەو کات دەویست پاکبمەوه و بێم بە یەکیک لەوان.

من دیوه چەپەلەکەیی سەریاسم... ئەو دیوهی سەریاسم کە نەیتوانی لە جەنگەکاندا خۆی پاک راگریت. ئەو بەیانییە کە شەریفی پەپولە هاتە ژووری و گووتی محەمەدی دڵشوشە لە عەشقدای مردوو. من بێ هیچ دوودلییەک باوەرم پیکرد، دڵنیابوم کەسانی وەک دڵشوشە تەنیا لە عەشقدای دەمرن. کە کتیریەکەم لە دەست کەوتە خوارێ و وەک شیت

کەوتمە گەرێن بەدوای کلیلی ژوورە کەمدا بە سەر مارشالدا ھاوارم دەکرد و دەمگوت ”ھەمووی تروھاتە... تۆ ئینسان بە چی دەزانیت... ئیمە بە چی دەزانیت... مەمەدی دلشوشە بە چی دەزانیت... ھەموو وا بە سەخیفی دەمرین... تۆش وا بەسەخیفی دەمریت... تێدەگەیت، تۆش وا بەسەخیفی دەمریت“. بەدوای کلیلەکاندا دەگەرێم، جەگەکانم ئەو دیوھ و دیوھەکرد و دەمگوت ”دەتووست لە چیدا بەمریت، لە شەڕدا، لە غەزادا، لە پێناوی نیشتیماندا... لە پێناوی دایکی و تەنداکە و تەنپەرەران وەک قەحبە سواریدەبن؟ ھا دەتووست لە چیدا بەمریت... ھەر دەبیت لە عەشقادا بەمریت، کە سێکی وەک دلشوشە دەبیت لە شکۆھەنی گەنجیدا و بە عەشق بەمریت... ئەگینا ژيانی مەعنای نییە“.

کە تورپە دەبووم پڕۆفیسۆری شەوھە تاریکەکانمان بێدەنگ دەبوو. من سەریاسی چەپەل لە ژێر دواھەمین ھەناری نوینادا بەوانم گوت ”لە کاتی تورپەبیدا خۆیانم لێپارێزن“. کە چوینە سەر مەیتەکی ھێشتا لە غوباری شوشەکانی مردنی خۆیدا نوقمبوو، ھەمان ئەو جلی لە بەردابوو کە من لە لێنگە بۆم کڕیبوو. ئەو لەبەز خاتری ئیمە جلی کۆنەیی لە بەردەکرد، نەیدەویست نیشانیبدات ئەو شتیکی تر، ئیمە بە خۆمان دەگوت ”منداڵانی لێنگە“، ”نەوھێ چلپاوی مەزاتخانەکان“. ھەزیدەکرد یەکیک بێت لە ئیمە، ئەگەرچی ئیمە توانا و بەھری ئەومان نەبوو، بەلام ئەو دنیای ئیمەیی بە دنیای خۆی دەزانێ. کە مردن نەچووم بۆ پرسەگەیی، کە بەوجۆرە لە خۆیناو و وردە شوشەکانی مردنی خۆیدا بینیم وەک شیتێم لێھات، وەک پاساریبەکی سووتاو ھەڵدەپەرێم، وەک منداڵێک یەگەمجار بێت خۆین ببینیت، خۆم لە قورپی ئەو کوچەیدا تالاندەو، سەریاسی یەگەم منی وەک شیتێ پراوھەشاند و دەیگوت ”بۆ وادەگەیت، بۆ؟“. لە ساتە سەختەکاندا

من هوشم لای خۆم نهده ما... سه ریاس وانه بوو. له بهره رگا که که منی به و حاله بینی خۆم له چلپاوی کوچه که هه لکشاوه، بو یه که مجار زلله یه کی لیدام. نه و یه که مین جار بوو ئاوا به بیده نگی زلله ی یه کتیک قبوولبکه م، هه زار که س له دهوری مه یته که کۆبوو بوونه وه و ته ماشایانده کردین، هه موو چاوه پوانی نه وه بوون شه پیکه یین. به لام من بیمه عنا ده گریام. سه ریاس له و کاتانه دا به هیژتر بوو، وه ک یه کتیک هه لسوکه وتی ده کرد که کاره ساته کان نایچه میننه وه. من ده مزانی کاتیک ده یخه نه گۆره که وه ناتوانم ببینم، له گه ل نه وه شدا وه ک ماخۆلانم بیت، دوور به دوور دوا ی جه نازه که ی که وتم. لیتی ناشارمه وه که جه نازه که ی محمه دی دلشوشه شتیکی گه وره بوو، به لام لایه قی نه و نه بوو. هه موو نه وانه ی له ریزی پیشه وه ده پۆیشنن نه و پیاوانه بوون که دلشوشه خۆشی نه ده ویستن، هاو پیکانی باوکی بوون، سیاسه ته داره چه په له کانی نه و سالانه بوون که نه و ده یگوت «له سه ر شانی ئیمه دانیشتون». ئیمه هاو پۆی راسته قینه کانی نه و ده بایه شه و له ته له فزیونی چایخانه یه که وه ته ماشای پرسه که بکه یین. که سه ریاس زلله که ی لیدام، من وه ک هه له اتنی برایه کی بچوک له بهره سستی هه له اتم. له حه شاماتی زۆری پرسه که دا له یه ک ونبوین. من له سه ر سیله ی کۆلانیکدا وه ستام و چاوه پیمکرد تا ته عزیکه ران پابوردن، نه وه ی منی توپه ده کرد نه و کامیریانه ی ته له فزیون بوو که چوارده وری مه یته که یان دا بوو. ده مزانی شه وئ قسه بیژیکی درۆزن ده نگی خۆی گرو غه مگین ده کات و ده لیت «نه مرۆ به کاره ساتیکی دلته زین، محمه د سلیمان حسین، ناسراو به محمه دی دلشوشه، کۆچی دوا ییکرد، شایه نی باسه ناوبراو کورپی خه باتگتیری ناسراوی نه ته وه که مان سلیمان حسینی که رخییه که له هه موو شوپشه کانی نه ته وه که ماندا خۆی و خیزانه که ی پۆلیکی به رچاویان بینیه، لیره وه پرسه و سه ره خۆشی خۆمان بو بنه ماله ی جوانه مه رگ

پادەگەئین و ھیوادارین یەزدانی گەرە بە بەهەشتی بەرینی بسپۆریت. ترهواتیککی گەرە بوو... درۆیک بوو لە تەپالەئە خالیس... شەوئە کە من لە تەلفزیوندا شتەکانم بینی نەمتوانی نەپشیمەوه.

سەریاسی یەکەم کە زلەکەئە لێدام و بەجێبێهێشتم زانیم پەشیمان دەبێتەوه. ئەو وابوو، شەپەکانی ناو بازارپیشی بەوجۆرە بوو، ھەر کاتیک تۆرە دەبوو دواتر پەشیمان دەبوو، ھەمیشە بە پێکەنینە بەرزەکەئە ئاشتیدەکردیتەوه، کە پێدەکەئە نەدەبوو لەگەڵیدا ئاشتەنەبیتەوه... ئیوارئە لە «بوراق» دانیشتبوم و چاوەپوانی ھەوآلەکانم دەکرد. کە بە خۆئە و پێکەنینەکە یەو ھات و ھەوآی چایخانەکە ھەمووی گۆرا. سەریبوو بەلاموھ لە پۆژیککی وا غەمگیندا پێدەکەئە نیت. بە ھێمنی لە تەنیشتمەوھ دانیشتم، بێتەوئە سەیرمبکات گوتی «باشتکردووھ خۆت لە قور و لیتەکەئە بەیانی پاککردۆتەوه». بە دەنگیککی ئارامتریش گوتی «باشتکرد نەھاتیت بۆ پرسەکە... لە بری تەعزئە لە ئاھەنگی شووکردنی قەحبەیک دەچوو». دەستیکردە ملم و گوتی «من و تۆ خۆمان پرسە بۆ محەدئە دڵشوشە دادەنێین». بۆتەوئە بیپروایی و دوودلئە خۆم نیشانبدەم گوتم «گوئیگرە سەریاسی سووچدەم، ئەئە ئەوئە خۆت لە من بە باشتر دەزانیت، ھەموو پێتدەئین پروفیسۆری شەوھ گواوییەکان، وەزیری عەرەبانەکان، پاشای سلق... دەزانم تۆ من بە شتیککی خراب دەزانی... دەشزانم من خرابم... بەلام گوئیگرە فەیلەسوفی شەوھ تاریکەکانمان... محەدئە دڵشوشە مردووھ و تۆ پێدەکەئە... تۆ وا خۆت نیشاندا دەیت وەک ئەوئە ھیچ نەبووئیت...».

سەریاسی یەکەم بە پێکەنینی براپەکەوھ زگی بە براکەئە بسووتیت گوتی «تۆ دەزانی پێکەنینی من پەیوھندی بە ئازارەکانمەوھ نییە، من دەزانم مردووھکان دوایی بێردەکەئەوھ و ئاوێدەئەوھ و سەیردەکەئە کئە خەفەتیان بۆ دەخوات... پۆژیک لە پۆزان من دەچم

بۆ لای، به لام تۆ نایهیت... ئەو پۆژه دەردەکه ویت کاممان محەمەدی
 دلشوشە مان زیاتر خۆشده ویت». ئەو کات به باشی تینەگە یشتەم دەلێ
 چی، کۆمەلێک پۆژنامەى لەسەر تەپلەکی چاخانە که دانابوو، به هێمنی
 چاکەى تیکدەدا، من پۆژنامەکانم هەلگرت و گووتم «قسەکانى تۆ
 تپوواتە... تۆ پیاویکی دلپەقیت... من خۆم ناکەم به مەلایکەت...
 به لام مردنى محەمەدی دلشوشە لای من کۆتایى دونیایە... یەعنى
 ئیتر هیچ... ئیتر من و تۆ ناتوانین لە خۆمان تییگەین، دەزانم
 ئەوەى من دەبێم سەخیفە دەزانم تۆ گالتهت لیدیت، تۆ که خۆت به
 فەیلەسوفى دەستگێرەکان و پەتاتە فرۆشەکان دەزانیت... دەزانم لەبەر
 ئەوەى ئەم جەریدە هیچ و پوچانە دەخوینیتەوه و ئەو کولەکه فرۆشە
 گەمزانە پیتدەلێن مارشال، خۆت لە من به باشتەر دەزانیت، به لام
 ئیتر من و تۆ هیچ... هیچ... یەعنى تادەمرین نازانین کێین... ئیتر
 کى یارمە تیماندهدات... باينجانفرۆشەکان یان شقارتە فرۆشەکان؟... ها
 مارشالی پۆژه گواوییه کانمان... پێمبێ... ئیتر کى یارمە تیماندهدا؟»
 لەسەر تادا هەمیشە به هێمنی گوێى دەگرت دواتر برپسارى دەدا
 چیبکات، بێتەوهى چاکەى بخواتەوه بەردەوام تیکى دەدا، لەزەتیکى
 زۆرى لەوه دەبینى کاتیکى درێژ پيالەکه لە بەردەستى خۆیدا
 بهیلێتەوه و تەماشایبکات. ئیستاش که بێر لە هێمنی، زەردەخەنە و
 تورپەبوونەکانى دەکەمەوه حەزەدەکەم به دەنگى بەرز بگريم و بکێشم
 بهسەرى خۆمدا، هەموو جارێک به منى دەگووت «سەریاسى سوێجدهم
 هەندى سنوور هەیه ناییت بپیریت». من زۆربەى کات دەمگووت «من
 میزدەکەم بهو سنوورانەدا... هیچ سنووریک نییه ناییت من ببیرم».
 ئەو پۆژه که وام پێگووت به سەرسامییەوه سەیریکردم و پێکەنى و
 گووتى «دەزانم... دەمیکە دەزانم من و تۆ لە یەکتەر تیناگەین».
 من بەردەوام پێم دادەگرت. مردنى دلشوشە هەموو شتیکى لە مندا

گورپیوو، له و پوژدها تووشی له رزوکیههک بوو بووم به رده وام له گه لندا بوو، نه مده توانی پیاله ی چاو په رداخی ناو و تیکه ی نانه که شم به دروستی بگرم. که سه ریاسی به که م وایگوت من هه ستم به ناو میډیه کی گه وره تر کرد، هه ستم کرد هه موو نه م یارییه شتیکی سه خیفه ... نه وه ی هه ر دوو کمان به ک ژیان و به ک ناو و به ک رابوردوومان هه به و ناشزانین بو وایه. شتیکی سه خیفه. من هه موو نه و سنوورانم ده بری که نه و ده یگوت ناییت بپر دیت و ده مگوت «که من و تو نه زانین کتین؟ ... بو له به که ده چین؟ ... نیتر بو ببین به هاوړی ... بو پیکه وه په ایمانیکمان موکر کرد و خستمانه ژیر دواهمین ههناری دونه او ه ... که واته هه مووی قسه ی بیمانایه ... ده توانین میزیکه ین به هه موو شته کانماندا، میزیکه ین به ناوه که ماندا، میزیکه ین به هه نار ه شوشه کاند، میزیکه ین به دواهمین ههناری دونه ادا». که و امده گوت بیده نگ که وچکه که ی داده نا و پوژنامه کانی هه لده گرت و ده پوی. من له و چایخانه شته دا که پیانده گوت «بوراق» سه ر مده خسته سه ر میزه که و ده ستمده کرد به گریان ... له ناو نه و گه چکار و بیئیش و قوتابییه غه مگینانه دا که له ده ورم پیده که نین ده ستمده کرد به گریان و به فرمیسه که نامه وه ده هاته ده ری و نیتر تا دوا ی مردنی سه ریاسی به که م نه ده چوومه وه بو بوراق. نه و شه وه له مالی ژینوی مه خه لی به غه مگینی بینمه وه، گووتی «نه مرؤ ته نیا مه مه دی دلشوشه مان له ده ستمده دا، منیش هه نار ه شوشه که م و نکرد. سه ریاس عه فوومکه، نه و کاته ی مه مه دم به مردووی بینی، ویستم هه نار ه شوشه که م بدوژمه وه ... لیتی ناشارمه وه له پوژیک پیش لافاوه که وه هه نار ه که م لای نه و بوو، ویستم بیدوژمه وه که س نه بیات، به لام له و کاته دا تو خوت له قور و لیته ی نه و کوچیه هه لکیشا و سه رت لیشیواندم، که زله که م لیدایت چنده په ریشانی مردنی جوانه مرگ بووم،

ئەوئەندەش غەمى تۆم بوو، چەندە دلم لاي تۆش بوو ئەوئەندەش دلم لاي ھەنارەكەم بوو، بەلام تازە پۆى... تازە ھەوتە. من ئەوكات نەمدەزانى بۆ سەرياس ھەنارەكەى خۆى داوھ بە محەمدى دلشوشە؟ دەمزانى لە پىناوى نەينىيەكى گەورەدا نەبىت سەرياس دەستبەردارى ھەنارەكەى خۆى نابىت. بە ھەرحال ئەو ئىوارەيەى كە محەمدى دلشوشە لە مال ھاتەدەرەوھ و تووشى لافاوەكان بوو، دەچوو بۆ لاي «سەى مژدەى شەمس» كورپى «سەى جەلالى شەمس»، ئەو توحفەفرۆشەى شتىك لە نەينى ھەنارەكان دەزانىت. نەدىمى شازادە زۆر شت دەزانىت. من لە پۆزى مردنى سەرياسى گەورەوھ وازم لەوھ ھىنا بۆ ئەو چىرۆكە بژىم... بەلاموھ گرنگ نىيە ئەو نەينىيە بزانم يان نا. بەلام نەدىمى شازادە زۆر شت دەزانىت، زۆر شت. تۆ دەبىت نەدىمى شازادە بدۆزىتەوھ. ئەو شەوھ وەك ھەمىشە من و سەرياسى يەكەم، كە لەو ساتانەدا پىماندەگوت سەرياسى گەورە دەستمانكردە مىلى يەك و ئاشتىبووینەوھ... بەلام من تا دواى مردنى ئەو نەچومەوھ بۆ بوراق... ئەو چايخانەيەى يەكەمجار يەكەم چاى ھاوپىتيمان لەوئى خواردەوھ. ئىتر نەچومەوھ بۆ بوراق... نەچومەوھ بۆ بوراق... نەچومەوھ بۆ بوراق.

من بە گشتى لە ھەمووان كەمتر دەچوم بۆ ئەو چايخانەيە... نەچوون بۆ ئەو چايخانەيەش ماناى ئەوھى خەلكىكى زۆر نەناسىت و خەلكىكى زۆر نەتاسن. گويت لەو چىرۆكانەى ناو بازار نەبىت كە سەرياسى يەكەم بە دەنگىكى بەرز دەيگىرايەوھ، ئاگات لە پووداوە سەيرەكان نەبىت... ئەو چايخانەيە بەشىكى گرنكى ژيانى سەرياسى سوبجەم بوو. سەرياسى گەورە، پروفىسۆرى شەوھ تارىكەكانمان. لەويادا دەسنگىزەكان دەرەدە دلى خويان بۆ سەرياس دەكرد، ئەوانەى كە عەرەبانەكانيان دەفرۆشت سەواو مامەلەيان دەكرد، ئەوانەى دلداريان

دەکرد نامەیان لەسەر نامەی یەكتر دەنوسییەو، دەستگێڕە تازەكان دەهاتن بۆ لای مارشال و ئەنجومەنی عەرەبانەكان تا شوپینتیکیان لە ناو لەشكری عەرەبانەكاندا بۆ بكنەو. سەریاسی گەرە لەویادا لەگەڵ پۆلیس و پیاوانی شارەوانیدا ڕێدەكەوت، پارەیی زیادی دەدا بە كەناسەكان تا باشتر شوپینە پيسەكان پاكبكنەو، لەو منداڵانە تورەدەبوو كە نەیاندەزانسی ژيان لەگەڵ لەشكری عەرەبانەكاندا یەعنی چی... بەلام ئەوێ كە منی سەرسامدەکرد، حورمەتی زۆری بوو بۆ ئافرەت... بوەستە... بوەستە... بوەستە موزەفەری سووچدەم پا لێردەدا بوەستم و بیریکەمەو. ھەر سێكمان سێ بەدبەخت بووین ئافرەتێك چیبە لە ژیانماندا نەبوو، عەفومكە حورمەتی باوك و كوڕ دەخەمە ژێر پێمەو و دەلێم كەسمان مەمكێكمان نەگوشیبوو، لێوێكمان نەمژی بوو، رانیكمان نەگلۆفیبوو... سەریاسی گەرە ئەوێ ناودەنا شەرەف، من ناوم دەنا بەدبەختی، دلشوشە ناوی دەنا بیسەبری... وای لە من وای، كێ لەو باوەرەدا بوو ئافرەتێك محەمەدی دلشوشە بكوژیت؟ من ئیستا لەم زیندانەدا یەك ئومێد ھەیە... یەك ئومێد و ھیچی تر... گوێگرە موزەفەری سووچدەم، ئەی ئەوێ كە نەمبینیویت و ناشمەویت بتبینم... بۆ ئەم ولاتە ئیمە یەك ئومێد زۆرە. من ھیوام ئەوێ بەیمەدەری و بڕۆم لە شوپینتیکي ئەم دونیایەدا خۆم ونبکەم، كۆمەلێك بەلگەنامە و شوناسی ساختە دەربھێنم و ناوی خۆم بگۆڕم و یەك منداڵم ھەبێت... یەك منداڵ ناوی سەریاسی سووچدەمی نەبیسبتێت. بەلام درۆیە ئیمە سێ پیاوی خەسیو بووین...

موزەفەری سووچدەم... گویت لیمە... ھەندێجار دەبێت تەسجیلەكە بكوژینمەو و بیریکەمەو... من لە زولمەتێکی تەواودا قسەت بۆ دەكەم، نازانم دەبێت سەعات چەند بێت؟ تۆش وەك من زیندان بوویت... دەزانیت مرۆف لە زینداندا ئەگەرچی پتویستی بە سەعات

نیبه، به لام بهردهوام حه زده کات بزانتیت سه عات چهنده، خه لکی چیده کهن، چ جینگایه کی دونیا نارامه و کوئی جه نجاله . من هرچونیک قسه بکه م دیمه وه سهر یادگاری نه وان . هه سته ده که م له به یانی مردنی دلشوشه وه، له و کاته وه ی شهریفی په پوله به خوی و قاپیک ماست و سئ کولیره ی ئیعاشه وه خوی کرد به ژوردا و گووتی «ئهمشه و محمه دی دلشوشه مردوه» ژیانی من تیکچوو . نه و مرؤفه چه په له ی له ناو مندایه هاته وه درئی ... وه ک نه وه ی له و ساته وه نه و سه ریاسه چه په له ی ده مویست بیکورژم زیندوو بیته وه . مردنی دلشوشه مردنی هه موو حه حقیقه تیک بوو له ژیانی ئیمه دا . نه م سه ریاسه ی ئیستا زیندانه پیاویکه له ته پوتؤزی مردنی نه ودا ونبووه، توش که له بیابانه وه هاتوویت هر له ناو ته پوتؤزی مردنی نه ودایت ... نه و خوی وایده گووت، نه و که هه رده م باسی مردنی خوی ده کرد، قسه ی له غوباریک ده کرد دوا ی مردنی خوی جییده هیلئت و ئیمه ی تیا ونده بین . بزانه گهر محمه دی دلشوشه، به و جوره نه مردایه، ئیستا ئیمه ژیانیکی تر ده ژیاين ... ئیستا تو ده هاتیته وه، بو نه وه ی من ببینیت، سه ریاسه کانی تر ببینیت ... باوش به هه مووماندا بکیت . به لام نه و له گه ل خویدا هه موومانی کوشت . له بیرمه شه ویک باسی مردنی خوی بوکردم . دلنیا بوو ده مریت ... ده یزانی شتیک ده یکورژیت ... به لام دروست نه یده زانی چیه . لای هه مووان ده یگووت عه شق ده یکورژیت، به لام لای من ده یگووت له وانیه نه ئینییه کان خویان یان دؤزینه وه ی راستییبه ک که هیچ کهس ناییت بیزانتیت، بیکورژیت ... خودایه ... خودایه، له م تاریکییه دا که نه سه ره تای هیه نه کوتایی به رده وام باسی مردنی نه و ده که م، چونکه مردنی نه و سه ره تای هه موو شته کان بوو ... سه ره تای مردنی منیش بوو .

کاسیتی دوووم

شەوباش موزەفەری سوبجدەم... شەوباش، لای من ھەمیشە شەوہ .
گویم لە کاسیتی دووومت گرت... ئەوہی باسی گەردون و ئەو شتانەوی
تیادەکەیت... ئەوہی دەلئیت گواپە ژیانسی ئیمە پارچە پارچە بوونی
ژیانسی تۆیە، دەنگی ئیمە پارچە پارچە بوونی دەنگی تۆیە، تۆ لەبری
ئیمە درێژە بەو چیرۆکە دەدەیت و لەو جۆرە قسانە . عەفوومکە من
گالتەم بەھەموو ئەو تروھاتە دیت... مرۆف ھەندئ جار دەتوانیت
قسە ی زۆر بێمەعنا بکات. ئەوہی تۆ لە دیلئیتی خۆتەوہ ھاتوویت بۆ
ئەوہی سەیری دیلئیتی من بکەیت... پاستە . بەلام ئەوہی بتوانیت
شتیک بۆ ئیمە بکەیت... درۆیە... تۆ کئیت؟ تۆ مردوویت... دوای
بیستویەک سأل لە ناو لەوہ ھاتوویت، دەتەوێت چیبکەیت؟... تۆ
چیت؟ تۆ لەیت...لم... من بەدەنگتدا دەزانم تۆ لەیت . موزەفەری
سوبجدەم من لەم تاریکییەدا قسە بۆ خۆم دەکەم... بۆ خۆم...
نەوہک بۆ تۆ .

دوینسئ شەو نیگەرەن بپارمدا ھیچ شتیک نەگتێمەوہ، دواتر
پەشیمانبوومەوہ . تۆ بە من دەلئیت ھەموو شتیکت بۆ باسبکەم...
ھەموو... ھەموو... ھەموو شتیک . ھەموو شتیک باسناکرئیت . لەبەرئەوہی
تۆ چۆن دەلئیت ”من لە زیندان تئۆک تئۆک خۆم لە پابوردووی
خۆم نازادکرد“ منیش دەمەوێت تئۆک تئۆک خۆم لە پابوردووی خۆم
نازادبکەم . من لە دوای کاسیتی یەکەمەوہ مەراقیککی گەورەم ھەیە،
ئازاری گتێرانەوہ لە ئازاری زیندان خراپترە . بەلام غەمیک کە غەمی
مانەوہ و خەیاڵی مردووہکانە وادەکات قسەبکەم . غەمی ئەو دوو مردووہ
ئیشی زۆرە، ھەموو پۆژیک وەک ئەوہ وایە یەکەم پۆژی مردنیان بئیت .

يه کهم ساتى بيستنى هه والى مردنيان بيت... نه و نازاره يه واده کات
 قسه بگم. موزه فهري سو بدهم تو کييت، تو باو کم نيت، نه وانه باو کى
 راسته قينه ي من بوون. شه ويکيان وام به سه رياسى يه کهم گووت. گووتم
 «تو باو کى منيت». ئيستاش پيکه نينه بهرز و پرسه دا کهم له بيره.
 شه ريفى په پوله هاو پي ژووره که مان حاجه تى دهشت، سه رياس له سه ر
 سينيه کى گه وه بو ئيواره برنجى ده بژارد، من له سه ر دو شه کيکى گو ل
 گو ل پالکه و تبووم و گويم له کامکاره کان ده گرت، من هه ميشه گويم
 له کامکاره کان ده گرت... من ئيشمنه ده کرد، ده مگووت «من سه رياسه
 دزيو و ناشيرينه کهم». ناننده خوارد و سفره کهم به جيده هيشت، چام
 ده خوارده وه و پيال کهم سه ره و خوار ده خسته سه ر مي زى ته له فزيونه که،
 گو ره و پيه کانم ده خسته ناو سوراحى ناو خوار د نه وه که تا بخوسيت،
 ژووره که مالى من و شه ريفى په پوله بوو، ته له فزيونه که ش هى من
 بوو، ستريو که ش هى من بوو. سه رياسى گه وه هه ندى پو ژ گه ر باران
 بايه، گه ر نه چو واپه ته وه بو ژووره که ي خو ي له موجه مع، نه چو واپه
 بو لاي ئاده م مه رجان که دواى مردنى سه رياس بوو به کو مونيست،
 ده هاته وه بو لاي ئيمه. نه و پو ژه ي پيمگووت «تو باو کميت» پيکه نيني
 به ديمه نه که ده هات. من له و گه و ره تر بووم، به لام و يقارو ره و شتى
 نه وم نه بوو، قيا فه تم له و با شتر بوو، به پوخسار يش له و زياتر له پياو
 ده چووم، به لام که س پي نه ده گووتم پرؤفيسورى شه وه تاريخه کان.
 من که س په روه رده ي نه کرد بووم. بوه سته ده بيت راستى بل يم، نه و يش
 که س په روه رده ي نه کرد بوو، به لام نه و تواناى هه بوو خو ي خو ي
 په روه رده بکات، هه ندى که س ده توانن خو يان خو يان په روه رده بکن و
 من ناتوانم. سه رياس پيخوش بوو وه ک پياو يکى راسته قينه قسه ي
 له گه لدا بکه يت، داواى ئاموژگارى لي بکه يت، بيکه يت به ده مپاست و
 غه مخورى خو ت. من گالته م به و شتانه ده هات، گالته م به و ژيانه ي

دەھات لە ناو ەھرەبانەکاندا... پێمدەگوت تۆ لە بەھری تپوھاتدا
 نوقمبوویت. ئەویش بە منی دەگوت تۆ نازانیت بۆچی دەژیت. من
 دوای ناسینی ئەوان ژیانم گۆرا، دوای مردنی ئەوانیش جارێکی تر کۆی
 شتەکان خراپ تێکچوونەو. ھەندێجار زۆر گویم لە نامۆزگارێیەکانی
 دەگرت، بەلام ھەندێجاریش پالئەدەکەوتم و دەمگوت ھەموو ئەم قسانە
 تۆ بە پولیکە قەلب ناکرێم. من لە ھەمووان کەمتر دەچوومە بوراق،
 شیوھە ئیشکردن و ژيانی من وابوو، دوای ناسینی ئەوان بپارمدا لە
 ھیزی پێشمەرگە بێمەدەری. کە شەپی ناوخۆ دەستپێکرد، ماوھەیک
 بوو ئەوانم دەناسی و پەیمانێ براپەتییەکی ھەتاهەتایم لەگەڵیاندا
 مۆرکردبوو. ئیوارەیک بە ھەموو تەنگ و کەلوپەلی جەنگەوہ خۆم
 کرد بە بوراقد، ھەمووان بە گەرمی ھەوآلی شەریان لێدەپرسیم، من
 بەدرۆ ناوی سەد شاخ و گرد و کەپکەم بۆ دەژماردن کە حیزمان
 گرتویتی، ھەستەدەکرد خەلکی زۆر بەدرۆ بەختەوہردەبن، منیش کە لە
 شەپ دەھاتمەوہ بەردەوام درۆمدەکرد. محەمەدی دلشوشە و سەریاسی
 گەورە تاکە دوو کەسێک بوون بە غەمگینی سەبیریانەکردم. من لە
 ناوھەراستی میژەکاندا ھەلئەستام و دەمگوت ”حیزب لە خەتەردایە“
 دەبیت ئەو کۆنە جاش و سیخورانە پاکبکەینەوہ و پەرلەمانیکە تر
 دروستبکەین... تێدەگەن حیزب لە خەتەردایە“. مارشال یاری بە
 کلۆ شەکرەکانی بەردەمیدەکرد و بە غەمگینیەوہ دەیگوت ”گەمژە
 دانیشە، ھێچ کەسێک لە خەتەردا نییە تۆ نەبیت... تاکە کەسێک
 لە خەتەردا بیت تۆیت“. ئیوارە منیان برد بۆ شوپینکی خۆش،
 بۆ بارێکی بچوک کە خەریک بوو نەمانکەنە ژووری، لەوێ محەمەدی
 دلشوشە پێیگوتم ”مەچۆ بۆ ئەو شەپە... سەریاسی سوپەدەم،
 مەچۆ بۆ ئەو شەپە... دەکوژیت و تەواو... دەکوژیت و جگە لە
 لاشەکە ی خۆت ھێچ بەجێناھێلێت“. بەدریژایی شەو قەسەیان لەگەڵ

کردم. نه و شهوه تيگه ياشتم بۆ به سه رياسى گه و ره ده لئين پرؤفيسورى شهوه تاريكه كان، نه و به شيوه يهك له شيوه كان له تاريكيدا جوانتر قسه يده كرد، سويندت بۆ ده خۆم نه و له تاريكيدا وهك فهيله سوفه كان قسه يده كرد، بۆ له پرؤژدا ناوه ها جوان قسه ي بۆ نه ده هات، نازانم؟ له وانه يه هۆكه ي نه وه بيت به پرؤژ به رده وام ماندوو بوو، كيشه و دهردى ناو نه و بازاره نه شهكه نجه يان ده دا، نه و به رده وام خه ونى به وه وه ده بينى جوړه پښخستنكى تر بخاته نه و شاره وه، به جوړيك خوى و عه ره بانه كان باستر جيگان ببيت وه. موزه فه رى سوبده م شتيك له قسه كانى نه و دا هه بوو دهر باره ي ژيان و مردن و نه و شتانه له قسه كانى تۆ ده چوون. وهك نه وه ي ده يگوت «ژيانى تۆ له شه ره فى هه زار حيزب گه و ره تره، كه له سه ر به شكردى تالانبيه كانيان شه رپده كه ن». هه ر دووكيان نۆر پقيان له شه رپوو، هه ر كاتيك باسى جه نگ بكرابايه باسى پوخسارى نه و كوژاوانه يان بۆده كردم كه پرؤژيك له پرؤژان پيكه وه له شاخىكى دوور ديپويان. من وانه بووم، من له مندالييه كى زوه وه جه نگاوه ريووم، شه ر له خوئيندا بوو، ناشناى باروت و فيشهك و ناگريووم. نه وان توانايه كى گه و ره يان هه بوو له سه ر قه ناعه ت پيپيتان، توانايهك گالته ي پينه ده كرا. من به غه مگينى گويمده گرت و سه رم بۆ قسه كانيان ده له قاند. له دواى نه و شه وه وه كه مه كه مه خۆم له شه ره كان كيشايه وه، تاواى ليها ت پرؤژيك خۆم به ته واوى له دهر وه ي هه موو ژيانى جارنم نۆزيبه وه. موزه فه رى سوبده م ناتوانم باسى نه و پرؤژانه ت بۆ بكه م، من نه گه رچى زووزوو له گه لياندا به شه ر ده هاتم، به لام له وان بترازيت هاوپپى ديكه م نه بوو. ده مزانى نه وان ده يانه وييت له شتيك بمپاريژن، نه وان باوكى من بوون، غه ميكى گه و ره يان له ژيانى من ده خوارد، نه و ماوه يه ي له پيشمه رگايه تى هاتمه دهرى، نه مده زانى بچم بۆ كوئى؟ به دريژايى نه و ماوه يه منيان به ختوكرد، تاكه مه رجيشيان

ئه وه بوو نه چم بۆ شه پ.

من له مالتیكدا ژووریكم هه بوو، خانوویه کی چكۆلانه بوو كۆمه لێك قوتابی له ده ره وه ی شاره وه بۆ خویندن هاتبوون، گرتبوویان. شه ریفی په پوله هاو پێی ژوره كه م بوو. ئه و ماوه یه مه مه دی دلشوشه پاره ی ژوره كه ی بۆ ده دام. ئه و كه مجار ئیمه ی ده برده وه بۆ كۆشكه شوشه بیه كه ی خۆی، كه زی نه ده كرد به خیلی به ژیا نی ببه ین، یان ژیا نی خۆمان به و به راورد بکه ین و غه مبخۆین. هه ردوو كمان له سه ریاسی یه كه م خۆشتر ده ژیا ین، من له پۆژه خراپه كانیشمدا پۆشته و په رداخ خۆم ده گۆپی و به بازاردا ده گه پام. به لام ژیا نی ناو بازار سه ریاسی ئازارده دا... به یانیا ن ده بایه ژۆر زوو له خه و هه ستیت، شه وانیش له شوینی ژۆر خراپدا ده خه وت، هه ندیجار پێكه وه ده چووینه وه بۆ ئه و ژوره چكۆلانه یه ی خۆی له موچه مه ع كه پرپوو له وینه ی ماشینی خیرا و یاریكه ری كاراتیبه و نوسینی سه یسه یری عه ره بی كه نه مه توانی بیانخوینمه وه. شه وان له وێ له سه ر قه ره وێله یه کی كۆن درژۆده بوو و بیڕیده كرده وه، به رده وام بیڕیده كرده وه، كه قسه شه یده كرد به ر له وه ی ده ستپێكاته به ده نگه ی به رز پێده كه نی. شه وێکیان لێمپرسی «سه ریاس له و باوه ره دا یته من و تۆ برا بیه ن؟» به غه مگینییه وه سه یریكردم و گووتی «من و تۆ برا یان... خه لكانی لێقه و ماوی ئه م دونه یه هه موویان بران». گووتم «مه به ستم ئه و برا یه تی و ته وه ات و شتانه نییه، من ده زانم خه لكانی لێقه و ماوی ئه م دونه یه به ده ستیا نبیت میزده كه ن به ده موچاوی یه كدا، مه به ستم برا ی راسته قینه یه... وا ته له یه ك دا یك و باوك بووین». ئه و گووتی «یه كجۆر برا یه تی هه یه... ئه وه ی كه ژیا ن و خۆشه ویستی دروستیده كات... ئه وانی تر هه مووی درۆیه». لێمپرسی «له و باوه ره دا یته پۆژیک له پۆژان ئه م نه یینییه بزانین، یه عنی بزانی ن بۆچی ناومان سه ریاسی سو بچه مه، بۆ دا یك و باوكی خۆمان نییه،

بۆ بېكەسىن، بۇ يەككى ھەنارىكى شوشەمان ھەيە؟ يەنى بزانين ئەم ھەموو شتە سەخيفە چۆن ئاوا پېكەوۋە كۆدەبېتەو؟». گووتى «نا... سەرياس لەو باوۋرەدانىم، من تەنيا بۆ خۆم قسە دەكەم، دلتىيام دەمرم و لەو پرسىيارە تىناگەم... ئەو تا زىانى من ۋەك تىرىك وايە كە لە كەوانى خۆى دەرچوۋە، تىرىك بى ھىچ ئامانجىك بە خىرايى دەپوات و دواچار بەر شتىك دەكەوئت و دەشكىت». موزەفەرى سوبخەم پىت سەير نەبىت، ئەوئش و دلشوشەش بەو جۆرە سەيرى شتەكانيان دەکرد، ھەردووكيان دەيانگووت «بەر شتىك دەكەوئن و دەشكىت». سەرياسى گەرە خۆى بە تىرىكى خىرا دەشوبھاند كە دەستىك لە كەوانى خۆى بەرىدەدا و كەس ناتوانىت پىگا و ئاراستەى پاستىكاتەو، مەمەدى دلشوشەش خۆى بە ھەنارىكى ناسكى شوشە دەشوبھاند كە بە بەردەلانىكدا دىتەخوارى و پەراش پەراش دەبىت. من درەنگ تىگەيشتم بۆ دلشوشە بەو جۆرە سەرسامى ھەنارە شوشەكان بوو، بۆ ھەمىشە ئاۋەھا شەيدا تەماشایدەکردن. ئەو خۆى بە ھەنارىكى شوشە دەزانى... ئەو ھەنارىكى شوشەى زىندوو بوو، دلتىابوو لەوھى پۆزىك بەر شتىك دەكەوئت و دەشكىت. ھەر دووكيان لەو كەسانە بوون كە دلتىابوون ھىچيان لەگەل چارەنوسى خۇياندا بۆ ناكرىت، لەبەر ئەو ھەرىكى چاككردن و باشكردنى چارەنوسى ئەوانى تر بوون. ۋەك ئەوھى ئەوان بەر پرسىيارى ئازار و مېخنەتەكانمان بن... ئاۋەھا بوون... ئەوان باوكى من بوون... ئەوان كە پۆزىك بەر شتىك كەوتن و شكان.

موزەفەر باسى ئەو كچە سىپىيانەم بۆ مەكە، ھەر جارىكى دىكە كاسىتت بۆ ناردم باسى ئەو خوشكانەم بۆ مەكە. من تا دەمخەنە گۆرەكەو ۋەك جنسى شەيتان سەيرىاندەكردم، ئەوان دلشوشەيان كوشت، ئەوان بوونە مايەى تىكچونى پەيوەندى من و مارشالى شەو

تاریکەکانمان. من پەم لێیانە... موزەفەری سووچدەم... پەم لەو خوشکە سەپیانە، ئەوان مەمەدی دڵشوشەیان کوشت.

پۆژیک سەلمانی مەزن، ھەموومانى کۆکردووە و چیرۆکەکەى بۆ باسکردین. ئێمە ھاوێی پاست و دروستەکانى مەمەدی دڵشوشە. ئەو و سەریاسى یەكەم ھەردووکیان سووربوون لەسەر ئەوێ ئەو خوشکانە بێتاوانن. من دەمکیشا بەسەرى خۆمدا و دەمگوت «چۆن بێتاوانن؟ گەر ئەوان بێتاوانن ئەمە مەمەدی دڵشوشە چى دەکات لەو گۆرەدا... گەر ئەوان گوناھیان نییە ئەو کۆرە بۆ ھەلناسینتەو و بێتەو بە ھاوێکەى جارنامان و لەگەڵماندا بێت بۆ ژێر دواھمین ھەناری دونیا؟ چ تاوانیک لەو گەرەترە مەمەدی یەكێكى لە قوولایى دڵو خۆشبویت و ئەو خۆشى نەویت؟ ھا چ تاوانیک لەو گەرەترە یە بە خۆنى خۆت عاشق بێت و ئەوێ خۆشئەوێت، سارد و سەریبکات و خۆى بابدات و بلى من تۆم خۆشناویت... من دەلیم ئەو لە کوشتنى مەمەدی بە گولە خراپترە، لە کوشتنى ئینسان و سەریبى بە چەقۆ خراپترە».

من لە پشت ھەموو ئەو ھەراو بەزەو بەووم کە دواى پەرسەکە پوویدا. من و سەم کەسى دیکە لەوانەى دەمانویست لە ھۆى مردنى تێبگەین. نا وامەزانە چیرۆکى مردنى دڵشوشە، چیرۆکى سادە. ئەو پۆزانە لە بازار، ھەموو دونیا قەسەى لەسەر کوشتنى دڵشوشە دەکرد، خەلکى قەسەیان لە گولە یەكى نەینى دەکرد لە شەوى دواى لافاوەکەدا نرابوو بە دڵشوشەو. ھەموو خەلک دەیانگوت دڵشوشە لەبەردەم دەرگای دۆزینەوێ نەینى کى مەزندانووە بۆیە کۆژاوە، بەلام کى لە ئێمە دەیتوانى بگاتە پاستى و دروستى ئەو چیرۆکانە. ئەوکات کە من چوومە بەردەم مالى سەلمانی مەزن وەک ھەموو ئەوانەى باوەریان بە نازکى ئەو کۆرە ھەبوو بەخۆم دەگوت «دڵشوشە عەشق کوشتویتی،

عەشق و هیچی تر". بەلام ئیستا دەلیم مردنی دلشوشە وەک نەینییەک دەمینیتەوه، نەینییەک کەس ناتوانیت تەلیسمەکانی بکاتەوه. دلنیام تا دوا ساتیش محەمەد باوەری وابوو کە عەشق دەیکوژیت، بەلام هەر ئەو خۆشباوەرپیەش نیشانەی سەرکەوتنی تاریکی و نەینییەکانە بەسەر ئەو مەملەکەتە نازک و شوشەییە ئێودا کە بیسوود دەبویست تەمتومانەکان لابات و غوباری سەر ژیان برەوینیتەوه. ئەو ئێوارەیه چووینە بەردەرکی مائی سلیمانی گەرە و گوتمان دەمانەوێت باوکی دلشوشە ببینین، پاسەوانەکانی نەیانەیتشت. ئیمە کەوتینە بەردبارانکردنی پەنجەرەکان، پاسەوانەکان ویستیان تەقەمان لێکەن، بە کۆلانەکاندا راویانناین، بەلام بۆ ئێوارە یەمان پۆژ جاریکی تر کۆبووینەوه، ئەمجارە ژمارەمان زۆرتەر بوو، کۆمەلێک کەس بووین کەسمان یەکترمان نەدەناسی، هەموو ئەو گەنجە بێدەرەتان و مەحرمانە بووین لە شوینی جیاواز و بەشیوەی جیاواز دلشوشەمان ناسی بوو. بە دەنگی بەرز بانگم لە سلیمانی مەزن کرد و گوتم "هۆ بەرپێز هۆ... لەو ژوورە وەرەدەری و تێمانبگەینە محەمەدی دلشوشە بۆ مرد؟ ئیمە پەرفیقی گیانی بە گیانی جوانە مەرگ بووین. تا ئیستا لە هیچ حالی نین، بایەکی بیتەدەری و لە جیاتی قسە ی تپووات حالیمانبکات". من دەمزانی نایەوێت باس لە مردنی کۆرپەکە ی بکات، لەسەرێکی دیشەوه دەترسا شتیک لەو خوشکە سپییانە بکەین، کە ئەوکات پێمانوابوو وەک پۆژی پوون ناشکرایە ئەوان دلشوشەیان کوشتوو. ئەو پۆژەش نەهاتەدەری و پاسەوانەکان بلأوهیان پێکردین... بۆ پۆژی دوایی ژمارە ی ئەوانە ی کۆبووینەوه لەوه گەرەتر بوو حیساببکریت. دەستگیر و عەلاگەفرۆش و ئاوفرۆش و گولەبەپۆژە فرۆشەکانی شاریش هاتبوون، دواچار مارشال خۆشی هات. کە مارشال هات من خۆم کێشایەوه، ئەو لە هەمووان عاقلانەتر دەیزانی ئیشبکات. یەکەمجار لە بری هەموومان چوو ژووری

ۋ قسەي لەگەل باوكى محەمدى دلشوشەدا كرد، كە لەبەر ناويانگ ۋ پلەوپايەي حورمەتئىكى زۆريان دەگرت. من لە مندالئيبەو دەزانم حورمەتى ئەوانە درۆزانە ۋ بەتالە. من حورمەتم بۆي نەبوو، بەلام لە بەر سەرياسى مەزن خۆم وانیشاندا كە پريئىكى زۆرى دەگرم. كە ھاتەدەري قسەمان بۆ بكات، ئيمە ھيندە زۆربووين نەيدەتوانى بە ئاسانى ئارامەانبكاتەو، ميئىكيان بۆ ھينايە دەري ۋ چوو سەري. سەرياسى يەكەم بۆ ئەوئى لە بەلەسەبوون ۋ توپەيى ئيمە بيباريئىت، چوو سەر ميئەكە ۋ لە تەنیشتيەو ۋەستا، گەر ئەوئى لەگەل نەبايە لەوانە بوو شتەكان خراپ بشكىنەو، بەلام لاي ئيمە ۋ ئەو مندالانەي لەناو كوچە ۋ قەيسەري بازارەكاندا گەرەبوووين سەرياسى گەرە، پروفيسۆرى شەوە تاريكەكانمان لە ھەموو سياسى ۋ خەباتگير ۋ نوسەر ۋ ھونەرەندانى ئەم ۋلاتە حورمەتى زۆرتربوو. لەبەر ئەو كە سەرياسمان لە تەنیشتيەو بىنى ۋەستاو ۋ پيمانەلئيت «بئيدەنگبن... ئيوە چيتانە خۆ ۋەحشى نين، با پياوەكە قسەبكات» ھەموو بئيدەنگ بووين.

ئەو پۆژە سلئيمانى مەزن، باسى ئەوئى كرد بۆ ئەوئى پيگا لە مردنى دلشوشە بگريئە ھەموو شتئىكى كردووە... باسى خۆي ۋ يەكئىكى تىرى كرد لە بەر بەيانئىكى زووزوودا پيش ئەوئى خۆر ھەلبئيت، پيش ئەوئى دۇنيا پووناك بئتەو ۋ چوون بۆ خوازبئىنى كچىك كە عەشقى لە ناكاوئى ئەو محەمدى دلشوشەي كوشتووە. باسى ئەوئى كرد كە شتەكان بە جۆريك خيراو سەيربوون كەس تەفسىرى بۆيان نيبە. لە نيوان قسەكانيدا زووزوو دەو ۋەستاو دەيگوت «دلئىك بوو بابردئى ۋ شكا». من يەكەم كەس بووم لە داو ھاوارمكرد «با ئەو دوو سۆزانيبە بكوژين... با ئەو دوو دەلە سەگە بكوژين». سلئيمانى مەزن بە ھيئەتەو كوتئى «ئەوان گوناھيان نيبە... تاكە گوناھبارئىك

خودای مه زنه له ژوور سه زمانه وه، که دلی دلشوشه ی وا به نازکی دروستکرد. من سووربووم له سه ر نه وه ی نازاریک به خوشکه سپیه کان بگه ینین، له ناو حه شاماتی مندال و گه نجه کانداهنگه لیکسی زوری تر هاواریانده کرد «با بچینه سه خوشکه سپیه کان، بابچینه سه ریان». سه ریاسی مه زن نارامیکردینه وه و گووتی «من دؤستی دلشوشه م، هاوړی مندالی و ژیانی نه و بووم، ئیوه ده مناسن که چهنده حه زم له باشی و دادپه روه ییه. وهک ئیوه گه نجیکم و له بازارپدا گه وره بووم، پیشنه وه ی که س گونا هباریکه ین ده بییت دلنیا بین، دلنیا پن گه ر نه وان تاوانبار ده رچوون، من به رله ئیوه لئیان نابووم، گه ر بیگونا هیش بن ناهیللم هیچ که سیک ده ستیان بؤبه ریت... ده بییت باوه ر به من بکن». خودای گه وره نه و پوژه که نه وانی بینی و گه پایه وه پیده چوو جادوویان لیکرد بییت، جادوویک تا شه وی مردنیشی له خوینیدا گه رایکرد بوو. کاتیک هاته وه و به منی گووت «گورانییه کانیا ن ده لیلی بیگونا هیانه» من له و ئیواره یه وه شیتبووم، له و ئیواره یه وه برینیک که و ته نیوان من و سه ریاسی مه زنه وه که هه رگیز ساریژ نه بوو.

نه و پوژه سلیمانی مه زن و سه ریاسی گه وره، که یه کتیکیان پلنگی شاخ و نه وی دیکه یان پلنگیکسی ناو کوچه و بازارپه کان بوو، نارامییا نکر دینه وه و بلاوه یان پیکردین.

موزه فیری سو بده م کئ ده یگوت تو له بیابان دیته ده ری و ده چیته مالی نه و خوشکه سپیهانه... من هه میشه رقم لئیان بووه و تامردن رقم لئیانده بییت. نه و ئیواره یه که سه ریاسی مه زن چوه سه ر گوره که ی دلشوشه و به سه رسامی گه پایه وه، تیگه یشتم نه و دوو خوشکه دوو سیهریازی گه وره ن، دوو پوچی خراپن ده توانن هه موو پیاو یک بخنه ته لیسمی خو یانه وه. سه ریاس که هه میشه به نه ده بیکی بیتامه وه باسی نافرته یی ده کرد، وهک یه کتیک جادوی لیکر بییت قسه ی

لە دەنگ و وبقار و نھینسی ناو نیگای خوشکە سپییەکان دەکرد. کە لە گۆرستان ھاتووە خۆیکرد بە ژوورەکە ی من و شەریفی پەپولەدا. بەدەنگی بەرز قسەیدەکرد و پێدەکەنی، شتەکانی بۆ شەریفی پەپولە دەگێرپایەو و مەبەستی بوو منیش گویم لیبیت. من وەک شیتیم لێدەھات و دەمگوت «تۆ سەریاسی مەزن نیت، سەریاسی گەورە نیت... پزۆفیسۆری شەو و تەرەماشەکانمان نیت... تەپالە ی مانگای کۆلانەکانیش نیت... تۆ ھیچ نیت ھیچ، لەبیرتچوووە کە ئەو کچانە نزیکترین ھاوڕۆیی تۆیان کوشتوو؟ لەبیرت چوووە ئەوانە دلشوشەیان کوشت؟ من حەزناکەم گویم لەم قسانە بیت... حەزناکەم لە مائی مندا ئەم قسانە بکەیت».

شەویکی تاریک و تال بوو... تاریک و تال، تاریکتر و تالتریش لەم شەو و بێرەحم بیکۆتاییانە ی زیندان. سەریاسی یەکەم بە پێکەنینەکە ی خۆی ئارامیکردمەو و گوتی «ئەو دوو خوشکە، دوو فریشتەن... دوو فریشتە ی گەورە ی خودان».

کە دواتر زانیم پەیمانێکی خوشک و براپەتیان لەگەڵ سەریاسی مەزندا مۆرکردوو، پەیمانێک لە جۆری پەیمانەکانی دلداری، ئەو بوو مایە ی تیکچوونی تەواوەتی پەپوھندی من و سەریاسی یەکەم. شەویک لە کوچە یەکی خالیدا وەخت بوو تەقە ی لیبیکەم... من بپارمەدابوو تەقە ی لیبیکەم، پیمگوت «تۆ خیانتت لەو پەیمانە ی ئیمە کرد، تۆ میزتکرد بەو پەیمانەدا... من دەتکوژم، تۆ لە جیاتی ئەو ی تۆلەیان لیبیکەیتەو کردوتن بە خوشکی خۆت». چواردە خۆڕۆکی تازەم پیبوو، دەمانچەکەم دەرھینا و گووتم «دەتکوژم، تۆ زیادیت... تۆ ھیچ نیت... من شەرم لە خۆم دەکەم کە منیش ناوم سەریاسە، ئەو دوو کچە سووک و سەلیمیان کردوویت، بوویت بە فلیمی ئەم شارە... بوویت بە فلیم... تەواو... یان تۆ بژی یان من... یان

تۆت قە لە من بکە يان من لە تۆی دەکەم». لەبەر پلەكەى قاپى مالىکدا دانىشت و بە نارامى پاليدايەوه و گووتى «بمکوژە ... سەرياسى سوپەدەم بمکوژە. ئا ليرەدا و ئا بەمجۆرە بمکوژە ... من پالەدەمەوه و دەستم بلۆدەکەمەوه و تۆ يەك فيشەك بنى بە ناوچاوانمەوه، يان بوەستە، با بچين لەوئى لە ژيەر دواهەمين هەنارى دونيادا بمکوژە ... لەوئى هيچ کەس يەش ئاگاي لیتنايیت».

پەر بە شەو پيدەکەنى و بە گالتهوه دەيگوت «بمکوژە، من و تۆ يەککەمان زيادين ... زياد، ئا ... دەى بۆ نامکوژيت ... ها بۆ نامکوژيت». ئا ... ئا ئەو کات منيش وامدەزانى جگە لە خۆمان سەرياسيکى دیکە لە جيهاندا نيبە ... بوەستە ... بوەستە ... نامەوييت من هيچت بۆ بدرکينم ... نەديمى شازادە هەموو شتيک دەزانيت ... ئەو تەنيا کەسيکە دەتوانيت يارمەتيتبدات، دەبيت نەديمى شازادە بدۆزيتەوه، ئەو کوپرە بدۆزيتەوه کە نەينيبەکان دەزانيت.

ئەو شەو پيمگوت بمکوژە يان دەتکوژم ... بمکوژە يان دەتکوژم ... بمکوژە يان دەتکوژم ...

من و ئەو يەککەمان زيادبووين، ئيمە نەدەبايە هەرگيز يەکتري بدۆزينەوه. من لەو دەترسام و ئەويش لە من.

من لە ناو جاش و دزو چەتە و پياوانى حيزيدا گەرەبوويوم، ئەويش لە مندالييهكى زووهوه لە سەر مەرز و لە ناو قاچاغچى و ناو بازارپدا گەرەبوويوو. خۆشترين کاتى ژيانى ئەو ماوه يە بوو کە لە مەيتەم ژيابوو، خۆشترين سالانى ژيانى منيش ئەو کاتە بوو کە هاوپيى محەمەى دلشوشە بووم. پەمان لە يەك نەبوو، نا وامەزانە پەمان لە يەك بووه، ئيمە يەکتەمان زۆر خۆشەويست ... هەندىجار بەسەعات بەسەر شانى يەکتەردا دەگرين و شەريفى پەپولە ژيريدە کردينەوه. بەلام شەريفى پەپولە پۆژيک پۆيشت و ئيدى نەگەرپايەوه، دواچار

له دیمه شقه‌وه نامه‌یه‌کی بۆ ناردم، باسی ژوره‌که‌ی خۆی ده‌کات له «سه‌یده زینه‌ب» له‌گه‌ڵ کۆمه‌لیک شیعه‌دا. ئیدی دوا‌ی ئه‌و نامه‌یه هه‌چی لیتنا‌زانم... هه‌ندیک ده‌لێن له ئۆکرانیا‌وه کچی پوسی ئاودیوی ئه‌لمانیا ده‌کات، هه‌ندیکیش ده‌لێن له ئه‌فغانستان له ئۆردو‌گایه‌کی «ئه‌فغانه عه‌ره‌به‌کاندا‌یه»... شه‌ریفی په‌پوله ته‌نیا شاهیدی خۆشه‌ویستی من و سه‌ریاسی مه‌زن بوو... به‌لام شه‌ریفی په‌پوله ئیستا له‌ کو‌ییه‌؟.

من و ئه‌و په‌کترمان خۆشه‌وویست، به‌لام هاو‌پیتییه‌که‌مان هاو‌پیتییه‌کی ناخۆش‌بوو، ئیشی هه‌بوو ئیش، هه‌ر کاتی‌ک په‌کتریمان ده‌بینی ئه‌و په‌رسیاره‌مان له‌ خۆمان ده‌کرد «ئیمه‌ کی‌ین؟». ئه‌و په‌رسیاره‌ش هه‌ردوو‌کمانی تو‌په‌ده‌کرد.

تاده‌مرم ئه‌و ئیواره‌یه‌م له‌ بیرنا‌چیته‌وه که له‌سه‌ر جیگا‌که‌ی خۆم خه‌وتبووم و دوو غه‌ریبه‌ خه‌به‌ریان‌کردمه‌وه. من وینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی کامکاره‌کانم به‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌مدا هه‌لواسی‌بوو، ئیتر باقی دیواره‌کان په‌رسی شه‌هیدانی پێگای پزگاری بوو. من ئه‌وکاته هه‌زمه‌ده‌کرد ناو و په‌رسی شه‌هید کۆبکه‌مه‌وه و وه‌ک ئیستگه‌کانی حه‌یزب، ژیا‌ننامه‌ی خه‌یا‌لییم بۆ دروسته‌کردن و له‌گه‌ڵ پێشمه‌رگه‌کانی تر‌دا داده‌نیش‌تین لاسایی موزیع و ئه‌و شتانه‌مان ده‌کرده‌وه. نا ئه‌و ئیواره‌یه‌م له‌ بیرنا‌چیته‌وه که سه‌ریاسی مه‌زن و مه‌مه‌دی دڵشوشه‌ له‌ ناو وینه‌ی ئه‌و هه‌موو مردووه‌دا ده‌رکه‌وتن، که په‌که‌مجار چاوم‌کرده‌وه پو‌خساری ئه‌وان له‌ ناو پو‌خساری شه‌هیده‌کاندا ونبوو‌بوو... چه‌ندجاری‌ک ده‌مو‌چاوم شت تا توانیم ببینم... توانیم ئه‌وان له‌ نیگا‌ره‌کان جیا‌بکه‌مه‌وه. که هه‌ستام بیست ده‌قیقه‌م ما‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ مه‌فره‌زه‌کانی شه‌ودا بچم بۆ واجب. هه‌سته‌که‌م ئه‌و بیست ده‌قیقه‌یه سه‌ه‌یرترین کاتی ژیا‌نی منن. نا من له‌سه‌ر ناوه‌ شته‌کانم به‌ جیدی وه‌رگرت، به‌لام هه‌سته‌مه‌کرد جو‌ری‌ک له‌ تو‌په‌هات له‌ هه‌موو شته‌کانیشدا هه‌یه. ئه‌و

شہوہ لہ کاتی واجبیدا وہختبور خۆم بکوژم... ئەو شہوہ بیرمکردہوہ کہ ژیانسی من جگہ لہ گۆرانی کامکارہکان، جگہ لہ حەزی بیتمانای من لہ کامکارہکان ہیچی تری تیا نییہ... شەرم لہوہ دەکرد کہ دەبیئت ژیانسی خۆم بۆ ئەو دوو کوپہ بگێرمەوہ. ئەو شہوہ ویستم خۆم بکوژم... زۆر جار لہ کاتی واجبیدا، لہ شہوہ ساردہکاندا کہ دەہاتمەدەری و دەبوومە پاسەوانی شەو و پەشەبا و بەفر، بیرم لہوہ دەکردہوہ خۆم بکوژم. بەلام مارشالی شہوہ تاریکہکانمان پییدەگووتم تۆ «ترسنۆکتیرین پیایوی دونیایت»... من جورئەتم نەبوو خۆم بکوژم، لوولەئێ تەنگەکەم دەخستە ناو دەمم و دەمہینایەوہ دەری، دەمخستە سەر ناوچاوانم و دامدەگرتەوہ، دەمخستە ژێر چەناگەم و لامدەبرد. ئەو شەوہش کہ لہ تاریکیدا چواردەخۆرەکەم دەرہیناوە بە مارشالم گووت «یان تۆ من بکوژە، یان من تۆ دەکوژم» درۆمدەکرد... من ھەمیشە لہ مردن دەترسم، بەلام ئەو شہوہ ھیندە شەرم لہ ژیانسی خۆم دەکرد، بە راستی بیرم لہ خۆکوشتن دەکردہوہ. من بەدریژایی ئەو شہوہ بیرم لہ دروستکردنی چیرۆکیکی درۆ دەکردہوہ بۆ ژیانسی خۆم... ھیندەم شەرم لہ ژیانسی خۆم دەکرد، لہ دروستکردنی حکایەتی درۆدا بووبوویم بە وەستایەکی عەجایەب. ھەتا ئەو ناوانەش کہ دەمناردن بۆ گۆرانی داواکراو درۆبوون، کہسانی خەیاالی بوون تەنیا لہ سەری مندا بوونیان ھەبوو. ھەندێجار لہ ئۆردوگا مۆلەتم دەخواست و دەمگووت «دەچم بۆ مائی پورە حەلیم»، بەلام من کہ سێکم نەبوو ناوی پورە حەلیم بیئت... من بە درۆ دەژیام... ئیستا دەلیم چ خوشبوو... چ خوشبوو ئەو پۆزانەئێ کہ دەمتوانی بەدرۆ بژیم... چ خوش بوو... چ بەھەشتیک بوو. گەر تا ھەتاھەتایە بمتوانیایە، بەو درۆ سادە و خوشانەئێ گەنجیمەوہ بژیم، بەلام دەرکەوتنی مارشالم و مەمەدی دلشوشە منی پیرکرد.

من به وبقار و دلتیاییه کی زۆره وه چوومه بهرده میان، دهستمکرد به حکایه تیکی درۆ دهبراره ی ژیا نی جارانی خۆم، باسم له مالتیکی خانه دان کرد که منیان گه وره کردوه، باسم له کچیکی زۆر جوانکرد هزی لیکردووم و دهیه ویت بیهینم، باسم له کۆمه لیک پاره ی دانراو کرد که کردوومه به دۆلار و لای هاوړپیه کم هه لمگرتوون، باسم له وه کرد نیازموایه دوکانیکی که مالیات بکه مه وه، هه تا له شوینیکیشدا گووتم «له وانیه سه فه ریکی خاریج بکه م و بیمه وه ... حیزب ده منیریت».

له گهرمه ی درۆکردندا بووم محمه دی دلشوشه، سه ییرکردم و به ناسکی هاوړپیه که وه گووتی «سه ریاسی سو بده م تو درۆ ده که یه ت».

که وایگووت وه ستام و سه ییریکی هه ردووکیانم کرد و دهستمکرد به گریان و گووتم «ئا درۆده که م ... درۆده که م ... خو عیب نییه ئینسان درۆیکات». ئه وه ئه و ساته بوو که ده بایه هه موو ژیا نی خو میان بوو ناشکرا بکه م ... هه موو شتیک. به لام ئه و پۆژه بوئه وه ی نارامبکه نه وه، پئیانگووتم «نا، سه ریاسی بچکۆله حکایه تی ژیا نی خو ت هه لگره بوو ژیر دواهمین ههناری دنیا ... چیرۆکه کان له ژیر ئه و دره خته دا تامیکی تریان هه یه». ئاوها بوو له یه کیک له سه یرانه کانماندا بوو بن ئه و دره خته هه موو شتیکی خو م بوو گپرانه وه. موزه فه ری سو بده م، تا ئه مپۆ دلتیانییم ئایا ئه وه سیحری محمه دی دلشوشه بوو که ده بایه هه موو که س نه ئینییه کانی خو ی پئیلتیت، یان ئه فسونی دواهمین ههنار بوو، زمانی پزانم و کاریکی کرد ژیا نی خو م به هه موو پیسییه کانییه وه خسته بهرده ستیان و به هه موو ساته کانییه وه بوو گپرانه وه؟.

کاسیتی سینیەم

من لەو شوینەووە لە بیرمە کە لە گوندیکدا بووم... گوندیکی بچوک... بچوک... بچوک... من رقم لە لادییە، هەتا خۆشترین لادییە دویا لای من جەهەنمە. سەریاسی مەزنیش وابوو، ئەویش زۆر کەیفی بە لادییە نەدەهات، کە لە پۆژنامەکاندا باسیان لە گێرانیەوێ خەلک بۆ لادییە پوخاوەکان دەکرد، ئەو توپە دەبوو. پاستە من و ئەو لە لادییە هاتبووین، بەلام لە شاردا چاومان کردبوو، لە شاردا بالقبووین، هەردووکمان لەبەر دەرکی سینەما و دوکانی فیدیۆ و مەزاتخانە و لەنزیک عەرەبانەئێ شووتیفرووش و هەنارفرۆشەکانەو گەورەبووین.

من لەو شوینەووە لە بیرمە کە لە گوندیکدا بووم. لەو شوینەووەی مندال بووم، لەوانەئێ تەمەنم شەش یان حەوت سالی بوویت کە پۆژیک هەموو گوندەکانیان چۆلکرد، من بۆردومانی تەیارە و پێوەبوونی بەرغەل و کوژدانی دوو کچم لە کانی ژناندا لەبیرە... دیارە هەزار تپوواتی تریش هەبە من لە بیرمەن و نامەوێت بۆت باسبکەم... من رقم لە گێرانیەوێ ژبانی خۆم... من لەو جینگایەووە بۆتباسدەکەم لە گوندیکی بچوکدا بووم، پۆژیک هەموو ئەو گوندە چۆلیکرد... لەبەرئەوێ جەیش و جاش و هەموو تپوواتەکانی تر هێرشیان هێنا... لەبیرمە کە هەموو گوند چۆلیکرد. مەلا هەباسیک و خەرامان خانیک، کە دەبیئت دایک و بابم بوویتتن لەو پۆژەدا دەکوژدین، یەعنی وا بپریارە ئەوان منیان بە خێوکردبیئت و من پیمگووتبەن بابە و دایە و هەموو شتەکانی تر کە باش لە بیرم نەماون. وا بپریارە خەرامان خان پێش ئەوێ بکوژدین بە هەموو کەسی گووتبیئت «بەقوربانت بم، ئەو مندالی خۆمان نییە، ئەو کورە شەهیدە ئێمە بەختیویدەکەین... بۆ کورە بەساقەت بم... بۆ کورە ئاگرتیبەریووەکەیه». وا بپریارە مەلا

هه باس له گه لَمدا نۆر خراپ بوویت، به شوَلک و هه موو ئه و شتانه ی تر لێدایم... دیاره ده لێن من نۆر هاریبوم... به لَام من هیچ شتیکم به ته وای له بیرییه. نه هارییه کانی خۆم و نه شته کانی تریش.

له و شوینه وه له بیرمه له گوندیکی بچوکدا بووم، هیند بچوک به قه د ریقنه ی کۆتریک. له و کاته وه له بیرمه که هه موو ئه و گونده چۆلیده کات و من به ته نیا له ناو دیدا ده مینمه وه، وه ک ده لێن گه ر به اتبایه و من له گه ل ئه وانی تر دا گوندم چۆل بکر دایه ده کوزرام، چونکه خه راما نخان و مه لا هه باس که من به جیده هی لَن تۆپیک ده یانکات به قاوومه، به عنی به سه ر شاخیکدا سه ر ده که ون، له و ئی په سه دی نوژمن ده یانبینی... ئیدی له و یوه تۆپه کان دوا یان ده که ون، ئه وان ده پۆن و بووم تۆپیک ده دات به شوینی پیشو و تریاندا.

ده پۆن و بووم، ده پۆن و بووم، ده پۆن و بووم، ده پۆن و بووم... تا بووم، بووم، بووم و ئیتر نارپۆن.
وابریاره یه که مین دایک و باوکی راسته قینه ی من به و جوژه مردبیتن.

من له و جینگایه وه له بیرمه که جاشه کان دینه ناو گونده که وه و جگه له مندالیکی چَلَمَن به هه ناریکی شوشه وه که ناوی سه ریاسی سو بجه مه که سی تر نادۆزنه وه، له و جینگایه وه له بیرمه که جاشه کان نه وتیان ده کرد به گونده که دا، من به خۆشییه وه سه یری ناگره که م ده کرد و یارمه تیمه دان. ئیستا باش له بیرم نییه، به لَام وا دیته خه یالَم ئه و ساتانه خۆشترین ساته کانی مندالییم بوویتن. و امه زانه من له مندالییه وه. رقم له نیشتیمان بووه... یان وه ک مارشال ده یگوت «وه حشیتترین مندالی دونیا» بووم... نا... من خۆش حال بووم به سووتانی ئه و گونده له به ر ئه وه ی هه موو شتیکم وه ک یاری سه یره کرد.

من جاشیک پزگاریکردم ناوی «که یخوسرهو ناغای سوفیان ناغای سهدری نهرحه می» بوو، نازانم که بانگیانده کرد به ردهوام به هر سئی ناوه که یه وه بانگیانده کرد، لای نهو فیزی چوار شتی گرنگ بووم، جاشایه تی، چه ته یتتی، پیشمه رگابه تی، خوینده واری. کۆمه لئیک ژن و کۆمه لئیک کچی جوانی هه بوو، به لام کورپی نه بوو. هه رگیز منی وه ک کورپی خۆی ته ماشا نه ده کرد، دیاره ده یتوانی من بکات به کورپی خۆی، هه ویه م بۆده رکات، شتیکم له سهر تا پۆبکات و هه موو شته بیمانا کانی تریش، به لام نه یکرد... تاکه شتیکم له مندا به دلئی بوو ناوه که م بوو. هه ندیچار که به ته نیا بووینایه بیریده کرده وه ده یگوت «سه ریاسی سو بچده م.... سه ریاسی سو بچده م... سه ریاسی سو بچده م... ده بیته ئه م ناوه مانای چی بیته؟» پیموایه دلئی نه ده هات نهو ناوه م لئیکاته وه، ده یزانی گهر بمکات به کورپی خۆی ده بیته ناوه که م بکات به «سه ریاسی که یخوسرهو ناغای سهدری نهرحه می»، نه وه شی به زولمئیکی گهره ده زانی. که پئیکه وه بووینایه ده یگوت «سه ریاسی سو بچده م... په ح که ناویکی جوانه».

رهنگه من بچوکترین جاشی ولاتی خۆمان بوو بیتم. یه که مین وینه ی ژیانم ده که رپته وه بۆ نه وکاته له گه ل کۆمه لئیک جاشی تردا پۆژیکی ره شه با له سهر لوونگه یه کی به رز گرتوومه. نه وکات ته مه نم نۆ ساله، به خۆم و برنه ویکی سئی جار له خۆم درژتره وه، له نزیک سه نگره یکه وه وینه یه کی دیکتاتورمان پئیه و په نجه مان وه ک نیشانه ی سه رکه وتن به رزکردۆته وه. سه بیرترین یادگاری ژیانم ده که رپته وه بۆ نهو پۆژه ی که له گه ل هه موو ماله جاشه کاندایه بریدانین بۆ لای دیکتاتور، که یخوسرهو ناغا به درژیایی رپگا قسه ی له سهر گهره یی نهو پۆژه بۆ کچ و ژنه کانی و کۆمه لئیک خه لکی ترهواتی تر ده کرد، دوا ی نه وه ی ده جار قوونیان پشکنین، بریدانینه هۆلئیکه وه که پئیانده گوت هۆلی دیداره کانی سه رۆک... که خۆی هات، هه مووان هه ستان و ده بایه نیوسه عات چه پله و ترهوات و شتی تری وا

لئیدھین. من چہ پلہم لئینہ دا. کہ یخوسرہ و ناغا کہ پھفتارہ سہ یرہ کہی من شلہ ژاندبوی، بەردہوام لە ناو ھەلھەلە و چہ پلہ و ھوتافہ کاندە دە یگوت «سەریاسی سوبجەدەم... چہ پلہ لئیدھ... کوپی حیز چہ پلہ لئیدھ». من قەت چہ پلہم لئینہ دا. دەبوايە ھەمووان بە ریز دەستی ماچکەین، کہ ھاتە سەرە ی منەو، ھەک بچوکتیرین جاشی ولات منیان بە سەرۆک ناساند. ئەو پئیدە چوو ژۆر خۆشحال بیت کہ شەرەفی ئەو ی پئیراوە بچوکتیرین جاشی مەملەکەتە کہی خۆی ببینیت. من دەبوايە دەستی ماچکەم و ئەو شتانە، بە لām وەستام و ھیچم نەکرد. بە ژۆر منیان بردە بەردەمی، ئەو منی خستە نابەینی ھەردوو پانی خۆیەو، ئەو کات سەرم لە ناستی ھەردوو گوونی سەرۆکدا بوو، ناوگەلی سەرۆک بۆنیککی پیسی لئیدھات. من سەرم بەرزکردەو و بە کوردییەک کەس لە حمایەکان تئینەگە یشتن، گووتم «سەرۆک تۆ قوونت ناشۆیت»، کەس لە تەواوی قسەکەم تئینەگە یشت، کہ یخوسرہ و ناغا نەبیت کہ دەمودەست لە ویدا دا بویاوە... من کہ کہ یخوسرہ و ناغام بینی کەوت دەستمکرد بە گریان، نازانم بۆ دەستمکرد بە گریان، بە لām شتیک وایلیکردم حەزیکەم بگرم. مەحشەریک بوو مەپرسە، پۆژنامەکانی دەولەت دواتر بورانەو ی کہ یخوسرہ و ناغایان وا تەفسیرکردبوو کہ لە خۆشی ئەو ی مندالە کہی خۆی لە ناوگەلی سەرۆکدا بینووتەو، لە ھۆش خۆی چوو. ئەو وینە یی من دواتر بوو بە وینە یی کی بە ناویانگ، بە لām سالی بە سالی دەموچاری من گوپردرا، سالی بە سالی من لە داخی ئەو وینە یی بپارمدا دەموچاویکی تر بۆ خۆم دروستبەم، تا پۆژیک ھەموو دونیا ئەو وینە یی منی لە ناوگەلی سەرۆکدا بپەرچوو، وینە یی کی سەیرە لە سەر تەختیک، لە نزیک دوو بازنە گوئی گەورەو، سەرۆک دەمیکردۆتەو و پئیدە کەنی و منیش دەمیکردۆتەو و دەگرم. کہ یخوسرہ و ناغا ھەرگیز لئیم خۆشنەبوو. لەدوای ئەو پۆژەو لە دانیشتن و پشوری ناو ژنان و کچانی خۆی مەحرومیکردم و ناردمی بۆ حەراسەت

له په‌بیه دووره‌کاندا. له و سڼ ساله‌دا وهک بچوکترین جاشی ولات توانا و به‌ره و سه‌لیقه‌ی خۆم تاقیکرده‌وه، دیاریوو که یخوسره و ناغا تف له و پۆژه‌ده‌کات منی تیا هه‌لگرتۆته‌وه، به‌رده‌وام له‌شهره قورسه‌کاندا منیان ده‌خسته پیشی پیشه‌وه بۆ نه‌وه‌ی بکوژدیم، به‌لام وهک نه‌وه‌ی هه‌موو شه‌یتانه‌کان ده‌ستیان به‌بالمه‌وه گرتبیت، نه‌ده‌کوژدام... بینه‌وه‌ی بترسم ده‌چوومه هه‌موو شوینه‌هه‌ته‌ره‌کان، له‌شهره قورسه‌کاندا له‌پیشی هه‌مووانه‌وه په‌لامارمه‌دا، جاشه‌کانی تر ناویانابووم «سه‌لکه زوپنا». له‌ دوو شه‌ردا سه‌رتاپای هیزه‌کانمان ته‌فروتونابوون من نه‌بیت به‌خۆم و برنه‌وه درێژه‌که‌مه‌وه گه‌پامه‌وه و خه‌به‌ری کوژانی بریه‌کی که یخوسره و ناغا و مامیکی و دوو نامۆزایم بۆ هینایه‌وه. هیژیک له‌ناسمانه‌وه نه‌یده‌هیشته من بکوژدیم. جاریک مینیک له‌ژێر قاچمدا ته‌قییه‌وه و هیچم لینه‌هات، جاریکیش هاوه‌نیکی پیشمه‌رگه‌که‌وته ناو په‌بیه‌که‌مانه‌وه هه‌موو جاشه‌کانی تر کوژان، من نه‌بیت له‌ناو دوکه‌ل و باروتی ته‌قیینه‌وه‌که‌دا وهک شیر بازمدا و هاتمه‌ده‌ری... من یه‌کیک بووم له‌نازاترین جاشه‌کانی نیشتیمان. که پیشمه‌رگه‌تیکشکان و فه‌وجه‌که‌مان بچوکرایه‌وه که یخوسره و ناغا خیزانیکی نه‌ونده‌گه‌وره‌ی بۆ خۆی دروستکردبوو به‌خپونه‌ده‌کرا. که‌س به‌ته‌واوی ژماره‌ی ژن و که‌ه‌کانی نه‌ده‌زانی، پاره‌یه‌کی بیشوماری ده‌ویست که به‌جاشایه‌تی ته‌واو نه‌ده‌بوو. له‌و پۆژانه‌دا من و کۆمه‌لێک له‌پیاوه‌کانی تری بووینه‌چه‌ته. نه‌و سه‌رده‌مه‌هه‌ر چیه‌کیان پینگوتبامایه‌به‌خۆشییه‌وه ده‌مکرد. له‌و سه‌رده‌مانه‌دا یه‌که‌مین که‌سم کوشته، دیاره‌نازانم گه‌ر له‌شهره‌کانی پیشوودا که‌س به‌گولله‌ی برنه‌وه‌که‌ی من کوژابیت یاخود نا، به‌لام یه‌که‌م که‌س که‌له‌نزیکه‌وه و پویه‌پوو کوشتبیتم ده‌گه‌پیتته‌وه بۆ نه‌و پۆژانه. من و ده‌یان چه‌کداری دیکه‌ی که یخوسره و ناغا له‌هه‌موو کون وکه‌له‌بریکی نیشتیماندا بۆسه‌مان داده‌نا، قافلله‌ی قاچاغچیه‌کانمان تالانده‌کرد، ریبواره‌کانمان پووتده‌کرده‌وه، ترومبیلمان

دهوهستان و موسافیره گانمان پووت و قووتده کرده وه و به ره لامانده کردن .
 یه که م که س کوشتم بازگانیکى ئالتون بوو، شه ویکی تاریک به ته نیا به
 خوی و سن کیلۆ خۆله وه له مارسیدسیکی سپییدا به ره و سنوور ده پۆی .
 ئالتونه که ی له شوینیکى تایبه تی ژیر کوشنه که دا شارده بووه وه . نه وکات
 مامۆستا «خه لیل هورمز» له گه لاماندا چه ته بوو، خۆشه ویسترین که سیک
 بوو تا نه وکات بینیبیتم، زۆر چه زی له پاره بوو، به لام زۆر پیاویکی
 به پیز و به ویقاریبوو، نه و دلنیا بوو که نه و پیاوه خۆلی ئالتونی پتیه .
 که سمان خه یالمان بو نه وه نه ده چوو که له ژیر کوشنه که دا بیت، که
 مامۆستا خه لیل هورمز دهستی برد بو ژیر کوشنه گان، بازگانه که له دواوه
 په لاماریدا، خه ریک بوو ده مانچه که له مامۆستا خه لیل هورمز بستینیت .
 من له ترساندا ته قه م لیکرد، به جوړیک ته قه م لیکرد وهخت بوو مامۆستا
 خه لیل هورمزش بکوژم، که به ناگاهاته وه و چاوم کرده وه بازگانه که به
 جووتیک چاوی سه رسامه وه سه ری خستبووه سه ر شانی مامۆستا خه لیل
 و خویته ده هینایه وه . مامۆستا خه لیل هورمز بو نه وه ی هه ست به ترس و
 په شیمانی نه که م گووتی «زۆر باشتکرد کوشنت، کوپی حیزه به شی خوی
 ژیاوه» . من زۆرم پیخۆشبوو که مامۆستا هورمز ئافه رینیکردم ... شه وانی
 دواتر له خۆشی و له ترسدا خه وم لینه ده که وت، نه و پۆژه که مامۆستا
 هورمزم پرگارکرد، نه و گووتی «هه قه ت بو ده که مه وه ... شتیکت فیژده که م،
 هه موو ژیانته سوودی لیببینیت» نه و فییری خوینده واری کردم . له و
 شه وه به دواوه به دریزایی پۆژ فییری نوسین و خویندنه وه ی ده کردم، که
 پاپه رین پوویدا من ته و او فییری خوینده واری بوویوم، به لام فییری ژیانیکى
 سه یریش بوویوم که دواتر به زحمه ت وازملیه نا، ژیانى چه ته یه ک له سه ر
 شه قامه گان ده وه ستیت و چاوه پوانى نیچیر ده کات . له دواى پاپه رینه وه
 هه موو شته گان به خیرایی گوپان، که یخوسره و ناغا به خیراییه کی سه یر
 بوو به پیشمه رگه ، به په له هه موو نه و په سمانه ی سووتان که له گه ل

سەرۆکدا گرتبوومان و په‌سمی تری له‌گه‌ڵ سەرۆکه تازەکاندا هه‌لواسی... سەرۆکه تازەکان له داوه‌ت و خواردن و گه‌پان و سه‌یران و خواردنه‌وه بێزارنه‌ده‌بوون، تا‌میکی مه‌ش‌ره‌ب خۆش‌بوون، که زۆر حه‌زیان له گۆرانی و سه‌فا و ناه‌ره‌ت و پێکه‌نین بوو. هه‌رگیز له‌وه نه‌ده‌چوون له شه‌پێکی دوور و درێژ هات‌بێت‌نه‌وه، به‌لکو له‌وه ده‌چوو له شاییه‌که‌وه گه‌پابێت‌نه‌وه و خۆیان بۆ شاییه‌کی تر نا‌ما‌ده‌بکه‌ن. که دواتر بووم به پیشمه‌رگه‌یه‌کی چالاک و له شه‌پی نا‌وخۆدا به‌ش‌داریم‌کرد، به‌و پوو‌خۆشییه‌ی سه‌ر‌کرده و مه‌سنوله‌کان سه‌رسام‌بووم. شتی‌ک له ژیا‌نی نه‌واندا هه‌بوو له ژیا‌نی ئێمه‌دا نه‌بوو، ئه‌ویش سه‌فای به‌رده‌وام بوو، که ده‌چووین بۆ شه‌پ‌نه‌وان نوکته‌یان ده‌گێ‌رپایه‌وه، که ده‌گه‌پایه‌وه نوکته‌یان ده‌گێ‌رپایه‌وه، که ده‌چوون بۆ ته‌عزێ له نا‌به‌ینی سو‌رده‌ته‌کاندا به‌چه‌رپه‌ چه‌رپ نوکته‌یان بۆ یه‌ک‌تر ده‌کرد. له سه‌نگه‌ره‌کاندا به‌بێ‌ته‌ل نوکته‌یان بۆ یه‌ک‌تر ده‌گواسته‌وه، که له کاتی شه‌پ‌دا لیژنه‌ی ئاشتی‌یان دروست‌ده‌کرد له پیش‌دا به تازەترین نوکته دانیش‌ت‌نه‌کانیان ده‌کرده‌وه... شتی‌ک وای له من کرد تی‌گه‌م هه‌موو شته‌کان تپوه‌ات و بێمانان. به‌لام من دواجار تی‌گه‌یشتم مرۆف بۆ‌ئه‌وه‌ی بتوانی‌ت شه‌ری‌کات ده‌بی‌ت زۆر پێ‌که‌نی‌ت.

ئێواره‌یه‌کیان چووم بۆ لای که‌یخوس‌ره‌و ئاغای سه‌دری ئه‌رحه‌می ده‌ستیم ما‌چ‌کردو گوتیم «به‌پێ‌ز هاتووم سو‌پاس‌تان‌بکه‌م، تۆ چه‌ند سا‌له من به‌خێ‌وده‌که‌یت، من با‌ری‌کی قورس بووم له سه‌ر شانی ئێ‌وه... ئیستا گه‌وره‌بووم و ده‌پۆم خۆم خۆم به‌خێ‌وده‌که‌م...». نازانم بۆ وام‌کرد، به‌لام هه‌سته‌ده‌که‌م ئه‌و هه‌موو نوکته‌نه‌ی له‌و دی‌وه‌خانه‌دا گو‌یم لی‌بوو کاری‌گه‌رییه‌کی گه‌وره‌یان هه‌بوو، ئه‌و کات ده‌می‌ک بوو ده‌مزان‌ی من پیا‌وی‌کی غه‌مگینم لی‌ده‌رده‌چی‌ت که هه‌زی به‌لایه‌نه تارێکه‌که‌ی ژیا‌نه... شتی‌ک له خوی‌ن‌م‌دا بوو وایده‌کرد هه‌زم له گریان بی‌ت. چی‌تر ته‌حه‌مولى ئه‌و هه‌موو نوکته‌یه‌م نه‌ده‌کرد که له دی‌وه‌خانه‌که‌ی که‌یخوس‌ره‌و ئاغای کو‌پی سو‌فیان ئاغادا

گویم لیده بوو. کاتیک له و ماله هاتمه ده ری زور خو شحال و ناسووده بووم، هستم به نازادیه کی گوره ده کرد، که له مالی نه و ناغایه هاتمه ده ری هرگیز نه چوومه وه، له ماوه ی چه ته یه تیدا پاره یه کی که مم کۆ کرد بووه وه که به خیرایی له ناو بازار و له سینما و نوکانی فیدیۆ و چیشتخانه کاندایه خه رجمکرد. که ئیواره یه کیان خۆم له هیزی پیشمه رگه دا ناو نو سکرده وه، به شی له فه یه کی چکۆلانه پاره م پیمابوو، له جیگایه ک دوا له فه م خوارد و گه پامه وه بۆ پیشمه رگایه تی و حه راسه تی دوور و دریز له ناو باران و به فرو په شه با و تاریکیدا. تاکه هاوړپیه کی راسته قینه م له و کاته دا خلیل هورمز بوو که یه که م کس بوو له گۆرینه وه ی پاره دا ده سستی خوی وه شاندا و نوکانیکی تایبه تی له ناوه راستی بازاردا کرده وه و بوو به ده وله مهنديکی گوره. وه ک خوی به پیکه نینه وه ده یگوت «ئیسواران که بۆرسه داخرا... وهره و ده رسی خۆمان ده خوینین». نه وکات من هر پوژتیک پشوم هه بایه دریزه م به وانه کانی خویندن و خویندنه وه ده دا. که سه ریاسی یه که م و محمه دی دلشوشه ده رکه وتن، من له کومه لیک نازاری پۆحی و ده رونی قوولدا ده ژيام. له راستیدا شتیکم نه بوو بۆی بژیم. بیرم له خۆکوشتن و ترهواتی تر زور ده کرده وه. که نه وان ده رکه وتن شتیکی ته واو نوئی هاته ژیانمه وه، یه که م دانیشتنی راسته قینه م له گه لیاندا ده رگای دونیایه کی تری لیکرده وه، له چایخانه یه کی بچوکدا نزیک سینمه ماکان یه کترمان بینی، پیشتر دوچار له گه ل محمه دی دلشوشه دا به ته له فون قسه مکرد بوو. نه و ئیواره یه که چووم بۆ نه و چایخانه چکۆلانه یه ته نیا بیرم له وه نه ده کرده وه خۆم بناسم، به لکو بیرم له وه ده کرده وه نه و دوو مرفه سهیره بناسم که چیرۆکیکی تریان ده رباره ی ژیان و ترهواته کانی رابوردووی من پیبوو. بهرله وه ی هیچ بلتین محمه دی دلشوشه گووتی «گرنگ نه وه یه هه ناره شوشه کان نه فه وتیت... هیچ شتیگ وه ک هه ناره شوشه کان گرنگ نییه». هیچیان ده رباره ی من نه ده زانی، من هرگیز

ناره زووی نهوم نه بووه به دوی نه پنی و تپوهات و شتی وادا بگه پیم، خوشییه کم له ناسینی خه لکدا نه ده بینی، مرؤف لای من شتیک نه بوو باوه پی پیبکه یت. من گومانی خراپم له هه موو که سیک هه بوو... تانه مرؤش وام، تاده مرم گومانی خراپم له هه موو که سیک هه یه. باوه پیم به و قسانه نییه تو له و کاسیتانه دا ده یکه یت، گویه مرؤف جوانه و نینسان باشه و قسه ی سه یروسه مه ری تر. من ته نیا باوه پیم به وانه هه بوو که مردن. له یه کم ئیواره وه ناوه کانمان به شکرد، نه ومان ناونا «سه ریاسی گه وره» و منیان ناونا سه ریاسی بچکوله. من به قه لاقهت و بالآ له و گه وره تر بووم، ده موچاویکی هیند مۆنم هه بوو پیته چوو به رده وام حه زم له شه پ و نه و فره ته نانه ی تر بییت. که نه و پۆژه ده ستمکرد به گریان که سیان باوه پیماننه ده کرد، نه م ده عبا مۆن و پوخسار گرزه ناوا له دلآ وه بگری. من نه و ئیواره یه دوو جار گریام، جاریک که هه ستمکرد ژیانم نه وه نده ناشیرینه ناتوانم پاسنگزیانه بیگتیره وه، جاریکی دیش که سه ریاسی گه وره باسی مندالی خوی کرد له سه ر مه رزه کان و له ناو ته رسی هیستری قاچاغییه کاند، باسی نه و پۆژه تپوهاتانه ی کرد که له مه یتهم ناچار بووه پیسای منداله بچوکه کانی تر پاکبکاته وه، قسه ی له شه وانی برسیتی کرد کاتیک نانی له مالان داوا کرده. نه و شه وه من دوو جار گریام. هر دوو جاره که ش سه ریاس ژیریده کرده وه.

گه ر نه و ئیواره یه دوو جار نه گریابامه یه له وانه بوو منیان ناونه نابایه سه ریاسی چکولانه یان سه رگزگل. هه ردوویکیان ده یانزانی من به ته واهو ته ی گه وره نه بووم. پیته چوو هه موومان یه ک ته مه نمان هه بییت، به لام من گه وره نه بوو بووم... نه وان ویستیان گه وره مبه کن و بیم به مرؤفیکی مه زن، به لام نه یان توانی.

تاده مرم نه و پۆژه م بیرناچیتته وه که دواه مین هه ناری دونیام تیا بینی. نه و کات که من بینیم نه وان میژوو یه کی درژیان له گه ل نه و دره خته دا

ھەبوو، چەندەھا شەو لە ژێردا خەوتبوون... شتیک ھەمیشە بەرەو ئەو درەختەى پادەکێشان. ناتوانم وەسفی دواھەمین ھەناری دونیات بۆبکەم، درەختیکى سەیربوو، تەنیا درەختى ھاوڕێتتى و ئاسوودەیی ئێمە نەبوو، بەلکو درەختى بینین و خەونەکانیش بوو. نەدیمی شازادە لەو یادا ئیلاھامى سەفەرە دوورودرێژەکانى خۆى بۆ دەھات، محەمەدى دڵشوشە لەو یادا لەھەندى نھێنى تێدەگەیشت، سەریاسى گەرە لەو یادا بیری لە شتەکان دەکردەو، ئەو لە ژێر دواھەمین ھەناری دونیا پالڤەکەوت و دەیگوت «بیر لە خۆم و شتەکان دەکەمەو». کەسمان نەماندەزانى «شتەکان» چیین؟ کە لە تروپى ھەنار دەگەرێنەو، سەریاس بەردەوام پێدەکەنى و قسەیدەکرد، زۆر لە قسەکانى وەک نەخشی بەرد و ابوون... موزەفەرى سوبەدەم ئیستا بێردەکەمەو و تێدەگەم تۆ بەرلەوێ بەگەرێتەو ئەو لە ژێر دواھەمین ھەناری دونیاو دەبیینت. ئیوارەپەکیان من و ئەو پێکەو سەرسامانە سەیری ئاسمانمان دەکرد، گووتى «پۆژیک لە پۆژان پیاویک لە سەحراو دیت... لە سەحراپەکی زۆر زۆر دوورەو... پیاویکى بێکەسە، نازانیت چى بکات و بچیت بۆ کوێ... باوھش بە ئێمەدا دەکات و دەلێت من باوکى ئێسەم... باوکى ھەمووتانم». نەدیمی شازادە ئەو کوێرەى تروھاتى دونیای نەبینبوو، دەیگوت «لە ژێر دواھەمین ھەناری دونیا... قسە قسەى من و تۆ نییە... قسەى مرۆف نییە... قسەى خودایە». ئەو لەو باوھەرەدا بوو کە خودا لە پوخسارى باوکیدا دەردەکەوێت و ئیلاھامى بۆ دینیت و پێدەلێت «وابکە و وامەکە». ھەر سێکیان چاوھەوانى ئەو بوون لە بن ئەو دارەدا پەيامیک و ئیلاھامیکى گرنگیان بۆ بێتەخوارەو ژانیان بگورپیت، بەلام ئیلاھامەکان ھەر بەقەد پووبەرى ژیانى پۆژانەى خۆیان بوو. لە ژێر ئەو درەختەدا سەریاس بپاریدایوو «سینەى کەژال» بکپیت. ئاھ... بوەستە موزەفەر دەزانیت «سینەى کەژال» چییە؟ عەرەبانە چکولە دەستیپەکەى خۆیتى کە بەبازاردا دەیگێرێ. لەو یادا بپاری دروستکردنى

”نه نجومه نی عه ره بانه کانی“ دابوو، له ویادا بریاری جه نگی دابوو له پیناوی هه موو ده ستگیره بچوک و منداله بیبه شه کانی بازارپدا، بریاری دابوو سیاست نه کات و له شه ری ناوخودا دوزمنی هه موو لایه ک بیته، نه و تکانامه یه ی داپشتبوو بۆ ده ستگیره کان که له پۆژه سه خته کاندانرخ زۆر زیاده نه کن، نه و نامۆزگاریبانه ی بۆ ده ستگیره کان نوسیبوو که نه گهر بازارگانه گهره کان نرخیان به رز کرده وه مانیان لئیکرن و شت نه کپن، وه حی دابووو شیرفرۆشه کان له هه ر په نجا قوتوویه ک شیر، قوتوویه ک بۆ منداله ئاواره کان جیابکه نه وه . نه و ده غیله یه ی دامه زاراندبوو بۆ کومه کی نه و ده ستگیرانه ی ترووشی زهره ری کوتوپر و گهره ده بوون، خه یالی نه وه که وتبووه سه ریبه وه سه ندیکایه کی مندالانی ده ستگیر دروستبکات، بییری له دروستکردنی قوتابخانه یه کی شه و کردبووه وه بۆ نه وانه ی له بهر نه داری له قوتابخانه ی پۆژ نه یانده خویند، نه ... چوزانم ... چوزانم، له ویادا ئیلهامی نه و شتانه و هه زار شتی تریشی بۆ هاتبوو که به منی ده گوت ”سه رگزل تۆ به ئاسانی تییا نناگه یته“.

هه میسه پیکه وه ده چووین بۆ بن دواهه مین هه ناری دونیا، بۆ مردن نه بیته نه ده بایه که سه به ته نیا بچینه بن نه و دره خته . نه دیمی شازاده له بهر کویری و سه ختی چیا که نه یده توانی به ته نیا بیته، نه وانسی تریش وا ریکه وتبوون هه رگیز به ته نیا نه یه ن، نه وه به شیک بوو له حیکمه تی په یوه ندی له گه ل دواهه مین هه ناری دونیادا که شازاده ده یگوت ”دره ختیکی خوداییه“، به لام من هیژمه دایه خۆم و ده مگوت ”دره ختی ئاواته کانی سه ر زه مینه“ . که وامده گوت هه موو چه پله یان بۆ لیده دام، چونکه من به ریکه وت قسه ی جوانم ده کرد، یه عنی قسه یه ک تپوهات نه بیته .

نه دیمی شازاده له و بنداره دا خه ونی به باوکییه وه ده بیینی، له ویادا ده خه وت و که هه لده ستا چیرۆکی دریزی له سه ر گه شته کانی باوکی له و

دیو مردنه وه ده گێزپایه وه ... له ویوه هه لده ستا و به کویری به ره و خاک و مهمله که تی سهیر سهیر ده پۆی و پاشماوه یه که به کۆمه لێک قسه و حیکایه تی سهیره وه ده گه پایه وه، باسی ئه و شارانه ی ده کرد که که سمان نه مانده زانی راستن یان درۆ، باسی که شتی نه فسانه یی ده کرد له شاری عاجباتیدا، ناوی ئه و شارانه ی پیاپۆیشه توه هه موومانی سه رسامده کرد «لاهور، زه نجبار، یه زد، کرمان، هیرات» ده یان شاری سهیره سیری تر که له بیرم نه ماون، له هه موو شوینیکی دونیادا به دوا ی بیناییدا ده گه را ... له یه کێک له وه گه شته دوورودرژانه ییدا له چیاکانی کوردستاندا، له ناوچه شاخاوییه زۆر زۆر دووره کان، له وه هه ریماندا که زۆر له ناوه وه ن، له گوندیکی چکۆله ی ناو چیاکاندا و له سه رکانی و ناویکی چکۆله «سه یید جه لالی شه مس» ده ناسیت که به شتی گرنگی نه ینی «سه ریاسه کانی» پییه . ئه، من ده زانم تو تا ئیستا به ته واوی چیرۆکی سه ریاسه کان نازانیت، من نامه ویت نازارتبده م، نامه ویت ویلبیت و بکه ویته ئه و چیاپانه، به لام سه ریاسه کان له من و سه ریاسی گه ورده دا کۆتاییان نایه ت، نه دیمی شازاده هه موو شتی که ده زانیت ... هه موو شتی که ... ئه و ده توانیت بتبات بو لای سه ی جه لالی شه مس، ئه و ده توانیت یارمه تیتبدا ت.

نا من ئه گه رچی زۆر له تروهاتی ژیا نم بیرچۆته وه، به لام هه رگیز دواه مین هه ناری دونیا م بیرنا چیته وه .

ئه و ئیواره یه ی منیا ن برد بو ژیر ئه و دره خته ئیواره یه کی به هاریوو، محمه دی دلشوشه و سه ریاس داوه تیا نکردین، ئه وان ده یان توانی جوانترین میوه و باشترین گوشتی بازا رپان ده سته که ویت، زۆر شانازیا ن به وه وه ده کرد که باشترین قه سابی بازا ر و چاکترین سه وزه فروشه کان ده ناسن . هه ردووکیان زۆر شانازیا ن به و جو ره تروهاتانه وه ده کرد . من که گه یه شته سه ر ئه و لووتکه سیحراوییه هه موو شتی که له بیرچوو ه وه، له ویوه ئاسمان

و زهوی دیمه نپکی تریان هه بوو، جیگایه ک بوو له خه وه وه نزیک بوو نهک له پاستی، ده زانی ئه وه یه عنی چی؟ یه عنی له وپوه ئاسه واری جهنگ، ئاسه واری ناخوشی، ئاسه واری پیری دیار نه بوو، له وپوه ته نیا بهک شت دیاریوو، هیمنی، جوانی، پووناکی. ئیمه چاومان ده بیینی و به ههسته کانمان ئه وه هه موو جیاوازییه مان له نیتوان دونیای ئه وه هه ناره و جیگاکانی ترده هه سته پیده کرد. به لام نه دیمی شازاده که کوپریکی مزه عیل بوو، به شیوه یه کی تر هه سستی به شته کان ده کرد، له به رنه وه ده یگوت «دره ختیکی خوداییه ... خودایی». ئه وه ئیواره یه که من دواه مین هه ناری دونیام بیینی، ماوه یه کی دریز قسه م بو نه کرا. من پووانی جاشایه تی و چه ته یه تی زور له ناو شاخ و سروشت و پیده شتی نازاددا ژیا بووم، به لام جوانی ئه وه جیگایه شتیکی تریوو، شتیکی قسه ی له گه ل ده کردیت ... له قوولایی پوختدا سه دایه ک دروسته بوو به ره و جیگای تر بانگیده کردیت. یه که م ئیواره دلشوشه ده سته پیده م لم و گووتی «سوبجده می چکولانه ... ده زانی بو ئه م شوینه به وجوره مروف سه رسامده کات؟». گووتم «نا ... نازانم ... باوه پت بیت ... نازانم ... ئه وه نده ده زانم سه رسام ... من عه قلم وه ک تو ئیشناکات». دلشوشه که میک تیده فکری و سه ری به رزه کرده وه و ده یگوت «له به رنه وه ی مروف لیترده هه سته کات، ژیان ده کریت جوریکی تر بیت. دواه مین هه نار ئه وه دره خته یه که پیمده لیت ژیان ده کریت جوریکی تر بیت، ده کریت له دونیایه کی پووناک و ساف و بیگرده بژین ... ئه م دره خته شتیکی ئیلهامان ده داتن، ئیلهام و هیچی تر». هه لده ستایه سه ریپ و وه ک بانگ له یه کیکی دووربکات ده یگوت «ئیلهام ... ئیلهام ... ئیلهام». به ئه سپایی له شوینی خوی داده نیشته وه وه ده یگوت «من، من ئه م دره خته م دروستکرد ... من یه که مجار به م هاو پریانم گووت ئیمه پئویستیمان به دره ختیکی هه یه، دره ختی خومان بیت ... دره ختی برایه تیمان بیت». ئه وه ئیواره یه سه ریاسی مه زن له بن دره خته که دا

خه ریکی ته ماته قاشکردن و جاجک دروستکردن و پل پلکردنی
 گۆشته که بوو. زووزوو قسه کانی پیده بپین و گۆشته که ی به رزده کرده وه و
 ده یگوت «سهیری نهرمه یه کی چند جوانه». نه دیم که هر به «کویره ی
 مه لعون» بانگمانده کرد، ناگای له هه موو قسه کانمان بوو. نه وه به دهنگی
 به رز گووتی «نه وه درهختی منه، درهختی باوکه، درهختی نه سیمی
 سازاده یه که باپیری له کۆشکی په هله و بیه کاندای پالوانی زۆرخانه بووه...
 شاهه نشای ئیران نازناوی سازاده ی داوه تی، نه م نازناوه به منه وه یه
 دیاری شاهه نشای ئیرانه، نه وه نه م ناوه ی داوه به خیزانه که مان... ده لاین
 له و پۆژه وه که نه و نازناوه مان وه رگرتووه، زهرعاتمان نه هاتۆته وشکی،
 هه یوانمان سن قاتی هه یوانی تر شیریداوه...». من قسه کانیم پیده بپری،
 ده بایه به رده وام قسه ی پیبپریت، چونکه نه گه ر پیتنه بربایه تا ده خوت
 قسه یده کرد. من ده مگوت «کویره ی مه لعون... تا قه تم نییه گوئی له
 تپوهاتی تو بگرم. من ته نیا به قسه ی نه م کوپه دلمده کرتسه وه...».
 نه دیمی سازاده کویره یکی بیسه رم بوو، له بیرمنایه له که سینک زویربوو بیت،
 وه ک محمه دی دلشوشه نه بوو که نازکی دلی منی ویزانده کرد، منی
 ده کوشت. نه وه ئیواره یه محمه دی دلشوشه ده ستیکرده ملی نه دیمی
 سازاده و گووتی «نه دیم راسته کات، نه مه درهختی سازاده کانه... به لام
 نه مه به ته نیا درهختی تو نییه، نه مه ده بیت درهختی هه موومان بیت،
 چونکه کاتیک باوکیک له باوکه کان درهختیک ده پوینیت به ته نیا بو
 کوپه که ی خوی نارپوینیت، باوکی راسته قینه بو هه موو کوپه کانی دونیا
 شت ده چینیت... بو هه موو نه وانهی له دوی خوی دین... نه سیمی
 سازاده ش زانیویتی تو به ته نیا ناگه یته نه م لووتکه یه، ده بیت یه کیکی
 تر ده ستت بگریت، زانیویتی نه وه ی له گه ل تو شدا دیت، ناواتیکی له
 دلدایه، حه زی له شتیکه و مرادیکی هه یه... که نه وه هاتۆته نه م جیگایه
 تیگه یشتووه لیره وه ئینسان باشتر ده توانیت بیریکاته وه و خو به

شتیکی باشتره‌وه ببینیت، نا واه‌زانه من زور بیرم له و ساته نه‌کردۆته‌وه که نه‌سیمی شازاده به‌م شاخه‌دا سرکه‌وتوو و ئه‌م دره‌خته‌ی لی‌ره‌دا چاندوو، من شه‌وه‌های شه‌و بیرم لیکردۆته‌وه. ده‌زانم نه‌سیمی شازاده ئه‌و ده‌ستگرتنه‌ی به‌لاوه گرنگ بووه، شه‌وه‌ی به‌لاوه گرنگ بووه که «نه‌دیم» به‌ته‌نیا ناگاته‌سه‌ر ئه‌م شاخه، واته‌ ده‌بیت به‌کیکی تر ده‌ستی‌بگرت، هر به‌کیکی‌ش که له خۆی بوورد و تا سه‌ر ئه‌م لووتکه‌به‌ ده‌ستی نه‌دیمی به‌رنه‌دا، ئیدی ده‌بیته‌ برای، ده‌بیت هه‌موو جارێک ده‌ستی‌بگرت، ده‌بیت ئه‌ویش و نه‌دیمیش له برایه‌تییه‌کی که‌وره‌دا بن تا بتوانیت هه‌موو جارێک ده‌ستی هاوڕێ کوێره‌که‌ی به‌رنه‌دا... ئیده‌گه‌یت... شه‌وه‌ی لای نه‌سیمی شازاده گرنگ بووه ئه‌و به‌کتر به‌رنه‌دانه بووه... بۆیه ئه‌م دره‌خته‌ی لی‌ره‌دا چاندوو تا ده‌ستی به‌ک بگرین و پێگاکان بۆیه‌کتر ئاسانبکه‌ین... نه‌سیم ئه‌م دره‌خته‌ی بۆ هه‌موومان چاندوو... منت مردبێ و تۆم نه‌مردبیت... بۆیه پیتده‌لیم ئه‌م دره‌خته دره‌ختی ئیله‌هامه، چونکه ئیمه هر چوارمان له سه‌رده‌می کۆتایی برایه‌تیدا ده‌ژین... له‌سه‌رده‌میکی وادا، ئه‌م دره‌خته ئیله‌هامی برایه‌تییه‌کی پاکی به‌ ئیمه‌دا». هه‌میشه که قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کردم، به‌وجۆره کۆتایی پیده‌هینا، به‌ چاوه قوول و غه‌باره‌کانییه‌وه ده‌یگوت «منت مردبم و تۆم نه‌مردبیت».

ئه‌و پۆزه‌ی که ئیمه له بن دواه‌مین هه‌ناری دونیادا بووین هیشتا شه‌ری ناوخۆ ده‌ستی پینه‌کردبوو، به‌لام ئه‌و وه‌کو غه‌یب بخوینیته‌وه، ده‌یگوت «ئیس‌تا سه‌رده‌می کۆتایی برایه‌تییه... منت هه‌لاهه‌لابم و تۆم سه‌لامه‌ت بیت... هه‌موو ئه‌م ناشتی و شتانه درۆیه، ئیمه ده‌بیت به‌ راستی بیه‌ن به‌برای به‌ک... ئه‌م دره‌خته بکه‌ین به‌شاهید، سویندیک بخوین که تا ده‌مرین کۆمه‌کی به‌کتر ده‌که‌ین، شه‌ره‌کان له‌یه‌کترمان جیاناکه‌نه‌وه... سویندیک زه‌مین و زه‌مان یادی نه‌کات، ئه‌گینا سه‌رده‌میک به‌پۆه‌یه‌ه‌ براكان وه‌ک سه‌گ ده‌که‌ونه گیانی به‌کتر». ئه‌و خه‌یالی په‌یمانکی که‌وره

کەوتبوو ھەری، کە ناویدە نا «پەیمانی ئیمە». من سەرھتا نەمدەزانی پەیمانی ئیمە بەتەواوەتی چییە. ئەو شەو ھەر چوارمان پەیمانیکمان نوسی و بە خوینی خۆمان مۆرمانکرد، کە ھەتاھەتایە ھاوڕێ و دۆست و برای ھەمیشەیی یەکبێن و ھەتا دەمرین یارمەتی یەکتەر بدەین، لە پۆژە ناخۆشەکاندا، لە جەنگ و لێقەومانەکاندا دەستی یەکبگیرین. خودایە چەندە جوان باسی مردنی دەکرد، ئەو ھەموو سالاھە من لەناو جەنگ و پیاوانی شەرکەردا ژیا و کەسە نەبینی لەو جوانتر باسی مردن بکات. ئەو ھەموو سالاھە من سەرۆکارم لەگەڵ ئەواندا بوو کە بەردەوام لەگەڵ مردندا خەریکن، بەلام کەس وەک دلشوشە نەیدەزانی قسە لە مردن و سەرسامییەکانی بکات. ئەو کات چوار گەنج بووین نەماندەزانی چیمان لێدیت. ئەو شەو سویندمانخوارد کە بەرامبەر دونیا ئالای برابرییەتی خۆمان بەرزەکەینەو، ئەو شەو نەماندەزانی چون ئەو پەیمانە بیویست و دەسلاتی خۆمان تیکەدەشکیت. موزەفەری سووچدەم من ئەمپۆ لەم زیندانە تاریکەو ئەو درەختە ناودەتیم «ھەناری دواھەمین برابرییەتی دونیا... نا، نا تپوھات نەبوو، تاکە شتێک بوو لە ژیانی مندا تپوھات نەبوو، ژیانی من ھەمووی تپوھات بوو، ئەو درەختە نەبیت کە وەک جوانترین و موبارەکترین شتی من دەمیتیتەو، من کە نەمتوانی مانا قوولەکانی ئەو پەیمانە تییگەم کە شەویک مۆرکرد و لەگەڵ ئەو سێ برا ئەبەدیەدا خستمانە ناو قوتوویەکی زیو و لە بن ئەو داردا بۆ ھەتاھەتایە ھەلمانگرت.

ئەو پۆژەیی شەری ناوخوا دەستپێکرد من بە خۆم و تفاقیی جەنگەو خۆمکرد بە بوراقد، خۆم وەک دوا شیریی ھیندوستان دەھاتە بەرچا، بۆنی باروتی ئەو «ئار. بی. جی» انەم لێدەھات کە تەقاندبووم. لە بوراق چیرۆکی شەپەکانم بەو ھەموو درۆیەو گێپرایەو، دلشوشە بە ناومیدیەو کەو تەماشایکردم کە لەیادمانچیتەو. شەوی کە لەو بارە چکۆلەیدا پیکەو

بیره مان ده خوارده وه، دلشوشه گووتی «تو ئه و په یمانه مانت شکاند... تو حورمه تت بو ئه و په یمانه دانه نا... من گالته ت له گه ل ناکه م. ئه وه ی برای ئیمه بیت، ده بیت برای هه موو که سیکی تریش بیت، که س نازار نه دات» یه که مجاریوو و تورپه و بیتاقه ت بیبینم، پیشتر هه ستمده کرد منی زور خوشده ویت و لیم تورپه نابیت. هه موو جاریک پییده گووتم «سه رگزگل تو ئه و هه موو ساله له کوئی بوویت، بو زووتر داوای ئه و گورانییه ی کامکاره کانت نه کرد». من ئه و پوژه نه مده زانی چیم کردووه. محمه دی دلشوشه ده یگووت «ئه وه ی په یمانی برابه تیه که مۆربکات، چون ده چیت بو شه پ، چون، خه لکیک نازارده دا که نایانناسیت... به قسه ی کئ واده کات؟ به قسه ی سه رکرده کان؟... ناخر سه رکرده کان نازانن برابه تی چییه».

ئو دواهه مین هه ناری دونیای وه ک درهختی خوشه ویستی زیان ته ماشاده کرد... زیانیکی ساف و بیتهینی و بیگه رد.

به قسه ی ئه و له حیزب هاتمه ده ری و چه که که م دانا. له پوژانی یه که می ئه و شه په دا که هه موو دونیا ده پاراپیه وه کۆتاییبیت، ئیمه زوووو ده جووین بو ژیر دواهه مین هه ناری دونیا و له ویدا بیرمان له زیانی خۆمان ده کرده وه. له و پوژانه دا من و سه ریاس هه ناره کانمان داده نا و تییراده ماین. دوو هه ناری شوشه که هه ناری برابه تیه کی گه وره بوو، به زمانده کرده وه و ده مانگووت «خودایه، ئه ی خاوه نی ئه رزو ناسمان، بو خاتری ئه م هه ناره جوانانه، شه پ کۆتایی پیبیت»... دوعایه ک ئیستا تیده گه م چ ناواتیکی پوچ، به لام گه وره بوو.

کاسیتی چواره‌م

سه‌عات یازدهی پێش‌نیوه‌پۆ بوو دۆفۆش‌ه‌کان پێیان‌گوت‌م سه‌ریاسی سو‌ب‌خ‌ده‌م مر‌د‌وه‌ .

که‌ ئه‌و کوز‌را پێکه‌وه‌ قسه‌مان نه‌بوو، هه‌ردوو‌ک‌مان چاوه‌پ‌وانی ئه‌وه‌مان ده‌کرد نه‌دیمی شازاده‌ بێته‌وه‌ و ئاشته‌مان‌ب‌کاته‌وه‌ . دوا‌ی مر‌د‌نی د‌ل‌ش‌وشه‌ هه‌ردوو‌ک‌مان بیری دوا‌هه‌مین دره‌ختی دوتیا‌مان ده‌کرد، بیری ئه‌و لووتکه‌یه‌مان ده‌کرد، بیری ئه‌و ساتانه‌ی به‌ پاس‌تی تامی ژیا‌ن و هاو‌پێتی و برایه‌تی‌مان تیا‌کرد‌بوو .

دوا‌ی ناسینی بۆ خوشکه‌ سپیبه‌کان من حاشام لێ‌کرد، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئیواره‌یه‌ک هات و ده‌ستیکرده‌ ملم و گووتی «من له‌گه‌ڵ ئه‌و کچانه‌دا په‌یمانی برایه‌تی‌م مۆر‌کرد‌وه‌» . ئیتر من ده‌هری بووم . من رق‌م له‌ خوشکه‌ سپیبه‌کانه‌، ئه‌و پاس‌تیانه‌ی دواتر ده‌ریاره‌ی مر‌د‌نی د‌ل‌ش‌وشه‌ بۆم ده‌رکه‌وت هیچی له‌و رقه‌ی من له‌وان نه‌گۆپی . شه‌ویکی هاوین له‌و گۆره‌پانه‌دا بینیم‌ن که‌ هه‌ندێ له‌ ده‌ستگێه‌کان تیا‌ده‌خه‌وت‌ن ... شه‌ویک بوو هات‌بووم هه‌ندێک شت بۆ سه‌ریاس بگێر‌مه‌وه‌، له‌ دووره‌وه‌ گویم له‌ گۆرانیبه‌کی خۆش بوو، کورانی عه‌ره‌بان‌ه‌م بینی چواره‌شقی له‌سه‌ر زه‌ویبه‌که‌ دانیش‌توون و چه‌په‌ساون، هه‌ردوو خوشکه‌ سپیبه‌که‌ له‌سه‌ر دوو ته‌پله‌کی چاخانه‌ دانیش‌ت‌بوون و گۆرانییان ده‌گووت . که‌ گۆرانیبه‌که‌ یان ته‌واو‌کرد له‌سه‌رخۆ هه‌ستان و به‌و نیگا سارد‌وس‌ر‌پانه‌ی خۆیا‌نه‌وه‌، به‌ پرۆفیسۆری شه‌وه‌ تاریکه‌کانمانیان گووت «بمانگه‌ینه‌وه‌ ماله‌وه‌» . مارشال به‌ حورمه‌تی برایه‌که‌وه‌ که‌ شه‌رمیکی ته‌واو له‌ خوشکه‌کانی بکات، گووتی «سه‌رچاو، هه‌ر ئیستا ده‌تانگه‌ینم» . من ئه‌و شه‌وه‌ هات‌بووم قسه‌ی زۆرم پێ‌بوو . به‌ سه‌ریاسم گووت «مه‌رۆ، من هه‌زار حیکایه‌ت زیاترم پێیه‌ ...

هه زارى چى، سه ده هزار حيكايه تى تازه شم پييه ... يهك دونيا شتى عه جايه ب هيه به بۆت باسبگه م". زۆريه ي شهو كه پيگه وه داده نيشتين باسى دلشوشه و چيروك و قسه كانيمان ده كرد، يهكى ويته يه كى نه و له جزدانه كه ماندا بوو. نه و پۆژه ده مويست وابكه م سه رياس له گه ل نه و دوو خوشكه دا نه پروات و به جيمبه يلايت. به لام نه و گووتى «سه رياس، خو نه مشه و دواه مين شهوى دونيا نييه، كاتيكي تر نه و شتانه م بو باسبگه، كاتيكي تر».

نه و شهوه دواه مين شهوى هاوړي تيمان بوو. پۆژى دوا نه وه قسه م له گه لدا نه كرد، چه ندين جار هات و ده ستيكرده ملم و ماچي كردم، من قسه م له گه لدا نه كرد. ليتى ناشارمه وه كه حه زمه كرد بيكوژم، حه زمه كرد كو تاييهك بو هه موو نه و چيروكه دانيم و من وهك تاكه سه رياسيك له سه ر زهوى بژيم، نه و كات هيشتا نه ديمي شازاده نه هاتبووه وه، هيچم له وه نه ده زانى كه نه و ناسه وارى ترى له چياكان دۆزيوه ته وه، نه ديمي شازاده زۆر درهنگ دواى مردنى سه رياس و دلشوشه گه رايه وه ... زۆر درهنگ ... كاتيكي گه رايه وه هيچ شتيك سوودى نه بوو. له و نيوه نده دا دواى بينينى سه يد جه لالى شه مس ئيواره يهك گه راپبووه وه و شارى به دواى من و مارشالدا ته يكر دبوو، كه سماني نه دۆزيبووه وه، دوا جار هه موو چيروكه كه ي بو محمه دى دلشوشه گيراپبووه وه. نه ديمي شازاده له سه ر پيگاي خويدا بو گه شته دووره كانى ترى خو ره لات هاتبوو، تا شتيكمان پيلايت و بپروات ... ده بايه به يانى له گه ل هه ندي ناسياوى خويدا له بيكاييكي توو تادا بچيت بو نه وديو سنوور، به شانازييه وه هه موو نه پينييه كانى خوئ خستبووه به رده ستى محمه دى دلشوشه . پۆژيكي به ر له ئيواره ي لافاوه كان دلشوشه بيئساگا له مردنى ناكاوى خوئ وهك شادمانترين كه سى دونيا، به ده م گوراني گووتن و ياري كردن به كليله كانه وه ده چيت بو لاي پرؤفيسورى شه وه تاريكه كانمان، بيئه وه ي هيچى لادبركي نييت،

داوای لیدھکات بۆ یهک پۆژ ھەنارە شوشەکی خۆی بداتس و پێیدەلێت «خەریکە نەینییەکی گەرە دەدۆزمەو، جارێ ھیچت پێتالێم، تا دلنیانەبم». کە دەپوات ھێندە کامەرانی، ھێندە دلخۆشە، ھێندە بە سەفا و قاقایە مارشال سەریدەسوپمیت، ئەو دواھەمین یەکتەر بینینی مارشال و محەمەدی دلخۆشەییە. ئەو ئیوارەییە کە دلخۆشە دەپوات بەتەمای بینینی توحفەفرۆشێکە... توحفەفرۆشێک کە ھەرگیز نایبینیت.

ئەو مەزەفەری سووچدەم چیت پێتالێم... چس؟ من لێرەو ناتوانم یارمەتیتبەدەم... لە شەوی تاریک و پەرتوھاتی ئەم زیندانەو... ناتوانم کۆمەکتبکەم. من کە ھەموو شتێکم زانی، ئارەزوویەکم نەبوو بۆ بیرکردنەو... ئەوکات من تەم لە ناوھەکی خۆم دەکرد... دواي ئەو ھەموو ماوہ درێژە نەدیمی شارادە گەراپەو و منی لە کاتی واجبدا لە یەکیک لە سەنگەرەکانی شەپدا دۆزیبەو. پێمگوت «من تەواو... ئەو پۆزانەم لە بیر خۆم بردۆتەو... میزدەکم بە تۆ و بە دواھەمین ھناری دونیا و ئەم حیکایەتانەشدا... من ناوم سەریاسی سووچدەم نییە... من ناوم ھیچ نییە... سەیرکە... من بۆ ئەم تەنگەیی سەرشانم دەژیم... ھەستەو ئەم تروھاتانەم لێدووڕبخەرەو... ھەستەو بەر لەوہی میزیکەم بەو چاوە کوێرانەتدا، بپۆو با نەتبینمەو...».

... ئەو ھەموو شتێک دەزانیت... ئەو دەتوانیت یارمەتیت بدات... ئەو.

موزەفەری سووچدەم، دەبیت ھەندێجار کاسیتەکە بکوژینمەو و بگریم. سەعات یازدەیی پاشنیوہ پۆ بوو پێیانگوتم سەریاسی سووچدەم مردووە. کەسێک نییە سەریاسی ناسیبیت و یەکسەر باوہری بە خەبەرە کە کردبیت. کەسێک ناناسم لەوانەیی پۆژی دواتر ھەوآلە کەیان بیست، باوہریان پێکردبیت، حیکایەتێکی سەیر و بێمانابوو، من تا ئێستاش باوہری پێناکەم. ئێستاش ئیوارەیی پووداوەکم لەبیرە، من گێزانە بە بازاردا

ده‌سوپامه‌وه، چایخانه‌یه‌کی چکولانه‌ه‌یه ده‌که‌وِیته‌ ناوه‌پراستی‌ شاره‌وه، شوینیکه‌ ئه‌وانه‌ی پاییزان‌‌ه‌ه‌زبان‌ له‌ هه‌تاوه‌ لئیداده‌نیشن... منیش که‌سِیکم پاییزان‌‌ه‌ه‌زم له‌ هه‌تاوه‌ . ئاگام له‌ ده‌ستپیکردنی‌ هه‌راوزه‌نای‌ ناو‌ بازار‌ بوو، له‌و‌ بالکۆنه‌ چکۆله‌یه‌وه‌ له‌سه‌ر‌ کورسییه‌ک‌ دانیشتبووم و‌ دۆندرمه‌ له‌سه‌ر‌ دۆندرمه‌ ده‌مخوارد و‌ پئیده‌که‌نیم... ئه‌و‌ کات‌ نوو‌ مانگ‌ بوو له‌گه‌ل‌ سووبده‌می‌ گه‌وره‌دا‌ قسم‌ نه‌بوو. له‌به‌ر‌ هه‌تاوه‌که‌ خۆم‌ کردبووه‌وه‌ و‌ له‌ بالکۆنه‌که‌وه‌ ته‌ماشای‌ هه‌راوزه‌نای‌ ده‌ستگیره‌کانم‌ ده‌کرد، که‌ بوو‌ به‌ ته‌قه‌ من‌ قاقا‌ پئیده‌که‌نیم، که‌ سه‌دان‌ ده‌ستگیره‌ه‌ه‌ه‌بانه‌کانیان‌ جیه‌یشت و‌ چوون‌ بۆ‌ سه‌ره‌وه‌ به‌ره‌و‌ پووی‌ ته‌قه‌کان، من‌ بیزار و‌ که‌نه‌فته‌ له‌و‌ بالکۆنه‌ هاتمه‌خواری و‌ له‌ هه‌موو‌ ئه‌و‌ هه‌راو‌ هاوار‌ هاواره‌ دوورکه‌وتمه‌وه‌ و‌ داگه‌پام‌ بۆ‌ دوکانیکی‌ فیدیۆ، له‌و‌ دوکانانه‌ی‌ فلیمی‌ خراب و‌ شتی‌ وا‌ لئیده‌ده‌ن، تا‌ شه‌و‌ دره‌نگ‌ له‌و‌ئێ‌ ته‌ماشای‌ تپوهاتم‌ ده‌کرد و‌ خه‌فته‌م‌ ده‌خوارد. که‌ شه‌و‌ گه‌پامه‌وه‌ و‌ سه‌یری‌ ئه‌ستیره‌کانم‌ کرد، تیگه‌یشتم‌ شتیکی‌ گه‌وره‌ پوویداوه‌، ده‌ستم‌ له‌ هه‌ناره‌ شوشه‌که‌ی‌ گیرفانم‌ دا، هه‌ستم‌کرد‌ خوینسی‌ پتویه‌، دانیام‌ خوینسی‌ پتویه‌بوو، له‌به‌ر‌ ئه‌ستیره‌کان‌ سه‌یری‌ ده‌ستی‌ خۆم‌ کرد هه‌مووی‌ خوین بوو، سه‌یری‌ هه‌ناره‌که‌م‌ کرد هه‌مووی‌ خوین بوو، که‌ ده‌گه‌یشتمه‌ به‌ر‌ پووناکییه‌کان و‌ ته‌ماشامده‌کرده‌وه‌ هیچم‌ نه‌ده‌بینی، که‌ ده‌چوومه‌وه‌ تاریکیه‌که‌ دیسانه‌وه‌ هه‌موو‌ گیانم‌ ده‌بووه‌وه‌ به‌ خوین. که‌ گه‌پامه‌وه‌ بۆ‌ ژوره‌که‌م‌، هه‌ستیکی‌ سه‌یرم‌ هه‌بوو‌ که‌ خه‌لتانی‌ خوینم. ژوره‌که‌م‌ که‌سی‌ لئینه‌بوو، ئه‌وکات‌ شه‌ریفی‌ په‌پوله‌ ماوه‌یه‌ک‌ بوو‌ چووبوو بۆ‌ دیمه‌شق و‌ خۆم‌ به‌ته‌نیا‌ له‌و‌ ژوره‌دا‌ ده‌ژيام. به‌وه‌سته‌وه‌ که‌ نوقمی‌ خویناوم‌ خه‌وم‌ لیکه‌وت، به‌ درژایی‌ شه‌و‌ ده‌کوژرام و‌ زیندووده‌بوومه‌وه‌، به‌ درژایی‌ شه‌و‌ خوینم‌ له‌به‌ر‌ ده‌پۆی‌ و‌ راده‌چله‌کیم، گلۆپه‌که‌م‌ داده‌گیرساند و‌ ته‌ماشای‌ خۆم‌ ده‌کرد و‌ ده‌چوومه‌وه‌ ناو‌ جیگا. به‌یانیه‌کی‌ زوو‌ له‌ مال‌ چوومه‌ده‌ری، وه‌ک‌ ئه‌وه‌بوو‌ له‌و‌ خولیا‌ی‌ خوینه‌ پابکه‌م‌ که‌ به‌درژایی‌ شه‌و‌

بە دوامەوہ بوو، ھەنارە شوشەکەم لە مائەوہ بە جێھێشت و ھەستەدە کرد
خوێنی لە بەردە پروات.

سەعات یازدەھێ بە یانی زانیم کە سەریاس کوژراوہ .

پەرداخیەک دۆم لە دۆفروۆشیک کەری و لیمپرسی «دۆکەت بۆ سارد
نییە؟». گووتی «ئێستا دەستمان کردووە بە ئیش، لە بە یانی زوو وە
لە سەر قەبری مارشال بووین، ھەموو ھەموو بازار لەوێ بووین... دوتینی
پۆلیسەکان کوشتیان». من پەرداخی دۆکەم لە دەست کەوتە خواروہ،
وہک ھەمان ئو بە یانییەھێ ھەوآلی مردنی محەمەدی دلشوشەیان ھینا و
من کتری ئاوہکەم لە دەست کەوتە خوارێ. یەکەمجار باوہریم بە و مندالە
نە کرد، ھەموو دۆفروۆشەکانی تر ھەوآلە کە یان لە نوکەوہ پێگوتەوہ و من
وہک شیت دەمگوت «شتی وانییە... شتی وانییە». لە ھەموو بازاریم
پرسی، لە جگەرە فروۆشەکان، لە شیرفروۆشەکان، لە ئاوینە فروۆشەکان، لە
ماسی فروۆشەکان ھەموویان کۆی چیرۆکە کە یان بە ورد و درشتییەوہ بۆ
گێڕامەوہ، بردیانمە سەر شوینی مردنە کەھێ، خوینە کە یان نیشاندام کە تا
ئەو کات پاکنە کرابووہ وە. ھەموویان مارشالیان دەناسی و دەگریان بۆی.
بە ھینمی، چیرۆکە کە یان دەگێڕایە و ھەو فرمیتسک بە چاویانەوہ بوو، منیان
نە دەناسی، بە لام لە خەفەتدا، لە ھەسرەتدا، لە ویستی ئەوہ دا شتیک
بکەن ئەو ئازارەیان ھێوریکاتەوہ باوہ شیان پیادە کردم و ماچیاندە کردم.
من جار بە دوای جار دەمقیراندو دەمگوت «دروۆیە، درۆ، ئێوہ ھەمووتان
دروۆزن...». ھەموویانم بە جێھێشت، یەکیەک دەستیگرتم و گووتی «وہرە
بتبەم بۆ مزگەوتی پرسەکە». من باوہریم بە پرسە و شتی وانەبوو،
باوہریم بە وانە نەبوو دوو پۆژ لە سەر کورسی پەق و تەق دادەنیشن و ئاو
و شتی وا دەخۆنەوہ و دوایی دەچن بۆ سێوخواردن لە مآلیک و ئەوہش
ناو دەننن پرسە... ھەموو ئەو شتانە لای من تپوہات بوون، من باوہریم
بە گریانی زۆر، بە قورپیتوان، بە خۆبریندارکردن و خۆلێدان و ئەو شتانەھێ

ترهه بوو. ئه و پۆزه چوومه کوچیه کی خالییه وه و دهستمکرد به گریان، نا دهستمکرد به گریان، به لکو سه رمدهدا به دیواره کهدا، تا ده متوانی سه رمدهدا به دیواری به ردینی مالتیکدا، تا هه موو گیانم ده بوو به خوین. ده مگوت «بۆ به دبه ختی وهک من نامرم و تو ده مریت... بۆ جانه وه ری وهک من ده ژئی و تو ده مریت.... بۆ مالتویرانی وهک من ناکوژئی و تو ده کوژئییت؟». به و نازارانه وه خۆم ده که یانده ماله وه، به دریزای پینگا وهک شیت هاوارمه کرد، هه رده ختیکم ده بینی سه رم پیاده دا، هه ر دیواریکم ده بینی سه رم پیاده دا، چنگم ده کرد به خۆلی هه موو کوچه کانددا و ده مدها به ده موچاومدها. هاوارم له خۆم ده کرد «سه ریاس به ته نیا مایته وه، کوپی قه حبه به ته نیا مایته وه... وهک ئه وه ی هیچ نه بوو بیت... هیچ». ئه و هه ناره شوشه یه م هه لده گرت و ده مدها به دیواره کانددا و نه ده شکا، ده مخسته ژیر قاچمه وه و نه ده شکا. ئیدی ئه وه کوژیاسی هه موو شته کان بوو... ئه وه دواهه مین پۆژی ژیانی من بوو.

له دوا ی مردنی سه ریاسی سو بجه ده وه، منیش مردم...

دوا ی ئه وه سئ جار نه دیمی شازاده م ده رکرد و ئه و ده که پایه وه، هه رجاره ی به شیکی له باقی ئه م چیرۆکه بۆ ده گتپامه وه. هه موو کات له کاتی واجیدا ده رده که وت، من له شوینی خۆمدها پاسه وانی شه و و باران و په شه بام ده کرد و ئه و کویره به خۆی و گۆچانه شه ی تانییه که یه وه ده هات و ده یگوت «سه ریاس ده رمه که، من نه ئینی گه وره م پییه... واده که م له هه موو شتیگ تییگه ییت... ده بییت من و تو ئه م ته لیسه شه شیبکه ینه وه... من و تو ئه و نه ئینییه ناشکرابه کین که ئه وان نه یان توانی». من رقم لیتیوو، چیتر نه مده ویست که س ئه و ژیا نه ی جارنم بیرخاته وه... شه ویکی تاریک و شه سته باران هات و من پیمگوت «کویره ی سه گ بۆ وازم لیتنا هی تیت، نابینیت له م بارانه دا بووم به پاسه وانی هیچ، نابینی حه راسه تی به رد و

دار و ڪه لاوه ده گرم... نابینیت، ئیتر چیت ده ویت و بۆ وازم لیتاھینیت.“
 ٺو به خۆی و چه تریکه وه هاتبوو و له بارانه که دا ده یقیراند «سهریاس،
 سه رگزل، تۆ هیچ نازانیت... تۆ به تهنیا نیت... جگه له مارشال،
 خه لکی تر هیه... سهریاسی تر هیه... ژیانسی تر هیه... نهینسی تر
 هیه... تۆ چیت... تۆ ده زانیت به س خۆت هیت... واده زانی که
 مارشالی شه وه تاریکه کانمان مرد ئیتر ئه م به سه رها ته ته واده بییت...
 واده زانی دونیا کوتایسی پیدیت... تۆ که یفی خۆته ده توانیت نهینسی خۆت
 له گه ل خۆتا بیهیته قه بره که ته وه... ده توانیت بلئیت من نامه ویت بزانه
 من کیم... تۆ که یفی خۆته به جه هه نه م... ده توانیت بلئیت من وه ک
 سه گ ده ژیم، با وه پم به مه لایکه ت و شتی وا نییه، ده توانیت تا ده توپیت
 لووتی خۆت له قوونی سه گ بخشینیت... به لام ده زانم ده بییت نهینسیه ک
 هیه ناشکرابیت... له به رخاتری تۆ نا، به لکو له به رخاتری ئه و فریشتانه ی
 هه موو شتیک بۆ پۆحیانه تی ئه و دوو کوپه ده گێرنه وه که ویستیان تۆ
 بکه ن به ئینسان و نه بوویت... له به ر دلایکه تانه که به و دوو
 جوانه مرگه ده لئین، نه دیمی شازاده وازی له ئیوه نه هیناوه... به لام ئه و
 که سه ی راستیه کانی له لایه، هیچم پینالیت گه ر حوجه تیکی نیشاننه ده م،
 ئه و پیاوه ی نهینسیه کان ده زانیت ده لیلیکی له من ده ویت... ده لیلیک که
 من نییه و تۆ هه ته... تیده گه یته... ئیستا تیده گه یته بۆ من به م بارانه
 ئاوا ده قیرینم“.

باران به جوړیک ده باری به زه حمه ت گویمان له یه ک بوو، من ده مگووت
 «کویره ی سه گ... لیم نزیک مه که وه، ته قه ت لیده که م... تیده گه یته... من
 باکم به هیچ نه ماوه، نه به ژیانسی خۆم نه به ژیانسی که س... کویره ی
 شه یتان، من میز به مه لایکه ته کانتدا ده که م... تۆ مه لایکه ت نییه، تۆ
 سه گت هیه... من میز به به سه رها ته کانتدا ده که م... من ناوم سه ریاس
 نییه... باکم به وه نییه کئ له م دونیادا هیه و کئ نییه، کئ ماوه و

كئ نه ماوه ... من هيچم نيبه، هيچ ده ليليكم نيبه ... برؤ ئو ده ليله له شهيتانه كان داوايكه ... له مهلايكه ته چاوسه وزه كاني باوكت و واز له من بهيته». ئو شه وه چهندين جار نه ديمى سازادهم ده ركرد و دواى كه ميگ ده هاته وه، تا ده هاتيش باران زياديه كرد. هر جاره ي پارچه يه كى ئو چيرؤكه ي ده گيپرايه وه ... خواى گه وره دوا جار ته قه م ليكرد، وهك شيت كه وتمه فيشهك ته قاندين به سه ريده ... وهك شيت، ئو پايده كرد و من دواى ده كه وتم، ئو ده كه وت و من فيشه كم به سه ردا ده ته قاندى، چه تره كه ي با ده يفراندى، له قوره كه دا ده گه وزا و هه لده ستايه وه و جنپوى به من ده دا، منيش به رده وام فيشه كم به شه و و هوا و پابوردوى خومه وه دنا ... وهك شيت ميلم ده هينايه وه و فيشه كم ده ته قاندى و ده مگوت «وازم لي بهيته ... كوپى سه گ. وازم لي بهيته ... پيمگوتى وازم لي بهيته». ئو پايده كرد و من له ناو ئو قورپو شه وو بارانه دا داده نيشتم و وهك هه تيوئيكى غه مگين ، وهك مندالتيك له وپه پى بيده سه لاتى و بيكه سيدا ده گريام .

دواى مردنى سه رياس من هه موو ژيانم گوڤا . ئيواره يهك بو دوا هه مين جار چوومه وه بو ژيئر دوا هه مين هه نارى دونيا، له و سه ر تروپكه وه وه ستام و وهك ئه وه ي مالاوايى له هه موو ئه و پوژانه بكه م كه ئه و كوره دلسوزانه م تياناسى، ئه و هه ناره شوشه يه م هه لگرت و تا هيزم هه بوو له و به رزيابه وه توپمدايه خوارى، ئه و هه ناره ئيستاكئ له وييه، له و شيوو دوئل و به رده لانه ترسناكانه دايه كه مرؤف ده ستى پياناگات، له و نشيوه ره شانده دايه كه هيچ كه س نايگاتئ . من له ماناي ئه و هه ناره نه گه يشتم، ئه و ئيواره يه كه هه ناره كم فريدا حاشام له خؤم ده كرد، له له داىكبوونم، له منداليم له گه نجيم له و عه هد و په يمانه ي له گه ل ئه و مردووه به دبه ختانه دا مؤرمكردبوو ... دواى مردنى ئه وان من هه ستم به نازادبوونى ئه و شه يتانه ي ناو خؤم ده كرد . ئيتر من كه سيك نه بووم،

دەموچاوم نەبوو، من شتیک بووم کە دەمویست خۆم و شتەکانی تریش
وێرانیکەم. مردنی ئەوان منی گێژایەووە بۆ جەنگ. ھەموو ژيانی من لە
ناو ئەو ھەنارە شوشەیدا بوو، منیش تا ھێزم ھەبوو فرێمدا... فرێمدا و
ھاتم بەرەو جەھەنەم.

دەشییت لێمبەرسیت مردنی ئەوان چ کاریکی بە گەرانەوہی تۆوہ ھەبوو
بۆ شەر؟ منیش زۆر بیرم لەوہ کردۆتەوہ. تۆ زیندانانت بینیوہ، دەزانی
مرووف لە ئینفیرادیدا کاتیکی دوور و درێژی ھەیە بیریکاتەوہ، ھەستەکەم
من و تۆ بۆیە غەمگین و کەساس قسەدەکەین، چونکە ھەردوو کەمان لە
زینداندا فێری بیرکردنەوہ بووین. موزەفەری سوێجەم من لە زینداندا
فێری بیرکردنەوہ بووم. ھەرچیھەک پێشتر بیرم لێکردبووہوہ تپوہات
بوو... ئەو شەوہی کە بۆ دواچار لە بن دواھەمین ھەناری دونیاوہ
ھاتمەوہ، ھەستمکرد شوینتیکم لەم سەر زەوپیەدا نییە، ئەو شەوہ ھەموو
ئاوینەکانم شکاند، ھەرچی وینەبەکم ھەبوو کۆمکردوہوہ و سووتانم، تاکە
وینەبەک نەمدەتوانی کۆبیکەمەوہ و بیسووتینم، وینەئەو مندالە گریاوہ
بوو کە لە باوہشی دیکتاتوریکدا بە پێدەکەنیت. ئەو وینەبەئەو بە سەدان
ھەزار دانەئەو لێ چاپکرابوو. من لەو پۆژەوہ دەموچاوی خۆم نەبینیوہ...
موزەفەری سوێجەم، گوتیگرە، ھەموو ئەو کەسانەئەو کە دەموچاوی
خۆیان نابینن خەتەرن... من لەو ئیوارەوہ کە لە بن دواھەمین ھەناری
دونیادا پۆحی خۆم فرێدا ئیتر ئامادەنەبووم بیر لە کەسیک بەکەمەوہ
ناوی سەریاسی سوێجەمە... سەریاسی سوێجەم بڕۆیەکی گەورەبوو،
ئینسانیک نەبوو، بەلکو شتیک بوو دروستکراو تا لەو پۆژگارە تاریکاندا
وئبیت... من ھیچ دەبازیکێ ترم نەبوو، بەپێی خۆم چووہوہ سەر ئەو
رێگایەئەو کە دەمزانی ناتوانم خۆمی لێلادەم.

شه وٲگيان به پيشيكي دريژ و نيگايه كي نهخوشه وه چومه وه بؤ بنكه ي شه و هيزه كونه ي له كاتي خويدا جيمه پشتبوو، وهك په رپووتترين و لاوازترين پياوي دونيا ده منواند، وهك هه ميشه به گيرفانيكي خالي و زگيكي برسسيه وه دهگه رامه وه بؤ باوه شي حيزب. نه وكات قوناخ له دواي قوناخ شه په هله گيرسا و هٲور ده بووه وه ... هه لده گيرسا و خاموش ده بووه وه . كه گه رامه وه بؤ جهنگ شه پانگيزييه كي شه يتاني له پؤحمدابوو، وهك هه موو دؤراو و بيتومٲده كاني دونيا جه زمه كرد، گه ردون به خوداكانيييه وه بروخيت ... يه كه م پؤژ كه چومه وه بؤ بنكه كه، ماوه يه كي دريژ بوو نانم نه خواردبوو، ماوه يه كي دريژوو خؤم نه شتبوو. لاواز و دريژ و كه نه فته ... به لئ ... موزه فري سوبجده م، من دواي مردني سه رياسي مهن، هه ستمكرد كه من ناتوانم ژيانتيكي ناسووده بؤيم ... له تفهنگ زياتر هيچ شتيك له و ولاته دا نه بوو هه ليگرم ... له دواي شه وه ي شه و هه نارهم فرٲدا له تفهنگ زياتر هيچي ديكه نه بوو ده سستيده من. شه وم به لاره گرنك بوو له شويٲنيكه وه ته فه له دونيا بكه م. نه مده زاني بؤ شه رده كه م، كئ شه رده كات، كئ ده كوژم، كئ ده مكوژيت ... به لام شه وانه هيچيان گرنك نه بوون، گرنك شه و بوو من له جيگايه كه وه ته فه له دنيا بكه م.

پؤژگاريك بوو من نه ده مويست بزائم چيم و كي م. شه و كات له چه ندين شه پي خوٲناويدا به شداريم كرد، به ته ووي بووم به به شيك له و دونيايه ... به ده گمن ده چوم بؤ شار، وهك پياويكي كيوي هه ميشه له چيا و په بييه و سه نگره كاني پيشه وه بووم، كرنوشم بؤ مه سنوله كانم ده برد، له زه تم له وه ده بيبي بي م به كوٲله يه كي دلره ق، شانازيم به وه وه ده كرد كه هه ميشه له به فر و په شه با و تاريكيديا پاسه واني شه و هيچيه ده كه م كه سه رؤكه كان جه زيانه ده كرد پاسي بكه م. وهك ده روٲشم ليده هات، پيشم تا ده هات دريژده بوو ... شه رپووايه و شه رنه بايه من له حالي ناماده باشدا ده ژيام، ده يه ها شه و تيده په پي و من خؤم نه ده كرده وه، ده يه ها شه و

ھاوړيگانم دهخوتن و من يهک به دواى يهک له برى هموو هيزه که
خه فاره تم دهگرت، وهک شيت له تاريخيدا داده نيشتم و گويم له سدهاى
باو چرپه ي جانه وهره بيداره کانى شو دهگرت. که ناشتيش به رقه رار
دهبوو له شاخه کان نه دهاتمه خوارئ، له و مه فزه زاندا بووم که جهنگ
تا جهنگ له شاخ و نه شکوت و کيوه کاندا ده زيام.

من وهک ئو شه پانه ي ده مگردن پيسبووم. شاخ موزه فهرى سو بدهم ...
شاخ نه ي ئو پياوه ي که پيناچيت هرگيز يه کترى ببينين ... هه نديئ
شو په شيمانم و هه نديئ شو په شيمان نيم ... من نه مده توانى نه يم به
خزمه تکارى ئو جهنگ ... نه يم به خزمه تکارى ئو سه روک و سه روه رانه ي
نانيان ده دامئ و پييانده گوتم "سه رياسى سو بدهم ته قه بکه ... کوپى
قه حبه ته قه بکه ... کوپى حيز ته قه بکه". سه روک کانم منيان خو شده ويست،
ئوان هموو ئوانه يان خو شده ويست که وهک سه گ پاسيانده گردن، منيش
له وانه بووم. له هموو شه ره کاندا له پيشه وه بووم، هرکاتىک بيانويستبايه
په لامارى لووتکه يه کسى عاسى بدن و که سيان ده ستنه که وتايه، من يه که مين
که س بووم که ده چوم ه پيشئ و ده مگوت "من ده پوم" پييانده گوتم
"زريپوش". پوزانى ناشتى ناخوشترين پوزانى ژيانى من بوون، که شه ر
ده وستا تووشى نا ئوميد ييه کسى گوره ده بووم. له ناشتيدا هيچم نه بوو
بيکه م، جگه له وهى تفهنگه کم پاکبکه مه وه و بزه وم، پوزى دوو جار
تفهنگه کم پاکده کرده وه و ده خه وتم. تفهنگه کم پاکده کرده وه و ده خه وتم.
له و کاته وهى که گه رامه وه بو شه ر نيتر نه ته ماشاى ته له فزيونى بنکه که م
ده کرد و نه گويم له کامکاره کان دهگرت. که پيشمه رگه کان کامکاره کان يان
ليده دا من ه لده ستام و ده چوم بو جى گايه کى تر. هر شتىک په يوه ندى
به و پوزه جوانانه وه ه بابه منى نازارده دا. که ئوان کامکاره کان يان ليده دا
من خه شايىکى هفتاوپينجيم ده خسته سه ر تفهنگه کم و ده منا به

ئاسمانەۋە، ئارپى جىيەكم ھەلدەگرت و لە خۆۋە دەمتەقاندە ئەو دۆل و شاخ و كۆۋە ماندووانە، دەمويست شتېكبەكم ئەو يادگارەنى ناز خۆم بكوژم و نەمدەتوانى. ئىۋارەپەكيان لەسەر بەردىكى بەرز دانېشتبوم، پېشەمەرگەيەك بانگىكردم و گووتى «سەرياسى سوبىدەم، كامكارەكان ھاتوون... كامكارەكان ھاتوون». بەجۆرىك بانگىكردم ھەموو ئەو شاخ و دۆل و چىايانە دەنگياندەدايەۋە. ئەو لە رادىۋو ھەۋالى ھاتنى كامكارەكانى بېستبوو، ئەو دەيزانى تاكە ئاۋاتىكى ژيانم ئەۋەبوۋە ئەوان لەسەر سەحنە بېينم. ئەو شەۋى كە ئەوان ئاھەنگيان دەگىپرا، من چوومە ناو دۆلىكەۋە و دەمانچەكەم دەرھىناو نام بەسەرى خۆمەۋە. مەترسە مەترسە... من نەمردم، ھەموۋى تېرۋھاتىكى گەرەبوو، ئەو گوللەيە بە جۆرىكى بېمانا تىغىكرد و خەتىكى درىژى لە ناۋچاۋانمدا دروستكردو نەيكوشتم.

پۆژىكيان بەو ناۋچاۋانە بىرىندارەۋە مەسئولەكەمان كاغەزىكى پىاناردم بۆ سۆزانيەك لە شار، پېشتر ئەو ئىشانەيان بە من نەدەكرد، پۆژگارىكى خراب بوو، واتە دەنگ ھەبوو شەپ دەستپىدەكاتەۋە و ئەو شتانە، مەسئولەكەمان نەيدەتوانى دابەزىت بۆ شار، كەستىكى لە من بىدەنگىرى دەستتەدەكەوت. سەرەتا گووتى «ئەۋە بۆ خوشكە...» دوايى كەمىك ۋەستاۋ گووتى «نا... بۆ خوشكە نىيە، بۆ قەحبەيەكە... قەحبەيەكە ئىمانى دەرھىناۋم... بەقەد سەد مەلايكەت حەزم لىكردوۋە». من نامەكەم بۆ قەحبەكە برد، كچىكى نۆر جوان و نازك بوو، لە دائىرەيەكى پاكوتەمىز كارىدەكرد... ئەۋەندە جوان بوو خەرىك بوو حەز لە ژيان بەكەمەۋە، خەرىك بوو كېرۋوشى بۆ بەرم و بلىم «شوم پىيكە». بەلام كە كاغەزەكەم دايە، بە لالووتىكەۋە گووتى «دىسان ئەو قۇنەرەيە... دلمخۆش بوو ۋامدەزانى كاغەزى ئىحسانە، كەچى ھى ئەو پۆتىنەى ترە، ئىسكى تۆش مرىت، ھەتىۋە سەرزەلە، بۆخۆت و دەست و ديارىيەك بۆت ھىناۋم، پەزاگران، دە بېرۋ سەعاتىكى تر ۋەرەۋە بۆ جوابەكەى...».

ئەو سەعاتە كە ھاتمە بازارپەو بەسەر كۆتايى لەشكرى عەرەبانەكاندا ھاتم. ئەو پۆژەبوو سەدان پۆليس عەرەبانەكانيان كۆدەكردەو و دەيانشكاند، ھەزاران عەرەبانەى شكاو لەسەر شەقام و لە ناو كوچەكان و لە بەردەم دەركى بازارپ و قەيسەرييەكاندا كەوتبوو، كە من گەيشتم جەنگ تەواوبوو. من لە ناو چلوچىبوى ھەزاران ھەزار عەرەبانەدا وەستام، ھەزاران كارتۆن و سندوقى شكاو لەسەر شەقامەكان كەوتبوون، ھالۆيىك لە ھالۆيى دواى جەنگ دەچوو لەويكانەدا بوو، لە ھەندى شوين خويىنى ئەو دەستگىرپانەم بينى، بەسەر ميوە و ماسى و جگەرە و شامپۇ ئىرانىيەكاندا پزابوو، لە جيگاىەكى دىكە ئەو دەستگىرپانەم بينى پۆليسەكان لە پىكايىكى سەوزدا سەريانەخستن و بە سۆندەو دار لىيانەدان. من وەك يەكيك لە ناو گۆرەپانىكى بەرىنى شەردا بۆ مەيتى ھاوپرېيەكى بگەپت، بە سەر ئىسك پروسكى تىكشكاوى عەرەبانەكاندا گەرام تا گەيشتمەو ئەو جيگا كۆنەى پروفيسۆرى شەوە تاريكەكانمان عەرەبانەكەى تيا دەوەستان. لەويادا لە ھەمان شويندا پارچەو چلوچىبوى شكاوى «سەينەى كەژال»م دۆزىيەو، ئەو عەرەبانە جوانەى سەردەمىك ناسكترين عەرەبانەى دۇنيا بوو. دواى مردنى سەرياس كورپىكى مندال ھەليگرتەو و لە ھەمان ئەو شوينەى سەرياسدا كاسىتى توركى و فارسى لەسەر دەفروشت، ملوانكەيەكى شين بە پىشەكەيەو بوو، ويستم دەستبەرم و لىيىكەمەو، بەلام جورئەتمەنەكرد، ئەوكات غيرەتى ئەو م نەبوو دەرگاي ھەموو ئەو يادگارنە لە خۆم بخەو سەر پشت. لە برى ئەو وەستام و دەستمكرد بە گريان. تىكشكانى ئەو عەرەبانەيە نىشانەى كۆتايى پۆژگارپىك بوو... پۆژگارپىك ئەمرو ھىچ كەس نىيە باسيبكات... پۆژگارپىك بۆ من سەرھەتاي كۆتايى ھەموو جوانىيەكانى دۇنياوو.

هه موو نه و که سانهی ئاواتیکیان هه یه ترسنۆکن، من بۆیه دواکه س
 سهنگه ره کانم چۆلده کرد چونکه نا ئومیدترین که سی دونهیا بووم،
 هاو پیکانم هه موو خه و نیان هه بوو، هه ندیکیان ده ستگیرانیان هه بوو،
 هه ندیکیان ده یانویست بپۆن بۆده ره وهی ولات، ده یانویست ببن به
 به پررسی گه وه. من نه بیست، هیچ نه بوو. من له هه موو چیاکانی
 کوردستاندا، له هه ر شوینیک گولله یه کی شه پ ته قیبت، به خۆم و
 پش و کۆله پشت و نیگا شه ی تانییه کانمه وه له وی بووم، کلاشینکۆفیک
 و ئاریجییه ک یان دیکتاریۆفیکم هه لده گرت، وه ک شه ی تانیک له
 جه هه نه م پایکرد بیست ده چومه سه ر به رترین شوین و سنگم بۆ په شه با
 و توپه یی پووتده کرد، به ده نگیکسی گرو بریندار که هه موو گیانم
 له گه لیدا ده له رزی، ده مقیراند «که س سه نگه ره کان چۆلنه کاکاااااااااااااااا»،
 به نارنجۆکیکه وه ده رده په پیم و هه لده کوتایه سه ر دوژمن، به ناو
 کتلیگه ی مین و به ره به ستی دپکاوی و هه موو توپهاته کانی تردا ده پۆیشتم
 و هاوارمه کرد، له ناو شریخه ی دۆشکه و و ده نگسی سه دان مه تره لوژدا
 به ناو ئاگردا پامده کرد و پر به دونهیا هاواره کانی ناو ژیانسی خۆم
 دووباره ده کرده وه، له و کاتانه دا که هه زار تفهنگ ته قه یده کرد، من پر
 به گۆره پانی خویناوی نه و جه نگانه ده مگوت «مه مه دی دلشوشه تو
 له کویت؟». هاوارمه کرد «مارشال، تو له کویت.... پرۆفیسۆری
 شه وه تاریکه کانمان بۆ ناتگه می؟».

هیزه که ی ئیمه له وانه بوو که دیلی نه ده گرت، بیست که س بووین
 له وانه ی به قه د و قه لافهت که تن، پشیان دریزه و هه موو توپهاته کانی
 تر، تا بناگویمان له شه ردا نوقم بوو بوو. مه سنوله که مان هه مان
 نه و کوپه بوو که بی ئافرهت و خوارده وه و نه و شتانه نه ده ژیا،
 ناوی «که ریمی شیرین» بوو، شه ی تانیش به ته واوه تی نه یده زانی بۆ

ناوی که ریمی شیرینه، هزار حکایه‌تی له‌سەر بوو. یه‌کیک ده‌یگوت کاتی خۆی له سارده‌مەنی و شیرینی گولاله ئیشیکردوو، یه‌کیکی تر ده‌یگوت له گه‌نجیدا هەزی له قه‌حبه‌یه‌ک بووه ناوی شیرین بووه، یه‌کیکی تر ده‌یگوت ژنیکی هه‌بووه کاتیک لێیان پرسسیوه تامی چی ده‌دات؟ گووتویستی «شیرینه، زۆر شیرینه»... خودایه هیچ که‌سیکم نه‌بینیوه شه‌وان ناوه‌ها بو ئافرهت بگری. که سه‌نگه‌ره‌کان خامۆشده‌بوون نه‌وه‌گریا. نه‌وکات که مه‌سنولی ئیمه‌ بوو ژنی نه‌بوو، به‌لام له هه‌موو کونج و که‌له‌به‌ریکی نه‌وه‌مه‌له‌که‌ته‌دا یه‌کیکی ده‌ناسی. گه‌ر جه‌نگ نه‌بایه‌ من به‌ خۆم و کۆله‌پشته‌که‌مه‌وه پالمده‌دا به‌ به‌ردیک یان دره‌ختیکه‌وه و چامده‌خواردوه و نه‌وه‌باسی قه‌حبه‌گرنه‌گه‌کانی ناو ژیانی خۆی بۆده‌کردم، ده‌یگوت «سه‌ناریا... ئای، سه‌ریاسی سوپه‌ده‌م، تۆ نایناسیت، نه‌وه‌ پۆچی ده‌ره‌ینام... تا ده‌هاته ناو جیگاوه هه‌وت پۆحم ده‌رده‌کرد، خوشکیکی له‌ خۆی جوانتری هه‌بوو ناوی که‌ناریا بوو، له‌وه‌چوو هه‌ر سه‌یرتبه‌کردبایه‌ له‌ باوه‌شتمابوو، به‌لام تامی نه‌وی نه‌ده‌دا». «نه‌غه‌ده‌ ژنی زه‌ره‌نگه‌ریک بوو، له‌ هیچی که‌م نه‌بوو، به‌شه‌وه‌ که‌ می‌رده‌که‌ی ده‌خه‌وت له‌ هه‌وشه‌که‌ی پشته‌وه‌دا ده‌مانکرد، هه‌شهری وام له‌ فلیمیشدا نه‌دیوه، هه‌تریکی له‌ خۆی ده‌دا خوشکیکی له‌ نه‌مساوه‌ بۆی ده‌نارد، پیاوی شیتده‌کرد». «به‌فرین که‌ له‌وه‌ نه‌سه‌مترم نه‌ناسیوه، به‌ناوه‌که‌ی ده‌سته‌خه‌پۆمه‌به‌، سپی و شتی وا نه‌بوو، جوانترین قوونی هه‌بوو من دیبیتم، قوونیککی په‌شی قه‌ترانی بۆنی پاتۆنیای لیده‌هات». چیرۆکه‌کانی به‌ جوړیک ده‌گه‌په‌یه‌وه که‌س گومانی نه‌ده‌ما. له‌ کاتی شه‌رپدا چاوی نه‌یده‌بینی، دۆشکاکی ده‌ته‌قاندو هاواری له‌وه‌ قه‌حبه‌انه‌ده‌کرد که‌ هه‌سه‌ره‌تیکیان له‌ ژیانیدا به‌جیه‌یشتوووه. نه‌وه‌به‌ ئیمه‌ی گووت دیل نه‌گرین، ده‌یگوت «هه‌زی ئیمه‌ دیل ناگریت، نه‌وانه‌ی دواي ئیمه‌، مشکه‌ کویره‌کانی پشته‌وه‌مان دیله‌گرن». سه‌ره‌تا تاکه‌تاکه‌

دېلمان دەگرت، دوایى پوژىك بردیان و شەو درەنگ ھىنايانەو، گووتیان سەرۆك دەپەوێت لەسەر قەھبەكانى تەمبېبكات، بەلام ھەمووى تپوھات بوو، بردبوویان خەلاتیبەكەن و كۆمەلێك تپوھاتى زۆرى بدەنى... كە ھاتەوہ تا نیوہ شەو چايدەخواردەوہ و باسى نانخواردن و تەوقەكردن و پێكەننەكانى سەرۆكى دەكرد. لە دوای ئەوہوہ فەرمانى پێداين بە ھىچ جۆرىك دىل نەگرين. پێشمەرگەكانى تر دەترسان دىلەكان بكوژن. نا موزەفەرى سووبجەم، دروست نازانم كەى عادەتى دىل كوشتن لەو شەپانەدا بۆلۆبووہوہ، بەلام ھەمووان دىلەكانى خۆيان دەكوشت... ھەمووان ژمارەيەكى بچوك دىليان دەھىشتەوہ بەشى ئەوہبكات لە پێكەوتنەدا پوويان بێت بيانگۆرنەوہ.

موزەفەرى سووبجەم لەو شەپانەدا دىل كوشتن قانونى خۆى ھەيە كە ئيمە نەماندەزانى، بە جۆرىك لە جۆرەكان دەبێت ھەر دىلێك كە دەيكوژیت بيناسيت، دەبێت لە بەگزادە و ئاغازادەكان نەبێت، كورپى سياسەتمەدارە گەورەكان نەبێت، پەشت و پەنايەكى نەبێت دوایى تۆلەى ئەو لە گۆرپى بابوباپيرانت بكنەوہ. كەرىمى شيرين ئەو قانونانەى نەدەزانى، يان بىرى لێنەدەكردەوہ، ھەناسەى بۆ سۆزانىيەكانى ژيانى ھەلدەكێشاو بە ئيمەى دەگووت "بيانكوژن". پوژىكيان دىلێكمان گرت، كە نەدەبايە بيكوژين، مندالێكى دوازدە سال بوو باوكى ھىتابووى سەنگەرەكانى پيشانبدات، كورپى خزمىكى نزيكى خانەوادەى سەرۆكى ئەوہەر بوو، يەكێك بوو لە زيرەكترين و نازكترين و خۆشەويستترين مندالانى خانەوادە، لەوانەى لە پاشەپوژدا دەبن بە بەرپرسى مەكتەبەكانى حيزب لە ئىتاليا، لە فەرەنگستان، لە بەرازستان و حوشترستان ومەملەكەتەكانى ترى دونيا كە من ناوھكانيان نازانم. كورپكى تابلىسى ناسك و بەئەدەب بوو، ئسولتى لێدەبارى. كە گرتمان لەو باوہرەدا نەبوو بيكوژين، ھەموو شتەكانى وەك يارى سەيردەكرد. من بە كەرىمى

شیرینم گووت «بینیره وه بۆ لای دایکی... ئەمە بە گەلکی کوشتن نایەت... وازیلبەیتنە بپروا شیرو نەستە لە گەلکی خۆی بخوات». کەریمی شیرین ئەو پۆژە خەفەتسی زۆریوو، گووتی «کۆپی باری تەعالاییت دەیکوژم... نامۆزای حەزەرتی مەسیح بیئت لە دەستم دەرنەچیت». من دیسانە وه لە کەریمی شیرین پارامە وه «بابپروات لە گەل خوشکە کانیدا چاوشارکیتیکات... ئیستا دایکی چاوه پوانیستی لە حەمامە کە دا پیشوات... وازیلبەیتنە بپروات وه زیفە گەل بنوسیته وه». ئەو دەیکووت «من وازم لە چلورە نەهینا، کە پێیان دەگووت مریەمی کوردستان، کە کردبوویان بە خوای شەرف و ئەخلاق، پێیان دەگووت پابیعە ی عە دەوی... وازم لیتە هینا تا بە کامیلی حیجابە گە یه وه لە گە لمدای خەوت، ئیستا چۆن واز لە مە بهینم». ئەو نەیدە توانی کوشتنی مرۆف و خەوتن لە گەل ئافرە تیکدا لە یەک جیاباکاتە وه، خۆین هەمان ئەو لە زەتە ی دەدایە کە ماچی ئافرە تیک پێیدە بە خشی، من ئەو پۆژە هەستیکی تاریکم هەبوو کە کوشتنی ئەو مندالە کارە ساتی گە ورە ی بە دوا دا دیت، بە خۆم و پیش و کۆلە پشتە کە وه چوومە بەر ئەو مندالە و گووتم «یان منیش بکوژە، یان ناھیتلیم بیکوژیت». درۆم دە کرد، من لە ناخی ناخدا هەمیشە ترسیکی سەخیفم لە مردن هەبوو، ئەگەر ترسیکی سەخیفم لە مردن نەبووایە دەبایە دوا ی مردنی سەریاسی مەزن خۆم بکوشتبا یە. ئەو دەیکووت «تۆ ناکوژم، هاوپی خۆم ناکوژم، یەکیک ناکوژم، هەموو یادگارە خۆشە کانم لە گە لدا باسکردییت، بە لام ئەو دە کوژم».

«کەریمی شیرین» تەنیا ئەو شتانە ی دە کرد کە خۆی دە یوسیت، کە مجار وەک بەرپرستی کە رەفتاری لە گە لدا دە کردین، بە لام هەندێ جار دە بوو بە گورگیکی سەخیف. ئەو پۆژە لە و پۆژانە بوو کە مەزاجی باش نە بوو، کە سەمان نە مانده توانی قسە ی لە گە ل بکە یین. «سامالی کونجی» کە لە دیزە مانە وه پێشمەرگە بوو، لە هەموومان زیاتر قسە ی

لەگەڵ کرد، ئەو لە ھەمووان زیاتر دەیزانی کوشتنی ئەو مندالە چەند خراپە، کە زانی کەریم بەقسەیناکات بە بێدەنگی چوو ھەر بەردیک و سەیریدەکردین. ئیوارە درەنگ کەریم غافلبوونی ھەموومان بە فرسەت زانی و ئەو مندالە لە کاتی نانخواردنی ئیوارەدا کوشت، دیمەنیکی سەیر بوو، پێشتر لە ژیانمدا سفرەبەدەنگی ئاوا خویناویم نەبینیبوو، بڕنجە کە پڕبوویو لە خوین، نائەگە لە خویندا شەلال بوو. سەری چکۆلانە لە ئەو مندالە کەوتە سەر کۆشی من، بە ھەموو خوین و ئێسکە وردەکانییەو کەوتە باوھ شەم، وەک ئەو بوو باوھ شەم پیاپاکات یا شتیک، من لە شوینی خۆم ھەستام و بڕنجە کەم پشەت، بە کەریم گووت «تۆ ناھێتیت نائەگەمان بخوین». دەزانم قسەبەدەنگی بێمانا بوو، بەلام نەمەدەزانی چی بڵێم. لەو ساتەدا سەیری سامالی کونجیم کرد و زانیم بێر لە چی دەکاتەو. دواي دوو سەعاتی تر کە ئێمە خەریکی پێچانەو لە مندالە کەبووین لە بەتانییە کەو تا بینێژین، سامال ونبوو. من چوو ھەر بەردیک و بە ھەموویانم گووت «سامال پراکەردوو بۆ ئەو بەر چوو بۆ لای دوژمن، دەبێت ئەم جیگایە چۆلبەگەین... دەبێت ھەر ئێستا ئەم جیگایە چۆلبەگەین». کەریمی شیرین کە پێیان دەگووت «پۆمەلی چیا» خەیاڵیکی تری لەسەردا بوو، خەیاڵیکی شەیتانی، ئەویش دڵنیابوو سامالی کونجی پراکەردوو تا خۆی لای دوژمنانی ئەو بەر خۆشەو یستبکات، دەیزانی شەو بە ھێزیکە گەورەو دینە سەرمان، بۆسەبەدەنگی گەورە لە بەردەم کەپکەکانی خۆیاندا بۆدانان، بەعنی ئێمە ھەموو ھاتینە پێشەو، ھاتینە بەر لووتی دوژمن تا ھەر لە کونەکانی خۆیان ھاتنەدەرەو لێیان دەبین. من ھێچم لە پلان و ئەو جۆرە تروھاتانە تر نەدەزانی، ئەو نەدەم دەزانی دوژمن بێنم و تەقە لێبەگەم. ئەو شەو تاریکترین و سامناکترین شەو ژیانم بوو، نیوھەو ھێزیکە دوژمن بە گۆرانی گووتن لە کەپکەکانی خۆیان

هاتنه خواره وه، هر هه موویان پیکه وه «دیشان بارانه» یان ده گوت، که گه یشتنه به رده ممان، من به و دهنگه گپه ی خۆمه وه پر به دنیا قیراندیم «لییاندهن... لیلییییییییی». من هاواره که م ته واونه کردبوو هه ندیک له و به سته زمانانه گه یشتبوونه وه ناسمان بۆ لای خودای ته باره ک وه ته عمالا. کاره ساتی گه وره نه وکاته دهستی پیکرد که یازده یانمان به زیندوویی گرت. نه و شه وه هه زمه کرد که س به زیندوویی نه گرین، چونکه ده مزانی که ریمی شیرین تا ده یانکوژیت یاریان پیده کات. یارییه کانی له یاری شه یان ده چوون، هیچ شتیک وه ک گرتنی دیلیک دلخۆش نه ده کرد.

نه و شه وه ئیمه هه موومان وه کو سه گ ماندوبووین، هه موو گیانمان خوین و باروت و تۆزیوو، من هه موو پيشم خوین بوو. که گه یشتینه یه که مین چه م خۆم فریادیه ناوه کانه وه، ناگادار بووم که ناگرێکیان کرده وه، کاتیک له ناوه که دا به خۆم و کۆله پشته که وه مه له مده کرد، دهنگه دهنگی بارگه خستنی نه وان و چه په ی دوری هه ندی سگه ی به ره لا هه سستیکی تیادروسته کردیم له میژیوو هه ستم پینه کردبوو، هه ست به جوانی سروشت، جوانی شه و، جوانی زیان... که هاتمه ده ره وه له دوره وه له سه ر به ردیک دانیشتم و گویم لیبوو که ریمی شیرین له دیله کان ده دا، دنیا به جوړیک فینک بوو، به جوړیک دلنه وازیوو، وه ک نه وه ی پاکي هه وا، پۆشنی شه و و نارامی نه و زه مینانه، پوچی نه و شه رانه مان نیشانبدهن... هه سته که م فینکی نه و شه وه زۆر شتی له مندا گۆپی، من له دوا ی کوشتنی نه و منداله وه له ئیواریدا شتیک له دلندا شکابوو، به لام تازه زۆر درهنگ بوو. پيشمه رگه کانی ئیمه هه له له ی سه رکه وفتیان لیده دا، له بهر نه و ناگره هه لده په رین. من پيشی خۆم به پشتینه که م وشکده کرده وه و هیچم نه ده کرد. ناگادار بووم که ریمی شیرین ده سته کات به یاریکردن به دیله کان، دلنیا بووم تا

پۆژدەبیتەو ھەیانکوژیت، بەلام نەمدەزانی چۆن.
 من پیمکووتن یاریبەکانی لە یاری شەیتان دەچوون.
 ناگاداربوم دیلیکی ھەمھینا و پئیگوت «ئەمشەو یاریبەکی
 خۆشدەکەین، یاریبەکی زۆر خۆش، ڕەفیقەکانت دەبەستمەو ھەو
 دارەو، ئەو دارە دەبینی، زۆر دوور نییە، تۆش نیشانە لە تەختی
 ناوچاوانیان دەگریتەو، بەس تەختی ناوچاوان، شوینی تر حیساب
 نییە، تا فیشەکەکان بەر ناوچاوان بکەوێت، تەنگەکە بەدەست
 خۆتەو دەبیت، کە لیتنەدا، ئیتر سەرە ی خۆتە بچیتە بەر دارەکە...
 تیگەیشتی، لەدوارجاردا یەک کەس پزگاری دەبیت، من ھەزەدەکەم تۆ
 بیت». گەنجیکی باریکە لە بوو، لەبەر پووناکی ناگرەکەدا نەمدەتوانی بە
 جوانی ببینم. پشتینەکەم بەدەستمەو بوو، دەمھینا بەسەر و پێشدا،
 ھەستم بەساردی جەلە تەرەکانم دەکرد لەسەر لەشم، بەلام نەمدەویست
 لە ناگرەکە نزیکبمەو. لە دوورەو ھاوارمکرد «تەنگی مەدەرە
 دەست، تەنگی مەدەرە دەست، شتی وامەکە» دەمزانی لەو سەرکەوتن
 و خۆشیدا ھیچی لەیادنامینیت. بە دەنگی بەرز پێدەکەنی و گووتی
 «سەریاسی سووچدەم، مەترسە... ئەمشەو، شەوی خۆمانە». ئەو
 دواھمەین جاری بوو پێیکەنیت... ئیتر دوانەو ھەتاھەتایە پێتەکەنی.
 من شتەکانم بە پوونی نەبینی، ساتیکی کورت بوو، دانەویمەو
 قەیتانی پۆستالەکانم گرتیدەمەو، گویم لەتەقەکان بوو. دواتر باسی
 ئەو وەرچەرخانە کوشندە ی دیلەکیان بۆکردم کە لەبری ئەو ی تەقە
 لە براکانی خۆی بکات، تەقە ی لە کەریمی شیرین و دووانی دیکە
 کرد. ھەمووی ساتیک بوو، ساتیکی کورت. ھیندە کورت من حیسابم
 بۆ ناگریت. گویم لیبوو یەکیک لە نزیک ناگرەکەو قیرانی «کەریمیان
 کوشت». لە چاوتروکانیکدا گویم لە دەنگی میل ھینانەو یەکی زۆر
 بوو، ئیستاش شتەکان وەک کۆمەلێک وینە ی بروسکە یی و خیرا لە

دوند و پیده شته و گه لیانهدا ده پروات و ده نگده داته وه . نه وه نواهه مین و گه وره ترین هاواری ژیانسی من بوو . ئیستا زۆر شتی نه و شه وه م له یادننه ماوه . به لام هیشتا نه و هاواره له گوچکه مدا ده زینگیته وه . شه ویکی تاریک بوو، هه موو نه و کوشتاره له زولمه تیکی ته واوه تیدا پوویدا، کهس نه یده زانسی کن ده کوژیت، ده موچاوی نه و دیلاننه مان نه ده بینی، که ده نیشتی نه سه ریان و له ناو گیاو به رده لان و ورده زیخی که نار نه و چه مدا سه رمانده بپین . ئیستا نه وه نده م له یاده به درێژیایی نه و شه وه ته کانمده دا، دووان نه بیته له تاریکییدا ده ریا زیوون، هه موو دیله کانمان کوشت، به لام خۆشمان به جوژیک په رته وازه بوو بووین تا به ریه یان نه گه یشتینه وه سه ر شوینی بارگه و بناوانی یه که مجارمان . له گه ل تاریک و پووندا من گه یشته وه سه ر مه یته که ی که ریمی شیرین، نه و به درێژیایی شه و پاشماوه ی نواهه مین پیکه نینی له پوخساری خۆیدا هه لگرتبوو، هیشتا سیبهری نه و هه رفانه له سه ر لیوی بوون که گووتی «نه مشه و شه وی خۆمانه ...» . سه عاته که یم داکنده و ده ستمکرد به گیرفانیدا تا شته کانی بو هه لگرم، گیرفانی یه که مه مکدانی شینی تیابوو، دیاربوو خاوه نه که ی جووتیک مه مکی زۆر چکۆله ی هه بووه، پارچه کاغه زیک له ناو مه مکدانه که دا بوو، ده سستیکی کچانه که پیده چوو خوینده وارییه کی ته واوی نه بیته نوسی بووی «که ریم گیان بو تو، به یادی شه وی ناو هه مامه که» . من مه مکدان و نامه که م فریداو به پیشمه رگه کانم گووت «له ئیستا وه تاده گه ی نه وه لای هیشه کان من مه سنولتانم» .

نیوه پۆی نه و پۆزه فه رمانیان پیداین بگه پێینه وه شوینی خۆمان، من له جیهازه که وه هه ولما تیا یان بگه یتم که مه ترسییه کی گه وره مان له سه ره، به لام گووتیان «نه مری مه کته بی عه سه که ریه» . من له و تپوهاتانه

تینہ دہ گیشتم، له جیہازہ کہ دا قیراندہم «به مه کتہ بی عہسکری بلین، بابین به قونی خوین دیفاع له م کہپکه خویرپیہ بکن که ده یانه ویت ئیمه ی تیا بکوژرین». من دلنیا بوم هه موومان له و کہپکه دا ته واو ده بین. دلّم به خۆم نه ده سووتا، به لام دلّم به و گه نجانه ده سووتا که هه ندیکیان تازه فیربوو پوون خون ببینن. سه عاتیک دواتر جیهازیکیان بۆکردین و گووتیان «گه نه گه پینه وه شوینی خۆتان ... حیزب هه مووتان ئیعدامده کات». من به ده نگیکی نووساو و گریاو که هه موو عه ده جیهازه کانی دونیا گوئیان لیبوو هاوارمکرد «من میزده که م به حیزدا ... میز». وامگوت و به چاویکی پر فرمیسکه وه به هه موو پیشمه رگه کانم گوت «گویم لیبگرن، حیزب ده یه ویت هه موومان لیره دا وهک سهگ بتوپیین ... ئیمه چون نه مشه و نه وانمان سه ربی، نه مشه و نه وانیش سه رمانده برنه وه، له مشه په دا کهس له وی تر شه ریفت نیه، تیده گن. ئیوه هه مووتان شه پتان دیوه ... شه ویک تو هیرشده به بیت و شه ویک نه وان، نه مشه و هه مووتان ده کوژن، به قسه ی من بکن، من به تهنیا ده گه پیمه وه بۆئه و کهپکه، من ده میکه باکم به زۆر شت نه ماوه، نازا نیم، وامه زانن نازا و تپوهات و نه و شته قۆرانه م، به قه د مشکیک و زیاتریش له مردن ده ترسم، به لام کهستان وهک من نا ئومید نیین، حیزب بریاریدا وه له م کهپکه خویرپییه دا شه هیدی هه بیته تا دوایی چله یان بۆبکات و هه موو نه و تپوهاتانه ی تر. من وهک هه مووتان له مردن ده ترسم، له ئیوه ش زیاتر له مردن ده ترسم، به لام نامه ویت کهستان له ویادا بکوژرین، برۆنه وه بۆ لای دایکتان، نه وه ی ده توانیت نه گه پیته وه بۆ ئه م شه په با قه ت نه یه ته وه، نه وه ی ده توانیت بپروات و نه یه ته وه به م مه مله که ته دا بابپروات و نه یه ته وه، نه وه ی پارهی هه یه و ده توانیت ئیشیکی تر بکات با ئیشیکی تریکات». من پیشتر به وجۆره بیرم نه کردبووه وه، به لام هه موو بوودا وه کانی پۆژی پیشتر

لەو پېستېرېيون بىتوانم وەك جاران ئەھرىمەنەنە بژىم . لەو ساتەدا ئەو قسانەى سەرياسى گەورەم لە پېشچاۋ بوو كە باسى مۇڧى مەزنى دەكرد . بۆ يەكجەر دەمويست بېم بە مۇڧىكى مەزن . دواچار دەمويست بە كەمترين خويىن ئەو كەپكە خويپىيە بدەم بە دەستەو كە دۇنيابووم حيزب دواتر ناشىكات بە ئاودەستخانە . دۇنيابووم ئەمشەو ھەموو ئەو كوپرە گەنجانە سەردەبەن، وئەى لاشەكانيان لەناو ئەو بەردەلان و گياو خۆلە گەرمەى ھاويندا دەھاتە بەرچاوم . ھەمويانم يەكە يەكە بە مردوويى دەبىنى . دەمزانى ئەو دوو دىلەى كە لە تاريكيدا ھەلھاتن ھەموو شتىك لەسەر ھەموومان دەزانن، دەمزانى سەنگەرەكانى دوژمن لەوبەرەو ھاوار و قىرپە دوورودرېژەكانى منيان ناسىوئەتەو . ئەو شەو ھەموو پېشمەرگەكان پۇيشتن، دوانيان نەبىت كە سووريوون لەگەل مندا بمرن . شەو لە سەر ئەو كەپكە غەمگىنە سى بە سى دانىشتين و چاوپوانى ھاتنى دوژمنمان دەكرد . شەوئىكى گەرم بوو، دونيا يەك پارچە مېشووئەبوو . نزيكى نيوەشەو ھەستمان پىكردن، خۇيان بوون، دوژمن بوو بە ھەموو ھىزو تفاقىكى خۇيەو ھاتبوو، تۆلەى شەھىدەكانى بكاتەو . سەرەتا بە ھاوون دايانگرتىنەو، بەلام ئىمە باكمان نەبوو، خۇمان لەسەر دۆشكەكانمان مەكردبوو، دەورى سەعات يەكى بەيانى پەلاماريانداين، بېيارمدابوو دواھەمىن شەپى ژيانم بە شەرەفەو بەكم، ھەر سىكمان تادوا فېشەك لە شوپنەكانى خۇمان ھەلنەستائين، نزيكى سەعات سى ئىمە گوللەمان پېنەما . نزيكى سەعات چوار سامالى كونجى كە بووبوو بە چاوساغى دوژمن لە بن بەردىكى نزيكەو ھاوارى لىكردم ”سەرياسى سوېدەم، دەزانم فېشەكتان پېنەماو ... تەسلىم بىن، وەرئەخوارى، من وەعدى شەرەفتان دەدەمى ناتانكورژن“. ئەوكاتەى ئەو وايدەگوت من و دووانەكەى تر سەعاتىك بوو، پالگەوتبووين و دەستمانكردبوو مى يەك و سەپرى

ئەستىزەكانمان دەكرد. خودايە ئەو چى نەرىتىكى پيس بوو لە شەپى ئەم مەملەكەتەدا بەردەوام بە دىلەكانيان دەگووت ”وعدى شەرف وەرئەخوارى، هيجتان لىئاكەين“. من بە دوو پيشەرگەكەى ترم گووت با گۆرانييهكى كامكارەكان بلىين. من لە ميژبوو گۆراني كامكارەكانم نەگووتبوو، لەدواى مردنى سەرياسى سوېدەمەو هەموو ئەو شتانەم وازلەيئەنابوو، ئەوشەو هەرسىكمان گۆرانييهكى كامكارەكانمان گووت. كە دوژمن گەيشتە سەرمان ئيمە گۆرانيمان دەگووت. كە ئيمەيان داگرئەخوارى، دەستيانكرده مىلى من و گووتيان ”تۆ شتىكى تريت... شتىكى تر“. ساردىيهكى قوتويان دامى و من خوشحالانە دەمخواردەو هە پيدەكەنيم، لەوكاتەدا كە من وەك گەمژە سەيرى ئەو پاسەوانانەى دوژمنم دەكرد و ساردىم دەخواردەو، هەردوو هاوپنكەميان برده نزيك بەردىكى ديكە لەولاو و بە دوو دەستپىژى كورت حسابيان بۆكردن. شتەكان بە خىراييهكى بيمەعنا تىپەرين، من هەستمەكرد كە پەوتى دونيا بە جۆرىكى سەير خيرا دەپوات. ئەو دەنگى دواھەمين دەسپىژ بوو لە گۆرەپانەكانى شەپدا گويم لىبووييت، وەك دەسپىژەكانى تر ساردو پەق و ترسناك نەبوو، بەلكو لە دەنگى بالندەيهكى بريندار دەچوو بخويئيت، لەقاسپەى كەويكى زامدار دەچوو، بە منيان گووت ”سەرياسى سوېدەم... تۆ حسابىكى تريت هەيه... تۆ شتىكى تريت“. لەو ساتەدا زانيم من ناكورژن، بەلكو بۆ شتىكى سەختتر لە مردن نامادەمدەكەن.....

ئەوكات كە كۆلە پشتەكەيان لىسەندم و نىتاقەكەيان كردمەو و پشتينەكەيان كردمەو و پىلاوھەكانيان لە پى داكەم ، تىگەيشتم ئىدى جەنگ لە زيانى مندا بۆھەتاھەتايە كۆتايى پىھاتوو. ديارە موزەفەرى سوېدەم جەنگ بە شىوھى جۆراوجۆر درىژەى هەيه، ئەو پۆژەى كە منيان برده تەلەفزيۆن تا هەموو نەيتىبەكانى خۆم لە شەپدا باسبەم،

ئەوێش بەشێک بوو لە جەنگ، بەلام ئەوانەى که تەنیا شەپى ناو سەنگەر و هاوار و پاکردنى ژێر بارانى گوللەیان تاقیکردۆتەوێه زۆریان دەوێت تا لە جۆره‌کانى تری شەپ تێده‌گەن که لە شەپى پووبەپووی ناو جەنگەڵ پیستر و چلکنترن. من پێتده‌ئێم شەپى پیاوانى عاقل سەد هەزار جار لە شەپى پیاوانى کێوی و پامنه‌کراوی وه‌ک ئێمه‌ چه‌په‌لتره‌، من پێتده‌ئێم بۆ ئەوه‌ى ئاگات لە خۆت بێت.

که منیان برد بۆ تەله‌فزیۆن، لەوه‌و پێش له‌به‌رده‌م کامێرادا نه‌وه‌ستا بووم، هه‌ستیشم نه‌ده‌کرد بیه‌م پیاویکی ئەوتۆ گرنه‌گ به‌ کۆمه‌لیک کامێرای گه‌وره‌ وینه‌مبگرن، بەلام ئەو پۆژه‌ تیمیکى ته‌واویان هێناو به‌ هه‌مووان وینه‌یان ده‌گرتم. هه‌رچیبه‌کم ده‌زانى له‌ پێشده‌م کامێراکاندا گێپامه‌وه‌، به‌دریژی باسى هه‌موو شەپه‌کانم کرد، له‌ باسى ئەو دیلانه‌وه‌ که کوشتوومانن تا باسى سۆزانییه‌ غه‌مگینه‌کانى که‌رىمى شیرین، چۆن چیرۆکه‌کان بۆ تۆ ده‌گێرمه‌وه‌، بێباک له‌به‌رده‌م کامێراکاندا دانیشتم و هه‌موو شتیکم گێپامه‌وه‌، هه‌موو نوکتە و تپوهاته‌کان، هه‌موو ئەو گفتوگۆیانەى که له‌ ژيانمدا بیستبووم، ئەو قسانەى له‌ دیواخانه‌که‌ى «که‌یخوسره‌و ئاغای سوفیان ئاغای سه‌درى ئه‌رحه‌مى» بیستبووم، ئەو نوکتانه‌ى که‌ چکاره‌کان له‌ بوراق ده‌یانگێپامه‌وه‌، چیرۆکی پرۆفیسۆرى شه‌وه‌ تاریکه‌کانمان، مردنى محه‌مەدى دلشوشه‌. قسه‌بێژیک چاوپێکه‌وتنى له‌گه‌ڵدا ده‌کردم له‌وانه‌ى مرۆف واده‌زانیت شه‌ویش به‌ قات و بۆینباخه‌وه‌ ده‌خه‌ون، کورپیکى شیرین بوو، پێیده‌گووتم قسه‌به‌که‌ به‌ ئاره‌زووی خۆت قسه‌به‌که‌، دواى خۆمان مۆنتاژیده‌که‌ین، چه‌ند جار ئەو وشه‌یه‌ى به‌کارهێنایه‌ من پریشم ده‌خوراندو لێمه‌پرسى «مۆنتاژ یه‌نعى چی؟». ئەو ده‌یگوت یه‌نعى ئەوه‌ى قسه‌ زیاده‌کان ده‌بڕین و فلیمه‌که‌ ده‌نێینه‌وه‌ ده‌م یه‌ک به‌ جۆریک که‌رتبوون و دابڕانى تیانه‌بێت. من به‌رامبه‌ر کامێراکه‌ داده‌نیشتم و به‌ئاره‌زووی خۆم هه‌موو ژيانى خۆم

دەگىپايەو، ھەندى جارى ئو بە شىت و شتم تىدەگەيشت، بەردەوام بەك دور پىرسىارى دووبارەدەكردەو، من باسى دواھەمىن ھەنارى دونيامدەگرد ئو دەپىرسى «ئەي ئو كات پەيوەندىت بە جاش و خۇفرۇشەكانەو چى بوو؟». من دەمگوت «ھىچ پەيوەندىم نەبوو، پەيوەندى چى... من ئو كات ھاوپىسى مارشال بووم، ھاوپىسى پىرۇفىسورى شەو تارىكەكان بووم، دواھەمىن ھەنارى دونيا ھەقى جاش و خۇفرۇش و ئو تىروھاتانەي چىيە؟». قسەبىزەكە كە نە ناوى مارشال، نە پىرۇفىسورى شەو تارىكەكانمانى بىستبوو، بىئەوھى خۇي تىكىدات. دەيگوت «ئەي وەك بزانى ئو كات چەكيان لە حكومەتەو بۆ دەھات؟». من دەمگوت «نا ئو كات پەتاتەو تەماتەو ئو شتانەيان لە حكومەتەو بۆدەھات سەرياسى مەزن بەيانىان لە ەلوەكە وەرىدەگرت و دەيفرۇشت». من ھەرچىيەكم دەگوت، ئو بەدەست نامازەيدەدامى تا بەردەوامبم. ئو دەيگوت «مەترسە، دوايسى خۇمان مۇنتازىدەكەين». ھەر شىرىتىكمان پىدەكردەو، پىشووئەكمان دەداو چايەكمان دەخواردەو. لە پىشووەكاندا ھەموو ماچپاندەكردم و دەيانگوت «قسەكانى تۆ دۆكۆمىنتىكى زۆر گىرنگە بۆ حىزب، پىشتى ئو خۇفرۇشانە دەشكىنىت». من پىشم دەخوراند و دەمگوت «دۆكۆمىنت يەغنى چى؟». پىياندەگوتم «يەغنى بەلگەنامە... يەغنى ئەوھى گەر ئو جاشانەي ئو بىەر گوتىيان ئىمە شتى وامان نەكردو، ئم قسانە دەخەينە بەردەستىيان و دەلىين، تەماشاكەن ئەمە قسەي چەكدارەكەي خۇتانە... ئىمە ئو فلىمە دەدەين بە ھەموو دونيا، بەدەرەو، بە ولاتە درواسىكان، بە نەتەوئەكگرتسووكان، بە فەخامەتى سەرۆك دەولەتەكان، بە دادگاي نىودەولەتى، بە كۆنگرەي ئىسلامى، بە فاتىكان...».

من لە مندالىدا جارىك وئىنەكەم لە ناوگەلى سەرۆكدا بە ھەموو ولاتدا بۆلۈبووئەو، ئىستاش ئەم وئىنانەم بە سەرتاسەرى دونيادا

ده پویشت، له راستیدا خۆشحاله نه بووم به وهی وینه کانم به وجۆره ده پوات، خۆشحاله نه بووم کاتیک نه و هه موو تپوهاته ده گێرمه وه، مه لاکانی دونیایا هه زه تهی پاپا بمبینن. که دلنیا بووم نه و کاسیتانه ده بریت بۆ شوینی ترو خه لکانی له من و تو گرنگتر گوئیان لێده بییت، پتر له سه ر شه په کان قسه مه ده کرد، چی شتیکم له سه ر دپنده یی و وه حشییه تی جه نگه کان ده زانی گێرمه وه، زوو زوو پوومه کرده قسه بیژه که و ده مگووت «هه ر ئیمه وانه بووین، ئیوه ش له ئیمه شه ریفت نه بوون... له م شه په دا که س له که س شه ریفت نه ییه». هه زمه کرد شتیگ بکه م خه لکی له و شه په انه بترسن، شتیگ بگێرمه وه خه لکی شه رمبکه ن. من له دواییدا به و کوپه م گووت «که شه ریته کانتان پێشاندا پێمبڵین با سه یری بکه م». دیاره قسه که م تپوهاتیکی گه وره بوو، له دوای تو مار کردنی کاسیته کانه وه ئیتر نه چا و نه ساردیم نه خوارده وه، هه ر نه و شه وه به ده ست وچاوی به ستراره وه بر دیانم بۆ زیندانیکی بچوک و پێیانگووتم «تا سه بی لێره دا دانیشه، به یانی خۆمان ده زانین ده تبه یین بۆ چ جه نه ت و لاله زاریک». شه وی دواتر منیان هینایه نه م قه لایه وه. نه م قه لایه تاریک و بیده نگ و دوورده سه ته، له و پۆژه وه ئیتر جگه له پاسه وانه کان که سی ترم نه بینیه وه، نازانم نایا شه ریته کانم لێدراوه یا خود نا. نازانم که س گوئی له من بووه کاتیک چیرۆکی مردنی سه ریاس و مه مه دی دلشوشه ده گێرمه وه یا خود نا؟ گه ر کاسیته کانم په خشکرا بییت یان نا، من ناتوانم بگه پیمه وه بۆ باوه شی نه و دونیای جارن، نه گه ر پۆژیگ له پۆژان به ریاندانم، ده پۆم بۆ ولاتیکی تر، له مه مه که تیکی تر ژنده هیتم و ناوی خۆم ده گوپم... موزه فه ری سو بده م گه ر به ریووم کاریکده که م نه مدۆزیه وه، ده زانم شتیکی بێمانایه من و تو ده سه تبه که یه ملی یه ک و تو پێمبڵییت «وای سه ریاس گیان... وای کوپی شیرینم»، من ده سه تبه که مه ملی تو و بلیم «وای با به گیان... وای». گه ر شتیکی وابییت

من له شهرم و قیزی و تهریقیدا دهرم. ههستده کهم ژیا نی ههردوو کمان
له وه ناشیرینتره بهرگه ی گونا می وابگریت. وانیه موزه فاری سو بدهم،
وانیه؟ ژیا نی ههردوو کمان له وه ناشیرینتره بهرگه ی خوشه ویستییه کی
له وچۆره بگریت.

تاماره یه کی دریز من و سه ریاسی سو بده م کاسیتمان ده گوریه وه،
 دواهمین کاسیتم له پاتراوه بو نارد. شتیکی زور له غم و گالته جاری،
 له زیره کی و ساویلکه یی له دهنگی نه و کورپه دا هه بوو، هه موو جاریک
 نه وهی دوپاره ده کرده وه که نایه ویت من ببینیت. بو جاریکیش چیه
 لئی نه پرسیم له دهره وه چی پووده دات، له و زیندان تاریک و ته نیایه ی
 خویه وه ناره زوویه کی بو دنیا نه مابوو، ته نیا له ناو یادگار ه کانیدا
 ده ژیا. دننیم گه ر هات و پوژیک له و زیندانه هاته دهره وه، شوینیکی
 دوور هه لده بژیریت، شوینیک جگه له یادگار ه کان که سی دی دهستی
 بیارانه گات.

من له و کاسیتانه ی نه وه وه بوئی نه وه م کرد، جگه له خوی
 سه ریاسیکی دیکه ش هه یه، جگه له و که سانیکی تر هه ن که من
 هیچیان له باره وه نازانم. نه وه گینگلیکی کوشنده ی له پوچدا بو
 سازکردم، نااسووده یه کی بو هینام گه وره تر بوو له نااسووده یی
 نه و پوژانه ی به دوا ی سیبهری سه ریاسی دووه مدا ده گه رام. من له و
 شه وانده ا ده مپرسی «خوایه من که وتوومه ناو چ دونیا یه کی خه یالیه وه،
 که وتوومه کوئی نه م وجوده وه که مه خلوقاته کان به و شیوه تیا ده شکین
 و پارچه پارچه ده بن و هه ریه که بیان ده که ونه گۆشه یه که وه له هیچ
 گۆشه یه کی تره وه دیار نییه ؟».

ئەو لە ھەموو کاسیټەکاندا بە منی دەگووت «بۆ و نەدیمی شازادە بدۆزەرەو... نەدیمی شازادە نەینییەکان دەزانیت». ئەو کاتە من گەر پامەو نەدیم لە گەشتیکی درێژ بوو، چەندەھا مانگ بوو کەس نەیبینیبوو. دەبایە لە جیگایەکی دیکەو دەست پێکەم. من ھەرگیز نەدیمی شازادەم نەبینی، دەزانم بەجیھێشتنی کوردستان بەبێ بینی نەدیمی شازادە، گەلەک نەینسی و سیمای ئەو پۆزگارانی وەک نادیار و نەینسی ھێشتەو، دەزانم دەکرا نەدیمی شازادە ھەندێ لاپەرە نەینسی ئەو سەر دەمەم پتیلێت کە جگە لەو کوێرە ھیچ کەسیکی دی نەیدەزانی. بەلام پێدەچوو دەستیکی تاریک من لە ھەموو ئەو سەرچاوانە دا بپریت کە بە قوولی دەچوونەو سەر پۆزە تاریک و تاییبەتییەکانی ئەو مندالانە، نەدیمیش یەکیک بوو لەو سێ مندالی لە سەرەتای سەرەتاو لە گەل نەینییەکاندا ھاتبوو، بەلام بە شیوہیەکی سەیر لە ناو تەپوتۆزی پۆزەکاندا خنکاو شوین و ئاسەواریم نەدۆزییەو... ھەموو ئەو شوینانە بۆ گەر پام کە دەشیت تیا بگەریت، ئیکرام دونیای بە داوا تەیکرد و نەیدۆزییەو. وەک ئەوێ نەدیم ھیچ نەبیت جگە لە خەیاڵیک، جگە لە تەمیک کە لە چیرۆکیکەو دیت و لە دنیا دا پەخشدەبیتەو و دەمریت. نا دۆستان، من ھەرگیز نەدیم نەدۆزییەو، بۆیە دەبایە پێگایەکی تر بگرە بەر.

من دەبایە بچم بۆ لای سەی جەلالی شەمس.

کە یەکیەجار ناوی ئەو پیاووم لە کاسیټەکانی سەریاسدا گوئی لێو بوو، ناویکی ئاشنا ھا تەبەر گویم، ناویک وەک ئەوێ لەو وێر بیستبیتم و دا تر لە جەھەنمی یادەو ڕیپەکاندا سووتا بیت. من وەک ھەموو ئەوانە لە ساتیکدا پتویستیان بە گەر پان دەبیت لە خاشاکی یادگارەکانیاندا، لە خۆلەمیشی ئەو سەر دەماندا کە دەبایە جاریک وینەکانیان لە یاد بەرنەو، ئاوەھا ناو تاریکترین و دوورترین شوینی

یاده وهریم ده گه رام. ئه و ناوه شتیکی پێده گووتم دروست نه مده زانی چیه. شه و یکیان ئیکرامی کیو، به خۆی و پوخساره ئاسمانیه که یه وه هات... له فریشته یه کی گه و ره ده چوو له پیره کانی ئاسماندا خه ریکی جیه جیکردنی کاروباری فریشته کانی تر بیت، ئه و شه وه بۆنیکه هیئنده سهیری هه بوو واتیده گه یستم ئه و چرکه یه له ئاسمانه وه دابه زیوه، هه ستنده کرد له گه ل ده رکه وتنیدا کومه لیک پۆچی ئاسماننشینی دیکه ئه و جیگایه پرده کهن. له سه رۆکی مه لایکه ته ئارام و بیده نگه کان ده چوو، ئه و له شه گه و ره و نا ئاساییه ی نه بوو بوو به پێگر له وه ی دیمه نی په پوله یه کی سووکه له ی تیا ببینیت. به یه کیک ده چوو دۆسییه ی ژماره یه کی زۆر له مه خلوقاتی به ده ست بیت، به لام هیمنی و شهرم و ئارامی وای لیکات له ناو جه نجالی دونه یادا به ئاسانی نه ناسریته وه. ئه و هه ندی شه و ده هات و له گه لمدا ده مایه وه، پێکه وه به ره و ناو کیلگه و ده شته تاریکه کان ده پۆیشتین، دوو پیاوی له سه ره خۆبووین تاریکی کرد بووینی به هاو پێ، هه ندی جار له گه ل مندا گوئی له کاسیته کان ده گرت، هه ندی جار یه چهنده ها پۆژ ونده بوو و نه مده بینیه وه. هه میشه سه ره تی ئه وه م هه یه که به ئه ندازه ی پتویست ئیکرامی کیوم نه بین، ئه و له و که سانه یه بۆ ئه وه ی که مالی جوانیان ببینیت، ده بایه هه میشه له گه لیاندا بیت. له و که سانه بوو هه ر دووریه ک لئی له ده ستچوونی ساتیکی جوانی و گه وریه ی بوو، نا ئومیدی گه وری له ئینسان پێگای له وه نه گرتبوو خۆی تا دوا ئه ندازه مرۆف بیت. هه موو جار یه ک پێمه گووت «ئیکرامی کیو تو له کویت؟ بۆ نایه یه... بۆ؟». قسه یه کرد و سه یه ری شه رمیکی ته نک له سه ر سیمای بوو، ده یگووت «موزه فه ری سو بده م، ئه م ولاته پره له که سانی که ساس، له وانه ی به ته نیا ناتوانن ئازار و ده رد و برینه کانی خۆیان تیماری که ن، نا من هیچی ئه وتۆم بۆ ناکریت، من هیچم بۆ ناکریت، به لام هه ستنده که م ده بیت برۆم و به قسه یه کیش بووه، به

يارمه تيبه كى بچوك و سادهش بووه، دهستى خۆم بۆ ئينسانه كانى تر دريژيكه م... من دهچم و دهنوشتيه وه و به و دايكه بريندارانه ده ليم، له برى كوپه كوژراوه كه تان به كوپى خۆتان حيسابمبگه، به خوشكه كان ده ليم له برى برا كوژراوه كانتان به برى خۆتان حيسابمبگه، من ده بيت له وييم، له و دارستانه دابم و چاوه روانيم چ ته يريكى بريندار له نزيكه وه دهنيشيته وه تيمارييكه م. عه فوومبگه، بمتوانيايه هه موو ميخنه ته كانم بگردايه ته يه ك ميخنه ت، هه ميشه له گه لندا ده بووم... هه ميشه، به لام ميخنه ته كان ناكړينه يه ك ميخنه ت... ناكړين". ده مزانى به هه موو ئه و كه سانه ي تريش واده ليت، باوه پى وابوو تيگه يشتنى مرؤف له سازارى يه كتر زؤر له رهنگى ئه م دونيايه ده گورپت. دواچار كه ولاتم به جيپه يشت و له مالاواييدا ده ستمانكرده ملى يه ك، من به دهنگى به رزو ئه و به ويقارى فريشته كانه وه گريابن، ئه وكاتيش هه مان پرستى پيگوتمه وه "من ده بيت له وي بى، له و دارستانه دا بم و سا چاوه روانيم چ ته يريكى بريندار له نزيكه وه دهنيشيته وه تيمارييكه م".

له گه لندا به ناراميه وه گوپى له كاسيته كان ده گرت، ئه و شه وه كه ناوى سه ي جه لالى شه مسم لپرسى، به هيمنييه وه سه يريكردم و گووتى "بيگومان... كه س نيه سه ي جه لالى شه مس نه ناسيت، هه موومان ده يناسين". ئه و ئه و پياوه ي به ياداهينا مه وه، ئه و سه ره ك خياله ي تيگه له يه ك بوو له كۆمه ليك دونياى جياواز، پۆژيک له پۆژان له سه ره تاي شوپشدا بينيبووم و له يادمچو بووه وه. يه كيک بوو له و ناغايانه ي دۆستى هه موو دونيا بوون، هاوپتيه كى نزيكى ياقوبى سنه و به ر بوو، سه رده مانتيك له سه ره تادا كه ياقوب نه خوش بوو له مالى ئه و پياوه تيمارده كرا. ناسيني ئيكرامى كيۆ بۆ سه يد جه لالى شه مس ده گه رايه وه بۆ پۆژانى شوپش، ئه و كه سيك نه بوو و نبييت، پياويك بوو له سه ره و سه رى ئه و ولاته دا ناوبانگتيكى هه بوو، باوه پيكر او ي گه وره ي سه رۆك و

نه میر و پاشا و سهرک خیله کانی تری نه و هریمه بوو.

نیواره یه کیان چووم بۆ لای سهد جه لالی شه مس، نه و له ناو چیاکاندا ده ژیا. به زه وییه کی شاخاوی و پر له دارستاندا به ره و به هشتی کی په نهان له ناو چیاکاندا تیپه پریم، نه و دوور له هر زاوه ژاو و دلته نگیه کی دونیا له باغی کی مه زندا ده ژیا، له سهر کورسییه کی سهر که له تاختی پاشاکان ده چوو بینیمه وه. له چیمه نیکی نارام و سه وزدا سهرقالی خویندنه وه بوو. پیری ک بوو پریش سپی، کیژی کی هه ژده سال، جلی ساقی کۆشکی شاهه نشا دیرینه کانی له بهردابوو خزمه تیده کرد، میژی کی له بهرده ستدا بوو پرپوو له کتیب و کاغز و شوشه ی گه وری مه ره که ب، په زی ک له چوارده و هری بوو، هر لقی ک له لقه کانی به ده یان هیشوی گه وری سه نگین بوو. دیمه نی نه و شاعیره دیرینه نی هه بوو که وینه ی خوی و مه عشوقه کانیان له سهر بهرگی هه ندی کتیبی کۆن ده بینران، شتی کی تیا بوو که سانی وه ک خه یام و فیرده و سی به یاداده هینایتسه وه. چرایه ک به وینه ی په پوله یه که وه و شوشه یه کی گه وری شه راب له سهر میزه که ی بوو. دواتر زانیم نه و کیژه منداله ی خزمه تیده کات دواه مین ژنتی. له ژیانیدا ده یان ژنی هینا بوو. من له ناوه راستی باغه که یدا وه ستام و گوتم «سه ی جه لالی شه مس. من موزه فهری سو بده م... نه و پیاوه سه رلیشیا ووه ی له تو زیاتر که سی تری نییه، کۆمه کیبکات».

به هیمنی سهری له سهر کتیبه کانی به رز کرده وه و سه بیر کردم و هه ستایه سه رپن و گوتمی «تۆ موزه فهری سو بده می... تو نه ویت؟». من وه ک له بهر زاتی کی گه وریا کړنو ش ببه م گوتم «گه وریه م پینماییم بکه... من سه رلیشیا ووترین پیاوی دونیا، له تو زیاتر که سم نییه یارمه تیمبدات». نه و پییده گوتم «وه ره و دانیشه... نه گه ر تو موزه فهری

سوبىدەم بىت، من لە قسە و پەفتاردا دەتخوینمەو، گەر ئەویش نەبىت ناهىتلم لە شەرابى من بخۆیتەو». بەرامبەرى دانىشتەم و پىمگوت «سەيرمە... سەى جەلالى شەمس، سەيرمە و لە نىگامدا عومرىك دەدۆزىتەو، كە هىچ كەسى تر ژيانى وەها نەژياو. بۆنمە، لەسەر جەستەم ئاسەوارى بىبابانىكى گەورە دەبينىت، تەماشای چاوم بکە سەيبەرى سەحرا گەورەكان دەبينى، هىچ كەسێكى تر وەك موزەفەرى سوبىدەم بۆنى لمى لىتايەت، بۆنى شەوگارىكى ناكۆتاي لىتايەت، بۆنى تىكەلبوونىكى بەرەحم و بىسەبرى زەوى و ئاسمانى لىتايەت... سەيرمە و لەسەر دەستم بىبابان بخۆیتەو».

چاوه پوانى نەدەکرد ئەو پىاوه لاوازەى لە جلى شەرى جوتيارىكددا هاتبوو باغچەى بە و جۆرە قسەبكات. بەهيمنى سەيرىدەكردم و پەرداخىك شەرابى بۆ خۆى تىدەكرد و پەرداخەكەى منى خالى جىدەهيشت و بە ئارامىيەكەو كە نىشانەى ژيانىكى ئاسوودە بوو، قومى لە شەرابەكەى دەداو دەيگوت «سوپاس بۆ خوا... سوپاس بۆ خوا». كەمىك بىدەنگ دەبوو، تەماشايەدەكردم و دەيگوت «من هەرگىز ئەو ناووم لە بىرناچىتەو، هەرگىز ناوى موزەفەرى سوبىدەم بىرناچىتەو، ناوى هەندى پادشا و ئەمىر و وەزىر و وەلىم يادچۆتەو، بەلام ناوى موزەفەرى سوبىدەم بىرناچىتەو». من دەمگوت «من ئەوم، من موزەفەرى سوبىدەم، هەموو ئەم زەمىنە لەمسەر تا ئەو سەرى بگەپىت، موزەفەرىكى سوبىدەمى تر نادۆزىتەو... من ئەوم كە شەو و بىبابان و ونبوون دروستىكردوم، من باوكى ئەوانم، باوكى ئەو كورپانەم كە تۆ نەهينىيەكەيان دەزانىت... تەنيا تۆ». پالىدەدايەو و دەيگوت «موزەفەرى سوبىدەم قسەبکە، چىرۆكى خۆت بگىرەو». من هەموو چىرۆكى خۆم دەگىرەو، ئەو چىرۆكەى پىدەگوت «جگە لە چاوه پوانىيەكى دووردەرتى مردن هىچى تر نىيە». ئەو چىرۆكەى لەسەرەتاو تا كۆتايى لە هيوايەكى

په‌ش دروستبووبوو، که وشه‌ی «هیوای په‌ش» م به‌کارده‌برد، ده‌وه‌ستاو ده‌یگوت «تۆ نه‌ویت ... نه‌ویت ... یه‌کۆ سالانیکی زۆر له‌ زۆلمه‌تدا بۆ هیواکانی نه‌ژیا‌بیت نازانیت هیوای په‌ش چیه‌ ... ئومیدی سیا ... ئومیدی قه‌ترانی». سه‌یری چا‌ویده‌کردم و زیاتر گوئی له‌ من ده‌گرت که‌ قسه‌م له‌ یه‌کی‌تی نیوان ئومیدو نا‌ئومیدی ده‌کرد، له‌سه‌ر یه‌کانگیری پۆشنایی و ده‌یجور ده‌دوام، قسه‌م له‌ لی‌کچوونی لم و ئاو ده‌کرد. تیده‌گه‌یشته‌ من ئه‌وم. به‌ هیمنی پالی‌ده‌دایه‌وه‌ و ده‌یگوت «تۆ بیستویه‌ک سال له‌ مه‌ویه‌ر، گیرایت ... خۆت کرد به‌ قوربانی یاقوبی سه‌نه‌ویه‌ر، وه‌ک هه‌زاران هه‌زاری تر. خۆت له‌و بیابانه‌دا نو‌قمکرد و بو‌ویت به‌ قوربانی هیچ». ده‌نگی تارمایی هیکمه‌تیکی تیا‌بوو، پرچی له‌ ژیر می‌زه‌ریکی سپی گه‌وره‌وه‌ هاتبووه‌‌خوار. به‌ هیمنی سه‌یری‌کردم و قومیکی گه‌وره‌ی له‌ شه‌راهه‌که‌ی داو جامیکی پریشی بۆ من تیکرد و گووتی «ئێستا ده‌توانیت له‌ شه‌راهه‌که‌ی من بخۆیته‌وه‌، که‌ پره‌ له‌ نوری خالیق ... ئێستا من ده‌توانم ئاسووده‌ ته‌ماشاتبکه‌م و بخۆمه‌وه‌ و سه‌یری شه‌و بالای می‌وه‌کانم بکه‌م و له‌سه‌ر مه‌ستی باده‌ هه‌موو شتی‌کت پتیبلی‌م. له‌ می‌ژه‌ چا‌وه‌پواننده‌که‌م، نه‌و سالانه‌ی سه‌ریاسه‌کان ونبوون و من نه‌مدۆزینه‌وه‌، چا‌وه‌پوانی تۆم ده‌کرد، من وامده‌مزانی مردوو‌یت، دوا‌جار وابل‌ا‌بوو که‌ تۆ مردوو‌یت ... یه‌کی‌ک ناوی تۆی سه‌رییه‌وه‌، تا کاتی‌ک هات ئیتر که‌س تۆ و ها‌ورپیکانته‌ی له‌یادنه‌ما. به‌لام من ده‌مزانی مرۆف ده‌بیت سه‌بری نه‌وه‌ی هه‌بیت و بتوانیت چا‌وه‌پوانی مردوو‌ه‌کانیش بکات. من ژیان فیزی‌کردم چا‌وه‌پوانی مردوو‌ه‌کانیش بکه‌م. پۆژیکیان کویری‌ک هاته‌ ژیر نه‌م که‌پرانه‌ و له‌ شه‌رابی منی خوارده‌وه‌. کویری‌ک گووتی دوو سه‌ریاسی سو‌بجده‌م ده‌ناسیت، دوو کو‌ر ده‌ناسیت، هه‌ریه‌که‌یان هه‌ناریکی شوشه‌یان هه‌یه‌، من نازانم چی پێگای نه‌و کویره‌ی هینابووه‌ ناو نه‌م هه‌ریمه‌وه‌، به‌لام که‌ شه‌راهه‌کانم مه‌ستی‌کرد و ده‌ستی‌کرد به‌

گيڙانه وهى ژيانى خوئى، بيٽه وهى بزانيت چى ده لئيت و له گه ل کيدا
 قسه ده کات که و ته گيڙانه وهى چيروکى دريژى سه رياسه کان، مه قدم
 ليگرت و پيمگووت ده ليلم بؤ بهينه، کويره ي پيس ده ليلم بؤ بهينه .
 ده يگووت ده ليلي من هه ناره کانه، سه رياسه کانه که له ژيانى خوئيان و
 له ليکچوونى خوئيان تيناگه ن . من ده مگووت ”کويره ي پيس، گه ر تو
 دوو سه رياسم بده يتي من سه رياسى سيٽه مت بده مي“. ئه و نه يده زانى
 سه رياسيكى دیکه ش هه يه، کئ چوزانى له وانه يه ده يان سه رياسى تريش
 هه بن که من و تو نايانناسين، من شه رابم ده رخواردى ئه و کويره
 ده داو ده مگووت ” قسه بکه، قسه، پيمبلى سه رياسه کان له کوئن، کوره
 بيتنازه کانى شوپش له کوئن؟“. ئه و له منى بيست که سه رياسى
 تر هه يه ... من تا درهنگ شه رابم بؤ تيده کرد و ئه و ده يخوارده وه و
 بيٽه فسه قسه يده کرد، هه وليده دا من نه نيٽيه کانى بؤ بدرکيتم، به لام
 دياربوو چ کويريکى ده مشر و خه يالوالايه، نه فسٽک بوو پشووى نه بوو .
 من هيجم پينه گووت، پيمگووت ”هه ناره کانم بؤ بيٽه، هه ناره کانم بؤ
 نه هيني من هيجت پيناليم، من هيجم نيٽه بده مي، من که س ناناسم“
 ئه و ده يگووت ”من له سه ر سه فريکى دريژم به ره و ئه وسه رى دونيا،
 له وانه يه بکه پيمه وه و له وانه يه نه گه پيمه وه“. پيمده گووت ”يه کئ بنيره
 هه ناره کان پيشانى سه ي مژده ي شه مس بدات“ ئه و کوره ي من که
 له شار توجاره ت به شتى عه نتیکه وه ده کات . له و پوژه وه چاوه پوانم و
 که س نايه ت، ئيواران له م باغه دا به ئيرسى مه ي خوژه گه وره کانى ئه م
 مه مله که ته دا ده چمه وه و دونيام فه رامؤشکردوو، من دواچار که شه پ
 ده ستيپيکرد و گوئيان ليٽه گرتم، ئيتر ته رکی ئه و دونيا يه م کرد، وه ته نى
 من شه راب و کتٽب و مه حبو به يه . من له م باغه ي خوّم نايه مه ده ري،
 هه موو ده زانن من ناتوانم له م باغه بيٽه ده ري، وه ک جارن ده رگا بؤ
 سه روکه کان ناکه مه وه، ليٽه دا خوّم و شه راب و مه عشوقه م له جوانى

جاویدانه و نیلامی مہی و خہلوہت و عہشقدا دہڑین» .

قسہ بیدہ کرد و شہرابی ھلڈہ دا، ھیندہ و ہستایانہ پیالہ کانی
 فپردہ کرد، ٹاسہ واری پیریت بہ دست و پہنجیہ وہ نہدہ بینی، پیریک
 بوو سہرتاپای پووناکی و نور، ھہ بیبہ کھی وہک ھہ بیبہ ی باغہ کانی
 بہ ہشت بیدہ نگ خزمہ تیدہ کردین، تا نیوارہ درہ نگترباہ نہ و ہستتر
 دہ بوو و نہ ویش زبباتر و جوانتر... قسہ بیدہ کرد و سہیری تری نی ناو
 باغہ کھی خوی دہ کرد، دواچار من رامکیشا قسہم بو بکات، نہ گہرچی
 شہرابیکی ناگرنی نؤشدہ کرد ھیشتا شتیک لہ سہ برو ھیمنی ناو لہ
 دہ نگیدا بوو. دواچار گوئی «من سہریاسہ کانم و ہرگرت، بیستویہک
 سال لہ مہو بہر من سہریاسہ کانم و ہرگرت، سنی سہریاس لہ گہل سنی
 ھناری شوشہ دا، سنی مہلو تکھی چکولانہ و نیوہ مردوو... نیلامی نہی
 نہوی مہی و مہیخانہت دروست کردووہ، لہ بیرمہ یاقوبی سنہو بہر خوی
 نہو سنی کورپہ یہی بو ھینام. نہوکاتیش نہویست من ھیچ بزائم، سنی
 مندالی چکولانہ و لاواز و گرینوکی خستہ بہر دہستم، وہک نہوی خودا
 لہ نوتفہی سنی مہلہ کی غہمگین دروستیکردین، ھہر سنیکیان دہگریان ،
 بہ جوڑیک خہستہ و بیمار بوون من دہمگووت «نیکسیری حہیاتیان دہویت
 نیکسیری حہیات». نہو شہوہ یاقوب وہک چاران نہہاتہ دیوہ خانہ کم،
 نہہاتہ بہر پؤشنایی مومہ کانم کہ ھہردہم پہروانہ لہ دہوریان دہگہرا،
 پنیگووتم «من نیکسیری حہیاتم نییہ، شہرابی زیندہگی گہر لای تو
 دہستنہ کہویت لای کہسی تر نییہ، نہ گہر دلؤپیکیش بووہ لہ ناوی
 حہیات بیدہ بہم مندالانہ و بابڑین». بہلام پیمگووت «نہمانہ چین
 لہ نوتفہی مہلہ کن یان شہیتان، لہ خوینی خوتن یان ہی خہلکی
 تر». سہرہتا ھیچی نہگووت، ترسی مہبوو شتیک بلیت درخت و
 ھوا و بالندہ کان ٹاشکراییکہن. بہ دزییہ وہ و بہتہ نیا دور لہ چاوی
 بہ شہریک سنی کورپہی ھینابوو، دہیگووت دہبیت ھہر سنیکیان یہک

ناويان ههبيت، يادگارى په فيتيكى به وه فان، ده بيت هه رسيكيان نه و ناوهى نه و هه لگرن، ناوى موزه فرى سوپدهم، ناوى شوپشگيرىكى دلسوزى نه م شوپشانهى نيمه، نه و گووتى بهر له وهى بمرن نه م سى مه لوتگيه، به سهر سى خيزانى جياوازا له سى هه ريمى جياواز دابه شكه، بيانده به سى خيزانى دور، سى خيزان په كترى نه ناسن، هه ر په كه يان له جىگايهك، په كيكيان له كوستان و په كيكيان له نارن. شه ويكى تاريك بوو، له سوار كه حيليك دابه زى و هه ر سى مه لوتگه كهى پيپوو، بهرده ماغيكى نه وتوى كردبوو كه س نه يناسيپته وه، به منى گووت «نه وه نهينى گه وهى ژيانمه ... سهى جهلال له تو زياتر كه سيك نيه، نه م مندالانه پرگاربيكات ... من ناتوانم هيچيان بوبكه م...». له تاريكيه كه دا منداله كانم ليوه رگرت و هه موو گيانم ده له رزى. جاريك و دووان و سيان ده مپرسى «نه م مندالانه مندالى كين، ياقوبى سنه و بهر مندالى كين؟». هه موو جاريك به شه رمه وه ده يگووت «مندالى شوپشن، كوپى شوپشن، بيرت نه چيت هه ر سيكيان په ك ناويان هه يه و كوپى شوپشن». كه واى ده گووت دره خته كان ده جولانه وه، جول په كهى سهير ده كه وته هه وا، نه رز له ژير قاچى هه ر دوو كماندا نارامى به خوئى نه ده گرت. به لام نه و ده يگووت «له وه زياترم ليمه پرسه، من ده بيت برؤم، من ده بيت برؤم، سهيد جهلالى شه مس، ژيانى نه م مندالانه له نه ستوى تودايه».

من ته ماشامده كرد و ده ستمده خسته سهر ده ستى سهى جهلالى شه مس.

كه ميك له رؤشنايى فينكى نيواره له نيوان درزى كه پره كانه وه ده هات، هالاوى تر يه كهى به هه شتى به سهر سه رماندا شنه يده كرد. ده مگووت «نه وانه هه موو كوپى منن، حاشا له هيچيان ناكه م، نه وانه كوپى منن... من نيستا تيده گه م كئ منداله كانى منى له په كتر جيا كردوته وه، من كه گيرام ته نيا په ك كوپم هه بوو، به لام كهى نه وه گرنگه، دواچار

ئەوانە ھەموو ناوی منیان ھەلگرتووھ ... ئەو شەوھ کە لە چەندەھا لاوھ تەقەیان لێدەکردین بە یاقوبی سەنەوبەرم گووت لە پشتەوھ دەرچۆ، تا تۆ دەریازدەبیت من دوژمن دەخلاقینم، گووتم بەلام ئاگات لە سەریاسی سووچدەم بێت، ئاگات لیببیت. شەویک بوو لە شەوھکانی مردن، من تەنیا یەک تەکام ھەبوو، پێمگووت ئاگات لەسەریاسی سووچدەم بێت، ئەو کات سەریاس تەمەنی چەند رۆژیک بوو، دایکی بەسەر ئەوھوھ کۆچیدوایی کردبوو، مەلۆتکە یەکی بچکۆلەبوو لە کن ناسیاویکی یاقوبی سەنەوبەر بەجێمابوو، من یەک رۆژ بینیبووم، ئەو کات نەدەمتوانی پرسە دانیم نەدەمتوانی کوپەکەم ببینم، شەویکی تاریک بە دزی سیخوڕ و ئاسایشەکانوھ چووم بۆ گوندیکی چکۆلانوھ لەو یادا بۆ چارەکیک سەریاسی سووچدەم نا بە سنگەوھ، ئەو چەند چرکەساتە درێژترین دەمی باوکایەتی من بوون. لە زیندان دلئاسوودەبووم دەمگووت یاقوبی سەنەوبەر و ھەموو ئەوانە ی لەبری من لە نیشتیمان ماونەتوھ سەریاس فەرامۆشناکەن، دلئایبووم دەیگرە نامیز، بەلام کە گەپاموھ جگە لە کۆمەلێک چیرۆک ھیچی ترم لەبەردەستدا نییە ... سەریاس لە دوا ی سەریاس لە پێگامدا زیندوودەبیتوھ و لە ژبانی ھەموویاندا لە غوربەت و مردن و تەنیا یی زیاتر ھیچی تر نابینم ... خودای گەورە، تۆ پێمبێت، سە ی جەلالی شەمس، تۆ پێمبێت، چی کوپەکانی منی بەو دەردە برد ... چی؟”

سە ی جەلالی شەمس شەرابەکە ی پرپە کردەوھو بە ئارامییە کەوھ سەیریدەکردم و وەک ئەوھ ی گوێی لە قسەکانی من نەبوو بێت، وەک ئەوھ ی قسە بۆ خوێ بکات دەیگووت ”سێ مندال بوون، ھەر سێکیانم برد بۆ سێ ناوچە ی لە یەکدی دوور، بۆ سێ گوند یەکیکیان لە مەشریقە و ئەو ی دیان لە مەغریب و ئەو ی دیان لە باشوور، سێ تیفلی بێگوناھ بوون، سێ پارچە گوشتی بچکۆلە و مەسوم بوون، یەکی ھەناریکی

شوشەیان لەگەڵدا بوو، من هەر شەو و یەکیکیانم دەخستە ناو ماشینەکەم و بە پێگایە کدا سەدان فرسەخ دوورتر لەوی تر دەپۆشتم، لەوێ خانەوادەیەکم دەدۆزییەوە بیانگریتە خۆی... ئەوسەر دەمە وەک کوێر باوەڕم بە یاقوبی سنەو بەر بوو، ئیمانم بە شەراب نەبوو، ئیمانم بەو بوو. ئیمانم بە نەشئەی مەی نەبوو، ئیمانم بەو پیاوانە بوو. عیبادهتی رەز و مەحبوبەم نەدەکرد، عیبادهتی نیشتیانم دەکرد... وەک ئیستا نەبووم... وەک ئیستا نەبووبووم بە پیرەمێردی خەڵوەت زە دەوی ناو وەرد و هەردیکی دوور...».

لە پێکدا سەری بەرز کردەو و وەک ئەوێ بیری کەوتبێتەو و من لەوێم. بە دەنگێکی غەمگین، دەنگێک هێدی هێدی دەبوو بە گریان، گووتی «سیان بوون، سێ پارچە گوشت بوون، دەبوو بەیەکەو گەرەبن، من وەک ئەوێ لە شێک پارچە پارچە بکەم هەر یەکیانم برد بۆ زەویەک، هەر یەکیانم برد بۆ ناوچەیەک سەد فرسەخ دوور لەوی تر، دوایی تەنیا یەکیکیانم دۆزییەوە، تەنیا یەکیکیان... وای خالق، دووانیان لە بۆنی تەقە و باروتی ئەو زەمانەدا ونبوون... دوکەل بردنی... دوکەل فراندنی».

من دەستم دەخستە سەر دەستی سەی جەلال کە وردە وردە یەکم فرمیسک بەسەر ریشیدا دەهاتە خوارەو و دەپژایە بن پیاڵەی مەیه کە یەو و دەمگوت «من چیرۆکی ئەو دووانە تر دەزانم، شتێک بە ژانیان ناسنا بووم، سەی جەلالی شەمس، پێمبۆ ئێو پێتریان لە کوێیە... ئەوێ تریان؟». سەی جەلال کە بەردەوام شەرابی دەخواردەو و بەو و یقار و سیما نورانییە خۆیەو دەگریا، سەری دەخستە سەر وەرە قەکانی و لە بەر خۆیەو دەیگوت «سیان بوون، سیان بوون، سیان... دواتر کە ولات لە پێکدا خاپووربوو، کە لاقاری مردن لە هەموو لایەکەو هات، کە ئەو بارەشە هەلیکرد کە شارۆچکەکانی دەبرد، دووانیانم

له‌ده‌ستدا. من به‌ر له‌وه‌ی پۆژگاری قاتوقپی و تالانی و مردنی بی‌حیساب ده‌ستپێکات، هه‌موو وه‌رزیک جارێک ده‌چووم و ته‌ماشامده‌کردن، په‌نه‌ان ده‌چووم و په‌نه‌ان ده‌گه‌رامه‌وه، خۆم لێ ئاشکرانه‌کردن. یه‌کجار یه‌کیکیانم بانگکرد و پێمگوت «سه‌ریاسی سو‌بده‌م وه‌ره‌ بۆ لای مامی خۆت» به‌ گومانیکه‌وه‌ سه‌یریکردم و لێمه‌له‌هات... که ئه‌م زه‌وییه‌ خاپوریو، من ته‌نیا یه‌کیکیانم دۆزییه‌وه‌، ته‌نیا یه‌کیکیان به‌سووتای له‌ ئاته‌شگای ئه‌و پۆژانه‌ هاته‌ده‌ره‌وه‌، یه‌کیک ده‌موچاوی نه‌بوو، نه‌یده‌توانی قسه‌بکات... شه‌رپوو، شه‌رپکی خۆنینه‌ ئه‌ویش له‌و شه‌ره‌دا هه‌مووشتیکی خۆی له‌ده‌ستدا».

من ده‌نوشتامه‌وه‌و ده‌ستیم ماچده‌کرد، باوه‌شم پیا‌ده‌کرد، فرمیسه‌گانی سه‌ر پێشیم ماچده‌کرد، ئه‌و وه‌کو ئه‌وه‌ی ئه‌و حکایه‌ته‌ بۆ دره‌خته‌کان بگێریته‌وه‌ ده‌یگوت «سیان بوون، دووانیانم هه‌رگیزا و هه‌رگیز نه‌دۆزییه‌وه‌... که ئه‌و مندالانه‌م ونکرد، حالپووم زه‌وی چ قه‌در گه‌وره‌یه‌، ده‌رکم به‌ گه‌وره‌یی ئه‌م ئاو و سه‌ر زه‌مینه‌ کرد که خالیق دروستیکردون... زه‌مانیک بوو ئینسان ته‌نیا هه‌له‌هات، له‌ چه‌ند مانگیکدا هه‌زاران گوند توانه‌وه‌، سه‌دان عه‌شره‌ت وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ مۆم بن جێده‌ستیکیان له‌سه‌ر زه‌وی نه‌ما، هه‌موو په‌زه‌گانی من سووتان، ساقییه‌کانم ده‌وله‌ت بردنی و نه‌مبینه‌وه‌، شه‌راهه‌کانم پۆژا... چ شتی‌ک له‌وه‌ خراپتره‌، تۆ مه‌په‌رست بیت و شه‌راهه‌که‌ت بپۆژیت».

به‌ هه‌منی پیا‌وتکه‌وه‌ که وجودی به‌ هه‌موو ساردی و گه‌رمییه‌کانه‌وه‌ تاقیکردۆته‌وه‌، ده‌هاته‌وه‌ سه‌ر میژه‌که‌ی، قۆچه‌گانی سه‌ره‌وه‌ی کراسه‌ سپییه‌که‌ی ده‌ترازاند و هه‌له‌که‌که‌ی داده‌کهند و ده‌ستی ده‌خسته‌ سه‌ر دلای خۆی و ده‌یگوت «خودایه‌... دلای عه‌بد چیت‌ر عیباده‌ت ناکات، ته‌نیا مه‌ستده‌بیت و ته‌واو». ئه‌و کیزه‌ی که به‌ فریشته‌کان ده‌چوو زوو زوو له‌ ده‌فریکی زیودا، له‌ کۆمه‌لیک کاسی نه‌خشداری و دێریندا مه‌ی

تازه تری بۆ دههینانین. ئەو تەماشایەکی منی دەکرد و دەیگوت «فەلەک پیریژنە... پیریژن». من ئەو کات لەسەر پشکۆکان دانیشتبووم، بە درۆ سەبر و تەحەمولم نیشاندا، دەمویست دواچار بگەمە سەر حەقیقەتی «دوامەمین سەریاس». ئەو پەرزو باغ و شەراب و ئیوارەییە بێئۆقرەیی مالى نەکردم، ئەو پێشە سپی و چاوە سىحراوی و گەشانه، بەژنی ئەو ئافەرەتی هەموو جوانییەکانی خودای تیاوو، هەموو سیفەتەکانی خوێری تیاوو ئارامی نەکردمەو. دەستی سەى جەلالی شەمس گرت و گوتم «بەلام سەریاسی سوێجەم لە کوێیە، لە کوێ». ئەو لە ناو ژانە بەهەشتییەکانی خویدا، وەک پیریکی شەیدا بۆ لەزەتە بێسنوورەکان، بۆ سفرە پازاوەکانی دنیا دەیگوت «بخۆرەو، شەراب بخۆرەو، مەى نۆشکە، بە قامەتی پەزدا سرودکە... سرود». فرمیسکەکانی خوێ دەسپری و کاسیکی زیوینی پردهکرد لە مەى و بێئەوێ چاو بنوقینیت دەینۆشی، بە جوړیک سەری بەرزەکردەو، لە کاتی قوم لیداندا ئەستیرەکانی کۆتایی ئیوارە ببینیت. کاسەکەى دادەنایەو و دەیگوت «بۆ چ سەریاسیک دەگەریت... بۆ چ سەریاسیک؟... من و تۆ چوزانین چەند سەریاسی تر لەم ولاتانەدا هەیه... چوزانین چەند شەوی تر، چەند سەى جەلالی شەمسى دیکە، شەوانیک مەلۆتکەیان هەلگرتووه و بەسەر ئەم هەریمانەدا بەشیانکردوون... کێ چوزانیت کێ کوپى تۆیه...». من بەبێ سەبرى کاسیک مەیم پردهکرد و دەمگوت «من بەدوای کوپى خوێدا ناگەرێم... تێدەگەیت، سەى جەلالی شەمس، من بەدوای سەریاسی سوێجەمدا دەگەرێم». تەماشایدەکردم و دەیگوت «هیشتا منداڵ بوو دەموچاوی سووتا، بۆمبیک لە بۆمبە تیزاییەکان کەوت بەسەر ئەو خانوویدا کە تیا دەژیا، من بردبووم بۆ ئەوێ، بۆ لای ژن و میزدیکی بێمنداڵ بەختوییکەن. تەسلیمی سێ خێزانی جوتیارم کردن، ئەو سەروسالە کە گوندەکان پووخان، دنیا خاپووریو دووانیانم

ونکرد، وهك شوشه يهك شهراب هيچ كهس نه يخواته وه، شه راييڪ نه يه ته سر هيچ سفره يهك، ساقبيهك په نجه ي بونه بات، په نديك ليوي پسي ته رنه كات. نه فسنيك، به شه ريك نه بووه دايك و باوكي نه و مندا لانه. هيچ كهس“.

كه ميك فه قيانه سپييه كاني گزيده دايه وه و ده ستيده بر دوه بو كاسه كه ي و ده يگوت ”وامه زانه مه ي خافلي كړدوم، من به دوايانه وه بووم، بي ته كليفي عه بد و خودا به دوايانه وه بووم، له وه مندا ل تريسون له زور شت تيبگن، تاكه كه سنيك هر سنيكيانم گرتوته باوه ش... سي تيفلي غه مگين بوون... دوايان له هراوزه نا گوره كاندا ونبوون، يه كيكيان دايك و بابي مردن، دوه ميان له كاتي راكردندا بو نه وديو سنوور له و دارستان و دول و دهر به ندانه دا ونبوو... سه ير كه عه زيزم، نه و سنووره ده بينيت، نه و چياو دوله سه ختانه ده ناسيت كه مه مله كه تي نيمه له مه مله كه تي شاهه نشا و مه لاكان جيا ده كاته وه، خاكي نيمه له خاكي سولتان و ناخونده كان جيا ده كاته وه، له ويادا هه زاران هه زار كهس كوژداون و سهريان به گومي نه هاتدا چوه. چون دواي پيشه ي هه وريك ده كه ويت، ناوا دوايانكه وتم... مه به ستم نه بوو بيان هينمه وه بو باوه شي دايك و باب، هه زمه كرد دور به دور ته ماشا يان بكم، وهك تينوويهك دور به دور ته ماشاي په ردا خي ك مه ي بكات... ناوا ته ماشا يان بكم... شه ش سالي مندا لي به وجوره سه ربه رشتيم كردن، به سوار نه سپي كه وه ده هاتم و بهر ده ماغي كم ده به ست و ته ماشاي گوره بوونيانم ده كرد. سه رده من كه ته پوتوزي فاجيعه كان هتور بووه وه، كه واي لي هات ده ستي پيري مه يخانه جاريكي تر شه راب بگريته وه، كه په ز كه وته وه سر شكوفه ي هيشوو، من له و مرز و ورد و مه مله كه تانه دا كه وتمه سور اغيان، جاريكيان بيستم يه كيكيان له مرزه كان يارمه تي ولا غداره كان ده دات، هيستره كانيان ناوده دات، نالفيان بوده خات، جيشه ويان بو ده گريته،

پايه خيان بؤ جيٲه جيٲده كات. من چووم بؤ مه رزه كان و به گه يشتنى من گووتيان مندالٲك به و ناوه و به و وه سفه هه فته يه ك پيشتر نيشٲكى لاي سايه قٲكى پٲگاي جنوب دؤزيوه ته وه، هه سٲٲكم هه بوو كه ماون، هه سٲٲك له هه سٲى مه يخورٲك ده چوو به سه ليقه ده زانٲٲ سوراحييه كه ى چند مه ى تياماوه ... حه يف ... حه يف كه ئينسان ناتوانٲٲ دواى پيشه ى هه ور كه وئ، موخابن كه ئينسان ناكريٲ ره گى ئاو له زه ويذا بدؤزٲته وه.

من ده مگووت «به لام دواه مين سه رياس لاي تويه ... لاي تو».

«من يه ك مه مخلوقم له لايه كه پٲيانده گووت سه رياسى سو بده م،

يه ك مه مخلوقى زامدار كه نامه وٲٲ بيبي نيت ... نامه وٲٲ»

به نارامى ده سٲٲٲم هه لده گرت و ماچمه كرد و ده مگووت «ئهى

پياوچا كى كه وه ... ده مه وٲٲ بيبينم ... بيبينم».

سه ى جه لالى شه مس ته ماشاى سينييه ك مؤمى ده كرد كه نه و فرشته

خودا كرده ى ژنى به بيٲه نگ ده يه ئنا، سينييه كى كه وه دروست نازانم

چند مؤمى له سه ر بوو، له به ر پؤشنايى مؤمه كاندا، وه ك پيرٲكى زٲرين

ده ينواند. بؤ يه كه مجار به و جوړه روويه روو سه ير يده كردم و ده يگووت »

به ته نيا كوږى تو نه بوون، كوږى ئه م ته بيعه ته بوون، كوږى ئه م خاك

و مه وتين و عه رده بوون ... ئه فسوسمه تو بيبينى، وه ك چؤن من درهنگ

درهنگ ده بيبينم. سه يركه ... له سووتانى ئه ودا ده توانى سووتانى هه موو

ئه م عه ردو ئاوه دانئيه بيبي نيت». سه ير يده كردم و شه رابه كه ى هه لده داو

ده يگووت «بؤ ده ته وٲٲ يه كٲك بيبنى كه ناتوانٲٲ له گه لٲدا بدوٲٲ ...

من خاتر جه مم كه تو شٲٲكى تر له خه يالٲدايه، نيگارى كه سيكى ترت

له پؤحى خوٲدا غه ملاندوه ... من تيٲه گه م ... تو بيستويه ك ساله

بير له كوږه كه ت ده كه يته وه، وه ك شه راب به شٲٲك مه سٲٲٲٲ، به

ويٲه يه ك مه سٲٲٲٲٲ، داتناوه نيگارى كوږه كه ت به و جوړه بيٲٲ، داتناوه

جوان و لاوچاک و سوارہ بیٽ... وانییہ... وانییہ... تالترین جوڙی شہراب چاوه پوانییہ، من ھموو جوڙہ کانی مہییم تاقیکردوٽوہ، ریشم لہ سہر کاسی بادہ سپیکردوہ، چاوم لہ چاوه پوانی ساقییدا کزیوہ، من پیتدہ لیم چاوه پوانی دورودریژ نادہمی تووشی وپینہ و ماخولان دہکات، کوڙہ کھی تۆ لہ وپیہ لہ وئی، لہ گہل ئوانی تردایہ، لہ گہل ئو مندالہ سووتاو و بریندار و غہ مباراندہ لہ مالیکدایہ، کہ سانیکی خیرخوا بہ خیویاندہ کھن... کوڙہ کھی تۆ لہ وپیہ، بہ لام دہ پوات ئو ویش دہ پوات، نا موزہ فہری سووحدہم، بینینی دہ تکوژیٽ، ھیواخہ سارت دہ کات. من ھمیشہ وھک باوکیٽک بۆی گریاوم، بۆ ئو و ھموو مندالہ کانی تر، لہ گہل ھموو قومیک شہراب دلۆپیک زوخاوی ئو مندالانہ چۆتہ پۆحمہ وہ و نایہ تہ دہ ری، وازیلپیہینہ بابروات، باسوار کہ شستیہ کی بکھن و بیبہن، سوار بالداریکی وھک سیمرخی بکھن و بیبہن، تۆ ھیچت بۆ نا کریت... ھیچ، وھک ھموو باوکیٽکی دۆپا و و رھو لہ گہل مندا خۆت مہستکہ، خۆت مہستکہ و تہ ماشای رھز و کاسی بادہ و سوراحی شہراب بکھ.

من دہ مزانی لہ چ بہ دہ ختیہ کھوہ قسہ دہ کات، دلنیا بووم غہ مبارہ، بہ لام نۆری غہم بہ رھو بیباکی و کہ مہ ترخہ میہ کی زاھیدانہ ی بردبوو. بہ ھیمنی دہ یگوت ”ھبوو نہ بوو کوڙہ پادشاھیک ھبوو، سالہ های سال عاشقی نیگاری سہر دیواریک دہ بیٽ، سالہ های سال دہ کھ ویتہ سہر خولیای گہ پان بۆ ساحیبی ئو وینہ یہ یہی لہ قہد ئو شکہ و تیککی بہ رز و دوردہ ستدا دہ بیینیت، دیتہ دہ ری و کۆشک و شکۆی شاھان بہ جیدہ ھیلتیت و دہ کھ ویتہ دوائ سۆراغی عہ شقیکی نابہ کام، تاج و سہولہ جان توږدہ دا و عسا ھلڈہ گری و خیرقہی دہ رویشان دہ کاتہ بہر، سالہ های سال دنیا لہ مسہر بۆ ئو سہر تہ یسدہ کات و ئو نیگارہ نادۆزیتہ وہ کہ شہوقی دلنی بشکیٽیت، تا وھک پیری مہ یخانہ کان بہ سہر میزی بادہ دا

کۆپدەبەیت و خودا حافیزی لە جوانی و جەھێلی خۆی دەکات. لە گەڵ پیری و داچەمین و سیسیدا قەت ناگری دڵی نارامنا بێتەو پۆژیک بوو دەکاتە دار و دیاریک و داوێتی خاتوونیکێ بوو دیت، کە پێیدە لێت "وەرەو من ئەو مەعشوقە یە ئۆم، ئەو نیگارەم کە تۆ زەوی لە مسەر تا ئەوسەر بۆ تەیدە کەیت... وەرەو ئەمشەو میوانم بە". بۆ ئیوارە ئەمیری عاشق و کە نەفتە لە ئاوی ئەدا تە ماشای خۆی دەکات و دەبینیت کە پیری چی پێ کردوو، تەنیا ئەو کات دادە نیشیت و بیر لە دڵ پەقی دەهر دەکاتەو، پیری ئەو ی دەکەوێتەو کە کاری دەهر تەنیا ئەو ی نەگرتۆتەو، بە لکو مەحبوبەش هەر دەستکردی خالیقە و لە دەست هیز و قانونی خالیق دەرناییت... ئەوشەو کە دەگاتە بەر مائی حەبیبە، پیری ئەژۆکانی لاواز کردوو، لە بەردەرگا دەووستیت و دوودلە لەو ی بچیتە ژووری، دوودلە بپروا و دەموچاوی راستەقینە دەهر ببینیت، یان بوەستێ و بەو نیگارە خەیاڵییە خۆیەو بگەرێتەو و تاماوە بە خولیا ی نیگارێکی خەیاڵینەو سەربینیتەو، دواجار لەو ساتەدا کە وختە دەست بۆ تە قولبابی مائی مەعشوقە دەبات، دەستی دەلەر زیت و گیانی دەچیتە سەر ئاوو لەرز دەچیتە ئەژنۆی... لەو یادا بپار دەدا کە چۆن سەلەهای سأل تەنیا بە خەیاڵ ژیاو، هەر بە خەیاڵ بژی و چۆن عەشقی نیگارێک بوو هەر وای لێگەرێ و هەر وای بەردەوام بێت... ئیدی دەست لەو دەرگایە بەردەداو خیرقە ی خۆی کۆدە کاتەو و وە کە لە نەدرانی بێمەکان دەکەوێتەو شاخ و کێو و جاریکی دی پوونا کاتەو ئەو مائی کە مەنزلی مەعشوقە یە... مەعشوقە یە ک هەر لە خەیاڵدا جوانە و لەو یادا مەعنا ی هەیه.

دەستی سە ی جەلالی شەمس دەگرت و دەمگوت "پیری دانا... مەبەستت لەم حیکایە تە چیبە... دەتەوێت چیم پێ بلێیت؟".
شەرابە کە ی دەنۆشی و دەمگوت "تۆ لەو زبیرە کتیریت لیم

تینھگیت... پیتدہ لیم، دەست بەو نیکارە خەیاڵییە ناو دلتەوہ بگرە
چاترە... شیرینی شەرابی خەیاڵ، لە تالی ئاوی حەقیقەت باشتەرە...
من دەمگوت «نا بەرپۆزی من... من تالی ئاوی حەقیقەتم پیتباشترە...
من لەو زاھیدە ناچم کہ تاج و سەولەجان بۆ خەیاڵیک فریدەدا، لەوانە
نیم لە ترسی نیکاری مەحبوبەم، لە بەردەرکی مالیان ئەژنۆم بلەرزیت
و پوو وەرگێریم... گەر کوپەکانم چلوچپوێکی پەشیش بن، ناچارم
باوھشیان پیاکەم... ئەوان ئازاریکی ئەوتویان چەشتووہ شایەنی ئەوہن
یەکیک بئێ مەرج، بئێ هیچ شەرت و پەیمانیکێ پیتشوہخت خۆشیبوین...
تۆ حیکایەتی تەواوی کوپەکانی من نازانیت... تۆ نھێنی سەرەتایانت
لەلایە، دەزانی لە کوپوہ ھاتوون، بەلام من دەزانم چۆن ژیاون... چۆن
لەسەر شوستەئێ شارەکان و لە ھەلم و باروتی شەپدا ونبوون... ئەوان
زۆلمیکێ ئەوتویان بینی کہ شایستەئێ لیبوردنیکێ گەرەن... شایستەئێ
عەشقیکی پاستەقینەن... ئەوانە کوپێ منن... کوپێ من... من تا
دواھناسە ئازاری چارەنوسیان ھەلدەگرم».

فەقیانەکانی کۆدەکردەوہو بە توپەبیەوہ سەیریدەکردم و دەیکووت
«کوپێ تۆ نین... بەتەنیا کوپێ تۆ نین... کوپێ ھەموومان... دەبوایە
ھەموومان ژانی چارەنوسیان ھەلگیرین».

من بە غەمگینی تەماشامدەکرد و دەمگوت «یان کوپێ هیچ کەس
نەبوون... هیچ کەس... نە کوپێ من بوون، نەھی تۆو نەھی کەسی
تر».

چاوی دەنوقاند و لەبەر پۆشنای زەردی مۆمەکاندا وەک نیکاریکی
خەیاڵی لیدەھات، بە پۆحیک دەچوو بۆ ماوہیەک دەرەکەوئیت و کە
ونبوو ئیتر لە ناو مەرزەکانی ژیاندا نەیدۆزیتەوہ، بە ھێمنی مەستیگەرە
کہ سولتانی ھیشتا بەدەستی ھەستەوہیە چەند جاریک لەبەر خۆیەوہ
دەیکووت «کوپێ ھەموومان بوون... ھەموومان... ھەموومان».

من دەستیم ماچدە کردو دەمگوت «پیمبلی» دواھەمین سەریاس لە کوئیە ... پیمبلی».

دەستی دوور دەخستەو و دەیگوت «خودایە لە مەستیم عەفوومە بە ... ئەو ئەو گوناھەییە کە بۆم تەرکناکرئ ... خودایە گەر تۆ پیتوایە ئۆبالی ئەو گەنجانە لە گەردنی منە لەویشم عەفوومە بە، چونکە نازانم کئ گوناھبارە ... کئ ... ئەوانە کوپی هەموومان بوون و کوپی هیچ کەسیش نەبوون ... وەک مانگ، وەک جە بەروتی خۆت، وەک شەراب لە ناو وجودی تریدا، کە مولکی هەموومان و مولکی هیچ کەسیش نین ... سئ مەلۆتکە بوون، سئ پارچە گوشتی مەعسوم، دواتر شتیگ لە گەل خۆیدا بردنی، بایەک لە دەستی مەستیکی وەک من بە هیژتر. موزە فەری سوبح دەم چۆن بوومە لەرزە دەتوانئ سوراحی شەراب بشکینیت، چۆن دەتوانیت پیالە ی باده بەخۆی و شەرابەو سەرە و ژیربکات، گەردە لولولیش هەبە دەتوانئ کورە کانمان بفرینیت ... ئەوان سئ نەمام بوون کە با لە باغ هەلیکەندن و بردنی، یەکی هەناریکی شوشەیان پیبوو تا یادگاری ئەو باغەیان لە یادنە چیتەو کە تیا سەوزبوون، یەکی هەناریکی شوشە کە گەر پۆژیک کەوتنە سەر پێگای یەک، یەکدی بناسنەو، گەر پۆژیک بۆیان گەراین لە پیچ و پەناکانی دنیادا بیاندۆزینەو».

من بە غەمگینیەو دەمگوت «بەلام هیچ کەس بۆیان نەگەر ... هیچ کەس»

ئەو بە پەژارە یەکی گەرەو سەریدەخستە سەر کتیب و وەرە قەکانی کە لە بیدەنگی ئیوارەدا، لە بەر پۆشنایی مۆمەکاندا، ئارەزوی بیدەنگییان قوولتر قوولتر دەکردەو. بە دەنگێک کە هیندە خامۆش و کپ بوو، هیچی لە دەنگی ئەو پیاو نە دەچوو کە بە درێژایی ئیوارە قسە یکردبوو دەیگوت «لە بەرئەوێ کاتمان نەبوو، ئەو دۆست کاتمان نەبوو ... شەرپو مەستی ئیمە ی لە گەل خۆیدا برد ... باده و جەنگ ...

بادە و جەنگ... بادە و جەنگ". سەیریکی دەکردم و بە ھەمان پوخسارو سیماو دەیگوت "ئەو نەیدەویست... نەیدەویست... ھیچ کەس لاپەرەئەو چیرۆکانە ھەلبەتەو". من دەمگوت "ئەو کێیە... ئەو کێیە پێمبێت؟". وەک یەکێک لە نەستیرە و ھور و درەخت و کاسی شەرابە کەئەبترسێت، بە ئەسپایی دەیگوت "سەرۆک... سەرۆک... یاقوبی سەنەو بەر...".

دەمویست زیاتر بیھێنمەقسە، دەمویست تێبگەتێت کە ئەمەسای ئەم نەتییە لە کوێدایە، بەلام ھیچی نەدەدرکان، بەر لەوێ شوو بگاتە قوولترین مائی خۆی، بەر لەوێ ئەو بەجۆریک مەستبێت، ھەستبێت و بپواتە ناو جینگەئەو جۆریە خوداییە، وەک پەپولە بەدەرماندا دەھات و دەچوو. لێدەپرسی "سەئە جەلالی شەمس، پێگام بۆ پۆشنبکەرەو، تۆ باوەرێت بە شەراب و مۆم و خەلوەتەئە مەعشوقە ھەئە... بەھەر سێکیان سویندەدەم دواھمین سەریاس لە کوێیە؟". وەک ئەوێ ماندوو مکردبێت، وەک ئەوێ چاوەپوانی ئەوێ نەکردبێت چیرۆکی ئەو مندالانە و ئازاریبەت، وەک ئەوێ چیتەر مەئە مستینەکات و چیتەر نەتوانی بخوێت، ھەلەستاو بە گزێییەکەو کە لە بەر مۆمەکاندا شیوێ پەیکەرێکی کۆن و بەویقاری دەدایە دەیگوت "لەوێیە، لەوێ لە مائی مندالە سووتاوەکاندایە، لەگەڵ براکانیایەتی... بپۆ... بپۆ موزەفەری سووچدەم... بپۆ بۆ لای موزدەئە شەمس، سەئە موزدەئە کورمان... ئەو تاجیری ئەنتیکە و توحەفیات و شتی کۆنە لە ناو قەیسەرییەکاندا دەیدۆزیتەو... ئەو دەتبات بۆ لای سەریاسی سووچدەم، ئەو دەتبات".

دەدەنیشت و بەخەتێکی شکستە، کە تا ئەو کات جوانترین خەتیک بوو دیبێت، نامەئەکی دەنووسی و بیئەوێ سەیرمبکات، دەیگوت "ئەو نامەئەئە بدەرێ و تەواو... ئەو نامەئەئە بدەرێ و ھەنارە شوشەکەئە

نیشاننده و بلی من نوم... نوم، به‌لام موزه‌فهری سویده‌م یه‌ک
 شت بزانه، یه‌ک شت، شتیک له‌وانه‌یه سوود و نیستیفاده‌یه‌کی گه‌وره‌ی
 مه‌بیت و له‌وانه‌یه مه‌نغه‌تیکیشی نه‌بیت، بزانه مه‌حه‌به‌ت تازه ده‌ردی
 نه‌و مندالانه تیمارناکات».

شه‌ویکی ساردبوو که له باغی سه‌ی جه‌لالی شه‌مس هاتمه‌ده‌ری.
 شه‌ویکی ساردتر له شه‌وه‌کانی دیکه‌ی دنیا... شه‌ویک بوو هه‌ستمکرد
 تا قوولترین شوینی ژیانم له نه‌ئینییه‌کدا نو‌قمبووم سه‌روینی نییه...
 ده‌رۆیشتم و وه‌ک شیت چاره‌روانی به‌یانیم ده‌کرد... به‌یانیه‌ک به‌وپه‌ری
 بی‌رحمیه‌وه منی هه‌لگرت و به‌ره‌و نه‌م که شتییه‌ی هینام.

چەند سالیك لە مەو بەر محەمەدی دڵشوشە، لەو ئیوارە یەدا كە تۆفانەكان لە گەڵ خۆیاندا بردیان، دەبایە بچوایە بۆ لای سەی مژدە ی شەمس، ئەو ئیوارە یە كە بە خۆی و هەنارە شوشە كە یەو، عەشق پێگای پێگرت و خەیاڵی پێگورپی، دەكرا ئیوارە یە كی گزنگ بێت لە دۆزینەو ی سەریاسەكاندا بۆ یە كتر، بەلام كاتیك عەشق دڵی محەمەدی دڵشوشە ی شكاند و بە خێرایسی بەرەو مەرگ فراندی، كاتیكی ئەوتۆی نەبوو ئارپاستە ی خۆی بگورپیت و چیرۆکی سەریاسەكان بگەینیتە كوتایسی خۆی. نا من وەك سەریاسی دووهم ئەو گومانەتان تیا دروستناكەم كە محەمەدی دڵشوشە كوژراو، من دەمەویت لە وێرانە ی عەشقی ئەودا بژیم، نەو ك لە تەلیسمی مردنیدا، تەلیسمیک كە بۆمنا كریتەو و گونا هباریک نامەویت بۆی بگە پیم، كوژراوێك نامەویت ئەو خەونە كۆنە ی مندالی بكوژم، كە حەزیدە كرد لە عەشقا بمریت... بەئێ... ئەو ئیوارە سەیر و ساردە ی تۆفانەكان بوو، چیرۆکی سەریاسەكانی پاكیشایە ئەم زەریایەو. سەیركەن هەموو حكا یە تێك وەك جۆگە لە یە كی چكۆلانە وایە كە دواجار دیت و دەپزیتە ناو دەریای بەرینی هەزاران حیا كایە تی ترەو... هەر حكا یە تخوانیکیش لە پێگا مرد دەبیت حیا كایە تخوانیکسی دی هەبیت شوینی بگریتەو و پوو یار لە دوا ی پوو یار و دەریا لە دوا ی دەریا دوا ی ئەو چیرۆكە بگەویت.

حیکایه تی منیش وابوو، من ئه و سه فهره م ته واو کرد که محمه دی
 دلشوشه له ئیواره یه کی توفاندا نه یترانی ته واویبکات.

ئه و شه وه که لای سه ی جه لالی شه مس گه پامه وه، جیهان به
 جوړیک تاریک بوو، وه ک ئه وه بوو له جوغزیکدا گیریکرد بیت و یه کیک
 له وسه ری ئه وسه ری دونیا وه هاواربکات «ته واو ژیان شیوه یه کی
 هه تاهه تایه خوی وه رگرتووه و کاتی قسه و دوودلی و ده ستکارییه ک
 نه ماوه». شه وبوو من به ههستی یه کیکه وه بزانیته پهل به هیچیدا
 راده کی شیت، ده هاتمه وه بۆ ئه و گونده ... سه یربوو له لام که بینیم
 خوشکه سپیه کان له تاریکیدا چاوه پواننده کن. چیرۆکی سه ریاسه کان
 له قوولاییدا برینداریده کردن، له وه ده ترسان پوژیک بیت سه دان
 سه ریاس سه ر ده ربه یتن، له قوولایه ئه و شار و گوندانه وه سوپایه ک
 له مندالانی هه تیو به خویان و سه دان هه ناری شوشه وه بزینه ژیا نی
 منه وه، له وه ده ترسان شار و گونده کانی ولات هه موویان له ژیره وه
 پرپیت له هه زاران مندالی تر که هه مان چیرۆکی سه ریاسه کانیا ن هه یه،
 ده ترسان بکه ومه گو مۆکه یه کی کوشنده وه نه ده ری هه بی و نه ده رچوون.
 ئه و شه وه من باوه شم به هه ردووکیاندا کرد که وه ک دوو په ری گه وه
 له سه ر به ردیک له نزیک ریگا کانه وه چاوه پوانیا نده کردم. وه ک هه می شه
 بیده نگ و قوول و به حیشه ت ده یاننواند، دوو مه خلوق بوون له خه ویشدا
 نه تده توانی له یه کیان جیا بکه یته وه، له و ریگا تاریکه دا تا گه یشتینه
 مال، باسی ئه و یه کدی بینینه سه یره ی سه ی جه لالی شه مسم بۆ
 کردن، باسی ئه وم کرد که سه ریاسیکی دیکه له شوینیکی دیکه،
 له پوخساریکی دیکه دا له و شارهدا ده ژی. من ئه وکات جگه له و رسته
 سه یرو ئالۆزانه ی سه ی جه لالی شه مس هیچی دیکه له سه ر دوا هه مین
 سه ریاس نه ده زانی. به لام بیرتان نه چیت «دوا هه مین سه ریاس» ناویک
 بوو دواتر له کوتایی هه موو شتیکدا به خشیمه ئه و مندالی دۆزه خی

بینیبوو. ئیستاش واتیدەگەم ئەو دواھمەین سەریاسی دونیا نەبوو، بەلکو دواھمەین سەریاسی ژیانی من بوو.

ئەو شەو بۆ ئەوێ نازارەکانی خۆم ھێوریکەمەو، وەک ھەمیشە قسەم لەیەکیتی مرۆفەکان کرد، قسەم لەوکردم کە ناوی سەریاس جگە لە ناویکی دیکە ئینسان ھیچی تر نییە. وشە سەریاس ناویکی ترە لە بری مانا گشتی و مەجازییەکی ئینسان بەکاریدەھێنین. پێدەگووتن، چیرۆکی سەریاسەکان لەسەرەتاوە تا کۆتایی ھەر پەنگیەک وەرگیریت، بە ھەر پێگایە کدا بپروات، لەو دەرناییت کە چیرۆکی ھەموو ئەوانیە لەم سەر زوویەدا بپھیج کۆمەکیک کەوتوونەتە ناو گەردەلوولەکانەو. من لە میژیوو وازم لەو ھینابوو بۆ یەکیک بگەریم ژیانی لەناو ھەزاران ھەزاری زیندەگی تردا توایوو، دەمزانێ جیاکردنەوێ ھەر یەکیک لەوان لەویدی، بێماناکردن و کوشتنێتی... ئاھ ئەو دۆستانی ئەم شەو تاریکە لەوانیە لای ئێو وا نەبیت، لەوانیە شتەکان بۆ ئێو کە خۆتان نیشتەجێی ھەمیشەیی ئەو مائە بوون چەشنێکی دیکە بنوینیت، بەلام لای من کە لە دوورەو ھاتبووم، سائەھای سائ لە سەھرادا یەک دیمەنم بینیبوو، سائەھای سائ مەودایەکی نەشکاو و نەبڕاوم لە ھەموو شتەکان وەرگرتبوو، وەک چۆن بیابان لە یەکیتی و یەکانگیری سروشت ناگاداریکردمەو، چۆن دەریای لمی بیسنوور لەو بۆتەیی خەبەردارکردمەو کە ھەمووان وەک مرۆف و گیانەوەر و خودا لە ناویدا نیشتەجێن، ئاوەھاش لە یەکیتیکی سەرتاسەری ژیان و ناگایەتنامەو. دەشیت ئێو تاکەتاکە سەیری زیندەگی خۆتان بکەن و بلین ئەمە ژیانی من، بەلام کاتێک مرۆف بیستویەک سائ لە مائ دووربیت کە دەگەریتەو، کە دادەنیشی و تەماشادەکات، ناتوانیت، یەکە یەکە پیتانبلێ «ئەمە یە ژیانت»، بەلکو دەتوانیت پیتانبلێ «ئەمە یە ژیانتان» «ئەمە یە ژیانتان» «ئەمە یە ژیانت». من سەریاسم لە ناو

ئەو یەككىتى و تىكە لاویبون و ئاویته بوونه مەزەدا بۆ جیانە دەکرایە وە .
 مەن ئەمشەو لە بەردەم ئیوودا دەیدرکینم و خۆشەختیشم، لە گەرانی
 دوورو درێژمدا بە دواى سەریاسى سووچەدەمدا، سەریاسى راستەقینەم
 نەدۆزییە وە، ئەو کۆرە راستەقینە یەم نەبینى كە وینەكەى لە خەیاڵمدا
 بوو، بەلام هەموو ئەو جیهانەم بینى كە سەریاسى تیا ونبوو بوو .
 ئەو شەوئى لای سەى جەلالى شەمس گەرآمە وە و درەنگ وەخت
 لە تارىكى ناو كۆلگەكاندا قسەم بۆ خوشكە سپیپەكان دەکرد، بە
 جۆشى دەرویشیکە وە قسە لە خودا بكات، دەمگوت سەریاس ناویكى
 ترە لە ناوەكانى ئادەم... ئادەمێك بێخودا لەم زەمینەدا دەسووتیت
 و هەلدەستیتە وە، دەردەكړیت و دەگەریتە وە . بەلام خوشكە سپیپەكان،
 جۆرە نیکەرانى و پەرىشانىیەکیان تیاوو مەن تێنە دەگەیشتم .

مەن لە تارىکیدا دەستم بەرزە کردە وە و دەمگوت «لالای مەن، شاشای
 سپیم... باوايیت... باوايیت... با ئەم عەودائى و گەرانه لە گەل خۆیدا
 بمبات، بمبات بەرە و ناو گەردە لوول، بۆ سەحرا، بۆ ناو قوللە تارىک و
 داخراوەكان، بۆ پشت هەر دەرگایەك كە کلێلەكانى لای مەزوف نییە...
 بابمبات، ئیوودە غەمى چى لە مەن دەخۆن، مەن بۆیە لێرەم تا دەریاکان
 بەدواى ئەودا بگەرێم، دەزانم ئیستا لێم دەپرسن ئەو كێیە، مەن بۆ
 كامە سەریاس دەگەرێم، سیفەتى ئەو سەریاسە چییە كە وەك شیت
 لە دوى خۆم دەدەمە دەست لافاوەكان . نازانم لەوانە یە زنجیرە یەك
 پۆحى بەدبەخت هەبن، كە بە زنجیرە یەك چیرۆكى شەیتانكرد پێكە وە
 بەستراون، كە هەریەكەیان بەمانبەنە سەر ئەوى تریان... مەن تا ئەو
 جیگایەى بتوانم دەپۆم... تا ئەو جیگایەى خەیاڵم ئەم مەحشەرە
 قبوڵدەكات دەپۆم ، مەن گەر خودایە دەستم دەگەریت و گەر شەیتان،
 دواچار دوایدەكەم» .

پۆژی دوایی ئه‌وه‌ناره شوشه‌یه‌م له‌خوشکه‌سپیه‌کان‌خواست
 و‌به‌ته‌ن‌ها‌چوومه‌لای «سه‌ی‌مژده‌ی‌شه‌مس» ئه‌و‌توحفه‌فرۆشه‌
 گه‌نج‌ه‌ی‌هی‌چی‌له‌و‌پیره‌می‌رده‌عاشقه‌نه‌ده‌چوو‌که‌له‌ناو‌چیاکاندا
 دی‌بووم، پیاوی‌ک‌بوو‌له‌نوسینگه‌یه‌کی‌گه‌وره‌دا‌دانیشتبوو، به‌هێمنی
 و‌ویقاری‌که‌وه‌قسه‌یده‌کرد‌ته‌نیا‌له‌و‌سیاسیانه‌م‌بینی‌بوو‌هه‌ندی‌چار‌له
 که‌ناله‌ناو‌خۆ‌کانه‌وه‌له‌پشت‌کورسی‌و‌می‌زه‌وه‌قسه‌یان‌بۆ‌ته‌له‌فزیه‌نه‌کان
 ده‌کرد، منگی‌و‌گرپی‌ه‌ک‌له‌ده‌نگیدا‌بوو، له‌گه‌ڵ‌ه‌هر‌که‌سی‌ک‌دا‌قسه‌ی
 ب‌کرد‌بایه‌وه‌ک‌ئه‌وه‌بوو‌بۆ‌کۆمه‌لی‌ک‌ئافرت‌قسه‌بکات‌و‌بیه‌و‌یت‌به
 ده‌نگی‌سه‌رسامیانی‌بکات، نامه‌که‌ی‌باوکی‌و‌هه‌ناره‌شوشه‌که‌م‌دایه‌، ئه‌و
 ده‌ستی‌بردو‌له‌می‌زیکی‌ته‌نیش‌ت‌خۆیدا‌قاسه‌یه‌کی‌گه‌وره‌ی‌کرده‌وه‌،
 هه‌ناریکی‌شوشه‌ی‌دی‌که‌ی‌له‌و‌قاسه‌یه‌ده‌ره‌یتنا، هه‌ناریکی‌شوشه‌که
 ته‌واو‌له‌و‌هه‌ناره‌شوشه‌یه‌ده‌چوو‌که‌من‌خست‌بوومه‌سه‌ر‌می‌زه‌که‌ی‌. به
 هێمنی‌هه‌ردوو‌هه‌ناره‌که‌ی‌به‌راورد‌کرد‌و‌گووتی «من‌له‌سه‌ر‌پاسپارده‌ی
 باو‌کم‌سه‌ر‌په‌ر‌ش‌تی‌ده‌که‌م... ئه‌و‌که‌سی‌من‌نییه‌... له‌گه‌ڵ‌کۆمه‌لی
 مندالی‌تردایه‌، پێ‌خ‌راو‌یکی‌بیانی‌به‌خ‌تو‌یانه‌ده‌کات». سه‌یر‌یک‌یک‌کرد‌م
 به‌سه‌رسامیه‌وه‌پرسی «تۆ‌ده‌زانیت‌چۆنه‌؟... بینووته‌؟... ده‌زانیت‌چ
 پو‌خ‌ساریکی‌هه‌یه‌؟». من‌گوتم «نا... له‌کو‌ی‌وه‌بزاتم، له‌کو‌ی‌وه‌؟
 تا‌ئێ‌ستا‌نه‌م‌بینووه‌». به‌هێمنی‌کللی‌ماشینه‌که‌ی‌هه‌ل‌گرت‌و‌گووتی
 «باب‌پۆین». ئه‌و‌منی‌برد‌بۆ‌ئه‌و‌ماله‌گه‌وره‌یه‌که‌له‌کوچه‌یه‌کی
 نوێ‌و‌له‌به‌شیکی‌تازه‌ی‌شاردا‌بوو. سه‌ی‌مژده‌ی‌شه‌مس‌له‌پێ‌گا
 سه‌ری‌باده‌داو‌ده‌ی‌گوت «قوربان‌من‌نایناسم، من‌له‌سه‌ر‌قسه‌ی‌سه‌ی
 جه‌لال‌ه‌موو‌شتی‌کم‌بۆ‌کردوو، من‌ئه‌و‌پێ‌خ‌راو‌ه‌م‌بۆ‌دۆزیه‌وه‌که
 سه‌ر‌په‌ر‌شتی‌مندالانی‌که‌منه‌ندام‌و‌ئیفلیج‌ده‌کات، له‌وانه‌یه‌بیه‌ن‌بۆ
 ئه‌وروپا، دکتۆری‌ک‌پێ‌ی‌گوت‌م‌له‌وێ‌ده‌رسی‌له‌سه‌ر‌ده‌خو‌ینن... ده‌می‌که
 به‌باو‌کم‌گووتوو‌ه‌خۆ‌ی‌له‌م‌چیرۆ‌کانه‌دوور‌بخاته‌وه‌... به‌لام‌ئه‌و

وازناہینیت... قوریان بزانه، من ھموو شتیکم له بهر خاتری سہی
 جلال بۆ کرد. پیاویک بوو خۆی لہوہ به گورہ تر دہزانی بایہخ
 به چارہنوسی ھندئێ کہسی بچوکی وەک دواھەمین سەریاس بدات.
 منی لہ بهر دەرگا کہ داگرت و گووتی «دەتەوێت بێمەوہ به دواتا؟»
 گووتم «نا... ئەزیزم... من خۆم شارەزای ھەموو پێگاکانی دونیام»
 نازانم بۆ لہ گەلمدا نەھاتە ژووری، پێدەچوو نەتوانی لہو دونیایە
 نزیکیکە ویتەوہ کہ ئەو مندالانە تیا دەژیان. وەک ئەوہی ترسیک لہو
 جیگایە دووریخاتەوہ کہ تەنیا پێزو مەحەبەتی باوکی ناچار بکەبوو
 پووی تیبکات، بە پەلە ماشینە کە ئازووت و دەر یازبوو. سەہی مژدەہی
 شەمس وەک یەکیک نەھاتە پیشچاوم مەراقێک لہ دونیا بخوات، وەک
 یەکیک جگە لہ خۆی شویتیکێ بۆ کہسانی تر و زیندەگییەکانی تر لہ
 ژیانیدا جیھتشتبیت، پیاویک بوو لہ نیوہ پۆیەکی گەرمدا منی گەیاندە
 خانوویەکی گەورە کہ لہ ناوہوہ جوورە قەلایەکی داخراوی دیکە بوو،
 تیکەلە یەک بوو لہ خەستەخانە و زیندان، لہ شوینی بەخێوکردن و
 شوینی قەھر، لہ مائی سەرپەرشتیکردن و مائی وێرانکردنی مرۆف، منی
 گەیاند و ئیتر نەمبینییەوہ. بەئێ، ھەر ئەو جارە بوو ئیدی من سەہی
 مژدەہی شەمس نەبینییەوہ، ئەو پیاوہی دەبایە مەمەدی دلشوشە
 بیات بۆ لای دواھەمین سەریاس، بەلام کہ بینیم ھیچی دەر یارەہی
 مەمەدی دلشوشە نەدەزانی، ناگاشی لہ چیرۆکی سەریاسەکانی تر
 نەبوو. دە یگوت «ئەو نەدەم کات ھە یە بە دواي ژیا نی خۆمدا رابکەم،
 سالیەہای سالی بە سەہی جلالی شەمس دەلێم ئەو ھەنارە شوشە یە
 چییە بافرییبەدەم، خۆ قاسە کەم تەنە کەہی خۆل نییە، ھەر جارێک
 کہ دیت، دەرگای قاسە کەم پێدە کاتەوہ تەماشایدە کات و دەگری،
 من ھەموو جارێک دەلێم بابە ئەم شتانە چییە، ئەمە سەنەتەتی چ
 زەمانیکە، ناخر ئەم شوشە یە خۆ توحفە نییە، من چی لیبکەم،

براگیان سا شوینم لئیدەگریت، ئەو دەلئیت فریپنە دەیت، پۆژتیک شتیکى گەرە ئاشکرادە کات. لە بەردەرکی ئەو مائە ھەنارە شوشە کەى دامى و گوتى «من سائە ھای سائ پاراستوومە، ئیتەر مائى خۆتە، کە سەى جەلالى شەمست بینى، بلى ھەنارە کەم بە ساغى لە مژدە وەرگرت، با لای باوکم عەیببار نەبم». بە ھىمنى دەمگوت «دئنیابە ... دئنیابە ... دئنیابە». ئەو دەپۆشت و بە کەمتەر خەمییە کەو ھۆرنتیکى خودا حافیزی لئیدەدا و بەپەلە جییدە ھیشتم.

بەتەنیا چوومە ئەو مائەو ھە کە پیکراو پیکى بیانى بو گەنجە پەککەوتەکانى دروستکردبوو. دروست نازانم ئەو مائە چەند ژوور بوو، وەک ئەو ھەزاران ھەزار ژوور دروستبوویت ... لە ھەزاران ھەزار پارو و پێچاوپێچ، لە سەدان سائۆنى گەرە گەرە. لەدەرە و پرا وەک مائیکى ئاسایى دەینواند، بەلام لە ناو ھەو ھەو بوو تائەوسەرى ئەوسەرى گەردون دریز بوویتەو ھە. بەلام ھاورپتییان بزائن تادەمرم ئەو سەفەرە ترسناک و سەیرەم لە دالان و ژوور و ھۆل و قاوشە سەیرەکانى ئەو مائەدا لە یادناچیتەو ھە.

ھەزاران ژوور بوو ... ھەزاران ژوور. پەر لە گەنجى پەککەوتە و شیاو. کوپانى بى دەست و قاچ و سەر. پەر لە مەخلوقاتى سەيرو نەببیرا، پەر لە کوپانەى پارچە پارچە بووبوون و دەستیک بە شیاوای نابوونى بەیەکەو ھە. پئدەچوو ژوورەکان بە پئى جۆرى دەردەکان دابەشبوون، چەندەھا ژوورى دووردریز پریوون لەو گەنجانەى ھەردوو قاچیان نییە. شوین زیندەگى ئەو کوپانە بوو لەسەر دەست دەپۆشتن، وەک ھەندیک تەنى دابراو لە زەوى لە بەتانی سەیر سەیردا ھەلئاسرا بوون، لە پئخەفە ھەواییەکانیاندا جۆلانئییان دەکرد، ھەندیکیان پئدەچوو بە دارشەقەکانیاندا ھەلئاسرا بیتن، ھەندیکیان لە ژیر قەرەوئیلەکانیاندا دەخەوتن و قاپى

خواردنه کانيان له سر زه وييه که له نزيک خويانه وه چې پيشته بو و له بنه وړا نيگای نه و پېوارانه يان ده کرد که به کن جيگا کانياندا تېده پيرين. شويننکي دي شويني نه و گه نجان به او که ده ستيان نييه، ديمه نيکي سه يربوو سدان له و گه نجه بيده ستانه به دم قاپه کانيان ده گرت، سيني کانيان له سر سر راده گرت و له پاره ويکي دريژدا وه که له پيشبرکتيه کي بيده نگ و دريژدا بن ده پويشتن. من يه که به که به پاره وه کانداهاتم، بوني دونيا يه کي سامناک ده هات به سرمداه. سه يرت ليده هات نه و هه موو نازاره چون له شويننکي وادا جيگای ده بيته وه، هه زاران مندال و گه نجی زامداريوون که بيده نگ و بيپاک ده هاتن و ده چوون، يه کيک بو له بيده نگ ترين جيگا کاني دونيا، به ناسته م ده نگيکت ده بيست. به چرپه ي ترساو قسه يان له گه لدا به کدا ده کرد، هر شتيکت ده پرسى به نه سپاي وه لاميانده دا يته وه. له به شي کويړه کانداهيمنييه کي خوله ميشي بالي به سر شته کانداه گرتبوو، وه که نه وه ي نه بينيني دوورودريژي کويړه کان نيگار و رهنگي شته کاني کالکرديته وه، له شويني که ره کانداه کيپيه که له کي سه حرا ده چوو، بيده نگيه که له بيده نگي پاره ويکي ناو مه له کوتي ده کرد رکيفي شته کاني له ده ستابوو. له شويننکي ديه که دا نه و کورانم بيني که پيده چوو هه لاهه لاهه بووبن و کورکرا بيته وه، مه خلوقاتي شيواو، مه خلوقاتي کولاجکراو له سر يه که، نه وانه ي پارچه کانيان په ريبوو بو يه که. هه ستنده کرد سري يه کيکيان به له شي نه وي دييه وه و چاوي يه کيکيان له سري نه وي ديه که پوي نه وي ديان له سر روخساري يه کيکي ديه که ... هه ستنده کرد ده ستیک هه مووياني پارچه پارچه کردوه و تيکه لاويکردوون، به لام هينده تيکه لاويکردوون دواتر نه يتوانيوه دروستيان بکاته وه، ناده ميزادت ده بيني نيوي په ريوه بو سر روخساري يه کيکي تر، ناده ميزاديشت ده بيني وه که له پارچه ي زيادي هه زاران ناده مي ديه که دروستبوويت، هيچ به شيکي

له گه ل نه وی دیکه پیدا نه ده گونجا. من ده هاتم و له هه موو دالان و هو ل و ژوور و سالونه کاندای ده مپرسی «که س سه ریاسی سو بده م ده ناسیت؟» هه می شه ده نگیکسی هیمن به چرپه وه ده یگوت «نایناسین». ده نگیک دواتر نه تده زانی له کو یوه هاتووه و کئ وه لامیداویته وه. ناو پرتده دایه وه بو نه وه ی بزانی ت کئ وه لامیداویته وه، به لام که س ته ماشای نه ده کردی. له ژووریکدا له وسه ری نه وسه ری پاراوه کان. له به شی مندالانی پشکو، شوینی نه و کورانای له جهنگدا سووتابوون، سه ریاسی سو بده م دوزییه وه. له به رده رکسی به شه که دا وه ستام و به ده نگیکسی که میک به رز پرسیم «تکایه، کئ سه ریاسی سو بده م ده ناسیت؟». کو پیکسی بچکو لانه ی باریک که نیوه پووت له ده رپئ و فانیله یه کدا ده سو رپایه وه، سه رتا پای گیانی به شیوه یه کی ترسناک سووتابوو، دوو چاوی پیوه بوو شین، له سه ر ته ختی ده موچاویکی دا قرچاو، کو پیک بیروو بیبرژانگ، وه ک تارماییه ک له خه ونیکسی تاریک پای کرد بیت به نه سپاییه وه هاته به رده م و گووتی «سه ی جه لالی شه مس تو ی نار دووه؟». چرپاندم به گویتدا «نه و منی نار دووه. سه ی جه لالی شه مس... منی نار دووه... تو نه ویت سه ریاسی سو بده میت؟». به نه سپایی گووتی «نا... نا... من نه و نیم... به لام ده یناسم، من سه ریاسی سو بده م ده ناسم؟ وه ره بته م بو لای». ده ستیگرتم و به نه سپایی بردمی. نه و به منی گووت نه م ژوورانه شوینی مندالانی پشکو، سه ده ها که نجی سووتابوون که له شیان وه ک مؤم تو ابووه وه، جه سته یان وه ک لاستیک کی شل به سه ر نوینه کاندای ژابوو، وه ک لاستیک دواتر سارد بوو بیته وه و هیچ قالبیک کو ی نه کرد بیته وه، هه ندیکیان پیده چوو هه می شه بسووتین، کاتیک سهیری چاویانت ده کرد پر بوو له پشکو، هه ناسه یان له هه ناسه ی کووره یه کی گرم ده چوو. که به ژووره کاندای ده ریشتی هه ستت به گرپه ک ده کرد له گرپی بای بیابان به هیترتر. نه و کوپه که به راورد

بهوانی تر پئده چوو له هه موویان باشتربیت گوتی «من ناوم، ئه ستیره کامیله، پئده لاین ئه ستیره ی رهش، له بهر ئه وهی تاکه که سیکم ده توانم نیوه شه وان که دنیا تاریکدا دیت بچمه دهره وه و بازار و کوچه ره شه کان ببینم... ده زانی من چۆن سووتام؟ نازانیت. له ده غلیکی سه وزدا سووتام، له گه ل کچی شیخیکدا له ژیر ئاسمانیکی پۆشندا خه وتبووم، که سوکاری ئه و ناگریان له ههردوو کمان بهردا، من هه رچۆنیک بوو به ناگره که وه خۆم گه یانده ئاو، ئه و نهیتوانی ده رچیت، له وئ له ناو گه نمه کاندای سووتا». به سووکییه کی سه یر قسه یده کرد، مرۆف وا هه ستیده کرد له به ندیخانه یه کی تر سناکدایه نه وه ک له خه سته خانه و مالیکی سه ره رشتیکردندا. به جۆریک سووتابوو مرۆف نه یده توانی نیگاری پیش سووتانه که ی بهینیته وه پیشچاوی خۆی. به لام شتیک له درهوشانه وه و سافی پۆح له چاویدا ده بینرا. گوتی «ده زانی بۆچی وا به سووکی قسه ده که یین؟». گووتم «نازانم، نا». سه یری کردم و گوتی «ده بوایه بزانیته... لیره هه مووان هاوارده که ن، هه مووان ده نالاین، ئه وانه ی زۆر به دهنگی بهرز قسه بکه ن و بنالاین پشووئ ئه وانی تر تیکده ده ن، ئیسراحتی دکتۆر و ستافی پیکخواه که تیکده ده ن که ئه وه تان له سه روومانه وه ن... پۆژیک هاتن و هه موو ئه وانه یان ده رکرد که به دهنگی بهرز هاوارده که ن و ده نالاین، بۆ ئه وه ی لیره بزیت و نانبخویت و له لیغه یه کی گه رمدا بخویت نابیت به دهنگی بهرز هاواربه که یته». له پریکدا وه ستاو به گومانیکه وه سه یری کردم و گوتی «تۆ کیت؟... تۆ له یه کیک ده چیت ئیره ت نه بینیبیت و له م شاره نه ژیا بیت». من به هیمنی سه یرمکرد و گووتم «من باوکی سه ریاسی سو بده مم». نه متوانی هیچ له چاویدا بخوینمه وه، وه ک ئه وه بوو نه یه ویت زۆر ته ماشای چاوی بکه م، وه ک ئه وه ی بزانیته ئه و پوونی و سافی و قوولییه ی نیگاکانی زۆر نهیننی دلای ئاشکراده که ن، سه ری دانه واندو گوتی «من قه ت تۆم

نه دیوه». وهک شتیک رایچه لکینیت به خیرایی سه بیرکرده وه و گووتی «سه ریاسی سو بدهم ده نیرن بۆ نه وروپا... ناوی ده رچوه، ده نیرن بۆ نه وروپا، چند پۆژیکی تر ده پوات، له وئ ده رسی له سه ده خوینن، پینچ که سن، دوو پیایوی ئینگلیز هه لیا نباردن». به غه مگینییه که وه سه ریدانه واندو گووتی «منیان هه لئه بژارد، یه کیکیان ده ویست به چه کی قورس سووتابیت، نه وانه یان هه لبارد که به بۆمب و غاز و کیمیایوی سووتاون... منیان نه ویست، یه کیکیان ده ستی له پیسته که مدا و گووتی نه مه مان ناویت». به هیمنی ده ستی بۆ هاو پیکانی دریزکرد و گووتی «پیمانده لاین مندالانی پشکو، چونکه هه موو به ناو ناگردا پۆیشتووین، له پیشدا به م به شه یان ده گووت «جه هه نه م» پۆژیک شاعیریک هات، نه و ناوی ناین مندالانی پشکو، شاعیریکی دریزی نوسی بوو، له ته له فریون پیشانیاندا، دواپی هات و بۆ ئیمه شی خوینده وه... شاعیریکی دریزیوو، من هیچیم له بهر نییه». له نا کاو ئیستیکی تری گرت و گووتی «تۆ ده زانیت سه ریاسی سو بدهم قسه ناکات... ده زانی یان نازایت؟». من پیشتر نه مو یستبوو هیچ شتیک ی نه وتۆ گرنگ له زاری سه ی جه لالی شه مس فیریم، ده مو یست خۆم باوه شی پیابکه م و ده ستی لئیده م و له نازاره کانی تیگه م. گووتم «نا... نازانم... نازانم». به ده نگیکی سوو کتر و غه مگینتر گووتی «ناتوانیت قسه بکات... له و کاته وه ی سووتاه... ناتوانیت قسه بکات... ده توانیت هه ندئ وشه بلیت... هه ندئ وشه که له خه یالی خۆیا یه تی، قه ره ویله که ی له ته نیشته قه ره ویله که ی منه وه یه من چند پۆژ ده وه ستم و که لیمه که لیمه قسه کانی پیکه وه گریده ده م شتیک تیده گه م، به س من ده توانم وا بکه م، که سی تر ناتوانیت وابکات». به شه رمیکه وه سه ریدانه ناوند و ده یگووت «چونکه قه ره ویله که ی له ته نیشته قه ره ویله که مه وه یه».

پاراهه کان له وه دریزتریوون من چاره پروانده کرد، ده پۆیشتین و

ئەستىرەي پەش دەيگوت "سەرياس نائاسىتەو، سەرياس كەس نائاسىتەو... پۇژىك پياويكى كويىر و كويىكى تر هاتن و ئەو نەيناسىنەو، دوايى زانىم كە نەيناسىونەتەو، كە دواي هەفتەيەك هەموو قسەكانىم نايەو بەيەكەو..."

سەرياسى سو بجدەم لەوسەرى پاراوەكەدا لەسەر دوا قەرەوئە دانىشتبوو، ئەستىرە گوتى "ئەو سەرياسى سو بجدەمە". بە هيمنى لىي نزيكبوومەو، خەرىكى يارىکردنبوو بە تەزىيەكى درىژ، ژورەكەي هەشت كەسى ديكەي تياوو، ئەو بەتەنيا لەسەر دوا قەرەوئە بئەو بە تەماشاي هيچ بكات، يارى بەدەنكە رەنگاوپرەنگەكانى ئەو تەزىيە كەرەيە دەكرد. تا لە نزيكەو نەمبىنى تئەگەيشتم بۆ سەي جەلالى شەمس نەيدەويست ببينم. خودايە چ شتىكى ترسناك بوو، پارچەيەك گۆشتى تئاوەبوو، هەستتەكرد چاوى بەسەر پومەتيدا تئاوەتەو، پومەتى بە چرنوكيكي گەرە پچراوەو ئىسكەكانى دەرکەوتوون، لچى بەسەر چەناگەيدا شۆرپووبوو، شتىك گونىكانى لولكردبوون، بايەكى ترسناكىش هەموو قزى لەگەل زەبرو جەبەروتى خويىدا هەلكەندبوو. لەلای راستىيەو پىستى ناوچاوانى وەك لاربوونەو بەگەلەيەكى وشك بەسەر چاويدا هاتبوو، خوارى، بۆ ئەو بەش ببىنىت دەبايە ئەو پارچە پىستە درىژە بەدەست بەرزىكاتەو و پايگريت، چاوى راستى بە پىچەوانەي چاوى چەپىيەو بە جۆرپكى سەير بچوكبوو، لە كاتىكدا چاوەكەي دى بئەندازە لە ئاستى درىژى گەرەبوو، كەپوى لە پارچە گۆشتىكى سووتاو دەچوو، كاتىك هەناسەيدەدا گويت لە خيزەي سىنەي بوو. بە هيمنى چومە بەردەمى و دانەويمەو كپنووشم بۆ برد و قاچە سووتاوەكانىم ماچكرد، بە جۆرپك لە بەردەميدا نوشتامەو، وەك ئەو بوو سوژدە بۆ خودايەكى چكولانە بەرم. كە قاچىم ماچكرد

کەس نەبیینیم، هەتا سەریاس خۆشی تەماشای نەکرد. ژیان هێندە گازی خۆیناوی لێگرتبوو، نەیدەتوانی هەست بە و ماچە بچوک و هەتیو و بیمانایەیی من بکات. ئەو کات ئەو قەسەیی سەی جەلالی شەمس هاتەوێ یاد کە گووتی "مەحەبەت ناتوانیت دەردی ئەم مندالانە تیماربکات".

مەحەبەتی من مەحەبەتیکی درەنگ وەخت بوو، خۆشەویستی درەنگ وەختیش هەمیشە لە بەزەیی و پەشیمانییەو نزیکتەر نەوێک لە خۆشەویستی. کاتیکی لەبەردەم ئەو مندالانەدا وەستام وەک ئەوێبوو سەفەری دووردریژی ژیانم گەیاندبیت بە کۆتایی، وەک ئەوێبوو چیتەر لەم گەردونەدا هیچی دی لەو سات و چرکەییە گرنگتر نەبیت کە تیا نوشتامەوێ ئەو کۆرەم ماچکرد، کۆرپێک بیتاگا لە من لە دوتیای خۆیدا نوقم بوو.

پێدەچوو گەرە نەبووبیت، بەشی هەرە زۆری ژیانی لە دوتی سوتان لە شوینی تاریک و لە ژووری داخراودا بردبوو سەر، بەر لەوێ ئەم پێکخراوە بە خۆی بگریت ماوێهکی درێژ لە ژووری مزگەوتیکی تاریکدا لەگەڵ چەند لێقەوماوی تردا بە یارمەتی سەی جەلالی شەمس ژیابوو. نەیدەتوانی لە شوینی خۆی هەستیت، قاچەکانی بە شیوێهکی سەیر بچوک و مندالانە مابوونەوێ، لەو پۆژەوێ ئەو بۆمبایە سوتاندبووی قاچەکانی گەشەیان نەکردبوو. تەنیا بەشی سەرەوێ بە ناریکی بە هەموو لایەکیدا گەرەبوو بوو، حیکایەتیکی نەبوو، لە مندالییەوێ سوتابوو و لە ژوورە تاریکەکاندا گەرەبوو بوو، هیچ شتیکی لەسەر دوتیای دەرەوێ نەدەزانسی، نەیدەتوانسی باش سەیربکات، نەیدەتوانسی باش قەسەبکات، بەلام "ئەستیرەیی پەش" دەیگوت، لە هەندێ شت تێدەگات. لەبەردەمیدا وەستام و گووتم "من باوکتم". بە هیمنییەوێ سەیریکردم و هیچی نەگوت، وەک ئەوێ بوو ئەو وشەیی نەبیسیتیت.

پاش نیستیکی کورت سهری به‌رزکرده‌وه و نه‌وه‌ناره شوشه‌یه‌ی به‌ده‌ستمه‌وه دی و گووتی «ه‌نار». سهری دانه‌واند و چند جاریک به‌ده‌نگیکی غه‌مگینه‌وه گووتیه‌وه «ه‌نار... ه‌نار... ه‌نار». من به‌هیمنی باوه‌شم پیاکرد، لیوم خسته سهر نه‌وه‌ناوچاوانه زامداره‌ی و ماچمکرد، ماچیک پیشتر هیچ که‌سم به‌و جوره ماچنه‌کردبوو، پیده‌چوو پیش منیش هیچ که‌س‌یک به‌و شیوه‌یه نه‌وی ماچنه‌کردبیت. نه‌سته‌مترین شتیک مرؤف بتوانیت بی‌ری لی‌کاته‌وه، دروستکردنی ری‌گایه‌ک بو‌ناو دلی نه‌وه‌کوره. که ماچمکرد به‌ خوشیه‌وه سهری به‌رزکرده‌وه و گووتی «سبه‌ی... سبه‌ی». نه‌ستیره‌ی ره‌ش له‌ته‌نیشتمانه‌وه بوو گووتی «چند ری‌ژیکی تر ده‌توانیت له‌مانای قسه‌کانی تی‌گیه‌یت».

ه‌ندئ ساته‌وه‌خت هه‌یه له‌ژیاندا، سهره‌تای هه‌موو نه‌وه‌گورپانکاریانه‌یه که پیش‌وه‌خت پیش‌بینیت نه‌کردوون.

نه‌وه‌کوره‌ی له‌ویادا وه‌ک جه‌سته‌یه‌کی په‌ریشان له‌دونیای ناگره‌وه هاتبووه‌ده‌ری و بو‌نی هه‌موو نه‌وه‌ژوره تاریک و زولوماته‌ په‌شانه‌ی لیده‌هات که تیا‌گه‌وره‌بوو، کورپی من بوو. به‌که‌مجار بوو به‌کی‌کم له‌به‌رده‌مدا بیت باوه‌شی پیاکه‌م و پی‌بلی‌م «کورم»، نه‌وه‌ساته‌ی بیستویه‌ک سال له‌سه‌حرا بی‌رم لی‌کردبووه‌وه. نا‌وامه‌زانن من به‌بینینی نه‌وه‌کوره هه‌ستم به‌نازاری نه‌وانی دیکه هیورتربووه‌وه، وامه‌زانن هینده‌ی من باوه‌شم به‌وه‌کوره‌دا کرد، نیدی سه‌ریاسی دووه‌مم له‌زیندانه تاریک و نه‌نیه‌یه‌که‌ی خویدا له‌یادکرد، وامه‌زانن نه‌وه‌په‌یوه‌سته عاتیفیه‌م به‌گورپی سه‌ریاسی مه‌زنه‌وه پچران که له‌دپک و دالی ده‌شتیکی دووردا نی‌ژرابوو، وامه‌زانن نی‌تر نه‌وه‌مندالانهم له‌یادکرد که سهره‌پو و بیکه‌س له‌ناو بازارپ و له‌کی‌لگه‌کان و له‌شوینه‌کانی شه‌پدا گیریانکردبوو.

له و ساته دا که باوه شم به دواهمین سه ریاسدا کرد، تیگه یشتم من نابم به باوکیکی راسته قینه . نه و کاته چاوم کرده وه و تیگه یشتم نه وهی له بردهستی مندایه به شی نه وه نییه من بکاته باوکیکی راسته قینه . من چیم له بردهستدا بوو، له گورپیک، پارچه یهک گوشتی هه لاهه لا، کومه لیک کاسیت و دوو ههناری شوشه زیاتر. به هه مان نه و نه اندازه یه ی که سه ریاسه کان هه رگیز نه بوویون به برای یه کتر، منیش نه ده بووم به باوکیان، من و نه وان بو هه میشه له گه ردونیک می مجازیدا نوم بوویون که له نیوان مروف و مروفا شتیکی قولتر له برایه تی، باوکیه تی، دوستایه تی ناسایی و خوشه ویستی ناسایی پیویستبوو. نه و ساته ی باوه شم به و پارچه گوشته ماندو و تواوه و بیتاگیه دا کرد، وهک شتیکی قول له ناخدا بدره وشیته وه له مانای نه و په یمانانه تیگه یشتم که پوزیک له پوزان سه ریاسی مه زنی به هاوپیکانی و خوشکه سپیه کانه وه به سته وه، له مانای نه و سوینده تیگه یشتم لاولو و شاده ریای پیکه وه گزیده دا. له و ساته دا تیگه یشتم به رامبه ر به خاموشیونی هه سته کان، به سه حرا، به مردن، یه کدی نه دوزینه وه، لیکد ابرانه گه وره کان، نه و په یمانانه تنیا ریگیه کی زیانه . له و ساته دا که باوه شم پیا کردبوو، که هه ستم به گه رمای جه سته ی ده کرد، هه ستم به گریکی هه رگیز خاموش نه بووی ناو پوچی ده کرد، کاتیک وهک باوه شکردن به دره ختی ناو جه ریانی لافاویکی مه زندا ده ستم کردبووه ملی، له و ساته دا تیگه یشتم زیانی من و نه و پیویستیان به په یمانیکی گه وره هه یه، گه وره تر له باوکیه تی و خوشه ویستی و به زه یی . باوه شم پیاده کرد و بوئم پیوه ده کر دو نه و پسته سامناکه ی سه ی جه لالی شه مس له سه رمدا ده نگیده دایه وه، ته ماشامده کرد و ده مگرته وه نامیز، ماچمه کرد و ده سته باریک و سووتاوه کانیم ده خسته سه ر دلم، ده گریام و سه رم ده خسته سه ر نه و

سینه‌یهی خوینیکسی نارامی پیاده‌پۆی... چ پرسته‌یهکی ترسناک بوو
 «مه‌حه‌به‌ت ناتوانیت ده‌ردی ئه‌و مندا لانه تیمار بکات». له‌و ساته‌دا من
 سه‌رم به‌رزده‌کرده‌وه، سه‌یری ئه‌و قاوشه‌ دوورودریژانه‌ی مه‌لئه‌نده‌که‌م
 ده‌کرد، سه‌یری ئه‌و کوچه‌ سووتاوانه‌م ده‌کرد که له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌کانی
 خۆیانه‌وه، هه‌ر یه‌که‌یان سه‌رقالی یاریکردنبوون به‌ شتیکی. ته‌ماشای
 ئه‌و گیانه‌ وێران و ژیانه‌ خاپوور و نیگا خاموشانه‌م ده‌کرد، ته‌ماشای
 ئه‌ستیره‌ی په‌شم ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌سوودی به‌ سه‌ریاسی سووبده‌م
 به‌ریت له‌ نامیزدا سه‌یریده‌کردم، له‌وساته‌دا به‌ چاوی پر فرمیسه‌که‌وه،
 به‌ هه‌لچوونیکسی خویناوی دل‌ه‌وه، به‌پیارمه‌ده‌دا خۆم و ژیاوسی خۆم به
 په‌یمانیکسی هه‌تا هه‌تایی به‌م کوچه‌وه به‌سه‌تمه‌وه. په‌یمانیک که‌ ته‌نیا
 خۆم له‌گه‌ل خۆمدا مۆرمه‌کرد، خۆم ده‌منوسی و ده‌مبڕد و هه‌لمه‌گرت.
 په‌یمانکه‌ی من ئه‌وه‌ بوو جاریکسی دی سه‌ریاسی سووبده‌م
 جینه‌هیلیم، بۆ هه‌ر کوئیه‌کی زه‌مین پۆی دوایکه‌وم، له‌ هه‌ر جینگایه‌کدا
 له‌یه‌که‌چراپین بگه‌ریم و بیدۆزمه‌وه، له‌ هه‌ر شوینیکدا ونمکرد، هه‌موو
 ژیاوس ته‌رخانه‌که‌م بۆ دۆزینه‌وه‌ی.

دواهه‌مین سه‌ریاس نه‌یده‌زانی بۆ ماچیده‌که‌م، نه‌یده‌زانی باوک
 مانای چی؟ به‌لام هه‌سته‌مه‌کرد باوه‌شه‌کانی من دلی ده‌هینیته‌ سه‌ما،
 ته‌ماشای چاویم ده‌کرد، ئه‌و چاوه‌ گه‌وره‌یه‌ی که‌ پیده‌چوو شته‌کان
 به‌ جۆریکی تر ببینیت جیاواز له‌ بینینی ئیمه‌، باوه‌شم پیاده‌کرد
 و گه‌رمایی جه‌سته‌ی هه‌ستیکی کوشنده‌ی به‌ ته‌نیا‌یی پیده‌به‌خشیم.
 هه‌سته‌مه‌کرد من ژیاونیکه‌ له‌ نامیزانی مۆف به‌دووریوم، هه‌سته‌مه‌کرد
 جه‌سته‌ی هه‌لاهه‌لای ئه‌و مۆشه‌، هاواریکی مه‌زن و قوولی تیا به‌ بۆ ژیاون،
 که‌ باوه‌شم پیاده‌کرد وه‌ک هه‌ر پۆحیکسی مه‌حروم له‌ خۆشه‌ویستی پتر
 خۆی پتوه‌ ده‌نوسانم، ئه‌و نه‌یده‌زانی من کیم، نه‌یده‌زانی بۆ باوه‌شی
 پیاده‌که‌م، نه‌یده‌زانی من چیم له‌و ده‌ووت، به‌لام به‌ فرمیسه‌که‌کاندا شتیکی

له نیازی من تیده گه یشت، غه ریزه ساده و پا که کانی پینمایانده کرد بۆ تیگه یشتن و جیا کردنه وهی باوه شی من له هه ر ئامیزکی تری دونیا. سه یریوو له گه ل دۆزینه وهی سه ریاسی سو بده مدا ده بایه ونیکه مه وه. نه ستیره ی رهش که له سه ر قه ره ویله که له ته نیشت سه ریاسه وه دانیش تپوو و سه یریده کردین، ده یگوت ”چه ند پۆژکی تر ده یبه ن بۆ ئه وروپا، له وانه یه چاکیکه نه وه، له وانه یه بیکه نه وه به کورپکی ساغ و سه لیم که به پیتی خۆی بتوانیت به روات”. وه ک من باوه شهیده کرد به سه ریاسی سو بده مدا و ده یگوت ”من زۆر بیریده که م... ئیمه ره فیقی یه کین، هه موو پۆژیک به یه که وه نانده خۆین”. نه ستیره ی رهش کورپکی شه رمن بوو، به لام راستگۆ بوو، نه و ده ستی منی گرت و پیتیگوت ”ده توانی چه ند پۆژیک له گه ل خۆندا بیبه یته ده ره وه... له وانه یه به روات بۆ ئه وروپا، پیتش نه وه ی بیبه ن، ده توانیت چه ند پۆژیک بیبه یست بۆ لای خۆت”. توند ده ستی ده گو شیم و ده یگوت ”منیش به رن له گه ل خۆتاندا، من ده میکه شه و له ده ره وه نه خه وتووم... چه زده که م نه ستیره بیبه م، لیره وه نه ستیره نابینم”. من نه و کات نه مه زانی بیر له چی بکه مه وه، پیاویک بووم په شوکاو و سه رلیشیواو، له ده ستشۆری ته نیشت ژوره که دا ده موچاوم ده شت و ته ماشای نه و هه موو ترس و په شوکانه م ده کرد که له چاومدا بوو. بیته وه ی ناگاداریم به رده وام ده گریام. سه رم به سه ر ده ستشۆره که دا شوپده کرده وه و هه ستمده کرد خۆین ده هینمه وه. توپه بووم له دونیا، له ئاسمان، له گه ردون، له هه ر که سیک دور و نزیک په یوه ندی به ریکه خستنی ژیا نه وه هه بیست له سه ر نه م نه ستیره یه، هه ر که سیک که خۆی به نوپنه ری مه له کوت به زانیت له سه ر زه وی، هه ر که سیک سه ریاسه کانی به و ده رده بردییت. به لام نه مه زانی توپه یی خۆم ئاراسته ی کتی بکه م؟ سه رمده خسته به ر ده سشۆره که و هه ولمه دا خۆم ئارامبکه مه وه. بینینی نه و هه موو برینه

به جهستى مؤفقكوه، هر كه سټكى واليده كرد گومان له بيگوناھى خوى بكات. بينينى ئه و سالتون و پارو و قاوشه پر برينانه، بهشى ئه و بوو هه موو پوخله به ره كانى دونيا هه ست به گوناھ بكه ن.

دوا هه مين سه رياس كه سټك نه بوو له ماوه يه كى كه مدا له هه موو نهينيه كانى تيبگه يت، نه وهك ده رگاي ئه و ته ليسمانه ي بو نه ده كردمه وه كه چيروكى سه رياسه كانى تيا ونبوو، به لكو خوى نهينى و ته ليسمټكى گه وره بوو، هه ستمده كرد له پشت ئه و پوخساره شتواو و نيگا وټل و بټده نكيه كوشنده ي وه دلټكى گه وره هه يه. من دووباره گه رامه وه بو ناو سالتونه كه و سه رمخسته وه سه ر سينه ي، گوټم له دلټى گرت، گوټم له ئيقاعى هټمنى هه ناسه ي گرت كه وهك فرينى به پوله يهك له سينه يدا ده هات و ده پوټى. له ساتټكى ماندوو بووندا له سه ر قه ره وټله كى پاكشاو، به و ته نيا چاوه گه وره يه ي سه يرى سه قفه كه ي ده كرد، هه ستمده كرد ژيانټكى درټز هټچ شټټك نه بووه سه يريبات ئه و سه قفه نه بټت. له بهر خويه وه ئه و وشانه ي ده گوته وه كه مانايان نه بوو. ئه سټيره ي ره ش به منى ده گوته وه «گه ر ده ته وټت له گه ل خوتدا بييه يت... من فټرتده كه م چى بلټټت؟». من ده ستم ده خسته سه ر شانى و ده مگوت «وه ره، ئه سټيره ي ره ش وه ره، من ده مه وټت له گه ل خومتدا بييه م، ده مه وټت توش له گه ل خومتدا بييه م، به ر له وه ي بروت، پټكه وه ده بين، تا پوټى پوټستنى ئټمه پټكه وه ده بين».

به پوخساريدا نه تده توانى له شادمانى ئه سټيره ي ره ش تيبگه يت. ناگر، سوټز و كامه رانى و پټكه نينه كانيشى له گه ل خويدا سووتاندبوو، به لام به ده نكيده ده متوانى ئه و خووشيه نهينى و قوولله ي ناو پوټسى بييه م كه ناگر ده سټى پياناگات.

ئه و فټيرى كردم چون سه رياسى سو بده م وه رگرم، خوى له گه لمددا

ھات بۆ سەرھوھ، بۆ ئو شوینئەى فەرمانبەران و دکتۆر و بەرپرسیانی
 ڕێکخراوھە کە کاریان دەکرد. ھەستەمکرد ئەستێرەى ڕەش دەسەلاتیکی
 تاییەتى بەسەر ھەموو ئەوانەدا ھەیە کە لەوێ کار دەکەن، بردمى بۆ لای
 پزىشکىک، کە دەبایە شوناسى خۆمى بۆ ناشکرابکەم. ئەستێرەى ڕەش
 بە منى گووتبوو ”ھەر چىیەک بێت نابیت تورپەبیت... دەبیت جار دواى
 جار و بە ئەسپایى قسەکەى خۆت دووبارە بکەیتەو، بە لام تورپەنەبیت،
 چونکە ھیندەى دەنگت بەرز کردوھە ھەموو شتىک تەواو دەبیت، لێرە
 ھىچ کەس بۆى نىیە دەنگ بەرزىکاتەو، گەر بەدەنگى بەرز قسە تکرد
 ئیتر نە من نە سەریاسى سوبدەم ناتوانىن لەگەلتدا بىین”. دکتۆرە کە
 ڕەوانەى خانمىکی دیکەى کردىن ناوى چىمەن خان بوو. ئەستێرەى
 ڕەش منى برد بۆ لای چىمەن خان، کچىکی ڕەشتالەى بىئەندازە
 باریک و چکۆلە و بىئەندازەش مندال بوو، پىدەچوو ئو پۆژە لە
 قوتابخانەى سەرھتایى ھاتبیتە دەرھوھ. بەدەنگى مندالیکەوھ پرسیار لە
 مندالیکى تر بکات دەىگوت ”فەرموو، مشکىلەت چىیە؟”. من ھەموو
 چىرۆکى خۆم بۆ باس دەکرد و گووتم ”دەمەوئت سەریاسى سوبدەم و
 ئەستێرەى ڕەش لەگەل خۆمدا ببەم و بەر لە پۆیشتنى چەند شەوئیک
 پىکەوھ بىن”. ئەستێرەى ڕەش ھەمیشە لەو دىو دەرگا کەوھ وەستابوو.
 چىمەن خان بەھەمان پوخسارى مندالانەوھ سەیرى دەرھوھى دەکرد
 و دەىگوت ”ووى... ووى... ئەستێرە گىان تۆش دەچىت؟”. ئو
 جۆرە ڕىستانە زۆر لەگەل پوخسارە مندالانە کەیدا دەگونجا، ئەستێرەى
 ڕەش دەھاتە زوورئ و دەىگوت ”دەمەوئت بپۆم ماوھىک سەیرى
 ئاسمان بکەم، لەدەرھوھ بخەوم، شىرى مانگا بخۆمەوھ”. چىمەن
 خان دەىگوت ”ئەستێرەى ڕەش، ئەگەر نەھىلیم بپۆیت چىدەکەیت؟”
 ئەستێرەى ڕەش دەىگوت ”قەپال لە خۆم دەگرم، قەپال لە خۆم
 دەگرم تا دەمرم”. چىمەن خان سەرە چکۆلانەکەى دەھىناپە پىشى و

دەنگى بارىكە كىردەۋە ۋەك قىسە بۇ كىچىكى ھاۋرىسى خۇي بىكات بە چىپەۋە بە منى دەگوت «زۇر شىتە ... كە زۇرى بۇ بىنىت قەپال لە خۇي دەگىت، دەبىت ئاگات لىبىت ... بە شەرتى مۇلتەت دەدەمى لە چاۋ غافلى نەكەيت». بە جۇرىكى سەير سەيرى چاۋى دەكردم ۋ دەىگوت « لىرە ئىشيان پىتەتى ... دەبىت زۇر ئاگات لىبىت». من كاغەزىكم پىكردەۋە ۋ زامنى ئەۋەمدا، كە دوو پۇزى دىكە بەيانى زوو ھەردووكيان دەگىپمەۋە بۇ خەستەخانە .

كە ئەۋ مۇلتەتە تايپەتپىيەيان دامى ۋ دەستى ئەستىرەى رەشم گرت، تىگەشىتم پۇزانى داھاتوو كۆمەلىك پۇزن لە ژيانى مندا دووبارە نابدنەۋە . لە جىبىكى چكۆلانەدا ھەردووكيانم گەياندە ئەۋ گوندە ... پىدەچوو سەرياسى سوبىدەم دەمى سال بىت دەرەۋەى نەدىبىت، نىگاۋ ھاۋار ۋ سەرسامى ھىندە گەۋرەبوون مەپرسن . شتىك لە ترس لە چاۋىدا بوو لە ژوورەۋە نەمدىبوو . ئەستىرەى رەش دەىگوت «قەت لەۋ خەستەخانەى نەچۆتەدەرەۋە ... زۇر لە نەخۇشەكان ناتوانن بچنەدەرەۋە ... چونكە كەس ناتوانىت سەيرىانبكات». من لەۋ باۋەرەدابووم ئەگەر دەرگاي قاۋشەكانى ئەۋ بىكەىە بخىتە سەر پشت شار پىدەبىت لە دىمەنى ھەزاران پىاۋى زامدار، پىدەبىت لەۋ نىگارە سامناكانەى خەلكانىك ناتوانن تەماشايانبكەن، پىدەبىت لەۋ دەموچاۋانەى سىماى راستەقىنەى ژيانمان لەۋ ۋلاتەدا نىشانەدەن . پىدەبىت لەۋ پوخسارانەى دىندەىى ۋ گوناھى مۇشەكان دەرەق بەىەك ئاشكراەكەن . ھەستەكەم گەر پۇزىك ئەۋ سىمايانە، ئەۋ پۇخانەى لە خوارى خوارەۋەى دونىادا دەژىن، ئەۋانەى ناتوانن دەموچاۋى خۇيان بدەنە بەر خۇر بىنەدەرى، ئەۋ كات جەنگىك دروستەبىت، جەنگىكى كوشندە، جەنگىكى گەۋرە لە نىۋان ئەۋانەى دەيانەۋىت حەقىقەتى ژيان لە بىركەن لەگەل ئەۋانەدا كە دەيانەۋىت دەموچاۋى راستەقىنەى

ئو ژیا نه ببینین. که له و بیمارستانه هاتمه ده ری تیکه یستم له ناوی ناوه وه، له پتچ و په ناو سوچه بچوکه کانی ئو و لاتهدا له شکرکی نادیار ده ژی، سوپایه ک له و که سانه ی هیچ که س نایه ویت بیان ببینیت. سوپایه ک له که سانی گه مارؤ دراو و ده سته سه ر که شتیکیان له پوخساری خویاندا هه لگرتوه، جیاوازه له و شتانه ی ئیمه له سه ر شه قام و کوچه کاندایه ببینین.

به درژیایی ریگا نه ستیره ی رهش باسی ژیا نی ئو و خه سته خانه یه ی ده کرد، یه که یه که چیرۆکی نه وانه ی ده گتپایه وه که له شه ری جوراوجور و پووداوی جوراوجوردا سووتا بوون، باسی هاو پتیه کی ده کرد به ناگریکی نه زه لیبه وه له چیاکان هاتبووه خوارئ، ناگریک هه رگیز ناکوژیته وه، به و ناگره وه خۆی کردبوو به شاره کاندایه، به و ناگره وه هینا بوویان بو بیمارستان، کلپه یه ک هیچ ناویک نه یده کوژانه وه، ناگریک بیته وه ی له شی ئو بسووتینیت و بیته وه ی بشکوژیته وه. ده یگوت «ناویان پیاده کرد هه ر نه ده کوژایه وه، به تانیان پیاده دا هه ر نه ده کوژایه وه، ده یانخسته هه وزه وه که ده هاته ده ری هه ر وه ک خۆی بوو، که به قاوشه کاندایه سوپایه وه هه موو ده ترساین په رده و چه رچه ف و جله کانمان بیگریت، خۆی له سه ر قه ره ویله یه کی ئاسن ده خه وت، هیچی نه ده دا به خۆیدا، له خه ویشیدا هه ر ده سووتا، پۆژیک به ته له فزیۆن په سمیان گرت و بردیان، که بردیان دوا یی هاته وه، دوا یی جاریکی تر بردیانه وه، مه لاکان پتیا نده گوت چه هه نه مییه بۆیه ده سووتیت، ئه وه مو عجیزه ی خواجه تا چه هه نه م ببینین، خۆی ئازاری زۆر بوو، شه ویک له ده ست پاسه وانه کان رایکردو ونبوو، که س نازانیت له کوپیه، پتیا ن ده گوت گۆلی ناگر». به شه رمه وه قسه یده کرد، به لام زووزووش سه ری به رزده کرده وه ده یگوت «ناو ابوو، گۆلی ناگر، رایکرد، گۆلی ناگر سه ریاسی سو بده می زۆر خۆشه ویست، سه ریاسی سو بده م، هه وت

ساله له و ژوره دايه، گولې ناگر منيشى خوښه ده ويست، به لام من زور ليدده ترسام، به لام من له سهرياس ناترسم، كه س له سهرياس ناترسيټ، حوت ساله يه كجار برديان بو ټو چيمه نه ي پشته وه، نيتړ قهت قهت دهره وهى نه ديوه. سهرياس به زمانىكى پچرپچر ده يگوت "هه تاو، هه تاو، هه تاو... شهو، شهو، شهو، شهو... شه مال، شه مال" سهريم نوسان دبوو به شانى خوښه وه و ليدده گه رام قسه بكات. نه ستيره ي پره له په نجره ي ماشينه كه وه سه ريده رده هينا و ته ماشاي سروشتى ده كرد، من توانم نه بوو له گه ل كه سياندا بدوټم، خه يالم لاي قسه وه له سو كه ووت و شيوه يان نه بوو، به لكو خه يالم لاي پوحيان بوو. نه ستم بوو بو ټو من كه له بيابانه وه هاتبووم تيبگم ټو ته مه نه دوورودريره ي ژيان له قاوشى خه سته خانه يه كدا، ژيان له گه ل هه زاران بيمارى تر دا كه نه يانده توانى بينه ده رى و به ته نيا بژين، چى له ناوه وه دروسته ده كات؟ من ده مزانى بيابانه كان چى له پوچ ده كهن، به لام نه مده زانى ټو گه رداوى ناگر و وه رزى ناكوتاي پشكوپه كه ټم مندالانه تيا ژيان، چى له پوچ ده كات؟. تا ماشينه كه زياتر برپويشتبايه، زياتر خه تىكى تاريك و نه ينى له پيشچاوى من به رجه سته ده بوو... ټو هټله تاريكه ي له نيوان ټم جه سته تيكشاونه و كوى خاپووريه كانى تر دا هه يه. بيم له قسه كانى سهرياسى دووم ده كرده وه له سر عه ربه بانه تيكشكاوه كان، ټو بازاره گه وره و تاريكانه م ده هاته به رچاو كه به يانيه ك له مسه ر بو ټو نه وسه ر ده بيته خه رابات، خاپوورى، تيكچرژان، هه لپژان، پوخان. ټو گونده ويژانانه م ده هاته به رچاو كه ټاسه واريان له سر زه مين نه ما بوو. هه ستمده كرد ده ستيكى سه ير هه موو ټو شتانه ي تيكشكاندووه، ده ستيك دواچار پالى به سهرياسى دووه مه وه ناوه شه ويك له سر تر وپكى هه ناروه ده سته بريټ و هه نارو شوشه كه ي خو ي بشكينيټ و به ره و ناديار توربيدات، ده ستيك هه نارو شوشه كه ي

دواھمین سھریاسی لھ قاسھ یھکی تاریکدا ھلگرتووه، سینھ ی کھ ژالئی پارچھ پارچھ کردووه، چارھنوسی شتھ بچوکھ کان و ئینسانی وھک یھ کتر تھ ماشا کردووه .

سھیری دواھمین سھریاسم دھ کرد و باوھ شم پیادھ کرد، لھ ودا ئو ھھ نارھ شکاوھم دھ دۆزییھوھ کھ سھریاسی دووھم توپیدا بوو، لھ ودا تیکشکانی سینھ ی کھ ژالئم دھ دۆزییھوھ، لھ ودا ئو جھ ستھ ماندوو کوژاراوھ ی مارشالم دھ بیینی وھک ئوھ ی لھ تھ پوتۆزی گۆرھوھ ھھ ستابیتھوھ، وھک ئوھ ی لھ جھ ھنھ میکی دوور پایکرد بیت و ھاتبیتھوھ بۆ لام، لھ ودا ئو دھ ستھ لھ رزۆک و ترساوانھ ی سھریاسی دووھم دھ بیینی کھ لھ خۆل و تۆزی سھنگرھ کانھوھ بھرھو زیندانئیکی دوور و داخراو پۆیشتبوو .

ئو پۆژھ کھ دواھمین سھریاس سھری خستبووھ سھر شانم، لھ ھھ ناسھیدا ھیندھ ی بۆنی زھمانم دھ کرد، بۆنی ھیچ شتیکی ترم نھ دھ کرد، سھختبوو بۆ من مرۆفھ کان وھک شتیکی تر بیینم جیاواز لھ خۆیان، مرۆفھ کان لھ چارھنوسی تاییھتی خۆیان جیا بکھ مھوھ، بھ لام ئو سائلھ دوورودریژانھ ی ناو زیندان کاتیکی دریژی پیبھ خشم بیر لھ چارھنوسی خۆم بکھ مھوھ، من ئو ھھ موو سائلھ ئھگھرچی لھ کوشندھترین تھ نیایی و لھ دوورده سستترین بیابانی دونیادا دھ ژیام، بھ لام توانام ھبوو بھ پۆشنی بیینم چارھنوسی مرۆف چھندھ بھ شتھکانی دیکھوھ نوساوھ، مرۆف لھ دوورده سستترین سھراشدا چارھنوسی ھیشتا بھ شتھکانی دیکھوھ یھ، ھیشتا پابھندی ژیان و گوپان و دھستکاری کردنی ئھوانی ترھ بۆ یاساکانی دونیا . من خۆم ھزم نھ دھ کرد کھ س ژیانی خۆم لیبستینیت و بیدات بھ یھکیکی تر، کھ س نازارھکانی خۆم لیژھوتبکات

و بیبہستیتہوہ بہ نازاری ئەوانی ترہوہ . بہ لام نہمدہ توانی شو نازارہ گہورانہی سەر جہستہی ئەم کورہ جیانہکەمہوہ و نیکەئسی نہکەمہوہ بہ ہموو نازارہکانی گہردون، بہ جۆرئیک لہ باوہشکردن بہسووتانی ئەودا باوہش بہ ئاگری ہموو دونیادا بکەم .

ئەستیرہی رەش لہ دەرہوہی خەیاڵەکانی من ، لہ دونیای خۆیدا بوو، خۆشحالبوو دواي چەند سالتیک دیتەوہدەرئ و پیدەشت و کێلگہ و مەزرا سەوزەکان دەبینیت، ئەو چەند سالاہ بوویوو بہ کوپی شار، کاتیک سەیری دەشتەکانیشی دەکرد شتیک ہەر بەرہو دونیای ناو خەستەخانەکەئ دەگتیراپہوہ . زوزوو تەماشای منی دەکرد و وەک ئەوہی من لہ نھینیبەک حالی بکات دەیگوت ”ہەموویان خراپ نین، ہا، خۆت بینیت ہەموویان خراپ نین، ہەندیکیان پیمدەئین ئەستیرہ گیان . من یەکەمجار دلم زۆر زۆر ناسک بوو، دلم لہ خۆیہوہ دەشکا، دلم وەک شوشہ وابوو... پۆژئیک سیستەریکمان بۆ ہات زۆر جوان بوو، من حەزم لیکرد، زۆر زۆر جوان بوو، قژئکی ہەبوو درئژترین قژ بوو، شەویکیان بہ ناوی سەرنئشەوہ چووم بۆ ژورہکەئ لہ قاتی سەرہوہ، بہترسەوہ پیمگوت من زۆر حەزم لہ تۆ کردوہ، چیم لئدەکەیت؟ زۆر زۆر زۆر“. ئەو وەلامی نہدامەوہ دەستی گرتم و بردمیہوہ ناو جیگاکەم و بہتانیاکەئ پیادام و گووتی ”بەساقہ بخوہ... بێر لہو شتانہ مەکەرہوہ“. من ہموو شەویک دەچووم و دەمگوت ”چیم لئدەکەیت، من حەزم لیتکردوہ...“ ئەویش ہموو شەویک دەستی دەگرتم و دەیخستم ناو جیگاکەوہ و وەک مندالتیک ماچبکات، ماچیدەکردم و دەیگوت ”بەساقہ بخوہ...“. دوو سال پەیوہندیہکەمان ئاوہہابوو، تا شەویکیان بہ گریانہوہ ہات بۆ لام و ماچیکردم و گووتی ”ئەستیرہ گیان، ئیتر من و تۆ یەکتر نابیننہوہ“.

بۇ پۇژى دوايى بۇ ھەتاھەتايە خەستەخانەى بەجئەھتەشت، نازانم، لەگەل دکتۆر و شتېكى گەرەتەردا تووشى شتېكى خراب بوويوو... شتېكى زۆر زۆر خراب. دوايى لەدەرەوہ خۆى سووتان، پۇژۇكىيان بېنىم بە سووتاوى دەيانبىرد بۇ بەشى ژنان، تۆ دەزانى بەشى ژنانىش ھەيە؟... من نەمبىنيوہ، ئەو بەشەم قەت نەبىنيوہ، بەلام يەكېك بىنيويىتى، يەكېك بىنيويىتى، پياويكى پۇژنامەنوس بىنيويىتى كە جارېك ھات شتى لەسەر ئىمە نوسى، ئەو بۇ ھەموومانى باسکرد... ئەو گووتى پېشنيار و شتەكات، تا تېكەلاومانبەكەن، بۇ ئەوہى لەيەكتەر تېيگەين... خەيالى لاي شتېكى وابوو پياوہ سووتاوہكان و ژنە سووتاوہكان تېكەلبكات تا لەيەكتەر تېيگەن، يەك پۇژ ھات، يەك دونيا خەيالى لەو نەوہى خستە سەرمانەوہ و ئىتر نەمانبىنيوہ... نازانم چوو بۇ كوئ... نەمانبىنيوہ». وەك ھەمىشە كە لە قسە تەواو دەبوو سەرىدەخست و لە ژىرەوہ سەرىدەكردىت. بە ئەسپايى لىمپرسى «ئەى دوايى... دوايى دلى تۆ چى لىھات». گووتى «ئا... دلى من... دلى من وانەما، كە ئەو كچە پۇى دلى من وەك بەردى لىھات». ھەندىچار بە خىزايى سەرى دەخوراند و وەك شەرمبكات بەپەلە دەستى دادەنايەوہ. شتېكى سەير بوو لەلام كە وشەى دلشوشەى بەكارھىنا، وەك ئەوہ بوو ئاماژەيەكى سەير و ناديار بۇ من بكات كە ئەو كەسېكە لە كەسە دووبارەكانى ئەم چىرۆكەى من تىادەژىم، وەك ئەوہى پىمبلى، من وینەيەكى ترى، چىرۆكېكى ترم، بەلام لە ناو جەستەيەكى ترو لە شوينىكى ترو بە پىگايەكى دىكەدا پۇيشتوم. من بۇ ئەوہى زۆر بىرنەكەمەوہ، دەستىم توند دەگرت و دەمگوت «تابىت دلى ئىنسان لە شوشە بىت، تابىت... چونكە زوو دەمرىت و ھەموو شتەكان لەگەل خۆيدا دەبات». نا نەمدەويست كەسېكى تر بىينم دلى لە شوشە بىت، كەسېكى تر بىينم بىروات و كۆمەلېك نەيتى ئالۆزو نەكراوہم بۇ

به جي بهيٽ، ڪه من واده ڪووت «نه ستيرهه رهش» سهري داده نه واندو
به ترسه وه ده ڪووت «به لام وابو... پوڙيڪ له پوڙان دلي من له
شوشه بو»

نه وه دواهه مين پسته مان بو، دواهه مين پسته به ره وهه بگهينه وه
نزيڪ مالي خوشڪه سڀيهه ڪان.

نیواره‌یه‌ک من و دواهمین سهریاس به‌ره و لای ” دواهمین ههناری
 دونیا“ سهرکه‌وتین. له بناری ئه‌و لووتکه‌یه‌دا دواهمین سهریاسم کرده
 کۆلم و تا گه‌یشتینه سهر چیا دامنه‌گرت. به‌ئه‌ندازه‌یه‌ک سووکه‌له و بی
 جه‌سته و قه‌واره‌بوو وه‌ک ئه‌وه‌بوو پۆحیکم خستبیتته سهر شان، وه‌ک
 ئه‌وه‌بوو بایه‌کم هه‌لگرتبیتت، خه‌یالیکم نابیتته قه‌لا دۆشکان.

ده‌بایه دواهمین سهریاس به‌سهر ئه‌و لووتکه‌یه‌دا سهرکه‌ویت. ده‌بایه
 وه‌ک براكانی له‌و تروپکه‌وه دونیا ببینیت. ئه‌و هه‌میشه ئه‌و سیبه‌ره
 ون و بزده‌بووه که هه‌مووان بۆی گه‌راون، ئه‌و به‌شه‌بووه له‌ رابوردوو
 و داهاتووی خۆیان که و نیا نکرده‌بوو. ته‌نیا له‌ویادا من ده‌متوانی زه‌مه‌ن
 به‌ جۆریک بگێرمه‌وه دواهمین سهریاس ببیتته به‌شیک له‌و سئ برایه‌ی
 جه‌نگ و بیهوده‌یی و مردن نه‌یه‌یشتبوو بگه‌نه‌یه‌ک و سهرکه‌ون بۆ
 پله‌ی که‌مال... له‌ویادا ده‌متوانی ئه‌و په‌یمانانه زیندوو بیکه‌مه‌وه که مردن
 و په‌شه‌باو زه‌مان دراندبوونی، له‌ویادا ده‌متوانی منیش بچمه‌ ناو ئه‌و
 یارییه‌وه، منیش سویندی خۆم بچمه‌ بن ئه‌و هه‌ناره‌وه، له‌سه‌رده‌می‌کدا
 براكان ده‌بوونه سهراب، باوکه‌کان له‌ بیابانه‌کاندا ده‌بوون به‌ لم، کورپه‌کان
 ده‌بوون به‌ خۆله‌میش.

له‌و لووتکه‌یه‌وه من دونیام بینی، بۆنی ئه‌و خه‌ونانه‌م کرد که
 له‌ لقه‌کانی ئه‌و دره‌خته‌ ده‌بارین. هه‌ستم به‌ سرروه‌یه‌کی خوداکرد

کرد هه‌لده‌کات، له‌ويادا هه‌موو ئه‌و ئوميد و هيو و ئيلهامانه م بينى که ئه‌و گه‌نجان له ژير ئه‌و دره‌خته‌دا ناشتبوويان. له‌ويادا په‌يمانى هه‌تاهه‌تايى خۆم نوسى، بپيارمدا ئه‌و به‌ره‌و هه‌ر جىگايه‌ک پويشت دوايىکه‌وم، تاده‌مرم له نزيکيه‌وه بم، بۆ هه‌ر جىگايه‌ک پويشم چيروکى سه‌رياسه‌کان له‌گه‌ل خۆمدا ببه‌م. له‌ويادا په‌يمانى خۆم نوسى، دواهه‌مين سه‌رياس نه‌يده‌توانى هه‌چ بنوسيت، نه‌يده‌توانى هه‌چ شتيک له‌گه‌ل مندا مۆريکات، ئه‌و قه‌رزاريارى هه‌چ که‌سيک نه‌بوو، سه‌رياسه‌کان که‌سيان چى دى قه‌رزاريارى که‌س نه‌بوون، ده‌بايه ئيتتر ئيمه، هه‌موو ئه‌و زيندوانه‌ى ئاگامان له چيروکى ئه‌وانه په‌يمانتيک مۆريکه‌ين ئازادايانبات، له‌ فه‌رامۆشى و ته‌پوتۆز ده‌ريانبه‌پيئيت. من ئه‌و په‌يمانه‌م نوسى و به‌ خويى خۆم مۆرمکرد. په‌يمانتيک له‌نيوان من و ئاسماندا، له‌ نيوان من و ئه‌و دره‌خته‌دا، له‌گه‌ل دواهه‌مين هه‌نارى دويادا ئه‌و هه‌ناره‌ى تاکه‌ نوينه‌رى خه‌ونى ئه‌وان بوو له‌و تخره‌دا که ده‌که‌ويته نيوان ئاسمان و زه‌وييه‌وه، ئه‌و خه‌ونه‌ى نه‌يانده‌توانى ناويبين، ئه‌و خه‌ونه‌ى له‌ سروشتى دره‌ختيکى وا دووردا نه‌بايه به‌رچه‌سته نه‌ده‌بوو، خه‌ونى له‌يه‌ک تيگه‌يشتنى مۆفه‌کان و براکان و دوژمه‌کان.

دۆستانى من، ئه‌ى ئه‌وانه‌ى چنده‌ها شه‌وه بيماندوييون گوئى له‌م چيروکى من ده‌گرن... ئيستا تيده‌گه‌ن من له‌م ده‌رياهه‌دا چى ده‌که‌م، تيده‌گه‌ن پياويکى پيش سپى و ماندووى وه‌ک من له‌سه‌ر ئه‌م که‌شتيه‌ چى ده‌کات. دۆستان ئه‌و په‌يمانه "ئه‌و په‌يمانه‌ى ئيستا له‌گه‌ل په‌يمانتيکى ديکه‌دا له ژير دواهه‌مين هه‌نارى دويادا خه‌وتوه" منى به‌ره‌و ئه‌م ده‌رياهه‌ هه‌لگرت که ئيستا له‌م که‌شتيه‌وه چاره‌پوانى دۆزينه‌وه‌ى ريگايه‌کم بمباته‌وه سه‌ر ئاسه‌وار و شويني دواهه‌مين سه‌رياس.

من په‌يمانى خۆم له‌گه‌ل ئه‌و دره‌خته‌دا مۆرمکرد و چليکى چکۆله‌م بۆ يادگار کرده‌وه و به‌جيمه‌پيشت، هه‌ر که‌سيک له‌ ئيوه پۆژيک له‌ پۆژان

پښگانان کهوتہ بن ٺہو درہختہ پھمانی خوتان مؤریکھن و چلٲکی چکولہ بٲو یادگار لٲبکہنہوہ و جٲبہٲلٲن، ٺہنسان دہبٲت دووہارہ بہ جٲریکی تر خٲوی بہ ژبان بناسٲنٲتہوہ . لہو ساتہدا کہہ خٲوم بہ دواھمین ھناری دونیا ناساند ھہستمکرد ٺہدی ژبانٲکی تازہ دہست پٲدہکہمہوہ، ھہستمکرد ٺہو شتانہم دٲوزیوہتہوہ کہہ بٲوی دہژیم، ٺہو ٺامانجہم بینیوہتہوہ کہہ دہبٲت دواہیکہوم... کہہ لہو ترٲوکہ دابہزیم پوونترین ساتہکانی ژبانی خٲوم دہژبام، لہ دواہی بیستویہک سال دہستم دہخستہ سہر نہٲنی ٺہو ٺازادیہ گہورہیہی مرٲوف بہدہستی دہھٲنٲت، کاتیک پښگاہک دہدٲزٲتہوہ... من کہہ لہ پاترا سوارپووم ھہموو ھٲز و ٺیرادہی خٲوم لہسہر ٺہوہ کٲرکدبووہوہ پښگاگان وننہکہم ٺہو پښگاہی دہمبات بہرہو دواھمین سہریاس، ٺہو گہنجہی دہبٲت ٺہستا لہ یہکن لہ نہخوشخانہکانی خٲورٺاوادا لہ پہنجہرہیہکہوہ سہیری ٺہستٲرہکان بکات. من کہہ لہ ترٲوکہ ھہنار دابہزیم پښگاہی خٲوم دٲزٲیہوہ... نا پٲمہہلٲن تہماشای خٲوت بکہ تٲو ٺہستا لہم کہشتیہدا نازانیت لہ کوٲی زہمین و زہماندا وہستاویت. ھاوپٲیان، ٺہم دہریاہہ پرہ لہ پښگا... ھہموو بستٲکی ٺہم ٺاوش پښگاہہ... لہگہل ھہموو وٲلی و ونبوونہکانیشدا مرٲوف کہہ زانی بہرہو کوٲی دہپوات ونناہٲت.

من دہزانم مرٲوف مہخلوقیکہ ٺہجگار زوو پښگاگانی لٲتیکدہچٲت، دہزانم مرٲوف پښگاگان نادٲزٲتہوہ، ٺہوہ پاستیہکی زہرچہشہ و درہنگ باوہری پٲدہھٲنٲن، ھہچ مہخلوقیکہ دی لہم سہر زہمینہدا وک مرٲوف پښگاگانی لٲونناہٲت... مرٲوف ھہچ نیہہ جگہ لہ مہخلوقیکہ پٲوٲلکہر، بہلٲ دٲستانی من، ٺہی ٺہوانہی بیوچان گوٲم لٲدہگرن، مرٲوف مہخلوقیکہ بیٲرپښگا، لہبہر ٺہوہی دواچار نازانیت بٲو کوٲی دہپوات، ٺہو بٲیہ دہرگاگان لہ خٲوی دادہخات تا خٲوی نہداتہ دہست سہرکٲشی دٲزٲنہوہی پښگاہک. بہلام با پٲتان بلٲم مرٲوف بہ چ ھہلہیہکی کوشندہدا

دەچىت، كە لە زىندان بووم ھەمىشە يەك خەونم دەبينى، بەردەوام يەك خەونم دووبارە دەكردەو، يەك خەون ھەمىشە دېرى بە خەونەكانى تر دەدا و دەھاتە پىشەو و دووبارە دەبوو، خەون بە سەحرايەكەو لەلم، سەحرايەكى زەرد لە لمى زۆرپىن، پىگايەكى درىژى بىئەمسەر و ئەوسەر، پىگايەك نەمدەزانى لە كوئو دەيت و بەرەو كوئ دەچىت، لە كۆتايى خەونەكەمدا ھەمىشە بايەكى بەھىز دەھات و ئاسەوارى ئەو پىگايەى دەسپىيەو، بەجۆرىك و نىدەكرد چ پاشماو و شوئىنەوارىكى نەدەمايەو. لە خەونەكەمدا بىياكانە دەپۆيشتم و درىژەم بەو سەفەرە گەرەيەى ناو بىابان دەدا، سالى دوايى سالى ترسى من لە نەمانى ئەو پىگايە كەمتر و كەمتر دەبوو. لەگەل تىپەرىنى زەماندا تىدەگەيشتم ھەموو بستىك لە زەوى سەرەتايەكى كوژراو بەو پىگايەكى دى، ھەموو ئاراستەيەكى سەر زەوى و ناو دەريا ئەگەرى پىگايەكى نەدۆزراو بەو مەرف. سەيركەن ئەى دۆستان ئەو تا پىگاكان دەمانبەن... پىگاكان ئىمە ھەلدەگرن بۆ ئەو شوئىنەى ئەوان دەيانەوئىت، نا... ئەى دۆستان... ئەى پەنابەرانى ئاو و شەو و تارىكى... مەبەستم ئەو نىيە پىتانبلەم مەرف شتىكى بىتوانا و بىئىرادە و گەمارۆدراو... نا، مەبەستم ئەو يە مەرف بتوانىت بەسەر ھەستى و ئىلى و ونبووندا سەرکەوئىت، كە پىگاكان نەما واھەستەكات چىدى چ پىگايەكى دى نىيە، باوەر بەو بەئىنىت ھەر كاتىك ونبوو دەتوانىت لىرەو لە ھەمان ئەو جىگايەو كە تيا وەستاو دەست پىبكاتەو، دەشىت پىچەبەدەورەيەكى مەزن بەدەورى شتە ئاسايى و پۆزانەكاندا بكات، بەلام ئىو پىمبلىن ژيان خوى چىيە جگە لە پىچەبەدەورەيەكى مەزن بە دەورى شتە ئاسايەكاندا؟ پىچەبەدەورەيەكى مەزن بە دەورى ئەو شتانەدا كە لە شوئىنىكى دى و بە جۆرىكى دى دەتوانىن بچىنەو سەريان و بە گوشە نىگايەكى دىيەو تەماشايانكەينەو.

من دواهمین هه‌ناری دونیا پێیگوتم برۆم و بۆ ئه‌و پێگایانه بگه‌ڕێم که ده‌بیت بۆیان بگه‌ڕێم، وه‌ک چۆن به‌ نه‌دیمی شازاده‌ی گه‌وت به‌روات و له‌ هه‌موو کونج و که‌لتنیکی زه‌ویدا بۆ بینین و سۆمایی خۆی بگه‌ڕیت، وه‌ک چۆن ئیلهامی به‌خشیه‌ سه‌ریاسه‌کان بژین و نه‌چن بۆ جه‌نگ و قسه‌ له‌ براهه‌تییه‌کی جاویدان و گه‌رانیکی جاویدان بکه‌ن به‌دوای خۆیاندا. له‌ بن ئه‌و هه‌ناره‌دا هه‌ستمکرد دلی دواهمین سه‌ریاسیه‌ش به‌ جۆریکی دی لێده‌دا، ئه‌و پێسته سوتاوه‌ی سه‌رچاوی به‌رزده‌کرده‌وه‌و ته‌ماشای ئه‌و به‌هه‌شته ناکۆتاییه‌ی ده‌کرد که پێشتر نه‌ببینیبوو. وه‌ک له‌ ماناوه‌ فسوونی ئه‌و دره‌خته تیگه‌یشتبیت، ده‌ستی گرتم و سه‌ری خسته سه‌ر پانم و به‌رابه‌ر ئه‌و جیهانه‌ خه‌وی لێکه‌وت. ئیستا له‌یادم نییه‌ چهند سه‌عات خه‌وت، ئه‌وه‌م له‌ یاده که سه‌ری ئه‌و له‌ ئامیزنی مندا ئه‌و هه‌سته‌ی پێه‌خشییم که من بووم به‌به‌شیک له‌ جیهان و گه‌ردون و خه‌ونی ئه‌و مندالانه. ئه‌و ئامیزان و نوستنه‌ نیشانه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی من بوو بۆ مه‌له‌کوته‌ خوداییه‌که‌ی ئه‌وان. له‌ویادا هه‌ستمکرد ئه‌وه‌ ته‌نیا سه‌ری دواهمین سه‌ریاس نییه‌ له‌ ئامیزدا، به‌لکو ژیانی هه‌موو ئه‌وانی دیکه‌شه سه‌ری ناوه‌ته سه‌ر پانم، له‌ویادا گویم له‌و مۆسیقا ئه‌فسانه‌ییه‌ بوو که مه‌مه‌دی دلشوشه‌ له‌ ژێر ئه‌و دره‌خته‌دا گوێی لێبوویوو، ئه‌و وێنه‌ سه‌یرانه‌ی گه‌ردون و ئاسمانم بینی که سه‌ریاسه‌کان بینیبووین، بۆنی ئه‌و پۆژ و ئیواره‌ و شه‌وانه‌م کرد که له‌ویادا ئاگریان کردبووه‌وه‌ . وه‌ک مه‌ستیک هه‌موو وێنه‌کانم بینیه‌وه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و دره‌خته یاده‌وه‌ری خۆی به‌ یاده‌وه‌ری من به‌خشیت، وێنه‌کانی خه‌یالی خۆی به‌ وێنه‌کانی خه‌یالی منه‌وه‌ گرتی‌دات. هه‌موو شته‌کانم بینیه‌وه‌، ئیستا دلنیانیم، خه‌ون بوو یان پاستی. من خه‌وتبووم و بۆ ناو سه‌یبه‌ری ئه‌و پۆژانه‌ داچووم یان به‌ئاگابووم و ئه‌و دره‌خته‌ نه‌هێنیه‌کانی خۆی بۆ

ناشکراده کردم. من له ساتیکدا هموو نهو شتانه ژيام که سه ریاسه کان تیاژیابوون. دهستم له دلئی دواهمین سه ریاس ده داو ههستم به هه مان ههست و هه لچوون کرد. که ههستا به جوریک سه رسام بوو، هه موو ناگره کانی دونیا نه یانده توانی جوانی نهو سه رسامییه ی بکوژن. پرپوو له نومید، پرپوو له هاواری سهیر ده ریاره ی ناسمان و هه نار و ده ریا. نهو له ویادا تیکه ل بهو کیمیایه بوو که نیمه ی به وانه وه گریده دا.

که دام به کولمداو له و ترۆپکه دابه زین نییدی له بری بوئی ناگر، بوئی هه ناری لیده هات. له دامینی چیا دامگرت و ماچمکرد و هیشتا هه ر بوئی هه ناری لیده هات... بوئی زه وییه کی لیده هات له خه ونیدا پیی تیخستبوو، زه مینیک وهک هه موو نهو زه مینانه ی هاواریکانی نهو دره خته پییان تیخستبوو، پرپوو له هیواو نه فسانه ... له نه گه ر و نائه گه ر... له بوون و له عه ده م.

نهو دوو پۆزه ی من دواهمین سه ریاسم تیا نامیزگرت کورتترین دوو پۆژی ژیان بوون، به خیراییه کی هیند سهیر پۆیشتن، من جگه له تیرپامانیکی بیده نگ له و منداله، فریای هیچ نه که وتم. خوشکه سپییه کان وهک هه میسه سووربوون له سه ر نه وه ی هیچ که سیتیکی دی نه بینن ناوی سه ریاسی سووبده م بیت. نه وان مرۆفیان به تاقانه یی خو شده ویست، مرۆفیان وهک شتیک خو شده ویست که ده گه من و بیوتینه یه. من ده چرومه ژوره که یان و دهسته سپییه کانیا من ماچده کرد، کړنووشم بو ده بردن و تکام تیا ده کردن تیبگه ن که سه ریاسی سووبده م ناوی مه خلوقیکه به چنده ها رهنگ به سه ر نه م زه وییه دا رابوردوو، که سه ریاسی سووبده م ته نیا که سیک نییه، گوریک نییه، به لکو شه به نگیکی گه وره یه و هه ر به سیتیکی شتیکمان نیشانده دات، به لام نه وان بهو چاوه ساردانه وه ته ماشایانکردم و هیچیان نه گووت.

خوشکه سه بیهه کان خیا نه تیان له یادگاری نه و برایه نه کرد... هیچ فریشته یهک به و جوړه به په یمانی خۆیه وه له گه ل خوادا دانوسیت وهک نه وهی نه وان به په یمانی خۆیان له گه ل یه که مین سه ریاسدا نوسابوون... هیچ پښگایهک نه مابوو که سڼکی دی بیته ژایانیه وه، ئیدی هه موو دونه یو ژیان له په راوینزی خوشکایه تیه کی جاویداندا بو سه ریاس تیده په پری. نه وان هاتبوونه نه و گونده تا خۆیان له هه موو خه یال و فریو وه سه وه سه یهک بشارنه وه، سه رقالی به خۆی کردنی نه و مندا لانه بن که هیچ شتیکی نه سه ته میان لیداوا ناکه ن... له ویدا هه موو شته کانی دونه به په راوینزی ژیانی نه واندا تیده په پری... نه و شه وهی تکام لیکردن بین و بوژن به سه ریاسه وه بکه ن، که رمای نه و ناگره ببینن که تا نه و کات له دلیدا ده سووتا، نه هاتن... هاوړینانی من، نه ی نه وانیه بیماندوو بوون گویم لیده گرن نه وان نه یانده ویست هیچ شتیکی له و کوتاییه بگوین که بینیبوو یان... هه موو نه م یارییه ی میان به دروی پیاویک ده زانی نایه ویت باوه پ به مردنی کورپه کی بیتیت... دروی پیاویک سووره له خه یاله کانیدا نه و کورپه بدوژیته وه که بیستویهک سال له وه بهر ونیکردوه... هه موو نه م چیرۆکه ی میان به ده ستکاری کردنی کوتاییه چیرۆکیک ده زانی که کوتاییه اتوو... نه وان لیکچوونی ناوی سه ریاسه کانیا ته نیا به لیکچوونی هه ندی ناو ده زانی، نه وهک به لیکچوونی هه ندی سه ره تا، هه ندی جه وه ره، هه ندی کوتاییه.

نه و دوو پوژه نه ستیره ی رهش نازادانه به دهشت و سه ره چم و ناو دره خته کاندا ده سوړایه وه، له ده شته کاندا یاریده کرد و شیریه مه ی ده خوارده وه، که هه ستم به به خته وه ری ده کرد خوشحال بووم، جاریکیان لیبیرسیم «موزه فهری سو بده م که سه ریاس پویشته دیتیه وه بو خه سته خانه، دیتیه وه بو لای من؟». من به غه مگینیه وه پیمگوت «نا... نه ستیره ی رهش، نه و پوژه ی سه ریاس ده روات منیش ده بیت خوم بو

پويشتن ناماده بکەم ... دەبيت بەدوايدا برۆم، لە يۆنانەو سوار کەشتى دەبم و دەچم بۆ خۆرئاوا، بەدوايدا دەچم بۆ ئینگلستان". لەدەنگيدا هەستم بە غەمىکى قوول و گەورەکرد، دەمزانى ناتوانم ههچ بکەم ... لەو ئيفليجترم بتوانم بچوکتري کۆمەک بەو و بەو هەزاران پۆخلە بەرە سووتوانە بکەم کە لەويادا دەمىننەو. گەنجیک بوو گەمارۆدراو، نەدەيتوانى وهک مروفىکى ناسايى بگەرێتەو بۆ کوچە و کۆلانە سادەکان، نەدەيتوانى سەفەر بکات، نەدەيتوانى لەو خەستەخانە يەشدا تا ئەبەد ئارام بگرێت. کە گەر پايەو بۆ خەستەخانە کە، وهک نەو بوو خيانەتم لیکرد بييت، لە بەردەرگا کەو بەشەرم و غەمگينىيەو گووتى "ئيتەر تۆش نايەتەو؟". من نەمدەويست درۆى لەگەلدا بکەم، نەمدەويست هيوای درۆى پييبەخشم، نەمدەويست چاوهروانى ههچ کەسيک بکات، چاوهروانى ههچ بکات، باوهرشم پياکردو گووتم "نەستيرەى رەش وەرە دەرى ... تۆ دەتوانى قسە بکەيت ... تۆ دەتوانى لە برى هەموو ئەو پياوهر سووتوانە قسە بکەيت، تۆ لە هەموويان بەهيزترى، وەرە دەرى و دەموچاوى راستەقينهى خۆت نيشانبدە و مەترسە ... دەبيت ئەم شارە فيزييت سەبرى دەموچاوتان بکات" نەستيرەى رەش بەترسيکەو گووتى "گەر ليترە بمانکەنە دەرى، نازين ... بمانکەنە دەرى لەسەر جادەکان هەر پشيله دەمانخۆن ... من نەستيرەى رەش پادەوهرشانو دەمگوت "پييانبلئى وەرە دەرى ... با هەمووتان پۆزتيک بيئە دەرى و برژينه کۆلانەکان ... وەرە دەرى با ئيمە بتانبينين ... ئەوانە بتانبينين کە هيشتا چيرۆکى ئيوه يان نەبيستوو". نەستيرەى رەش خۆى لەدەستم پادەپسکاند و پايده کردو بەدەنگيکى گرياو دەيگوت "هەمويان دەزانن ... هەمويان دەزانن ... ههچ کەس نيه نەزانيت". ئەو دەپويشت و من هاوارم ليدەکرد "وەرە دەرى ... وەرە خۆتان پيشانى ئيمە بدەن، خۆتان پيشانى درەختەکان بدەن ... خۆتان پيشانى با و باران بدەن ... دەستى يەکتر بگرن و وەرە دەرى". دەزانم هاوارىکى بيئانا بوو، هاوارىک بوو

له و کوچه بێدهنگه دا ونبوو. به داخه وه ئه ی دۆستان، هه زاران ئه فسوس و حه سره ت من ئه ستیره ی ره شم هیند نه ناسی، ئه و کوره به شیک بوو له چیرۆکیکی تر، پارچه ی ناو حیکایه تیکی تاریکی دیکه بوو، به چۆریکی سه یر و له چرکه یه کی دیاریکراودا تیکه ل به و چیرۆکه ی من بوو، چیرۆکی ئالۆزی به کیک پێگایه کی نه بوو بۆ تێرامان له چیرۆکی که سی تر. ئه ستیره ی ره ش خۆی ده یزانی من ناتوانم دوا ی ئه و بکه وم، سلۆیشی له من، وه ک سلۆی غه مگینی تارماییه ک بوو که به حیکایه تیکدا تیده په ریت. من ده ستی سه ریاسم ده گرت، ده مگرته ئامیز و به ره و ناو خه سه ته خانه که ته گانمه دا، له و ساته دا ماشینیکی له ته گمانه وه ده وه ستا... چوار چه کدار داده به زین، به خیرایی ئابلقه یانده داین، هه ریبه که یان له ته نیشتیکه وه ده یگرتم، چوار که س بوون هه ر چواریان یه ک سیما و پوخساریان هه بوو، یه کیکیان له هه موویان به ویقارتر بوو ده یگوت «موزه فه ری سو بچه دم... پۆژ باش... داوا ی لیبور دنده که یین، فه رمانیکمان پتیه ده بیته له گه لماندا بیته... به هیمنی ئه و نه خۆشه دانئ و له گه لماندا وه ره، ئیمه خۆمان سه ریاسی سو بچه دم ده گێرینه وه سه ر شوینی خۆی... ده یبه ینه وه سه ر جیگای خۆی... غه می هیچته نه بیته... وه ره له ماشینه که دا دانیشه و ئارام به... ئیمه هه موو شته کانی تر ده که یین... تۆ ئه وه ت له سه ره لیته دا دانیشیت و هیمن بیت و هه ولئ هیچ نه ده یت... ئیمه هه موومان تۆ ده ناسین... پیمانگوتی فه رمانیکی تایبه تیعمان پتیه له گه ل خۆماندا بته یین... فه رموو... فه رموو... ئاه... دوا جار تۆمان دۆزییه وه... تۆمان دۆزییه وه موزه فه ری سو بچه دم... خودایه چنده ئیمه له دووی تۆ ده گه رپین؟ له میژه به دواتدا ده گه رپین... له میژه... تۆ له کویت؟ موزه فه ری سو بچه دم تۆ له کویت؟»

له مندالييه وه وابوو هر كاتيگ درؤى بكردايه شتيكى ديكه پويده دا، يان باران دهبارى، يان درهخته كان دهكوتن، يان بالنده كان به پؤل به سهرسه رماندا ده فرين. نهو پؤژه كه له بهردهم بيمارستانه كه دا گيرام، دلنيا بووم ده مبه نه وه بؤ لاي نهو، نهو ماويه ي له دهروه نازادانه ده هاتم و ده چووم باكم به هيچ نه بوو، دلنيا بووم پؤژيگ له پؤژان ده مبه نه وه بؤ لاي نهو. من ليى نه ترسام... پياويك بوو له گه ل هه موو گونا هه گه وره كانيدا نه ده كرا ليى بترسم، به شيك بوو له زيانى من. ده مزانى خه لكانيكى زؤر له بهر سامى نهو، له بيزارياندا له وه نه و لاته چؤلده كهن... به لام من ليى نه ده ترسام.

ئيواره يه كى درهنگ بوو منيان برد بؤ لاي، له ژوورتيكى كه ميگ تاريكدا كه وتبوو، بؤنى مردنى ليده هات، نهو چهند مانگه ي من نه مديبوو ته واو پيربوو بوو، خؤى له به تانيه كه وه پيچابوو، له سهر سيستمى گه وره و نيچه شاهانه دا به پؤيكي گرانبه هاوه خه وتبوو، دنيا ساردنه بوو به لام هه ستمده كرد نهو زؤر سه رمايه تى. وهك نه وه ي له شتيكى ناديمار بترسيه ت، هه موو ده رگاكانى له پشت خؤيه وه داخستبوو، هه ستمده كرد ترسيكى قوليشى له پاسه وانه كان هه يه. كه منى بينى به حورمه تيكه وه خؤى راستكرده وه و گووتى «موزه فه رى سوبحدهم هاتيه ت... ده ترسام نه يه يت... ده ترسام نه تدؤز نه وه». بيزارى له دهنگى دهبارى، نه وهك توپه يى. گه رچى هه ردوو كمان زؤر پير نه بووين، به لام ته واو به دوو پيره ميترد ده چووين... دوو پيره ميترد كه بؤ حيسابىكى قورس له ژوورتيكدا كؤبوونه ته وه. كه سمان نه مانده زانى چؤن و له كوئوه ده سته پيكيه ين، كه سمان كوتايى دوا هه مين گفتوگؤى خؤمان له و ماله سه وزه دا له يادنه بوو. ماويه ك به بيدهنگى ته ماشاي يه كديمان كرد، به جؤريگ پيربوو بوو، به نه ستم ويته ي نهو پياوه ي تيا بوو كه سالانيك له وه بهر شه ويكى تاريك منى له ماليكدا به

جھپٹشت و پڙيشت. من به ھيمني چووم تھ نيشتيه وه و گوتم ”ياقوبى سنه و بهر، زور پيريوويت ... زور“. توند ده ستیگرم و گوتمى ”پيمگووتيت تاعوون بلاوبوته وه ... پيمگوتمى دهرديكى كوشنده بلاوبوته وه، پيمگوتمى يان نا؟ ... پيمگووتيت يان نا؟“. به ھيمني گوتم ”پيتگوتم ... له بيرمه پيتگوتم“. به ئه سپايى سه ريياداو به ده ننگي كه وه كه ھه مووى ھه سرهت بوو، گوتمى ”پيمگووتيت تو ياقوتيكى پاكي يان نا ... پيمگووتيت يان نا؟“. من بو ئه وهى ھيمني كه موه ده سته كهى ديكه م خسته سه ر ده ستى و پيمگووت ”پيتگوتم ... پيتگوتم“ به چاويكه وه ھه مووى خه فته و پيرى بوو ته ماشا يكردم و گوتمى ”پيمگووتيت مه چوره وه بو ناو ئه و دونيايه ... خوت له و پيسييه ھه لمه كيشه، پڙهى خوت به دوور بگره ... پڙهى خوت كه خودا ئه و به هره يه ي پييه خشى پاكيت ... بو پڙيشتيت ... بو تينه گه يشتى من باسى چيت بو ده كه م؟ بو؟“. سه يرمه كردو ده مگووت ”ياقوبى سنه و بهر من و تو ھه ردووكمان نه خووشين ... من و تو ھه ردووكمان پيرين، حيسا بيكى زوريشمان له به يندايه ... حيسا بيكى زور“.

ژوره كهى له ژوروى پادشاكان ده چوو، خوئى له بيماريك ده چوو له سه ره مه رگدا، ھه نديچار ده كوكى، ھه نديچار ده سرپكى كاغه زينى له پاكه تيكى قه شهنگ دهرده ھيناو ليوى خوئى پيئه سه رى. كه پيمده گووت ”من و تو حيسا بيكى زورمان له به يندايه“ زهرده خه نه يه كى ده گرت، زهرده خه نه ي پيره ميژديك به ئه ستم ده توانيت بو ژيان پييكه نيت. ده يويسست پييكه نيت به لام كوكه يه كى قورس ده نيشته سه ر سينه ي، دوايى به ھه مان نيگاي كونه وه، نيگاي سه رو كيك چيتر به دروستى نازانيت چى ده ويئت، پياويك ميوه يه ك نه ماوه تا قينه كاته وه، بيماريك له نه ينى مردن و نازار، له له زه تى ژيان و شادييه كاني تيگه يشتووه، پياويك

ته نیا خه یالی لای تاقیکردنه وهی مردنه . به ئه سپایی ده یگوت «من و تو هاورپیمان نییه ... کهس ناتوانیت له نیوان من و تودا هه کهم بیت، کهس ناتوانیت». به خه فه تیکه وه ده مگوت «ئه وانه ی ده توانن هه کهم بن، یان مردن، یان دیلن، یان زمانیان نییه». نیگایه کی پرمانا ته ماشایده کردم و ده یگوت «ئه وه دواهه مین ئومیدمان بوو، دواهه مین ئومید... ئیستا هیوایه کمان نییه، ده کرا من و تو دوور له هه موو دهرده کان، دوور له تاعوون، پیکه وه خوومان بو خه لوه تیککی دریز ته رخانبه کین... ده کرا من و تو پیکه وه هه موو شتیک تیبگه کین، به لام ئیستا تو هه موو شتیک ده زانیت، زانین بیگوناھی مرؤف لکه دارده کات... هه موو ئه وانه ی نهینییه کان ده زانن پاکنین، زانینی نهینییه کان پیسمانده کات... ئیمه تا ئه وکاته پاکین که شته کان نازانین، که گومان ناکه کین... که ئینسان تیکه ل به نهینییه کان بوو، که حه قیقه ته ی ئه وانس دی بینس ده بیته گوناهار، مرؤف تا ئه و شوینه پاکه که هیچ له گوناھی ئه وانس تر نازانیت، تا ئه و شوینه پاکه که ده رکس به پیسی دنیا نه کردوه».

ده مزانی ده یه ویت بلیت چی، ده ستمده خسته سه رشانی و ده مگوت «من ئیستا هه موو شته کانم بینس، له هه ندئ نهینس تیکه یستم، هه ندئ ده رگامکرده وه ... به پیس خوم چومه ناو پیسییه کانه وه، تو پیتوایه ده بوایه من نه چووایه ... ها پیتوایه ده بایه هه میشه له و خانوو سه وزه دا چاوه پروانی توم بگردایه؟». وهک بو دوور پروانیت سه ری به رزده کرده وه ده یگوت «گه ر تو نه چوویتایه، ده کرا له نیوان من و تودا شتیک تر هه بیت، ده مانتوانس له سه ره مه عده نی مرؤف، گه وه ری ژیان، ناوه رۆکی وجود قسه به کین، بیئه وه ی کاتیک من قسه ده کهم به و چاوانه ته ماشامبکه یته، ئه و نیگایه م تیبگریته و وام لیبکه یته هه ست به شه رمبکه ... من ده مویست من و تو باسی چاکه و خراپه، جوانس و دزیوی بکه کین، پیکه وه بزین و له و دیو وجودی بچوکی خومانه وه

قسه له‌سه‌ر شته‌کان بکه‌ین... تێده‌گه‌یت له‌و دیو وجودی بچوکی خۆمانه‌وه...". چهنده‌ها جار ئه‌و پرسته‌یه‌ی دووباره‌ده‌کرده‌وه. ئه‌و پرسی له‌ وجودی بچوکی مرۆفه‌کان بوو، له‌ کۆنه‌وه‌ و ابوو، چاوی له‌ جۆره‌ ژیا‌نیک بوو، ئه‌سته‌مبوو به‌بێ فرامۆش‌کردنی بوونی بچوکی مرۆفه‌کان بێته‌دی. پشوو‌یه‌کی که‌می ده‌دا، من ته‌ماشامده‌کرد و هیچم نه‌ده‌گوت... ده‌مزان‌ی هه‌شتا مه‌ودایه‌کی درێژمان له‌به‌رده‌مدایه‌ بۆئه‌وه‌ی هه‌موو شتی‌ک بلیین. نه‌خۆشی و په‌که‌وته‌ی‌ی هه‌یچیان له‌ تیز‌ی خه‌یال و قوولی نیگا‌کانی نه‌گۆرپییوو، که‌ ته‌ماشایده‌کرد ده‌ترانی هه‌ندێ شت ده‌بینیت تۆ نایبینیت، هه‌ست به‌ هه‌ندێ شت ده‌کات تۆ هه‌ستی پیناکه‌یت. که‌میک ده‌کۆکی و له‌سه‌رخۆ له‌ جیگا‌که‌ی خۆی هه‌لده‌ستا و به‌تانییه‌که‌ی له‌ خۆی ده‌پێچاو ده‌یگوت "مالێکی سه‌وزیوو... مالێکی سه‌وز، بۆ ئه‌م پۆژانه‌ دروست‌م‌کرد که‌ پیره‌بین، که‌ چیت‌ر ئاره‌زوویه‌که‌مان نامیتیت له‌ شته‌ پۆژانه‌کاندا ونبین، له‌ویدا کۆده‌بینه‌وه، خۆمان ته‌رخانده‌که‌ین بۆ پامان له‌ مانا‌گه‌وره‌کان... قسه‌ له‌ سیاسه‌ت و شه‌ڕ ناکه‌ین، به‌لکو قسه‌ له‌ دونه‌یاده‌که‌ین به‌وجۆره‌ی که‌ به‌بێ ئه‌و شتانه‌ هه‌یه، به‌بێ ئه‌و نازارانه‌ی مرۆف بۆی زیاده‌کات... له‌زه‌ت له‌ بیده‌نگی سروشت و نارامییه‌کانی ده‌بینین... چ خۆشه‌ مرۆف له‌ ئاسووده‌ییه‌کی قوولدا بیرکاته‌وه، له‌ ئاسووده‌ییه‌کی راسته‌قینه‌دا بیرکاته‌وه و به‌ریت... تۆ ئه‌و له‌زه‌ته‌ت له‌ من هه‌رام‌کرد... من ده‌ترسم به‌ته‌نیا بیر له‌ ژیا‌ن بکه‌مه‌وه، ده‌ترسم له‌سه‌ره‌مه‌رگدا به‌ته‌نیا بیر له‌ ژیا‌ن بکه‌مه‌وه".

که‌ ده‌یزانی من هیچم نییه‌ بلییم ده‌یگوت "یه‌کجۆره‌ پاک‌ی هه‌یه، یه‌کجۆره‌ پاک‌ی و هه‌یچی تر، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ نه‌هێلین مرۆف له‌ مرۆف تێگات... که‌ مرۆف له‌ مرۆف تێگه‌یشت هه‌موو شتی‌ک ده‌بیته‌ گونا‌ه". من ده‌مگوت "یا‌قوب... ئه‌وه‌ چ پاک‌یه‌که‌ له‌سه‌ر نه‌زانین دروست‌بوویت؟!". ئه‌ویش ده‌یگوت "ئه‌ی ئه‌وه‌ چ زانی‌نیکه‌ ده‌مانکات به‌ دوژمن... ده‌مانخاته‌

گومانه وه، ناهیلئیت ئارام بژین و بخهوین؟!». ده وه ستاو به خیراییه کی نانا ساییه وه ده یگوت «من باس له زانیئیک ده کهم پاکسی ببه خشیته وه به من ... نه هیلئیت زۆر ته ماشای ناو دلسی خۆم بکه م ... موزه فهر من له ته ماشای دهرونی خۆم بیزارم. مرۆف نابیت له کۆتاییدا بیر له وه لآمی ئه و پرسیارانه بکاته وه که به درژایی ژیان نه یه توانیوه وه لآمیانبدا ته وه. بهر له مردن ده مه ویت هیزی نه وه م هه بیته بیر له وه لآمی هیچ پرسیاریکی بچوک نه که مه وه. ده مه ویت من و تو ئاسوده بهرین، ئاسوده یش نه وه یه بهر له مردن بۆ هیچ نه گه پیت، بهر له مردن خه یالت لای وه لآمی هیچ پرسیاریکی بچوک نه بیته. من باسی ئاسوده بییم بۆ کردیت، ئاسوده یی بۆ تێمه گه یشتیت؟ بۆ مرۆف له نزیک مردنه وه هه میشه بیر له رابوردو ده کاته وه ... بۆ؟ بۆ ئاورده داته وه؟ من ده مه ویت بهرم و ئاورنه ده مه وه». به که میک نا ئارامی و تو په ییه وه ده مگوت «له بهرئه وه ی گه ر ئاوریده یته وه سه ریاسه کان ده بینیت، له بهرئه وه ی تو ده ترسیت ته ماشای سه ریاسه کان بکه ییت، ده ته ویت من و تو دۆستایه تیه ک ببه ستین له سه ر فه رامۆشی و نه زانین و یادچونه وه دروستبوو پیت ... وه ک هه موو حوکمه رانه کانی تر ده ته ویت بهریت و پیش خۆت هه موو نه یئیه کانت سووتاند بیت، بهریت و که س ته ماشای ده فته ریکت نه کات ... وه ک هه موو حوکمه رانه کان، وه ک هه موو پیغه مبه ره کان، ده ته ویت له پێگای بیرکردنه وه له گه ردون و ژیان و سروشت و جه وه ره دووره کان، مرۆف له یاد خۆت بهریته وه، ئه م بوونه وه ره بچوک و گه مارۆدراوه له بیر خۆت بهریته وه ... یاقوب پێگای من و تو یه ک پێگا نییه، مبهوره من نه متوانی له گه لتدا بییم ... یاقوبی دۆست نه متوانی، عه قوومبکه ... له بهرئه وه ی دوا ی بیستویه ک سال زیندان، دوا ی تیفکرینی گه وه ره له سروشت و گه ردون و بیابان و ژیان، دوا ی تیفکرینی زۆر نه متوانی مرۆف فه رامۆش بکه م ... تو بۆیه منت ده ویت هه ردوو کمان پێکه وه مرۆف له یاده وه ری خۆمان بسپینه وه و به سه ر ژیان و وجودی

بچۇكى ئەواندا بازىدەين، تۆ بۆيە دەژىت بۆ ئەوھى لەيادىيانبەكەيت، من بۆيە دەژىم بەيادىيانبەھىتمەوھ، پىڭگاي من و تۆ يەك پىڭگا نىيە».

تۆرپەبوونى من كەمىك نارامىدەكردەوھ، دەيزانى من چى دەلېم و چاوپروانى ئەو قسانەشى دەكرد.

گووتى «زىندووېن يان مردوو. لەيادىيانبەكەيت يان نا، نىمە بەيەكناگەين. دلېان پىر پىياكى و گالئەبوو. قىزو فەرامۆشى، كەمتەرخەمى و پق. نەدەكرا فەرامۆشيان نەكەم، نەدەبوو، چارەيەكى ترم نەبوو». بەدەنگىكى ھىندە سەير ئەو قسەيەيدەكرد، نەدەزانى تەواو ھەست بەچى دەكات، دەنگى پىسوو لە دلئايى و پەشىمانىش. ھاتە تەنىشتەوھ و گووتى «دەمزانى تۆ دواياندەكەويت، دەمزانى بەدواياندا دەپۆيت... ئەو پۆژەي لەسەرياسى سوبجەمت پىرسى، دلئايابووم ھەموو شتىك لە نىوان من و تۆدا دەشكىت... دەمزانى پۆژىك لە پۆژان بە پىڭايەكدا دەپۆيت و دەگەيتە بەردەم سەيد جەلالى شەمس... دواجارىش پۆيشتىت و گەيشتىتە بەردەم سەيد جەلالى شەمس... مەلعونە ئەوھى نەيىنى ئەم چىرۆكەي ھەلدايەوھ... مەلعونە».

كە ناوى سەيد جەلالى شەمسى دەھىنا تىدەگەيشتەم دەيەوئت ئەو چىرۆكەم بۆ باسبكات كەسالەھى سأل بە نەيىنى ھەليگرتبوو. بە غەمگىنى پىرىكەوھ دەيگوت «ئىستا تۆ دوو ھەنارى شوشەت لايە و من ھىچ». دەچوو بەردەم پەنجەرەي ژوورەكەي پەردەكانى تەواو دەكردەوھ، ھىمنى و تارىكى ئىوارە غەمگىنىيەكى قورستريان دەھىنايە ژوورى، بەتانىيەكەي توندتر لە خۆيەوھ دەپىچاوا لەسەر مۆيىلېكى چەرمى پەش لە نرىك پەنجەرەكەوھ دادەنىشت و دەيگوت «سئ ھەنارى شوشە بوون، سئ ھەنارى شوشە يەك دەست دروستىكردبوون، باوكىك بۆ سئ كورپى خۆي دروستىكردبوون... باوكىكى سەنەتكار، ھونەرماندىك سىحرىكى گەورە لەدەست و پەنجەكانىدا بوو، سئ كورپى ھەبوو،

هر سٽڪيان پيشمه رگه بوون، هر سٽڪيان له بوردومانئڪي دهوله تدا شهيد بوون، من له گونديڪي چڪولانه دا له باکور خه ريڪي کڙکردنه وهی هيزه کانمان بووم. نه وکات سه ره تاي شوڙش بوو، هر سٽڪيانيان به شهيدی هئنا و له مزگه وتی گونده که دا له تهنیشت به کديبه وه دایاننان، ده مه و ئیواره یه کی درهنگ باوکیان هات، پیره میتردیکی هونه رهنده بوو، جگه له وهه ناره شوشانه هیچی دی پینه بوو... که منی بینی دهستی کرده ملم و دانه وییه وه و دهستی ماچ کردم. شهید بوونی کوره گانی وره یان نه پوخاند بوو. غمی له وه ده خوارد نه یتوانی بوو نه و سٽ هه ناره فریای کوره گانی بخت. به منی گووت «سٽ برا بوون، له یه کتر جیانه ده بوونه وه، هه میسه به یه که وه بوون، له قوتابخانه، له یاریگا، له زانکو... هه موشتیکیان پیکه وه بوو، که بووشن به پيشمه رگه دهستی یه کتریان به رنه دا. پوژیک نامه یه کیان بو ناردم بو وه رشه که م، گووت بوویان شوڙش فرمانی پیکردوین له یه کتر جیابینه وه، شوڙش واپیویسته وکات هه ریه که مان بچینه هه ری میک و له هیزکی تایبه تدا خزمه تی نیشتیمان بکه ین. داوایان لیکرد بووم شتکیان بؤدروستبکه م هه لیگرن و بیپاریزن، تا له هر شوینیکی دونیادا بوون که ته ماشایانکرد یه کتریان به یاد ابیته وه. شتیک که گرتیان به دهسته وه ههستی برایه تییان تیا بجولینیت، شتیک بیان به ستیته وه به یه که وه». موزه فیری سو بدهم دوی نه وه موو ساله ئیستاش نیگای نه و پیره میترده و دهنگیم له یاده، ئیواره یه ک بوو هه مووی ته م بوو، من و نه و له ناو ته مه که دا پیاسه مانده کرد، نه و له بری نه وه ی باسی مردنی کوره گانی بکات، باسی له شتیک کرد هه موومان پیکه وه به ستیته وه. ته م بوو موزه فیری سو بدهم له گه ل نه وه شدا من چاوی نه و پیره میترده م له یاده... ته م بوو، که چی من دل و هه ناسه و نیگا کانیم له یاده. به غه مگینییه وه دهستی خسته سه رشانم و گووتی «من نه م هه نارانه م بؤدروستکردن... نه م هه نارانه» دهستی برد و له گیرفانیدا

سەن ھەناری شوشەي دەرهەينا... ” بە ئارامییەوھ گووتی ”ئەم ھەنارانە فریایان نەکەوت... ھەلێگرە، سەرۆک ئەم ھەنارانە ھەلێگرە، با شتیک ھەبێت ھەموومان بەیەکەوھ ببەستیتەوھ، شتیک ھەبێت من بە تۆوھ ببەستیتەوھ، کۆرەکانی من بەوانەوھ ببەستیتەوھ کە ئیستا لەدایکدەبن، شتیک ھەبێت ئیستا و سەبەي پێکەوھگریبەدات... ھەلێانبگرە سەرۆک، تۆ دەتوانیت مانا ببەخشیتە ئەم ھەنارانە... من ناتوانم ھیچ شتیک پێشکەش بە شۆرش بکەم، ئەم ھەنارانە نەبێت، ئەم ھەنارانەي دەبایە کۆرەکانم ھەلێگرن و ئیستا مردوون... ئەم ھەنارانە بدە بەوانەي کە نابێت یەکتریان بیریچیتەوھ، ئەوھ تاکە دیارییەکە دەتوانم پێشکەشي شۆرشي بکەم“.

ھەر ئەو شەوھ ئەو سەن ھەنارەم لە شویتینیکدا شارەدوھ، لە جێگایەکدا ھەلمگرتن ھیچ کەس زەفەریان پێنەبات. کۆرەکانی ئەو چیتەر پۆیستیان بەو ھەنارانە نەبوو، ئەو ھەنارانە بۆ ژیان بوون... بۆ ژیان... بۆ ئەوانە بوون کە زیندوون... موزەفەر... ھاوار... موزەفەر ھاوار ئیستاش دەلێیت ئەو ساتەيە، دەلێیت ئەو شەوھ تاریکانەيە کە لەگەرمەي شۆرشدا دەچووم و ئەو ھەنارانەم دەردەھینا و تەماشامدەکردن. ھەموو پێشمەرگەکانمان ئامادەبوون خۆیان فیدابکەن، ئامادەبوون بمرن... ئەوان لەگەڵ مردندا سویندیان خواردبوو، بەلام ئەم ھەنارانە ھەناری وھەفابوون، ھەناری ئومیدبوون، ئومیدی پیریک کە ژیانیکي جاویدانی بۆ کۆرەکانی خواستبوو... نەمدەویست ئەم ھەنارانە بدەم بەیەکیک کە دەمریت، بیدەم بەیەکیک کە دەشیت لەم جەنگانەدا تیا بچیت، دەمویست بیدەم بەوانەي کە ژیانیان لەبەردەمدایە... ژیان... ژیان... ژیان بەھەموو مانا بێسنورەکانی ئەم وشە مەلەونەوھ... بەلام لە ھیچ کەس دلنیا نەبووم. دەبووایە سەن کەس بدۆزمەوھ کە بژین و یەکتەر ونەکەن، دەبووایە خیانت لە مانای ئەو ھەنارە شوشانە نەکەم، سەن

هه نار، كه وهك سئ په يامى هه تاهه تايى براهه تى، له نيوان سئ مروفدا، له نيوان سئ كه سدا كه ده بابه به كتر وننه كه ن... موزه فه رى سوبده م هاوار من وهك تۆ ده زانم... وهك تۆ هه سته ده كم هيچ شتيك له به كترى ونكردن سه ختتر نيبه... ده بابه بيده مه سئ كه س كه ناييت به كترى ونبكه ن... نه و شه وهى كه سه رياسه كان هاتنه دونيا وه وهك نه وه بوو نه وان بو نه و سئ هه نار ه دروستبوو بن... تيمده گه يت... وهك نه وه بوو نه و مندالانه بو نه و سئ هه نار ه دروستبوو بن».

من قسه كانيم بيده به رى و ده مگوت «به لام دواچار نه و هه نارانه ت دايه نه و مندالانه ي و نتكردن و ونيانكرديت، و نتكردن و خو شيان به كترى ان و نكرد».

دهنگى به رزده كرده وه و ده يگوت «بيدهنگ به... موزه فه رى سوبده م... تۆ بيدهنگ به... ليگه رئ با سه ره تاي نه و چيرۆكه ت بو بگيپمه وه، كه هيچ كه س جگه له من له مسه ر نه ستيره به نايانيت. بيدهنگ به و گو ييگره و نه و ساته م ليمه شيوتنه كه عومريكه له پوحي خو مدا هه لمگرتوه». ده وه ستاو كه ميك ناوي ده خواره وه، هه ناسه به كي قوولى هه لده كيشا و به ناراميه كه وه كه نارامى كه سيك بوو بپاري دايت گه وه ترين نه ينى زيانى خو ي نا شكرابكات، ده يگوت «تۆ ده زانى تۆ باوكى به كيك له و سه رياسه انه يت، ته نيا به كيك، دلنياشم له خو ت نه پرسيوه نه ي باوكى نه و دوو سه رياسه ي تر كيته؟ من تۆ ده ناسم، چونكه ناو پوحت ده خو يئمه وه. بيگومانم نه تپرسيوه نه و پياوه دلپه قه كيته كه دوو كوپى خو ي به ره لاكردو ته به ر توفانى زه مان، ده ستي ليه رداون و به خشيونى به گه رده لوول... نه تپرسيوه، له به رنه وه ي دلنيا بوويت هه رگيز ناتوانيت نه و وه لامه بدوزيته وه، ناتوانيت بگه يته هيچ شتيك، نه گه ر گومان يكيشت هه بيت تيا ناگه يته به يقين، به لام من به تۆ ده ليم، نه و دووانه ي تر كوپى منن نه و دوو سه رياسه ي تر كه كوپى

تۆ نین کوپى منن... ھەرامزادەى منن... تىدەگەيت، ھەرامزادەى ئەو
 پۇژ و شەوھ تاريكانەى شۆپشەن كە من شەوانە بە كوپىرى لە باوھشى
 ھەندى ئافرەتدا لەو گوندە بەرزانەى چىبا پۇژمەدە كىردەوھ، مندالى ئەو
 شەوانەى سەرۆككەن گەر ئافرەت نەبووايە شۆپش دەيكوشت... من لەو
 چىايانە بەچى دەژيام، ھا تۆ دەزانى بەچى دەژيام، موزەفەر دەزانى
 بەچى دەژيام؟. بەو شەوانە دەژيام كە بە نەينى و بەتەنيا دەردەچوم
 و ھىچ كەس نەيدەزانى دەچم بۆ كوئى، ئەو شەوانەى لە ھەر شوپىنىكى
 ئەم ولاتەدا بوومايە، لە ھەر گوندىكدا بوومايە ئافرەتەك ھەبوو لەگەلمدا
 بخەويت. گەر ئافرەتەك نەبووايە ھەستم بە شكست دەكرد.

كە قسەيدەكرد شتەكان خامۆش بوون، ھەستەدەكرد لە دلەوھ
 قسەدەكات، ھىچ شتەك لەجىنى خۆى نەدەجولە، ھەوا كپ، زەمىن
 كپ، گولدانەكان بىدەنگ، فەزاي ژوورەكان ئارام، پەردەكان بىجولە و
 خامۆش. ئەو درۆينەدەكرد. وەك ئەوھبوو بپاريدابىت نەھىلەيت ھىچ
 شتەك لەو ژوورەدا بجولەتەوھ، نەھىلەيت لە راستى زياتر ھىچى تر
 بىتە ناو ئەو ئىوارەيەوھ، راستىيەك ئارامىيەك ببخەشەيتە پۆحى خۆى
 و شتەكانى دەوروبەريش. بە كۆكەيەكى توندەوھ دەستى وەك دەستى
 فیرعەونىكى نەخۆش بەرزەدەكردەوھ و بە نىگايەكى قوولەوھ دەيگوت
 "ئەوان كوپى من بوون... كوپى من... لە خوینى من بوون... بەرھەمى
 شەوھ تاريكەكانى من بوون، بەرھەمى ئەو شەوانەى تەنيا من و خودا
 و مەعشوقەكانم دەمانزانى... ئەو شەوانەى نەدەبايە ھەوالیان لە ھىچ
 زارىك بترازەيت... ئەو شەوانەى تاريكتر لە ھەر تاريكەيەك، تەليسماوپتر
 لەھەر تەليسمەك ھەلمدەگرتن. ھىچ كەس تا ئەمپۆش نەينى ئەو شەوانە
 نازانەيت. گوپىگرە سوبخەدم و غەمبار مەبە، بەشىكى گەورەى ئەو
 نەينیانە لەگەل مندا دەچىتە گۆرەوھ. مەرۆف نەينىيەكانى خۆى لەگەل

خويدا ده بات. گەر نهينى نه بيت ژيان ده بيتته قه سا باخانه يه كي گوره،
 خيزانه كان ده پوخين، له شكره كان شكستده هينن، مرقه كان پيسواده بن...
 من هه ميشه ستايشى نهينى ده كه م... هه ميشه... هه ميشه. نه و
 دووانه ش دوو نهينى گوره ي من بوون... نه و دوو سه رياسه دوو نهينى
 من بوون... له من بوون... دايكيان بيوه ژنى جووتيارى ك بوو، من
 له گه ليدا خه وتم و نه مده زانى ده كرنت دوو كوړ له ژوانه كانمان دروست
 بيت، دوو كوړى حه رامزاده، دوو كوړ نه مده ويست له دايكبن... هه ميشه
 وايه، شوپش هه ميشه وايه... هه ميشه له هه ناوى شوپشدا كومه لايك
 مندال له دايكده بن كه كه س نايه ويت له دايكبن... دين و كه س نايه ويت
 بين. دايكيان له شهوى له دايكبوونياندا مرد، من خوم مامانى بووم،
 خوم سه رمخست بو نه شكه وتيكي بهرز، نه شكه وتيكي نزيك له خودا و
 دوور له زمين، نه ده بايه هيج كه س به نهينى نه و مندالانه بزانت. گەر
 يهك كه س به و چيروكه ي بزانيبايه، ده بايه واز له شوپش بهينم، ده بايه
 سه رو كايه تي چولكه م بو نه وانه ي وهك دوپشك چزووه كانى خويان له سه ر
 سه رم راگرتبوو، ده باويه واز له و ميلله ته بهينم كه بهين من جهسته يه كي
 ئيفليج بوو. گوئيگره موزه فه ر... گوئ له و نهينيبه بگره كه ته مه نى
 بيستويهك ساله. شهويك نه و ژنه م برد بو نه شكه وتيكي دوور و له ويدا
 له ده ست نه يارانى من و له ده ست كه س وكارى نه و حه شارمدا، له بهر نه وه ي
 خو شمده ويست، گەر خو شم نه ويستايه، ده كرا حاشاي لتيكه م و وازى
 لتيهينم بهرنت... نا وازم ليته هيتا تا له ويدا مندالى بوو، شهويكى
 تاريك له بهر قوتيله يه كي دوو كه لاويدا دوو كوړى بوو، به لام خوى به ده م
 نازاريكى گوره وه مرد... موزه فه رى هاوړيم... دوستى من تيمبگه، له
 ترس و نازارى من بگه له و شه وه دا، له وه بگه دوو كوړپه ت له بهر ده ستدا
 بيت، دوو كوړپه ي حه رام، ژنيكى مردووت له بهر ده ستدا بيت. سه رتاپاي
 خوت ترس و خوین بيت. نه و شه وه كوړپه كانم پيچايه وه و دايكيانم له

گورپیکدا ناشت که هیچ که سیک ناتوانیت بچیته وه سه ری. گورپیک به نهینی ده مینیته وه ... نهینییه که هیچ که س ناتوانیت بیشکینیت ... وه که نهینییه گوره کانی نه م ولاته له سندوقیکی داخراوو تاریکدا سه ری داده خریت و که س ناتوانیت بیگاته وه. سندوقیک کلله کانی لای که س نییه ... من پیمگوتی، تکام لیکردیت دوی نه و شتانه نه که ویت که له زه ریایه کی قولدا ونبون. دوی نه فسانه یه که نه که ویت که نایدوزیته وه ... به لام تو به قسه ی منت نه کرد، به قسه ت نه کردم. نه و شه وه له ژیر نه ستیره کاندایه و ژنه م ناشت و که سیک له مسه ر نه ستیره یه دا نه یزانی ... خودا حافیزیم لیکردو به دوو مه لوتکه وه له و چیا یانه دابه زیم. ده زانیت نه و شه وه که ی بوو، ده زانیت؟ ... مانگیک دوی نه و شه وه بوو که من و تو له و گه مارویه دا مالواییمان له گه ل یه کدا کرد. ناوی تو نه و کات له نیوان شوپشگیره کاندایه شتیک بوو، سه نگیکی هه بوو. من نه و کورپه یه ی تو شم له به رده ستدا بوو، سه ریاسی تو م لای خیزانیتکی دوستی حیزب له گوندیکدا به نه مانه ت دانا بوو. نه ده بوو هیچ که س بزانتیت نه وانه کورپی من ... هه ردووکیانم گرتبوو به ده سته وه و وه که شه ی تانیتکی به د له تاریکدا ده له رزیم. هه موو ده ماره کانم له سه سه رته ی شتیک ترسناک ده فرپی، نه مده زانی نه و مندالانه چی لیکم ... نه مده توانی له ناو نه و به ردانه دا جی یان به یلم، نه وان کورپی من بوون، ده بووایه بیاننا سم، بیانینم، هه ست به وجودیان بکه م ... نه مده ویست ناوه ها فری یانده م، بیانخه مه نریک دیواری مزگه وتیک و به جی یان به یلم، نا نه گه رچی دوا جار هه موو شته کان واکه وتنه وه، به لام من وانه بووم. من خه ونیکم بو نه و منداله حه رامزادانه هه بوو ... تیده گه یه ت خه ونیکم بو یان هه بوو ... خه ونیک ... من ناتوانم زیان بگورم، من سه روکم، من خودا نیم ... تیده گه یه ت، سه روکه کان ته نیا ده توانن خه ونه کان بگورن ... من خودا نیم ... خودا نیم. خودا زیان ده گوریت، به لام سو بده م تو تینا گه یه ت،

ئەوان خەونىكى تريان ھەبوو، كۆرپەكانى من نەدەكرا خەونى تريان ھەبىت. چ شتىك لەو ھەمگىنترە تۆ نەتوانىت خەونى كۆرپەكانى خۆت نەفسىرىكەيت... تۆ تىناگەيت».

ئەو ماو ە درىژە ەك ئەو ەى لە ژوورىكى خالىدا بۆ سىنپەرەكانى خۆى قسەبكات، قسەيدەكرد.

دواچار لەسەرە خۆ دەمى سېرى و بەردەوام دەبوو.

«بەلام وازبەينە با بەجۆرىكى تر چىرۆكەكەت بۆ بگىرپمەو ە. ئەو كات ھەموو دەيانزانى تۆ كۆرپىكت لىبەجىماو ە، دەيانزانى ئەو شەو ەى كە گىرايت تازە بە تازە بووبوويت بە باوكى كۆرپەيەكى چكۆلانە. دەيانزانى كۆرپەكەى تۆ ناوى سەرياسە، ناوىكى سەير لە باوكىكى سەيرەو ە. ئەو شەو ە كە لە ناو بادا دەلەرزىم شتىك لە قوولايى دلىمدا پىيدەگوتم تەنھايى ئەو كۆرپەيە و ونبوونى، جياوازيەكى نىيە لەگەل تەنھايى ئەم كۆرپانە و ونبوونىندا، ھەر سىكىيان بىدايك بوون، ھەر سىكىشىيان نەياندەتوانى خاوەنى باوك بن، ھىچ كەسىشىيان جىگايەكى نەبوو لەم زەويەدا بەخۆى بگىرت... تۆ پىمبلى موزەفەر كۆمەلىك پىاوى كىتونشىن دەمانتوانى چى لە سى كۆرپەبەكەين... چى؟». ھەناسەيەكى قوولسى ھەلدەكىشاو پىر بە ژوورەكە ھاوارىدەكرد «واى لە من واى... واى لە من واى».

«تەنيا رىگايەك بۆ ئەو ەى رىگاربانكەم، ئەو ە بوو يەك ناويان لىبىنىم... ئەو ە تەنيا رىگابوو نەھىلم نەھىنيەكەيان لە ناو نەھىنيەكاندا ونبىت، نەھىلم ناويان لە ناو ناو ەكانى تردا ببىت بە ژىرەو ە، لەيەككاتدا ونيانكەم و نەشەيلىم ونبن. نەھىلم ئەو داو ە دەزوو ە ونبىت كە دواچار ھەموومان دەباتەو ە سەر ئەو حىكايەتە... واى لە من واى... ئەو ە تەنيا چارە بوو... واى لە من واى، واى لە من واى».

بە شىو ەيەكى ترسناك دەينالاند و ھاوارىدەكرد.

«من به ئومیدی ئه وه نه بووم بژیم و پزگاریانبکه م... ده بایه خویان
 خویان پزگاریبکه ن، ئه و شه وه ی چووم ھه ناره شوشه کانم دهره یئا، ئه و
 شه وه ی ئه سپم زینکرد و ھانام بۆ سه ی جه لالی شه مس برد، ده مزانی
 نه من نه تۆ ناتوانین پزگاریانبکه یین... نه من نه تۆ ناتوانین». که میک
 ئارامده بووه و به ھیمنی ده یگووت «موزه فہری سو بده م ئه م نالین
 و ھاوارانہ م نه تترسینیت، ھه موو ئه و شتانه ئیستاش له مۆته که یه کی
 قورس ده چن... ئه وان یه ک که س بوون، ده بووایه یه ک ناویان ھه بیٹ
 و ئه و ناوہش ناوی تۆ بیٹ، تا ئه گەر پۆژیک ویستیان شانازی به
 شتیکه وه بکه ن، شانازی به تۆوه بکه ن... ده بایه ھه ر سیکیشیان ناویان
 سه ریاس بیٹ، ھه ر سیکیشیان دوور له یه ک بژین، ھه رسیکیان بچه سه ر
 ریگای جیاواز و له سن ھه ریعی جیاواز و له سن شوینی دوور له یه کدا
 بژین، تا ھیچ که س ئاگاداری چیرۆکه کیان نه بیٹ، که س به ھه رامزاده
 بانگیان نه کات، به لکو وه ک کوپی موزه فہری سو بده م بانگیانبکه ن...
 سن چیرۆک که دواچار یه ک چیرۆک بوون، به لام ده بایه وابکه م که س
 دوا ی نه یینییه کانیان نه که ویٹ، مه لعونه ئه و که سه ی یه که مجار به دوا ی
 نه یینی ئه م چیرۆکه دا گه راوه، مه لعونه و ئاسمان تۆلہ ی لیده سینینتہ وه...
 مه لعونه و ده بایه به ریٹ. خودای من... خودای گه وره ی من ده بایه
 دابه شیانبکه م تا نه ترسم، تا گه ر یه کیک پرسی ئه م سه ریاسه کییه،
 باس له مندالہ ھه رامزاده کانی خۆم نه که م، به لکو باس له مندالی دیلیک
 بکه م که سه ربه رزانه له زیندانه وه شه ر له گه ل داگیرکه راندا ده کات... من
 و سه ی جه لالی شه مس نه بیٹ ھیچ که س له م دونیایه دا نه ییده زانی که
 سن سه ریاس ھه یه. موزه فہری سو بده م به لام من خه ونم ھه بوو...
 خه ون... ده بایه ئه و ھه ناره شوشانه شاهیدمان بن... ئه و ناوه شاهیدمان
 بیٹ... بۆیه ھه ر سیکیان یه ک ناویان ھه بوو تاتیبکه ن یه ک که سن،
 یه ک پۆحله به رن، یه کجۆر ئازار ده چیژن، له ناو یه ک ئاگردا گه وره ده بن،

یہک کیشہیان ھے، تا پئیانبلیم ھک یہک دەیانبنیم . موزەفەر من لەو ساتەو دەمزانی کہ ئەوان تا ھەتاھەتایە دوور لە من و تو گەورەدەبن، تا ھەتاھەتایە من و تو و ئەوان پیکەوہ کۆنابینەوہ، دەمزانی دوور لە چاوی دویا، دوور لە ھەستی دویا، دوور لە یہکتر گەورەدەبن... ناو کاتیک سوودی ھے بەتوانیت ئادەمیزادەکان لەیەکتر جیابکەیتەوہ . من لەو شەوہ ساردەوہ دەمزانی لەجەوہەردا ھیچ شتیک نییە لەیەکیان جیابکاتەوہ، موزەفەر تو مردبوویت و دەبایە ھەرسێکیان بزانی کہ من ئەوان ھک دەبینم، ھەر سێکیان ھک یہک مەخلوق دەبینیم کہ دواجار لەو دنیاہی مندا دەژین و گەورەدەبن و دەمرن . بەلام وای لە دەردی من... وای لە پەژموردەیی و پەڕیشانی من" کہمیک دەوہستاو دەیگوت "ئەوان یہک ژانیان ھەبوو، درۆبوو ناوی دیکەیان لیبینیم... درۆبوو". من دواي ئیستیکی دریز لە بیدەنگی دەمپرسی "درۆبوو یان ناوی سەریاس دەمامکیک بوو دەتکرە سەر گوناھیک کہ گوناھی ئەو مندالانە نەبوو؟". بۆ یہکەمجار بە ھیمنی ئاوپیدەدایەوہ و دەیگوت "ئەوہ ھیچ لەوہ ناگۆریت کہ ئەوان برای یہک بوون، دەبایە شتیک ھەبیت کۆیانبکاتەوہ... شتیک پیکیانەوہ بەستیت، شتیک لە پاشەرۆژدا ببیتە ھەوینی خۆدۆزینەوہیان... من لەو ساتەدا کہ لیکم جیادەکردنەوہ، دەبویا پەتیکیان بۆ بەجیبھێلم، بگەڕینەوہ بۆ لای یہک... بەلام گوناھی من نەبوو... گوناھی من نەبوو... ئەوہی دواتر پوویدا گوناھی من نەبوو، ئەوہی ھەموو شتەکان لەدەستچوون، شتیک تریو کہ من بۆم پاست نەدەکرایەوہ . من لە یہکەم پۆژەوہ دەمزانی ناتوانم ھک کوپی خۆم باوہشیان پیاکەم . دەزانی گەر ئیمە مندالە حەرامەکانی خۆمان ناشکرابکەین چی دەبیت؟ دەزانیت؟ ئەوہ مانای کۆتایی، مانای کۆتایی من، کۆتایی منیش مانای کۆتایی نیشتیمان".

من ھاوارمەکرد "یاقوبی سەنەوہەر پیمبلی تو دواي سەرکەوتن

له‌دویان گه‌پایت یان نا؟ ... دوی پاپه‌پین ناگاداری چیرۆکه‌که‌یان بوویت یان نا؟».

یاقوب سه‌ریباده‌دا و ده‌یگوت «تۆ پرسیاریکم لێده‌که‌یت له‌ توانای مندا نییه وه‌لامیبده‌مه‌وه، له‌سه‌ر و وزه‌ی منه‌وه‌یه. له‌ هێزی مندا نییه بیگه‌مئ، پرسیاریکم لێده‌که‌یت په‌یوه‌ندی به‌هه‌موو ئه‌و پرسیاره‌ تاریکانه‌وه هه‌یه که من به‌دریژایی ژیانم بۆی ده‌گه‌پێم و نایگه‌مئ... تۆ نازانیت ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ چۆن بوون... نازانیت. من له‌گه‌رمه‌ی شۆپشدا ئه‌وانم ونکرد... ونکردن و ته‌نیا سالانیک دواتر دۆزیمنه‌وه... سالانیک دواتر که ده‌بایه‌ حیسابی شته‌کانی ژیا‌نی خۆم بکه‌م... به‌لام که دۆزیمنه‌وه ئه‌وان بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ ونبوویون، که دۆزیمنه‌وه له‌ نیوان من و ئه‌واندا دیواریک دروستبوویو به‌رزتر له‌ هه‌موومان».

به‌ گومانه‌وه سه‌یریده‌کردم و ده‌یگوت «سئ حه‌رامزاده‌ بوون له‌ شه‌وه‌ تاریکه‌کانی شۆپشدا له‌دایکبوون، سئ منداڵ که کوپی من و تۆ نین، به‌لکو کوپی ئه‌و پۆژگارانه‌ن... کوپی من و تۆ نین، به‌لکو کوپی هه‌موو ئه‌م دونیایه‌ن...». به‌تورپه‌یه‌وه هه‌لده‌ستاو هاواریده‌کرد «موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م، ده‌کرا من وه‌ک منداڵی پاشاکان به‌ختیوانیکه‌م، ده‌کرا بیاننێرم بۆ دور، بیاننێرم بۆ مه‌له‌که‌تیک به‌ به‌ختیاری تیا‌بژین، به‌لام ئه‌وه چ درۆیه‌کی گه‌وره‌ ده‌رده‌چوو... چ خیا‌نه‌تیک ده‌بوو... چ بیوه‌فاییه‌ک ده‌بوو... گوییگه‌ره... منیش بیگونا‌هه‌تیکم له‌ بیگونا‌هه‌کان... بیگونا‌هه‌تیکم له‌ بیگونا‌هه‌کان» به‌ نرکه‌یه‌کی هه‌نده سه‌یر باسی له‌ بیگونا‌هه‌ی خۆی ده‌کرد من ده‌ترسام.

به‌ئه‌سپایی پێمه‌گوت «یاقوب من بۆئه‌وه ناگه‌پێم گونا‌هه‌باره‌کان بدۆزمه‌وه، من بۆ سه‌ریاسی سو‌بده‌م ده‌گه‌پێم، نه‌وه‌ک بۆ گونا‌هه‌باره‌کان». نه‌یده‌هه‌شت هه‌چ بلێم، به‌ده‌ستووری هه‌میشه‌یی خۆی قسه‌کانی پێده‌بڕیم. ده‌ستیده‌کرده‌ ملم و به‌هه‌یمنی ده‌یگوت «تۆش بوویتایه‌

ژیانت نه‌ده‌شویاندن، عومریکی ده‌ستکردت بۆ دروست نه‌ده‌کردن. ئه‌وان له‌شوه تاریکه‌کانی ئیتره‌دا له‌دایکبوون، له‌گه‌ڵ ئه‌وانی تردا بوون، تێده‌گه‌یت له‌گه‌ڵ ئه‌وانی تردا بوون، ئه‌وانه‌ی هاتن و له‌دایکبوون و مردن، له‌دایکبوون و ده‌بایه‌ به‌و جوړه بزیا‌بانه‌یه‌ که ئه‌م سه‌رده‌م و زه‌مانه‌ ده‌یسه‌پینت، لێره له‌گه‌ڵماندا بوون و پوښتن و نه‌گه‌یشتنه‌ هیچ... نه‌گه‌یشتنه‌ هیچ... نه‌گه‌یشتنه‌ هیچ». دوا‌ی هێمنی و بێده‌نگیه‌کی کورت به‌ ئه‌سپایی ده‌گه‌رپایه‌وه سه‌ر‌قه‌نه‌فه‌که و داده‌نیشت، که‌میک سه‌یری ئه‌و بال‌دانه‌ی ده‌کرد که له‌ کو‌تایی ئیواریدا به‌ هێمنی له سه‌ر دره‌خته‌کان سه‌یری هاتنی شه‌ویان ده‌کرد. سه‌ری ده‌خسته سه‌ر ده‌ستی و سه‌یری نادیا‌ری ده‌کرد و ده‌یگوت «سالانی مندالی چاوم لێیان بوو، ده‌مزان‌ی له‌ کوین، ده‌مزان‌ی چۆن ده‌ژین، ده‌مزان‌ی کئ سه‌رپه‌رشتیانده‌کات. یه‌که به‌ یه‌که هه‌والیانم بۆده‌هات... به‌لام نه‌مه‌ده‌توانی ده‌ستبه‌مه‌ چاره‌نوسیا‌نه‌وه. له‌ نا‌کاو دنیا به‌ شیوه‌یه‌ک گو‌ردرا ئیدی هیچ شتی‌ک ده‌ستکاری نه‌ده‌کرا. کاره‌ساته‌ گه‌وره‌کان پێوه‌وی‌ک به‌ ژیان ده‌به‌خشن که دواتر ده‌ستکاری نا‌کری‌ت. له‌و سالانه‌دا ئیمه‌ شکستمان خوارد. شه‌وی‌ک له‌ خه‌ هه‌ستاین و بینیمان بستیک ئاسمان به‌سه‌ر سه‌رمانه‌وه نه‌ماوه. به‌سه‌ر ئیسک و پروسک و که‌له‌سه‌ری هاو‌پێکانماندا هه‌له‌هاتین، له‌و هه‌له‌هاتنه‌دا سه‌ریاسه‌کانم ونکرد، سه‌ریاسه‌کانیش له‌گه‌ڵ ئه‌وانی تردا پوښتن، له‌گه‌ڵ ئه‌و سه‌دان هه‌زار که‌سه‌دا که نه‌مبینینه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه که‌سمان نه‌بووینه‌وه به‌ مروفه‌کانی جاران، وه‌ک هه‌موو ئه‌و زه‌مین و باغ و کێلگانه‌ی که هه‌رگیز نه‌بوونه‌وه به‌و زه‌مین و باغ و کێلگه‌یه‌ی جاران... موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م که یه‌کجار مروفیکت جیه‌یش‌ت ئیتر بۆ هه‌تا‌ه‌تایه جیه‌یش‌تووه، که یه‌کجار جینگایه‌کت جیه‌یش‌ت ئیتر بۆ هه‌تا‌ه‌تایه جیه‌یش‌تووه. موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م پیمبلی، تو پیمبلی، به‌دوا‌ی چیدا بگه‌رامایه‌؟... ده‌پوښتم و زه‌ویم نه‌ده‌ناسییه‌وه، من ده‌ریایه‌ک مردووم،

لہ بھر دہ سندا بوو، دہ ریایہ ک مردوو... کہ من گہ پامہ وہ ژیانیان پوخساری
ہہ تاهہ تایی خوی وەرگرتبوو“.

بہ نارامیبہ وہ پالیدہ دایہ وہ و وہک ئوہی پڑھیکی ئارام و تارامیبہ کی
مژدہ بہ خش ببینیت بہ ہیمنی دہ یگوت ”کہ من گہ پامہ وہ یہ کہ مجار ئو
سہ ریاسہ زامدار و ھلاھ لایہ م بینیبہ وہ، سہید جہ لالی شہ مس ئوہی لہ
گوندیکدا دؤزیبہ وہ، شہ ویکی تاریک ھردوو کمان چووین بؤ لای، شہ ویکی
بوو لہ تاریکترین شہ وہ کانی دونیا، لہ ناو کۆمہ لیک مندالی سووتای
تردا بوو، نہیدہ زانی ئیمہ کیین... پیمنہ گوت ”من باوکتھم...“ نا
پیمنہ گوت لہ بھر ئوہی سوودی نہ بوو... من باوکی نہ بووم، ہیچ کہس
باوکی نہ بوو... ئو کوپی ئو ناگرہ بوو، کوپی ئو پشکویانہ بوو کہ
لہ ناو دلیدا دہ سووتان، کوپی ئو ھاوپئ بچوکانہی خوی بوو کہ وہک
خوی لہ ھوژیک بلیسہ ھلکیشرا بوون. ئا... ئا... جیگایہ ک ھہ یہ
لہ ژیان، شوپنیک ھہ یہ لہ خہ رابات و خاپووری ئیتر مرؤف ناتوانیت
کۆمہ کی مرؤف بکات. من و ئو ان نہ ماندہ توانی یارمہ تی یہ ک بدہین...
دلنیا بووم تا من نزیکیبمہ وہ ئو ان دور دہ کہ ونہ وہ... تا پتر دہ ستم
دریژیکہ م، ئو ان پتر قیزان دیتہ وہ... ئو ان بہ تہ نیا نہ بوون، لہ گہ ل
ئو واندا بوون... لہ گہ ل ئو واندا، ئیمہ و ئو ان ھەرگیز بہ یہ کناگہ یں“.

ھاوپئ نازیزہ کانم، ئہی پناھندہ ھاوپئ کانم، ئہی ئو انہی شہ و
تاریکی و ئاو بہ یہ کسانی لہ گہ ل یہ کدا بہ شدہ کہ یں. لہ و ساتہ دا ئو
قسہی لہ وہ دہ کرد کہ سہ ریاسہ کان لہ دونیای خویان جیانہ دہ کرانہ وہ،
سہ ریاسہ کان لہ ھاوپئ کائیان جیانہ دہ کرانہ وہ. من تووشی ئو دؤخہ
سہیرہ بووم کہ پیشتر وہک ھہ سستیکی نادیار تیامدا دروستبوویوو. ئوہی
من دہ مبیست دہنگی یاقوبی سنہ و بہر نہ بوو، ئوہی بہ رامبہرم وہ سستا بوو
یاقوب نہ بوو، بہ لکو نیگار یکی تری خۆم بوو. ئو دہنگہ ھہ مان دہنگی

من بوو، به لام له زارځکي تره وه ... من گويم لیده گرت و سرسامبووم،
 خودايه من و نهو يهک بووین ... يهک بووین و پارچه پارچه بوو بووین. من
 بؤ ساتنک وه ستام و دلنیا بووم گهر منیش به پښگای نه ودا پرؤشتبامايه،
 هه مان ياريمده کرد. هر سټکیانم ناوده نا سهرياس، نهو سټ هه ناره
 شوشه يه م ده دانس، ده مخسټنه سهر سټ پښگای جياوازو پټيمده گووتن
 ”پرؤن و بڙين“ ده زانم ده کرا من چنده ها شتی تريکه م، ده کرا
 له به رده مياندا بگريم و مه به به تسي خؤم ناشکرابکه م، ده کرا پټيان بلټيم
 بمخنه ناو نهو په يمانانه وه، به لام له قوولا ييدا شتټک ده مايه وه که
 به من ده ستکاری نه ده کرا، شتټک که بؤنی جه سته وه ناسه و هاوار و
 خه ونه ناگرينه کانی خؤيانه، شتټک ده مايه وه که ديواری گهره ی نيوان
 نهوان و جبهان بوو، ديوارټک نهوانی له هه موو نه م گهر دونه جيا کرده وه،
 ديوارټک ياقوبی سنه و بهر دلنیا بوو ناتوانټت بيپرټت، به لام من تا نه مړؤ
 سرسه خټانه ده مه وټت به سهر يدا سرکه وم.

هاورپټيان، نهی نهوانه ی ره شها و نوميد و غم به يه کسانی له گه ل
 يه کدا دابه شده که ين. دواى نهو قسانه هه ستم به نزیکيه کی سامناک
 کرد له نيوان خؤم و نه ودا، هه ستمده کرد نټمه هه موو کؤمه لټک وټنه ی
 تټکه لاوی يهک بووین. تا نهو زياتر قسه يده کرد و من زياتر راده مام،
 زياتر تټده گه يشتم که پوخسار و دهنگ و نټگا کانی له من ده چن،
 شتټکمان تيا بوو پتر له وهی جياوازی نيوان دوو پؤج بيت، جياوازی نيوان
 دوو نيوهی يهک جه سته بوون. وهک نه وهی من و نهو دوو به شسی يهک
 جه سته بين، دوو تارمايی بين له يهک جه سته جيا بوو پټينه وه. دهنگی
 نهو هر دهنگی خؤم بوو له گه رویه کی تره وه ده هاته ده رټ. نهو هه موو
 پښگا جياوازانه ی برپيوومان دواچار هه رووکمانی گه يانديووه سهر نهو
 پاستيهی که غوربه تټکی بيټه ندازه قوول له نيوان نټمه و نهو مندالانه دا

ھے ھے . غوریہ تیک من به ھموو ھیزی خۆمەو ھ دەموست بیشکینم، ئەو به ھموو ھیزی خۆی لیدەگەر پرا وەک خۆی بمینیتەو . من و ئەو دوو باوک نەبووین... نا، کە لە بەردەمیدا وەستام و گویم لە ھاوارەکانی گرت، گویم لە نرکەکانی گرت، ھەر ئەو ھاوار و نرکە و گریانانە بوون کە من بە درێژایی ژیانم لەگەڵ خۆمدا کیشمکردبوون، ھەر نالینەکانی خۆم بوو، کە باوھشم پیاکرد، باوھشم بە خۆمدا دەکرد، بۆ ساتیک وەستام... بۆ ساتیک چاوانم لیکناو وەک بروسکە یەکی خیرا، ئەو خەیاڵە ترسناکە بەسەرمدا تێپەڕی، تیگە یشتم ئەو خەلوەتە ی ئەو باسیدەکات، ھێچ نییە جگە لە پەیمانیککی تر لەو پەیمانانە ی کە دەبایە من و ئەو مۆریکە یین و نەمانکرد... ئەو خەلوەتە ی ئەو باسیدەکات جگە لە خەونیککی ھاوشیۆھ ی خەونەکانی ژێر دواھمەین ھناری دوتیا ھێچی تر نییە . من و ئەو یەک کەس بووین و دابەشبوو بووین، وەک چۆن سەریاسەکان یەک کەس بوون و دابەشبوو بوون . جە بەروتی ئەو، پڕیگای لەو نەدەگرت کە دواجار نیوہ یەکی تیکشکاو ی ھے ھے کە منم... نیوہ یەک نەدەنرا بە یەکەو ھ... من و ئەو تاهە تاهە تايە لە یە کترازا بووین و نەدەنرا یین بە یەکەو ھ . من و ئەو یەک کەسی شکاوبووین، یەک باوکی شکاوبووین، ھەر وەک سەریاسەکان، وەک ئەوان کە یەک کوپی شکاوبووین .

ئەو ساتە ی ئامیزی پیاکردم، دلنیا بووم باوھش بە خۆمدا دەکەم، باوھش بە شتیکدا دەکەم یان جەستە ی خۆمەو من سیبەری ئەوم، یان سیبەری منە و من جەستە ی ئەوم . لەگەڵ ئەو ھشدا دلنیا بووم ھێچ خەلوەتیک ئیمە نانوسینیتەو بە یەکەو ھ، ھێچ خەونیک جاریککی تر کۆمانفاکاتەو ھ . ئەو راستیدە کرد، ھاو پڕکانم، دۆستانی شەوانی ساردی دەریا... ئەو راستیدە کرد . من و ئەو تا ئەوسەری ئەوسەر نھینسی یە کترمان دیوو . چیتەر من نەمدە توانی پەیمان لەگەڵ ئەودا بنوسم، لە بەرنەو ھ ی دەمزانی ئەو یەک پەیمان ی دەویت، پەیمان ی ئەو ھ ی بە

ئاسوودەیی کۆتایی بەم چیرۆکە بەئینین. منیش تەنیا بەدوای پەیمانێکدا دەگەرێم، ئەوێ تا کۆتایی دوایی چیرۆکی سەریاسەکان بکەوم و ھەرگیز کۆتایی پێنەهێنم و لە ژێر باری گوناھەکانیدا دەرنەچم. ئەو خەلۆھەتەئێ و باسیدەکرد، ئاسوودەیی من و ئەو بوو لەوسەری سەفەرەکانماندا بەدوای خۆماندا. ئەو پەیمانەئێ منیش باسەدەکرد خۆتەرخانکردن بوو بۆ ئاسوودەیی... پەیمانێ دروستکردنی کۆتاییەکی تر بوو لەم چیرۆکە. ئەو پۆزەئێ ئەو منی بردو ئامێزمان بەیەکتەردا کرد، دەیویست بگەینە کۆتایی، بەلام من پێمابوو هێشتا لەسەرەتادام.

وھک بزانییت من بیر لە چیدەکەمەو، وھک دلنەواییم بداتەو، ھۆی بیباکی و کەمتەرخەمی خۆیم بۆ ڕوونبکاتەو گووتی "ئێمە و ئەوان یەکتەری ئاناسینەو، ئێمە و سەریاسەکان یەکتەری ئاناسینەو. چەند سالتیک لەوویەر لەگەرمەئێ جەنگدا، کاتیک لە یەکتیک لە چیا دوورەکاندا ھێزەکانی خۆمانم دەپشکنی، لەیەکتێ لە سەنگەرەکاندا گویم لێبوو پێشمەرگەیک ھاواری لە یەکتیک کرد و گووتی "بەسەریاسی سوێجەم بلی، ھەندێ زەخیرە بخاتە پشستی پیکابەکەو". ھاواریکی ڕاگوزەر بوو، بەلام من تێگەیشتم یەکتیک لە کورەکانی من لەوێ، دوای چەند سەعاتیکێ تر کاتیک پێشمەرگەکانم بەسەر دەکردەو، گەنجیکێ باریک و غەمگین و پێشدرێژ ھاتە بەردەم و گووتی "سەرۆک من ناوم سەریاسی سوێجەم، گەرەم دەمەوێت داوایەکت پێشکەش بکەم، بگوازەو بۆ پێشی پێشەو، بۆ کامە شوێنیک جەنگ زۆر سەختە". گەنجیکێ جوان و ناوئەمێدبوو. من کە بەساردی و دلرەقی و بێرەحمی ناسرابووم، خەریک بوو دەستبکەمە ملی، خەریک بوو ماچبیکەم، خەریک بوو بنوشتیمەو و توند پێلۆھەکانی بگرم و بلیم بمبۆرە. بەلام نەمکرد، بە ھێمنی تەماشامکرد و گووتم "بۆ کورێ من؟ بۆ دەتەوێت

بجیت بۆ جیگایه‌ک مردنی لێبیت؟...». به‌سه‌رسامییه‌وه گوتی «سه‌رۆک بمبوره من ده‌چم بۆ جیگایه‌ک ژيانی لێبیت... ژيان... مردن لێره‌یه‌، گه‌وره‌م جگه‌ له‌ جه‌نگ چ ژيانیکى تر هه‌یه‌ من بۆی بژیم، جگه‌ له‌ جه‌نگ چ شوینیکى تر هه‌یه‌ ژيانی تیا بیت؟». دلنیا نه‌بووم ئایا ده‌یه‌ویت نازارمبدا و له‌ ناو هاوڕێکانیدا بمکات به‌ گالته‌چار، یان به‌پاستیتى. من له‌و ساته‌دا چه‌ند سه‌رسامی نه‌وه‌ بووم که ئه‌مه‌ کوپمه‌ و ناتوانم باوه‌شى پیاکه‌م، کوپمه‌ و ناتوانم بانگیبکه‌م... چه‌نده سه‌رلێشبوای و داگیرسان و کوژانه‌وه‌ی خۆم بووم، سه‌رسامی نه‌وه‌ قسانه‌ش بووم که نه‌وه‌ بێباکانه‌ ده‌یکرد. نه‌وه‌ منی نه‌ده‌ناسییه‌وه‌ له‌ ده‌نگیدا ڕق و قیز و وه‌پزییه‌ک هه‌بوو ته‌نیا من هه‌ستم پێده‌کرد... به‌ حورمه‌تیکى زۆره‌وه‌ قسه‌یده‌کرد، به‌لام وه‌ک نه‌وه‌بوو ئێمه‌ فریویدا و خۆشییه‌کی گه‌وره‌ش له‌وه‌ ببینیت که ئێمه‌ بزانیین فریومانده‌دا، له‌وه‌دا راستگۆ بوو که ده‌بویست بجیت بۆ جه‌نگ. به‌لام هۆکه‌ی نه‌وه‌نه‌بوو حه‌زی به‌ جه‌نگه‌، به‌لکه‌و گالته‌ی به‌ ژيان ده‌هات. به‌ جوړیک ته‌ماشایده‌کردم تیگه‌یشتم من و نه‌وه‌ تا کۆتایی یه‌کتري نانا سینه‌وه‌، چاوانی پریوون له‌ گالته‌کردن به‌ ئێمه‌ و به‌ ژيان. موزه‌فه‌ر گه‌ر بیزانیایه‌ من باوکی نه‌وه‌م سه‌رگه‌ردان تر ده‌بوو... من ده‌ستم خسته سه‌ر شانی و به‌گورتی گووتم «برۆ، بۆ هه‌ر کوێ ده‌ته‌ویت برۆ... به‌لام ناگاداری خۆت به‌».

هیچ هه‌ستیکى نه‌بوو که من باوکی نه‌وه‌م، گه‌ر ناوه‌که‌شى نه‌بایه‌ من نه‌ده‌ناسییه‌وه‌... وه‌ک نه‌وه‌بوو هاتبیت پێمبلیت «هیچ شتیک من به‌ تۆوه‌ نابه‌ستیت» پێمبلیت «ئه‌مه‌ نه‌وه‌ ژيانیه‌ که تۆ بۆ ئێمه‌ت دروستکردوه‌ و منیش بێباکانه‌ تیا ده‌ژیم، به‌لام له‌ دلندا گالته‌یه‌کی تاریک و قیزیکى ره‌شم به‌رامبه‌ر به‌ تۆ و هه‌موو ئه‌م دونه‌یایه‌ هه‌لگرتوه‌». موزه‌فه‌ری سوپه‌ده‌م به‌ر له‌وه‌ی بپواته‌ده‌ری به‌ هه‌مان وشه‌ی پڕ و یقار و حورمه‌ت، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا پڕ له‌ قیز و گالته‌ گوتی «مردن له‌ پیناوی

ئەم نىشتىمانە پاكەدا، لە پىناوى ناو و دەسەلاتى ئىوھدا شەرەفىكى گەورەيە. من زۆر شاد و كامەرانىم كە بە شەرپكەرىكى خۆتان منتان قبوڵكردوو و نانمەدەدەنئى". قەسەكانى ھەموو گالئەيەكى گەورەبوون بە من، موزەفەر ھاتبوو پىمبلىت من بۆيە جەنگت بۆدەكەم، چونكە ھىچى تر نىيە بيكەم. ئەو شەوھە من نەخەوتىم، لە بنكەكەى خۆمدا خۆم نەگرت. ھەك شىت كەوتە چياكان، تەبەيانى لە بن درەختىكدا دانىشتىم و گريام... پازدە سائى بوو نەگريابووم، دەزانى چەند خراپە مەرفى ماوہەيەكى ئاوہەا درىژ نەگري. بۆ بەيانى ھەزاران نامەم نوسى، بۆ دوژمنەكانم، بۆ دۆستە نزىكەكانم، بۆ وڵاتە دوورەكان... ھەزار نامەم بە دونيادا بلۆكردەوہ و داواى ئاشتىم كرد... بەلام كەس وەلامى نەدامەوہ، موزەفەر ھىچ كەس وەلامى نەدامەوہ".

ياقوبى سەنەوبەر دەچوو بەر پەنجەرەكە، چەند جارىك دەستىدەبرد بيكاتەوہ و پەشىماندەبووہوہ. بە نارامى تەماشايىدەكردم، من بۆئەوہى نەھيلىم ئەو شەوھەمان زۆر درىژبىتەوہ، گووتىم "ياقوب ئەو كوپەى تۆ بينىوتە سەرياسى دووہە. من ناوى دەنيم سەرياسى دووہە... ئەو ئىستا دىلە". بە غەمگىنيىيەوہ گووتى "دەزانم... دەزانم... من ھەموو شتىك دەزانم، بۆيە تۆم ھىناوہ تا تكات تىابكەم كە نەزانىت من باوكى ئەوم، تازە لە نىوان من و ئەودا جگە لە قىز و پەشىمانى ھىچى تر نىيە... پەنگە پۆژىك لەگەل دىلىكدا بيگۆرپەوہ، بەلام لەگەل ئەودا ناتوانم بىر لە دروستكردنى خەلوەت بكەمەوہ... ئەو بەكەلكى خەلوەتەكانى من نايت...". دەھاتە نزىكەوہو دەيگوت "منىش مەحكوم بەوہى بەتەنيا بىر لە مردنى خۆم بكەمەوہ... بەتەنيا".

من دلنىامكردەوہ و پىمگوت "ياقوبى سەنەوبەر مەترسە. سەرياسى بچوك، كە لە زىندان ھاتەدەرئى، ناوى خۆى دەگۆرئىت و دەچئىت بۆ مەملەكەتىكى تر".

ھناسەھەکی غەمگینی ھەلدەکێشاو دەیگوت «ئەی تۆ چی دەکەیت... ئەی تۆ؟».

پێمگوت «من دەپۆم. لەگەڵ دواھەمین سەریاسدا دەپۆم بۆ خۆئاوا...». بە غەمگینییەو دەیگوت «من ھەموویان بۆ تۆ جێدەھێلم. ھەموویان بۆ تۆ جێدەھێلم و دەچم بۆ دۆزەخ».

لە منداڵییەو و ابووین ئەو شتەکانی خۆی بۆ من جێدەھێشت و من شتەکانی خۆم بۆ ئەو.

دەستەدەخستە سەرشانی و دەمگوت «یاقوبی سنەوێر بە جێیانبھیڵە بۆ من و مەترسە. بە جێیانبھیڵە بۆ من و ئاسوودەبە. من داوای ھێچیان لێناکەم. تۆ داوای شتیکی نەستەمیان لێدەکەیت، من داوای ھێچیان لێناکەم... تێمەدەگەیت دەلێم چی؟ ھا تێمەدەگەیت... مەبەستم لە باوکایەتیە. تۆ دەتوویت ئەو منداڵانە دان بە باوکایەتی ئێمەدا بنێن، بمانناسنەو، تێمانبگەن، شتیگ ھەبێت لە نێوانماندا... نا من داوای ھێچیان لێناکەم... من داوای ھێچیان لێناکەم. من لە سەحراو، لە بێدەنگی لەو فێریووم چاوەروانی ھێچ وەلامیک نەکەم. من تەنیا خۆمیان بۆ تەرخاندەکەم و ھێچی تر... من و تۆ ھێچ مافیگمان نییە داوای ھێچ بکەین... ھێچ مافیگمان نییە». وەک ئەوێ تەوقە مالاواییم لەگەڵدا بکات دەستی دەگرتم و دەیگوت «من دەمتوانی ھەموو شتیگ بکەم، ئەو نەبێت کە خۆمیان بۆ تەرخانبکەم... ئەگەر جارێکی دیش ھەمان ژیان بژیمەو لەگەڵ ھەموو پەشیمانییەکاندا ناتوانم خۆمیان بۆ تەرخانبکەم. نا ئەو من نێم کە خەڵکان و ندەکەم، من نێم کە منداڵەکانی خۆم فرامۆشەکەم، ئەو پێگاکانن لەیەکتر جیا دەبنەو... پێگاکانن... برام پێگاکان».

لەو ساتەدا ئارەزوویەکی قوولم ھەبوو باسی دواھەمین ھناری دونیای بۆبکەم، باسی ئەوێ بۆبکەم ئەو کورپانە درەختیکیان ھەبوو کە درەختی

خه‌ون و ئومید و ئیله‌امه‌کانیان بسووه، دره‌ختیک له‌و کۆشکه‌ی ئه‌و سیه‌راوێتر و کراوه‌تر بووه، به‌لام هه‌ستمه‌کرد ئاره‌زوویه‌کی راسته‌قینه‌ی نییه‌ گۆی له‌ چیرۆکی ئه‌وان بگریت. ئه‌و هه‌ستیده‌کرد چیتر له‌ نێوان ئه‌و و سه‌ریاسه‌کاندا هیچ شتیک نه‌ماوه و هیچ شتیک نابیت.

سه‌ری به‌رزده‌کرده‌وه و قوول ته‌ماشای نیگا‌کانی منی ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی بۆ دوا‌جار سه‌یری چاوم بکات، بیه‌ویت دوا سه‌ره‌نجه‌کانم بخوینیته‌وه. ده‌پروانی و ده‌یگوت «من ئومیدم هه‌بوو به‌بی منیش بچنه‌وه سه‌ر پێگای یه‌ک... به‌لام سه‌رده‌میکی تاریک بوو، موزه‌فه‌ر سه‌رده‌میکی تاریک: گه‌ران له‌ دوا‌ی ئه‌وانی تر له‌ تاریکیدا مانای نییه‌، گه‌ران له‌ تاریکیدا به‌دوا‌ی شتیکدا که‌ نه‌تبینیوه مانای نییه‌».

به‌غه‌مگینییه‌وه ده‌ستم ده‌گرت و ده‌مبهرده‌وه سه‌ر جیگا‌که‌ی یه‌که‌مجا‌ری و پێمه‌گوت «به‌لام من به‌ دوا‌ی‌ندا ده‌گه‌ریم، من هیچی ترم نییه‌ بیکه‌م، جگه‌ له‌وه‌ی به‌ دوا‌ی‌ندا بگه‌ریم، تۆ کاری ترت زۆره‌، یا‌قوبی سه‌نه‌به‌ر کاتی تۆ ته‌نیا به‌شی ئه‌وه‌ده‌کات حوکمی دونه‌یا‌به‌یت، نه‌وه‌ک له‌ تاریکیدا دوا‌ی شتیک بکه‌ویت که‌ نایناسیت». وه‌ک پیره‌مێردێکی نه‌خۆش ده‌کۆکی، به‌جۆریکی هیند سه‌یر ده‌کۆکی ده‌ترسام به‌مریت. به‌ده‌م کۆکه و خیزه‌ی سنگیه‌وه، به‌ده‌م پاککردنه‌وه‌ی گه‌روو، سه‌پینی ده‌موچاوییه‌وه ده‌یگوت «کاتی من ته‌نیا به‌شی حوکمکردنی دونه‌یا‌به‌کی دزیوده‌کات. من مه‌جبورم حوکمی ئه‌م دونه‌یا ناشیرینه‌ بکه‌م، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دونه‌یا وایه‌... دوا‌جار ده‌بیت یه‌کیک هه‌بیت حوکمبکات، ده‌بیت ئه‌وه‌ی حوکمیده‌کات وه‌پزبیت، ده‌بیت که‌وه‌پز بوو مه‌عشوقه‌ی حه‌رامی هه‌بیت، ده‌بیت که‌ شو‌پشیکرد حه‌رامزاده‌ش بخاته‌وه، ده‌بیت توانای هه‌بیت حاشاشیان لیبکات، بیانکات به‌ ژیره‌وه‌و بیانخاته ژوره‌ تاریکه‌کانی ژیا‌نی خۆیه‌وه، هه‌قی خۆشییه‌تی نه‌یه‌ویت که‌س جا‌ریکی تر نه‌و ژوره تاریکانه‌ پۆشنبکاته‌وه... هه‌قی خۆیه‌تی. حوکمکردنی دونه‌یا‌به‌کی وا دزیو

مافی گه‌وره و سزای گه‌وره‌شی هه‌یه، موزه‌فهری سو‌بده‌م، حوکم‌کردنی ولاتیک تاعوون لیتداوه، له‌زه‌تیکسی زۆد و نازاریکی زۆدوشی هه‌یه، من هه‌ردووکیانم تا سه‌ر ئیسقان چه‌شم‌تووه.

ه‌ارپییانی شه‌و و ده‌ریا... ئه‌و شه‌وه، ئه‌و ده‌یویست بۆ هه‌تاهه‌تایه بخه‌ویت و من ده‌مویست له‌خه‌و هه‌ستم. توند ده‌ستگیرتم و گووتی "ده‌مه‌ویت بخه‌وم، به‌ ئاسووده‌ی بخه‌وم، ئه‌وه‌ی حوکمی دونیا بکات ده‌بی‌ت به‌ ئاسووده‌یی بخه‌ویت".

به‌ هیمنی چووه ژیر به‌تانییه‌که‌یه‌وه، من له‌ته‌نیشتییه‌وه دانیشتم و گووتم "یاقوبی سنه‌وبه‌ر من ده‌پۆم، به‌ پاسه‌وانه‌کانت بلی، پێگام لیتنه‌گرن... من ده‌پۆم، ده‌بی‌ت من دریتزه‌ به‌و پێگایه‌ی خۆمه‌بده‌م".

گووتی "مندالی من و تو بوون، مندالی هه‌ردووکان بوون. هیچ که‌س ئه‌وه نازانیت من نه‌بی‌ت. بۆئه‌وه‌ی له‌ دۆزه‌خ پزگاریانبکه‌م له‌ خۆم دوورخستنه‌وه. ئه‌وان له‌گه‌ڵ ئه‌وانی تر دا پۆشستن، چون بۆ شوینیک که‌ من و تو نازانین کو‌ییه‌... وه‌ک چه‌ند که‌لایه‌ک با‌بردنی، با‌بردنی و ته‌واو".

به‌ هیمنی گووتم "هه‌موو که‌سیک پاشماوه‌یه‌ک، هه‌ناسه‌یه‌ک، نیشانه‌یه‌ک به‌جیده‌هیلیت. من به‌دوای ئه‌و نیشانه‌ و هه‌ناسانه‌ دا ده‌گه‌پیم که‌ ئه‌وان جییانه‌هیشتووه... به‌لام یاقوب گو‌پێگره‌، نامه‌وی‌ت جاریکی تر له‌ده‌ستت هه‌لبیتم، به‌ پاسه‌وانه‌کان بلی ده‌رگا‌کانم بۆیکه‌نه‌وه".

وه‌ک ئه‌وه‌ی بخه‌ویت، چووه‌وه ناو جیگا‌که‌ی و گووتی "موزه‌فهری سو‌بده‌م تو نازادی، تو هه‌میشه‌ نازادبوویت، برۆ هه‌موو پاسه‌وانه‌کان ده‌زانن تو نازادی... ده‌زانن من و تو نالکینیه‌وه به‌یه‌که‌وه... برۆ موزه‌فهری سو‌بده‌م مالاوا... من چاوه‌پێتده‌که‌م، که‌ر پۆژیک که‌راپته‌وه، پێکه‌وه قسه‌ له‌ مردن ده‌که‌ین... چه‌زده‌که‌م من و تو پێکه‌وه به‌رین... چاوه‌پێتده‌که‌م... موزه‌فهری سو‌بده‌م... چاوه‌پێتده‌که‌م".

بيشه وهى /مالاوايى لتيكهم، له ده رگاي نهو ژوره هاتمه ده رى، خوم له حوشى كوشكيكى گه ورده دا دوزيبه وه، له ويادا هه ستم كرد ياقوب له كوشكيكا ده رى له وه هم، كه هاتمه ده رى نهو ويته سه يرانه ي سالانى شوپشم هاته وه ياد، هه ستم به بايه كى خيرا كرد هه لده كات، هه ستم به جو له يه كى سامنا كرد له دره خته كاندا، سه دان بالنده م بينى لهو حه وشه يه دا سه رگه ردان به هه مولايه كدا هه لده فزن، هه ستيك بوو سالانيك له وه و بهر له چياكان تاقيم كرد بو وه، نه وكاتانه ي ياقوب پيشمه رگه غه مگينه كانى كوده كرده وه و له ناو دارستان و نه شكوت و بنتروپكه كاندا باسى نازادى و دادپه روه رى بوده كردن. من سه رليشيو او له حه وشيكي گه ورده تا كام له پاسه وانه كان كرد، پيگام نيشان بنده ن، نه وان ده رگا كه يان ليكردمه وه و پيگايان نيشان دام. له به رده رگا كه گوتم «خودايه، نامه ويته له گه ل نه ودا بمرم ... نامه ويته». به لام نيستاش كاتيكا قسه كانى نهوم ديته وه گوئ ترسيكي گه وره دامده گريته ... ترسيك واده كات له بهر خومه وه بليم من نامرم ... من دان به هيج مردنيكا نانيم، نه مردنى خوم و نه مردنى سه ريا سه كان ... نه وه ي دان به مردندا نه نيته ده بيت تا كوتايى بو نهو زيندوانه بگه پيته كه ونيانده كات. دوستان گوئيگرن ... پيگاي نه وانه ي كه دان به مردندا نانين جياوازه، پيگايه كى دريژترو نالوزتر ... پيگايه كه له پيگاي من ده چيته له نيوان بيابان و ده ريادا، نه وانه ي كه دان به مردندا نانين مه حكومن به وه ي ياربيه كى قورس له گه ل ژياندا بكن، مه حكومن به وه ي هه موو زه وي به دواي كه س و هاوپئ و هاوجنسه كانيان بكون و دلنيابن كه جاريكى دى نه وانى دى له شوينيكي ديدا ده دوزنه وه .

هفته يەك دواتر بە يانی زوو، لە سەر دەنگی خوشکە سەپپەکان بە ناگهاتمەوه کە وەك دوو ستونی نور لە ناو دەرگا کە دا وە ستابوون و چاوه پوانی هەستانی منیان دەکرد. بپاریبوو ئەو پۆژە بۆ دواچار بچمە سەر گۆپی سەریاسی یەكەم و سەر گۆپی محەمەدی دلشوشە «ئەو كوپە ی لە ناو تەپوتۆزی سەفەرەکانیدا دەژیام». بپاریبوو دوا شەویش لە گەڵ ئیکرامی کێودا ببەمە سەر بە یانی زوو بەرەو خۆرئاوا بکە و مەپێ. تاکە شتێک لە گیرفانەدا بوو ناو نیشانی خەستە خانە یەك بوو لە ئینگلستان، کە دەبێت ئیستایا دوا هەمین سەریاس لەوێ بێت و لە پەنجەرەکانەوه سەیری ئەستێرە بکات.

ئەو پۆژە پووناکی و نوری خوشکە سەپپەکان لە بە یانییەوه تا ئیوارە هاوڕێمبوون، لەو پاوه پەدانەبووم بتوانن بەو نیگا ساردانە ی خۆیانەوه بەوجۆرە بگرن. پۆیشتنی من کۆتایی بە پۆژگاریکی دی لە ژیا نیاندا دەهێنا کە وەك هەندیک پۆژی غەمگین و جوان تەماشایان دەکرد. ئەوان سووربوون لەسەر ئەوهی من دوا ی سەراب کە وتووم. سووربوون لەسەر ئەوهی بلێن من یاریبەکی بێکۆتا دەکەم. ئەوان هەمان ئەو پۆژە گەپانەوه بۆ سەر هونەریکی کۆن و لە یادکراوی خۆیان «دەست خۆیندەوه» و بە منیان گسووت لە دەریادا و نەدەبم. ئەو پۆژە من

پتدەكەنيم و دەمگوت «گەر لە دەرياشدا ونيم، ەەر دەبیت برۆم». كە بە كۆمەلتيك گول و بوغرد و مۆمەو ە چووين بۆ سەر گۆپى سەرياس لە رتيگا بە خۆيان و سەرپۆش و نيگا سەپپيەكانيانەو، جار دواى جار پتياندهگوتم «مەرۆ با لەو دەريايانەدا وننەبیت... مەرۆ... تۆ ەبچت دەستناكەويت». لاواى سەپى، ئەو كيزە ناسكەى لە پەريەك دەچوو لە ناسمان تۆرابيت، زوونو دەيگوت «باوكى سەرياس، تۆ بە ەيوای چيت؟ بايەك چەندين سال لەو ەوبەر ەندتيك لمى وردى بە دونيادا پەرش و بلۆكرديتەو، ئيتسا كۆناكرتەو». شادەريا دەيگوت «من و لااى سەپى... شاشاى چكۆلانەى خۆت و خوشكە غەمگينەكەى تا دەمريين لە خزمەتدا دەبين، خۆت دەزانى ئيمە ەتا ەتا ەتايە شووناكەين، ئيمە كچى پاكيزەى تۆين و تا مردن لەگەلماندا بەو لەگەلتدا دەبين... سەيركە دەشتەكان چەند جوانن، ناو چەند جوانە، مندالە چكۆلەكان چەند جوانن، ئەو مەرۆ مريشك و مراوييانەى خۆت بە ختيواندەكەيت چەند جوانن. شاشاى خۆت و لااى سەپى خۆت ليرەن، مەرج نييە كە لە لم و بيابان ەالى بوويت ئيتر ناسان بيت، لە شويني تر برويت... من خەوم بينيوە، مەرۆ... خەوم بينيوە تۆ لە دەريادا وننەبیت. خەوم بينيوە». لاواى سەپى دەستى دەكرد بە قۆلما و دەيگوت «باوكى سەرياس، تۆ و ئيمە ەموو ەفتەيەك ديينه سەر گۆپى سەرياس، ديينه سەر گۆپى ئەم كۆپەى تۆ، ئەمە كۆپى تۆيە، من دەزانم، ئەو ەموو شتتيكى لە تۆ دەچوو، ەبچ كەستتيكى تر كۆپى تۆ نييە ئەو نەبیت. دواى ەبچى تر مەكەو».

من دەستمدەكردە لمى ەردووكيان و دەمگوت «من چووم بۆ بن دواەمين ەنارى دونيا، ئەو كۆپە سووتاوم كۆلكردو چوومە ژير ئەو درەختە، لەوى سويندمخوارد و پەيمانتيكى گەرەم بەست كە

دوای چاره‌نوسی ٺھو مندالھ سووتاوھ بکھوم. ٺھو تھنیا زیندووھ یھ کھ
 بۆ من ماوھ تھوھ. ٺیوھ دھزانن من ٺیوھم چھند خۆشویست...
 تاهه تاهه تایه شستیکي ناناسایی و جوانتان له مندا چاند، منتان
 فیرکرد شتیک هیه ناوی مرۆفھ، شتیکي نازک و دلگه وره و هیه،
 مھخلوقیک هیه کھ دھبیئت بهوھ فابییئت بۆ هاوجنسه کانی خۆی...
 ٺیوھ منتان له بیابان دھرهینا، تا نه هاتمه مالی ٺیوھ، تا ٺیوھ
 چیرۆکی سھریاسه کانتان بۆ نه گێرپامه وھ، تا ٺیوھ منتان بهو سھرده مانه
 ناشانھ کرده وھ، من هھر له بیاباندا بووم. ٺه مرۆ کھ توانیومه قاچیک
 بخه وھ ناو ژیان، واملیھاتووھ له گھلاو درهخت نه ترسم، به هۆی
 ٺیوھ وھ یھ. من قهرزاریاری پووناکی ٺیوھم، هیچ کھ سییک نییه له گھل
 ٺیوھدا بژی قهرزاریاری جوانی و پووناکی و لیپوردنتان نه بیئت. به لام
 وھ فاداری ٺینسان بۆ ٺینسان له هھموو شتھکان گھوره تره. مرۆف
 دھبیئت قهرزھ کانی خۆی بداتھ وھ... وانییھ مرۆف دھبیئت قهرزھ کانی
 خۆی بداتھ وھ؟». خوشکھ سپییھ کان له و پیدھ شتھدا به کراسه
 سپییھ کانیا نه وھ دھگریان و دھیانگوت «تۆ قهرزارنیست، مھ پۆ، تۆ
 ناگھ یته ٺینگلستان... ٺیمه دھزانین... خھونمان پئوھ بینیویست...
 شیخی غھم، باوکی نازارھ کان... تۆ ناگھ یته ٺینگلستان... له وئ له
 دھریادا ونده بیئت... مھ پۆ». من و ٺه وان جهنگ و جه ده لیکی شیرینمان
 کرد... هھ میشه له گھل ٺه واندا له جهنگ و جه ده لی شیریندا بووم.
 من تاکه کھ سییک بووم کھ دھمگوت ٺه م چیرۆکھ دوایی نه هاتووھ.
 هھموو ٺه وانی دی دھیانگوت، تھ واو حیکایه تی سھریاس و مردنه کانی
 دواییهاتووھ.

ٺه و پۆژھ له سھر گۆپی دواھه مین سھریاس تیر گریام... هئند گریام
 به هیچ شتیک نارام نه ده بووم وھ، مالاً واییکردنم له گۆپی پروفیسۆری
 شه وھ تاریکھ کان، فیغان و فرمیسیکیکی گھوره بوو. ٺه وان له گھ لمد

ده گریان و دهنوسان به دامینمدا و ده یانگوت مه پۆ. من ده گریام و ده مگوت «دلی ئەم مردوو، ژیا نی ئەم، هه ناسه کانی لیره نین، به لکو له ناو دل و ژیان و هه ناسه ی دوا هه مین سه ریاسدان... ئەو له بری هه موو سه ریاسه کانی تر ده ژی... من ده بیته دوا ی زیندوو هه کان بکه وم... دوا ی زیندوو هه کان». به جوژی ده گریام، هه ستم به له رینه وه ی ناسمانده کرد له سه ر سه رم، هه ستم به دلی په ژمورده و برینداری خوشکه سه پیه کان ده کرد که ده یانگوت له دوا ی تو ئیمه ده بین به دوو پیره کچی غه مگین که چ یادگار و چ که سیک نابیت دلمان خوشبکات. هاوړتیانم، ئەوان دوو کچیوون هه میشه له پابوردووی خویندا ده ژیان... له م سه رده مدا ئەسته مه ئافره تیک بدوژیته وه ته نیا بو پابوردوو بژی، به لام ئەوان وابوون بو ئەو پابوردوو به چکوله یه ی خوین ده ژیان. منیش بو ئەوان به شیک بووم له و پابوردوو، سیما و پوخساری من وه ک سیمای ئەو سه رده مه بوو که هیدی هیدی ده پوژیشته و خوشکه سه پیه کانی جیده هیشت، ئەو خوشکانه ی ده بوونه به شیک له چیرۆکیکی کۆن... چیرۆکیکی نه یانده توانی لیجیا بینه وه و خیا نه تی لیکه ن.

له سه ر گوژی محه مه دی دلشوشه هه مان نازارم له سیما یاندا بینی، هه رسیکمان کیله کانی گوژه که مان ماچکرد. هه رسیکمان به ده نگی به رز پیمانده گوت «محه مه دی دلشوشه، خو شمانده ویت». که هه ستاین گوژه که ی جیهی تالین هه رسیکمان وه ک بایه کی فینک، وه ک شنه یه کی نهیسی له هه ودا هه ستمان به سامالی پوچی کرد. که سه یری چاوی هه ردووکیانم کرد به غه مگینییه وه گووتیان «خواجای برینه کان، دوا ی ساله ها بیرکردنه وه له م کوپه ئیستا هه سته که ین خو شمانده ویت، هه سته که ین له یه که م چرکه وه که به جله ته په کانییه وه له سه ر ئاوه کان وه ستابوو، خو شمانویست، مه چه به تمان بو ی هه بوو، به لام

مەحەبەتیک ھیچی پیناکریت، مەحەبەتیکى بیکە لک و بېپاشە پۆژ. من دەستی خوشکە سېپپەکانم گرت و بردەن... دەستمگرتن و بردەن و گوتم «لەم گۆرە دوورکە ونەو... ئەم گۆرە ناٹومیدتان دەکات، ئازارتان دەدات...» لە قوولایی دڵمەو دەمویست ھەست بە گوناھ نەکن... دەمویست بە یەقینەو پاکى خۆیان بژین.

من ئیستاش ھەموو شەویک کە سەیری دەریا دەکەم دەلیم «ئەى دەریای گەرە، ئەى نەستیرەکان کۆمەکی ئەو دوو خوشکە بکەن، با بە یەقینەو پاکى خۆیان بژین...» بە دەریا دەلیم «ھەموو ئەم چیرۆکەى من بۆ تۆ و ئەم پەنابەرە ویلانەى دەگێرمەو گوناھباریکى تیا نییە. ئەى دەریای گەرە، ئەى شەپۆلە خەوتوووەکان، من چیرۆکیک ناگێرمەو، گوناھبارى گەرەى تیا بێت... ئیدی چۆن دەشیت خوشکە سېپپەکان، فریشتە دڵپۆشنەکانى من گوناھبارین... مرۆف خۆى مەخلوقیکى ناسکە... ئاھ خودایە کە مرۆف بوونەو ھەرێکى برینبەرە». ئەو پۆژە کە لەسەر گۆرپى مەمەدى دڵشوشە دەستی خوشکە سېپپەکانم گرت، ھەستم بەو ناسکییە ترسناکە کرد، ھەستم کرد ئەوانیش دوو مەخلوقن لە شوشە. دوو مەخلوقن گەر بەر ھەر شتیک بکەون دەشکن... خودایە کە ترسام... کە ترسام... کە ترسام. ئیو نازان بە چ سامیکەو ئەوانم لەو گۆرە دوورخستەو و پیمگووتن دەبیت ئاگادارى خۆتان بن... ئاگادارى دلى خۆتان بن... ئاگادارى لەشتان بن... ئیو دوو کچن لە شوشە... دوو کچن لە شوشە.

ئەو پۆژەى لە نیشتیمان ھاتە دەرەو، لەو ساتەدا کە خوشکە سېپپەکانم بەجێھێشت ئەو بیریۆکە یەم تیا سەوزبوو کە ئەوان لە بزبوونى مندا دەشکێن. ئەو ترسە تا ئیستاش لەگەڵمدا، ئەو ترسەى گەر پۆژیک لە پۆژان گەرەو بەو بۆ نیشتیمان، دەترسم

ئەو دوو كچە وەك دوو بوونەوهرى شوشەيى پەراش پەراش بووبن
 و تۆزىكى سىپيان جىيەشتىبىت تا من يان ھەر يەككىسى تر لە
 ناويدا ونىبين. لەو ساتەوہ كە لە سەر گۆرپەكەى دلشوشە ھەستايىن.
 من سات بە دواى سات پتر وەك دوو گيانى شوشەيى دەمىنين.
 وىنەكەيان لە بەرچاوم بوو، وىنەى دوو كچ وەك تەم كالدەبنەوہ و
 كالدەبنەوہ و دەبنە تۆزىكى نەرم، تۆزىك بادەبىيات و بەسەر ئەو
 زەمىنەدا بلاويدەكاتەوہ. دوو كچ لە ھەوادا دەتوینەوہ، تىكەل بە تەمى
 ئىوارەيەك دەبن و ئىتر نايەنەدەرى، دوو كچ لە دواى خۆيان تەنيا دوو
 پەفتەى پەش جىدەھىلن، كە پەفتەى وەفایانە بۆ سەرياسى مەزن.
 ھاوپىيان من بەو ھەستە ترسناكەوہ مالاوايىم لە خوشكە سىپىيەكان
 كرد، بەو ھەستەوہى كە ئەوان دەشكىن و من نايانبينمەوہ، ئەوان
 لە ترسى شان ھىز و توانايەكى گەورەيان خەرجدەكرد، پەيمانىكى
 ھەتاھەتاييان مۆر كەردبوو تا نەشكىن، وەلامى عەشقيان نەدەدايەوہ تا
 نەشكىن، پىويستيان بە برايەكى ھەتاھەتاي ھەبوو تا نەشكىن، لە
 شار ھەلدەھاتن تا نەشكىن... من لە يەكەم شەومەوہ لە دەريادا
 ئەو ترسەم تىادەژى كە ئەوان شكاون، ئەوان چوونەتە ناو ئەو تەم
 و تۆز و تاريكىيەوہ كە جوانىيەكانى تيا نوقمەدەبىت.

بەدرىژايى ئەو ئىوارەيە كە من خۆم بۆ سەفەر ئامادەدەكرد
 ئەوان جانتاكەيان بۆ ئامادەدەكردم، بەدەنگىك كە بەردەوام نازك
 و نازكتر دەبووہوہ گۆرانىيان دەگوت، ھەستەدەكرد لەگەل ھەموو
 غەمە گەورەكانى خۆياندا ھەلدەدەن دوا سەعاتەكانى من لەگەل
 ئەواندا شاد تىبپەرپىت، ھەر ئەو ئىوارەيە دوو گۆلى سىپيان بۆ
 ھىنام كە خۆيان لە قوماش دروستيانكەردبوو، دوو گۆل خستيانە ناو
 جلەكانمەوہ تا لەيادياننەكەم. ھەر ئەو ئىوارەيە لالاي سىپى بە خۆى
 و گۆلدانىكى زىو و ھەنارە شوشەكەوہ ھات، ھەمووتان ئەو گۆلدانە

زىوھتان لە يادە كە محەمەدى دلشوشە لەسەر لافاوهكان گرتىيەوھ و لەئىوارەى بارانەكانى مردنيدا پيشكەش بە خوشكە سىپىيەكانى كرد، ئەوھ گەورەترين يادگارى ئەو كورپەبوو، ئەوان ئەو گولدانەيان پيشكەش بەمن كرد، تا لەگەل خۆمدا بە زەوى و دەرياكاندا بيگتېرم، ھەنارە شوشەكەى لە پەپۆيەكى مۆرى قەشەنگەوھ و پىچابوو و گووتى «ئەوھيان ھەنارى تۆيە، تۆش وەك ئيمە ئەوت خۆشەوويت، خودايە بتوانيت لەم سەفەرەدا يارمەتيتبدات و لە دەريادا وئفەييت». من ھەردوو يادگارەكەم خستە ناو جانتاكەوھ و ناوچاوانى لاوالم ماچكرد و گريام.

شەو ئىكرامى كىوھات، وەك ھەميشە قوول بەلام بىدەنگ و غەمگين بوو. ئەويش چەندەھا جار پىيگوتىم «لە دەريادا ئاگادارى خۆت بە». من لىستىكى دريژ ھىوا و داواكارىم بۆ بەجىدەھيشت، لىستىك تەنيا لە تواناي فرىشتە گەورەكاندا بوو غەمىبخۆن. لەبەردەمىدا نوشتاموھ و ھەرف ھەرف چىرۆكى ئەو پۆژانەم بۆ گىتپايەوھ، چىرۆكى سەرگەوتنم بۆ لای سەيد جەلالى شەمس، چىرۆكى چوونم بۆ خەستەخانەيەكى تاريك و بىدەنگ و ترسناك، چىرۆكى دۆزىنەوھى دواھمىن سەرياس بە سووتاوى، بەسەرھاتى گيرانم و دیدارم لەگەل ياقوبى سەنەوبەردا، ھىكايەتى سەرگەوتنم بۆ بن دواھمىن ھەنارى دۇنيا و مۆركردنى سويندىكى ئەبەدى، ھەموو ئەو شتانە لە ماوھەيەكى كورتدا پەوياندا بوو. ئەو سەرسامانە تەماشايەكردم و دەيگوت «بۆ من لەو ساتانە بىبەشدەكەيت... بۆ؟ چەندە جوان بوو من ئاگادارى ھەمووى بم». دواھمىن شىومان پىكەوھ خوارد، دواھمىن سەفرەمان پىكەوھ كۆكردەوھ، بۆنى دواھمىن مالاوايسى لە دواھمىن دانىشتنمان دەھات. من پىمگوت «ئىكرامى گەورە، دەبايە ئەو شتانە ھەمووى من بىيانكەم، دەبايە تاك و تەنيا وەك يەكپىك كە چارەنوسى خۆى بخاتە

سەر دەستی و به مردندا بفریئت، هه موو ئه و شتانه خۆم بیانکه م...
 نهوانه پێگای تاک و ته نیای من بوون، ئه و پێگایانه بوون که هیچ
 کهس له بری من نهیده توانی پیا بپروات، مرۆف ده بیئت بزانیئت کامهن
 پێگاکانی خۆی، پێگای تاک و ته نهیای خۆی که کهسی تر له بری
 ئه و بۆی نییه پیا بپروات... هه ندی پێگا له ژياندا هه ن مرۆف گه ر
 به مردوویش بووه ده بیئت له قیامه ته وه بگه پێته وه و پیا بپروات، چونکه
 گه ر به و پێگایانه دا نه پروات مردنی ناته وا و ده مینیتته وه... منیش
 نامه ویت مردنم ناته وا و به مینیتته وه". ئه و نیگای فریشته یه کی بیده نگی
 هه بوو، به و جهسته گه وره یه ی سیبه ریکی مه زنی هینابووه ژوره که وه،
 شه رمی له وه ده کرد سیبه ره که ی هیند گه وره یه پووناکی چراکان تا دوا
 ئه ندازه کزده کات. به هیواشی چاکه ی ده خوارده وه و ده یگوت "ئاگات
 له خۆت بیئت له ده ریادا... ئاگات له خۆت بیئت، خه لک زۆر له وئ
 ده خنکین". وه ک هه میشه ئه و پشت و په نای مه زنی من بوو، وه ک
 هه میشه ی کیسه ی پاره کانی داده ناو چی هه بوو ده یدامی و ده یگوت
 "ده بیئت له نهسته مبول کاریکه یه... ئاگات له دزه کان بیئت، ئاگات له
 پێگاکان و ده ریا بیئت... که گه یشتیته ئه وئ ئاگادارمبکه ره وه". من
 ده مگوت "ئیکرامی هاو پیم، من ئه رکی سه ختت به سه ردا جیده هیلیم...
 ئه رکی ئه وتۆ که دلنیام ته نیا تو ده توانی جیبه جیابنکه یه" ئه و
 به غه مگینییه وه ده یگوت "هه ر شتیگ که بکریئت ده یکه م... به لام
 من له ویزه ی هه موو ئازاره کان نایه م". پیمده گوت "ئیکرام من
 ده زانم... ده زانم، تو چ فریشته یه کی به هیزیئت، چ دلکت هه یه، من
 نامه ویت باسی جوانیئت بکه م، ده زانم ئینسان به ته نیا له ویزه ی
 ئازاره کان نایه ت، تۆش کوپی ولاتیکیئت مرۆفه جوانه کانی هه میشه
 ته نیان، کیشه که ئه وه نییه ئیمه ده توانین یان نا... ئه وه یه که
 ده بیئت به بیده نگی شتیگ بکه ین. شتیگ ناوینانیم شه ر، چونکه شه ر

ئازارەكانى دۇنيا گەرەتر دەكات، شەر ئەگەر دژى ھەموو خراپەكانىش بىت، دواچار بەجۆرىكى تر زەوى پردەكاتەو ھە ئازار، شەر ئەگەر ئەوپەرى دادپەرورەش بىت، ھەمىشە زەوى لىوان لىودەكاتەو ھە غەم. نا ئىكرامى كۆمەن قسە ھە داد ناكەم، ئەگەر قسە ھە داد بگردايە دەبايە دواى بگورائى سەرياسى يەكەم بگەوم، دواى ئەوانە بگەوم كە سەرياسى دووھەمىيان بەو دەردە برد، دواى ئەوانە بگەوم دواھەمىن سەرياسىيان سووتان، مەن قسە ھە داد ناكەم، داد زۆرچار دلپەقتەرە ھە ناداد. بەلكو قسە ھە شتېك دەكەم ناوى نىيە، شتېك تا ئىستا مەروڧ ناوى نەناو. مەروڧ دەبىت شتېك بكات، شتېك كە ھەركەسەو ھە زىيانى خۆيەو ئىلھامى بۆ وەردەگەرت... بەلام ئىكرام مەن باسى چى دەكەم، مەن ئىلھامى ئەو شتانەم ھەمووى ھە تۆو بۆ ھات... ئىلھامى ئەو شتانەم ھە تۆو بۆ ھات. نا ئىكرامى مەزەن، مەن باس ھە خۆتەرخانكردنى مەروڧ دەكەم بۆ مەروڧ“.

مەن ھەدوا ئىوارەدا بە ھەمان شتېوھى يەكەمىن ئىوارە دەنگم بەرزەدەكردەو ھە دەمگوت «مەن شتېكى زۆرت بۆ بەجىدەھىلەم، خوشكە سىپىيەكانت بۆ بەجىدەھىلەم، سەرياسى دووھەمت ھەو زىندانە دوورەدا بۆ بەجىدەھىلەم، نەدىمى شازادەت بۆ بەجىدەھىلەم كە مەن نەمىنىوھە بەبىن ئەو ئەم چىرۆكەم ھەك ھەموو چىرۆكەكانى دۇنيا ناتەواو دەمىنىتەو، ئەستېرەھى رەشت بۆ بەجىدەھىلەم ئەو مەندالەھى دەبىت يەككە ھەو خەستەخانە تارىكە دەرىپھىنىت، ئەو نەخوشانەت بۆ بەجىدەھىلەم ھە بەشى سووتاوھەكاندا دۇنيا ھە يادىكردون. گۆرى سەرياس و مەھەدى دلشوشەت بۆ بەجىدەھىلەم كە ھەبىرى مەن بچىتە سەريان، دواھەمىن ھەنارى دۇنيات بۆ بەجىدەھىلەم“.

ئەو بە بىدەنگى سەرىدەكردم و ھىچى نەدەگوت. پىشتەر بەدەگەن قسەھى ھەو شتانەدەكرد كە دەيكات. ئەو شەوھە تا بەيانى جگە

له وهی له دهریا ناگاداریده کرمه وه هیچی تری نه ده گوت. هه ندنچار ده یگوت ناتوانم دلنیا تبکه م، هه موو شتیک ده که م، به لام ناتوانم دلنیا تبکه مه وه. به یانی کاتیک دوا مالواواییم له خوشکه سپیه کان کرد، کاتیک ناوچاوانی هه ردووکیانم ماچکرد و فرمیسک به پوومهت و پيشمدا ده هاته خوارئ، نیکرام به بیدهنگی دهستیگرتم و سوار ماشینه که ی خوی کردم و گووتی «بابرۆین». لیتان ناشارمه وه نه مویرا دوا ناو له خوشکه سپیه کان بده مه وه، نه مویرا نیگای مالواویان لیبکه م، ده بیته تیمبگن، هه موو نه م چیرۆکه ی من له ترسیکی گه وره وه له مالواوی سهرچاوه ی گرتوه. نه وان له ویادا وه ستابوون، بای به بیان یاری به قزیانده کرد، نه و قزه ی ئیستاش هه سته که م له سهر نه م دهریا به له گه لمدا ده شنیتته وه، نه و قزه ی هه میشه با به ره و نه وسهری دنیا ده یفراند. نه وان له به رده ممدا وه ستان و من نه مویرا ناوپی مالواویان لیبده مه وه، نیگاکانیانم نه بینی، نه وه ی بینیم ته نیا قزیک کیوی و بادۆست بوو، با له گه ل پنگاکه ماندا ده بیرد و له پشتیشیه وه پیکرا سیبه ری مانگی به ربه بیان و تریفه ی کوتایی شه و هاوده م ده بریسکانه وه.

له و جیگایه ی که له ماشینه که ی ئیکرام دابه زیم و سوار ماشینیکی تر بووم بو سهر سنوور خور به ناسته م هه له اتبوو. من و ئیکرامی کیو له پووناکی سهره تای به یاندا باوه شمان به یه کدا کرد و گریاین، من وه ک شتییک گریام و نه ویش وه ک خوی به و یقاری مه مخلوقه ناسمانیه کان فرمیسکی ده پرشت، ماوه یه کی زور یه کترمان به رنه دا. شتیکی قوولتر و سه یرتر له هاوپیته ی له نیوان من و نه ودا دروستبوو بوو که ده کریت پیبیلیم تیگه یشتنی مرۆف له مرۆف. پیبیلیم حالیبوونی نه و له پنگا پیچاوپیچ و شه وه تاریک و خه یاله لمینه کانی من.

لەدوا ساقدا بەمنی گووت «من دەبیت لەوئ بىم، لەو دارستانەدا بىم و چاوەپوانبىم چ تەیرىكى بىمار لە نىزىكمەوہ نىشتەوہ تىمارىبىكەم». ئەوہ دواھمىن پستەى ئەو بوو، چاوى سەرى و دەسپەكەى خۆىدايە دەستم، خوداھافىزى لىكردم و پۆىشت. من لە شوئىنى خۆم دەگريام و جگە لە سىپەرى ئەو كە ئەو جىگايەى پركردبوو، ھىچى دىكەم لە جىھاندا نەدەبىنى. كە بەجىپھىشتەم ھەستم بە پووتى و لاوازيەك كرد تا ئەم چركەساتە لە جەستم جىانەبۆتەوہ. كە بەجىپھىشتەم ھەستم كرد ئىتر تاهەتاهەتايە تەنھام، بەلام من و ئەو دوو پىگامان ھەبوو، من دەبايە بەرەو دەريا بكەومەپۆئ، دەبايە ئەو سەفەرە تەواوبىكەم كەسەفەرى من بوو.

ئاوھە بەرەو دەريا كەوتەپۆئ، ئاوھە دواى ئىستىكى كورت لەو شارەدا كە ئەو ھەموو پۆحلەبەرانی پىنساندىم، لە بىابانە دوورەكانەوہ بەرەو دەريا ھاتم. ئەو شەوہ كە لە پاترا سوار كەشتىبەكان بووم، جانتاكەم ھەر ھەمان ئەو شتانەى تىابوو كە دەبايە تىابىت، جەكانم، دوو ھەنارى شوشە كە سىپھەمىانم بۆ ھەتاهەتايە و نكردبوو، گولدانىكى زىو، كاسىتەكانى سەرياسى دووھم، ناونىشانى خەستەخانەىك لە ئىنگلستان كە دواھمىن سەرياس لەبەر پەنجەرەكانىيەوہ سەيرى ئەستىرەكان دەكات، چلئىكى چكۆلانەى دواھمىن ھەنارى دۇنيا كە تا مردن لەگەل خۆمدا دەيگىرپم، پارچەىك پۆژنامە بەوئىنەى مارشال و ەرەبانە چكۆلانەكەىوہ، دوو گولئ سەپى جاويدان، دوو گول شەوانە بۆنى ئەو دوو كچە سەپىيە دەھىننەوہ زىانم.

لە ئەستەمبۆلەوہ دواھمىن كاسىتى سەرياسى دووھەم بۆھات، منىش لە پاتراوہ دواھمىن كاسىتى خۆم بۆ نارد. تا ئىستا كە من لەسەر ئەم كەشتىبە ھەستاوم و ئەم چىرۆكە دەگىرپەوہ ئەو لە

زیندانه‌کە‌ی خۆیدا چاوه‌پروانی ناشستییه‌که له و قه‌لایه ده‌ریبه‌ئینیت، خه‌و به‌ پۆزگاریکه‌وه ده‌بینیت ناوی خۆی تیا بگزریت، به‌روات و مندالیک دروستبکات ناوی سه‌ریاسی سو‌بده‌می نه‌بیستبیت .

دۆستان نازانم سه‌به‌ی شه‌و ده‌بیت باسی چیتان بۆکه‌م، ئەم چیرۆکه‌ی من هه‌رگیز کۆتایینایه‌ت، چیرۆکی ئەو کورپه‌ شوشانه‌ی، له ولاتیکی شوشه‌دا، له زه‌مانیکی شوشه‌بیدا ژیان . سه‌به‌ی شه‌و ده‌کریت دووباره‌ ده‌ستبکه‌مه‌وه به‌م چیرۆکه‌، له‌هه‌مان جیگاوه‌ ده‌ستبیکه‌مه‌وه و به‌رینگیه‌کی دیکه‌دا بتانه‌ئینم و بتانه‌ئینمه‌وه سه‌ر ئەم که‌شتیه‌ی، دواجار ئەوه‌ گرنکه‌ پیاویک هه‌یه‌ له‌ ناو له‌وه‌ دیت و له‌ که‌شتیه‌کی په‌نابه‌راندا له‌ ده‌ریادا ونده‌بیت، ئەو پیاوه‌ منم . من شه‌و دوا‌ی شه‌و گومانم له‌م سه‌فه‌ره‌ گه‌وره‌تر ده‌بیت، ئی‌مه‌ نه‌زانانه‌ له‌ تۆقیانۆسیکی ترسناکدا ده‌سو‌رپینه‌وه ... چه‌نده‌ها شه‌وه‌ ده‌سو‌رپینه‌وه و ناگه‌ینه‌ هیچ، ئەم که‌شتیه‌ تا هه‌تا هه‌تایه‌ له‌م ده‌ریایه‌دا ده‌مانفولینیته‌وه، من هه‌موو شه‌ویک لی‌روه‌ هه‌واره‌که‌م سه‌ریاسی سو‌بده‌م تۆ له‌ کو‌ییت، من پیاویک له‌ لم و ئاو، تۆش کورپیکی له‌ خۆله‌میش . هه‌موو شه‌ویک که‌ ئی‌وه‌ ده‌خه‌ون بی‌وچان دیم و به‌ ده‌ریا ده‌لیم شتیک له‌ من به‌ره‌ بۆ ئەو و شتیک له‌ ئەو به‌ینه‌ بۆ من . هه‌واری لی‌ده‌که‌م سه‌ریاس وه‌لامبه‌ده‌روه‌، به‌لام جگه‌ له‌ سه‌دای شه‌پۆله‌کان هیچی دی نابیستم . هه‌واری لی‌ده‌که‌م ئە‌ی مندالی ناگر من به‌ره‌و لای تۆ دیم وه‌ره‌ زمان، به‌لام ئەو هیچ نالیت . ئەو له‌م زه‌ریایانه‌ بیده‌نگته‌ره‌، زۆر شه‌و هه‌سته‌که‌م ونبوونی من له‌م تۆقیانۆسه‌دا ونبوونمه‌ له‌ ناو بیده‌نگی بی‌سنووری ئە‌ودا . مه‌خلوقیک که‌ جاریک له‌ چاره‌کان له‌ سه‌ر زه‌وی له‌دایکه‌به‌یت و ده‌سووتیت و بیده‌نگیه‌که‌ هه‌ل‌ده‌بژیریت که‌ له‌و بیده‌نگیه‌ زیاتر هیچی دی نییه‌ هه‌لی‌بژیریت . بیده‌نگی ئەم

دھریایه و بیدھنگی سھریاسهکان، ونیوونی من لیڑھدا و لهویدا،
 خنکانی من لیڑھدا و لهویدا یهکشته ... دۆستانی من، ئھی ئهوانھی
 بیوچان گویم لیدھگرن، وھرن ئیدی باسھیری دھریا بکهین... وھرن و
 دھستی خۆتانم بدھنئ با سھیری ئه و شه پۆلانه بکهین که پیدھچیت
 تا کۆتایی ئیمه بهم زھریایهدا بسورپیننهوه، سھیرکه ن ئهستیرهکان
 لهسهرمانهوه ته ماشادهکه ن، ههموو شتهکان پیکهوه پرا یهک ئاوازمان
 بۆ دھینن، ههموو شتهکان پیمانده لئین تا دھتوانن بوھستن و سھیری
 ئیمه بکه ن، نا من لهناو ئهم دھریا گه وره یه دا که بیڑھمانه یاریمان
 پیدھکات ماندوونابم... سھیری ئه و شه پۆلانه بکه ن چ توپه له دووره وه
 دین و یاری بهم که شتیبه چکولانه یه دهکه ن، من بۆنی گه رده لوولیکی
 سامناک دهکه م، بۆنی باره شتیکی توندی دھریا دهکه م له دووره وه دیت
 و ئاسمان تاریکده کات. ههستدهکه م چیتر زھریا گوئ له هاواری ئیمه
 ناگرت، خودایه من شه پۆلی گه وره و ترسناک ده بینم له دووره وه
 دین، ههست به شنھی تاریکی مردن دهکه م له م ئوقیانوسه دا بیغه م
 به سهر سهرماندا دھفریت. تا دیت ههستدهکه م ئاو زیاتر و زیاتر به ره و
 دووری و تاریکی پامانده کیشیت، به لام ئھی دھریا من له تو ناترسم.
 گوئیگره ئھی دھریا... گوئیگره لیم... من ماندوونابم... دلنیام گه ر
 لیڑھشدا بمرم، شتیکی سه دای من بۆ دوور ده بات... شتیکی ده نگم
 تیکه ل به ده نگه کان ده کاته وه... شتیکی ئهم چیرۆکه ی من به ره و
 ئه و به ری ئوقیانوسه کان ده بات... شتیکی... مروفیک... ئاوازیکی
 که دواچار یه کیکی دیت و شفره کانی دھخوینیتسه وه و ده یگه ینیتسه وه
 به وانی تر... وھرن سھیری دھریا بکهین... سبه ی شه و سهرله نوئ ئهم
 چیرۆکه تان بۆ ده گتیره وه، تا گه ر ئیوه ش له به رتانه کرد، دھریا له
 به ربیکات، ماسیبه کان له به ربیکه ن، ئه ستیره کان له به ربیکه ن... سبه ی
 دووباره لیڑھدا داده نیشین و به جوریکی دی و به هاواریکی تره وه

چيرۆكى ئەو كورپانە تان بۆ دەگىرپمەوہ كە من لەدوای ئەوان ھاتومە تە
 ئەم ئۆقيانوسەوہ ... مەپۆن ... دلنيام گەر ئىوہش گوینە گرن
 باكان گویدە گرن ... ئىوہش نەمبىستەن ئەو بەلندە خەوتوانەى سەر
 كەشتىبە كە دەمبىستەن ... وەرن بۆچان سەيرى دەريا بگەين ... بۆچان
 سەيرىبگەين ... بۆچان ... بۆچان ... بۆچان . ئىمە تا ھەتاھە تاہە تاہە
 لەم ئۆقيانوسەدا ونين ... ئەوہى لەدەريادا ونبوو دەبيت بتوانيت
 بەدوای خۆيدا تەماشای ئاو بگات ، وەك ئەوہى لەسەحرادا وندەبيت
 و بەدوای خۆيدا تەماشای لەم دەكات . ئەوہ تا من لەم دەريايەدا ونم ...
 ونم و ليرەوہ ، لە قوولايى ئارو تاريكييەوہ ھاواردەكەم «سەرياسى
 سوبدەم ، تۆ لە كوئيت ... تۆ لە كوئيت ؟ تۆ لە كوئيت ؟ تۆ لە
 كوئيت ؟ تۆ لە كوئيت ؟.....» .

كۆتايى

كتیبه چاپکراوهکانی ئەندیشه

ناوی وهر گێڕ	ناوی نووسەر	ناوی کتیب	ز
	حه‌مید عه‌زیز	بنه‌ره‌ته‌کانی فه‌لسه‌فه	١
	فه‌ره‌اد پیربال	کورد له‌دیدی رۆژه‌ه‌لاتناسه‌کانه‌وه (چ ٢)	٢
	فه‌ره‌اد پیربال	رێبازه‌ نه‌ده‌بیه‌کان (چ ٢)	٣
به‌کر شوانی	ئۆره‌ان پامۆک	مۆزه‌خانه‌ی پاکیزه‌یی	٤
	جه‌بار جه‌مال غه‌ریب	نه‌ته‌وه‌ی زی‌ربه‌کان	٥
	جه‌عفه‌ر عه‌لی	ناسیۆنالیزم و ناسیۆنالیزمی کوردی (چ ٢)	٦
	جه‌عفه‌ر عه‌لی	سۆفیزم و کاریگه‌ری له‌سه‌ر بزوتنه‌وه‌ی رزگاری خوازی...	٧
	ئه‌حه‌مه‌دی مه‌لا	مه‌حوی له‌نیوان زاھیرییه‌ت و باتینییه‌ت و... (چ ٢)	٨
نازاد به‌رزنجی	ئۆشۆ	نه‌هینییه‌کانی ژبان	٩
حوسه‌ین حوسه‌ینی هه‌یوا عومه‌ر	سته‌یفن هۆو کینگ لیونارد ملۆدیتۆ	کورتیله‌یه‌ک له‌ میژووی کات	١٠
عه‌تا نه‌هه‌یی	فرانتس کافکا	کۆشک	١١
مه‌ریوان عه‌بدول	ئیبین روشد	فه‌صلول مه‌قال	١٢

وریا رەحمانی	شۆرشى ئەیلوول لە بەلگەنامە نەپەنییە کانی ئەمریکادا	۱۳
مەریوان وریا قانع	دەسلات و جیاوازی	۱۴
مەریوان وریا قانع	لە چ ئیستایە کدا دەژین	۱۵
مەریوان وریا قانع	شوناس و ئالۆزی	۱۶
مەریوان وریا قانع	سیاسەت و دونیا	۱۷
بەختیار عەلی	جەمشید خانی مام	۱۸
بەختیار عەلی	کەشتی فریشتەکان (کتیبی ۱)	۱۹
بەختیار عەلی	کەشتی فریشتەکان (کتیبی ۲)	۲۰
بەختیار عەلی	لە دیارووە بۆ نادیار	۲۱
بەختیار عەلی	وەک بالندەى ناو جەنگە لە ترسناکەکان	۲۲
بەختیار عەلی	چیزى مەر گدوستى	۲۳
بەختیار عەلی	مەعرفە و ئیمان	۲۴
هێمن قەرەداخی	دۆزی کورد لە بازنەى پەیوەندییە کانی ئەمریکاو...	۲۵
گۆران ئیبراھیم صالح	سەمەر قەند (چ ۲)	۲۶
ئەحمەدى مەلا	وێستگە بەک لە گەشتیکى فەلسەفى	۲۷
ئەمین مەلوف	ئەخلاقناسى	۲۸
فاروق رەفیع	گەشەسەندنى رامیاری...	۲۹
تەحسین حەمە غریب	میزووی کۆنى کورد (چ ۲)	۳۰
د. ئازام عەلی		
د. ک. پێسچانی		
جەمال رەشید		
ملکۆ کەلاری		
فەوزیە رەشید		

	هيو قادر	مندالائی گه ڀرڪ	۳۱
ٿاڙاڊ بهرزنجی	ٺه لیبیر کامو	مروقی یاخی	۳۲
	هیرش جهوههر مهجید	په یوهندیه سیاسیه کانی نیوان ههریم و دهوله تانی...	۳۳
ههورامان فہریق کہریم	فریشتہ نورائی	میژووی گورانکاری کومه لایه تی و سیاسی... (چ ۲)	۳۴
	توانا رهشید کہریم	سلیمانی له نیوان سالائی (۱۹۴۵- ۱۹۵۸)	۳۵
	ههوراز جهوههر مهجید	شاری سلیمانی (۱۴ ته موزی ۱۹۵۸-۱۷ ته موزی ۱۹۶۸)	۳۶
	عتا محہمہد	کتیبی په راویژنووسان	۳۷
	مہریوان وریا قانع	فیکر و دونیا (بہر گی ۱)	۳۸
	مہریوان وریا قانع	فیکر و دونیا (بہر گی ۲)	۳۹
	مہریوان وریا قانع	دین و دونیا (چ ۲)	۴۰
	مہریوان وریا قانع	کتیب و دونیا (چ ۲)	۴۱
	د. عادل باخهوان	کومه لگہی رہش	۴۲
دلاوہر قہرہ داغی	کولم توبیین	زستانیکی دریز	۴۳
دلاوہر قہرہ داغی	نیکوس کازانتزاکیس	فرانسیسکوس قہدیسسی من (چ ۲)	۴۴
جہلیل کاکہوہیس	ماریو بار گاس یوسا	ٺاھنکی ته گہ کہ	۴۵
کہریم پہرہنگ	ٺیریش ماریا ریمارک	شہوی لیشبونہ	۴۶
کارزان عہلی	ٺه لیبیر تو مورافیا	من و ٺہو	۴۷

سەباح ئىسماعىل	جان دۆست	مىرنامە (۲چ)	۴۸
رووناك شوانى	لەتيفە	رووخسارە بەندكراوھ كەم	۴۹
ھەورامان وريا قانع	مستەفا خەلىفە	قەپىلك	۵۰
	ماردىن ئىبراھىم	خەونى پىاۋە ئىرانىيە كان و كەوتنى بۆرە قەلا	۵۱
خەبات عارف	پىر لاگەر كفىست	گرگن	۵۲
حەكىم كاكەوھىس	جۆرچ ئۆرۈپل	۱۹۸۴ (۲چ)	۵۳
سىامەند شاسوارى	ستاندال	سوور و رەش	۵۴
سىروان مەحمود	پاولۇكۆيلۆ	دەستىنووسە دۆزراوھ كەى ئەكرا	۵۵
	دلاوەر قەرەداغى	جادەى مېخەك (۱)	۵۶
	دلاوەر قەرەداغى	جادەى مېخەك (۲)	۵۷
خەبات عارف	پىر لاگەر كفىست	ئىوارستان	۵۸
تارا شىخ عوسمان	ھاروكى موراكامى	دارستانى نەروىجى	۵۹
	بەختيار ەلى	ئىوارەى پەروانە (۱چ)	۶۰
	بەختيار ەلى	شارى مۇسىقارە سىپىيە كان (۳چ)	۶۱
	بەختيار ەلى	مەرگى تاقانەى دووھم (۵چ)	۶۲
	بەختيار ەلى	كۆشكى بالندە غەمگىنە كان (۲چ)	۶۳
	بەختيار ەلى	تا ماتەمى گوول... تا خوینی فرىشتە (۳چ)	۶۴
	بەختيار ەلى	سىوى سىپەم (۳چ)	۶۵
	بەختيار ەلى	ئاوړەكەى ئۆرفىؤس	۶۶
	بەختيار ەلى	غەزەلنوس و باغەكانى خەيال (۲چ)	۶۷

	بەختيار عەلى	ئەى بەندەرى دۇست، ئەى كەشتى دوزمن (چ ۲)	۶۸
	بەختيار عەلى	دواھەمىن ھەنارى دونيا (چ ۵)	۶۹
	كۆمەلى نووسەر	ئىمەى پەنابەر	۷۰
	عەتائەھايى	گرەوى بەختى ھەلالە (چ ۲)	۷۱
سەباح ئىسماعىل	سەمۆئىل شەمعون	غىراقىيەك لە پارىس	۷۲
بەھرۇز ھەسەن	يۇستايىن گاردەر	جىھانى سۇفيا و فەرھەنگى سۇفيا (چ ۴)	۷۳
بەھرۇز ھەسەن	يۇستايىن گاردەر	كچەى پرتەقال (چ ۳)	۷۴
بەھرۇز ھەسەن	يۇستايىن گاردەر	لە ئاوينەيە كدا، لە نەينىيە كدا (چ ۲)	۷۵
بەھرۇز ھەسەن	يۇستايىن گاردەر	كچى بەرپۆبەرى سىرك (چ ۲)	۷۶
بەھرۇز ھەسەن	يۇستايىن گاردەر	نەينى يارى كاغەز (چ ۲)	۷۷
بەھرۇز ھەسەن	يۇستايىن گاردەر	مايا (چ ۲)	۷۸
ھەورامان و رىا قانع	كۆمەلى نووسەر	ئىنساىكلۇپىدىيەكى مېژووى وینەدار	۷۹
	محەمەد كەمال	فەلسەفەى بوون	۸۰
سىروان مەحمود	پاولۇكۆيلۆ	وەك رۇوبارە بەخۇرەكە	۸۱
سىروان مەحمود	پاولۇكۆيلۆ	دىبارىيە مەزەكە	۸۲
جوتيار ژاژلەيى	مىچ ئەلبۇم	سىشەممان لە گەل مۇرىى	۸۳
	لھۇن قادر	دوالىزمى دژ بەك لە ھۇنراوہ	۸۴
	عەبدولرەحمان	لىرىكىيەكانى مەولاناي رۇمى و...	
ورىا غەفوورى	مەمەد ئوزون	رۇوناك وەك ئەوين، تارىك وەك مردن	۸۵

Bachtyar Ali Mohamed

**Diwahemin
Henari
Dunya**

ENGESE

مكتبة جامعة القاهرة

ISBN 978-1-63068-958-2

9

781630

689582

١٧٠٠٠